MEDEL
Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés

23.05.2019

Letters from the Turkish Judiciary

in 12 Languages

in alphabetical Order

Bulgarian	ПИСМА ОТ ТУРСКИ МАГИСТРАТИ 2016 г. – 2017 г.	5
English	Letters from the Turkish Judiciary	49
French	Lettres des autorites judiciaires turques 2016 – 2017	92
German	Briefe aus der türkischen Justiz 2016 – 2017	138
Greek	xΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ 2016-2017	183
Italian	Letters from the Turkish Judiciary 2016 – 2017	230
Polish	Listy sędziów i prokuratorów tureckich 2016 – 2017	276
Portuguese	CARTAS DO PODER JUDICIAL TURCO 2016 – 2017	317
Romanian	Scrisori de la Sistemul judiciar din Turcia 2016 – 2017	361
Serbian	Pisma Turskog Pravosuđa 2016 – 2017	401
Spanish	Cartas del Poder Judicial Turco 2016 – 2017	442
Turkish	Türk Yargisindan Mektuplar 2016 – 2017	485

Contents

[BG] Въведение 5
Бележка от редактора 7
Хронология на събитията 8
Писма 9
Съдия М. Тосун почина при преследването на Ердоган 42
Мурат Арслан, задържан в затвора турски съдия, получава наградата за права на човека „Вацлав Хавел“ за 2017 г. 44
ОСЪЖДАНЕ НА Г-Н МУРАТ АРСЛАН 45
Призив за събиране на средства в подкрепа на турските колеги 48
[EN] Introduction 49
Note of the Editor / Imprint 52
Time Table of Events 53
Letters 54
Judge M. Tosun died under Erdogan’s Persecution 85
Murat Arslan, imprisoned Turkish judge, wins Václav Havel Human Rights Prize 2017 87
CRIMINAL CONVICTION OF MR MURAT ARSLAN 88
In this grave moment, the Platform wants to publicly express: 90
Appeal for Donations to support the Turkish Colleagues 90
[FR] Introduction 92
Note de l’éditeur / Impression 95
Chronologie des évènements 96
Lettres 97
Le juge M. Tosun est mort sous la persécution de Erdogan 131
Murat Arslan, Juge turc emprisonné, gagne le prix Václav Havel des droits de l’homme 2017 133
Appel aux dons pour soutenir nos collègues turcs 136
[GE] Einführung 138
Hinweis des Herausgebers / Impressum 141
Zeitplan der Ereignisse 142
Briefe 143
Richter M. Tosun starb unter Erdogans Perseocution. 178

Murat Arslan, inhaftierter türkischer Richter, gewinnt Václav Havel Menschenrechtspreis 2017 ... 180
Spendenaufruf zur Unterstützung der türkischen Kollegen ... 182
[GR] ΕΙΣΑΓΩΓΗ ... 183
Χρονοδιάγραμμα των γεγονότων ... 187
15 Ιουλίου ... 187
[IT] Introduzione ... 230
Nota dei curatori: ... 233
Chronologie des évènements ... 234
Lettere ... 235
TURCHIA / IL GIUDICE M. TOSUN È MORTO IN PRIGIONE SOTTO LA PERSECUZIONE DI ERDOGAN ... 268
Murat Arslan, Juge turc emprisonné, gagne le prix Václav Havel des droits de l'homme 2017 ... 270
Appel aux dons pour soutenir nos collègues turcs ... 273
[PL] Wstęp ... 276
Od wydawcy ... 277
Wydawca ... 278
Kalendarium ... 279
Listy ... 280
Sędzia M. Tosun zmarł wskutek prześladowań Erdogana. ... 311
Murat Arslan, uwięziony turecki sędzia, uhonorowany Nagrodą Praw Człowieka im. Václava Havla w 2017 r. ... 312
Wyrok karny w sprawie Murata Arslana ... 314
Apel o wsparcie finansowe dla kolegów z Turcji ... 316
[PT] INTRODUÇÃO ... 317
Nota dos editores ... 319
CRONOLOGIA DOS ACONTECIMENTOS ... 320
CARTAS ... 321
TURQUIA – JUIZ M. TOSUN MORREU NA PRISÃO SOB A PERSEGUIÇÃO DE ERDOGAN ... 354
MURAT ARSLAN, JUIZ TURCO PRESO, GANHA PRÉMIO VÁCLAV HAVEL DOS DIREITOS HUMANOS 2017 ... 355
CONDENAÇÃO CRIMINAL DE MURAT ARSLAN ... 357
APELO A DOAÇÕES PARA APOIAR OS COLEGAS TURCOS ... 360

[RO] Introducere 361
Nota editorului / Imprimare 364
Calendarul evenimentelor 365
Scrisori 366
Judecătorul M. Tosun a murit persecutat de Erdoğan 396
Murat Arslan, judecător din Turcia închis a câștigat Premiul Václav Havel pentru Drepturile Omului 2017 398
Apel pentru donații în vederea susținerii colegilor din Turcia 400
[SB] Uvod 401
Zabeleška urednika / izdavača 404
Raspored događaja 405
Pisma 406
Sudija M. Tosun je preminuo pred Erdoganovim progonom 435
Murat Arslan, turski sudija u zatvoru, dobio je Václav Havel nagradu za ljudska prava za 2017 437
Krivična osuda gospodina Murata Arslana 438
Apel za donacije za podršku turskim kolegama 440
[SP] Introduction 441
Nota del Editor / Pie de imprenta 444
Cronología de Eventos 445
Cartas 446
El Juez M. Tosun murió durante la persecución de Erdogan 478
Murat Arslan, juez turco en prisión, gana el premio de Derechos Humanos Václav Havel 2017 480
CONVICCIÓN PENAL DEL SR MURAT ARSLAN 481
En este momento grave, la Plataforma quiere expresar públicamente: 483
Llamamiento para donaciones para apoyar a los colegas turcos 484
[TK] Giriş 485
Editörden Not 487
Olayların Kronolojik Sıralaması 488
Mektuplar 489
Murat Arslan, Tutuklu TürK Hakimi, 2017 Václav Havel İnsan Hakları Ödülü Sahibi 518

ПИСМА ОТ ТУРСКИ МАГИСТРАТИ 2016 г. – 2017 г.

[BG] Въведение

Измина повече от година от неуспешния държавен преврат от юли 2016 г. в Турция и от последващите репресии, които засегнаха съдии и прокурори (както и адвокати, журналисти, научни работници, полицаи, народни представители и над 100 000 държавни служители), които бяха обвинени в сътрудничество на терористичната организация, считана за отговорна за престъплението от управляващото турско правителство.

След непосредствените последици от опита за преврат, MEDEL е уведомен, че хиляди съдии и прокурори в Турция са арестувани и уволнени. В своето изявление от 17-ти юли 2016 г., макар да не разполага с достатъчно данни, за да коментира опита за преврат в Турция, MEDEL отбеляза, че е трудно да се разбере как и защо съдиите и прокурорите, които ежедневно изпълняват съдебните си задължения, могат да бъдат замесени в подобни действия и да бъдат задържани заради свободата им на преценка и мнение, MEDEL, заедно с други европейски съдебни асоциации, призова за незабавно освобождаване на задържаните съдии и прокурори и за извършване на независима оценка на съдебната система в Турция, с осигуряване на пълен достъп на международни наблюдатели.

МЕДЕЛ стоеше и стои зад съдиите и прокурорите, свързани с YARSAV, турската съдийска асоциация член на МЕДЕЛ и на Европейската асоциация на съдиите, верни на ценностите на независимостта на съдебната власт и върховенството на закона, както и зад всички турски съдии и прокурори, които са задържани заради изпълнението на своите задължения за извършване на независим съдебен контрол в едно демократично общество. Повече от година по-късно, след продължителното действие на извънреден закон и приемане на конституционни изменения, хиляди наши колеги (както и адвокати, журналисти, научни работници, полицаи, народни представители и над 100 000 държавни служители) все още са в затвора, окончателно са отстранени от постовете си, имуществото им, както и имуществото на семействата им е конфискувано (домове, банкови сметки и др.), а паспортите им – отменени. Някои от тях напуснаха Турция и поискаха убежище в чужбина.

YARSAV е разпусната по силата на правителствен указ, а нейният председател Мурат Арслан е изправен пред продължително задържане.

Всички подобни (постоянни, а не временни) решения, включително задържане, освобождаване от длъжност, конфискация на имущество, са взети без процес и без мотивирани решения, чрез колективни укази и списъци, които са очевидно предварително подготвени още преди неуспешния държавен преврат. Когато са

разпитани, колегите ни са питани само за предпочитанията им относно членства в асоциации на съдии и участието им в изборите за Съдебен съвет на Турция.
Не само това, но те биват заменяни от новоназначени съдии и прокурори, пряко назначени от правителството от редиците на членовете на управляващата партия, а не, както преди, чрез открит публичен конкурс, основан на юридическа подготовка, и специално професионално обучение.
MEDEL и европейските съдебни асоциации продължават действията си в защита на демокрацията, върховенството на закона и независимостта на съдебната система в Турция, злощастно засегнати от събитията от последните дълги месеци. MEDEL получи множество послания от колеги, роднини и други източници, относно случилото се с съдии и прокурори в Турция, някога уважавани професионалисти, изпълнявайки задълженията си, споделяйки мнения, опит и ангажираност към ценностите на демокрацията, върховенството на закона и независимостта на съдебната власт с европейски колеги и професионални асоциации.
MEDEL счита, че посланията, описващи от първо лице случилото се с хиляди колеги, развитието на процедурите и техните последици, са важен източник на „вътрешна“ информация, относно атакуваната турска съдебна система.
Що се отнася до редакцията на писмата, MEDEL счете за подходящо да ги публикува анонимно, от съображения за сигурност, както е поискано от подателите. Независимо от това, MEDEL счита, че тези послания, събрани и публикувани без коментари (с изключение на тяхната анонимност) са внушително свидетелство за невиждането ускоряване на разпада на върховенството на закона в Турция.
Голяма част от тези послания съдържаха много подробни коментари и бележки, целящи да подчертаят незаконосъобразността на мерките, предприети по време на контра преврата. И за тази цел те цитират общоприети принципи, както и практика на Европейския съд по правата на човека. В тази брошура беше невъзможно да се възпроизведе голяма част от съдържанието на писмата. Независимо от това, ние цитираме някои от тях като доказателство за това колко дълбоко вкоренени са тези правила и принципи у турските адвокати, турските съдии, турските прокурори. Те представляват общ майчин език (Koiné), принадлежащ на всеки един от нас. Чрез тази сбирка всеки може да прецени докъде е стигнало отдалечаването от принципите за законност в страна, с която МЕДЕЛ има дълготрайни приятелски отношения и споделен ангажимент към принципите на върховенството на правото.
MEDEL се надява, че споделените показания са сигнал за солидарност и подновен ангажимент към основните ценности на правосъдието в Европа.

Управителен съвет на MEDEL

Бележка от редактора

Публикуваните писма са получени в офиса на MEDEL в Берлин, много от тях по електронна поща, датирани от 16-ти юли 2016 г. За първите писма (от 16-ти юли 2016 г. до 1-ви август 2016 г.) датата е посочен с цел да демонстрира развитието на ситуацията, за последващите писма датите са пропуснати.
Писмата от 1 до 13, от 15 до 18, 27, 29, 30, от 34 до 37 са получени от съдии и прокурори. Писмата от 14, от 19 до 25, 28, 31, 33 са получени от съпругите или децата на съдии или прокурори. Писма 26, 32, 38 са получени от други източници.
Извън анонимизацията (тоест заличаването на имена, семейни препратки, градове и наименования на затвори, които биха могли да насочат към идентифицирането на изпращачите) не е направена никаква друга редакционна намеса по писмата. Писмата бяха изпращани предимно на английски от изпращачи, за които това не е майчин език или на турски език, преведени от редактора.

MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Берлин
Германия

Хронология на събитията

15-ти юли
22:30 ч. – Група войници блокират мостът.
23:45 ч. – Обявяване на военен преврат по националната телевизия.
00:04 ч. – Президентът Ердоган прави изявление, с което обвинява Фетула Гюлен, че стои зад военния преврат, призовава хората да излязат на улиците и да се противопоставят на военния натиск, започната съдебна процедура.
04:30 ч. – Главният прокурор в Анкара прави изявление за предстоящи арести.
05.30 ч. – На пресконференция неуспешният преврат е обявен за „подарък от Бога“.
09:00 ч. – 140 членове на Касационния съд, 48 членове на Държавния съвет, 2 членове на Конституционния съд, 5 членове на Съвета са арестувани, а за 2745 съдии и прокурори е издадена заповед за арест.
14:00 ч. – 2745 съдии и прокурори са отстранени от Съвета.
22:00 ч. – Списъкът с отстранените съдии е публикуван в интернет. The suspended judges list published in the internet. Допуснати са грешки като не актуална месторабота, пенсионирани съдии, вече отстранени съдии, както и прокурор Ахмед Бицер, който макари и починал, фигурира в списъка.

21-ви юли – Обявено е извънредно положение.

24-ти август – 2847 съдии и прокурори са отстранени без право на защита (броят надвишава 4500), 2500 съдии са в затвора, 600 от тях в миниатюрна килия.

Писма

[1 от 16-ти юли 2016 г.]
Скъпи колеги, изглежда е имало сериозен опит за преврат.
Като съдия и като опитен гражданин, на пръв поглед на би могло да се каже какво се случва в дълбочина…
Въпреки че този опит беше много сериозен и организиран, той се провали в рамките на 12 часа поради реакцията на Ердоган.
От самото начало всички представители на правителството и Ердоган изглеждат много спокойни и посочват Гюлен като отговорен за този опит. Всички извършители на опита за преврат са определени като последователи на Гюлен.
Ердоган заяви вчера, говорейки за събитието отнело живота на стотици граждани, а хиляди ранени „... този бунт е благословия от Аллах, защото ще ни позволи да прочистим военните "
Това може да се разбере…! Мисля, че не са необходими повече обяснения…
Според някои новинарски агенции, някои дисидентски членове на Висшия съвет на съдиите и прокурорите и съдиите на върховния съд, които вече са били в черния списък и обявени за последователи на Гюлен, ще бъдат задържани от Главния прокурор на Анкара…
Това също не е изненадващо за нас!...
Тази новина ще обясни нещо! и не е изненадващо да видим нови вълни на задържания, арести, освобождаване на държавни служители, съдебната система, както и военните ... Може би най-голямата операция за прочистване на дисидентите ще бъде извършена от правителството ... скоро
За да обобщим, след този етап нищо няма да ни изненада ...
Има много неща, които са много странни ...
Ще видим какво ще донесе или отнеме този опит ...
Значението на вашата подкрепа определено ще удвои за нас ...

[2 от 16-ти юли 2016 г.]
Висшия съвет на съдии и прокурори – („Висшия съвет") второ отделение е освободил общо 2745 съдии и прокурори… вероятно на основание на това, че са последователи на Гюлен…
Списъкът с отстранените съдии и прокурори не о обявен.. все още
Аз съм в списъка, казаха ми, че полицията идва да задържи мен и съпругата ми. Довиждане приятели

[3 от 16-ти юли 2016 г.]
Оставих двете си деца (на 5 и на 9 години) при роднини. Все още очаквам полицията да почука на врата ми това е толкова депресиращо. Жена ми плаче.

[4 от 16-ти юли 2016 г.]
Скъпи колеги,
Аз също ще бъда отстранен и задържан. Не знам как да обясня. Аз само вършех работата си и критикувах правителството за някои от промени в съдебната система, за които вие знаете много добре. Може би няма да се видим отново. Благодаря ви за досегашната ви подкрепа. Няма да имам възможност за комуникация.

[5 от 17-ти юли 2016 г.]
Все още съм в дома си и чакам. X беше задържан преди няколко часа. Единственото, което му казаха е, че е член на терористична организация, снабдена с оръжия. Той поиска повече информация и доказателства. Те не казаха или показаха нищо и затова той се възползва от правото да мълчи. Сега ще претърсят дома му.

[6 от 17-ти юли 2016 г.]
Скъпи приятели, нашият колега X е арестуван. Единствената причина зад това е, че съответният съдия фигурира в „списъка на Висшия съвет на съдии и прокурори“ това е всичко. В други два града наши колеги са били освободени с принудителни мерки (да не напускат страната).

[7 от 17-ти юли 2016 г.]
Аз и жена ми сме задържани.

[8 от 20-ти юли 2016 г.]
Бях освободен днес, но какво следва не знам. Не знам. Превръща се в лов на вещици. Прокурорът има право на обжалване, за да ме вкара отново в затвора. Така че съществува възможност отново да бъда арестуван. Моля уведомете всички компетентни институции в своите европейски държави. Ситуацията в страната се влошава. Моля продължавайте добрата работа. Имаме нужда от помощта ви повече от всякога. Моето семейство и семейството на X са разбити. Ние сме отстранени и не вече не сме съдии.

[9 без дата]
Първо, има заповед за конфиденциалност по всички наши дела. Което означава, че никой от нас не може да сподели какъвто и да е документ, включително свидетелства, обвинения, съдебна заповед и т.н. Това е престъпление и ни поставя в още по-голяма опасност.
Второ, списъкът е подготвен от Висшия съвет на съдиите и прокурорите (можете да видите публичните изказвания на ръководителя на Висшия съвет, той посочва, че броят на съдиите може да бъде намален или увеличен. Той също така каза, че списъкът е подготвен след две години работа).
Трето, периодът на задържане варира в различните градове. В някои градове тя продължи 4 дни, в някои само един ден. Въпреки това, след обявяването на извънредно положение периодът на задържане може да продължи до 60 дни. Правителството обявява, че се работи по него.
Четвърто, никой не може да достигне до адвоката си, дори арестуваните и задържаните. По време на задържането си в затвора подадох петиция до Министерството на правосъдието, като посочих, че имам право да видя адвоката си, без да го ограничавам. Нямам петицията. Дори и да я имах, не бих могъл да я изпратя заради конфиденциалността.

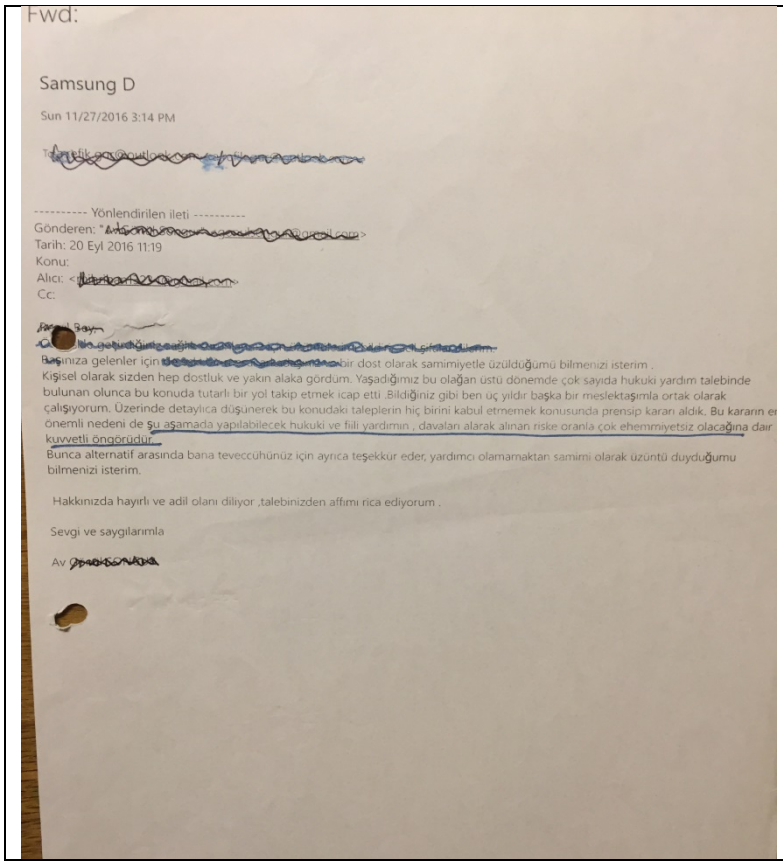

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın e
önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av.

Адвокат X:
" Извинете, не мога да ви представлявам.
Това е твърде рисковано и правната ми помощ няма да промени присъдата."

Пето, никой от нашите семейства не може да се свърже с нас нито в затвора, нито в центъра за задържане.
Шесто, времето е толкова тъмно. Никой не може да се свърже с никого, включително семейства и адвокати. Така че не очаквайте никакъв документ от нас. Всичко е затворено. Сега хеликоптерите летят по градовете поради извънредното положение. Достъпът до интернет може да бъде ограничен във всеки един момент, тъй като извънредното положение дава на правителството много власт, включително суспендиране на основните човешки права.
Седмо, не се обаждайте на никое компетентно лице в Турция по отношение на някого. Това може да бъде счетено за намеса и е въздигнато в престъпление.

[10 без дата]
Тези линкове по-долу (…) посочват имената на съдии и прокурори, които са отстранение на 16-ти юли 2016 г. Някои от тях са задържани, други са арестувани и хвърлени в затвора. Списъкът за отстраняване е едновременно и списък за задържане и арестуване. Така че първоначално Висшия съвет отстранява, а след това прокурорите инициират разследвания и съдилищата осъждат много от тях на затвор (арест). Само един човек е освободен. Останалите са или арестувани или задържани.
Линкът показва, че прокурорът г-н А. Б., починал преди два месеца, е в списъкът, които показва кои съдии ще бъдат задържани.

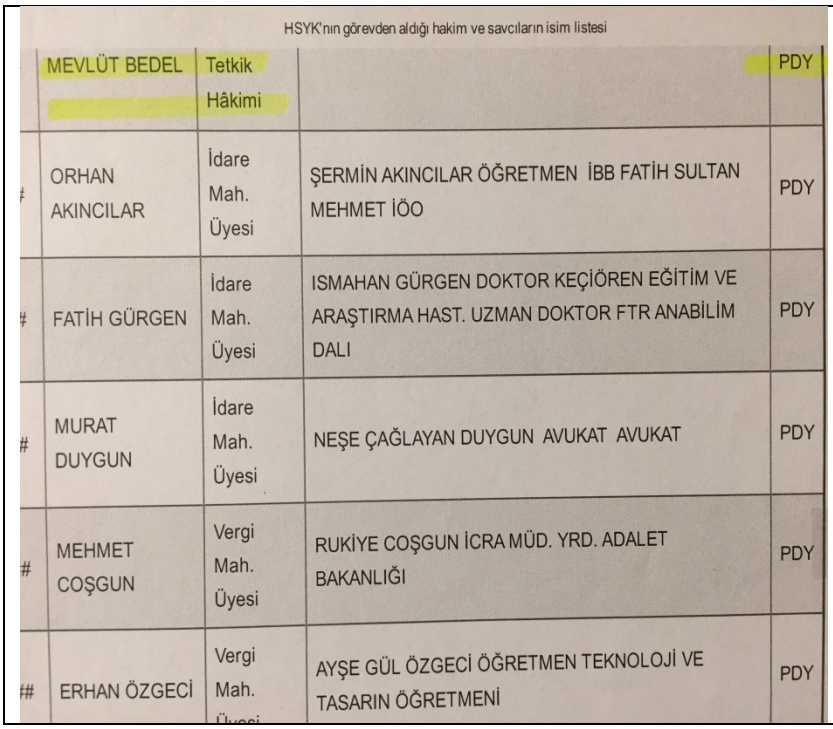

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Около 6 часа след началото на опита за преврат, част от списъка на съдиите, публикувани в интернет, които трябва да бъдат арестувани.

Очевидно е, че списъкът е изготвен преди опитът за преврат. Списъкът на административните съдии и прокурори, които ще бъдат задържани, не се състоя в новините, а в групите като тази на YARSAV.

[11 без дата]
Скъпи колеги,
Днес 2847 съдии и прокурори, включително и аз самият, бяха окончателно уволнени. Нито един от съдиите и прокурорите не получи право на защита. Даже всички колеги бяха отстранени, без да имат защита. Сега отстранените съдии могат да обжалват решението на Висшия съвет на пленарно заседание на Висшия съвет в рамките на 10 дни. След това, след като резултатът от това обжалване е ясен, съдиите имат право да обжалват пред Държавния съвет (върховния административен съд) в рамките на 60 дни. Обжалване пред върховния админ. съд ще бъде на 2 стъпки.
След окончателното решение на Висшия съвет, то може да оспори, с жалби за нарушаване на правата на човека в съдебния и административния процес в 30-дневен срок пред Конституционния съд. Ако все още няма ефективна защита, съдиите могат да подадат молба до ЕСПЧ в рамките на 6 месеца. Изглежда дълъг път, поне 3 години, преди да подадете заявление до ЕСПЧ.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Решение на висшия съвет от 72 страници, с което се нарежда като „задължително“ колективното освобождаване на 2847 съдии и прокурори.

[12 без дата]
Първият извънреден закон е в сила от днес. Той гласи следното:
1. Продължителността на се удължава до 30 дни.
2. Всички държавни служители, включително съдии и прокурори, които са в списъка на подозрителните, ще бъдат освободени без дисциплинарно разследване. Законът казва, че „оценката на нивото на връзка с организацията „Гюлен" е достатъчна, за да бъде дадено лице отстранено. Няма нужда да се доказва само, а е достатъчна само „преценка на изпълнителната власт".
3. YARSAV е закрита съгласно списъка, приложен към извънредния закон. YARSAV на съществува повече.
4. Арестуваните не могат да имат контакт с адвокатите си, ако съдилищата постановят така.
5. Срещите със семействата са ограничени.
6. Срещите между адвокатите и техните клиенти ще се записват. Ако нещо в тези разговори се стори подозрително, то по-нататъшни срещи с адвоката могат да бъдат забранени по силата на съдебно определение.
7. Задържаните или арестуваните получават по 10 минути за телефонен разговор с най-близките членове на семейството си на всеки 15 дни (предишният закон гласи, че задържаните могат да говорят веднъж седмично и не само с най-близките членове на семейството, но и с още 3 други, определени от задържаното лице).
8. Един човек може да бъде представляван от не повече от трима адвокати.
Това всъщност води до това, че всички частни институции, за които се твърди, че имат някаква връзка с организацията на Гюлен, са превзети от правителството. Освен това всички съдии и прокурори и останалите държавни служители се отстраняват без никакво дисциплинарно разследване. Няма нужда да се чака до края на текущите

случаи. Нищо за казване. Почти свърши. Моля, разпределяйте имейла без моето име, доколкото е възможно

[13 без дата]
Нова ситуация в съдебната власт:

- Съдии, които освобождават задържаните ще бъдат премествани, а след това и отстранявани от Висшия съвет.
- Нито един съдия не иска да бъде назначен за „Sulh Ceza Hakimlikleri: наказателен съдия на мира" за мерките за предварително задържане и арест.-
- Всички съдии, които не са били задържани или арестувани са заплашени да бъдат включени в списъка по всяко време.-! Задържаните съдии имат толкова ограничено (почти никаква връзка) с семействата и адвокатите си.-
- Повечето от адвокатите не искат да поемат защитата на задържаните/ арестуваните съдии.
- Град: Y: В процеса на разпит един съдия разпитва сам други 37 съдии и прокурори, не задава никакви въпроси и после арестува всички, защото има такива нареждания от Анкара. В същият град на арестуваните е отказано да сменят дрехите си и дори да се погрижат за основните си нужди или да комуникират с някого.
- В списъка има прокурор на име А. Б. Той е починал 57 дни преди арестите да започнат.
- От друга страна в списъка: там фигурират наименованията на градове, в които колеги са работили преди две години, а не понастоящем.
- Цялата информация сочи към това, че списъкът е бил готов поне преди две години.

Сегашната ситуация в държавните служби:

1. Министерството на образованието е отстранило 60 000 учители.
2. Министерство на финансите 2 000 служители.
3. Всички военни съдии.
4. Почти 3000 съдии и прокурори.
5. Никой от държавните агенции не може да излиза извън страната.
6. Всички декани на държавни и частни университети са без работа. All deans of public and private universities are out of job. Принудиха ги да подават оставки и това трябваше да стане днес.
7. Много журналистически прес карти бяха отменени.
8. Някои списания бяха събрани и поставени под забрана за разпространение.
9. Някои научни работници бяха разпуснати.
10. Хиляди полицаи бяха отстранени (близо 10 000)
11. 247 градски и селски кметове бяха отстранени.

Тази вечер е обявено извънредното положение. Всички човешки права могат да бъдат премахнати. Те могат да възлагат обществени задължения на хора на възраст между 18 и 60 години. Те могат да конфискуват всичко.

[14 без дата]
ДОКЛАДВАНО ОТ СЪПРУГА:
(Съдия): Задържан и арестуван
След задържането той можел да се свърже с жена си за първи и последен път. Говореха по телефона няколко минути. По време на разпита го питаха:
По време на опита за преврат, с кого сте били и за какво говорихте?

Коя гимназия завършихте?
Към кой център за подготовка за тест (турски: Dershane) посещавахте?
Участвали ли сте в преброяването на изборите за Висш съвет на съдиите и прокурорите през 2014 г.? Записахте ли броенето?
Адвокатът на съдията вече не отговаря на повикванията поради страх.

[15 без дата]
Няма доказателства в нито един от случаите ни. Видях го от колегите, които са в затвора с мен.
Има само списък. Прокурорите казват: „Имам само списък и има заповед за поверителност, така че не мога да ви покажа нищо друго."

[16 без дата]
Кой център за подготовка за тест посещавахте?
В Турция, за да бъдеш приет в университет, трябва да се явиш на „национален приемен изпит за университет". Заради недостатъците на турската образователна система основно/ по-специално в гимназиите се налага да посещаваш център за подготовка за тест. Има курсове и класове, които те подготвят за националния тест в тези центрове за подготовка. Изключително трудно е да положиш успешно националния тест без подготвителен център, които са законно установени от частния сектор.
Смята се, че някои от подготвителните центрове са близки до Гюлен. Задавайки този въпрос прокуратурата иска да установи дали между теб и Глен има връзка. По ирония на съдбата повечето от децата на настоящите политици, включително и тези на президента, бяха подготвени от тези образователни центрове. Със сигурност повечето от дежурните прокурори / съдии в момента или членовете на техните семейства също се подготвят в тези центрове. И най-вероятно те също са толкова уплашени, като задават тези въпроси на съдии, които са арестувани поради факта, че те също са посещавали тези центрове.
Участвали ли сте в преброяването на изборите за Висш съвет на съдиите и прокурорите през 2014 г.? Записахте ли броенето?
Както помните, в последните избори за Висш съвет имаше трима основни кандидати: 1. YARSAV, 2. Асоциацията за съдебно единство (проправителствени) и 3.независими кандидати (предполага се, че някои от независимите кандидати са близо до движението на Гюлен или Гюлен или сега терористична организация).
Някои от съдиите имаха роля в изборния процес, както във всеки избирателен процес. Някой трябва да преброи гласовете. Някои от съдиите и прокурорите искаха да наблюдават процеса на изборите, като чакаха в съда. Този тип съдии бяха доста. Много съдии не се доверяват един на друг и искат да защитят гласовете си като на всеки друг избор в различни аспекти на нашия живот.
Защо прокурорите задават този въпрос?
Те питат, защото искат да научат кои кандидати или групи сте подкрепили. Просто те се опитват да разберат за кои кандидати гласувате. Според вашия глас те ще определят какъв тип съдия сте (YARSAV, проправителствен или независим).
Съвсем очевидно е, че ако сте гласували за Асоциацията на съдебното единство (проправителствен) всеки знае, че сте в безопасност. Нищо не може да ви се случи. Не вярвам, че някой в списъка от 2735 съдии е член на Асоциацията на съдебното единство (проправителствен).
Те защитават своите членове от това разследване. Сегашното управление на съдебната система и съдиите и прокурорите, които се занимават с нашите дела, са членове на Асоциацията на съдебното единство.

[17 от 28-ми юли 2016 г.]
Прокуратурата в Анкара разпореди притежанията/ имуществото на 3049 броя съдии и прокурори, които са разследвани да бъде отнето считано от днес.

Не ходете в чужбина, не работете, без заплащане, не продавайте собствеността си… Нямаме нищо вече. Нито дом, нито кола нито застраховки за децата ни. Става все по-ужасно. Време е да се умре

[18 1-ви август 2016 г.]
Скъпи колеги,
Наред с други незаконни неща, бих искал да спомена едно категорично нарушение на закона за конфискация и огромното му въздействие върху семействата ни.
Както си спомняте, по искане на прокуратурата в Анкара, Наказателният съд за мира на Анкара (създаден от правителството в противоречие с основните международни принципи, например всяко обжалване на решенията на тези съдилища се решава от същия вид съдилища, затворена система) конфискация на превозни средства, къщи и акции / банкови сметки на съдии и прокурори до края на наказателното разследване.
Защо е толкова важно за нас?
Както знаете на съдиите, които са отстранени не има се плаща в пълен размер, те получават половината от заплатите си и в случай на перманентно отстраняване, което е най-вероятно да стане скоро, не им се дължи никакво заплащане (заплата, издръжка и др.). Поради конфискацията, не можем да продаваме нашите имоти, за да спасим или да запазим живота си. Това е брутално наказание за нашите деца, съпруги и други близки членове семейството. Все още сме невинни, до доказване на противното. Няма никакви доказателства за конфискуване на нашите имоти.
Какво казва законът за конфискациите?
Турският процесуален кодекс съдържа 5271 члена, от които чл. 128 е „Отнемане на недвижими имоти, права и кредити“
Член 128
(1) Следните вещи, принадлежащи на заподозряното лице или обвиняемия, могат да бъдат иззети в случаите, когато има сериозни основания за подозрение, които показват, че престъплението, предмет на разследване или наказателно преследване, е извършено и че са получени от това престъпление;

a. Недвижими имоти,
b. Транспортни средства за суша, въздух и вода,
c. Всички видове банкови сметки или сметки в други видове финансови институции,
d. Всички видове права и кредите от физически или юридически лица,
e. Ценни книжа,
f. Дялове във дружествата, в които участва,
g. Съдържание на трезори и сейфове,
h. Други принадлежащи му активи.

Дори в случаите, когато тези недвижими имоти, права, кредити и други ценности са във владение на лица, различни от заподозряното лице или обвиняемия, изземването също е разрешено.
(2) Разпоредбите на предходната алинея се прилагат за следните престъпления:
а) следните престъпление, предвидени в турския Наказателен кодекс:
1. Геноцид и престъпления против човечеството (чл.76, 77, 78),
2. Трафик с мигранти и търговия с хора (чл. 79, 80),
3. Кражба (чл. 141, 142),
4. Грабеж (чл. 148, 149),
5. Злоупотреба с доверие (чл. 155),
6. Измама (чл. 157, 158),
7. Умишлена несъстоятелност (чл. 161),
8. Производство и търговия с наркотични или стимулиращи вещества (чл. 188),
9. Фалшификация на пари (чл. 197),
10. Организиране на престъпна група (чл. 220),
11. Измами с обществени поръчки (чл. 236),

12. Измама при изпълнение на задължения (чл. 236),
13. Присвояване (чл. 247),
14. Насилствен подкуп (чл. 250),
15. Подкуп (чл. 252),
16. Престъпления срещу обществената сигурност (членове 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Престъпления на въоръжена престъпна група (чл. 314), или снабдяване на такава група с оръжия (чл. 315),
18. Престъпления против държавни тайни и шпионаж (чл. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
b) Контрабанда на оръжия, така като е определена в „Закона за огнестрелните оръжия и ножовете, както и други инструменти“(чл.12),
b) Присвояване, както е дефинирано в Закона за банките (чл. 22/3 and 4),
c) Престъпления, посочени в Закона за борба с контрабандата, наказуеми с лишаване от свобода,
d) Престъпления, посочени в чл. 68 и 74 от Закона за защита на културните и национални ценности.
(3) Решение за отнемане на недвижимо имущество се изпълнява чрез вписване в акта за собственост.
(4) Решение за отнемане на превозни средства за суша, въздух и вода се изпълнява чрез вписване в акта за регистрация.
(5) Решението за изземване на сметки в банки и други финансови институции, се извършва чрез незабавно уведомяване на банката или финансовата институция чрез технически средства за комуникация. Съответното решение се съобщава и на банката или на финансовата институция отделно. Действия с банковата сметка, целящи да направят решението за конфискация неефективно, извършени след постановяване на решението, се считат за недействителни.
(6) Решението за изземване на дялове от дадено предприятие се изпълнява чрез незабавно уведомяване на администрацията на съответното дружество и ръководителя на търговското отделение чрез средства за техническа комуникация. Решението се съобщава и на съответното дружество и отделно на ръководството му.
(7) Решението за отнемане на права и кредити се изпълнява чрез незабавно уведомяване на съответното физическо или юридическо лице чрез технически средства за комуникация. Съответното решение се съобщава на физическото или юридическото лице поотделно.
(8) В случаите, в които има нарушения на изискванията на решението, се прилага чл. 289 от турския Наказателен кодекс „злоупотреба с правомощията за защита“.
(9) Изземване по този член се решава единствено от съдия.
На 21 февруари 2014 г. горепосоченият член беше изменен и бяха добавени нови разпоредби. Съгласно новия чл. 128 решението за отнемане може да бъде взето от Висшия наказателен съд и съдът трябва да се произнесе по него единодушно. В новата разпоредба се посочва също, че преди да нареди отнемането, Висшият наказателен съд трябва да има доклад от съответните институции като Министерство на финансите, Банковия регулаторен и инспекционен съвет.
След обявяване на извънредното положение, влиза в сила Указ за извънредно положение, който има силата на закон и е обозначен с № 668 и чл. 3, буква “i” от него гласи, че Наказателния съд на мира взема решенията за отнемане без доклад от съответните агенции. В неотложни случаи прокурорите могат да постановят отнемане, което подлежи на одобрение от съдия в рамките на 5 дни.
Както виждате от горните членове, както и от указа със силата на закон, така и в турския Наказателно-процесуален кодекс номериран 5271 трябва да има сериозни основания за подозрение, които показват, че престъплението, предмет на разследването, или преследването са извършени и че са получени имоти от това престъпление. Това са нашите имоти, получени чрез заплатите ни от държавата. Информираме редовно Висшия съвет за нашите имоти. Ако притежаваме собственост,

която не можем да обясним, това вече е престъпление и подлежи на наказателна и дисциплинарна процедура.
Отнемането е произволна злоупотреба с власт и категорично нарушение на закона. Отнемането ще ни унищожи поради факта, че не можем да продадем имотите си, за да оцелеем в тези ужасни дни.
Всъщност правителството вече показа намерението си. Миналата седмица, преди издаването на заповедта за отнемане министърът, отговарящ за регистрацията на земя и други недвижими имоти, обяви публично, че „дадох заповед на Агенцията по поземления регистър да не допуска прехвърляне или продажба на имущество на тези, за които имате подозрение. Преди всяка транзакция ще поискате разрешение от полицията и прокуратурата“. Като личи от публичните му изказвания, те вече са решили кой е виновен кой не е. Това е напълно скандално. Съдени сме не само от съдебната власт, но и от изпълнителната власт едновременно.

[19 без дата]
X е назначен в провинция Y като съдия, след като е изпълнил задачата си в провинция YY в продължение на 2 години. Той е чувал делата по въпроса за терористичните престъпления в изключително компетентни съдилища. После беше назначен в родния си град. Мислейки, че ще започне нов живот, той беше задържан и след това арестуван по обвинения, че има връзка с въоръжена терористична организация и се опитва да извърши преврат без абсолютни доказателства и конкретни факти, от колегите си, които не го разпознават, докато го разпитват за кого е гласувал в изборите за Висшия съвет, проведен през 2014 г. Неговите имоти също са иззети от турското правителство и те трябва да напуснат къщата.

[20 без дата]
Аз съм 17-годишно момче от Турция. Когато неуспешният преврат се случи в Турция, аз бях в Европа заедно със семейството ми на почивка. Баща ми „беше“ прокурор, а майка ми „беше“ съдия. След това се върнахме в Турция, защото знаехме, че сме невинни, но въпреки факта, че можехме да останем в Европа, родителите ми бяха изпратени в затвора, за да не избягат преди процеса. Нашите банкови сметки и частна собственост са отнети от правителството. Адвокатите са заплашени от правителството, така че нито един адвокат не приема случаите, а дори и да приемат, не можем да си го позволим, защото правителството взе парите ни. Адвокатите, които са назначени от правителството, са само, за да изглежда, че заподозрените имат адвокати. Те изобщо не помагат. Разговорите между заподозрените и адвокатите се записват и слушат. Затвориха родителите ми в килия, която е била използвана за наказания преди месец, без причина. Минали са 120 дни, откакто имах някаква комуникация с майка ми. На въпроса те не отговарят и защо нашата комуникация е забранена. Баща ми и майката са в една папка и няма разлика между техните случаи. Прехвърлиха я в друг затвор миналата седмица в Y, което е на 5 часа път от нашия дом и когато се обадихме в затвора и попитахме ми съобщиха, че все още е забранено да се свържем с нея. Не получих отговор на петициите си. Както споменах преди вече са четири месеца, откакто видях майка ми. Това е незаконно при всякакви обстоятелства. Аз съм просто син, който иска да види майка си каква опасност мога да причиня!

[21 без дата]
Аз съм турски студент в Юридическия факултет на Университета в Анкара. След неуспешния опит за преврат в Турция, на 15 юли баща ми, който беше съдия, беше незаконно и без валидно правно основание и без доказателства арестуван и уволнен от работата си, въпреки че не е участвал в такъв катастрофален опит за преврат, тъй като е почетен съдия, който служи на страната си от много години. След като чу за твърденията за участие в преврата за него и неговите 140 колеги (само членове на

Върховния съд са 140, общият брой на отстранените съдии е приблизително 4000), той дори не се опита да избяга, той би предпочел да остане вкъщи в очакване на полицията. Затворен затвор, където баща ми е задържан, е ново строителство с много недостатъци, като незавършени отоплителни, електрически и водни инсталации, заедно с хигиенните дефицити. Накратко влошаване на всички условия, очевидно имащи за цел да ги изложат на физиологичен срив, за да ги обезсърчат и да ги възпрат, за да ги принудят да признаят престъпление, което те никога не са извършили, като единствен изход. Приблизително 140 бивши членове на Върховния съд също се държат в изолация при същите условия като моя баща.
Междувременно правителството, възползвайки се от извънредното положение, което беше обявено в резултат на опита за преврат, продължава да арестува журналистите на противника, за да потисне опозицията и да насочи цялата медия в страната в съответствие с политиките си, в такава степен, че обикновените граждани, които споделят политически възгледи на опонентите чрез техните сметки в социалните медии, са арестувани или задържани всеки ден. От друга страна, проправителствените медии и социалните медии обявяват опонентите за предатели, оскърбяват ги и ги обиждат, за да се създаде хаотична и несигурна атмосфера, в която дискриминацията и поляризацията срещу нас преобладават заедно със заплахи и реч на омразата. Дядо ми, който беше обвинен в изтегляне на молба за мобилен телефон, наречен „заключване“, бе освободен след 4 дни задържане, поради факта, че не можеше да използва смартфон заради повредените си пръсти. Като цяло Дамоклевият меч виси над цялото ми семейство. Междувременно майка ми, която е пациент с рак от 2008 г. насам, отново е на химиотерапия, поради рецидив на рака си, заради трудните времена след нещастни и стресиращи събития, които тя преживява напоследък. Въпреки че тя е придобила правото на ранно пенсиониране поради физическо увреждане, тя е беше уволнена, без обосновка, по силата на последния обнародван указ. Тя ще бъде лишена от своята застраховка, която е от жизненоважно значение за заплащането на медицинското й лечение, 100 дни след уволнението.
Сестра ми, която току-що завърши адвокатския си стаж, беше изправена пред серия откази във всичките си опити да кандидатства за работа в адвокатски кантори, защото е дъщеря на затворник, обвинен в опит за преврат.
Като почтени хора живеещи достоен живот, животът ни внезапно се преобърна. Поради липсата на чувство за справедливост и безпристрастност на турските правни органи за обжалване, ние обмислихме да ви информираме, като орган, способен да изрази нашите опасения и зверствата, на които сме подложени, относно продължаващите нарушения и преследване като крайна мярка.
Поздрави,

[22 без дата]
Аз съм дъщеря на съдия във Върховния съд. Баща ми служи като съдия във Върховния съд (Yargıtay) повече от 30 години в Турция. Той е държан в затвора вече повече от 2 месеца без никакви обвинения или доказателства срещу него. Той никога не е имал връзка с никоя религиозна общност, но е обвинен, че има връзка с религиозното движение. Той винаги е бил лоялен секуларист. Той критикува режима на Ердоган в продължение на години, в качеството му на свързан с корупцията на правителството и има за цел да навреди на секуларистите. Той е решавал казуси, свързани с неуспеха на правителството да предотврати трафика на наркотици в училищата. Съдиите от Върховния съд, както можете да си представите, имат най-високата степен на несменяемост, осигурена от Конституцията. За отстраняване на съдия във Върховния съд има процес, който трябва да се следва. Начинът, по който той е отстранен от длъжност противоречи на Конституцията и на международното право. Като негово семейство, ние имаме достатъчно доказателства, които говорят, че той се е сблъскал с малтретиране като отказ да му се предоставят чисти вода и храни. Много съм разочарована, че международната общност пренебрегва това беззаконие. Моля, покажете ми начин да помогна на баща ми. Аз съм тийнейджърка в гимназията.

Баща ми беше съдия, той беше почтен, уважаван съдия и беше много успешен в работата си, след 6-7 години в кариерата си, той беше повишен във висш инспектор съдия и след няколко години служба той отново беше повишен в главен съдия инспектор, той пътуваше много. След 15 юли животът ми се промени напълно. Баща ми беше арестуван, защото беше член на "терористичната организация". Опитвам се да разбера какво е направил баща ми. Защо тези хора не му дадоха шанс да се защити вече почти 4 месеца. Защо взеха всичките ни пари. Защо тези хора са толкова лоши, защо хората не уважават другите. Защо никой не ни чува.
[23 без дата]
Аз съм лекар. От 12 години съм омъжена за прокурор X и имаме 2 сина. Съпругът ми, децата ни и аз бяхме в къщи вечерта на 15 юли, както съпругът ми заяви в показанията си. Бяхме ужасени, когато видяхме опита за преврат по телевизията.
Вечерта на 16-ти юли видях името на съпруга ми в списъка на съдиите и прокурорите.
Сутринта на 17-ти юли съпругът ми получи обаждане от съда на Y. След това обаждане отиде в сградата на съда и от този момент беше арестуван в кабинета си и животът ни беше обърнат с главата надолу.
Този опит за преврат е извършен от терористична организация, намираща се в турските въоръжени сили. Не мога да разбера как съпругът ми и другите (около 3000) съдии и прокурори се свързват с този отвратителен опит без доказателства. Полицията претърси къщата ни, все едно сме престъпници, даже все едно сме предали страната си, в отсъствието на прокурор. След четири дни задържане съпругът ми беше изхвърлен от съда. Съдът реши да го арестува като член на терористична организация без доказателства.
Вечерта на 20-ти юли съпругът ми беше изпратен в затвора в Y. „Смъртното наказание може да се върне" новини в медиите и положението на моя съпруг, въпреки че той не е виновен, ме постави в неопределена психология.
Нито на мен, нито на нашия адвокат през първите 10 дни не ни беше позволено да се срещнем по никакъв начин с моя съпруг.
Възраженията на съпруга ми отвътре и възраженията на нашия адвокат отвън бяха отхвърлени.
Позволени ни бяха само затворените интервюта от 10-ия ден.
Съпругът ми поиска текстовете на законите за извънредно положение от администрацията на затвора, но това искане беше отхвърлено.
Всичките 2847 съдийски и прокурорски активи бяха замразени.
Бяхме помолени да евакуираме жилищата си в рамките на 15 дни от уведомлението.
Съпругът ми и другите съдии и прокурори бяха уволнени от Висшия съвет на съдиите и прокурорите на 24.8.2016 г.
Съпругът ми е в затвора 42 дни без престъпление. Съпругът ми бе заклеймен от обществото, неговата професия и правото ни да живеем заедно ни беше отнето. Това е несправедливо и нямаме възможност да защитим правата си.
Съпругът ми е добър баща. Той много се грижи за нашите деца. Не се интересуваше от политика. Най-важните неща в живота му са справедливостта и семейството.
Чувствам се отчаяна по всички начини.

[24 без дата]
Съпругът ми беше съдия в Y. На 16 юли 2016 г., докато той вършеше работата си, той беше отстранен от длъжността си и в същото време решението за неговото задържане бе публикувано. Когато видяхме решението за ареста, всички ние бяхме шокирани, защото неговите 2846 колеги бяха в същото състояние. Не мога да разбера как могат да знаят, че съпругът ми е виновен за преврат, когато само 12 часа минаха след преврата? Съпругът ми играеше карти в кафенето на нашия квартал.
Съпругът ми остана в ареста два дни и след това го разпитаха. Прокурорът му задава въпроси:
Къде си, когато опитът за преврат?

Познавате ли FETÖ (бел. на преводача FETÖ от *Fethullahçı Terör Örgütü* или официалното название на движението на Гюлен, обявено за терористична организация), учили ли сте в някакви FETÖ училища, дали вашите деца са изучавани, дали жена ви е свързана с FETÖ?
Имате ли някой приятел, свързан с FETÖ? Ако имате, кажете имената им.
Съпругът ми има доказателства за местонахождението си през онази нощ. Прокурорът обаче не разследва. Също така съпругът ми каза, че няма никаква връзка с FETÖ. Но в края на краищата той бе арестуван само с 10-минутен процес.
Други шокиращи действия бяха, че те ги докараха с група от 6-7 души и ги чуха само 3-4 минути на човек. Не е ли това противно на закона? Нашият адвокат ни казва, че след съдебния процес той чул един прокурор да се обади. Прокурорите казаха, че „не можем да арестуваме никого с тези доказателства, освен списъка от по-горе“.
Няма доказателства за престъпление извършено от моя съпруг, но той е арестуван на 20 юли 2016 г. Той е изпратен в затвора в Y. През първите четири дни не можахме да получим никаква информация за него. Не знаехме дали той е все още е жив или мъртъв. Бях толкова притеснена за него. Не можех да спя нощем. След тези четири дни можехме да получим информация за него. След това започнаха безконтактни посещения. Макар че минаха 48 дни, все още не можем да го видим на живо. Обикновено те разрешават контактно посещение веднъж месечно. Не допускат писмата ни. Съпругът ми и техните приятели пишат петиция от затвора, но петициите им не са предадени на упълномощени лица. Химикалки и хартия не се дават на нашите съпрузи. Така че те не могат да пишат нищо. Съпругът ми видя адвоката си само веднъж през последните 48 дни и докато тече срещат, един надзирател ги наблюдава. Те не повдигнаха никакви обвинения. През юли 2016 г. отидох в кабинета на съпруга ми, за да взема личните му вещи. Името му бе изтрито и кабинетът му бе претърсен без разрешение. Не можех да отида в кабинета му. Взех вещите му с доклад.
На 24-ти август 2016 г. в сряда Висшия съвет на съдиите и прокурорите отстрани съпруга ми и 2846 съдии и прокурори само с едно постановление. След това на 2-ри септември 2016 г. Висшия съвет отхвърли още съдии и прокурори, или общо 3390 съдии и прокурори. Имената на отстранените съдии и прокурори и техните служебни номера изтече в интернет. Много жени, чиито съпрузи са отстранени са също уволнение, заради уволнението на съпрузите им. Много от тях работят, въпреки, че разрешенията им са отнети. Аз съм учител и се страхувам, че и мен също ще ме изхвърлят. Затова ви изпращам това писмо от киберкафе и различен e-mail адрес.

[25 без дата]
Аз съм съпругата на прокурора X, който понастоящем е арестуван и затворен в Y в T-вид пенетенциарна институция от затворен тип за изпълнение на наказания за престъпление от висок риск.
Съпругът ми е арестуван, докато изпълнява службата си като прокурор и е обвинен за това, че е член на терористичната организация FETÖ/PDY както и по обвинения за опит за преврат. Решенията и / или санкциите за спиране, експулсиране или освобождаване от длъжност, повдигнати или наложени на много държавни служители, са оставени извън обхвата на съдебния контрол. Балансът между наказателното преследване и защитата не може да бъде поддържан и рязко се влошава по отношение на защитата; твърденията за използване на насилие, заплахи и малтретиране при изпълнение на наказание срещу задържани лица са нараснали рязко, а правото на задържане е поставено срещу имуществото на тези хора или имуществото им е иззето по несправедлив начин и те са лишени от много гаранции, предвидени в конституцията, най-вече по отношение на свободата да претендират за права и принципа на естествения съдия.
От друга страна, редица изменения на разпоредбите, касаещи Върховния съвет на съдиите и прокурорите бяха въведени чрез поредица от изменения на Конституцията на 7-ми май 2010 г. и като част от тези изменения съставът на Върховния съд Съветът

на съдиите и прокурорите беше преразгледан по отношение на назначаването на неговите членове и начина на неговото формиране. Чрез тази ревизия беше приета нова процедура за назначаване и избор, която да позволи на съдиите и прокурорите да номинират и избират членове на Висшия съвет на съдиите и прокурорите. Тази нова правна уредба, която е в съответствие с принципите на демократичната правна държава, за съжаление на практика е довела до използването на нечестни и незаконни практики от страна на онези, които са спечелили изборите срещу тези, които загубят изборите. Разглеждането на историята на Висшия съвет на съдиите и прокурорите, например само за последните две години, би било достатъчно, за да се разберат тези въпроси. Проучване на това как членовете на Асоциацията за съдебно единство, спечелили изборите, бяха повишени на по-високи постове и как членовете на други сдружения, които загубиха изборите, бяха отстранени от длъжността си, ще бъдат достатъчни, за да докажат този факт. Аз съм на мнение, че внимателно проучване на решенията за назначаване и прехвърляне на съдии и прокурори преди и след големите разследвания ще бъде достатъчно за разбирането на тези въпроси. Също така бих искала да подчертая, че веднага след опита за злия (!) държавен преврат на 15 юли 2016 г., Върховният съвет на съдиите и прокурорите проведе заседание в деня непосредствено след неуспешния държавен преврат по жалби на лица, които заемат политическа длъжност и отстранява повече от три хиляди съдии и прокурори, като имунитетът на тези съдии и прокурори е снет, за да могат да бъдат разследвани, а повече от две хиляди съдии и прокурори бяха уволнени на базата на неуспешния опит за държавен преврат.

Съпругът ми бе арестуван незаконно. Нека го кажа така:

1. Не се споменават разпоредби, за които се твърди, че съставляват престъплението (ята), с което той е бил обвинен, нито в решението, взето за неговото арестуване, нито в решенията, взети за продължаване на задържането.

2. Необходимостта от арестуването му не е мотивирана по конкретен и разумен начин нито във взетото решение за арест, нито в взетите решения за продължаване на задържането. Ако бъде освободен, няма да има причина да бяга или да извърши престъпление. Това е така, защото:

а/ Всичките му активи са иззети. Като част от тези мерки, наложени от правителството, банковите му сметки са блокирани и не са свободно достъпни за ползване, и следователно няма никакви пари.

б/ Той твърдо вярва, че разследването срещу него ще приключи с положително решение и че той ще бъде възстановен на поста си. Следователно, той няма причина да избяга.

в/ Съпругът ми никога не се е опитвал да избяга преди ареста си. След като беше привикан по телефона, той незабавно отиде да присъства и се появи на мястото, където е бе поканен. Независимо от това, проверката и разследването са били извършени преди вземане на решението за арестуването му или решенията за продължаване на задържането му, за да се установи дали ще избяга или не. От друга страна, той винаги казва: „Аз не бягам и няма да го направя, защото знам и вярвам, че съм невинен и не съм извършил никакво престъпление“.

г/ Нито съдебните органи, нито административните органи са извършили каквото и да е определение или оценка риска от опит за бягство или риск от бягство и, което е по-важно, причината (причините) за формиране на разумно подозрение никога не са споменати в тези решения.

3. След елементарно преглеждане на изявлението на съпруга ми, взето в прокуратурата, лесно може да се разбере, че въпросите, насочени към съпруга ми, не са пряко свързани с деянията, за които се твърди, че представляват престъплението (ята), с което той е свързан, а с въпроси, свързани със свободата на мисълта и мнението.

Ето някои от въпросите:

* В кои училища сте учили?
* Къде отседнахте по време на обучението си в университета?

* Работил ли сте или служил като представител на класа или член на комитет по албуми, докато сте учил в университета?
* За кого сте гласували на изборите за Висшия съвет на съдиите и прокурорите?
* Имате ли постове в социалните медии, насочени срещу правителството?
* Разговаряли ли сте с приятелите си срещу правителството?

За да завърша всичко това, съпругът ми беше уволнен от служба въз основа на напълно необосновано твърдение, за което липсват доказателства. Като основания за уволнението му бяха посочени разпити и разследвания, които са извършени много преди той да встъпи в длъжност и в които той никога не е участвал като прокурор или съдия. Независимо от факта, че всеки трябва да носи отговорност за собствените си действия в съответствие с принципа на персоналната наказателната отговорност и на наказанието, той е отговорен за действия, за които се твърди, че са извършени от други лица

[26 без дата]

X (съдия) разказва, че по време на разпита, прокурорът няма други доказателства, освен списъкът, който се намира пред нея. Тя смята, че списъкът и въпросите идват от правителството.

По време на разпита тя е попитана следното:

По време на опита за преврат с кого сте били и за какво сте си говорили?

Коя гимназия завършихте?

Към кой център за подготовка на тест (турски: Dershane) отидохте?

Участвали ли сте в преброяването на изборите за Висш съвет на съдиите и съдиите през 2014 г.? Записахте ли броенето?

Тя е видяла, че пред тях има дълъг списък от 2 страници. Тя беше единственият човек, освободен този ден. Прокурорът й е казал, че сега той е в реална опасност поради решението, което е взел. Тя каза, че всички говорят за нов списък от 1500 имена, които са били подготвени, и всеки може да бъде в списъка по всяко време.

Тя е свидетел, че някои съдии, които са арестували останалите съдии, плачат след процедурата.

[27 без дата]

Скъпи колеги,

Ние, 3500 съдии и прокурори, бяхме отстранени от позициите си без никакви доказателства и право на защита, още повече, че сме обвинени в участие в преврата!

Това не е всичко, случващото се в нашата страна е по-лошо и от най-лошия кошмар от времето на опита за преврат на 15 юли;

Без доказателства, бяхме арестувани с белезници в присъствието / пред очите на нашите колеги, персонал, членове на семейството, деца, бити, обиждани, измъчвани и затворени, изолирани.

Съпрузи бяха затворени по едно и също време и децата бяха оставяни сами. Някои от нашите деца са изпратени в сиропиталища поради тази причина. Бременни колеги загубиха неродените си деца си поради лошо отношение. Някои раждат преждевременно. Някои късметлийки получиха правото да кърмят децата си в затвора.

Този текст не е сценарий на филм на ужасите. Чистата истина! Това е обобщение на преживяното през последните два месеца. Можем да идентифицираме всяко събитие по лице.

В момента това може да се нарече геноцид в Турция. Защото освен ние, членовете на нашите семейства, съпрузите и децата също са подложени на такова третиране.

Нашите съпрузи, дори нашите роднини, също бяха уволнени от длъжностите си, а децата на някои от нас отказаха да приемат в държавни училища.
Всички наши активи, придобити от заплати и спестявания в банки, бяха конфискувани. Нашите кредитни карти бяха блокирани и нашите семейства бяха осъдени на глад.
Повтаряме, че всички тези събития се състояха без никакви доказателства. Не е връчено уведомление за каквито и да било действия, предприети срещу нас, решения относно продължаването на задържането. Повечето от нас не знаят дори номерата на досиетата, нашите адвокати са арестувани и откриваме трудности при намирането на адвокати, които да ни представляват, а съдиите, които участват във висящите производства, се отстраняват от длъжностите си. 188 висши съдии, 4 членове на Висшия съвет на съдиите и прокурорите и 2 члена на Конституционния съд са арестувани.
Накратко, в рамките на създадената среда на ужасите и тероризма нашите основни права на презумпция за невинност, лична наказателна отговорност и дори законност са брутално нарушени. Единственото ни искане е да имаме справедлив съдебен процес, въпреки унищожаването на живота ни. Защото знаем, че не сме участвали в действията на преврата! Това е известно на властите в Турция. Причината за тази диващина е, че ние не сме регистриран член на съдийската организация, която се подкрепя от правителството и в резултат на това сме набедени и изброени като опоненти. Моля, бъдете сигурни, че това може да бъде доказано.
Моля, свържете се с нас. Търсете средствата за връзка с нас. Ще разберете колко ужасна е ситуацията, ако намерите възможност за контакти с няколко от нас. Моля, следвайте етапите на разследването и съдебните процеси. Моля, интервюирайте властите и нашите адвокати, моля, проучете подадените ни заявления и петиция до Европейския съд по правата на човека.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Ще забележите, че няма да има процес. 3500 съдии и прокурори са арестувани без нито едно доказателство! Ние сме законни хора, които не са заговорници за преврат.
Проклинаме и отхвърляме всеки преврат. Но не можем да намерим възможността да докажем невинността си в резултат на прилагането на геноцида и ужасната среда в нашата страна. Вие сте тези, които ще ви позволят да чуете гласа ни от този дълбок кладенец.
Послепис: От датата на 21.09.2016 г. бях в изолация (изолатор) без никаква причина.
X (затворен съдия)

[28 без дата]
Моят съпруг X, който е прокурор от 16 години беше задържан след ужасяващия опит за преврат, който се случи на 15-ти юли, докато той беше прокурор. Научих за грозния опит за преврат от съпруга ми по телефона, след като той беше гледал новините по телевизията тази вечер. По това време съпругът ми работеше по делата си, които беше донесъл от съда в Y от вкъщи, докато аз бях при семейството си в YY. Като граждани бяхме ужасени от новините, чиято държавна история е изпълнена с примери за такива преврати. Вечерта на 16 юли видях името на съпруга ми на уебсайта на вестник „Сабах“ с надпис „Съдиите и прокурорите участват в преврата“. Веднага щом го видях, бях на път за YY със семейството си. Сутринта на 17 юли отидохме в съда, след като съпругът ми получи поканата от Главна прокуратура на 0. И от този момент бях в средата на инциденти, които за първи път в живота ми и наистина желая никой да не изпитва подобни неща.
Съпругът ми беше разпитан с подобни въпроси по-долу:
- Дали той или неговата съпруга, братята му, пребивават в къща или общежитие, които принадлежат на въоръжена терористична организация през време на образованието си?
- Кои абонаментни списания има той сега или е имал в миналото?
- Има ли пари в банката и с кои банки е сключвал сделка от миналото до настоящето?
- Дали терористичната организация се свърза с него?
- Бил ли е на избирателното място по време на избора на Върховен съвет на съдиите и прокурорите, бил ли е наблюдател и използвал ли е фотоапарат по това време? "
- Кога е научил за опита за преврат?
И въпреки че всичките му отговори бяха „не“ на тези въпроси, задържането и заповедта за претърсване бяха издадени поради това, че той е бил член на въоръжена терористична организация.
Нашият домашен адрес в това решение беше къщата, в която бяхме живели преди три месеца преди 15 месеца. Нашият дом беше претърсен без прокурор, след като отново бе издадена заповед за претърсване на дома. По време на претърсването, компютър, който беше даден от държавата, и USB флаш драйвер, включващ решенията, нефункционален телефон между играчките на дъщеря ми, които използвах преди, и 3 компактдиска, включително нашите снимки от пътуването, бяха иззети, без да ни доставят копията.
В края на четиридневния период на задържане в съда е издадена заповед за арест, че е член на терористична организация, като просто назовава имената на престъпления абстрактно, без да посочва фактите, какви са доказателствата, че е член на тази терористична организация, кога и как той става член, какви действия предприема за тази въоръжена организация и също така без да посочва доказателствата за опита си да премахне конституционния ред и как той извършва тези престъпления.
Чувствам се наистина ужасно, когато чета обвиненията…
Съпругът ми беше изпратен в затвора Y на 20 юли.
Бях шокирана от обществеността: „Искаме смъртно наказание.“, присъдата и „това, което искате, ще бъде направено“ - коментари на президента и политиците. Защото ни запомнят с онези, които се опитват да преврат, и това ни дойде, докато сме невинни, когато се върне „углавното престъпление“…
Уважаеми членове, нито ние, нито нашият адвокат можехме да се свържем с мъжа си за първите 10 дни.

- Възраженията, които съпругът ми правеше отвътре и адвокатът ни отвън, бяха отхвърлени.
- Можем да направим безконтактна визита само след 10-ия ден.
- Можем да получим „прокси“ само на 09/08/2016
- Контактното посещение е забранено.
- Можем да използваме правото си да говорим с телефон на всеки 15 дни за първи път на 18.08.2016
- Все още изпращането на писмо е забранено.
- Обменът на документи е забранен по време на заседанията на адвоката.
- Заседанията на адвоката се правят с настойник и те се снимат с камера
- Научих от съпруга си, че исканията за доставяне на уставните закони, публикувани по време на извънредното положение, които съпругът ми и вероятно всички задържани съдии и прокурори са отправили към администрацията на затвора, не са изпълнени.
- В първия ден на посещението научих, че научните и списанията с кръстословици, които дадох на затвора за моя съпруг, не са му били предадени.
- Научих от съпруга си, че изискванията на правилата и пликовете, които съпругът ми и вероятно всички съдии и прокурори искат от администрацията на затвора да напишат петицията за възражение, не са изпълнени.
- Имам петиция, която съпругът ми е написал, за да се обърне към Европейския съд по правата на човека, но аз се колебая дали ще бъде предаден или не.

Опитвам се да обясня положението си на всички и навсякъде, за да се чуе, но в положението, в което се намирам, дори не мога да дишам.

[29 без дата]
Скъпи колеги,
Както знаете, Висшия съвет на съдиите и прокурорите отстрани 2847 съдии и прокурори на 24-ти август 2016 г. с решение № 2016/426.
Висшият съвет не предостави право на защита на някой от отстранените съдии и прокурори. А именно, Висшият съвет вземаше решенията за уволнение, без да има защитата на съдиите по въпроса.
Съветът посочва в решението си, че тъй като се прави заключението, че има съгласуваност / връзка между посочените съдии и прокурори и организацията на FETO / PDY, уволнението на тези съдии и прокурори се решава с единодушие съгласно акта за извънредни ситуации с номер 667, член 3.
По-специално, Висшият съвет не използва думите „членове на организацията”. Това, което искам да кажа, е, че 2847 съдии и прокурори са обвинени, че е членуват на терористични организации в продължаващото наказателно разследване. Съветът обаче е избегнал да ползва думата „член“. По-скоро би използвал думите „връзка или съвпадение“.
Въпреки това предпочитание в решението, заместник-председателят на Висшия съвет, г-н Мехмет Йълмаз, направи публично изказване, в което постоянно използваше думата „член“.
Той отиде дори по-далеч в своя профил в Twitter, цитирам „беше решено на пленарното заседание на Висшия съвет, че 2847 съдии и прокурори, които са били членове на терористичната организация на FETO, да бъдат отстранени“. Йълмаз вече е решил, че 2847 съдии са членове на терористична организация и има поне 3 неща:
1. Ясно нарушение на правото да не бъде обявен за престъпник, включително пристрастност
2. Натиск върху съдилищата и прокурорите по отношение на продължаващото разследване

3. Нарушаване на презумпцията за невинност
Нека преминем към основанията за масовото уволнение. Решението се състои от 61 страници с общи коментари и основания. Липсва позоваване на конкретни факти, които се отнасят до конкретен съдия в списъка. Те изброяват общи основания за всеки от нас. Така че никой не знае кой е съдия в какво е обвинен. А именно никой не знае какво обвинение е повдиганто срещу него.
Това са основанията:
1. Правните дейности в Академията на правосъдието,
2. Присъствие в професионално обучение,
3. Присъствие на курс по английски език,
4. Изпращане в чужбина с образователни цели,
5. Назначения за административни задължения като генерална дирекция, съдия-докладчик в министерството, началник на отделите в министерството, администрация на инспекционния съвет,
6. Забележки в профили в социалните медии,
7. Жалби, изпратени до Съвета относно тези съдии,
8. Дисциплинарни и наказателни дела във връзка с тези съдии,
9. Запитвания в местните области на съдиите,
10. Решения на съдиите относно случаите на организация на FETO,
11. Докладите на полицейското управление,
12. Решенията на съдиите относно отстраняването на полицейски служители, считани за членове на FETO,
13. Информация относно техния социален живот,
14. Комуникационни програми, използвани от членовете на организацията,
15. Обосновката на последните заповеди за задържане и заповед за арест на съдиите,
16. Прокурорски протокол за разпит,
17. Самопризнания
Например, решението не споменава нищо конкретно за мен. Видях името си в списъка. Не знам коя от твърденията по-горе се отнася до мен.

[30 без дата]
Работих като съдия, преди да бъда отстранен от длъжността си от второ отделение на Висшия съвет на съдиите и прокурорите, заедно с други 2744 съдии и прокурори, на 16.07.2016 г. при опит за преврат от датата 15.07.2016 г., който нито подкрепих, нито подпомогнах, и със сигурност съм против. Подобен дълъг списък, изготвен от Висшия съвет, изготвен рано сутрин, показва, че това решение относно отстраняването на 2745 съдии е в изпълнение на вече съществуващ списък на профили. С това решение се цели премахване на независими и безпристрастни съдии. Все още не знам причината, поради която съм отстранен от длъжността си, тъй като горепосоченото решение за суспендиране все още не ми е предадено.
На 16 юли 2016 г. Главната прокуратура на Y постанови заповед за моето задържане, за претърсване и конфискация, която е незаконосъобразна и очевидно нарушава правилото по отношение на съдебните гаранции, предоставени на съдиите и прокурорите. Съгласно действащото законодателство на Република Турция съдиите и прокурорите не могат да бъдат задържани и арестувани с изключение на случаите на заварено тежко престъпление. Въпреки това, Главна прокуратура на Y, заобикаляйки закона, заявява, че опитът за преврат продължава да представлява основание, за да се счита за заварено тежко престъпление и издава решението, все едно съм присъствал на опита за преврат. Това основание обаче не се съдържаше нито в изявлението на прокурора, нито в разследването на Наказателния съд на мира след производството по разследване, изземване и задържане. Предполагаемото престъпление е посочено като членуване във FETO / PDY (организация за тероризма на Fethullahist), въоръжена терористична организация в Прокуратурата и в Наказателния съд на мира, без да се позовава на заварено тежко престъпление. Както може да се види, предполагаемото престъпление е представено като незаконно

присъствие и подкрепа на преврата в производството пред Главната прокуратура, по случай ареста, тъй като е невъзможно да се подкрепи твърдението за заварено тежко престъпление по отношение на членство в терористична организация. Нашите имена изтекоха в пресата като на съдии участници в опита за преврат, независимо, че след отстраняването ни от Висшия съвет, такива обвинения не бяха повдигнати. Разкриването на нашите имена представлява открито нарушение на правилото за презумпция за невинност, предоставено от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ).

Незаконните практики продължават и след производството по издирване, изземване и задържане. Задължителното правило, отнасящо се до съдиите и прокурорите № 2802, че претърсването трябва да бъде придружено от адвокат и прокурор, също е нарушено. В допълнение към това, моите електронни устройства бяха отнети, вместо да се копират данните чрез заснемането им.

Претърсването и задържането е извършено на 19.07.2016 г., три дни след датата на решението. До тази дата чаках в къщата си без никакъв опит да избягам. Въпреки че бях съдия и нямаше нито подозрение за бягство, нито някакъв опит да се противопоставя на полицейски служител, бях закопчан с белезници с ръце зад гърба си и ме отведоха в полицейската кола от къщата ми и към полицейския щаб на Y. Очаквах повече от час, изправен с лице към стената и с белезници с ръце зад гърба си в полицейския щаб, за да приключи процедурата. По-късно аз и други 12 съдии и прокурори бяха отведени в стаята за задържане, който е само за четирима души и е максимум 10 квадратни метра. Нито възглавници, нито одеяла бяха осигурени и не беше позволено да използваме банята през нощта. По време на всички тези събития не ми беше позволено да говоря с адвоката си и моето семейство не получи информация за моето положение.

На следващия ден ме отведоха в коридора на Полицейския щаб, за провеждане на процедурата по изпращането ми на съд. За 15-те часа по време на престоя ми в ареста бях снабден само с малко парче хляб и две малки парчета сирене. С другите прокурори и съдии очаквахме повече от час, изправени срещу стената, с белезници зад гърба, да ни отведат към съда.

Събитията в сградата на съда също бяха изключително срамни. Въпреки че бях отведен в съда в 14:30 часа на 20.07.2016 г., прокурорът взе показанията ми в около 20:30 часа. Бях принуден да чакам в коридора на съдебната зала с други 149 съдии и прокурори, които бяха завързани с белезници и заобиколени от полицаи, които носеха дълго оръжие. Не ни бяха предоставени никакви храни или напитки, докато чакахме в съда.

По време на моите показания прокурорът зададе много лични въпроси, които не бяха свързани с обвинението (коя гимназия посещавахте, изпращан ли сте се в чужда държава от Висшия съвет, някога сте били в годишната комисия на Академията на правосъдието и т.н.) не бяха обсъдени никакви доказателства. След като дадохме своите показания, аз и още 149 съдии прокурори бяхме оставени да чакаме, без никаква информация и с белезници на ръцете до 2:00 часа през нощта. Бяхме заведени в молитвената стая в съда, където прекарахме нощта с белезници на ръцете. На следващия ден също беше срам. На 21.07.2016 г. аз и други 149 прокурори и съдии бяхме принудени да чакаме с белезници в коридора на съдебната зала заобиколени от полицаи, които носеха дълги оръжия до 10:00 ч. Отново не сме получавали никаква храна или напитка в рамките на този период от време.

Бях арестуван от Наказателния съд на мира с бланково решение на 21.07.2016 г., без никакви доказателства, документи или информация, без да ми бъдат зададени въпроси, свързани с обвинението. Съдът не успя да демонстрира по какъв точно начин съм свързан с посочената терористична организация и как моето поведение се е смятало за подпомагане и съдействие на посочената терористична организация.

Към датата на изготвяне на тази петиция, аз все още съм задържан. Все едно задържането ми не беше достатъчно, съпругата и синът ми също бяха наказани, като иззеха цялото ми имущество (моята кола, банковите ми сметки, които получих и

запазих заплатата и кредитните си карти и т.н.). Прекратяването на служебното ми правоотношение, отнемането на цялото ми имущество, отмяната на паспорта ми и арестуването ми в отсъствието на подозрение за бягство чрез нарушаване на закона показват на какво незаконно преследване съм подложен.
В последствие съм отстранен от длъжността си от Общото събрание на Висшия съвет, без да ми се даде възможност да упражнявам правото си на защита, основно конституционно право. Решението за уволнение също е взето, презумирайки, че съм свързан с FETO. Това решение обаче, както и решението за арест, също не представя доказателства, относно обвинението. Споменатото 60-странично мотивирано решение не посочва дори името ми и не успя да даде отделно обяснение за начина, по който се предполага, че съм свързан с FETO. 2841 съдии и прокурори бяха отстранени с това единствено решение без индивидуално обяснение или обосновка. Това показва, че това решение има за цел да премахне хиляди съдии и прокурори по начин, който е противоречи на принципа за правова държава. Очевидно е, че прокуратурата и решението за уволнение са заплаха и подкопаване на независимата и безпристрастна съдебна система. Аз съм на мнение, че определенията, които бяха срещу администрациите на ищеца, които написах за административните досиета, са причина да бъда в списъка за уволнение. Но винаги съм бил справедлив, независим и безпристрастен, следвайки принципа на правовата държава.

[31 без дата]
Аз съм съпруга на прокурор. След отвратителния опит за преврат от 15 юли съпругът ми беше първо отстранен, след това уволнен от длъжност и впоследствие заплатата и имуществото му бяха конфискувани. Съпругът ми се бореше с тероризма в продължение на години в саможертва в период, в който терористичните събития бяха толкова широко разпространени и насилствени. Никога няма да забравя как член на Върховния съд веднъж се е обади на съпруга ми по време на нарастващите терористични атаки и му каза: „Скъпи ми братко, докато наблюдаваме новините за терористични сблъсъци, бяхме толкова притеснени за вас, че ви молим да не излизате без оръжие за ваша сигурност” и съпругът ми каза в отговор: „Скъпи мои колеги, ръцете ми държат молив и пишат, но не могат да стрелят с оръжие.” Той никога не е използвал пистолета си, предоставен му от правителството, дори веднъж. Докато съпругът ми се бореше с тероризма в такива опасни условия, за съжаление в тези дни той е обвинен, че е член на терористична организация.
Мисля, че тези обвинения са немислими. Почти 3500 съдии и прокурори, включително съпругът ми, бяха уволнени на базата на същите твърдения. Това представлява повече от една четвърт от цялата съдебна система. Един разумен човек не може да признае, че повече от една четвърт от професионална общност в дадена страна имат връзка с терористичната организация.
Веднага след като е бил отстранен, научихме, че заповедта за задържане е издадена за него, а след това той решава да не се подчини поради нечувствителни, незаконни и произволни практики. Оттогава не сме чували за него.
Моето малко дете ме пита защо не можем да сме пак семейство и къде е баща му. Какво мога да кажа на детето си? Как мога да оцелея като сама жена? Хората около нас започнаха да ни виждат като терористи. Нещо повече, толкова малко или никой не помага при нас. Получавайки заплатата си от упорита работа и полагайки максимални усилия, не можем дори да я изтеглим от банката. Семейството ни се нуждае от заплатата му. Колко са несправедливи тези обстоятелства!
Отключвайки вратата с ключар и влизайки без галош, полицаите щурмуваха дома ми за претърсване, докато аз отсъствах. Когато пристигнах у дома, го намерих в безобразно състояние. Според изявленията на съседите ми, полицаите, които извършват претърсването в къщата ми, са жадни и моят съсед, участващ в претърсването, предложил вода от хладилника, но те отказват да пият и добавят в отговор. : „Нищо не може да се яде или пие в къщата на тези терористи, пазете се! И

вие го правите!" След това съседката ми взе водата от дома си. Всички мои съседи, участващи в претърсването на дома, свидетелстват за това събитие.
Искам да попитам тези полицейски служители какви доказателства, които ни разкриват като терористи са намерили. Това отношение е толкова унизително, че не можем да спим нощем. Всички ние сме уплашени, че отново ще нахлуят в нашата къща.
На 18 юли отидох в съда, за да взема вещите на съпруга си, но се отнесоха с мен като с терорист. Първо, не ми позволиха да вляза, след което им казах, че искам да взема личните вещи на моя съпруг. Един час по-късно влязох в съда. Като ме хвана за ръката, един полицай ме спря и каза, че отиваме в офиса на съпруга ми под негово наблюдение. Отхвърлих опитът му да ми сграбчи ръката, отидохме горе и се срещнахме с ръководителя на отделението. Казаха ми, че мога да взема личните вещи на съпруга си под видеозапис и с протокол. Междувременно пристигнахме в офиса, придружаващият ме полицай каза, че заместник-главният прокурор иска да разговаря с мен по телефона. Отидохме в кабинета му. Той също се отнасяше с мен, сякаш бях терорист. Той заяви, че не мога да взема личните вещи на моя съпруг, докато не приключи разследването. Казах добре, но те ми попречиха да напусна сградата на съда. След като дълго време чаках в съда, ми позволиха да си тръгна оттам. За мой ужас, те ме последваха кола до мястото, където отидох.
Бях подложена на натиск от заместник-главния прокурор и подчинените му полицейски служители, които трябва да бъдат най-силно свързани със закона и правата на човека. До вчера бях съпруга на прокурор, награждаван и успял в професията си, а днес съм в толкова лошо положение, че не мога да погледна хората в очите. Кой е отговорен за травмата, нанесена на мен и моето семейство?
Един месец по-късно отидох в съда, за да потърся отново личните вещи на моя съпруг. Казаха ми, че ги поставят в кутия и ако искам, мога да ги взема. Пренесох ги в такси под придружителите на охраната. Тъкмо бяхме тръгнали от там, когато таксито беше спряно с подсвиркване. Служители по сигурността ми казаха, че прокурорът е наредил да се срещне с мен. Отново взехме вещите от таксито и после отидох горе до прокурора. Бях разпитана като терорист от него. Най-накрая успях да взема вещите и да си тръгна. Полицаите все още често идват в дома ми и питат за съпруга ми. Казват на съседите ми, че съпругът ми е терорист и да внимават с него. С други думи, те се опитват да накарат съседите ми да загубят съчувствието си към нас и също да ни оставят сами.
Моля Ви, кажи ми кой ще изтрие тези спомени от паметта ми? Как ще бъдат излекувани тези наранявания в сърцето ни?
Не позволявайки да се защити, съпругът ми първо беше отстранен, а след това уволнен. Не мога да одобря неговото уволнение като съпруга. Бих желала да сложа край на тези несправедливости и да бъдат прекратени мъките на моя съпруг, семейството ми и всички отчаяни съпрузи, които са в такова положение като моето.

[32 без дата]
Въпреки че служи 3 години в провинция Y, X е изпълнил задачата си в източния регион, той е назначен в провинция YY като прокурор през 2011 г. Той изпълнява задълженията си изключително компетентно като прокурор по въпросите на терористичните дела. Въпреки че е завършва 3 години като задължителен период на служба, той остава още 2 години в съответствие с волята си. През 2015 г., по времето, когато приключва мирният процес и терористичните атаки се увеличават драстично, той подкрепи назначените си наскоро там колеги. След като прекара 8 години от трудовия си живот в източна и югоизточна област при лоши условия и по саможертващ се начин, той бе назначен за провинция YY. Мислейки, че ще започне нов живот, той бе задържан и арестуван по обвинения, че има връзка с въоръжена терористична организация и се опитва да извърши преврат без абсолютни доказателства и конкретни факти от колегите си, които не го признават, разпитваха го за кого е гласувал на изборите за Висш съвет, проведени през 2014 г.

[33 без дата]
Аз съм съпруга на съдия X, който работи за касационния съд. Той има повече от 20 години успешен опит като съдия. Работил е в съда до 17:30 ч. на 15 юли. Когато си дойде у дома, започна работа по новата си книга за наказателното право. За нас това беше най-обикновен ден. Всичко беше наред до късната вечер. Въпреки че научихме за неуспешния опит за преврат от телевизията като всички, съпругът ми е обвинен, че сега е част от военния преврат. Това е толкова абсурдно твърдение, каквото никога не съм срещала в живота си. В резултат на това сега съпругът ми е затворен в затвора „Y“ и то напълно съсипа живота ми.
Първо прекара 5 дни за разпит. През петте дни не е имало обяснение от правоохранителните органи за това къде е той, какво е обвинението.
Всички наши активи са конфискувани. Получих съобщение от сина ми, че паспортът му е бил отменен без никаква причина освен баща му.
Бях шокирана, когато видях съпруга си. Той беше отслабнал и ми се виждаше толкова уморен и блед. Имах възможност да говоря с него само за няколко минути през решетките. Той ми каза. По време на разпита състоянието беше просто ужасно. Изчаквал да бъде разпитан в продължение на 5 дни в ужасна стая, с още около 30 души, лежащи върху бетонения под. Имало е два пъти хранене на ден, което е само парче хляб със сладко, въобще не пресни. Заради храната всички те бяха в ужасно състояние. Те бяха третирани много зле, за да ги принудят да признаят. Намерението бе да го задържат до 30 дни, което е максималният срок за задържане по силата на извънредния закон. Но те бяха информирани, че делегация за човешки права ще посети обекта. Ето защо те са евакуирали съоръжението по отношение на поддържането й, като например боядисване и т.н.
Той беше на бързо разпитан и арестуван и след това изпратен в затвора в Y. Независимо, че килията е предвидена за един, той беше затворен с още 6 човека. Поради тази причина и се налагало да се редуват да спят по два часа един след друг всеки ден. Не е имало достатъчно легла за всички. Гореща вода е имало за по два часа и половина на седмица, която е невъзможно да достигне за баня за всеки един от тях. Независимо, че администрацията на затвора не е имала възможност да осигури елементарни вещи от първа необходимост като например чехли, кърпи или бельо, ми беше отказано да му занеса. Затвора има магазин, от който затворниците могат да пазаруват. Но е много скъпо и трудно да получи всичко, от което се нуждае. Първо трябва да поръча и след това да чака, докато го набавят. Понякога е отнемало близо месец за изпълнение на елементарна поръчка.
Последният път когато отидох на посещение, научих, че е затворен на тъмно, сам в единична килия за десет дни, където мисля че все още се намира. Това е абсолютно произволно решение взето от администрацията на затвора, за което не е информиран нито той, нито адвоката му. Той е изпратил вече толкова много петиции, с които иска да се информира защо е в затвора. До сега никой не е отговорил на петициите му. Той устояваше и толкова пъти е настоявал да се срещне с директора на затвора. Накрая беше уведомен, че е затворен заради телефонно обаждане от министерството на правосъдието. Вестници и книги са забранени в килията му. Килията е изключително мръсна. Той е подложен на психологически и умствен тормоз вече от дни. И двете му ръце трепереха постоянно като го видях. Съсипана съм да го видя така.
Толкова ме натъжи. Никога не спирам да мисля за него през всяка една минута, докато живея. Невъзможно е да спя, докато знам, че той е в тези ужасни условия.
Посетих генералния директор на затворите в министерството на правосъдието. Попитах за причината, поради която са го поставили в единична килия сам в продължение на дни. Той ми отговори; „Моят съпруг не е подкрепил кандидата на правителството от платформата за съдебно единство (YBP) в съдебните избори“. Казах, че съпругът ми е невинен, но той не направи нищо.

Моят съпруг е все още в килия. Това е очевидно незаконно. Няма към кого да се обърна. Всички врати са затворени за мен. Единственото, което ми остава е да надигна глас и да пиша.

[34 без дата]
Аз съм един от хилядите съдии, които бяха отстранени и задържани след опита за преврат от 15-ти юли, 2016 г. срещу турското правителство. Научих за военния опит за преврат, докато играех с децата си у дома. Остро осъждам всеки опит да се преобръща демократичния ред, чрез военни преврати. Длъжностните лица на турското правителство трябва да разследват престъпленията, извършени по време на опита за преврат, включително убийства и причиняване на телесни повреди, и да държат виновните лица под отговорност. Органите следва да проведат това разследване, като изцяло спазват правата на човека, както и общите принципи на правото, като, наред с другото, презумпцията за невинност, индивидуалност на наказателната отговорност и наказание, никакво наказание без закон, липса на обратно действие на наказателното право, правна сигурност, право на защита и равнопоставеност. Служих на страната си 10 години като съдия и никога не съм взимал участие в незаконни дейности. Положих всичките си изпити с най-високи резултати и бях назначен за съдя от първи ранг от Висшия съвет на съдиите и прокурорите. С изключение на настоящото разследване не съм бил обвиняван или разследван. На 16-ти юли, денят след опита за преврат, Висшия съвет на съдиите и прокурорите издаде списък с 2745 съдии и прокурори, които бяха отстранени на основание на това, че са заподозрени в „членство в терористична организация/ паралелна държавна структура (FETÖ/PYD). Чудя се как е възможно толкова много съдии и прокурори да бъдат отстранени само ден след опита за преврат. Трябва да е имало предварително съставен списък, тъй като съдии, които са починали или са се пенсионирали, изненадващо са в списъка. Този списък може да е съставен след изборите за Висш съвет на съдиите и прокурорите от 2014 г. По силата на правителствен указ от 23-ти юли съдии и прокурори, за които е „установено, че са членове на терористични организации или структура, организация или групи, които извършват дейности, които Националната агенция за сигурност е определила, че застрашават националната сигурност или е установено, че са в контакт с такава структура“ ще бъдат отстранявани за постоянно от постовете, които заемат и ще има бъде забранено да упражняват професията си. Съдебно решение от 31-ви юли замразява активите на 3048 съдии и прокурори, които биват разследвани. На 24-ти август бях окончателно отстранен от поста си от Висшия съвет на съдиите и прокурорите. Името ми, наред с имената на хиляди други хора беше публикувано от властите в официалния държавен вестник и в почти всички медии като част от списъка на съдии и прокурори, отстранени по подозрение в тероризъм. В демократичните общества по отношение на съдиите и прокурорите важат специални гаранции, които да осигурят тяхната независимост и безпристрастност. Ако има сериозни подозрения за това, че са действали по несъвместим с тяхната функция начин, тяхното освобождаване трябва да е обект на най-строгите проверки и най-високите изисквания по отношение на доказателствата. Съответните решения на Висшия съвет на отговаряха на тези стандарти. Докато подробно обясняват заплахата, която представлява FETÖ, включително и анекдотични примери за съдии и прокурори, тези решения включват в основната си част само универсална, стереотипна и неиндивидуална обосновка, към която просто се добавят два списъка от 2845 и 543 имена. Посочените решения не са свързани с мен. Съгласно Закона съдии и прокурори № 2802 преди да бъде наложено дисциплинарно наказание, трябва да бъде проведено разследване от инспектор. Най-малкото хората следва да имат достъп до събраните срещу тях доказателства и да представят своята позиция, преди да бъде взето решение. Принципите на „обективност“ и „безпристрастност“ са нарушени в моя случай, тъй като не ми беше осигурена възможност да се защитя при взимането на решения от Висшия съвет. Въпреки, че поисках да ми бъдат предоставени

индивидуалните доказателства за моята вина, Висшия съвет дори не отговори. В обобщение, Висшият съвет на съдиите и прокурорите, уволни съдии и прокурори въз основа на „оценка“ (а не на мотивирано решение) за тяхното членство или контакти, без да се налага да спазват някоя от конституционните или законодателни гаранции изработени за защита на представителите на съдебната власт. Когато разбрах, че Прокуратурата в Анкара е издала решение за задържането на 2740 съдии и прокурори, включително и мен самия аз отидох в полицията. Бях държан в ареста в продължение на 5 дни в много лоши условия и ме третираха много лошо (не изтезания). 5 дни по-късно бях арестуван по обвинения за членство във FETÖ/PDY без да се налага да спазват някоя от конституционните или законодателни гаранции (Закона съдии и прокурори № 2802) изработени за защита на представителите на съдебната власт. По време на изслушването съдията заяви, че съм обвинен в членство във FETÖ/PDY, но нито той нито прокурора представиха някакви доказателства. Решението да ме задържат и арестуват е било взето единствено на базата на това, че името ми фигурира в списъка на Висшия съвет на съдиите и прокурорите. Съдията и прокурорът не представиха никакви доказателства, които да доказват твърдяното престъпно поведение и решението да ме арестуват не е базирано на доказателства за лична вина. Съгласно законодателството в областта на правата на човека, при преценката дали да се задържи човек при досъдебното задържане, съдилищата трябва, на минимум, да разполагат с достатъчно доказателства, за да установят основателно съмнение, че лицето е извършило престъпление. За да оправдаят продължителен период на задържане, съдилищата се нуждаят от доказателства за конкретни факти и лични обстоятелства, които са от значение за обвиняемия, оправдаващи задържането. Моите възражения срещу решението за задържането и ареста бях отхвърлени, въпреки липсата на доказателства за индивидуална вина. От друга страна, съпругата ми, която работеше за министерството също беше уволнена с декрет от 01.09.2016 г. В допълнение на това, ми е издадена доживотна забрана да работя в публичния сектор (което включва и практикуване на право), анулиране на моя и паспортите на леновете на семейството ми, евикция и замразяване на активите ми създаде ненужни трудности и виктимизация на семейството ми. Всичките ми активи са конфискувани, което е също своеобразно наказани, но не само за мен, но и за съпругата и децата ми. Следователно загубихме целия си доход. Мярка, която третира членовете на семейството на заподозрян, също като заподозрени не би трябва да съществува в едно демократично общество, дори и при извънредни обстоятелства. И бях уволнен и арестуван без причина и всичко това създаде ненужно страдани не само на мен, но и на съпругата и децата ми.
Принципите като презумпция за невинност, индивидуалност на наказателната отговорност и наказание, липса на наказание без закон, забрана за обратно действие на наказателното право, правна сигурност, право на защита, право на справедлив процес и равенство в трябва да се прилагат в Турция.

[35 без дата]
На 16-ти юли 2016 г. около 04:00 часа, докато опитът за преврат още не беше приключил и не беше все още потушен, заместник главния прокурор Неции Исмен от Прокуратурата в Анкара, отдел за престъпления срещу конституционния ред, обяви в национален ефир (Haberturk Chanel) че е издадена заповед за задържането на съдии, прокурори, върховни съдии, членове на държавен съвет и касационния съд. Тъй като опитът за преврат не беше все още потушен, а замесените в това предателство не са изцяло идентифицирани към този момент, то е очевидно, че заповедта за задържане и отстраняване е директно насочена към съдиите и прокурорите.
Научих за решението да се отстранят съдии и прокурори и да бъдат задържани на 16.07.2016 г. (2745 съдии и прокурори). Когато се прибрах у дома към 18:00 ч. и видях, че къщата ми е била претърсена, а ключалката сменена, разбрах, че е решено, че и аз трябва да бъда задържа, отидох директно в полицейското управление и се предадох. Бях задържан в ареста на управлението три дни. Останах там с още 10 човека в килия

за 5 в задушно и топло пространство. Единствено суха храна ни беше предоставяна и имах някои проблеми, тъй като в затвора към участъка няма отделни мъжки и дамски тоалетни и само една баня. Беше единствено възможно да взема душ със студена вода. Това противоречи на чл. 93 от (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu - Републикански съд / Общо право) и на чл. 25 от Правилника за изземването и претърсването. Ръцете ми бяха с белезници зад гърба и бяха наранени.
В противоречие с посочените горе разпоредби не ми беше разрешено да видя семейството си, нито адвоката си по време на задържането.
Домът ми е незаконно претърсен в мое отсъствие. След като Наказателния съд на мира издаде своята съмнителна „ад хок“ заповед за задържане и претърсване между 16.07.2016 г. и 17.07.2016 г. законния период за претърсване следователно започнал на 17.06.2016 г. в 00:00 часа и е завършил в 23:59 часа. Тоест независимо, че претърсването е могло да бъде извършено до началото на 17.07.2016 г. в 00:00 часа, домът ми е незаконно претърсен в 02:30 часа на 17.07.2016 г. неприкосновеността на дома ми беше нарушена и вещите ми бяха конфискувани без моето позволение.
По силата на чл. 88 от Закона за съдиите и прокурорите № 2802, ако съдия или прокурор не е заловен за заварено тежко престъпление, наказуемо с тежки наказания, то те не могат да бъдат задържани, не могат да бъдат спирани или обискирани и техните домове не могат да бъдат обискирани също така. Независимо от тази законова разпоредба моята вина беше презумирана без каквато и да е индикация за заварено тежко престъпление, без никакво доказателство, което да предизвика основателно съмнение и без никакви съществени данни. Следователно заповедите за задържане и претърсване, издадени по силата на Наказателно-процесуалния закон чл. 309-314, отнасящи се до членовете на терористични организации не съответства на правото.
Според чл. 119 на Наказателно-процесуалния закон („НПК“) е извършено незаконосъобразно претърсване.
Противно на чл. 119/4 от НПК прокурор не е участвал в претърсването.
Противно на чл. 121 от НПК копие от протокола за претърсването не е предоставен на всеки от присъстващите.
Противно на чл.134/3-4-5 от НПК, по време на претърсването моите дигитални устройства са конфискувани без да се заснемат като по този начин се създава възможност за манипулация и превръщането им в „незаконни доказателства“.
Противно на чл. 127/3 от НПК процедурата по конфискацията не е одобрена от прокурор.
Противно на чл. 147 от НПК, по време на провеждането на разпита от прокурора, зададените въпроси са под формата на „анкета“, свързана с личния живот и насочена към определяне на лични идеали и мнения, докато никакво обвинение не е повдигнато по същество, нито е представено съществено доказателство за такова. Докато показанията ми бяха снемани, в предварителния протокол на Висшия съвет беше посочено, че въпросите са започнали, но в предварителния доклад на Надзорния борд е посочено, че въпросите не са в досието. В предварителния доклад на Надзорния съвет на Висшия съвет на съдиите и прокурорите е единствено посочено, че „въпросите, с които следва да се установи членството в терористичната организация“ са започнали. От друга страна вината ми за членство в терористична организация беше предварително установена и аз бях задържан от друг прокурор без въобще показанията ми да бъдат взети.
Наказателния съд на мира използва незаконен метод на разпит. На 20.07.2016 г. около 06:00 часа бяхме заведени от килията на участъка и след доклада на медика и защитата на прокурора ни оставиха да чакаме около 20 часа докато съдията не започна разпита в около 02:00 часа през нощта. Накараха ни да чакаме без почивка в натъпкани малки стаи и бяхме съдени веднага след разпита следователно правото ни на защита беше сериозно ограничено. Забраната за изтезания по чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека беше нарушена.

Заповедта за арест, издадена от съдията от Наказателния съд на мира противоречи на закона. В чл. 309 от НПК никакви действия не се споменават, които да сочат за заварено тежко престъпление във връзка престъплението „опит за преврат“. Съгласно чл. 101/2 от НПК не са демонстрирани достатъчни доказателства, които да предполагат достатъчна необходимост от заповед за арест.
Съгласно чл. 101/2-с от НПК нито един факт не е демонстриран, който да обоснове мерките по задържането или да докаже, че дадените събития са се случили.
Съгласно чл. 107/2 от НПК възможността лично да съобщиш на близките си за ареста не е предоставена.
Съгласно чл. 88 от Закона за съдиите и прокурорите № 2902 независимо, че необходимото за задържане наличие на тежко престъпление не е открито, заповеди за арест все пак са издадени. Фактът, че доклад за заварено тежко престъпление въобще не е съставен просто подчертава ситуацията.
Заповедта за задържане и проверка, издадена за мен нарушава презумпцията за невинност, тъй като в нея се посочва „съдии и прокурори, членове на FETÖ“.
Съдията проведе разпита, застанал между двама тежко въоръжени полицаи, което нарушава принципа на публичност на процесите.
Съдията, който издаде заповедта за задържане и претърсване и съдията, който издаде заповедта за арест са съпруг и съпруга и следователно принципа за безпристрастност също беше нарушен.
Заповедта за „превантивно задържане и разрешение за разпит“ за съдии и прокурори е несправедлива и незаконна, тъй като се основава на предварителния доклад от Надзорния съвет на Висшия съвет, който по същество е считана за неоперативна институция. Предварителния доклад липсва в досието на прокурора.
Ясно е, че в ситуация, в която липсва безопасност и подходяща работна среда, събирането на доказателства за 2745 съдии и прокурори с един замах и свързването на тези доказателства със съдии или прокурори в предварителен доклад от 16.07.2016 г. ще бъде физически невъзможно в обичайния ход на живота, тъй като ще са необходими около 260 часа за изготвяне на списъците, дори ако за всеки съдия или прокурор са необходими средно по 5 минути. Черният списък на съдиите и прокурорите е в противоречие със закона и е предходно обстоятелство. Предишният прокурор А. е бил преследван с небрежен и необоснован предварителен доклад. Той почина преди няколко месеца в резултат на инфаркт.
Генералния секретар на асистента на Висшия съвет на съдиите и прокурорите сподели, въпреки че не по официалните канали, а чрез своя профил в Twitter: „Залавяме копелета от FETÖ“ заедно с табелка, показваща затвор. Това беше re-tweeted от друг асистент Генералния секретар. Това демонстрира как Висшия съвет, който би следвало да действа безпристрастно, обективно, независимо и въз основа на доказателства, всъщност действа субективно и необосновано.
Независимо дали някакви доказателства за твърдените нарушения съществуват, имената на 2745 (в последствие над 3700) съдии и прокурори са публично оповестени без колебание, което води до необратими масови щети за набедените, всичко това без каквато и да е оценка на професионалната им работа, присъединяването им, качеството и количеството на предстоящата им работа и гражданското им състояние. По този начин е нарушена основата на дисциплинарното разпитване и един от най-важните принципи на наказателно-процесуалния процес - принципът на личността в престъплението и наказанието.
Материални и правни основания за тежката присъда не са посочени, оневиняващи доказателства не са събрани, а възможността да съберем оневиняващи доказателства ни е отнета с заповедта за незабавното задържане и затваряне. Следователно „презумпцията за невинност“, „правото на защита“, посочени в чл. 6 на ЕКПЧ са сериозно ограничени и по този начин „правото на справедлив съдебен процес“ е нарушено.
На 15.07.2016 г. непосредствено след преврата е проведена среща на Общото събрание на Висшия съвет. На 16.07.2016 г. петима члена, избрани от Висшия съвет

са отстранени в некоректна процедура. Заповедта за задържането е издадена същия ден. Двама члена на Конституционния съд, 140 членове на върховния съд и 48 члена на Държавния съвет са задържани. Двама от членовете на упадъчното събрание, избрани от второ отделение на Върховния съвет на съдиите и прокурорите и други членове, избрани от изпълнителния орган, не бяха в състояние ефективно да извършват оценка и персонализация и са вземали субективни решения в хаотична среда.
Списъкът с информация за съпрузите на съдиите и прокурорите, които са били отстранени и тяхната професионална информация е публикувана, не чрез официалните канали на Върховния съвет на съдиите и прокурорите, а чрез интернет сайтове като „Adalet Gundemi“ или „Oda TV“. Както и чрез приложения като WhatsApp. Тези списъци бяха потвърдени по-късно. По този начин, съдиите, прокурорите и техните семейства бяха публично нарочени. Съпрузите, заети в публичната администрация също са били отстранени.
Наличието на изказването „Всички членовете на FETÖ трябва да бъдат премахнати“ на Фейсбук страницата на съдията, който е издал заповедта за задържане противоречи на принципа на безпристрастност. Тъй като съдиите и прокурорите не могат да се срещнат със своите адвокати преди издаването на заповедта за задържане, правото на защита и правото на справедлив съдебен процес по чл. 6 от ЕКПЧ са нарушени.
По време на претърсването на домовете, извършено в мое отсъствие, не бяха заснети конфискуваните таблети и лаптопи, което позволява незаконната манипулация на тези дигитални устройства.
Десетки полицейски служители упражняваха натиск и прекъсваха обвиняемите и техните адвокати в хода на разпита, проведен от съдията за разпити, като по този начин възпрепятстваха всякаква защита.
Заповедта за задържане и заповедта за отстраняване се превърнаха в начин за сплашване и потискане на съдиите и прокурорите, защото някои съдии, които освободиха заподозрян и някои прокурори, също бяха отстранени и задържани.
Тежестта на положението е още по-ясна, когато споменем, че някои адвокати, които се застъпват за положението, също са задържани.
Принципът на неприкосновеност на дома и работното място, посочени в чл. 8 от ЕКПЧ са нарушени с незаконното издаване на заповеди за претърсване на мое име. Моето право на собственост, посочено в чл. 1 и Допълнителния протокол към ЕКПЧ е нарушено с заповедта за претърсване на дома ми.
Правото ми на собственост е отново нарушено когато всичките ми активи са замразени.
Методологията за достигане от презумпция до доказателство като правило в досъдебното производство, посочено в чл. 6 като право на справедлив съдебен процес в ЕКЛПЧ беше нарушено.
Моята физическа и интелектуална свобода са ограничени с незаконно задържане, вреда, която не би могла да бъде компенсирана беше направена и ще бъде правена. Така правото на свобода и безопасност, посочени в чл. 5 на ЕКПЧ са нарушени.
Правото ми на забрана на изтезанията и нечовешкото или унизително отнасяне или наказание и правото ми на защита, посочено в член 3 от ЕКПЧ, бяха нарушени чрез използването на неправомерен метод за разпит.
Изисквания за правото на справедлив процес, посочени в чл. 6 от Европейската конвенция за правата на човека, като: независим процес, безпристрастен процес, презумпция за невинност, своевременно информиране за характера на обвинението, за достатъчно време за подготовка на защита и правото на обоснована присъда бяха всички нарушени.

[36 без дата]
Шест години работих като прокурор в Турция. След опита за преврат от 15.07.2016 г. бях арестуван и задържан по обвинения във членство или връзки с FETÖ/ПДС

(Fethullah Terror Organisation/Паралелна държавна структура) и участие в проваления опит за преврат от 15.07.2016 г.
Държан съм затворен вече повече от 8 месеца без доказателства и основателно съмнение. По време на моето задържане правото на справедлив процес, принципът на невинност и принципа на индивидуалност в престъплението и наказанието са нарушени от решенията на прокурора и съда. Вътрешните средства за правна защита, свързани със задържането, са неефективни, тъй като решенията за задържане и освобождаване са взети не от независимите съдилища, а от съдиите, постановяващи директивите на Висшия съвет, които не са независими от изпълнителната власт. Указът № 667, приет след неуспешния преврат, отменя отговорността на длъжностните лица за мерките, предприети по време на извънредното положение. Европейският съд по правата на човека обаче констатира, че молбите на задържаните съдии пред него са недопустими, тъй като не са изчерпали вътрешноправните средства за защита (решението за HalilSari / Турция и mercan / Турция от 2016 г.).
След задържането ми също бях уволнен с решение на Висшия съвет, без да взема предвид принципите на независимост и имунитет на съдиите, посочени в Конституцията на Република Турция и общите правила на съдиите и прокурорите от №: 2802. / n общо, 3628 съдии са уволнени от длъжностите си и на основата на извънредното постановление № 667.
Решението на уволнените не е индивидуализирано и обосновано с проверими доказателства на етапа, предхождащ вземането на решение, като Висшия съвет ме лиши от правото да се защитавам лично. Нещо повече, членовете на Висшия съвет, които са взели решение за уволнение, не са независими от изпълнителната власт.
Ето защо Европейската мрежа от съвети за съдебната власт реши да прекрати статута на наблюдател на Висшия съвет на 8 декември 2016 г. след колективното уволнение на турски съдии и прокурори. В решението си Европейската мрежа подчертава, че Висшия съвет вече не е институция, независима от изпълнителната власт.
През периода на задържането ми нарушенията на моите права и свободи продължават например, въпреки че са обжалвали задържането ми (също и продължителното задържане) и са подавали молби за освобождаване многократно след отказ от първа инстанция (не съд). Повечето от моите молби с липсващи причини или бланкетни основания. Актовете не са ме уведомили.
Някои от мерките във връзка с уволнените съдии също неоправдано санкционирали членовете на семействата им, например, изгонването от дома, който е собственост на държавата, и отмяната на паспортите на всички членове на семейството.
И накрая, указ №. 685 въвеждането на мисия не предоставя правна защита за незаконното задържане на турски съдии и прокурори. От друга страна, правната защита, въведена в указа закон, за подаване на жалби до съдилищата срещу такива незаконни процедури и уволнения и сътрудничество с турските власти за намиране на такова средство за защита срещу нарушенията на правата.

[37 без дата]
1. Аз съм гражданин на Република Турция. Работех като член на Върховния съд. Но сега съм юридически експерт, който не може да използва титлата на съдията или идентификацията „съдия“, нито пък да практикувам право. Искам да ви информирам как е станало това и да разпространявам гласа на малтретираните съдии и прокурори.
2. По време на 30-те години от професионалния си живот никога не съм дискриминирал някого въз основа на пол, раса, език, религия или религиозна деноминация. Никога не съм бил разследван. Никога не съм наказван дисциплинарно. Не съм поддържал връзки с никоя политическа група, партия, енория, организация и т.н., докато бях на тази позиция. Не действах в унисон с каквато и да е формация от такова естество, нито имах отношение към тях.
3. В Турция през 2010 г. беше организиран конституционен референдум. Съгласно него мнозинството от членовете на Висшия съвет на съдиите и прокурорите трябваше

да бъде избиран от самите съдии и прокурори. Изборите бяха свикани, съгласно списък, създаден с цел вземане на съгласие, който съдържаше мнението на тогавашния министър на правосъдието и чиновници от министерството.
4. Голяма част от кандидатите, подкрепени от министерството, от списъка бяха избрани за Върховния съвет. След създаването на Върховния съвет, броят на членовете на Върховния съд беше увеличен с 137 члена от 250 на 387, а броят на членовете на Държавния съвет беше увеличен с 61 члена от 95 на 156 съгласно Закон № 6110. През 2011 г. изборите бяха проведени от Върховния съвет за новосъздадени и свободни позиции.
5. Докато продължих да изпълнявам задълженията си във висшия съд с голяма отдаденост, държавните служители се притесняваха от някои процедури за разпит и съдебно преследване, провеждани от някои съдии и прокурори, тъй като те изпълняваха задълженията си в първоинстанционните съдилища в някои провинции и области. Тези правителствени служители бяха насочени срещу членове на съдебната власт в изявленията си и твърдяха, че членове на съдебната власт са замесени в някои незаконни действия.
6. С цел неутрализиране, умиротворяване и деактивиране на членове на съдебната власт, чиито дейности, идеали, мисли и стил на живот не бяха одобрени и групата, която сътрудничи по време на изборите за Висш съвет, между новите избори за Висш съвет правителството създаде Асоциация на съдебното единство, която включва съдии и прокурори, които споделят мислите и идеите на бюрократите на министерството. Той си сътрудничи с тях. Кандидатите на Асоциацията за съдебно единство спечелиха изборите поради обещанието за увеличаване на заплатите на съдии и прокурори (всъщност заплатите се увеличиха след изборите) и поради логистичната и транспортна подкрепа.
7. Първото разпореждане на Висшия съвет, след като започна да функционира с подкрепата на правителството, беше да започне да съставя списъци на първоинстанционни съдии и прокурори, действащи в първоинстанционните съдилища, за които Висшия съвет считаше, че не са гласували за неговите кандидати. Месторабoтите и ранговете на тези съдии и прокурори, които се озоваха в списъците на своите опоненти бяха сменяни с множество укази без никаква реална или основателна причина.
8. Правителството, от една страна, продължи усилията си да промени състава на висшите съдилища, като нарочи онези, за които прецени, че не оценяват състоянието на нещата и не отговарят добре на очакванията му и впоследствие, неутрализира и да освободи от длъжност тези смятани за опоненти, чието мнение се различава. За да се гарантира това, въведе Закон № 6572 за увеличаване на броя на отдели и членове на Върховния съд и Държавния съвет, въпреки че нямаше реална нужда нито необходимата инфраструктура, която да го подкрепи. С този указ броят на членовете на Върховния съд се увеличи от 387 на 516, докато броят на членовете на Държавния съвет се увеличи от 156 на 195. След този етап, в съзвучие с желанията и очакванията на правителството, нови членове бяха избрани от Висшия съвет и членската структура на висшите съдилища беше променена. Но правителството все още не беше удовлетворено, в петък, 1 юли 2016 г., без да се назове нов инцидент или да се даде някакво разумно и обективно оправдание, нов закон с номер 6723 беше одобрен в турското Велико народно събрание с цел освобождаване от длъжност членове на Висши съдилища, за които се смята, че не са дали своя глас за ръководители на отдели, подкрепяни от правителството, които са били считани за противници и чийто начин на живот и мироглед не са оценени.
9. Докато този закон е все още в президентството и чака одобрението си е извършен опит за преврат в петък, 15-ти юли 2016 г. Само 3-5 часа след опита за преврат, докато все още не е ясно какво точно се е случило и докато детайлите за събитието са все още неясни, изказвания са направени относно разпити на съдии и прокурори от Върховния съд, извършени от главни прокурори на Републиката, съгласно искането и

желанието на правителството, които разпити са извършени все едно тези съдии и прокурори са подготвили, подкрепили и дефакто участвали в преврата.
10. На първия етап е взето решение, че 140 членове на Върховния съд, 2 ръководители на отделения във Върховния съд, 48 членове на Върховния съд, 2 членове на Конституционния съд, 7 членове на военния върховен съд, 2 членове на Военния административен върховен съд и 2745 местни съдии и прокурори са поставени в списъци на опоненти, които следва да бъдат освободени от длъжност, съгласно закон 6723 и също претърсени, задържани и арестувани.
11. Тези хора бяха задържани по обвинения в опит за унищожаване или промяна на конституционния ред и членство във въоръжена терористична организация, наречена Терористична организация Фетула, изграждане на паралелна държава (FETÖ / PDY), въпреки че не бяха намерени съществени доказателства в подкрепа на това обвинение, изявления не са били взети, презумпцията за невинност и принципът на индивидуална наказателна отговорност са нарушени и не е издадена ясна съдебна заповед. Част от тях бяха освободени при условие на съдебен контрол. След това бяха взети допълнителни решения за задържане на 678, 189, 203 и 192 общо 1262 души. Повече от 4000 членове на върховни съдилища и на Висшия съвет на съдиите и прокурорите бяха временно освободени от длъжност. Хиляди съдии и прокурори, членове на висши съдилища и членове на Висшия съвет и Конституционния съд бяха изгонени от жилищни сгради, в които живеят. Първо се изплащаше само половината от заплатата. В последствие изплащането на цялото възнаграждение беше прекратено. Междувременно минаха осем месеца, но все още не беше повдигнато официално обвинение.
12. След това беше решено, че тези съдии и прокурори (избрани) от Висшия съвет и членове на Върховния съд, назначени в съдилища с по-ниска степен съгласно Закон № 6723, трябва да бъдат освободени от задълженията си. В постановлението, постановено по реда на извънредно положение, беше решено, че „без да искат присъдата да бъдат осъждани, те вече няма да работят в държавна служба, те няма да заемат държавна служба пряко или непряко; те ще бъдат лишавани от лиценз, няма да бъдат повторно наети на длъжности, които са изпълнявали до сега; те ще бъдат изгонени от обществени сгради или жилищни сгради, в които пребивават в рамките на петнадесет дни, няма да им бъде разрешено да използват рангове и професионални титли като началник или член на Върховния съд, съдия или прокурор и те няма да могат да се възползват от правата, свързани с тези длъжности “.
13. Паспортите на тези съдии, прокурорите и техните съпрузи бяха отменени. Регистрираните им оръжия бяха конфискувани. Техните активи и банкови сметки са блокирани
14. Поради това че привържениците на властта в медиите манипулират общественото мнение и се създава такава атмосфера, откакто правителството обяви извънредно положение, и поради дискриминационното и потискащо поведение и отношение на Висшия съвет, който се държи така, сякаш е институция, пряко свързана с правителството; прокурорите и съдиите, които провеждат разследване на опита за преврат, се притесняват, че и те ще понесат същите последици, и поради това третират разследваните колеги като предатели и врагове на държавата и не се въздържат от най-тежките мерки и присъди.
15. Когато беше приет Закон № 6723 от турското Народно събрание аз изпълнявах длъжността си във Върховния съд. На 11-ти юли 2016 г., понеделник група от 21 членове на Върховния съд и на Държавния съвет се събраха пред сградата на Върховния съд. В съответствие с чл. 25 „Свобода на мисълта и на мнението“ и чл. 26 „Свобода на изразяван и на разпространение на мисълта“ от турската конституция и попадащи в обхвата на ЕКПЧ, беше направено изявление, лишено от какъвто и да било престъпен елемент, срещу Закон № 6723. Изявлението беше широко разпространено в различни медии, разпространители и интернет сайтове.

16. Един ден след това събитие, в медиите се появи новина под заглавието „Разследване на 21 членове на Върховния съд и Държавния съвет, които се събраха в знак на протест срещу новия закон за промяна на структурата на висшите съдилища".
17. При тези условия изглеждаше невероятно отново да бъда избран за член на Върховния съд. Поради тази причина реших да се пенсионирам.
18. Закон № 6723 влезе в сила след публикуването му в Държавен вестник от 23.7.2016 г. С този закон всички членове на двете висши съдилища (Върховен съд и Държавен съвет) бяха освободени от длъжност съгласно Временните членове, добавени към законите за Върховния съд и Държавния съвет. В срок от 2 дни, считано от 23.07.2016 г., когато законът влезе в сила, 75 членове на Държавния съвет и 267 членове на Върховния съд бяха възстановени от Висшия съвет на съдиите и прокурорите. Останалите бяха разпределени в съдилища с по-ниска степен, в полицията или в прокуратурата.
19. Не получих никаква (официална) нотификация за моето назначаване. По този начин нито мога да представя искане за „преразглеждане", като се има предвид моето назначаване, нито пък може да „възразя" пред Общото събрание.
20. Моето членство във Върховния съд беше подкопано от закона, докато правото ми на правна защита беше взето и от мен. Правото ми на достъп до съдилищата беше нарушено. Поради тази причина подадох жалба директно до Европейския съд по правата на човека.
21. Съгласно както нашата Конституция, така и разпоредбите в Закона за съдиите и прокурорите не е възможно да се налагат дисциплинарни наказания на държавните служители, без да им се предоставя правото да се защитават. Съгласно Европейската конвенция за правата на човека, лице, обвинено в престъпление, има право на защита. Правото на защита е универсално право.
22. Всъщност, от мен се изисква да докажа моята невинност. С други думи, опитвам се да докажа моята невинност, въпреки че не съм обвинен в конкретно престъпление. Трудно е, дори невъзможно, да се докаже, че нещо не съществува. Много по-лесно е да се докаже, че нещо съществува. Ако извърша престъпление, трябва да се докаже.
23. Презумпцията за невинност е гарантирана съгласно член 38 и член 15, алинея 2 от нашата Конституция, също така се признава за универсална презумпция съгласно член 6, алинея 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. По този начин „никой не може да се счита за виновен, докато вината не бъде потвърдена от съдебно решение".
24. Публикуване на моето име в Държавен вестник като член на FETÖ / PDY организация и отстраняването (ми) от длъжност без окончателно съдебно решение, без да се съблюдава презумпцията за невинност, без да се признае правото на защита, без да се посочва причина или да се разчита на доказателствата за моята връзка с тази организация са сериозно нарушение на правата на човека. Освен това посочването на „доказана вина за наличие на връзки с FETÖ / PDY организация" в обосновката на решението е равнозначно на това съдът/съдебният процес да бъде заменен от Общото събрание на Висшия съвет. Като има предвид, че съгласно член 9 от нашата Конституция; „Съдебната власт се упражнява от независими съдилища в името на турската нация".
25. В рамките на 60 страници беше написана обща обосновка на решението за отстраняването на 2743 съдии прокурори от Общото събрание на Висшия съвет. Да се напише по този начин обосновка за тежко наказание каквото е уволнението нарушава правото на правна сигурност.
26. Според универсалния принцип на индивидуалната наказателна отговорност, не е възможно да се наложи наказание на лице, извършено вследствие на престъпление на друго лице. Никой не може да бъде държан отговорен за действията на друго лице. Всеки трябва да носи отговорност за собствените си действия. Въпреки този принципа, съпругата ми, която работи като медицинска сестра, е временно отстранена, защото съм задържан и уволнен от държавна служба. След това тя е

уволнена от държавна служба съгласно постановлението, постановено по реда на извънредно положение.
27. Това също не беше достатъчно за Висшия съвет, тъй като освен мен и синът ми също беше освободен от държавна служба.
28. Тъй като причината за уволнението ми е регистрирана в базата данни на Социално-осигурителния институт като "НПУИП OHAL/KHK " (Наредба, постановена от Указа за извънредно положение (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi), тогава можем да кажем, че тези хора се маркират и заклеймяват. Когато кандидатствам за работа, работодателят ще откаже да ме наеме при разглеждане на тази ситуация и аз ще остана безработен. Това всъщност ще накара мен и моето семейство да се сблъскаме с гражданска смърт. Това заклеймяване няма да остане ограничено само за мен, то ще засегне бъдещето на децата ми и следователно ще повлияе на всички членове на моето семейство.
29. Не е разумно, логично и съвместимо с върховенството на закона, че министерски кабинет или законодателен орган използват съдебната власт, като по този начин се поставят на мястото на съдебен орган, като постановяват присъди, както ако има ясна присъда за осъждане; и да държат членовете на съдебната власт, отговорни за злонамерен опит за преврат от 15-ти юли.
30. Решението за уволнение, взето от Общото събрание на Висшия съвет, беше публикувано в Държавен вестник на 25.08.2016 г. Съгласно Закон № 6087, чл. 33, аз своевременно подадох молбата си за преразглеждане на решението, взето от Общото събрание. Въпреки че все още не е взето решение по този въпрос, с други думи, въпреки че решението все още не е взето окончателно и официалната ми длъжност все още продължава, заплатите ми от септември, октомври и ноември не са платени. Бях принуден да заведа дело пред административен съд. Делото все още продължава. От една страна бях уволнен от държавната служба по такъв начин, че никога повече няма да мога да работя в държавната служба, от друга страна, въпреки че служебната ми служба все още продължаваше, заплатата, на която имах право, не беше изплащана.

В заключение,
31. Когато изпълнявах длъжността си като член на Върховния съд, бях добавен към списъка на опонентите само защото не приемах визията, идеята и начина на живот на политическата власт. Не бях преизбран за член на Върховния съд, защото присъствах на четенето на декларация, която критикуваше закон, написан с цел прекратяване на членството ни. Решение за моето задържане, претърсване и арест беше издадено сутринта след опита за преврат, който никога не бих признал, тъй като той противоречи на демокрацията и националната воля. Бях задържан в продължение на 4 дни. След това бях освободен при условия на съдебен процес без арест. Тъй като моето членство е отхвърлено по силата на закона, аз бях назначен за следовател от Висшия съвет. Временно бях отстранен.
32. В сряда, 24 август 2016 г. бях освободен от държавна служба. Името ми беше публикувано на уебсайта на Висшия съвет и в Държавен вестник заедно с имената на други 2847 души, сякаш съм член на терористична организация. По този начин аз бях осъден да живея като терорист. Заявката ми за повторно проучване беше отхвърлена от Висшия съвет. Междувременно, въпреки че моята заетост официално продължаваше, заплатите ми през септември, октомври и ноември не бяха заплатени. Въпреки че исках да се пенсионирам, все още не бях в състояние да го направя. Паспортът и паспортите на семейството ми бяха отменени. Регистрираните ми оръжия бяха конфискувани. Банката, която ползвах, едностранно анулира кредитната ми карта, без дори да ме уведоми.
33. Във връзка с уволнението ми от държавна служба и в нарушение на принципа за индивидуална наказателна отговорност, съпругата ми, която е работи като медицинска сестра, е уволнена от държавна служба. Озовах се в ситуация, в която не мога да използвам статута си на съдия, не мога да намеря работа на каквато и да е

позиция и не мога да практикувам право. Децата ми са в тежко положение. Бях изгонен от държавна сграда и принуден да наема място за живеене. Нямам източници на доход. Прекарах 30 години като съдия.
34. Любезно ви моля да чуете нашия глас, да уведомите съответните институции, да помогнете пред международните организации, да проявите по-голям интерес към вашите колеги и да съчувствате на около 5000 съдии и прокурори, които бяха задържани и загубиха работата си.
35. Любезно ви моля да не споделяте моето име или адреса ми с държавните органи на Република Турция и да ги пази в тайна. Вярвам, че ще разберете защо отправям такова искане. Няма какво повече да се каже.

Съдия М. Тосун почина при преследването на Ердоган

Ердоган унищожава съдебната система и съдиите:
Мехмет Тосун, съдия-докладчик на 11-та камара на Държавния съвет на Турция беше на 29 години. Той беше уволнен под претекста на опита за преврат на 15 юли. Беше женен от един месец, когато е бил арестуван. Той е втората жертва, загинала в съдебната власт по време на гражданския преврат на Ердоган.
Той беше втората жертва; защото първата жертва от съдебната власт е прокурор Сейфетън Йигит. Той също е бил включен в черния списък, защото не е гласувал за кандидатите за член на Висшия съвет на членовете на Ердоган, подкрепяни от правителството, той е уволнен след 15 юли, арестуван е, възразява срещу решението за уволнение, пише писма до всички държавни служители, включително президента Ердоган. Той взе, когато гласът му не се чуваше и бе заклеймен като „терорист“, смъртта му бе записана като самоубийство в официални документи. Висшия съвет отхвърли неговото възражение срещу решението за уволнение поради смъртта му и дори не издадоха официално съболезнование. Дори колегите им се страхуваха да бъдат обвинени в "подпомагане на терористичната организация (!)" И не можеха да участват в погребението на своите приятели.
Втората жертва, Мехмет Тосун, е лекуван дълго време в болница поради заболяването си, започнало преди 2 години с кашлица и разпространило се към дробовете му. След като бил изписан, той бил лекуван в болница 2-3 дни на месец. В хода на лечението той загуби 35 килограма, падна от 80 кг. до 45 кг. Тежките лекарства, които употребяваше, увреждиха имунната му система. Той беше мил, любящ, джентълмен, който обичаше много. Колегите му му помагаха в работата, мислейки за здравето му. С подкрепата на семейството си, след години лечение, той се възстанови от заболяването си, имайки за цел да се ожени, да се сгоди и накрая да се ожени.
В разцвета на живота си, когато е женен от 1 месец, той е обвинен в членство в „терористична организация“, уволнен е от длъжността си и е арестуван, когато си е помислил, че „вкарал живота си в ред“. Въпреки това, неговите съвестни колеги казали: „Те няма да ви арестуват за болестите, които сте претърпели.“ Той беше чувствителен човек, той също вземаше неща присърце. Офицерите, които дръпнаха пред себе си, се отнасят с него като с предател, дори не му давали хляб и вода. Накрая, когато бил арестуван и влязъл в затвора, той се отпуснал малко и казал: „Това място е по-добро от ареста (!)“
Месеците изминаваха в затвора, всички възражения срещу задържане/арест бяха отхвърлени с печатни решения. Отделението беше претъпкано, хигиената и кислородът не бяха достатъчни в затвора. Болестта отново се повтаряше. Преглеждан от лекар, започване на процеса на повторно лечение не беше такъв, каквато беше отвън, всичко пречеше в бюрокрацията зад железните решетки. Той също възрази срещу задържането/арестуването му, като приложи документи за болестта си, но исканията му „не бяха забелязани на място“.

Болестта на дробовете му прогресира. След седем месеца, все още не е повдигнато обвинение срещу него и преди два дни, дори без да знае в какво е обвинен и на базата на какви доказателства, болестта му се е влошила и той се е споминал без предупреждение. Той е погребан и молитвите за него са били за „Мехмед Тосун човекът“, а не „съдията“.
Те казват, че добротата на лошото е дело на човека, доброто на доброто е дело на всеки, лошото на доброто е дело на зли духове.
Защото той беше "Човекът" в характера, който можеше да прави добро дори на онези "злодеи", които вършеха зло срещу него.
Скърбяща съпруга и колеги, които се страхуват дори да плачат, че е изоставил.
Бог да се смили над душата му

Мурат Арслан[1], задържан в затвора турски съдия, получава наградата за права на човека „Вацлав Хавел“ за 2017 г.

Реч на Мурат Арслан

Обръщам се към вас от затвора в страна, в която върховенството на закона е отменено и която се отдалечава от демократичните ценности, където дисидентите са заглушавани, където защитниците на човешките права, хората, искащи мир, хора, които настояват, че децата не са терористи са обявявани за терористи и са затваряни. Представете си държава, в която затворите са се превърнали в утъпкани пътеки за човешки права и борци за свобода, като империя на страха потопена в мрак. Вярно е, че страната ни не си е взела урок от неприятните преживявания на Европа от 20-ти век и сега изживява същото като се превръща в лаборатория за тоталитарен режим.
Това не трябва да отчайва никого. Никога не сме се отчайвали. Всъщност, съществуването на нашите деца не ни позволява да се отчайваме. Ако някъде има някой, който продължава да се бори за свобода и прави жертви, то това означава, че винаги ще има някаква надежда за бъдещето. Затова да се надяваме, че ще продължим и ще организираме съдебната система.
През 2006 г. основахме организацията на турските съдии и прокурори (YARSAV), защото вярвахме, че независимата и безпристрастна съдебна система, която защитава свободата е условие *sine qua non* в една модерна конституционна държава, основана на човешки права.
Борим се за съдийска независимост, безпристрастност, върховенство на закона и демокрация. Водени сме от ценности, които целят пълна независимост и съвременна цивилизация, основана на равенство, секуларизация, върховенство на закона, човешки права и свободи. Опълчваме се на всякакви посегателства, които застрашават тези основни ценности. Борим се за сриването на стената на страха, зад която е заключено обществото.
Предварително раздадените присъди, неоснователните обвинения за съжаление се превръщат във фалшивата истина за нашето общество. Не отстъпваме от ценностите си, независимо от всички заплахи и натиск, които ни оказаха. Направихме каквото трябва и това беше оценено от международната общност. Тогава се превърнахме в представители на организация, уважавана по целия свят.
Не оставихме провалящата се съдебна система на Турция на произвола на съдбата ѝ. Оставили сме ориентири за спасението ѝ по всички ъгли, за да ни водят като се завърнем. Днес има изгнаници, арести, но това няма да промени реалността. Цената, която плащаме само утвърждава вярата ни в бъдещето, в това, че демокрацията и върховенството на правото ще бъдат утвърдени и това повдига бойния ни дух.
Ние ще продължим да демонстрираме, че винаги има борци срещу несправедливостта и незаконността и докато много, на които се полагаше да говорят, мълчат, от които се очакваше да устоят, са потопени в тишина под натиска на империята на мрака.
Задълбочаващата се травма от авторитарното мислене ще направи вътрешния ни глас по-силен и гласът ни ще смути повече причинителите на тази травма. Ние защитаваме върховенството на правото, човешките права и модерните демократични ценности. Тази съпротива е последния бастион на защитниците на свободата и демокрацията.
Никога не трябва да забравяме, че човешката история е пълна с примери на такива смели революционери, които се борят за това, в което вярват и всеки един от тях носи наследството на предходните.

[1] Мурат Арслан е бивш турски съдия в Съюза на съдиите и прокурорите (YARSAV). На 26 октомври 2016 г. той е арестуван. През 2017 г. той получи наградата за човешки права на „Вацлав Хавел“ на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа. Обявяването на наградата, която почита защитниците на правата на човека в Европа и извън нея, цитира работата му за поддържане на независимостта на съдебната система в Турция. Арслан също бе обвинен в подкрепа на FETÖ.

Горд съм от тази награда (наречена на великия интелектуалец и политик Вацлав Хавел) и от името на моите колеги и борци за свобода, които понасят отстраняване, преследване и затвор. Надявам се наградата да подпомогне нашата борба за свобода!
По този повод бих искаш да изразя дълбоката си благодарност към членовете на ПАСЕ, на конкурсната комисия, Международната съдийска асоциация (която винаги подкрепяше нашите борби за демокрация и върховенство на закона, и аз винаги се гордея, че съм неин член) и други съдийски асоциации, Европейската асоциация на съдиите за демокрация и свобода (МЕДЕЛ), Асоциацията на европейските административни съдии и Съдии за съдии и моите колеги, членове на YARSAV.
И накрая, искам да благодаря на скъпата ми съпруга Севилей и на синовете ми (Бурак Емре и Йигит Ерен), които са истинските герои на демократичната борба на Турция.
Поздравявам ви всички и се надявам да ви срещна в мирното светло бъдеще.

МУРАТ АРСЛАН

Европа, 19-ти януари 2019 г.

ОСЪЖДАНЕ НА Г-Н МУРАТ АРСЛАН

Вчера носителят на Наградата за човешки права „Вацлав Хавел“ Мурат Арслан, президент на независимата турска съдийска асоциация YARSAV, беше признат за виновен по обвинение за принадлежност към въоръжена терористична организация (а именно, че е бил активен член на FETÖ/PDY) и осъден на десет години лишаване от свобода.

Г-н Мурат Арслан е турски съдия и президент на Турската асоциация на съдиите и прокурорите (YARSAV). Той беше арестуван през октомври 2016 г. и оттогава продължава да е задържан под стража.

През октомври 2017 г. той получи Наградата за човешки права „Вацлав Хавел“ на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

През последните години Платформата за независима съдебна власт в Турция, в която са обединени четири от най-представителните съдийски организации в

Европа /Асоциацията на европейските административни съдии, Европейската асоциация на съдиите, Съдии за съдии и МЕДЕЛ/, наблюдаваше наказателното преследване и производството срещу Мурат Арслан и информираше обществеността и политиците.

В хода на наказателното производство доказателства за конкретно използване на комуникационната система ByLock (подобна на “whatsapp” и други комуникационни средства) и нейното значение за конкретните обвинения нито беше внимателно анализирано, нито задълбочено разследвано.

Освен това, многото нарушения на турския Наказателно-процесуален кодекс, характеризиращи цялото производство, достигнаха до своя връх с невъобразимите нарушения на основни процесуални права във вчерашното съдебно заседание. Основни фундаментални процесуални права, като правото на надлежна защита или на отвод срещу предубедени съдии, бяха пренебрегнати и по този начин процесуалните гаранции в турското право бяха игнорирани. Несъответстващите на основните европейски стандарти, доказателствата, представени от страна на държавното обвинение не могат да бъдат счетени за достатъчни, те не представляваха нищо друго, освен изброяване на недоказани твърдения.

Това незачитанве на основни принципи на справедливия съдебен процес – което беше отбелязано непосредствено от европейските наблюдатели на съдебното производство – показва ясно, че това беше изцяло политически мотивирано съдебно решение, което отново показва липсата на върховенство на правото в Турция.

Г-н Мурат Арслан не само демонстрира пълното отстояване към защитата на основните права в работата си като съдия, но същевременно издържаше на нарастващия натиск, както по отношение на съдебната власт в Турция, така и спрямо него. Във всичките си действия, като президент на YARSAV той никога не се спря, въпреки, че неговата лична юридическа кариера беше прекършена (изпълнявайки длъжността докладчик в турския Конституционен съд, той беше преместен). Наред с това, той открито призоваше за международна подкрепа по време на влошаващото се положение на съдебната независимост след корупционния скандал, засягащ политическата власт, развил се през декември 2013 г.

Всеотдайността и почтеността на г-н Мурат Арслан са кристално ясно видими и от простото цитиране на част от неговата реч при получаването на Наградата „Вацлав Хавел“ за 2017 г.:

“Ние се борим за независимост и безпристрастност на съдебната власт, върховенство на правото и демокрация. Водени сме от ценности, които целят пълна независимост, модерна цивилизация, основана на равенство, секуларизъм, върховенство на правото, човешки права и свободи. Съпротивляваме се срещу всички нарушения, застрашаващи тези фундаментални ценности. Борим се срещу издигането на стена от страх, зад която е затворено обществото.
Предварително раздадените присъди, неоснователните обвинения, за съжаление станаха фалшива истина в нашето общество. Не отстъпихме от нашите ценности, които защитавахме, подложени на всякакви форми на заплаха и натиск. Правихме това, което трябваше да бъде направено и този подход беше оценен от международната общност. Тогава станахме представители на зачитана в целия свят организация.
Не оставихме страната си обречена, страна, в която правосъдието е доведено до разрушение. Оставихме водещите към спасение и назад указващи пътя камъни на всеки ъгъл. Днес сме в изгнание, в окови, но това не може да промени истината. Цената, която платихме само засилва нашата вяра в по-добрите дни и решимостта ни да устоим. Ще продължим да показваме, че винаги има викащи на висок глас срещу несправедливостта и беззаконието, докато много други, които би трябвало да говорят и се съпротивляват, са потънали в мълчание под натиска на империята на страха.”

В този тежък момент Платформата иска публично да изрази:

– своята солидарност с нашия колега Мурат Арслан и неговото семейство, който никога няма да бъде оставен сам или без нашата солидарност и подкрепа
– своята загриженост за грубото нарушаване на основни правила, продължили през цялото време на този процес, вече отбелязани от международните наблюдатели, подкопали това осъждане, което трябва да бъде характеризирано като определено незаконно и несправедливо

– своя призив към всички европейски институции да преустановят всяко

сътрудничество със съдебната власт на Турция докато върховенството на правото не бъде възстановено в страната и да използват всички средства да убедят Турция да сложи край на „лова на вещици“ срещу съдии и прокурори.

Едит Зелер,
Президент на Асоциацията на европейските административни съдии (AEAJ)

Хосе Игрежа Матос,
Президент на Европейската асоциация на съдиите (EAJ)

Тамара Тротман,
Президент на Съдии за съдии

Филипе Цезар Маркес,
Президент на Европейски магистрати за демокрация и свободи (MEDEL)

Призив за събиране на средства в подкрепа на турските колеги

Ако желаете да подкрепите преследваните турски колеги и техните семейства, моля, дарете за разходите по тяхната защита и международно наблюдение на техните процеси по следната сметка

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Международен фонд за взаимна правна помощ: Юристи за юристи (J4J)

<u>Устав на асоциацията</u>
§ 2 (1) Целта на Асоциацията е да:
(а) насърчаването на взаимната правна помощ между съдии, които са преследвани по политически причини;
(б) насърчаването на международното разбирателство, зачитането на демократичната върховенство на закона и правата на човека, правовата държава и защитата на независимостта на съдебната власт.

LETTERS FROM THE TURKISH JUDICIARY 2016 – 2017

[EN] Introduction

Almost three years have passed since the July 2016 attempt of *Coup d'État* in Turkey.
From the very early hours after the attempted *Coup d'État*, MEDEL started receiving worrying information about the arrest of Judges and Prosecutors, without any procedural guarantees or evidence supporting those arrests.
MEDEL has immediately reacted, saying that it was hard to understand how and why judges and prosecutors performing daily their judicial duties could be involved in such an event and could face detention only because of their freedom of judgment and opinion.
Since then, the repression that hit judges and prosecutors (as well as lawyers, journalists, professors, policemen, members of the Parliament and more than 100.000 civil servants), accused to be affiliated to the terrorist organization accused by the Turkish government to be responsible of such crime has reached an unprecedented scale.
What was in the beginning difficult to understand became clear: we were standing before an orchestrated and premeditated campaign, directed to the destruction of the independence of the judicial system in Turkey.
What the world was witnessing was nothing else than a purge of the Judges and Prosecutors who had the courage of speaking freely and fighting for a truly independent Judiciary, which was made based on a list that had clear signs of having been prepared well in advance of the *Coup d'État*: it included the names of deceased magistrates and mentioned courts which the magistrates concerned had left much before. All the detentions, dismissals and confiscations of assets were taken without trial and without reasoned decisions. When interrogated, our colleagues were only asked about their judicial associations' preferences and their involvement in the elections of the Turkish Judicial Council.
More, the dismissed Judges and Prosecutors were replaced by newly appointed judges and prosecutors, directly selected by the government within the members of the ruling party, and not, as before, through open public competition, based on juridical preparation, and specific professional training.
YARSAV, the Turkish association member of MEDEL and of the European Association of Judges, ant the most actively committed to the values of independence of the judiciary and Rule of Law, was immediately administratively dissolved.

Standing before this scenario, MEDEL and all the other associations of Judges and Prosecutors could not stand silent.
MEDEL formally deliberated that it does not recognize the illegitimate decision of the Turkish Government to dissolve YARSAV, so it still considers it a full member of MEDEL and its board members as fully active magistrates.
Together with the *European Association of Judges*, the *European Association of Administrative Judges* and *Judges for Judges*, we formed the *Platform for an Independent Judiciary in Turkey*, through which we have been denouncing the destruction of the Rule of Law in Turkey, calling for the immediate release of the Judges and Prosecutors detained and for an independent assessment of the judiciary in Turkey, with the full involvement of international observers.
With the passing of time, the international community became more and more aware of the deterioration of the situation in Turkey. On December 2016, the European Network of Councils for the Judiciary has suspended the observer status of the *Turkish High Council for Judges and Prosecutors*, considering it *"does not currently comply with the ENCJ Statutes and is no longer an institution which is independent of the executive and legislature ensuring the final responsibility for the support of the judiciary in the independent delivery of justice"*.
Under the appointment of MEDEL (and also EAJ), in October 2017 the Parliamentary Assembly of the Council of Europe has awarded Murat Arslan, the President of YARSAV, the Vaclav Havel Human Rights Prize.
Since then, Murat Arslan has been convicted to 10 years of imprisonment, after a process which hasn't met the basic standards of impartiality and guarantees of defense, with the hearing of anonymous witnesses and the constant changing of judges during the sessions.

During these years, MEDEL received many messages from colleagues, relatives and other sources, concerning what happened to judges and prosecutors in Turkey, which used to be respected professionals, carrying on their duties while sharing views, experiences and commitment to the values of democracy, Rule of Law and independence of the Judiciary with European colleagues and professional associations.
MEDEL believes that such messages, which describe directly what occurred to thousands of colleagues, how the procedures developed and which are the consequences of them, are an important source of information from inside the attacked Turkish judiciary.
MEDEL also believes that these messages, gathered together without comments and modifications (apart from anonymizing them) provide for an impressive witnessing of the incredible acceleration of the falling of Rule of Law in Turkey. As for editing, MEDEL deemed it appropriate to anonymize the messages, for safety reasons, as requested by the senders.
A great deal of these messages contained very elaborated commentary notes, aimed to underline the unlawfulness of the measures adopted during the counter Coup d'Etat. And, to this end, they quoted General Principles as well as the case-law of the European Court of Human Rights. It was impossible to reproduce in this Booklet a great deal of these contents of the letters. Anyway we quote some of them as the demonstration of how deeply such rules, such principles were and are rooted among the Turkish Lawyers, the Turkish Judges, the Turkish Prosecutors. They represent a common mother-tongue (Koiné) belonging to each one of us. Through this collection, everyone may have further elements to assess how far the distance from legality principles arrived in a country with which MEDEL had long-lasting relationships of friendship and common commitment to Rule of Law principles.
With the contribution of our member associations, we are now publishing the letters translated in many languages. MEDEL hopes that this continued testimony is a signal of solidarity and renewed commitment to the core values of justice in Europe.

The fight that is currently fought by all the courageous free Judges, Prosecutors and Lawyers in Turkey must be seen as the fight of all those throughout the world who remain committed to the values of the Rule of Law. It is therefore a common struggle, not just a struggle for the sake of the Turkish people. As long as one single Turkish Judge or

Prosecutor is imprisoned for his fight for an independent Judiciary, no Judge elsewhere in Europe may feel completely free and independent.
As Murat Arslan said in his acceptance speech of the Vaclav Havel Human Rights Prize: *"I am speaking to you from a jail in a country where the rule of law is suspended, that moves far away from democratic values, where dissidents are silenced, human rights defenders, journalists, people asking for peace, people who shout out that children should not die are labelled as terrorists and jailed. (…) The price that we are paying just raises our faith in the coming days where the rule of law and democracy will be internalized"*.

The bureau of MEDEL

Note of the Editor / Imprint

The letters published were received by the office of MEDEL in Berlin, mainly via e-mail, starting from 16/07/2016.For the first letters (from 16/07/2016 to 1/08/2016) the date was kept in order to show how the situation was evolving; for the following ones the date was omitted.
Letters from 1 to 13, from 15 to 18, 27, 29, 30, from 34 to 37 were received from judges and prosecutors. Letters 14,from 19 to 25, 28, 31, 33 were received from wives or children of judges or prosecutors. Letters 26, 32, 38 were received from other sources.
Apart from anonymization (i.e. cancelling the names, family references, cities and names of prisons which may lead to the identification of the senders) no other editorial intervention was made on the letters. The letters were mainly sent in English by not mother tongue senders, or in Turkish translated by the editor.

Imprint
MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germany

Time Table of Events

July 15
22:30 - A couple of soldiers blocked the bridge.
23:45 - A Military Coup Statement announced in a public TV.
00:04 - President Erdogan made a statement, accused Fethullah Gulen being behind of military coup, call people occupy streets and resist the military punch, added judicial procedure initiated.
04:30 - The Ankara Chief Public Prosecutor made a statement inform upcoming arrests.
05.30 - Press conference defined failed military coup, “a present comes from God”
09:00 - 140 members of the Court of Cassation, 48 members of the Council of State , 2 members of the Constitutional Court ve 5 members of the Council arrested, for 2745 judges and prosecutors issued a arrest warrant.
14:00 - 2745 judges and prosecutors suspended by the Council.
22:00 - The suspended judges list published in the internet. Several mistakes, not updated work places, retired judges, already dissmissed judge, also a prosecutor Ahmet Bicer altouhgh he was already died, was in the list.
21 July - State of Emergency
24 August - 2847 judges and prosecutors dissmissed without having defense. (number exceeds 4500), 2500 judges in jail, and 600 of them in a tiny cell.

Letters

[1 - 16/7/2016]
Dear Colleagues, It seems that there has been a serious coup attempt.
As a judge, and as an experienced citizen, Initially, it is not easy to say what is going on in deep- in reality ...
Despite the fact this attempt was very serious and organized action and it failed within 12 hours thanks to the Erdogan's reaction.
Since the very beginning, all government representatives and Erdogan have seemed very calm and they charge Gulenist as responsible of this attempt. All of the perpetrators are being rebelled as Gulenist attempters.
Erdogan said yesterday referring this event where hundreds citizens died- thousands wounded "…this insurgency “is a blessing from Allah, because it will allow us to purge the military”
This can be understood...! I think no more explanation needed...
According to some news- official agencies, some dissident members of High Council of Judges and Prosecutors and supreme court's justices who have already been blacklisted and declared as Gulenist will be detained by Ankara Chief Public Prosecutor Office...
This is not also surprising for us!...
This news would explain something! and it is not surprising to see new waves of detain, arrest, dismissal in the bureaucracy, judiciary as well as the military...May be the biggest cleansing operation for dissident will be carried out by the government...soon
To sum up, after this stage, nothing will be able to surprise us...
There have been many things which are very strange...
We will see what this attempt will bring or take away...
The importance of your support will definitely double for us...

[2 - 16/7/2016]
High Council of Judges And Prosecutors -HCHP 2.nd Chamber has suspended in total 2745 judges and prosecutors...Probably On the ground they are Gulenist...
The list of suspended judges or prosecutors has not been proclaimed...yet
I am included in the list some say police coming to detain us my spouse and me. Good by friends

---

[3 - 16/7/2016]
3.I left my two kids (5 and 9 year old) to my inlaws. Still waiting for police to knock on my door so depressing. My wifeweep.

[4 - 16/7/2016]
Dear colleagues,
I also will be dismissed and detained. I don't know how to explain. I just have done my job and criticize the government regarding judicial developments that you already know very well.
We may not see each other again. Thank you for your support up to now. We will not have any commination opportunity.

[5 – 17/7/2016]
I am still at home waiting. X was detained couple hours ago. Only thing they said to him is you are a member of terror organization equipped with guns. He asks more info and evidence. They did not show anything so he used the right to remain silent. Now they will search his home.

[6 – 17/7/2016]
Dear friends, Our colleague X. is arrested. Only reason the judge mentioned is because his name is "in the list of Judicial Council" that’s all. In other two cities, our colleagues have been released with control measures (not to go abroad).

[7 – 18/7/2016]
Me and my wife have been detained

[8 – 20/7/2016]
I was released today but what happens next I don't know. It is turning into witch hunt. The prosecutor has the right to appeal to put me in jail again. So there is a possibility I can be arrested again. Please aware all competent persons of your countries and Europe. The state of country is getting worse. Please keep up good work. We need your help more than ever. My family and X.'s family are destroyed. We are suspended and not a judge anymore.

[9 – Without Date]
First of all, there is a confidentiality order on all of our cases. Which means that none of us can share any document including testimonies, indictments, court order etc. It is criminal offence and put us in more danger.
Second, the list was prepared by HSYK (you can see public remarks of the head of the High Council, he states that the number of judges can be reduced or increased. he also said the list is prepared after two years work)
Third, the detention period varies from city to city. In some cities it lasted 4 days, in some only one day. However, aftermath of declaration of state of emergency the detention period can last up to 60 days. The government announces that they are working on it.
Fourth, No one can reach their lawyers even arrested and jailed ones. I submitted a petition during my detention in prison to the Ministry of Justice stating that I have right to see my lawyer you cannot put any restriction on it. I don't have the petition. Even if I have I can't send because of confidentiality order.

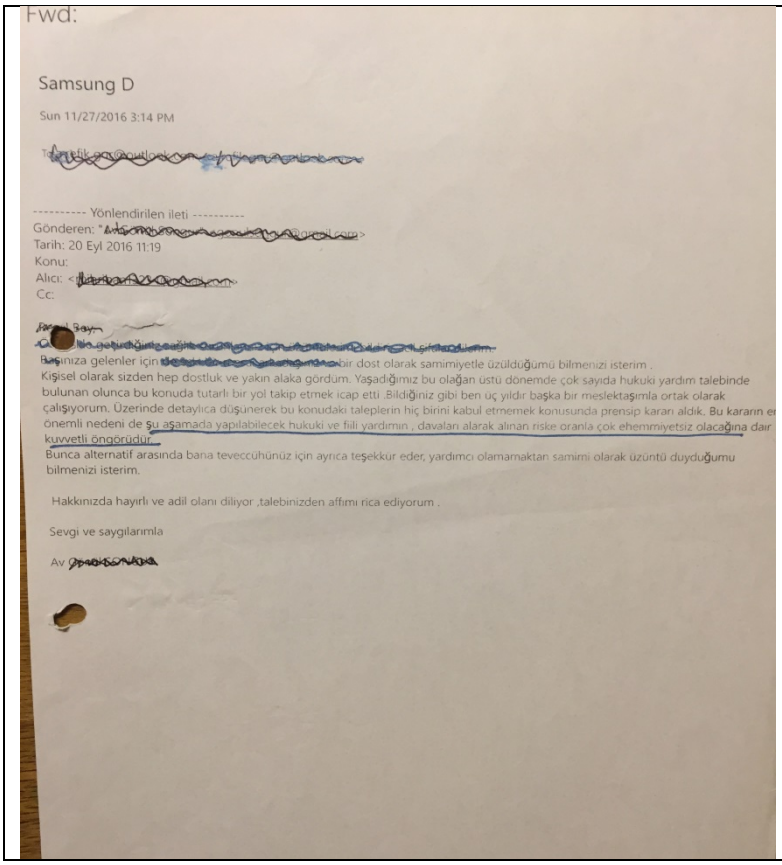

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "[redacted]
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: [redacted]
Cc:

[redacted]

Başınıza gelenler için [redacted] bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın e
önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av [redacted]

Attorney X:
"I beg your pardon, I cannot represent you.
That's too risky, and my legal help wouldn't change the verdict."

Fifth, None of our families can reach us either in jail or in detention center.
Sixth, the weather is so dark. No one can reach each other including families and lawyers. So don't expect any document from us. Everything is closed. Now helicopters are flying on the cities because of state of emergence. Internet access can be restricted at any moment because the state of emergence gives the government a lot of power including lifting basic human rights.
Seventh, do not call any competent person in Turkey regarding someone. It can be assessed intervention and it is criminal offence.

[10 – Without Date]
These links below (…) show the name of judges and prosecutors who have been suspended on 16th of July2016.Some of them are in custody some of them are arrested and put in jails. Suspension list is at the same time arrestor detainee list. So first the HSYK suspended then the prosecutors launched investigations and the courts put many of them in jail (arrested). only one person breaks free. The rest is either arrested or detained.
The link shows that a prosecutor, Mr. A. B., who died two months ago, is in the list which shows which judges will be detained.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

About 6 hours after the start of the coup attempt, part of a list of judges published on the Internet who are to be arrested.

It is obvious that the list was prepared before the attempted coup. The list of administrative judges and prosecutors who will be detained did not take place in news but what's up groups like YARSAV's one.

[11 – Without Date]
Dear Colleagues,
Today 2847 judges and prosecutors including me were dismissed from the profession permanently. None of the judges and prosecutors was given a right to defense themselves. Namely all colleagues were removed without having their defense. Now the dismissed judges can appeal against the decision of the High Judicial Council to the Plenary of the High Council within 10 days. Then after having the result of this appeal judges have the right to appeal to the Council of State (supreme administrative court) within 60 days. Appeal in the supreme admin. court will be 2 steps.
After ultimate decision of the council of state judges can challenge, by complaints regarding human rights violation inthe judicial and administrative process of dismissal, within 30 days before the Constitutional Court. If there is still no remedy judges may make an application to ECHR within 6 months. It seems a long journey, at least 3 years before making application to ECHR.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

The 72-page long decision of HSYK to order the collective dismissal of 2,847 judges and prosecutors for "mandatory".

[12 – Without Date]
The first emergence law is in force as of today. It brings as follows:
1. The duration of detention/custody is extended up to 30 days.
2. All governmental staff including judges and prosecutors who are in the suspicious list will be dismissed without any disciplinary investigation. The law says "the assessment of any level of connection with Gulen organisation" is enough to be dismissed. There is no need to be proved just "assessment by the executive"
3. YARSAV is closed down as of today according to the list annexed to the emergency law. There is no YARSAV anymore.
4. Arrested or detained persons may not be contacted with their lawyers if the court says so.
5. The family visits are narrowed.
6. The lawyer and client conference will be recorded. If anything in their talk is considered suspicion the right to reach a lawyer can be forbidden by a court decision.
7. Detainees or arrested ones will have 10 min. phone call with their inner family members in each 15 days. (previous law says detainees can talk once a week and not only with full/large family members but also 3 more other people determined by detainee)
8. A person can be represented by max. 3 lawyers not more.
It basically brings that all private institutions which allegedly have any level/type of connection with Gulen organisation are taken over by the government. Moreover, all judges and prosecutors and the other governmental staff are dismissed without any disciplinary investigation. There is no need to wait for until end of the ongoing cases. Nothing to say. It is almost over. Please distribute the email without my name as much as possible

[13 – Without Date]
New situation from the judiciary-

- Judges who release the detained ones, will be transferred, and might be suspended by the High Council of Judges soon.-
- No judges want to be assigned to the “Sulh Ceza Hakimlikleri: Penal Judge of Peace” for the pre-detention and arrest measures.-
- All judges who haven’t detained/arrested are threatened to be on the list anytime.-! Detained Judges have so limited (almost no connection) with their families and attorneys.-
- Most of the attorneys do not want to defense the detained/ arrested judges.
- City: Y: In the interrogation process, one judge dealt with 37 judges and prosecutors alone, and did not ask any questions, but then arrested all of them saying that I was ordered to do so from Ankara. And in the same city, arrested ones were not allowed to change their clothes, have their basic needs, and communicate with anyone.
- There's Prosecutor A.B. name on the list. He was deceased 57 days before the arrests started.
- In the other hand on the list: there's the city name that colleagues work which shows not current places but the places 2 years ago.
- All these info shows that the list was ready at least 2 years ago.

Current situation in public agencies.

12. Ministry of Education dismissed 60.000 teachers.
13. Ministry of Finance 2.000 personal
14. Intelligence Agency 100. Personal
15. All of the military judges.
16. Almost 3000 judges and prosecutors.
17. No one can go abroad from public agencies.
18. All deans of public and private universities are out of job. They forced them to resign and they had to resign today.
19. Many journalists' press cards are cancelled.
20. Some journals are gathered and put broadcast ban.
21. Some of academia were dismissed.
22. Thousands of police officers were dismissed (appx 10.000)
23. 247 city and town governors were dismissed.

Tonight, the state of emergency is declared. Namely all human rights can be removed. They can put public duties to people between 18 and 60 years old. They can confiscate everything.

[14 – Without Date]
REPORTED BY WIFE:
(Judge): Detained and Arrested
After detention he could contact with his wife for the first and the last time. They spoke on the phone for a few minutes. During the interrogation he was asked:
During the coup attempt who were you with and what did you speak on?
Which high school did you graduate?
Which test prep centre (Turkish: Dershane) did you go to?
Did you participate the counting of the elections of High Council of Judges and Judges in 2014? Did you record the counting?
The Judge’s attorney doesn’t answer the calls anymore because of the fear.

[15 – Without Date]
There is no evidence in no of our cases. I saw it from colleagues files who are in jail with me.

There is only a list. Prosecutors say "I have only list and there is confidentiality order so I cannot show you anything else)

[16 – Without Date]
Which test prep. center did you go to?
In Turkey, in order to enroll to any type of university you have to take "the national university entrance exam". Due to insufficiencies in Turkish education system mainly/particularly in high schools you must go to exam preparation centers. There are courses/classes which prepare you to the national exam in those prep. centers. It is so hard to pass the national exam without prep. centers which are legally established by private sector.
Some of the prep. centers was said to be close to Gulenist. By asking this question the prosecution wants to know whether there is a link between you and Gulen. Ironically, most of the current politicians' kids including the President's ones were prepared by those education centers. Assuredly most of prosecutors/judges on duty now ortheir family members are also prepared in those centers. And most probably, they are also so scared while asking this questions to judges who are under arrest because of the fact that they also went those centers.
Did you participate the counting of the elections of High Council of Judges and Judges in 2014? Did you record the counting?
As you remember there were three main stream candidates during the last High Council election: 1. YARSAV, 2. theAssociation of Judicial Unity (pro-government) and 3.independent candidates (allegedly some of the independent candidates are close to Gulenist or Gulen movement or now terrorist organization).
Some of judges had roles in election process like in every election process. Someone must count the votes. Some of judges and prosecutors wanted to observe the process of the election by waiting in the courthouses. This type of judges were quite a lot. Many judges did not trust each other and wanted to protect their votes like in every other elections in different aspects of our lives.
Why did the prosecutors ask this question?
They are asking because they want to learn which candidates or groups you supported. Simply they are trying to figure out which candidates you vote for. According to your vote they will determine what type of judge you are(YARSAV, Pro government or independent).
It is quite obvious that If you voted for the Association of Judicial Unity (pro-government) and everyone knows it you are in safe. Nothing can happen to you. I don't believe anyone in the list of 2735 judges is a member of the Association of Judicial Unity (pro-government).
They protect their members from this investigation. Current administration of judiciary and judges and prosecutors who handle our cases are the members of the Association of Judicial Unity.

[17 – 28/7/2016]
Ankara Prosecution Office ordered that all possessions/properties of the number of 3049 judges and prosecutors who are under the investigation will be confiscated as of today.
Don't go abroad, don't work, not paid, don't sell property.....
We don't have anything now. No home, no car, no insurance for kids anymoreGetting worse and worse.
It is time to die

[18 – 1/8/2016]
Dear Colleagues,
Among other unlawful things, I would like to mention a clear violation of law on confiscation and its huge impact on our families.
As you remember, upon the request of Ankara Prosecution Office, Ankara Penal Court of Peace (established by the government against basic international principles, for example any appeal to these courts' decisions are decided by the same kind of courts, closed loop

system) ordered confiscation of vehicles, houses and shares/bank accounts of judges and prosecutors until the end of the criminal investigation.
Why is it so important for us?
As you know, suspended judges cannot be paid fully, they get the half of their salaries and in the case of permanent removal, which is most likely to happen soon, no payment (salary, allowance etc.) at all.
Because of the confiscation, we are not able to sell our properties to save or keep our life. It is a brutal punishment to our kids, wives and other inner family members. We are still innocent unless proven guilty. There is no evidence at all to confiscate our properties.
What does confiscation law say?
Turkish Penal Procedure Code numbered 5271 article of 128 states that "Seizure of immovable goods, rights and credits.
Article 128
(1) The following items belonging to the suspect or the accused may be seized in cases where there are strong grounds of suspicion tending to show that the crime under investigation or prosecution has been committed and that they have been obtained from this crime;

i. Immovable goods,
j. Transport vehicles of land, sea or air,
k. All kinds of accounts in banks or other financial institutions,
l. All kinds of rights and credits by real or juridical persons,
m. Valuable documents,
n. Shares at the firm where he is a shareholder,
o. Contents of the rented safe,
p. Other assets belonging to him.

Even in cases where these immovables, rights, credits and other values of belongings are in possession of individuals other than the suspect or the accused, the seizure is also permitted.
(2) The provisions of subparagraph one are only applicable to the following crimes:
a) The following crimes as defined in the Turkish Penal Code;
1. Genocide and crimes against humanity (Arts. 76, 77, 78),
2. Smuggling migrants and human trading (Arts. 79, 80),
3. Theft (Arts. 141, 142),
4. Aggravated theft (Arts. 148, 149),
5. Breach of trust (Art. 155),
6. Fraud (Arts. 157, 158),
7. Fraudulent bankruptcy (Art. 161),
8. Producing and trading of narcotic or stimulating substances (Art. 188),
9. Forgery of money (Art. 197),
10. Forming an organization in order to commit crimes (Art. 220),
11. Cheating in public bits (Art. 236),
12. Fraud in fulfilling of obligations (Art. 236),
13. Embezzlement (Art. 247),
14. Bribery by force (Art. 250),
15. Bribery (Art. 252),
16. Crimes against state security (Arts. 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Crimes of an armed organisation (Art. 314), or supplying such organisations with arms (Art. 315),
18. Crimes against state secrets and spying (Arts. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
b) Smuggling weapons as defined in the “Act on Firearms and Knives as well as Other Tools” (Art. 12),
b) Embezzlement as defined in the Banking Act (Art. 22/3 and 4),

c) Crimes as defined in the Combating Smuggling Act that carry imprisonment as punishment,
d) Crimes as defined in Arts. 68 and 74 of the Act on Protection of Cultural and Natural Values.
(3) A decision on the seizure of an immovable shall be enforced by taking a note in the title.
(4) A decision on the seizure of vehicles operating on land, sea and air shall be enforced by taking a note in the title, where they are registered.
(5) A decision on the seizure of accounts financial enforced at banks and other institutions shall be by immediately informing the bank or financial institute by technical communication means. The related decision shall also be notified to the bank or financial institution separately. The interactions at the bank account, aimed to make the decision of seizure ineffective, which are conducted after the decision has been rendered, are void.
(6) A decision on the seizure of shares at a firm shall be enforced by notifying the administration of the related firm and the head of the commerce title by technical communication means immediately. The related decision shall also be notified to the related firm and to the directorate of the financial institution separately.
(7) A decision on the seizure of rights and credits shall be enforced by immediately notifying the related real or juridical person by technical communication means. The related decision shall also be notified to the real or juridical person separately.
(8) In cases where there are violations of the requirements of the decision on seizure, Art. 289 of the Turkish Penal Code related to the “misusing of the power of protection” shall apply.
(9) Seizure under the provision of this Article shall only be decided by the judge.
On 21st of February, 2014 the article above was amended and new provisions were added to the article. According tonew article 128, the decision of confiscation can be made by High Criminal Court and the court must decide on it unanimously. The new provision also states that before ordering confiscation the High criminal Court must have a report from relevant institutions like Ministry of Finance, the Banking regulatory and Inspection Board.
After declaration of state of emergence, The Emergence Decree Having force of Law numbered 668 came into force Article 3/i of the Decree states that Penal Court of Peace decides on confiscation without having report from relevant agencies. In urgent situations the prosecutors can order confiscation subject to judge's approval within 5 days.
As you see from the articles above, in both the Emergence Decree Having force of Law and Turkish Penal Procedure Code numbered 5271 there must be strong grounds of suspicion tending to show that the crime under investigation nor prosecution has been committed and that properties have been obtained from this crime. Those are our properties obtained through our salaries paid by the state. We notice/inform the High Council regularly of our properties. if we have property that we cannot explain its source it is already a crime and subject to both criminal and disciplinary procedure.
The confiscation is arbitrary use of power and illegal, a clear violation of law. The confiscation is going to destroy us because of the fact that we are not able to sell our properties to survive under these horrible days.
Actually, the government has showed its intention already. Last week before the confiscation order was issued, the Minister who is responsible for land and other immovable property registration agency publicly announced that "I gave an order to Land Registration Agency not to allow any transfer or sale of property of those whom you have suspicion. Before any transaction you will ask the police and prosecution office" As you figure out from his public remarks they have already decided on who is guilty who is not. This is completely outrageous. We are judged by not only judiciary but also the executive simultaneously.

[19 – Without Date]
X was appointed to the Province of Y as a judge after he had performed his task in the Province of YY for 2 years. He had heard the cases on the issue of terror offences in exceptionally competent courts. Then he was appointed to his hometown. Just thinking that he would begin to a new life in order, he was detained and then arrested over the charges of

having a link to armed terrorist organization and attempting to coup without any absolute evidence and specific facts by his colleagues, not recognizing him by interrogating him as for whom he had voted in HSYK election, held in 2014. His properties was also seized by Turkish Government and they had to evacuate the house.

[20– Without Date]
I am a 17-year-old boy from Turkey. When the failed coup happened in Turkey, I was in Europe with my family having our holiday. My father 'was' a prosecutor and my mother 'was' a judge. We returned to Turkey next because we knew we were innocent but despite the fact we would have stayed in Europe, my parents were put in jail, in order to prevent them running away before the trial. Our bank accounts and private property has been taken over by the government. The lawyers are threatened by the government so no lawyer accepts the cases, even if they do we can't afford it because the government took our money. The lawyers who are assigned by the government just make it look like the suspects have lawyers. They do not help at all. The conversations between the suspects and lawyers are recorded and being listened. They put my parents in a cell which are used for punishment one month ago, for no reason. It has been 120 days since I had any kind of communication with my mother. When asked they don't answer or why our communication is banned. My father and mother are in the same folder and there is no difference between their cases. They transferred her to a different jail last week in Y. which is a 5 hour ride from our home and when we called the jail and asked they said it is still banned for us to get in touch with her. I haven't received any reply to my petitions. Like I mentioned before it has been 4 months since I saw my mother. This is against the law in any circumstances. I am just a son who wants to see her mother what kind of danger could I cause!

[21 – Without Date]
I am a Turkish student at Ankara University Faculty of Law. Aftermath of the failed coup attempt in Turkey, on July the 15th, my father, who had been a judge, was unlawfully and without a valid legal basis and a legally substantiated proof arrested and expelled from his job, although he was not involved in such a disastrous attempt as an honorable judge who has been serving to his country for many years. After he heard the coup involvement allegations about him and his 140 colleagues (only Supreme Court members are 140, total number of dismissed judges is approximately 4000), he hadn't even attempted to flee and he would rather be staying at home waiting for police. Closed Prison where my father has been withheld is a new construction with a lot of shortcomings such as uncompleted heating, electricity and water installations alongside the hygienic deficits. Briefly deteriorating all conditions obviously aiming to expose them to physiological breakdown to dismay and deter them so as to make them resorting to be the confessor of a crime, that they have never committed, as the only way out. Approximately 140 former Supreme Court members are also kept in solitary confinement under the same conditions as my father.
In the meantime, the government, taking the advantage of the state of emergency that was declared aftermath of coup attempt, has been continuing to arrest the opponent journalists so as to suppress the opposition and to steer the whole media in the country in line with its policies, so much so that ordinary citizens sharing opponent political views via their social media accounts have been arrested or detained every passing day. On the other hand, pro-government media and social media accounts declare the opponents as traitors, affronting and insulting them, so as to create a chaotic and insecure atmosphere where discrimination and polarization against us prevail alongside intimidating and excluding hate speeches. Lately, my grandfather who was accused of downloading a smart phone texting application called as "by lock" was released after 4 days in detention, due to the fact that he was not able to usea smart phone because of his damaged fingertips. All in all, a sword of Damocles hangs over my whole family. Meantime, my mother who is a cancer patient since 2008 has been receiving chemotherapy due to relapse of her cancer due to getting through hard times after unfortunate and stressing events she experienced recently. Although she has acquired

the right to early retirement due to physical disability, she was expelled from her job without giving a justification, through the last promulgated statuary decree. She will be deprived of her insurance, which is vital to pay for her medical treatment, 100 days after her dismissal.
My sister who has just completed her lawyer internship was faced with serial refusals in all her attempts to apply for a job in law firms due to being the daughter of a prisoner accused of being involved in coup attempt.
As the respectful people living a life in dignity, our lives became upside down suddenly. Because of the lack of sense of justice and impartiality of Turkish legal authorities for appeal, we considered informing you, as an authority capable of voicing our concerns and the atrocities we are subject to, about ongoing contraventions and persecution as a last resort
Kind regards,

[22 – Without Date]
I am a daughter of a Supreme Court judge. My father served justice as a Supreme Court (Yargıtay) judge for more than 30 years in total in Turkey. He has been kept imprisoned for over 2 months without any charge or evidence against him. He has never had any link to any religious community however he is accused of having a link to areligious movement. He has been always a loyal secularist. He has criticized the Erdogan regime for years, in his capacity, related to the government's corruption and aim to hurt secularists. He has decided cases based on the government's failure to police drug trafficking in schools. Supreme Court judges, as you can imagine, have the highest job security granted by the Constitution. To remove a Supreme Court judge there is a process to be followed. The way he was removed from duty is against the Constitution but also against International law. As his family, we have enough evidence that shows he has faced ill-treatment such as denied to clean water and food. I am very much disappointed that international community ignores this unlawfulness. Please show me a way to help my father. I am a teenage girl in high school. My father was a judge, he was honourable, respected judge, he was very successful in his job, after 6-7 years in his career he promoted as a high inspector judge and after several years service he promoted again as a chief inspector judge, he was travelling a lot. After July 15th, my life totally changed. My father got arrested, being a member of the "terrorist organization". I am trying to understand what my father did. Why those people even did give any chance to him, defend himself almost 4 months now. Why did they take all our money. Why this people are so bad, why people doesn't respect other people right. Why no one is not listening to us.

[23 – Without Date]
I am medical doctor. I married with 12 years public prosecutor X and we have 2 sons. My husband, our children and I were at home in the evening of July 15 as my husband stated in his query expression. We were terrified when we saw the coup attempt on TV.
In the evening of July 16, I saw my husband's name in the banishment list of judges and prosecutors.
In the morning of July 17, my husband received a call from Y. courthouse. After that call he went to the courthouse and was arrested in his office from that moment our lives were turned upside down.
This coup attempt was occurred by a terrorist organization located in Turkish Armed Forces. I cannot understand how my husband and the other (approximately 3000) judges and prosecutors associated with this disgusting attempt with no proof. The police searched our house like we are criminals even like we betrayed our country in absence of public prosecutor. After 4 day in custody, my husband was ejected to the court. The court decided to arrest him from being a member of terrorist organization with no proof.
In the evening of the July 20, my husband was sent to Y. closed prison. "Death penalty can come back" news in media and my husband's situation despite he is not guilty, put me in a indefinable psychology.

Neither I nor our lawyer during the first 10 days, we were not allowed to meet my husband in any way.
My husband's objections from inside and our lawyer's objections from outside were rejected.
We have been allowed to only the closed interviews from the 10th day.
My husband demanded the texts of State Of Emergency decree laws from the administration of prison but this demand rejected.
All of the 2847 judges and prosecutor's assets were frozen.
We were asked to evacuate our lodgings within 15 days by the notification.
My husband and the other judges and prosecutors were fired by High Council Of Judges and Prosecutors on 24/08/2016.
My husband has been in prison for 42 days with no crime. My husband was stigmatized by the society, his profession and our right to live together has been taken from us. This is unfair and we have no opportunity to defend our rights.
My husband is a good father. He cares about our children very much. He was not interested in politics. The most important things in his life are justice and family.
I feel desperate in all ways.

[24 – Without Date]
My husband was a judge in Y. In 16 July 2016 while he was doing his job, he was suspended from his duty and at the same time custody decision about him published. When we saw the custody decision we all shocked because of his 2846 associates was in the same condition. I can't understand how can they know that my husband is guilty for coup, when just 12 hours passed after the coup ? My husband was playing card in our neighborhood's cafe.
My husband stayed in custody two days, then taken to questioning. Prosecutor asked him that questions:
Where are you when the coup attempt?
Do you know FETÖ, are you studied any FETÖ schools, are your children studied, is your wife associated with FETÖ?
Have you got any friend that associated with FETÖ? If you have, tell their names.
My husband has proof that where he is in that night. But prosecutor didn't investigate. Also my husband said that he hasn't got any connection with FETÖ. But after all he was arrested with just 10 minutes long trial.
Another shocked implementation was they brought them with group of 6-7 person and hear them only 3-4 minutes per person. Isn't it against the law? Our advocate tells us that after the trial he heard one prosecutors call. Prosecutors said to phone "we cannot arrest anyone with that proofs but the list from above."
There is no crime evidence about my husband but he arrested in 20 July 2016. He was sent to Y. prison. In first four days we couldn't get any information about him. We didn't know he was still alive or he was dead. I was so worried about him. I couldn't sleep at night. After this four days we could get information about him. Then non-contact visits started. Although 48 days passed we still can't contact visit him. Normally they open contact visit once a month. They can't allow our letters. My husband and their friends write petition from prison but their petitions didn't convey to authorized persons. Pen and paper isn't given to our husbands. So they can't write anything. My husband saw his advocate only once in these past 48 days and while they are meeting, a guardian was watching them. They didn't make any accusation. In July 2016 I went to my husband's courthouse room for take his personal wares. His name was deleted and his room was searched without permission. Almost I couldn't go in his room. I took my husband personnel wares with report.
In 24 August 2016 Wednesday HSYK discarded my husband and 2846 judges and prosecutors with only one enactment. After this in 2 September 2016 HSYK discarded more judges and prosecutors, in total 3390 judges and prosecutors. Discarded judges and prosecutors names and record numbers leaked on internet. A lot of discarded people wife has discarded from their jobs because of their husbands discarded from their jobs. Even lots

of them work license taken. I'm a teacher and I am afraid of they will discard me too. So I am sending you this e mail from a cybercafé and different e mail address.

[25 – Without Date]
I am the spouse of the Public Prosecutor X who is now under arrest in Y T-type High Security Closed Institution for the Execution of Sentences.
My husband while serving as the Public Prosecutor of Y was arrested after being charged with the offence of being a member of FETÖ/PDY terrorist organization as well as with the offence of attempting to overthrow the government Decisions and/or sanctions of suspension, expulsion or removal from office made against or imposed upon many public officials are kept out of the scope of judicial review. The balance between prosecution and defense cannot be maintained and is sharply deteriorated against defense; allegations of use of violence, threats and mistreatment in execution of punishment against detainees have risen sharply, and liens are placed against these people's property or their property is seized in an unjust manner, and they are deprived of many guarantees provided under the constitution, in particular freedom to claim rights and principal of natural judge.
On the other hand, a series of amendments to the provisions regarding the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors have been introduced through a series of amendments to the Constitution on 07th of May 2010, and as a part of these amendments the composition of the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors was revised as to the nomination of its members and the method of its formation. Through this revision, a new nomination and election procedure was adopted to allow judges and prosecutors to nominate and elect the members of the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors. These new legal arrangements, which are consistent with the principles of a democratic state of law, unfortunately in practice have led to the use of unfair and unlawful practices by those who win the elections against those who lose the elections. A look into the history of the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors, for example only for the last two years would be sufficient to understand these issues. An examination of how the members of the Association of Judicial Unity who won the elections have been promoted to higher posts and how members of other associations that lost the elections were removed of their office and title would be sufficient to prove this fact. I am in the opinion that a careful examination of the decisions for the appointment and transfer of judges and public prosecutors before and after major investigations will be sufficient to understand these issues. I would also like to express that, immediately after the attempt of the evil (!) coup d'état on 15th of July 2016, the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors held a meeting on the day immediately following the failed coup d'état upon the complaints of people who hold political office and suspended more than three thousand judges and public prosecutors, and judicial immunity of these judges and public prosecutors were lifted to allow them to be investigated, and more than two thousand judges and public prosecutors were dismissed from the profession by the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors on the grounds of the failed coup d'état attempt.
My husband was arrested unlawfully. Let me put it this way;

1- There is no mention of acts that are alleged to constitute the offense(s) with which he was charged neither in the decision taken to arrest him nor in the decisions taken on the continuation of detention.
2- The necessity for arresting him is never explained in a concrete and reasonable manner neither in the decision taken to arrest him nor in the decisions taken on the continuation of detention. If he is released he would have no reason for fleeing or commuting an offence. This is because

   a) All of his assets have been seized. As a part of these measures imposed by the government his bank accounts are blocked and are not freely available for use, and therefore he has no money at all.

b) He strongly believes that the investigation against him will be concluded with a positive decision and that he will be reinstated to his position. Consequently, he has no reason to flee or run away.

c) My husband never tried to flee before his arrest. After being called by phone, he promptly went to be present and appear at the place where he was invited. Nevertheless, examination and inspection was carried out prior to the decision taken to arrest him or the decisions taken on the continuation of detention to find out and to determine whether he would flee or not. On the other hand, he always says "I did not flee, and I won't because I know and believe that I am innocent and did not commit any offence.

d) Neither the judicial authorities nor the administrative authorities made any determination or assessment about an attempt of fleeing or risk of fleeing and more importantly the reason(s) for forming a reasonable suspicion is/are never mentioned in these decisions.

3- After a simple examination of my husband's statement taken in the Office of the Public Prosecutor one can easily understand that the questions directed at my husband were not directly related to the acts that are alleged to constitute the offense(s) with which he was charged but related to issues involving freedom of thought and opinion.

Here are some of the questions:

* Which schools you studied in?
* Where did you stay while studying in the university?
* Did you work or serve as a class representative or a member of an album committee while studying in the university?
* For whom you voted in the elections of the Supreme Council of Judges and Public Prosecutors?
* Have you ever done social media postings against the government?
* Did you have a talk with your friends against the government?

To crown it all, my husband was dismissed from the profession based on a completely baseless allegation lacking in evidence. Interrogations and investigations which were initiated long before he took office and in which he was never involved as a prosecutor or judge were shown as grounds for his dismissal. Despite the fact that everyone should be responsible for his own acts and actions in accordance with the principle of personality of criminal responsibility and personality of punishment he was held responsible for acts and actions that are alleged to be committed by others.

[26 – Without Date]

X (Judge) told that during the interrogation, prosecutor has no evidence but the list in front of her. She believes that the list and the questions came from the central government.

During the interrogation she was asked:

During the coup attempt whom were you with and what did you speak on?

Which high school did you graduate?

Which test prep center (Turkish: Dershane) did you go to?

Did you participate the counting of the elections of High Council of Judges and Judges in 2014? Did you record the counting?

She saw there was a 2 pages long list in front of them. She was the only person released that day. The prosecutor told her that he is in real danger now because of the decision he

made. She told that everybody was talking about a new list of 1500 names that was prepared, and anybody could be on the list anytime.
She witnessed that some judges who arrested the other judges were crying after the procedure.

[27 – Without Date]
Dear Colleagues,
We, 3500 judges and public prosecutors, were dismissed from our positions without any evidence and getting our defense, moreover accusing us of participating in the coup!
That is not all, what experienced in our country was worse than worse nightmare since the time of the attempted coup on 15 July;
Without showing any evidence, we were arrested put in handcuffs in presence/eyes of our colleagues, personnel, family members, children, were beaten, insulted, tortured and prisoned, isolated.
Husband and wife were imprisoned same time and children left behind alone. Some of our children are sending to orphanage due to this reason. Pregnant colleagues lost their unborn due to mistreatment. Some gave early birth. Some lucky ones were given the right to breast feed their children in prison.
This text is not a horror film scenario. Naked truth! This is a summary of what was experienced for the last two months. We can identify every event person by person.
This is currently what can be called genocide in Turkey. Because beside the treatment waged on us, our family members, spouses and children are also targeted. Our spouses, even our relatives, were also dismissed from their positions and children of some of us denied acceptance to State Schools.
All our assets acquired out of our salary savings and savings in banks were confiscated. Our credit cards were blocked and our families condemned to hunger.
To reiterate all these events took place without any evidence. No notification is served for any action taken against us, judgments regarding continuation of under custody. Most of us do not know even the file numbers, our lawyers are arrested and we find difficulty in finding lawyers to represent us, judges ruling a pending trial are removed from their positions. 188 High Judges, 4 members of the Higher Council of Judges and Prosecutors and 2 Member of Constitutional Court are arrested.
In short, within the framework of the created horror and terrorism environment, our basic rights of presumption innocence, personal crime and punishment and even legality are being brutally violated.
Our only request is to have fair trial despite destruction of our lives. Because we know we did not involve in the coup actions! This is known by the authorities in Turkey. The reason for this savagery is that we are not registered member of Judgment Organization (Judgment Unity Platform) which is supported by the Government and as result we are marked and listed as opponents. Please be assured, this can also be proved.
Please reach us. Search for the means of contacting us. You will understand how horrible the situation is if you find an opportunity for any contacts with few of us.
Please follow the stages of investigation and trial processes. Please interview authorities and our lawyers, please study our applications filed and petition to European Human Rights Court.

You will notice there will be no trial. While 3500 judges and public prosecutors are arrested there is no even one proof! We are legal people not coup plotters.
We damn and reject every coup. But we cannot find the opportunity of proofing our innocence as a result of application of genocide and horror environment in our Country. You are the ones who will afford to enable our voice to be heard from this deep well.
P.S. Since the date of 21.09.2016 I've been in solitary confinement (cell isolation) without any reason.
X (prisoned Judge)

[28 – Without Date]
My husband X who has been public prosecutor for 16 years, was detained after atrocious failed coup, which happened in July 15th, while he was Public Prosecutor.
I learnt hideous coup attempt by my husband's call after he watched the news on TV on the evening of July 15th. At that time my husband was working on his cases which he brought to our home from courthouse in Y while I was with my family in YY. We were terrified about the news on TV as a citizen, whose country's history is full of coups. On the evening of July 16th, I saw my husband's name on 'Sabah Newspaper's website with a headline 'Judges and Prosecutors Involved in Coup'. As soon as I saw it, I was on my way to YY with my family. In the morning of July 17th, we went to courthouse after my husband got the invitation from Chief Public Prosecutor's Office of 0. And from that moment, I was in the middle of incidents, which were the first time in my life and I truly wish that nobody experience it.
My husband was interrogated with such questions below

- Did he or his wife, his brothers stay at a house or dormitory which belong to armed terrorist organization through their education life?
- Which magazine subscriptions does he have now or did he have in the past?"
- Does he have Money at the bank and which banks has he made transaction with from past to present?
- Did the terror organization make contact with him?
- Was he in the polling place during the election of Supreme Council of Judges and Prosecutors (HSYK), was he an observer and did he use a camera at that time?"
- When was he aware of coup attempt?

And although his answers were all ''no'' to these questions, detention and search warrant was given for the reason that he was a member of armed terrorist organization.
Our home address in that decision was the house that we had lived there for 3 months 15 months ago. Our home was searched without a public prosecutor after house search warrant was given for the right address again. During the search, a computer, which was given by

State, and a USB flash driver including the decisions, a nonfunctional telephone among our daughter's toys that I used before and 3 CDs including our trip photos were seized without delivering the copies to us.
At the end of 4 days detention period, in court, arrest warrant was given for being a member of a terrorist organization just by calling the crimes' names abstractly without pointing out the facts that what the evidences of being a member of that terrorist organization are, when and how he become a member, which actions he take for that armed organization and likewise without pointing out the evidences of his attempt to abolish the constitutional order and how he commit these crimes.
I feel really awful when I read the accusations…
My husband was sent to Y closed prison, on July 20th.
I was shocked by the public 'We want capital punishment.' sentences and the 'What you ask is going to be done' comments of president and politicians. Because we are being remembered with the persons who attempted to coup and this has come upon us while we are innocent, when 'the capital crime' comes back…
Dear members, neither we nor our lawyer could make contact with my husband for the first 10 days.

- The objections, that my husband from inside and our lawyer from outside did, were rejected.
- We can only make non-contact visit after 10th day.
- We could only get 'proxy' on 09/08/2016
- Contact visit is forbidden.
- We could use our right to speak with telephone every 15 days for the first time on 18.08.2016
- Still sending letter is forbidden.
- Document exchange is forbidden during lawyer's meetings.
- Lawyer's meetings are made with a guardian and they are taken video by a camera
- I learnt from my husband that the demands for decree laws texts, published during the state of emergency, that my husband and probably all detained judges and prosecutors wanted from prison administration, weren't met.
- On the first day of visit, I learnt that science and puzzle magazines, which I gave to the prison for my husband, weren't delivered to him
- I learnt from my husband that the demands of regulations and envelopes, which my husband -and probably all judges and prosecutors in there- wanted from prison administration to write the petition of objection, weren't met.
- I have a petition that my husband wrote to be applied to European Court of Human Rights but I have hesitations about whether it will be delivered or not.

I am trying to explain my situation to everyone and everywhere to make myself heard in this position where I can't even take breathe.

[29 – Without Date]
Dear Colleagues,
As you know, the High Judicial Council dismissed the number of 2847 judges and prosecutors on 24th of August, 2016 by the decision numbered 2016/426.
The council did not give a right to defense any of those dismissed judges and prosecutors. Namely, the council decided on dismissal without having the judges' defenses on the matter.
The council states in its decision that since it is concluded that there is coherence/junction and relation/link between said judges and prosecutors and FETO/PDY organization

dismissal of those judges and prosecutors is decided unanimously pursuant to the emergency decree numbered 667, article 3.
Notably, the council did not use the words "members of the organization". What I mean by that: the number of 2847judges and prosecutors are accused of being members of terrorist organizations in the ongoing criminal investigation. However, the council avoided to prefer the word of "member". It would rather using the words " link, junction and/or relation".
Despite of this preference in the decision, the Vice President of the Council, Mr. Mehmet Yilmaz, made public remarks by constantly using the word "member".
He went a step further in his Twitter account, quoted "it was decided by the plenary of the council that the number of 2847 judges and prosecutors whom found members of the FETO terrorist organization were dismissed. As a head of judicial administration, Mr. Mehmet Yilmaz already decided that 2847 judges are the members of a terrorist organisation. It purports at least 3 things:
1. Clear violation of the right not to be labelled as criminal, including bias
2. Pressure on the courts and prosecutors regarding the ongoing investigation
3. Violation of presumption of innocence
Let's move to the grounds of the mass dismissal. The decision is made up of 61 pages with general comments and grounds. Nothing can be found referring specific facts attributable for each judge in the list. They enumerate general grounds for everyone of us. So no one knows which ground is for which judge. Namely no one knows the allegation brought against himself or herself.
These are the grounds:
1. The legal activities in the Justice Academy,
2. Attendance to education in profession,
3. Attendance to English course,
4. Sending abroad for educational purposes,
5. Appointments to administrative duties such as directorate general, reporter judge in the ministry, head of departments in the ministry, inspector board administration,
6. Remarks in social media accounts,
7. Complaints sent to the Council regarding those judges,
8. Disciplinary and criminal investigation cases regarding those judges,
9. Queries in local areas of the judges,
10. Decisions of judges regarding FETO organisation cases,
11. The reports of police department,
12. The decisions of judges regarding removal of police officers who were considered members of the FETO,
13. The information regarding their social life,
14. Communication programs used by members of the organisation,
15. The reasoning in the recent detention orders and arrest warrant regarding judges,
16. Prosecution interrogation minutes,
17. The words of confessors
For example, the decision does not say anything about me specifically. I saw my name in the list. I don't know which one of the allegation above I must pick up.

[30 – Without Date]
I was working as a judge before I was suspended from my duty by the second chamber of High Council of Judges and Prosecutors ("HCJP") just like other 2744 judges and prosecutors on the date of 16.07.2016 upon the coup attempt took place on the date of 15.07.2016, that I have neither supported nor helped and I am certainly against to. Such along list prepared by the assembly, gathered in the early morning, shows that this decision regarding the suspension of 2745 judges is the execution of an already existed profiling list. Elimination of judges who are independent and impartial is aimed by this decision. I still do not know the reason for me to be suspended from my duty since the aforementioned suspension decision has not been delivered to me yet.

On the date of 16.07.2016, the Y Chief Public Prosecutor's Office ruled for custody, search and seizure warrant concerning me in a way which is unlawful and clearly violating the rule with regards to the judicial guarantee granted to judges and prosecutors. According to the effective laws of Republic of Turkey, judges and prosecutors shall not be taken into custody and be arrested except for the situation in case being caught as in flagrante delicto of an aggravated crime. However, Y. Chief Public Prosecutor's Office evading the law, stated that the coup attempt was still continuing to constitute a basis for the claim of flagrante delicto in its decision as if I attended the coup attempt. However this ground took place neither in prosecutor's statement nor in the investigation of the Criminal Court of Peace after the proceedings of the search, seizure and custody warrant. The alleged crime was indicated as being a member of FETO/PDY (Fethullahist Terror Organization), armed terrorist organization at the Public Prosecutor's Office and the Criminal Court of Peace with no reference to the claim of flagrante delicto. As it can be seen, the alleged crime was shown unlawfully as attending and supporting the coup at the Chief Public Prosecutor's Office's proceedings for the arrest since it is impossible to support the claim of flagrante delicto for the crime of being a member of a terrorist organization. Our names were leak to the press as coup plotter judges even if there were no such accusation after the dismissal decision of the HCJP. Revealing our names constitutes a clear violation of the rule of presumption of innocence granted by the European Convention on Human Rights ("ECHR").

Unlawful practices continued after the proceedings of search, seizure and custody warrant. The Judges and Prosecutors Law No. 2802's mandatory rule stating that the search shall be accompanied by an advocator and a prosecutor was also violated. In addition to that, my electronic devices were taken away instead of copying the data through taking images of them.

The search and custody was executed on 19.07.2016, three days after the date of the decision. Until that date, I waited at my house without any attempt to escape. Even though I was a judge and there was neither suspicion for escape, nor any attempt to resist to a police officer, I was handcuffed behind my back and taken to the police car from my house and to Y Police Headquarters being handcuffed behind my back. I was awaited for more than an hour standing up facing the wall and being handcuffed behind my back at the Police Headquarters for the proceedings to be completed. Later, I and other 12 judges and prosecutors were taken to the detention room which is for only four people and is maximum of 10 square meter. Nor pillows neither blankets were provided and it was not allowed for us to use the bathroom during the night. During all of these events, I was not allowed to talk to my lawyer and my family was not provided information regarding my situation.

The next day, I was taken to the hallway of the Police Headquarters to conduct the proceedings to be referred to the court. For the 15 hours during my stay at the detention room, I was only provided with a small piece of bread and two small slices of cheese. We were awaited for more than one hour and a half standing up facing the wall and being handcuffed behind back with other judges and prosecutors at the Police Headquarters to be taken to the court house.

The events took place at the court house was also a total shame. Even though I was taken to the court house at around 2:30 pm on 20.07.2016, the prosecutor took my testimony at around 8:30 pm. I was forced to wait at the hallway of the court house with other 149 judges and prosecutors being handcuffed and circled by the policemen carrying long barrelled weapons. We were not provided any food or drink while we were waiting at the court house.

The prosecutor during my testimony asked very personal questions which were not related to the accusation (Which high school did you attend, were you sent to a foreign state by HCJP, have you ever been to the yearly committee of Academy of Justice etc.) and he did not reflect to any evidence. I and other 149 prosecutors and judges were made to wait at the court house without giving any information after the interrogation being handcuffed until 2:00 am in the morning. We were taken to the prayer room in the court house to stay over the night and waited handcuffed there during the night. The next day was also a shame. On the date of 21.07.2016, me and other 149 prosecutors and judges were made to wait handcuffed at the hallway of the court house and circled by the policemen carrying long

barrelled weapons until 10:00 pm for the interrogation to be done by a judge. Again we were not given any food or drink within this time period.
I was arrested by the Peace Court of Criminal Jurisdiction by a template decision on the date of 21.07.2016 without reflecting any evidence, document or information, not asking any question related to the accusation. The court was unable to show how I am claimed to be associated with the said terrorist organization and which conduct of mine was thought to be aiding and abetting to the said terrorist organization.
I am still under arrest as of the date I am writing this petition. As if the arrest decision is not enough, my wife and son were also punished by seizing all of my property (my car, my bank accounts which I received and saved my salary and credit cards etc.). Suspension from my duty, seizure of all of my property, revoke of my passport and being arrested in the absence of suspicion for escape through violating the Law show what an unlawful prosecution that I am facing with.
Later, I am dismissed from my profession by the General Assembly of HCJP without being given a chance to exercise my right to defend, a fundamental constitutional right. Dismissal decision was also taken assuming that I was associated with FETO. However, this decision similar to the decision for arrest also failed to present an evidence regarding the accusation. The said 60 pages reasoned decision did not specify even my name and failed to make an individual explanation on how I was assumed to be associated with FETO. 2841 judges and prosecutors were dismissed by this single decision without an individual explanation or justification. It shows that this decision aimed to purge thousands of judges and prosecutors in a way which is against the rule of law. It is obvious that the prosecution and the dismissal decision is a threat to undermine the jurisdiction which shall be independent and impartial.
I am of the opinion that the opinions, which were against the claimant administrations that I wrote for the administrative files, caused me to be in the dismissal list. However I have always been fair, independent and impartial pursuing the rule of law.

[31 – Without Date]
I am a prosecutor wife. After abhorrent 15 July coup attempt, my husband was firstly suspended, then he was dismissed from the profession and subsequently, his salary and property were confiscated.
My husband struggled against the terrorism for years in a manner of self-sacrifice in a period in which the terror events were so widespread and violent. I have never forgotten that a member of Supreme Court had called my husband once upon the increasing terrorist attacks and told him that: “My dear brother, as we watch the news regarding terrorist clashes, we were so worried about you that we are begging you not to go out without an arm for your security” and my spouse said in response: “My dear colleague, my hands both hold a pencil and write but not able to fire a weapon.” He has never used his gun even once a time, given him by the government. While my husband had been struggling against the terrorism in such dangerous conditions, unfortunately in these days, he is charged on being a member of terrorist organization.
I think that these accusations are unbelievable. Almost 3500 judges and prosecutors including my husband were dismissed from the profession on the grounds of same allegations. It makes up for more than one quarter of whole judiciary. A sensible person cannot possibly admit that more than one quarter of that in a country have a connection to the terrorist organization.
Immediate after he was suspended, we learnt the detention warrant was issued about himself, and then he decided not to be submitted due to insensible, unlawful and arbitrary practices. We have never heard from him since then.
My little child asks me why we cannot come together as a family and where about his father is. What can I tell to my child? How can I survive on my own as a woman alone? The people around us have begun to see us as if we are terrorist. Moreover, such a few or no one helping has left around us. Earning his salary by hard work and doing his utmost effort, we cannot even draw it from the bank. We are his family needing his salary. What an unfairness circumstances!

Unlocking the door by means of locksmith and entering inside without a galosh, the police officers had stormed m home for house-search, while I was absent. When I arrived at home, I found it as disgraceful. According to my neighbors' statements, the police officers, carrying out the search in my house, got thirsty, and my neighbour, participating in a search, tended to give a couple of water from the refrigerator but they refused to drink and added in response: "nothing can be eaten or drunk in these terrorists' house, Beware! You also do that!" Upon this, my neighbour took the water from her home. All my neighbours, participating in the house search, bear witness to this event.
I want to ask these police officials what evidence, revealing us as a terrorist, they obtain. These treatments are so denigrating that we are not able to sleep at nights. We are all the family members frightened of our house being stormed again.
In July 18, I went to court house in order to take my husband's belongings but I was behaved as a terrorist. First of all, they did not allow me to come in then I told them I wanted to take my husband's personal belongings. One hour later I came in the court house. Taking hold of my arm, a police officer stopped me and said that we were going to my husband's office under his supervision. Preventing him from grabbing my arm, we went to upstairs and had a meeting with a head of that department. They told me that I could take my husband's personal belongings under a video-camera recording and keeping minutes. At the meantime we passed to the office, the police officer accompanying me told that deputy chief prosecutor wanted to have a meeting with me on the phone. We went to his office. He also treated me as if I was a terrorist. He stated that I could not take my husband's personal belongings until the investigation was completed. I said ok, but they prevented me from leaving the court house. After I had been waited for a long time in the court house, I was allowed to depart from there. Shamefully, they followed behind me by a car to the destination I went up.
I was exposed to the pressure by the deputy chief Prosecutor and his subordinate police officers whom should be utmost affiliated to the law and human rights. Until yesterday, I was a wife of a prosecutor awarded and succeeded in his profession but today, I am in such bad circumstances that I could not look at peoples' face. Who will account for the trauma I and my family subjected to?
One month later, I went to court house in order to look for my husband's personal belongings again. They told me that they put them in a box and if I wanted I could take them. I moved them to a taxi under the accompaniment of the security officials. Just we were departing from there, the taxi was stopped with a whistling sound. Security officials told me that the prosecutor ordered to meet with me. We took the belongings down from the taxi again and then I went to upstairs alongside the prosecutor. I was interrogated as a terrorist by him. At last, I could manage to take our belongings and leave there. The police officers are still often come to my home and ask for my husband. They tell to my neighbours that my husband is a terrorist and being careful against him. In other words, they are trying to cause my neighbours to lose their sympathy for us and also make us alone.
Please tell me that who will wipe up these experiences from my memory? How will these injuries in our heart be cured?
Not allowing to defend himself, my husband was firstly suspended, then he was dismissed. I can't possibly approve of his dismissal as a wife. I would kindly desire to be put an end to these injustices and to be eliminated of the pains of my husband, my family and all the desperate spouses being in such a circumstance like mine.

[32 – Without Date]
Although performing for 3 years in the Province of Y, X had completed his east region task, he was appointed to the Province of YY as a prosecutor in 2011. He performed here as an exceptionally competent prosecutor on the issues of terror cases. Despite he completed 3 years, being a compulsory service period, he stayed 2 more years in line with his will there. In 2015, at the time when the peace process was ended and the terrorist attacks increased dramatically, he supported his recruit colleagues, appointed there recently. After spending 8 years of his job life in east and southeast region under poor conditions and in a self-sacrificing manner, he was appointed to the Province of YY. Just thinking that he would

begin to a new life in order, he was detained and then arrested over the charges of having a link to armed terrorist organization and attempting to coup without any absolute evidence and specific facts by his colleagues, not recognizing him, by interrogating him as for whom he had voted in HSYK elections, held in 2014.

[33 – Without Date]
I am wife of Justice X, which works for Court of Cassation. He has more than 20 years successful working experiences as a judge. He worked at the court house till 5;30 pm in July 15. When he came to home, he started to work on his new book about criminal law. It was a regular day for us. Everything was fine until late night. Although we had learnt about the failed coup attempt from TV like everybody, my husband is accused of being part of military coup now. Itis such a ridiculous allegation that I have never witnessed in my life. As a result, my husband is jailed in Y Prison now, and it has completely ruined my life.
First, he spent 5 days for interrogation. During the five days, there was no explanation from law enforcement about where he was, what the accusation was.
All our assets are confiscated. I got a message from my son that his passport was revoked, without any reason rather than his father.
I was shocked when I saw my husband. He lost weight, looked to me so tired, and paled. I had a chance to talk to him just a couple of minutes behind bars. He said to me. During the interrogation, the condition was just terrible. He waited to be interrogated for 5 days in a terrible room, stayed with roughly 30 persons, lying down concreate floors. There were two times meal served a day, which is only a piece of bread with jam, not fresh at all. Because of food, they were all diary. They were treated very badly in order to force them confess. The intent was to hold him till 30days, which is the maximum detention limits under the rule of emergency. But, they were informed that a human rights delegation was going to pay a visit to the facility. That's why they had evacuated the facility in terms of maintaining it such as painting etc.
He was hurriedly interrogated, and arrested, and then sent to Y Prison. Although it is a kind of one person small room, he was with 6 persons together. Therefore, they had to sleep one after another for 2 hours every day. There were not enough beds for each of them. There was only 2,5 hours hot water for a week, which was impossible to have a bath for all of them. Although, prison administration did not meet basic needs such as slipper, towel, under wear, they were not allowed me to bring him some stuff. Prison has a store, which prisoner can shop. But it is very expensive, and not easy to get everything he wants. He should order first, and has to wait so long time to get it. It sometimes took for a month to get an simple order.
When I visited him last time, I have unfortunately learnt that he was jailed in a dark, small cell alone for ten days, and I believe he is still in there. It is completely arbitrary decision made by prison administration without informing neither him nor his lawyer. He has filed so many petition to ask what was the reason they put him a jail. They haven't ever responded his petition so far. He resisted, and so many times wanted to see the director of prison. Finally, It was told him that he was jailed because of a telephone call coming from ministry of justice. Newspaper, books are forbidden in his cell. The cell is quite dirty. He has been exposed to psychological and mental torture for days. His hands both was constantly shaking when I saw him. He looked to me physically and psychologically exhausted. I was devastated to see him like that.
It made me so sad. I never forget him any minute I live. It is impossible to sleep when I think him he is under these terrible conditions.
I visited to general director of prisons in ministry of justice. I asked the reason why they have been treating my husband like that, and why they put him in cell alone for days. He said to me " My husband did not support pro government candidate called judicial union platform (YBP) in the judicial election."
I said my husband is innocent, he did nothing.
My husband is still in cell. It is clearly unlawful. There is nowhere apply to. All doors are closed to me one to one. The only way left to raise my voice is to write.

[34 – Without Date]
I am one of the thousands of judges who has been dismissed and detained in the aftermath of the July 15, 2016 coup d'état against the elected government of Turkey. I learned the military coup attempt on July 15th while playing games with my children at home. I strongly condemn any attempt to overturn the democratic order by military coups. The officials of the Turkish government should investigate crimes committed during the attempted coup, including murder and causing bodily harm, and to hold those responsible to account. Authorities should conduct this investigation while fully upholding human rights, as well as general principles of law such as, among others, presumption of innocence, individuality of criminal responsibility and punishment, no punishment without law, non-retroactivity of criminal law, legal certainty, right to defense and equality of arms. I have served my country for10 years as a judge, and never took part in any illegal activities. I made all the contests at the highest level of achievement and I was appointed to the rank of first class judge by the Higher Council of Judges and Prosecutors (HSYK). Except this current investigation, I have not been charged with or been the subject of an investigation. On July 16, the day after the attempted coup, the Higher Council of Judges and Prosecutors (HSYK) issued a list of 2,745 judges and prosecutors who were to be suspended on the grounds that they were suspected of being "members of the Fethullahist Terrorist Organisation / Parallel State Structure (FETÖ/PYD)." I wonder how it could be possible that so many judges and prosecutors could be suspended only one day after the attempted coup. There must have been a pre-established list since that some of the judges/prosecutors who passed away earlier or retired were surprisingly in the list. This list may be pre-established in the aftermath of Higher Council of Judges and Prosecutors election in2014. Under a July 23 government decree, judges and prosecutors "assessed to be members of terrorist organizations or a structure, entity or groups that carry out activities that the National Security Council has ruled are against national security or assessed to be in connected or in contact with them" will be permanently discharged from their posts and banned permanently from practicing as a judge or prosecutor. A July 31 court decision freezes the assets of 3,048 judges and prosecutors under investigation. The High Council of Judges and Prosecutors (HSYK) permanently discharged from my post on August 24, 2016. My name, alongside thousands of others, has been published by the authorities in the official gazette and nearly all media in lists of judges and prosecutors dismissed because they are suspected of terrorism. In democratic societies special guarantees apply to the members of the judiciary to uphold their independence and impartiality. If there are serious reasons for thinking that they acted in ways incompatible with their function, their dismissal must be subject to the strictest scrutiny and highest evidentiary requirements. The relevant decisions of the High Council of Judges and Prosecutors (HSYK) did not meet such standards. While expounding at length on the threat posed by FETÖ, including anecdotal examples involving judges and prosecutors, these decisions included in their operative part only a universal, stereotypical and non-individualised reasoning to which two lists of 2845 and 543 names were simply appended. The cases referred in the decision were not related with me. According to the Law on Judges Prosecutor no. 2802, before any disciplinary punishment was given, an investigation had to be carried out by an inspector. At a minimum, persons should be able to have access to evidence against them and make their case before a decision is taken. The principles of "objectivity" and "impartiality" were breached since that I could not able to defense myself before the relevant decisions of the High Council of Judges and Prosecutors (HSYK). Although I requested the evidence of individual guilt, the High Council of Judges and Prosecutors (HSYK) was not even answered. In sum, the High Council of Judges and Prosecutors (HSYK), dismissed judges and prosecutors on the basis of an "assessment" (rather than a reasoned judgment) of their membership or contacts, without having to observe any of the constitutional or legislative safeguards designed to protect the members of the judiciary. When I heard that Ankara prosecutors' office had issued a decision to detain 2,740 judge sand prosecutors, including me, I went to police. I was kept in the custody for 5 days in very bad conditions, and ill-treated (not torture) was subjected to. 5 days later I was

arrested on charges of being a member of the FETÖ/PDY, without having to observe any of the constitutional or legislative (Law on Judges Prosecutor no. 2802) safeguards designed to protect the members of the judiciary. During the hearing the judge said that I was accused of belonging to FETÖ/PDY, but neither the judge nor the prosecutor presented any evidence. Decisions to arrest and detain me have been made simply because my name appeared on the list of High Council of Judges and Prosecutors (HSYK). The judge and the prosecutor has presented no evidence in court to substantiate any alleged criminal conduct by me and the decision to arrest contained no evidence of individual guilt. Under human rights law, in determining whether to keep anyone in pretrial detention, courts must, at a bare minimum, have enough evidence to establish a reasonable suspicion that the person committed an offense. To justify an extended period of detention, courts need evidence of specific facts and personal circumstances relevant to the accused justifying the detention. My objection to decisions to arrest and detain were also rejected although there were no evidence of individual guilt. On the other hand, my wife who was working in a Ministry was also permanently dismissed by a Decree dated 01.09.2016. In addition to this, a life-long ban from working in the public sector (which includes the practice of law), annulment of all my family members' passports, eviction from staff housing and freezing of assets of me created unnecessary hardship and victimization for my family. All my assets have been confiscated, which is also a kind of punishment not only for me, but also for my wife and our children. Therefore, we lost our all income. Any measure treating family members of a suspect also as potential suspects should not exist in a democratic society, even during a state of emergency. I dismissed and arrested without cause and all of these also created unnecessary hardship and victimization for not only for me but also for my wife and our children. As a result, general principles of law such as, presumption of innocence, individuality of criminal responsibility and punishment, no punishment without law, non-retroactivity of criminal law, legal certainty, right to defense, the right to a fair trial, and equality of arms should be effective in Turkey.

[35 – Without Date]

On 16/07/2016 around 04.00 o'clock, while the coup attempt was still in place and was not yet suppressed, Deputy of Chief Prosecutor Necip Iscimen from the Office of Chief Prosecutor in Ankara, Bureau for Crimes Against Constitutional Order, declared on Haberturk Chanel that a warrant for taking into custody of some judges, public prosecutors, Supreme Court, State Council and Constitutional Court members was issued. Since the coup attempt was not yet suppressed and the culprits of this treacherous attempt were not yet fully identified, it is clear that the warrant for taking into custody and suspension from the office was directly targeted at judges and public prosecutors.

I learned about the decisions to suspend judges and public prosecutors from the office and take them into custody in16/07/2016 (2745 judges and public prosecutors). When I arrived to my home around 18:00 and saw that my house was searched and my lock was changed, I realized that it was decided that I should be taken into custody as well, so I went personally to the Police Headquarters and surrendered.

I was detained in the Police Headquarters custodial prison for 3 days. I remained there, with 10 people in a room for 5people, in a hot and airless environment. Only dry food was given in the custodial prison and I had some problems since there were no separated male-female toilets and there was only one bathroom. I could only take shower with cold water. This situation is contrary to the Article 93 of the CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu – Republic Court/Common Law) and to the Article 25 of the Seizure-Custody-Search-Statement Taking Regulations. My hands were handcuffed behind my back and were injured.

Contrary to the Article 21 of the above mentioned Regulations, I was not allowed to see family members or my lawyer during my custody.

My house was unlawfully searched in my absence. Since the Penal Court of Peace issued its questionable "ad-hoc" custody-search warrant between 16/07/2016 and 17/07/2016", the lawful search period started in 7/16/2016 at 00:00and ended at 23:59. Thus, even though search could only be conducted until the beginning of 17/07/2016 at 00:00 my house was

unlawfully searched at 02:30 on 17/07/2016. Inviolability of domicile was violated and my possessions were taken without my approval.
Under article 88 of the No 2802 Judges and Public Prosecutors Law; if judges or public prosecutors are not caught in flagrante delicto needed for Heavy Penalty, they cannot be taken into custody, they cannot be stopped and searched and their houses cannot be searched either. Despite this provision of law, my guilt was assumed in advance without any fact indicating in flagrante delicto; without any proof to cause reasonable doubt or strong criminal suspicion; and without relying on any substantial data. Thus, the taking into custody and search warrant issued according to TCK articles 309-314 about the members of terrorist organizations does not correspond to any universal rule of law.
According to article 119 of CMK (Criminal Procedure Law) Irregular Search was conducted.
Contrary to article 119/4 of CMK a prosecutor did not join the Search.
Contrary to article 121 of CMK a copy of Search proceeding was not given to each of the participants/attendants.
Contrary to articles 134/3-4-5 of CMK, during the search of the house my digital possessions were confiscated without taking IMAGE files thus enabling the manipulation with digital possessions and turning them into “Illegal Evidence”
Contrary to article 127/3 of CMK, after the confiscation of possessions this procedure was not “approved” by the prosecutor.
Contrary to article 147 of CMK, during the taking of the statement by the public prosecutor, the questions asked were “in the form of a survey”, related to personal life and aimed at determining personal ideals and opinions, while no substantial criminal charge was made, nor was any substantial proof manifested.
While the statement was being taken, it was specified in the preliminary report of the HSYK (Supreme Board of Judges and Prosecutors) that the questioning started, while in the preliminary report of the Supervisory Board it was specified that the questioning is not in the file. In the preliminary report of the Supervisory Board of the Supreme Board of Judges and Prosecutors it was only specified that "the questioning to determine membership in a terrorist organization had started". On the other hand, the prosecutor already determined guilt for membership in a terrorist organization and coup against constitutional order and I was taken into detention by another prosecutor without my statement being taken at all.
Illegal Interrogation Method was used by the Penal Court of Peace in the course of the interrogation. On 20/07/2016around 06:00 AM we were taken from the custodial prison and, after taking doctor’s report and prosecution defense, we spent 20 hours waiting until the judge started the interrogation around 02:00 in the evening. We were made to wait without neither sleep nor rest in crowded little rooms and we were tired when we were taken to the interrogation so our right to defend was made limited.., Prohibition of Torture under article 3 of the European Convention on Human Rights was violated.
Arrest warrant issued by the judge from the Penal Court of Peace is contrary to law. In article 309 of TCK, no acts were specified pointing to the in flagrante delicto in relation to the coup attempt crime. According to article 101/2of CMK, no substantial evidence was shown to imply reasonable suspicion for arrest warrant.
According to article 101/2-c of CMK, not a single fact was shown to justify the detention measure or to prove that any events have taken place in this concrete case.
According to article 107/2 of CMK, the possibility to personally inform the close ones about the detention was not provided.
According to article 88 of No 2902 Judges and Public Prosecutors Law; even though in flagrante delicto needed for the heavy penalty was not found, taking into custody and arrest warrants were issued. The fact that the In flagrante delicto report was not issued highlights this situation.
The Custody-Search Warrant issued for me violated the presumption of innocence by stating: “judges and public prosecutors that are members of FETÖ”.
The judge conducted the interrogation between two heavily armed policemen contrary to “publicity principle”.

The judge that issued Custody-Search Warrant and the judge that issued Arrest warrant on my name are husband and wife, thus judge impartiality principle was violated.
A warrant for “preventive suspension and permission for questioning” of judges and public prosecutors is unjust and unlawful since it relies on a preliminary report from the Supervisory Board of the Supreme Board of Judges and Prosecutors that is on itself considered as a non-operant institution. Preliminary report is absent from the public prosecutors file.
It is clear that in a situation lacking life safety and proper working environment collecting evidence on 2745 judges and public prosecutors at one swoop and connecting these evidence with judges or public prosecutors in a preliminary report dated on 16/07/2016 would be physically impossible in the ordinary course of the material life ,since it would take around 260 hours to prepare the lists even if only 5 minutes in average would be needed for each judge or public prosecutor. Blacklisting of judges and public prosecutors contrary to law is a preceding circumstance. Previous public prosecutor A. was prosecuted with a sloppy and baseless preliminary report. He passed away a few months ago as a result of a heart attack.
General Secretary Assistant of the Supreme Board of Judges and Prosecutors shared, not through official channels, but on his Twitter account “We Are Collecting FETO Bastards” together with a table showing Heavy Penalty Centers. This was then re-tweeted by another General Secretary Assistant. This clearly shows that the Supreme Board of Judges and Prosecutors which should be impartial, objective, independent and acting on material evidence is behaving subjectively and groundlessly.
Even if some proofs related to the alleged accusations existed, the names of 2745 (later more than 3700) judges and prosecutors were publicly revealed without any hesitation, leading to the irreversible en masse damage to the accused ones, all without evaluating their professional work, their accession, quality and quantity of their pending work and their civil status. Thus, the basis of disciplinary questioning and one of the most important principles of Criminal Procedure, ”the personality principle in crime and punishment” was violated.
Material and legal grounds for heavy sentence have not been specified, exculpatory evidence have not been collected and the ability to collect the exculpatory evidence was taken from us by the decision of immediate custody and incarceration. Hence, "Presumption of innocence" , "Right to Legal Remedies" and "Right to Active Defense" specified under article 6 of the ECHR have all been restrained thus harshly violating the "Right to a Just Trial".
On 15/07/2016 immediately after the coup attempt a meeting was held by the General Assembly of the Supreme Board of Judges and Prosecutors. On 16/07/2016, five principal members chosen by the Supreme Board of Judges and Prosecutors were suspended in an improper procedure. The warrant for taking into custody was issued the same day. Two members of the Constitutional Court, 140 members of the Supreme Court and 48 members of the State Council were taken into custody. Two members of the deprived assembly chosen by the second office of the Supreme Board of Judges and Prosecutors and other members chosen by the executive organ were not able to effectively conduct appraisal and personalization and were making subjective decisions in a chaotic environment.
The list with the information about spouses of judges and public prosecutors that were suspended and their professional information was published, not through the official channels of the Supreme Board of Judges and Prosecutors, but through Internet sites such as “Adalet Gundemi” or “Oda TV”, and through applications such as WhatsApp. These lists were later confirmed. In this way; judges, public prosecutors and their families were publicly targeted. The spouses in public service were also suspended.
The presence of a statement: “The members of FETO should all be eradicated”, on the Facebook page of the judge that issued the warrant for taking into custody is contrary to the judge impartiality principle.
Since the judges and public prosecutors could not meet with their defense lawyers before the issuing of the arrest warrant, the Right to Defense and a Fair Trial specified under article 6 of the EHRC was violated.

During House Search conducted in my absence IMAGE files of the confiscated laptops and tablet were not taken, thus enabling unlawful manipulation with these digital tools.
Dozens of police officers were putting pressure and interrupting the accused ones and their defense lawyers in the course of the interrogation held by the interrogation judge, thus obstructing any elaborate defense.
Arrest warrant and Suspension warrant turned into a method to intimidate and suppress judges and public prosecutors because some judges that released a suspect, and some public prosecutors too, were suspended and taken into custody.
The gravity of the situation is even clearer when we consider that some lawyers who advocated the situation were also taken into custody.
The principle of inviolability of domicile and workplace specified under article 8 of the ECHR was violated with the unlawful issuing of search warrant on my name. My right to property specified under article 1 of the additional protocol no 1 of the ECHR was violated with thesuspension warrant on my name.
My right to property was violated again when my assets were unlawfully frozen.
The method of getting from presumption to evidence as a rule of Preliminary Criminal Procedure specified under article 6 - Right to a Fair Trial of the ECHR was violated.
My physical and intellectual freedom was restricted as a result of an unlawful incarceration, damage that cannot be compensated was made and will be made. Thus, my Right to Liberty and Security specified under article 5 of the ECHR was violated.
My Right to Prohibition on Torture and Inhuman and Degrading Treatment or Punishment and my Right to Defend specified under article 3 of the ECHR were violated by the use of Unlawful Interrogation Method.
The requirements for the Right to a Fair Trial specified under article 6 of the European Convention on Human Rights such as: independent trial, impartial trial, presumption of innocence, to be informed promptly of the nature of accusation, to have adequate time for the preparation of defense and the right to a justified sentence were all violated.

[36 – Without Date]
I worked as a prosecutor for six years in Turkey. After the coup attent of 15 july 2016, I was arrested and then detained with the accusation of alleged membership or connection to contact with "FETÖ/PDY (Fethullah Terror Organisation/Parallel State Structure) and of alleged involvement in the failed Coup of 15 july.
I have being kept under detention for more than 8 months without any evidence and reasonable suspicion. During my detention the right to fair trial, the principle of innocence and the principle of individuality in crime and punishment have been violated by the decisions of prosecutor and court
The domestic remedies related to the detention are ineffective since the decisions for detention and release were made not by the independent courts but by the judges ruling under the directives of the HCJP which in not independent of the executive. The decree Law no:667 adopted after the failed coup waives the liability of officials for measures taken during the state of emergency. The European Court Of Human Rights, however, have found that the applications of the detained judges before it are inadmissible, as they did not exhaust the domestic remedies (the judgement on HalilSari/turkey and mercan/Turkey of 2016)
After my detention, I was also dismissed by a decision of the HCJP without considering the principles of independence and immunity of judges specified in the Constitution Of Turkish Republic and the ordinary rules of the judges and prosecutors code no: 2802. /n total , 3628 judges have been dismissed from their positions and the basis of the emergency decree low no:667.
The decision of the dismissed was not individualised and reasoned with the verifiable evidence at the pre-decision stage, the HCJP deprived me from the right to defend myself in person. Moreover, the members of the HCJP who made the decision of dismissal were not independent of the executive.
Therefore, The European Network of Councils for the judiciary resolved to suspend the observer status of the HCJP on 8th December 2016 after the collective dismissal of Turkish

judges and prosecutors. The ENCJ, in its decision, emphasised that the HCJP is no longer an institution which is independent of the executive.
During the period of my detention the violations of my rights and freedoms have continued for instance, although appealed against my detention (also the prolonged detention) and have applied for release many times next "first instance court" (not a tribunal) has turned down the most of my applications with lacking reasons or stereo typed grounds. The acts have not been notified me.
Some of the measures with relation to the dismissed of judges also unduly penalised the family members of them, for examples, the eviction from the home which was owned by the state and the cancellation of the passports of all family members
Finally, The Decree Low no. 685 introducing a mission does not provide a legal remedy for the unlawful detention of Turkish judges and prosecutors. On the other hand, the remedy introduced in the decree law for the applications to the courts against such illegal procedures and dismissals and cooperate with Turkish authorities to find such a remedy for the violations of rights.

[37 – Without Date]
1. I am a citizen of Republic of Turkey. I was working as a member of the Supreme Court. But now, I am a legal expert who cannot use the title of judge or judge identification, nor can I practice law. I want to inform you of how this came to be and to spread the voice of mistreated Judges and Public Prosecutors.
2. During the 30 years of my official life I never discriminated anyone based on gender, race, language, religion nor religious denomination. I was never under investigation. I never received any disciplinary punishment. I did not maintain connections or relationships with any political group, party, congregation, organization etc. while I was holding the office. I did not act in unison with any formation of that nature, nor did I assume any attitude towards them.
3. A constitutional referendum was held in Turkey in 2010. According to it, a majority of the members of Supreme Board of Judges and Prosecutors (HSYK) was to be elected by Judges and Public Prosecutors. Election was called for with a list created for obtaining a consent, containing the opinions of Minister of Justice at that time and of ministry bureaucrats.
4. A large portion of ministry supported candidates from the list were chosen into Supreme Board of Judges and Prosecutors. After HSYK was created in this way, number of Supreme Court members was increased by 137 members from 250 into 387 and number of State Council members was increased by 61 members from 95 into 156 according to Law No 6110. In 2011, election was held by HSYK for newly created memberships and vacant positions.
5. As I continued to perform my duties in high court with great dedication, government officials became troubled by certain questioning and prosecution procedures conducted by some judges and public prosecutors as they were performing their duties in courts of first instance in some provinces and districts. These government officials targeted members of the judiciary in statements with allegations that members of the judiciary are involved with some illegal actions.
6. In order to neutralize, pacify and deactivate members of the judiciary whose activities, ideals, thoughts and life style it did not approve and the group that collaborated during the election for HSYK, in between new HSYK elections the government created the Association of Judicial Unity (YBP) that included judges and public prosecutors who shared the thoughts and ideas of ministry bureaucrats. It collaborated with them. YBP candidates won the election because of the promise of salary increase for judges and public prosecutors (indeed, the salaries increased after the election) and due to the logistical and transportation support.
7. The first action of HSYK after it begun active duty with the support of the government was to make lists of judges and public prosecutors active in courts of first instance for whom HSYK believed did not vote for HSYK's own candidates. The places of duty and titles of

judges and public prosecutors who ended up on the lists of opponents were changed as per numerous decrees without any real or just reason.
8. The government on one hand continued its efforts to change membership structure of High Courts of Justice by targeting the ones believed not to appreciate the state of affairs and not to respond well to government's expectations and, subsequently, to neutralize and relieve of duty those deemed opponents, different in opinion. In order to insure that, it introduced Law No 6572 to increase the number of departments and members of the Supreme Court and State Council, even if there was no real need nor the necessary infrastructure to support it. With this article, number of members of Supreme Court was increased from 387 to 516, while number of members of State Council was increased from 156 to 195. After this stage, in accordance with the government's desires and expectations new members were chosen by HSYK and membership structure of High Courts of Justice was changed. But the government was still not satisfied, in Friday, July 1, 2016 without any new incident being named or any reasonable and objective justification given, a new Law numbered 6723 was approved in Turkish Grand National Assembly with the purpose to relieve of duty members of High Courts of Justice that were believed not to have given their vote to heads of departments supported by the government, that were deemed opponents, and whose life style and world-view were not appreciated.
9. While this article was still in Presidency awaiting to be approved, a coup attempt happened in Friday, July 15,2016. Only 3-5 hours after the coup attempt, while it was still unknown what exactly had happened and when the details of the event did not yet come to light, statements were made about questionings conducted by Republic Chief Prosecutors in accordance with request and desire of the government as if Supreme Court and Supreme Court members, judges and public prosecutors, prepared, supported, desired and de facto participated in the coup.
10. In the first stage, the decision was made that 140 Supreme Court members, 2 Supreme Court Department Chiefs, 48 Supreme Court members, 2 Constitutional Court members, 7 Military Supreme Court members, 2 Military Supreme Administrative Court members and 2745 local judges and prosecutors that were placed on opponent lists and who were going to be relieved of duty in accordance to the Law No 6723 are to be searched for, detained and arrested.
11. These people were detained under the accusations of attempt of annihilation or alteration of Constitutional Order and membership in armed terror organization called Fethullah Terrorist Organization, Construction of a Parallel State (FETÖ/PDY), even though no substantial evidence supporting this accusation was found, defense statements were not taken, presumption of innocence and principal of individual criminal responsibility were violated, and a clear court order was not issued. A portion of them was freed under the condition of judicial control. After that, additional decisions were made for taking 678, 189, 203 and 192 so in total 1262 people into custody. More than 4000 members of High Court of Justice, Judges and Prosecutors were temporarily relieved of duty. Thousands of judges and prosecutors, members of high courts and members of HSYK and Constitutional Court were evicted from lodging buildings they were living in. First only half of the salary was payed. Then salary was not payed at all. Eight months passed in the meantime, but no official criminal charge was yet raised.
12. After that, it was decided that these judges and public prosecutors (chosen) by HSYK and members of High Court of Justice appointed to lower degree courts as per Law No 6723 are to be relieved of their duties. In the decree enacted by the order of state of emergency it was decided that "Without asking for the verdict of conviction they will no longer work in public service, they will not be taken into service directly or indirectly; they will be stripped of their commissions, they will not be reemployed into offices they were performing their duty in; they will be evicted from public housings or lodging buildings they reside in within fifteen days, they will not be allowed to use titles and occupational names such as chief or member of High Court of Justice, judge or public prosecutor and they will not be able to take advantage of rights related to these titles and occupational names".

13. The passports of these judges, public prosecutors and their spouses were canceled. Their registered guns were seized. Their assets and bank accounts where precautionary blocked.
14. Because supporters of power in media outlets manipulate public opinion, because of the atmosphere created when the government announced the state of emergency, and because of the discriminatory and suppressive behavior and attitude of HSYK that behaves as if it is an institution directly connected to government; public prosecutors and judges that are conducting investigation of the coup attempt are worried that they too will suffer the same consequences, thus they evaluate their colleagues under investigation as traitors and enemies of the state and do notabstain from the gravest measures and verdicts.
15. When Law No 6723 was accepted in Turkish Grand National Assembly I was performing my duty as a member of the Supreme Court. On Monday, July 11, 2016 a group of 21 Supreme Court and State Council members gathered in front of the building of Supreme Court. In accord with article 25 “Freedom of Thought and Opinion” and article 26 “Freedom of Expressing and Spreading of Thought” of the Constitution of the Republic of Turkey and falling within the scope of European Convention on Human Rights, a statement free of any criminal element was given against Law No 6723. This statement appeared widely on different media outlets, broadcasting organizations and Internet sites.
16. One day after that event news under the title “Investigation started into 21 members of Supreme Court and State Council that gathered to protest the new law changing the structure of high courts” appeared on media outlets and broadcasting organizations.
17. Under these conditions it seemed improbable that I will be chosen as a member of Supreme Court again. For this reason, I decided to retire.
18. Law No 6723 came into force upon being published in Official Gazette dated on 23/7/2016. With this law all the members of the two high courts (Supreme Court and State Council) were dismissed from office as per Temporary Articles added to laws for Supreme Court and State Council. Within 2 days since 23/7/2016 when the Law came into force, 75 members of State Council and 267 members of Supreme Court were reinstated by the High Council of Judges and Prosecutors. The rest was assigned to lower degree courts, to investigative judicature or to public prosecution.
19. I was not given any (official) notification considering my assignment. Thereby, neither could I submit a “reexamination” request considering my assignment, nor could I “object” to the General Assembly.
20. My membership in the Supreme Court was undermined by the Law, while my right to a remedy was taken from me as well. My right to access courts was violated. For this reason, I filed an appeal directly to the European Human Rights Court.
21. According to both our Constitution and the clauses in the Law for Judges and Public Prosecutors it is not possible to “inflict a disciplinary punishment to civil servants without providing them with the right to defend themselves”. According to the European Convention on Human Rights, a person accused of an offense has a right of defense. The right of defense is a universal right.
22. In fact, I am required to prove my innocence. In other words, I am trying to prove my innocence even though I am not charged with any particular offense. It is hard, even impossible, to prove something does not exist. It is much easier to prove something exists. If I committed any offense, it needs to be proven.
23. Presumption of innocence is guaranteed according to article 38 and article 15 sub-article 2 of our constitution, likewise it is recognized as a universal presumption according to article 6 sub-article 2 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms. Thus “No one can be considered guilty until that guilt was confirmed by a court decision”.
24. Publishing my name in Official Gazette as a member of FETÖ/PDY organization and relieving (me) of civil duty without any conclusive court decision, without recognizing the presumption of innocence, without recognizing the right to defense, without giving any reason or relying to any evidence to explain my connection to this organization is a serious violation of human rights. Furthermore, stating “proven guilty of having connections with

FETÖ/PDY organization" in the justification of decision is equivalent to having the court/trial replaced by HSYK General Assembly. Whereas, according to article 9 of our Constitution; "judicial power is exercised by independent courts in the name of Turkish Nation".
25. 60 pages long collective justification with the decision for dismissal related to 2847 people was written by HSYK General Assembly. To write in this way a justification on the subject involving heavy penalties such as dismissal violates the right to legal security.
26. According to the universal principal of individual criminal responsibility, it is not possible to inflict punishment on a person due to another person's offense. Nobody can be held responsible for another person's actions. Everybody should be held responsible for their own actions. Despite this principal, my spouse who was working as a medical assistant was temporarily suspended because I was taken into custody and dismissed from civil service. After that, she was dismissed from civil service according to the decree enacted by the order of state of emergency.
27. This was not enough for HSYK either, because I was dismissed from civil service, my son was dismissed from civil service as well.
28. Since the reason for dismissal from official service is registered in Social Security Institution database as "OHAL/KHK" (Decree Enacted by the Order of State of Emergency (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi) then we could say that these people are being marked and stigmatized. When I apply for work, the employer will refuse to employ me upon considering this situation and I will remain unemployed. This will in fact cause me and my family to face civil death. This stigmatization will not remain limited to myself, it will affect the future of my children, and consequently influence all of my family members.
29. It is not reasonable, logical nor compatible with the rule of law that a Ministerial Cabinet or a Legislative Body use judicial authority thus putting itself in place of a Judicial Body by giving a verdict as if there was a clear conviction verdict to be given; and hold judicial members responsible for a vile coup attempt on July the 15th.
30. The decision of dismissal made by HSYK General Assembly was published in Official Gazette on 25/8/2016. As per Law No 6087 Article 33, I submitted in due time my request for reexamination of the decision made by General Assembly. Although no decision was yet made on this subject, in other words although the decision was not yet made final and my official post was still ongoing, my September, October and November salaries were not payed. I was forced to file a lawsuit to administrative court. Lawsuit is still ongoing. On one hand I was dismissed from civil service in such a way that I will never again be able to work in civil service, on the other hand although my official post/commission was still ongoing, the salary I was entitled to was not payed.

In conclusion;
31. When I was performing my duty as a member of Supreme Court, I was added to the list of opponents only because I did not embrace vision, idea and life style of the political power. I was not reelected as a member of Supreme Court because I was present during the reading of a declaration that criticized a law written with the purpose of ending our membership. A decision for my detention, search and arrest was issued on the morning following the coup attempt that I would never recognize since it is contrary to democracy and national will. I was in custody for 4 days. After that I was released on conditions of trial without arrest. Since my membership was dropped by operation of law, I was appointed as Investigating Judge by HSYK. I was temporarily suspended.
32. On Wednesday, August 24, 2016 I was dismissed from civil service. My name was published on HSYK web site and in Official Gazette together with names of 2847 other people as if I was a member of a terrorist organization. In this way I was convicted to living like a terrorist. My reexamination request was rejected by HSYK. In the meantime, although my employment was officially still ongoing, my September, October and November salaries were not payed. Although I wanted to retire, I was not yet able to do it. My passport and passports of my family were canceled. My registered guns were seized. The bank I was taking my salary from unilaterally canceled my credit card without even notifying me.

33. In relation to my dismissal from civil service and in violation of the principal of individual criminal responsibility, my wife who was working as a medical assistant was dismissed from civil service. I ended up in a situation that I cannot use the title of judge, cannot find work in any position and cannot practice law. My children are in grave position. I was evicted from state lodging building and forced to rent a place to live. I have no sources of income. I spent 30 years working as a judge.
34. I kindly ask you to hear our voice, to notify concerned institutions, to help before International Organizations, to take a closer interest in your mistreated colleagues and to sympathize with approximately 5000judges and public prosecutors who were detained and lost their jobs.
35. I kindly ask you not to share my name or my address with Republic of Turkey state authorities and to keep it confidential. I believe you will understand why I make such a request. Nothing else needs to be said.

Judge M. Tosun died under Erdogan's Persecution

Erdogan annihilates judiciary and the judges:
Mehmet Tosun, rapporteur judge of the 11th chamber of the State Council of Turkey, was 29 years old. He was dismissed on the pretext of the July 15 coup attempt. He has been married for 1 month when he was arrested. He will be called as the second victim who died in the judiciary during Erdogan's civilian coup.
He was the second victim; Because, the first victim from judiciary was Prosecutor Seyfettin Yigit. He was also blacklisted because he did not vote for the Judicial Council (HSYK) member candidates of the Erdogan supported pro-gov YBD members, he was dismissed after 15th of July, he was arrested, objected to the decision of dismissal, wrote letters to all the state officials, including the President Erdogan. He took when his voice not heard and branded as "terrorist" to heart, his death was recorded as suicide in official records. The HSYK rejected his objection to the decision of dismissal because of his death, and they did not even release an official condolence. Even their colleagues were afraid to be accused of "helping the terrorist organization (!)" and could not participate in the funeral of their fellow friends.
The second victim, Mehmet TOSUN, was treated in the hospital for a long time due to his illness starting 2 years ago with cough and spreaded to his lungs. After being discharged, he was treated in hospital for 2-3 days a month. In the course of the treatment, He lost 35 kilograms, dropped form 80 kg to 45 kg. The heavy drugs he used had harmed his immune system. He was a kind, loving, gentleman who loved very much. His colleagues were helping him in his work, thinking of his health. With the support of his family, after years of treatment he recovered from his illness, intended to marry, engaged and finally married.
In the prime of his life, when he has been married for 1 month, he was accused of membership of "terrorist organization", was dismissed from the profession and was arrested when he thought "he put his life to rights". However, his conscientious colleagues said, "They will not arrest you for the diseases you have suffered." He was a sensitive person, He also took things to heart. The officers that forelock-tugging in front of him, treat him as if he is a "traitor", they did not even give him bread and water. Finally, when he was arrested and entered prison, he relaxed a little, and said, "This place is better than custody(!)"
Months passed by in prison, all objections to detention/arrest were rejected by printed decisions. The ward was crowded, hygiene and oxygen were not enough in the prison. The disease was relapsing again. Being examined by a doctor, starting the process of re-treatment was not as it was in the outside, everything obstructed in the bureaucracy of the iron bars. He also objected to his detention/arrest by adding documents about his illness, but his demands were "not seen in place".
The illness in his lungs has progressed. After seven months, no indictment was written about him, and even without able to knowing what and which evidence he was accused, two days

ago his illness increased in his ward, and he passed away without any notice. He was buried, prayed for as "Mehmet Tosun the man" without the title of "judge".
They say Goodness to the badness is the Man's deed, Goodness to goodness is Everyone's deed, Badness to goodness is the work of evil spirits.
Because he was the "Man" in the character who could do good even to those "evildoers" who did evil against him.
A grieving spouse, and colleagues who are afraid of even crying he left behind.
God rest his soul

Murat Arslan[2], imprisoned Turkish judge, wins Václav Havel Human Rights Prize 2017

Speech of MURAT ASLAN

I am speaking to you from a jail in a country, where the rule of law is suspended, moves far away from democratic values, dissidents are silenced, human rights defenders, journalists, people asking for peace, people who shout out that children should not die labeled as terrorists and jailed. Imagine a country, where prisons become beaten tracks for human rights and freedom fighters, like an empire of fear plunged into darkness. Yes, it is true that the country has not taken lessons from Europe's unpleasant experiences during the early 20thcentury, therefore the country lives the same experience of becoming a totalitarian regime laboratory now.

However, it should not drive anyone to despair. We have never sunk into despair. As a matter of fact, the existence of our kids does not allow us to be hopeless. If there is someone somewhere fighting for rights and freedom, and taking the plunge, then that means there is always some hope for the future. That's why we hopefully set fort and organized in the judiciary.

We founded The Association of Turkish Judges and Prosecutors (YARSAV) in 2006, because we believed that independent and impartial judiciary which safeguards the freedom is sine qua non in a modern and democratic constitutional state that is grounded in human rights.

We fight for judicial independence and impartiality, rule of law, and democracy. We were guided by values that aim at full independence, contemporary civilization based on equality, laicism, the rule of law, human rights and freedoms. We resist to all kinds of interventions which threatened these fundamental values. We struggled for defeating the rise of the wall of fear where society was locked up.

Prejudgements, baseless allegations unfortunately become the false truth in our society. We made no concessions of our values that we advocated under all kinds of threats and pressure. We did what is supposed to be done, and this approach was appreciated by the international society. Then we became representatives of a worldwide respected organization.

We did not leave our country's falling judiciary to one's fate. We left salvation markers to every corner for comeback. Today, we are having exiles, arrests in prisons, but it will not change the reality. The price that we are paying just raises our faith in the coming days that the rule of law and democracy will be internalized and raises our fighting spirit.

We will continue to show that there are always exclaimers against injustice and unlawfulness while many others, who were suppose to speak up, and resist, were sinked into silence under the pressure of empire of fear.

Increasing reflection of trauma stemmed from authoritarian mindset will make our inner voice get overflow, and our voice will disturb more those people who caused this trauma.

We defend rule of law, human rights, and modern democratic values. This resistance would be the last stance for protecting our liberty and democracy.

We should never forget that history of humanity is full of such brave revolutionists, who pay the price for their belief, and this legacy will be carried by them.

I am proud of having this prize, (devoted to great intellectual and politician Vaclav Havel) on behalf of my colleagues and freedom fighters, who suffered from dismissal, persecution, and prisoned. I hope the prize will bring significant contribution to our freedom fight.

In this occasion, I would like to express my sincere gratitude and thank to the members of the PACE, the selection panel, the International Association of Judges, (which always

[2] Murat **Arslan** is a former Turkish judge in the Judges and Prosecutors Union (YARSAV). On 26 October 2016, he was arrested. In 2017, he was awarded the **Václav Havel** Human Rights Prize at the **Parliamentary Assembly of the Council of Europe**. The announcement of the Prize, which honours human rights defenders in Europe and beyond, cited his work to uphold the independence of the judiciary in Turkey. Arslan was also accused of supporting the FETÖ.

supported our democracy and rule of law fights, and I am always proud of being member of it.), and other judges associations, the European Association Of Judges For Democracy And Freedom-(Medel), the Association of European Administrative Judges and Judges for Judges, and my colleagues, members of YARSAV.
Finally, I want to thank my dear wife Sevilay, and my sons (Burak Emre and Yigit Eren), who are the real heroes of democracy struggle of Turkey.
I salute you all, and hope to meet you in the peaceful bright future.

MURAT ARSLAN

Europe, January 19th, 2019

CRIMINAL CONVICTION OF MR MURAT ARSLAN

Yesterday, Vaclav Havel Human Rights Prize Winner Murat Arslan, President of the Independent Turkish Judges Association YARSAV, has been convicted under charges of being member of an armed terrorist organization (namely of being active member of FETÖ/PDY) and sentenced to 10 years imprisonment.

Mr Murat Arslan is a Turkish judge and president of the Turkish Association of Judges and Prosecutors (YARSAV). He has been arrested in October 2016 and remains since then in (pre-trial) detention.

He was awarded in October 2017 the Václav-Havel Human Rights prize by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe.

During the past years the Platform for an Independent Turkish Judiciary, that assembles the four most representative associations of judges in Europe (AEAJ, EAJ, J4J and Medel) has observed the persecution and procedure against Murat Arslan and has informed the public and the politicians about it.

In the course of the ongoing (first set of) criminal proceedings, evidence on the concrete use of the communication system ByLock (similar to “whatsapp” or other communication means) and its evidential value for the concrete accusations was neither carefully analyzed

nor thoroughly investigated.

Furthermore, the many violations of the Turkish Criminal Procedural Code, characterizing these whole proceedings, have culminated in an unbelievable

infringement of fundamental procedural rights in yesterday`s hearing. Basic fundamental procedural rights, like proper representation or right to appeal against biased judges, have been neglected and in this way also procedural safeguard of the Turkish laws were ignored. Against the background of European standards, the evidence brought forward by the public prosecutor cannot be regarded as sufficient evidence and has been nothing more than an enumeration of unproven assertions.

This ignorance of basic principles of a fair trial - which could be perceived immediately by European trial monitors in the hearings - shows clearly that this was a purely politically motivated judgment, again bringing to light the lack of rule of law in Turkey.

Mr Murat Arslan has not only shown to give full protection of fundamental rights within his duties as a judge, but has also resisted emerging pressure: both, pressure on Turkish judiciary and pressure against him. In all his activities as president of YARSAV he never restrained, despite his personal, judicial career was cracked down (having served as rapporteur in the Turkish Constitutional Court, he was later transferred). Inter alia, he openly pleaded for international support in the course of the worsening situation of judicial independence after the corruption scandal of political power had emerged in December 2013.

The dedication and integrity of Mr Murat Arslan is crystal-clearly visible inter alia by simple reference to sequences of his acceptance speech, after having been awarded the Vaclav Human Rights Prize 2017:

"We fight for judicial independence and impartiality, rule of law, and democracy. We were guided by values that aim at full independence, contemporary civilization based on equality, laicism, the rule of law, human rights and freedoms. We resist to all kinds of interruptions, which threatened these fundamental values. We struggled with defeating the rise of wall of fear where society was locked up.
Prejudgments, baseless allegations unfortunately become the false truth in our society. We made no concessions of our values that we advocated under all kinds of

threats and pressure. We did what supposed to be done, and this approach was appreciated by the international society. Then we became representatives of a worldwide respected organization.

We did not leave our country's falling judiciary to one's fate. We left salvation markers to every corner for comeback. Today, we are having exiles, arrests in prisons, but it will not change the reality. The price that we are paying just raises our faith in the coming days that the rule of law and democracy will be internalized and raises our fighting spirit.
We will continue to show that there are always exclaimers against injustice and unlawfulness while many others, who were supposed to speak up, and resist, were sinked into silence under the pressure of empire of fair."

In this grave moment, the Platform wants to publicly express:

- its solidarity to our Colleague Murat Arslan and his family, who will never be alone or without our solidarity and support

- its concern about the grave violation of fundamental rules perpetuated on this trial, already denounced by international observers, undermining the present conviction that must be characterized as concretely unlawful and unfair;

- its appeal to all European institutions to cease any cooperation with Turkish judiciary until Rule of Law is restored in the country and to use all means to convince Turkey to end its witch-hunt against judges and prosecutors

Edith Zeller m.p.
President of the Association of European Administrative Judges (AEAJ)
José Igreja Matos m.p.
President of the European Association of Judges (EAJ)

Tamara Trotman m.p. President of
Judges for Judges

Filipe César Marques m.p.
President of Magistrats Européens pour la Democratie et les Libertés (MEDEL)

Appeal for Donations to support the Turkish Colleagues

If you would like to support the persecuted Turkish colleagues and their families please give donations for the costs of their defense and the international trial observation on the following account

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63

BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

International Mutual Legal Assistance Fund: Jurists for Jurists (J4J)

Statutes of the association
§ 2 (1) The purpose of the Association is
(a) the promotion of mutual legal assistance for judges who are politically persecuted;
(b) the promotion of international understanding, respect for the democratic rule of law and human rights, the rule of law and the defense of judicial independence.

LETTRES DES AUTORITES JUDICIAIRES TURQUES 2016 – 2017

[FR] Introduction

Plus de trois ans se sont écoulés depuis le coup d'État raté de juillet 2016 en Turquie.
Dès les premiers instants après la tentative de coup d'État, MEDEL a commencé à recevoir des nouvelles inquiétantes concernant l'arrestation de juges et de procureurs, sans la mise en place de garantie procédurale ou sans preuve venant au soutien ces arrestations.

MEDEL a immédiatement réagit, indiquant qu'il était difficile de comprendre comment et pourquoi des juges et des procureurs remplissant leurs fonctions quotidiennes pouvaient être impliqués dans ces faits et devaient faire face à la détention en raison de leur liberté de jugement et d'opinion.
Depuis lors, la répression qui a frappé les juges et procureurs (ainsi que des avocats, des journalistes, des professeurs, des policiers, des parlementaires et plus de 100 000 fonctionnaires), tous accusés d'être affiliés à l'organisation terroriste tenue responsable, par le gouvernement turc en charge, de ce crime, a atteint une ampleur sans précédent.

Ce qui était difficile au début à comprendre est devenu claire : on se tenait devant une campagne orchestrée et préméditée, avec pour objet la destruction de l'indépendance du système judiciaire en TURQUIE.
Ce à quoi le monde était en train d'assister n'était rien d'autre que la purge des juges et procureurs qui avaient eu le courage de parler librement et de se battre pour une vraie indépendance du système judiciaire, une purge qui se basait sur une liste qui avait été clairement préparée avant le coup d'Etat : elle contenait des noms de magistrats décédés ou concernant des lieux d'affectations anciennes. Toutes les détentions, les révocations, les confiscations de biens l'ont été sans autre forme de procès ou de décisions motivées. Quand ils ont été interrogés, nos collègues ont simplement été interrogés sur leur association judiciaire préférée ou la manière dont ils s'étaient impliqués dans la dernière élection du Conseil Supérieur de la Magistrature.

En outre, les juges et procureurs révoqués ont été remplacés par de nouveaux juges et procureurs, directement sélectionnés par le gouvernement parmi les membres du parti au pouvoir et non, comme auparavant, par un concours public basé sur une formation juridique et une formation professionnelle spécifique.

YARSAV, l'association Tur, membre du MEDEL et de l'Association Européenne des Juges, celle qui était la plus engagée dans la défense de l'indépendance de la justice et de l'état de droit, a été dissoute administrativement de manière immédiate.

Devant ce scénario, MEDEL ainsi que toutes les autres associations de juges et procureurs ne pouvaient rester sans rien dire.
MEDEL a formellement affirmé qu'elle ne reconnaissait pas la décision illégitime du gouvernement turc de dissoudre YARSAV, elle considère donc que YARSAV est toujours un membre à part entière de MEDEL et les membres de son bureau comme des magistrats en activité.

Ensemble, avec l'Association des Juges Européens, l'Association Européenne des Juges Administratifs et Les Juges pour les Juges, nous avons mis en place la Plateforme pour l'Indépendance de la Justice en Turquie, à travers laquelle nous avons dénoncé la destruction de l'Etat de droit en Turquie, appelant à la libération immédiate des juges et des procureurs détenus et une évaluation indépendante du pouvoir judiciaire en Turquie, avec la pleine participation des observateurs internationaux.

Au fil du temps, la communauté internationale a été de plus en plus consciente de la détérioration de la situation en Turquie. En décembre 2016, le Réseau Européen des Conseils Judiciaires a suspendu la place d'observateur du Conseil Supérieur de la magistrature de TURQUIE considérant qu'il « ne respectait pas actuellement les statuts de l'ENCJ et n'était plus considéré comme une institution indépendante de l'exécutif et législatif assurant ainsi la responsabilité finale du soutien du judiciaire dans le rendu de la justice de manière indépendante ».

Sous l'impulsion de MEDEL (et également de l'EAJ), en octobre 2017, l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe a décerné le prix Vaclav Havel des droits de l'Homme à Murat Arslan le président de YARSAV.
Depuis, Murat Arslan a été condamné à 10 ans d'emprisonnement, après un procès qui n'a pas respecté les principes de l'impartialité et les droits de la défense, à travers l'admission de témoignages anonymes et le changement constant des juges pendant les audiences.

Pendant ces années, MEDEL a reçu de nombreux messages de collègues, de leurs proches et d'autres sources sur ce qui est arrivé aux juges et aux procureurs en Turquie, qui étaient des professionnels respectés et faisaient leur travail tout en partageant leurs opinions, expériences et engagements pour les valeurs de la démocratie, de l'état de droit et de l'indépendance du pouvoir judiciaire, avec des collègues européens et des associations professionnelles.

MEDEL estime que ces messages, qui décrivent directement ce qui est arrivé à des milliers de collègues, ainsi que les procédures adoptées et leurs conséquences, constituent une source d'information importante au sein du système judiciaire turc attaqué.

MEDEL estime également que ces messages, rassemblés sans commentaires ni changements (en dehors de leur anonymisation), constituent un témoignage impressionnant de l'incroyable accélération de la chute de l'état de droit en Turquie. En ce qui concerne leur publication, MEDEL a jugé approprié d'anonymiser les messages, pour des raisons de sécurité, à la demande des expéditeurs.

Une grande partie de ces messages contenait des notes de commentaires très élaborées, visant à souligner l'illégalité des mesures adoptées « après coup d'état ». Et, à cette fin, ils citent des principes généraux ainsi que la jurisprudence de la Cour européenne de droits de l'homme. Il était impossible de reproduire dans ce livret une grande partie du contenu des lettres. Quoi qu'il en soit, nous en citons quelques-unes pour montrer à quel point ces règles, ces principes étaient et sont enracinés parmi les avocats turcs, les juges turcs, les procureurs turcs. Ils représentent une langue maternelle commune (Koiné) appartenant à

chacun d'entre nous. Grâce à cette collection, chacun peut disposer d'autres éléments pour évaluer l'éloignement des principes de légalité dans un pays avec lequel MEDEL a des relations d'amitié durables et un engagement commun aux principes de l'État de droit.
Avec l'aide de nos associations membres, nous publions les lettres traduites dans de nombreuses langues.
MEDEL espère que la poursuite des témoignages sera un signe de solidarité et un engagement renouvelé envers les valeurs fondamentales de la justice en Europe.

Le combat qui est actuellement mené par des juges, procureurs et avocats libres et courageux en TURQUIE doit être vue comme le combat de tous ceux qui à travers le monde sont attachés aux valeurs de l'Etat de droit. C'est donc un combat commun, et pas uniquement un combat dans l'intérêt du peuple turc. Tant qu'il restera un seul juge ou procureur détenu à cause de son combat pour l'indépendance de la Justice, aucun autre magistrat en Europe ne pourra se sentir libre et indépendant.

Comme Murat Arslan l'a déclaré dans son discours de remerciement du Prix Vaclav Havel des Droits de l'homme « Je m'adresse à vous d'une prison d'un pays où le droit est mis entre parenthèses, où les valeurs de la démocratie s'éloignent progressivement, où les voix dissidentes sont étouffées, où les défenseurs du droit, les journalistes, ceux qui souhaitent la paix, ceux qui crient pour que les enfants ne meurent pas, sont décrétés terroristes, où la prison est le lieu naturel des défenseurs des droits et libertés (…) Le prix que nous payons sert, au contraire, à accroître notre croyance et notre envie de nous battre pour de beaux jours à venir en faveur des valeurs du droit et de la démocratie."

Avril 2019
Le Bureau de Medel

Note de l'éditeur / Impression

Les lettres publiées ici ont été reçues par le bureau de Medel à Berlin, principalement par courrier électronique, à compter du 16 juillet 2016.
En ce qui concerne les premières lettres (du 16 juillet au 1er août 2016), leur date a été laissée pour montrer l'évolution de la situation.

Les lettres de 1 à 13, de 15 à 18, puis la 27, la 29 et la 30 ; celles de 34 à 37 ont été envoyées par des juges et des procureurs.

Pour les lettres 14, puis celles de 19 à 25, et les 28, 31 et 33, les expéditeurs sont des épouses ou des enfants de juges ou de procureurs. Les lettres 26, 32 et 38 proviennent d'autres sources.
Outre un travail visant à les rendre "anonymes" (effacer, par exemple, les noms, les références aux familles, aux villes ou aux noms des prisons, qui pourraient conduire à l'identification des expéditeurs), aucune autre intervention éditoriale sur les lettres n'a été faite.

Les lettres ont été rédigées presque toutes en anglais par des personnes dont la langue maternelle n'était pas l'anglais. Pour celles écrites en turques, les éditeurs ont fait en sorte qu'elles soient traduites en anglais puis dans d'autres langues

Impression
MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germany

Chronologie des évènements

15 juillet
22:30 - Plusieurs soldats bloquent le pont
23:45 – Un coup d'État militaire est annoncé à la télévision publique
00:04 – Le Président Erdogan fait une déclaration accusant Fethullah Gulen d'être derrière le coup d'Etat, et appelle le peuple à occuper les rues et à résister au putch militaire, ajoutant que des procédures judiciaires sont initiées
04:30 - Le Procureur Général d'Ankara fait une déclaration informant d'arrestation imminente
05.30 - Une conférence de presse annonce que le coup d'Etat militaire a échoué "un cadeau de Dieu"
09:00 - 140 membres de la Cour de Cassation, 48 membres du Conseil d'Etat , 2 membres du Conseil Constitutionnel, 5 membres du Conseil ont délivré à l'encontre de 2745 juges et procureurs un mandate d'arrêt.
14:00 - 2745 juges et procureurs sont suspendus par le Conseil.
22:00 – La liste des juges suspendus est publiée sur internet. Il y quelques erreurs dans cette liste : non mise à jour du lieu de travail, juges à la retraite, juges déjà révoqués ainsi qu'un procureur Ahmet Bicer décédé, figurait dans cette liste.
21 Juillet - État d'urgence.
24 aout - 2847 juges et procureurs révoqués sans avoir été entendus. (le nombre dépasse les 4500), 2500 juges emprisonnés, et 600 d'entres eux dans des cellules minuscules.

Lettres

[1 - 16/7/2016]
Chers collègues,
Il semble y avoir eu une tentative de coup d'État grave.
En tant que juge et en tant que citoyen chevronné, il n'est pas facile au départ de dire ce qui se passe au fond de la réalité.
Bien que cette tentative ait été très sérieuse et organisée, elle a échoué dans les 12 heures, grâce à la réaction d'Erdogan.
Tous les responsables du coup ont été arrêtés en tant que bombardiers gulénistes.
Erdoğan a déclaré hier, faisant référence à cet événement dans lequel des centaines de citoyens sont morts et des milliers de blessés, "... cette révolte est une bénédiction d'Allah », car elle nous permettra de purger les militaires ".
Selon certaines agences de presse officielles, les noms de certains membres dissidents du Conseil suprême des juges et des procureurs et de certains juges de la Cour suprême, qui ont déjà été mis sur liste noire et déclarés gulénistes, seront arrêtés par le procureur d'Ankara.
Ce n'est pas surprenant pour nous aussi ! ...
Cette nouvelle expliquerait quelque chose ! et il n'est pas surprenant de voir de nouvelles vagues d'arrestations, de licenciements dans la bureaucratie, le système judiciaire et parmi les militaires ..
Cela pourrait être la plus grande opération de nettoyage pour les dissidents, menée par le gouvernement. En résumé, après cette phase, rien ne pourra nous surprendre… Il y a eu beaucoup de choses très étranges ... Nous verrons ce que va apporter ou enlever cette tentative ...
L'importance de votre soutien nous aidera doublement...

[2 - 16/7/2016]
La deuxième Commission du Conseil supérieur des juges et des procureurs a suspendu un total de 2 745 juges et procureurs ... Probablement parce qu'ils sont des gulénistes ... La liste des juges ou procureurs suspendus n'a pas encore été publiée ...
Je suis sur la liste, certains disent que la police va venir nous arrêter ma femme et moi. Au revoir, les amis ...

[3 - 16/7/2016]
J'ai laissé mes deux enfants (5 et 9 ans) à ma famille.
J'attends toujours que la police frappe à ma porte. Je suis déprimé.
Ma femme pleure.

[4 - 16/7/2016]
Chers collègues,
Moi aussi je serai révoqué et détenu. Je ne sais pas comment expliquer. Je n'ai fait que mon travail et critiqué le gouvernement concernant des affaires judiciaires que vous connaissez déjà très bien. Nous pourrions ne pas nous revoir. Merci pour le soutien que vous m'avez apporté jusqu'à présent. Nous n'aurons aucun moyen de communiquer.

[5 – 17/7/2016]
Je suis toujours à la maison en attente.
O. a été arrêté il y a quelques heures. La seule chose qu'ils lui ont dit, c'est : vous êtes membre d'une organisation armée terroriste. Il a demandé plus d'informations et de preuves. Ils n'ont rien montré et il a donc usé de son droit de garder le silence. Maintenant, il perquisitionne sa maison.

[6 – 17/7/2016]
Chers amis,
Notre collègue M. a été arrêté. La seule raison pour laquelle son nom est mentionné est que son nom est "sur la liste du Conseil supérieur de la magistrature" c'est tout. Dans deux autres villes, nos collègues ont été libérés sous contrôle judiciaire (interdiction de sortir du territoire).

[7 – 18/7/2016]
Ma femme et moi avons été arrêtés.

[8 – 20/7/2016]
J'ai été libéré aujourd'hui, mais ce qui va se passer ensuite, je ne le sais pas. Cela se transforme en chasse aux sorcières. Le procureur peut faire appel pour que je sois renvoyé en prison.
Il y a donc une possibilité que je puisse être arrêté à nouveau.
S'il vous plait prévenez toutes les personnes compétentes de vos pays et de l'Europe.
L'état du pays empire. S'il vous plait continuez à bien travailler. Plus que jamais, nous avons besoin de votre aide.
Ma famille et la famille de M. sont détruites.
Nous sommes mis à pied et nous se sommes plus juge.

[9 – sans date]
Tout d'abord, il existe une disposition prévoyant la confidentialité/secret concernant tous nos dossiers. Cela signifie, qu'aucun d'entre nous ne peut partager un document, y compris des témoignages, des allégations, une ordonnance du tribunal, etc. C'est un crime et cela nous met encore plus en danger.
Deuxièmement, la liste a été préparée par le Conseil Supérieur de la Magistrature (vous pouvez voir les commentaires publics du président du Conseil). Il y est indiqué que le nombre de juges peut être réduit ou augmenté. Il a également déclaré que la liste avait été préparée après deux ans de travail.
Troisièmement, la période de détention varie d'une ville à l'autre. Dans certaines villes, cela a duré 4 jours dans d'autres seulement une journée. Cependant, après la déclaration de l'état d'urgence, la période de détention peut durer jusqu'à 60 jours. Le gouvernement annonce qu'ils y travaillent. Quatrièmement, personne ne peut entrer en contact avec son avocat attitré même ceux qui ont été arrêtés et emprisonnés
J'ai présenté une requête lors de ma détention en prison au ministère de la Justice; Je maintiens que j'ai le droit de voir mon avocat et qu'aucune restriction ne peut être portée à ce droit.
Je n'ai pas de copie de la requête. Même si je l'avais, je ne pourrais pas l'envoyer en raison de la procédure de non divulgation.

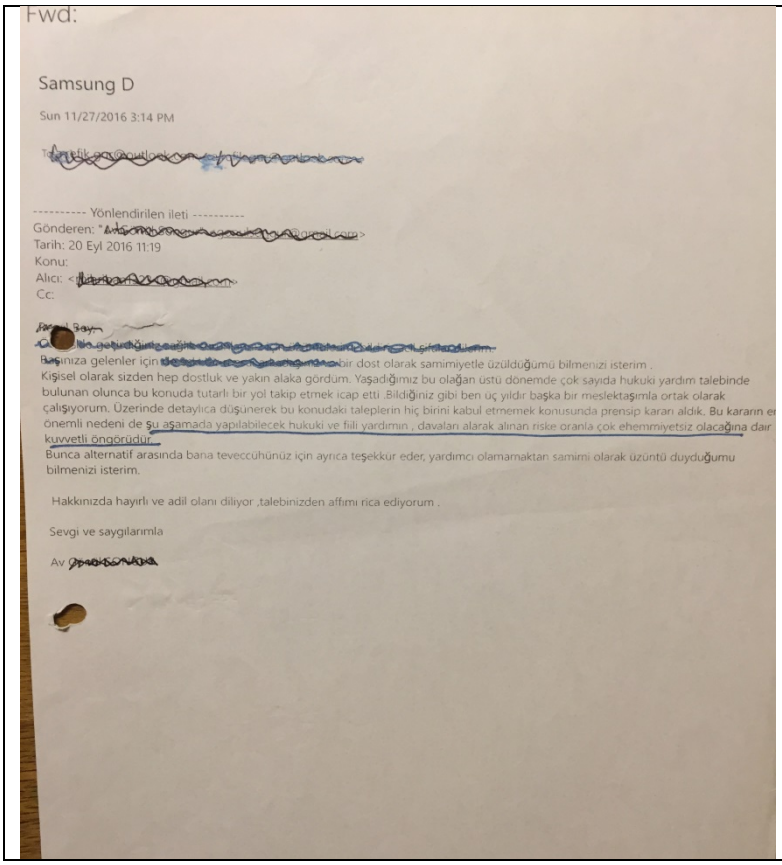

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Sayın Bayan

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın en önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av.

Avocat X:
"je vous prie de m’excuser, Je ne peux vous représenter.
C’est trop risqué, et mes conseils juridiques ne changeraient pas le verdict."

Cinquièmement, aucune de nos familles ne peut nous joindre en prison ou dans un centre de détention.
Sixièmement, il fait si noir. Personne ne peut rentrer en contact même les familles et les avocats. N'attendez donc aucun document de notre part. Tout est verrouillé. Maintenant, les hélicoptères survolent les villes à cause de l'état d'urgence. L'accès à Internet peut être restreint à tout moment, car l'état d'urgence donne au gouvernement beaucoup de pouvoir, y compris celui de suspendre l'exercice des droits basiques de l'homme. Septièmement, n'essayez pas de contacter quelqu’un en Turquie. Cette intervention peut être considérée comme un crime.

[10 – sans date]
Ces liens ci-dessous (...) indiquent le nom des juges et procureurs suspendus le 16 juillet 2016. Certains d'entre eux sont en garde à vue, certains ont été arrêtés et mis en prison. La liste des suspensions est, en même temps une liste pour les arrestations. Ainsi, le Conseil Supérieur de la Magistrature (HSYK) a d'abord suspendu les magistrats, puis les procureurs ont ouvert des enquêtes et les tribunaux en ont mis beaucoup en prison. Une seule personne reste libre. Tous les autres sont soit arrêté soit en détention. Le lien montre qu'un procureur, MA B, décédé il y a deux mois, figure sur la liste des magistrats qui doivent être arrêtés.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

A peu près 6 heures avant le début du coup d'état, une partie de la liste des juges qui seront arrêtés a été publiée sur internet

Il est évident que la liste a été préparée avant la tentative de coup d'État. La liste des juges administratif et procureurs qui seront détenus n'a pas été donné aux informations mais a été faite pour des associations comme YARSAV.

[11 – sans date]
Chers collègues,
Aujourd'hui, 2847 juges et procureurs, y compris moi-même, ont été définitivement révoqué de la profession. Le droit de se défense n'a été reconnu à aucun des juges et procureurs. C'est-à-dire que tous les collègues ont été révoqués sans avoir pu se défendre. Maintenant, les juges révoqués peuvent faire appel de la décision du Conseil Supérieur de la Magistrature, s'adressant à l'assemblée plénière du même conseil. Puis, après avoir obtenu le résultat de cet appel, les juges révoqués ont le droit de faire appel devant le Conseil d'État (tribunal administratif suprême) dans un délai de 60 jours. L'appel devant le Conseil d'Etat se fait en deux temps. Après la décision finale du Conseil d'État, les juges peuvent contester leur révocation, en se basant sur la violation des droits de l'homme dans les 30 jours devant la Cour constitutionnelle. Si la décision est toujours négative, ils peuvent soumettre leur affaire à la CEDH dans les six mois. Cela semble être une longue procédure, au moins trois ans avant de pouvoir s'adresser à la CEDH.

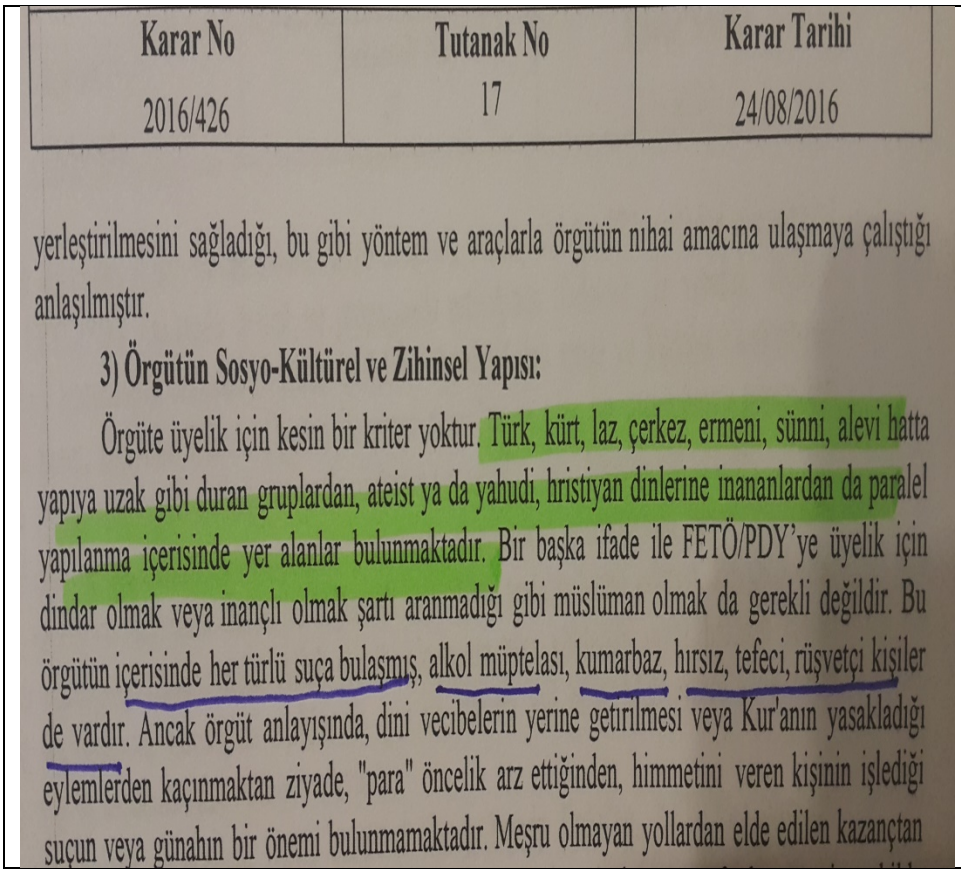

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Les 72 pages de la longue décision du CSM pour ordonner la révocation collective de 2 847 juges et procureurs pour exécution.

[12 – sans date]

La première loi de l'Etat d'urgence est en vigueur aujourd'hui. Elle édicte les éléments suivants :

1. La durée de la détention provisoire/ des gardes à vues est prolongée jusqu'à 30 jours.
2. Tous les fonctionnaires, y compris les juges et les procureurs figurant sur la liste des suspects, seront révoqués sans enquête disciplinaire. La loi dispose que "l'évaluation d'un quelconque degré de connexion avec l'organisation Gulen » est suffisante pour être révoquée. Il n'est pas nécessaire que cela soit prouvé, seule « l'analyse par l'exécutif » est suffisante.
3. YARSAV est dissoute à compter d'aujourd'hui, sur la base de la liste jointe à la loi d'urgence. YARSAV n'est plus.
4. Les personnes arrêtées ou détenues peuvent ne pas avoir de contact avec leurs avocats si le tribunal le décide.
5. Les visites familiales sont limitées.

6. Les entretiens entre l'avocat et son client seront enregistrés. Si quelque chose dans leur entretien est considéré comme suspect, le droit de rencontrer un avocat peut être interdit par une décision de justice.

7. Les détenus ou les personnes arrêtées auront 10 minutes de conversations téléphoniques avec les membres de leur famille restreinte, tous les 15 jours (la loi précédente prévoyait un entretien hebdomadaire, et l'entretien ne concernait pas uniquement la famille mais également trois autres personnes déterminées par le détenu).

8. Une personne peut être représentée par un maximum de trois avocats de la défense.

Elle dispose également que toutes les organisations privées qui auraient des liens supposés de quelques degrés que ce soit avec Gulen, ces organisations seront dissoutes par le gouvernement. Enfin, tous les juges et procureurs et autres membres du personnel administratif de l'État sont révoqués sans enquête disciplinaire.

Rien à dire. C'est presque fini. S'il vous plaît, distribuez l'e-mail sans mon nom si possible.

[13 – sans date]
Nouvelle situation du pouvoir judiciaire

- Les juges qui libèrent les détenus seront déplacés d'office et pourront être suspendus par le Conseil supérieur des juges et de procureurs
- Aucun juge ne veut être affecté à "Sulh Ceza Hakimlikleri: juge pénal de paix", responsable de la détention préventive et des ordres d'arrestation.
- Tous les juges qui n'ont pas été arrêtés sont menacés d'être inscrits sur la liste à tout moment
- Les juges détenus ont des contacts très limités (presque sans relation) avec leurs familles et leurs avocats.
- La plupart des avocats ne veulent pas défendre les juges détenus / arrêtés.
- Ville : XX., lors de la procédure d'interrogatoire, un juge s'est occupé - à lui seul – de 37 juges et procureurs, il n'a pas posé de questions, mais a arrêté tout le monde en disant : «Ankara m'a ordonné de le faire » . Et dans la même ville, les personnes arrêtées ne pouvaient pas changer de vêtements, subvenir à leurs besoins naturels et communiquer avec personne.
- Il y a le nom du procureur, A.B., qui est sur la liste. Il était décédé 57 jours avant le début des arrestations.
- Dans une autre partie de la liste, le nom de la ville dans laquelle les collègues arrêtés travaillent est indiqué, mais cette information concerne non le lieu actuel, mais les villes où ils ont travaillé deux ans auparavant.
- Tout cela montre que la liste était prête depuis 2 ans.

Situation actuelle dans les administrations

1. Le ministère de l'Education a licencié 60 000 enseignants.
2. Le Ministère des Finances 2 000 personnes ont été licenciées.
3. Les renseignements généraux 100 personnes.
4. Tous les juges militaires.
5. Près de 3000 juges et procureurs.
6. Aucun fonctionnaire ne peut sortir du territoire.
7. Tous les présidents des universités publiques et privées sont au chômage. Ils les ont forcés à démissionner et ont dû démissionner aujourd'hui.
8. Les cartes professionnelles de nombreux journalistes ont été annulées.
9. Certains journaux sont retirés du marché et leur diffusion est interdite.
10. Nombreux universitaires ont été licenciés.
11. Des milliers de policiers ont été licenciés (environ 10 000)
12. 247 gouverneurs de petite et grande ville ont été licenciés.

L'état d'urgence a été déclaré ce soir. C'est-à-dire que tous les droits de l'homme peuvent être suspendus. Les fonctions publiques peuvent être imposées aux personnes âgées de 18 à 60 ans. Ils peuvent saisir tous les biens d'une personne.

[14 – sans date]
RAPPORTE PAR L'EPOUSE :

(Juge) : détenu et arrêté.
Après sa détention, il a pu contacter sa femme pour la première et dernière fois.
Ils ont parlé au téléphone pendant quelques minutes. Au cours de l'interrogatoire, on lui a demandé :
Pendant la tentative de coup d'Etat avec qui tu étais et de quoi avez-vous as-tu parlé ?
Dans quel lycée avez-vous fait votre scolarité ?
Dans quel classe préparatoire (turc : Dershane) êtes-vous allé ?
Avez-vous participé au dépouillement des votes à l'occasion des élections du Conseil Supérieur de la Magistrature en 2014 ? Avez-vous enregistré le décompte ?

L'avocat du juge ne répond plus aux appels, par peur.

[15 – sans date]
Il n'y a aucune preuve dans aucune de nos affaires. Je l'ai vu dans les dossiers de collègues qui sont en prison avec moi. Il n'y a qu'une liste.
Les parquetiers disent : "Je n'ai qu'une liste et il y a un ordre de confidentialité, donc je ne peux rien vous montrer".

[16 – sans date]
Dans quelle classe préparatoire êtes-vous allé ?
En Turquie, pour s'inscrire dans n'importe quelle université, il faut passer le "concours national d'entrée".
En raison des lacunes dans le système scolaire turc, principalement dans les lycées, il faut suivre un cursus dans une des classes préparatoires à l'examen. Il y a des cours / classes qui vous préparent à l'examen national dans ces "classes préparatoires". Il est très difficile de réussir l'examen national sans une préparation dans ces classes préparatoires privées. Certaines de ces classes préparatoires ont été accusées d'être gérées par personnes proches des « gulénistes ».
En posant cette question, l'accusation vise à savoir s'il existe un lien entre vous et Gulen.

De manière ironique, la plupart des enfants des politiques dont ceux du Président sont passés par ces classes préparatoires. De la même manière, la plupart des juges et procureurs en fonction actuellement ainsi que leurs familles sont également passés par ces classes préparatoires. Ils sont donc certainement effrayés lorsqu'ils posent ces questions car ils sont passés par la même formation

Avez-vous participé aux opérations de dépouillement lors des élections du Conseil supérieur de la magistrature en 2014. Avez-vous enregistré le résultat du dépouillement ?
Comme vous vous en souvenez, il y avait trois listes de candidats principaux lors des dernières élections de HSYK : 1. YARSAV, 2. L'Association de l'Unité Judiciaire (pro-gouvernementale) 3. Candidats indépendants (certains des candidats indépendants sont accusés d'être proches de gulénistes ou du mouvement Gulen ou, maintenant, de l'organisation terroriste).
Certains juges ont joué un rôle lors de l'élection comme dans n'importe quel processus électoral. Quelqu'un doit bien compter les votes. Certains juges et procureurs ont ovulu
Certains des juges avaient des rôles et des tâches dans le processus électoral, comme dans toute procédure électorale. Quelqu'un doit compter les votes. Certains juges et procureurs ont voulu observer la conduite des activités électorales dans les tribunaux. Ces observateurs étaient assez nombreux. De nombreux juges ne se faisaient pas confiance et souhaitaient protéger leurs votes, comme lors de n'importe quelle autre élection.
Pourquoi les procureurs posent cette question ?
Ils la posent car ils veulent savoir quel candidat ou groupe vous souteniez. Selon votre vote, ils détermineront quel type de juge vous êtes (YARSAV, pro-gouvernemental ou indépendant). Il est bien évident que si vous avez voté pour l'Association de l'unité judiciaire (pro-gouvernementale) et que tout le monde le sait, vous êtes en

sécurité. Rien ne peut vous arriver. Je ne pense pas que dans la liste il y ait une personne qui est membre de l'association pour l'Unité Judiciaire (pro-gouvernementale). Ils protègent leurs membres des investigations. Les membres des tribunaux et autorités judiciaire qui sont en charge de nos dossiers sont des membres de l'association pour l'Unité Judiciaire.

[17 – 28/7/2016]
Le bureau du procureur d'Ankara a ordonné que tous les biens, appartenant aux 3049 juges et procureurs faisant l'objet d'une enquête, soient confisqués à compter d'aujourd'hui.
Interdit de se rendre à l'étranger, interdit de travailler, interdit de toucher un salaire, interdit de vendre ses biens.
Nous n'avons plus rien maintenant. Plus de maison, plus de voiture, plus d'assurance pour les enfants
Cela empire
Il est temps de mourir.

[18 – 1/8/2016]
Chers collègues,
Parmi les choses illégales, je voudrais mentionner une violation flagrante de la loi sur la confiscation et son impact énorme sur nos familles.
Comme vous vous en souvenez, à la demande du parquet d'Ankara, le Tribunal pénal d'Ankara (qui a été créé par le gouvernement en violation des principes internationaux fondamentaux, par exemple, tout recours contre les décisions prises par l'un de ces tribunaux spéciaux est examiné et décidé par le même type de tribunal, avec un système de circuit fermé) a ordonné la confiscation des véhicules, des maisons et des actions / comptes bancaires des juges et des procureurs jusqu'à la fin des enquêtes pénales.

Pourquoi est-ce si important pour nous?
Comme vous le savez, les juges suspendus ne peuvent toucher leur salaire en totalité, ils touchent la moitié de leur salaire et dans le cas où vous êtes révoqués, ce qui va surement arriver très, plus du tout de salaire (traitement, rente, retraite)

En raison de la saisie des biens, nous ne sommes pas en mesure de vendre nos bien pour nous aider ou survivre. C'est une punition brutale pour nos enfants, nos femmes et les autres membres de la famille.
Nous sommes innocents jusqu'à ce que on prouve le contraire. Il n'y a absolument aucune preuve pour confisquer nos biens.

Que dit la loi sur les saisies ?

L'article 128 du Code de procédure pénale turc numéro 5271 dispose que « la saisie de biens immobiliers, de droits et de crédits".

Article 128

(1) Les avoirs suivants appartenant au suspect ou à l'accusé peuvent être saisis dans les cas où il y a de fortes raisons de penser que l'infraction faisant l'objet de l'enquête ou de la poursuite a été commise et que les avoirs ont été obtenus grâce à ce crime ;

a) biens immobiliers,

b) véhicules de transport terrestre, maritime ou aérien,

c) tous les types de comptes dans les banques ou autres institutions financières,

d) Tous les types de droits et crédit par des personnes physiques ou morales,

e) documents de valeur,

f) actions d'entreprise,

g) Contenu des coffres loués,

h) Autres actifs qui lui appartiennent.
La saisie est également autorisée dans les cas où ces biens immobiliers, droits, crédits et autres valeurs de propriété sont détenus par une autre personne que le suspect ou l'accusé.

(2) Les dispositions du premier alinéa ne s'appliquent qu'aux infractions suivantes :
a) Ceux définis dans le code pénal turc :
1. Génocide et crimes contre l'humanité (articles 76, 77, 78),
2. La traite des migrants et la traite des êtres humains (articles 79 et 80),
3. Le vol (articles 141 et 142),
4. Le vol avec circonstance aggravante (articles 148 et 149),
5. Abus de confiance (article 155),
6. Escroquerie (articles 157, 158),

7. Banqueroute (article 161),

8. Production et commerce de stupéfiants ou de substances narcotiques (article 188),

9. Fausse monnaie (article 197) ;

10. Association de malfaiteurs (article 220),

11. Escroquerie sur les marchés publics (article 236),

12. Trafic d'influence (article 236),

13. Détournement (article 247),

14. Corruption par la violence (article 250),

15.Corruption (article 252),
16. Crimes contre la sûreté de l'État (articles 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Infractions commises par une organisation armée (article 314) ou fourniture d'armes à de telles organisations (article 315),
18. Crimes contre les secrets d'État et d'espionnage (articles 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
19. Crimes de guerre armés (article 314) ou fourniture d'armes à de telles organisations (article 315),
20. Crimes contre les secrets d'État et d'espionnage (articles 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
b) La contrebande d'armes, telle que définie dans la loi sur les armes à feu et les couteaux et autres instruments (art.12),
c) Détournement tel que défini dans la loi bancaire (articles 22/3 et 4),
d) les infractions définies dans la lutte contre la contrebande qui entraînent une peine d'emprisonnement,
e) Crimes tels que définis dans les articles 68 et 74 de la loi sur la protection des valeurs culturelles et naturelles.

(3) Une décision sur la saisie d'un bien doit être prise en prenant note dans le titre.

(4) Une ordonnance de saisie pour les véhicules circulant sur terre, en mer et dans les airs doit être effectuée en prenant note dans le titre, où ils sont enregistrés.
(5) La décision de saisie des comptes bancaires ou financiers quelques soit les banques ou les institutions financières doit être immédiatement communiquée à l'établissement par des moyens techniques. La provision doit également être notifiée à la banque ou à l'institution financière séparément. Les actes de disposition sur le compte bancaire, visant à rendre inopérante la saisie, qui sont effectués après l'arrêté, sont nuls.

(6) Une disposition relative à la saisie des actions d'une entreprise doit être exécutée par notification immédiate à l'administration de la société en question et à son représentant légal. Une communication similaire doit être adressée séparément au représentant légal de l'entreprise en question et à celle de l'institution financière.
(7) La saisie des créances et crédits doit être faite par notification immédiate à la personne physique ou morale concernée, par des moyens techniques de communication. L'acte lui-même doit également être notifié à la personne physique ou morale séparément.
(8) En cas de violation des dispositions relatives à la saisie, l'art. 289 du code pénal turc en relation avec "l'abus du pouvoir de protection" s'appliquera.
(9) La saisie prévue au présent article ne peut être ordonnée que par le juge.
Le 21 février 2014, l'article susmentionné a été modifié par l'insertion de nouvelles dispositions. Selon le nouvel article 128, la décision de confiscation peut être décidé par la Haute Cour pénale, cette décision doit être prise à l'unanimité. La nouvelle disposition dispose également qu'avant d'ordonner la confiscation, le tribunal doit avoir reçu un rapport d'institutions compétentes telles que le Ministère des finances, le Conseil de régulation et d'inspection des Banques.

Après la déclaration de l'état d'urgence, le décret d'urgence n. 668 qui a force de Loi, dont l'article 3 dispose que le tribunal pénal décide de la confiscation sans de rapport des administrations compétentes. En cas d'urgence, les procureurs, ils peuvent ordonner la confiscation, et la décision doit être soumise pour validation au juge dans un délai de 5 jours.

Comme vous pouvez le voir dans les dispositions ci-dessus, que ce soit dans le Décret-loi de l'état d'urgence ou dans le Code de procédure Pénale numéro 5271, il doit y avoir des solides indices qui démontrent que l'infraction faisant l'objet des investigations a été commise et que les biens proviennent de cette infraction. Mais ce dont ils parlent, ce sont nos bien achetés grâce à nos salaires payés par l'Etat. Nous tenons régulièrement informés le Conseil Supérieur de la Magistrature de nos propriétés. Si nous avons des biens dont nous ne pouvons pas expliquer la source, ce fait constitue déjà une infraction autant soumise au code pénal qu'à une procédure disciplinaire.

La saisie est une utilisation arbitraire du pouvoir et est illégale, c'est une violation manifeste de la loi. La confiscation nous détruira du fait que nous ne sommes pas en mesure de vendre nos propriétés pour survivre en ces jours horribles.
En réalité, le gouvernement a déjà montré clairement ses intentions. La semaine dernière, avant que l'ordre de saisie ait été donné, le ministre qui a en charge l'administration responsable du registre de propriété et de l'immobilier, a annoncé publiquement : « J'ai donné l'ordre à l'agence du registre foncier de ne permettre aucun acte de transfert ou de vente de biens concernant des personnes soupçonnées. Avant d'enregistrer une transaction, il faut demander à la Police et au Procureur de la République ».

Comme on peut le comprendre d'après ces déclarations publiques, le pouvoir a déjà décidé qui est le coupable et qui ne l'est pas. C'est complètement scandaleux. Nous sommes jugés non seulement par le pouvoir judiciaire, mais aussi par l'autorité administrative

[19 – sans date]
YY a été nommé à la province de X en tant que juge, après avoir effectué son travail dans la province de XX, pendant deux ans. Il avait traité de procédures concernant des infractions de terrorisme auprès de tribunaux renommés. Puis il a été nommé dans sa ville natale.

Il pensait seulement qu'il commencerait à vivre une nouvelle vie, au lieu de cela il a été arrêté puis détenu par ses propres collègues, accusé d'avoir un lien avec une organisation terroriste armée sans aucune preuve ou références à des faits spécifiques. Lors de l'interrogatoire, ses collègues, faisant semblant de ne pas le connaitre, lui ont demandé pour qui il avait voté lors des élections du Conseil supérieur de la magistrature, en 2014. Ses biens ont été saisis par le gouvernement turc et ils ont dû abandonner leur maison.

[20– sans date]
Je suis un garçon turc de 17 ans. Lorsque le coup d'État a échoué en Turquie, j'étais en Europe avec ma famille, pour nos vacances. Mon père « était » un parquetier et ma mère était « une juge ». Nous sommes rentrés en Turquie parce que nous savions que nous étions innocents, malgré le fait que nous aurions pu rester en Europe, mes parents ont été emprisonnés pour les empêcher de s'évader avant le procès.
Nos comptes bancaires et nos biens ont été confisqués par le gouvernement.
Les avocats sont menacés par le gouvernement, donc aucun avocat n'accepte de nous défendre ; et de toute façon nous ne pouvons pas nous le permettre parce que le gouvernement a pris notre argent.
Les avocats désignés par le gouvernement ne sont là uniquement pour dire que les suspects ont des avocats. Ils ne nous sont d'aucune aide. Les conversations entre les suspects et les avocats sont enregistrées et écoutées.
Ils ont mis mes parents dans une cellule de punition il y a un mois, sans aucune raison. Cela fait 120 jours que je n'ai pas pu communiquer avec ma mère. Lorsque nous leur posons la question, nous ne recevons pas de réponse sur le fait que tout contact est interdit. Mon père et ma mère sont co-accusés dans la même affaire et il n'y a aucune différence entre eux.
Ma mère a été transférée dans une autre prison la semaine dernière à I., qui se trouve à 5 heures de route de notre domicile et, quand nous avons appelé la prison et ils nous ont dit que l'interdiction de communication était toujours en vigueur. Je n'ai reçu aucune réponse concernant ma requête.

Comme je l'ai déjà dit, cela fait maintenant 4 mois que j'ai vu ma mère pour la dernière fois. Ceci est contraire à la loi et ceci dans n'importe quelle circonstance.
Je suis juste un fils qui veut voir sa mère, quel genre de danger je pourrais causer !

[21 – sans date]
Je suis un étudiant turc à la faculté de droit de l'université d'Ankara.
À la suite de la tentative de coup d'État ratée en Turquie le 15 juillet, mon père, qui était juge, a été illégalement arrêté et suspendu de son travail, sans base légale ni de preuve substantielle, bien qu'il n'ait pas été impliqué dans ce coup d'État si désastreux, en tant que juge honorable qui a servi son pays pendant de nombreuses années.
Après avoir entendu l'accusation de son implication dans le coup d'Etat, avec 140 autres collègues (seuls les membres de la Cour de Cassation sont au nombre de 140, alors que le nombre total de juges licenciés est d'environ 4000), mon père n'a même pas tenté de fuir et a préféré rester à la maison pour attendre la police.
La prison sécurisée où mon père est détenu est une construction récente, avec de nombreuses malfaçons telles que le manque de chauffage, des problèmes d'électricité, d'eau et de sanitaires.

En bref, les détériorations des conditions de vie visent à exposer les prisonniers à l'effondrement physiologique et à les obliger, en tant que seule issue possible, à confesser un crime qu'ils n'ont jamais commis. Environ 140 anciens membres de la Cour de Cassation sont détenus à l'isolement dans les mêmes conditions que mon père.
Parallèlement, les médias et les médias sociaux pro-gouvernementaux dénoncent les opposants politiques comme des traîtres, les insultant de manière, à créer une atmosphère chaotique et peu sûre où prévalent la discrimination et la polarisation contre nous et ils vont jusqu'aux menaces et discours haineux.
Dernièrement, mon grand-père a été accusé d'avoir téléchargé une application de messagerie pour smartphone appelée "bylock". Il a été libéré après 4 jours de détention et seulement parce qu'il était incapable d'utiliser un smartphone, souffrant d'une maladie des mains.
En définitive, une épée de Damoclès est suspendue sur toute ma famille.
Pendant ce temps, ma mère atteinte d'un cancer depuis 2008 a dû subir une chimiothérapie en raison d'une rechute, favorisée par ces temps difficiles et les événements malheureux et stressants qu'elle a connus récemment.

Alors que ma mère a acquis le droit à la retraite anticipée pour incapacité physique, et bien malgré cela, elle a été révoquée de son emploi sans justification et uniquement sur la base du dernier décret "d'urgence" promulgué. Elle sera donc privée de sa mutuelle indispensable pour payer son traitement médical, 100 jours après son licenciement.

Ma sœur qui vient de terminer sa formation d'avocat a dû faire face à une série de refus dans toutes ses tentatives de postuler à un travail dans un cabinet d'avocats, en raison du fait qu'elle était la fille d'un détenu accusé d'être impliqué dans la tentative de coup d'état.
En tant que personnes respectueuses vivant une vie digne, nos vies ont soudainement basculé. En raison du manque de sens de la justice et de l'impartialité des autorités judiciaires turques et de l'absence de véritable procédure d'appel, nous avons envisagé de vous informer, en tant que personnes capables d'exprimer nos préoccupations et de témoigner des atrocités dont nous faisons l'objet, des violations et des persécutions continues, et ce en dernier ressort.
Cordialement,

[22 – sans date]
Je suis la fille d'un juge de la Cour suprême.
Mon père a exercé les fonctions de Conseiller à la Cour suprême (Yargıtay), il a été juge pendant plus de 30 ans, au total, en Turquie. Il a été emprisonné pendant plus de 2 mois sans aucune charge ni preuve à son encontre.
Il n'a jamais eu de lien avec une communauté religieuse, pourtant il est accusé d'avoir un lien avec un mouvement religieux. Il a toujours été un laïc fidèle. Pendant des années, il a critiqué le régime d'Erdogan, en rapport avec la corruption du gouvernement et à ses visées pour atteindre les laïcs. Il a jugé des affaires basées sur l'incapacité du gouvernement à contrôler et à supprimer le trafic de drogue dans les écoles.
Comme vous le savez, les juges de la Cour suprême bénéficient de la plus grande protection institutionnelle garantie par la Constitution. Pour révoquer un juge de la Cour suprême, il faut suivre une procédure institutionnelle. La façon dont il a été révoqué est non seulement contraire à notre Constitution mais également contraire au droit international.
En tant que membres de sa famille, nous avons des preuves évidentes qu'il a subi un traitement injuste, tel que le manque d'eau potable et de nourriture. Je suis très déçue que la communauté internationale ignore ces illégalités.
S'il vous plaît, donnez-moi un moyen d'aider mon père. Je suis une adolescente au lycée. Mon père était juge, il était un juge honorable et respecté, il avait beaucoup de succès dans son travail. Après six ou sept années de carrière, il a été promu juge de haut niveau et, après plusieurs années de service, il a été promu au niveau d'Inspecteur judiciaire ; il a beaucoup voyagé.

Après le 15 juillet, ma vie a complètement changé. Mon père a été arrêté pour appartenance à une "organisation terroriste". J'essaie de comprendre ce qu'a fait mon père. Pourquoi ces personnes ne lui donnent aucune chance de se défendre depuis près de 4 mois maintenant. Pourquoi ils ont pris tout notre argent. Pourquoi ces gens sont-ils si méchants, pourquoi les gens ne respectent-ils pas les droits des autres personnes ? Pourquoi personne ne nous écoute ?

[23 – sans date]
Je suis un médecin. Je suis mariée depuis 12 avec le parquetier X et nous avons 2 enfants. Mon mari, mes enfants et moi-même étions à la maison dans la soirée du 15 juillet comme l'a indiqué mon mari lors de son interrogatoire. Nous étions terrifiés quand nous avons vu le coup d'Etat à la télévision.
Le soir du 16 juillet, j'ai vu le nom de mon mari sur la "liste des mises à pied" des juges et des procureurs.
Le matin du 17 juillet, mon mari a reçu un appel du palais de justice. Après cet appel, il est allé au tribunal et a été arrêté dans son bureau. À partir de ce moment, nos vies ont été bouleversées.
Cette tentative de coup d'État a été commise par une organisation terroriste formée dans les forces armées turques. Je ne comprends pas comment mon mari et les autres (environ 3000) juges et procureurs ont pu être associés à cette tentative dégoûtante, sans preuve.
La police a perquisitionné notre maison comme si nous étions des criminels, comme si nous avions trahi notre pays. La perquisition a eu lieu en l'absence du procureur. Après 4 jours de garde à vue, mon mari a été traduit devant un tribunal. Le tribunal a décidé de l'arrêter, accusé d'appartenir à l'organisation terroriste. Sans preuve.
Le soir du 20 juillet, mon mari a été envoyé à la prison de sécurité fermée de X.
"La peine de mort peut revenir", c'est ce qui était dit dans les médias et la situation de mon mari, bien que non coupable, m'a mis dans un état psychologique indéfinissable.
Pendant les 10 premiers jours, ni moi ni notre avocat, n'avons été autorisés à rencontrer mon mari de quelque manière que ce soit.
Les contestations de mon mari à l'intérieur et celles de notre avocat de l'extérieur ont toutes été rejetées. Nous n'avons été autorisés à intervenir auprès de lui qu'à partir du dixième jour de détention. Mon mari a demandé les textes du décret d'État d'urgence, mais l'administration pénitentiaire a rejeté sa demande.
Tous les avoirs des 2874 juges et procureurs ont été gelés.
On nous a demandé de quitter notre logement dans les 15 jours suivant la notification.
Mon mari et les autres juges et procureurs ont été démis de leurs fonctions par le Conseil Supérieur de la Magistrature en date du 24 août 2016.
Mon mari a passé 42 jours en prison sans avoir commis aucun crime. Mon mari a été stigmatisé par la société, par sa profession et notre droit de vivre ensemble nous a été retiré. C'est injuste et nous n'avons pas l'occasion de défendre nos droits.
Mon mari est un bon père. Il se soucie beaucoup de nos enfants. Il ne s'intéressait pas à la politique. Les choses importantes dans sa vie sont la justice et la famille.
Je suis complètement désespérée.

[24 – sans date]
Mon mari était juge à X. Le 16 juillet 2016, alors qu'il accomplissait son travail, il a été suspendu de son poste et, parallèlement, un mandat d'arrêt a été lancé contre lui. Lorsque nous avons vu la décision d'arrestation, nous avons été choqués de constater que ses 2846 collègues étaient également concernés. Je ne comprends pas comment ils peuvent savoir que mon mari est coupable d'un coup d'Etat alors que 12 heures seulement se sont écoulées depuis le coup d'État ? Mon mari était en train de jouer aux cartes dans le café de notre voisinage.

Mon mari a été en garde à vue pendant deux jours, puis il a été conduit devant le procureur pour interrogatoire. Le procureur lui a posé ces questions :
Où étiez-vous lorsque le coup d'État a éclaté ?
Connaissez-vous FETÖ, avez-vous étudié dans des écoles tenues par FETÖ, vos enfants ont-ils étudiés dans de tels écoles, votre femme est-elle associée à Feto ?
Avez-vous des amis associés à FETÖ ? Si vous en avez, dites-nous leurs noms.
Mon mari a dit qu'il avait la preuve de l'endroit où il était cette nuit-là. Mais le procureur n'a pas enquêté.
Mon mari a toujours dit qu'il n'avait aucun lien avec FETÖ. Mais son arrestation a été validée après une audience qui n'a duré que dix minutes.
Un autre problème choquant est qu'ils les ont regroupés en un seul groupe de 6-7 personnes et les ont interrogés pendant seulement 3-4 minutes chacun. N'est-ce pas contre la loi ? Notre avocat nous a dit qu'après l'audience, il avait entendu une conversation téléphonique entre le procureur qui procédait à l'interrogatoire et un de ses collègues. L'un d'eux a dit à l'autre : "Nous ne pouvons arrêter personne avec ces preuves, seule la liste est une preuve »
Il n'y a aucune preuve du crime présumé de mon mari, mais il a été arrêté le 20 juillet 2016. Il a été envoyé à la prison de S. Au cours des quatre premiers jours, nous n'avons pu obtenir aucune information à son sujet. Nous ne savions pas s'il était toujours en vie ou s'il était mort. J'étais tellement inquiet pour lui. Je ne pouvais pas dormir la nuit. Après ces quatre jours, nous avons obtenus des informations à son sujet. Puis les visites sans contact physique ont commencé.
Bien que 48 jours se soient écoulés, nous ne pouvons toujours pas le contacter. Ils ouvrent généralement un parloir une fois par mois. Aucune correspondance ne nous est autorisée. Mon mari et ses amis écrivent des requêtes en prison mais elles ne sont pas remises aux personnes autorisées. Ils n'ont pas de stylos ou de papier à disposition. Donc, ils ne peuvent rien écrire.
Mon mari a vu son avocat une seule fois au cours des 48 derniers jours et leur entrevue a été surveillée par un gardien. Ils n'ont formulé aucune accusation En juillet 2016, je suis allée au tribunal dans le bureau de mon mari pour prendre ses effets personnels. Son nom avait été effacé et son bureau avait été fouillée sans mandat.
J'ai failli ne pas pouvoir rentrer dans son bureau. J'ai récupéré ses affaires personnelles avec un état des lieux.
Le mercredi 24 août 2016, le Conseil supérieur de la magistrature a radié mon mari et 2846 juges et procureurs en adoptant une disposition unique. Après cet acte, le 2 septembre 2016, un nombre supplémentaire de juges et de procureurs ont été démis de leurs fonctions. Au total, 3390 juges et procureurs ont été démis de leurs fonctions. Les noms des juges et procureurs destitués ainsi que leur numéro d'enregistrement ont fuité sur internet.
Beaucoup de femmes de magistrats destitués ont, elles-mêmes, été licenciées de leur travail, à cause de leur mari. Bon nombre d'entre elles ont vu leur permis de travail ou charges révoqués.
Je suis une enseignante et je crains d'être licencié.
J'envoie donc ce courrier électronique depuis un cybercafé et à plusieurs adresses électroniques.

[25 – sans date]
Je suis l'épouse du procureur N. qui est maintenant en détention provisoire à X, dans la prison de haute sécurité de XX.
Mon mari, alors qu'il était procureur dans la ville de B., a été arrêté après avoir été inculpé du crime d'appartenance à l'organisation terroriste FETÖ / PDY et d'avoir tenté de renverser le gouvernement.
Les décision et/ou sanction de suspension, le renvoi ou la révocation à l'encontre ou imposé aux fonctionnaires, toutes ces mesures ne sont soumises à aucun contrôle juridictionnel.
L'équilibre entre accusation et défense ne tient plus et est désormais en totale défaveur de la défense ; les allégations d'usage de la violence, de menaces et de mauvais traitements à

l'encontre de prisonniers se multiplient de manière spectaculaire ; des contraintes légales sont imposées aux biens de ces personnes ou leurs biens sont saisis injustement. Et ces personnes sont privées de nombreuses garanties prévues par la Constitution, notamment la liberté de revendiquer des droits et le principe du juge naturel.
Par ailleurs, une série d'amendements aux dispositions concernant le Conseil supérieur de la magistrature a été introduite dans notre Constitution du 7 mai 2010 ; et dans le cadre de ces amendements, la composition du Conseil supérieur des juges et des procureurs a été révisée, notamment en ce qui concerne la nomination de ses membres et le mode de sa formation. À travers cette révision, une nouvelle procédure électorale a été adoptée visant à permettre aux juges et aux procureurs de désigner et d'élire des membres du Conseil supérieur de la magistrature. Ces nouvelles dispositions juridiques, qui sont conformes aux principes d'un État de droit démocratique, ont malheureusement conduit dans la pratique à l'utilisation de pratiques irrégulières et illégales par ceux qui ont remporté les élections contre ceux qui les ont perdues. Un aperçu de l'histoire récente du Conseil supérieur des juges et des procureurs, limité aux deux dernières années, serait suffisant pour comprendre ces enjeux. Un examen de la manière dont les membres de l'Association des unités judiciaires, qui ont remporté les dernières élections, ont été promus à des postes plus élevés, et comment les membres des autres associations, ceux qui ont perdu les élections, ont été démis de leurs fonctions et de leur titre, un tel examen serait suffisant pour prouver la validité de cette hypothèse. Je suis d'avis qu'un examen attentif des décisions de nomination ou de mutation de juges et de procureurs, prises avant et après des enquêtes importantes, serait suffisant pour confirmer la validité de cette hypothèse.
J'aimerais également souligner qu'immédiatement après la tentative diabolique de coup d'État (!) du 15 juillet 2016, le Conseil supérieur de la magistrature a tenu une réunion, le lendemain du coup d'État manqué, pour examiner une série de plaintes émanant de représentants du pouvoir politique. Et lors de cette réunion, le Conseil a suspendu plus de trois mille juges et procureurs en suspendant l'immunité judiciaire de ces juges et procureurs, leur permettant ainsi de faire l'objet d'une enquête. Dans ce contexte, plus de deux mille juges et procureurs ont été démis de leurs fonctions devant le Conseil Supérieur de la Magistrature, en raison de la tentative de coup d'État manquée.
Mon mari a été arrêté illégalement. Permettez-moi de le dire ainsi :

4- Aucune mention n'est faite d'actes considérés comme constitutifs du crime (i) en rapport avec lequel il a été accusé : ni dans l'acte qui a ordonné son arrestation ni dans celui qui a ordonné son maintien en détention.
5- Les motivations concernant la nécessité de la détention ne sont jamais indiquées de manière concrète et raisonnable, ni dans le mandat d'arrêt ni dans les décisions prises quant à la prolongation de la détention.

S'il était libéré, il n'aurait aucune raison de s'échapper ou de commettre un crime. C'est parce que :

a) Tous ses biens ont été saisis. Dans le cadre de ces mesures imposées par le gouvernement, ses comptes bancaires sont bloqués et ne sont pas librement utilisables. Par conséquent, il n'a aucune ressource

b) il croit fermement que l'enquête à son encontre se terminera par une décision positive et qu'il sera réintégré dans ses fonctions. En conséquence, il n'a aucune raison de s'échapper ou de s'enfuir.

c) Mon mari n'a jamais tenté de s'échapper avant son arrestation. Après avoir été convoqué par téléphone, il s'est rapidement rendu à l'endroit où il avait été invité à se présenter. Malgré tout, l'examen et la fouille ont été effectués avant que la décision de l'arrêter ou la décision de maintenir sa détention et pour déterminer s'il allait prendre la fuite ou non. Au contraire, il a toujours dit « je n'ai pas fui et je ne le ferais pas parce que je crois en mon innocence et je n'ai commis aucun crime ».

d) Ni les autorités judiciaires ni les autorités administratives n'ont pu déterminées où faire une réelle évaluation d'une tentative de fuite ou le risque de fuite, et plus

important, la ou les raisons derrières le soupçon raisonnable n'est ou ne sont jamais mentionnées dans les décisions.

6- A partir d'un rapide examen de la déclaration faite par mon mari au parquet, il est facile de comprendre que les questions posées à mon mari n'étaient pas directement liées aux actes qui ont été rapportés comme constituant le crime (i) pour lesquels il a été accusé, mais ils étaient liés à des questions liées à la liberté de pensée et d'opinion.

Voici certaines des questions :

* Dans quelles écoles as-tu étudié ?
* Où êtes-vous resté pendant vos études universitaires ?
* Avez-vous travaillé ou été représentant de classe ou membre d'un comité d'étudiants pendant vos études à l'université ?
* Pour qui avez-vous voté lors des élections du Conseil Supérieur de la Magistrature ?
* Avez-vous déjà publié des publications contre le gouvernement sur les réseaux sociaux
* Avez-vous eu des discussions avec vos amis contre le gouvernement ?

Pour couronner le tout, mon mari a été licencié de la profession sur la base d'allégations infondées par manque de preuves. Les interrogatoires et les enquêtes qui ont servi de base pour sa révocation, avaient commencé bien avant la prise de fonction de mon mari et dans lesquels il n'avait jamais été impliqué en tant que procureur ou juge. Malgré le fait que chacun ne devrait être tenu responsable que de ses propres actes et décisions, conformément au principe de la responsabilité pénale personnelle et de la personnalisation du châtiment, il a été tenu pour responsable des actes et décisions prises par autrui.

[26 – sans date]

Le juge X a déclaré lors de l'interrogatoire que le procureur n'avait aucune preuve, à l'exception de la liste devant elle. Elle pense que la liste et les questions proviennent du gouvernement central.

Pendant l'interrogatoire, on lui a demandé :

Pendant la tentative de coup d'Etat avec qui tu étais et de quoi as-tu parlé ?

De quel lycée es-tu diplômé ?

Dans quelle classe préparatoire (en turc : Dershane) es-tu allée ?

Avez-vous participé aux opérations de dépouillement lors des élections du Conseil supérieur de la magistrature en 2014. Avez-vous enregistré le résultat du dépouillement ?

Elle a vu qu'il y avait une longue liste de 2 pages devant eux. Elle était la seule personne libérée ce jour-là. Le procureur a dit qu'il était aussi en danger, à cause de la décision qu'il avait prise.

Il a dit que tout le monde parlait d'une nouvelle liste de 1500 noms qui avait été préparée et que n'importe qui pouvait y figurer à tout moment.

Elle a déclaré que certains juges qui avaient arrêté les autres juges, avaient pleuré après les interrogatoires.

[27 – sans date]

Chers collègues,

Nous, les 3500 juges et procureurs, avons été licenciés sans procès et sans possibilité de nous défendre, et nous avons été accusés en plus d'avoir participé au coup d'État !

Ce n'est pas tout. Ce que notre pays vit est le pire des cauchemars depuis la tentative de coup d'État du 15 juillet.

Sans présenter aucune preuve, nous avons été arrêtés, menottés en présence et sous les yeux de nos collègues, du personnel, des membres de notre famille, de nos enfants. Nous avons été battus, insultés, torturés et détenus, isolés.

Les maris et les femmes ont été arrêtés en même temps laissant les enfants seuls.
À cause de ces situations, certains de nos enfants ont été envoyés à l'orphelinat.
Des femmes enceintes ont fait des fausses couches en raison de mauvais traitements. Certains d'entre elles ont donné naissance prématurément. Quelques chanceuses ont eu le droit d'allaiter leurs enfants en prison.

Ce texte n'est pas le scénario d'un film d'horreur. C'est la vérité nue !
Ceci est un résumé de ce qui a été vécu au cours des deux derniers mois. Nous pouvons identifier chaque événement en détail, personne par personne. C'est actuellement ce qu'on peut appeler une purge en Turquie. Parce qu'à côté du traitement adopté contre nous, notre famille a également été ciblée, les conjoints et les enfants sont des victimes. Même nos conjoints, même nos parents, ont été licenciés. Les enfants de certains d'entre nous ont été refusé dans des écoles publiques.
Tous nos biens, acquis grâce à nos salaires ; toutes nos économies dans les banques ont été confisquées. Nos cartes de crédit ont été bloquées et nos familles sont condamnés à avoir faim. Il faut en outre dénoncer que toutes ces mesures répressives ont été adoptées sans aucune preuve. Aucun acte d'accusation ne nous a été notifié, pas même les décisions qui ont ordonné le maintien de la détention préventive. Beaucoup d'entre nous ne connaissent même pas le nombre de procédures qui nous concernent ; nos avocats ont été arrêtés et nous avons du mal à trouver des avocats pour nous représenter. Les juges qui traitent nos procédures en vue du procès sont démis de leurs fonctions. 188 juges de hautes juridictions, quatre membres du Conseil supérieur de la magistrature et deux membres du Conseil constitutionnel ont été arrêtés.
En bref, dans le contexte de l'environnement d'horreur et de terrorisme qui a été créé, nos droits fondamentaux tels que la présomption d'innocence, le principe de la responsabilité pénale personnelle et la légalité sont brutalement violés.
Notre seule demande est d'avoir un procès équitable, malgré la destruction de nos vies. Parce que nous savons que nous ne sommes pas impliqués dans le coup d'Etat. Ceci est connu des autorités turques. La raison de cette férocité est que nous ne sommes pas affiliés auprès de l'association progouvernementale "Unité Judiciaire ", qui est soutenue par le gouvernement et par conséquent nous sommes marqués et listés comme opposants. Soyez assurés que tout cela peut être démontré.

S'il vous plaît entrez en contact avec nous. Cherchez le moyen de le faire. Vous réaliserez à quel point la situation est horrible si vous arrivez à nous contacter.
Veuillez suivre les procédures auxquelles nous sommes soumis : les phases d'investigation et les audiences. S'il vous plait, interrogez les autorités et nos avocats, veuillez étudier les recours que nous avons soumis à la Cour européenne des droits de l'homme.

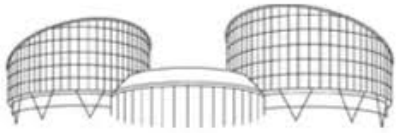

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Vous vous rendrez compte qu'il n'y aura pas de procès. 3500 juges et procureurs sont arrêtés, sans aucune preuve. Nous sommes des hommes de loi et non des putschistes.
Nous condamnons et rejetons tout type de "coup d'Etat". Mais nous ne pouvons trouver aucune possibilité de prouver notre innocence, à cause du régime d'horreur et de purge qui existe dans notre pays. Vous êtes les personnes qui peuvent s'assurer que nous ayons l'occasion de faire entendre notre voix depuis ce puits profond.
P.S. Depuis le 21 septembre 2016, je suis toujours détenu dans une cellule d'isolement. Sans aucune raison.
X (juge emprisonné).

[28 – sans date]
Mon mari X, qui a été magistrat du parquet pendant 16 ans, a été arrêté à la suite du coup d'État atroce du 15 juillet alors qu'il était toujours en fonction.
J'ai appris la nouvelle de l'horrible tentative de coup d'État par de mon mari, qui l'avait lui-même appris en regardant la télévision le soir du 15 juillet. À ce moment-là, mon mari travaillait sur ses dossiers qu'il avait ramenés de son bureau de YY à la maison, alors j'étais avec ma famille à XX.
Nous étions terrifiés par les informations à la télévision, en tant que citoyens d'un pays dont l'histoire est pleine de coups d'État. Le soir du 16 juillet, j'ai vu le nom de mon mari sur le site Web du Sabah News-paper intitulé "Juges et procureurs impliqués dans le coup d'État". Dès que je l'ai vu, je suis parti pour YY avec ma famille. Le matin du 17 juillet, nous sommes allés au tribunal, après que mon mari eut été invité à comparaître devant le bureau du procureur général de l'AY. Et à partir de ce moment-là, je me suis retrouvée au milieu de situations extrêmement négatives, pour la première fois de ma vie et que je ne souhaite à personne. Mon mari a été interrogé.
Ce sont les questions qui ont été posées :

- Est-ce que lui ou sa femme ou ses frères avaient déjà été logés dans une maison ou un foyer appartenant à une organisation terroriste armée pendant leur vie étudiante ?
- A quels magazines était-il abonné ou avait-il été abonnés dans le passé ?
- A-t-il de l'argent à la banque, quelle banque et a-t-il déjà effectué des transactions ?
- L'organisation terroriste a-t-elle pris contact avec lui ?
- Avait-il été membre d'un bureau de vote lors des dernières élections du Conseil supérieur de la magistrature (HSYK) ? avait-il été observateur ? Avait-il utilisé un appareil photo à l'époque ?
- Quand a-t-il eu connaissance de la tentative de coup d'État ?

Et malgré le fait que toutes ses réponses étaient toutes "non" à toutes les questions, un mandat d'arrêt et un mandat de perquisition ont été lancés contre lui, accusé d'appartenance à une organisation terroriste armée.
Dans les deux mandats, une maison où nous vivions brièvement il y a 15 mois a été indiquée comme notre résidence. Lorsqu'un mandat de perquisition a été lancé pour la bonne adresse, la perquisition de notre domicile a eu lieu sans la présence d'un procureur.
Au cours de la perquisition, un ordinateur fourni par l'État a été saisi et une clé USB contenant des fichiers de documents délivrés par mon mari, un téléphone en panne qui faisait désormais partie des jouets de notre fille, et 3 autres CD, y compris celui dans lequel nous gardions nos photos de voyage et aucune copie n'a été délivrée des fichiers contenus dans les appareils électroniques saisis.
À la fin de la période de détention de quatre jours dans les locaux de la cour, un mandat d'arrêt a été lancé pour appartenance à une organisation terroriste, motivé uniquement par la liste abstraite de crimes pour lesquels ils étaient jugés et sans précision des faits comme les preuves de son appartenance à une organisation terroriste: quand et comment il en est devenu membre, quelles activités il avait menées pour cette organisation armée et de la même manière sans mettre en évidence les preuves qui démontraient sa tentative d'abolir l'ordre constitutionnel ou bien la manière dont il avait commis ces crimes.

Je me sens extrêmement mal quand je lis les accusations …
Mon mari a été envoyé à la "prison sécurisée" de Y : le 20 juillet.
J'ai été choqué par certaines déclarations publiques : "Nous voulons la peine capitale". Des phrases telles que "Ce que vous demandez, ce sera fait", ont été rapportées dans la presse sous forme de commentaires du président et des politiciens. Parce que nos noms sont connectés avec ceux qui ont commis la tentative de coup d'État. Nous sommes deux fois victimes de tout cela alors que nous sommes innocents. Quand la peine capitale reviendra…
Chers membres (de Medel), ni nous ni notre avocat n'avons pu entrer en contact avec mon mari pendant les dix premiers jours.

- Toutes les requêtes ou contestations déposées par mon mari et son avocat ont été rejetées.
- Nous pouvons avoir un parloir mais "sans aucun contact physique avec lui" et seulement après le dixième jour qui a suivi l'arrestation.
- Nous avons pu avoir un « proxy » le 09/08/2016
- Les visites avec contact sont interdites
- Nous pouvons exercer notre droit de parole par téléphone tous les 15 jours, et ce pour la première fois le 18.8.2016.
- L'échange de documents lors des entretiens avec l'avocat est toujours interdit ;
- Les discussions avec le défenseur ont lieu en présence d'un policier et sont enregistrées sur vidéo.
- Mon mari m'a dit que ses demandes (et probablement celles de ses autres collègues arrêtées), visant à obtenir une copie du décret proclamant l'état d'urgence, avaient été rejetées par l'administration pénitentiaire.
- Le jour de ma première visite, j'ai appris que les magazines scientifiques et de puzzles que j'avais livrés à la prison de mon mari ne lui avaient pas été livrés.
- Mon mari m'a appris que les demandes d'obtention de copies du règlement pénitentiaire et de matériel à écrire et d'enveloppes, que mon mari - et probablement tous les juges et procureurs détenus - avaient été soumises à l'administration pénitentiaire pour rédiger la pétition, ils n'ont pas été pris en compte.
- J'ai un document de mon mari, il s'agit d'un recours qu'il a l'intention de présenter à la Cour européenne des droits de l'homme, mais je ne suis pas sûr qu'il a été envoyé.

J'essaie d'expliquer ma situation à n'importe qui, n'importe où, pour faire entendre ma voix depuis cette position où je ne parviens même pas à reprendre mon souffle.

[29 – sans date]
Chers collègues,
Comme vous le savez, le Conseil supérieur de la magistrature a révoqué 2847 juges et procureurs le 24 août 2016 sous le numéro de décision 2016/426.
Le Conseil n'a pas accordé le droit de défense aux nombreux juges et procureurs destitués. Autrement dit, Le Conseil a décidé leur révocation sans écouter aucun argument ou observation des nombreux magistrats démis de leurs fonctions.
Le Conseil déclare dans sa décision que, dès le moment où il est considéré qu'il existe une concordance / une connexion et une relation et un lien entre ces juges et procureurs et le FETO / PDY, le licenciement de ces juges et procureurs est décidé à l'unanimité en vertu de de l'article 3 du décret d'urgence numéro 667.
En particulier, le Conseil n'a pas utilisé les mots "membres de l'organisation". Ce que je veux dire par là : les 2847 juges et procureurs sont accusés d'appartenir à des organisations terroristes dans le cadre de l'enquête pénale en cours. Toutefois, le Conseil a préféré éviter d'utiliser le mot "membre". Au lieu de cela, il avait l'intention d'utiliser les mots "connexion, lien et / ou relation".
Malgré ce choix lexical dans le texte de la décision, le vice-président du Conseil, Mehmet Yilmaz, a fait des commentaires publics en utilisant constamment le mot "membre". Au

contraire, il est allé plus loin dans son compte Twitter en écrivant "il a été décidé par la plénière du Conseil que les 2 847 juges et procureurs membres de l'organisation terroriste FETO avaient tous été licenciés".
En tant que chef d'un bureau judiciaire, Mehmet Yilmaz a déjà décidé que 2847 juges sont membres d'une organisation terroriste.
Et cela implique au moins 3 choses :
1. une violation manifeste du droit de ne pas être qualifié de criminel, ce qui implique être partial
2. une pression sur les tribunaux et les procureurs concernant les enquêtes judiciaires en cours
3. une violation de la présomption d'innocence.
Passons maintenant à la motivation pour la décision de licenciement massif. La décision comprend 61 pages avec des commentaires généraux et des fondements. Rien ne peut être trouvé qui fait référence à des faits spécifiques imputables à chaque juge de la liste, car chacun de nous est limité à des considérations générales. Donc, personne ne sait sur quelle base la décision est prise. Autrement dit, personne ne connaît l'accusation exacte qui lui est reprochée.
Voici les raisons/fondements :
1. Les activités juridiques à l'Ecole Nationale de la Magistrature,
2. L'assiduité aux cours professionnels,
3. L'assiduité aux cours d'anglais,
4. Les échanges à l'étranger à des fins éducatives,
5. Nominations à des fonctions administratives, tels qu'une direction générale, un membre de l'Inspection générale du ministère, un chef de directions au ministère, en particulier à l'Inspection,
6. les post sur les réseaux sociaux,
7. Les Plaintes adressées au Conseil concernant ces juges,
8. Les cas d'enquêtes disciplinaires et pénales concernant ces juges,
9. les enquêtes dans juridictions des des juges,
10. les Décisions prises par les juges concernant les affaires mettant en cause l'organisation FETO,
11. les rapports de police,
12. Les décisions des juges concernant la destitution de policiers considérés comme des membres du FETO,
13. Des informations concernant leur vie sociale,
14. Les applications/logiciels utilisés par les membres de l'organisation,
15. Les motifs des récentes ordonnances de détention et de mandat d'arrêt vis-à-vis des juges,
16. Procès-verbal d'interrogatoire,
17. Les déclarations de ceux qui ont avoué.
Par exemple, la décision ne dit rien sur moi en particulier. Je n'ai vu que mon nom dans la liste. Je ne sais pas quels chefs d'accusation s'applique à mon affaire.

[30 – sans date]
J'exerçais les fonctions de juge au Conseil d'État avant d'être suspendu de mes fonctions par la deuxième chambre du Conseil de la Magistrature ("HCJP"), comme les 2 744 autres juges et procureurs, à partir du 16.07.2016, juste après la tentative de coup d'Etat qui a eu lieu le 15/07/2016 et que je n'ai ni soutenu ni aidé et alors que je suis foncièrement contre. Une liste aussi longue, préparée par l'Assemblée du Conseil supérieur, qui s'est réunie tôt le matin, prouve que cette décision de suspension de 2 745 juges est la simple exécution d'une décision existante. L'élimination des juges qui sont indépendants et impartiaux. C'est cela que visait la décision du Conseil. Je ne connais toujours pas les raisons de ma suspension, car la décision susmentionnée ne m'a pas encore été notifiée.

À la date du 16 juillet 2016, le bureau du procureur général de X a réclamé un mandat de dépôt, une perquisition et une saisie contre moi. Acte illégal car contraire aux dispositions de la "garantie judiciaire" accordée aux juges et aux procureurs. Selon la législation turque, les juges et les procureurs ne peuvent être ni placés en garde à vue ni arrêtés, sauf dans certains cas de fait, en particulier lorsqu'il existe une situation de flagrant délit d'un crime grave.
La tentative de coup d'Etat était toujours en cours et donc constituait le fondement du flagrant délit, comme si j'avais participé à la tentative de coup d'État.
Cependant, ce fondement n'a été repris ni dans les réquisitions du procureur ni lors des investigations de la Tribunal pénal de justice après la perquisition, les saisies et le mandat d'arrêt.
Le crime allégué serait l'appartenance au FETO / PDY (organisation terroriste des fétullahistes), une organisation terroriste armée, à la fois par le bureau du procureur général et par le tribunal pénal de la paix, sans aucune référence à l'existence du flagrant délit.
Comme on peut le constater, le procureur général conteste le crime allégué sans fondement, car il est impossible de démontrer le flagrant délit pour le crime d'appartenance à une association terroriste. Nos noms ont été révélés à la presse en tant que juges impliqués dans le complot, alors même que cette circonstance n'avait pas été utilisé comme base de l'acte de révocation, publié par le Conseil Supérieur de la magistrature.
Révéler nos noms est une violation flagrante de la règle de présomption d'innocence garantie par la Convention européenne des droits de l'homme ("CEDH").
Les pratiques illégales se sont poursuivies après les ordonnances de perquisition, de saisie et de détention provisoire. La loi numéro 2.802 sur le statut des juges et des procureurs, qui dispose que la perquisition doit avoir lieu en présence d'un avocat et d'un parquetier, a également été violée.
De plus, mes appareils électroniques ont été emportés au lieu d'effectuer une copie des données contenues.
L'ordonnance de perquisition et l'ordonnance de détention préventive ont été exécutées le 19 juillet 2016, trois jours après la date de délivrance des documents correspondants. Jusqu'à cette date, j'ai attendu chez moi sans aucune tentative d'évasion. Même si j'étais juge et qu'il n'y avait aucun soupçon d'évasion, ni aucune tentative de rébellion, j'ai été menotté les bras derrière le dos et amené à la voiture de police depuis chez moi au siège de la police de A., toujours menotté, les bras derrière les épaules.
J'ai dû attendre plus d'une heure, debout devant le mur et menotté derrière mon dos, au poste de police pendant que la procédure suivait son cours. Plus tard, moi-même et 12 autres juges et procureurs ont été emmenés dans la cellule de garde à vue normalement faite pour accueillir quatre personnes et faisant tout au plus 10 mètres carrés. Nous n'avons eu ni oreillers ni couvertures et nous n'avons pas été autorisés à utiliser les toilettes la nuit.
Pendant tous ces événements, je n'ai pas été autorisé à parler à mon avocat ; et ma famille n'a pas été informée de ma situation.
Le lendemain, on m'a emmené dans une salle du quartier général de la police pour y effectuer les suites de la procédure avant le passage au tribunal. Pendant les 15 heures de mon séjour dans la salle de détention, on ne m'a donné qu'un petit morceau de pain et deux petites tranches de fromage. Nous avons dû attendre plus d'une heure et demie, debout devant le mur et menottés les bras derrière le dos, ainsi que d'autres juges et procureurs, dans les locaux de la police avant d'être conduits au tribunal.
Même les événements qui se sont déroulés à la cour ont été une honte totale. Bien que j'aie été conduit au tribunal vers 14h30 le 20 juillet 2016, le procureur n'a interrogé que vers 20h30. J'ai été obligé d'attendre dans le couloir du tribunal avec 149 autres juges et procureurs, menottés et encerclés par des policiers armés d'armes à canon long. Nous n'avons reçu ni nourriture ni boisson pendant la longue attente au tribunal.
Au cours de mon interrogatoire, le procureur a posé des questions très personnelles, sans lien avec l'accusation (Dans quel lycée avez-vous fait vos études, avez-vous été envoyé à l'étranger par le conseil de la magistrature, Avez-vous déjà assisté à la commission annuelle de l'Ecole National de la Magistrature…, etc.). Et il n'a fait référence à aucune preuve.

Les 149 autres procureurs et juges et moi-même avons été forcés d'attendre dans le bâtiment du tribunal sans recevoir aucune information après nos interrogatoires, en restant menottés jusqu'à 2 heures du matin. Nous avons ensuite été emmenés dans la salle de prière du palais de justice pour y passer la nuit ; et nous avons attendu, restant menottés tout le temps. Le lendemain c'était encore pire. Le 21 juillet 2016, 149 procureurs et juges et moi-même avons été contraints d'attendre menottés dans le couloir du tribunal, entourés de policiers portant des armes à canon long ; nous y sommes restés jusqu'à 22h00 pour être interrogés par un juge. Encore une fois, nous n'avons pas reçu de nourriture ni de boisson pendant cette période.
J'ai été arrêté par la 9e Cour de justice de paix avec une décision seulement motivée formellement, rendue le 21 juillet 2016, qui ne faisait référence à aucun élément de preuve, document ou information, et sans avoir été interrogée sur les charges. La Cour n'a pas été en mesure de démontrer comment j'étais associée à l'organisation terroriste susmentionnée et quel comportement pouvait être considéré comme une aide ou une complicité envers cette organisation terroriste susmentionnée.
Comme si la décision d'arrestation ne suffisait pas, ma femme et mon fils ont également été punis. Avec la saisie de tous mes avoirs (ma voiture, mes comptes bancaires, où j'avais mis l'épargne de mon salaire et de mes cartes de crédit, etc.). La suspension de mes fonctions, la saisie de tous mes biens, l'annulation de mon passeport et la détention en l'absence suspicion de fuite à travers la violation de la Loi, tout ceci démontre que l'illégalité des poursuites à mon encontre.
Par la suite, l'Assemblée générale du Conseil supérieur de la magistrature m'a privé de ma profession, sans pouvoir exercer mon droit à la défense, droit constitutionnel fondamental. La décision de révocation a été prise, encore une fois, en suspectant que je sois associé à FETO. Cependant, cette décision - ainsi que celle qui a ordonné mon arrestation - n'a pas permis de présenter des éléments de preuve sur lesquels d'appuient les poursuites. Ladite décision, qui contient 60 pages de motivation, ne précisait même pas mon nom et ne donnait pas d'explication personnalisée sur la manière dont j'étais supposé être associé à FETO.
2841 juges et procureurs ont été révoqués à cause de cette seule décision, sans explication ni justifications individuelles. Cela montre que cette décision visait à éliminer/purger des milliers de juges et de procureurs avec des procédures contraire à l'Etat de droit. Il est évident que les procédures judiciaires et la décision de révocation sont un moyen de pression sur la Justice qui devrait être indépendante et impartiale.
Je suis d'avis que mes décisions, les motivations, qui allaient à l'encontre des administrations publiques en demande, m'ont fait figurer sur la liste de révocation. Cependant, j'ai toujours été honnête, indépendant et impartial et dans le respect de l'état de droit.

[31 – sans date]
Je suis l'épouse d'un magistrat du Parquet. Après l'abominable tentative de coup d'État du 15 juillet, mon mari a tout d'abord été suspendu, puis renvoyé de la profession. Par la suite, son salaire et tous ses biens ont été confisqués.
Mon mari lutte contre le terrorisme depuis des années, avec de lourds sacrifices personnels, à une époque où les attaques terroristes étaient si répandues et violentes. Je n'ai jamais oublié qu'un membre de la Cour suprême avait appelé mon mari une fois, précisément en ce qui concerne les attaques terroristes croissantes, et lui avait dit: : "Mon cher frère, pendant que nous regardions les nouvelles concernant les actes terroristes, nous étions si inquiets pour toi que nous te supplions de ne pas sortir sans arme pour ta sécurité" et mon mari a répondu: "Mon cher collègue, mes deux mains tiennent un crayon et écrivent mais je ne suis pas capable de tirer avec une arme". Il n'a jamais utilisé son arme même pas une seule fois, cette arme fournie par le gouvernement. Mon mari, qui avait combattu le terrorisme dans des conditions aussi dangereuses, est malheureusement accusé ces derniers jours d'être membre d'une organisation terroriste.

Je pense que ces accusations sont ahurissantes. Près de 3500 juges et procureurs, y compris mon mari, ont été démis de leurs fonctions pour les mêmes motifs. C'est plus du quart de l'ensemble du système judiciaire. Une personne raisonnable ne peut pas admettre que plus du quart de la magistrature dans un pays ait un lien avec une organisation terroriste.
Immédiatement après sa suspension, nous avons appris qu'un mandat d'arrêt avait été lancé contre lui. Il a donc décidé de ne pas se soumettre à ces pratiques insensibles, illégales et arbitraires. Nous n'avons jamais entendu parler de mon mari depuis.
Mon petit enfant me demande pourquoi nous ne pouvons pas vivre ensemble comme une famille normale et où se trouve son père. Que puis-je dire à mon fils ? Comment puis-je survivre seul, en tant que femme ? Les gens autour de nous ont commencé à nous voir comme des terroristes. De plus, il ne reste personne ou presque pour nous aider. Ils nous ont tous tourné le dos. Il gagnait son salaire en travaillent dur et mettant tout son cœur à l'ouvrage, et nous ne pouvons même pas retirer cet argent de la banque. Sa famille a besoin de son salaire. Quelles circonstances injustes !!
En forçant la porte avec l'aide d'un serrurier et en entrant sans mandat, les policiers ont pris d'assaut ma maison pour la fouiller, alors que j'étais absent. Quand je suis rentrée à la maison, je l'ai trouvée dans un état honteux. Selon les déclarations de mes voisins, les policiers, faisant la perquisition chez moi, ont à un moment donné déclaré avoir soif. Et l'un de mes voisins, présent lors de la perquisition, voulait aller chercher de l'eau au réfrigérateur, mais les policiers ont refusé de boire en disant : « rien ne peut être mangé ni bu dans cette maison de terroristes, cela vaut pour vous également faites ! " Alors, mon voisin a pris de l'eau de chez lui. Tous mes voisins, présents lors de la perquisition de notre appartement, en ont été témoins.
Je veux demander à ces policiers quelles sont les preuves qu'ils ont démontrant que nous sommes des terroristes. Ces manières de faire sont tellement dénigrantes que nous ne pouvons pas dormir la nuit. Tous les membres de la famille ont peur d'avoir de nouveau à vivre une perquisition.
Le 18 juillet, je suis allée au Tribunal pour prendre les affaires de mon mari, mais j'ai été traité comme une terroriste. Au début, ils ne m'ont pas laissé entrer, alors je leur ai dit que je voulais prendre les affaires personnelles de mon mari. Une heure plus tard, j'ai réussi à entrer dans le tribunal. M'attrapant par le bras, un policier m'a arrêté et m'a dit que je pouvais entrer dans le bureau de mon mari, mais uniquement sous son contrôle. L'empêchant de me tenir par le bras, nous sommes montés et avons rencontrer un responsable de ce département. Ils m'ont dit que je pouvais prendre les effets personnels de mon mari mais que cela devait être filmé et que je ne disposais que de quelques minutes. Alors que nous passions devant un bureau, le policier qui m'accompagnait a dit que le procureur en chef adjoint voulait me parler au téléphone. Nous sommes allés à son bureau. Il m'a également traité comme si j'étais une terroriste. Il m'a dit que je ne pouvais pas prendre les affaires de mon mari tant que l'enquête n'était pas terminée. J'ai dit d'accord, puis ils m'ont empêché de quitter le tribunal. Après avoir attendu longtemps dans les bureaux du tribunal, j'ai été autorisé à sortir de là. De manière scandaleuse, j'ai été ensuite suivi en voiture.
J'ai subi des pressions du procureur en chef adjoint et de ses officiers de police, alors qu'ils devraient être les plus attentifs au respect de la loi et des droits de l'homme. Jusqu'à hier, j'étais l'épouse d'un procureur reconnu et honoré dans sa profession, mais aujourd'hui, je suis dans une si mauvaise situation que je ne peux pas regarder les gens dans les yeux. Qui sera tenu responsable du traumatisme subi par ma famille et moi-même ?
Un mois plus tard, je suis retournée au tribunal pour de nouveau essayer de récupérer les affaires personnelles de mon mari. Ils m'ont indiqué que ses affaires avaient été mises dans une boite et que celle-ci était à ma disposition. Je l'ai prise et je l'ai amenée avec moi dans un taxi tout cela sous la surveillance d'un policier.
Alors que nous partions de là-bas, le chauffeur de taxi a été arrêté par le bruit d'un sifflet. Les responsables de la sécurité m'ont dit que le Procureur avait ordonné de me présenter à lui. Nous avons ressorti la boite du taxi et nous sommes remontés pour aller dans le bureau

du Procureur. J'ai été interrogée comme si j'étais une terroriste. Finalement, j'ai pu prendre ses affaires et partir. Depuis lors, les policiers viennent souvent à la maison et cherchent mon mari. Ils disent à mes voisins que mon mari est un terroriste et qu'il faut faire attention à lui. En d'autres termes, ils essaient de ruiner notre réputation auprès de nos voisins et tentent de nous isoler.
S'il vous plaît dites-moi qui va effacer ces évènements de ma mémoire ? Comment ces blessures peuvent-elles guérir dans nos cœurs ?
Sans avoir la possibilité de se défendre, mon mari a d'abord été suspendu, puis révoqué. En tant qu'épouse je ne peux tout simplement pas approuver cette révocation. Je voudrais tellement mettre fin à ces injustices et aux souffrances de mon mari, de celles de ma famille et de toutes les épouses désespérées qui se trouvent dans une situation comme la mienne.

[32 – sans date]
Ayant exercé ses fonctions pendant trois ans dans la province de X, Z. avait terminé ses fonctions dans la région de l'Est et avait été nommé dans la province de YY comme procureur en 2011. Il a accompli sa tache de manière exceptionnelle notamment dans les affaires de terrorisme.
Bien qu'il ait accompli les trois ans de période obligatoire dans ces régions pauvres, il y est resté encore deux ans, conformément à sa volonté. En 2015, alors que le processus de paix en cours avait été interrompu et que les attaques terroristes avaient considérablement augmenté, Z. avait soutenu ses collègues récemment nommés et venait juste d'emménager dans son district. Après avoir passé 8 ans de sa vie professionnelle dans l'Est et le Sud-Est, c'est-à-dire dans des régions où les conditions de vie et de travail sont particulièrement difficiles, Z. a été nommé de manière brutale dans la province de B. Alors qu'il pensait juste qu'il allait commencer une nouvelle vie, il a été arrêté puis placé en détention pour avoir des liens avec une organisation terroriste et pour tentative de coup d'État, tout cela, sans aucune preuve ou accusation spécifique par des collègues qui faisaient semblant de ne pas le connaitre, en l'interrogeant notamment sur son vote lors de l'élection du Conseil Supérieur de la Magistrature en (HSYK) en 2014.

[33 – sans date]
Je suis l'épouse du juge X., qui travaille à la Cour de cassation. Il a plus de 20 ans d'une carrière réussie de juge. Il a travaillé à son bureau jusqu'à 17h30 le 15 juillet. De retour chez lui, il a commencé à travailler sur son nouveau livre sur le droit pénal. C'était une journée normale pour nous. Tout allait bien jusque tard dans la nuit. Bien que nous ayons appris l'échec de la tentative de coup d'État par la télévision, comme tout le monde, mon mari est maintenant accusé de complicité dans la tentative de coup d'État militaire. C'est la déclaration la plus ridicule que j'ai jamais entendue dans ma vie. En conséquence, mon mari a été emprisonné dans la prison de W. Et tout cela a maintenant complètement ruiné ma vie.

Tout d'abord, il a été soumis à 5 jours d'interrogatoire. Au cours de ces cinq jours, la police n'a donné aucune explication sur l'endroit où il était détenu ni sur le type d'accusation.
Tous nos biens ont été confisqués. J'ai reçu un message de mon fils : son passeport a été révoqué, sans aucune raison, à part celui d'être mon père.
J'ai été choqué quand j'ai vu mon mari. Il a perdu du poids, il m'a regardé, si fatigué et si pâle. J'ai eu la chance de lui parler quelques minutes derrière les barreaux. Il m'a dit que les conditions de son interrogatoire étaient terribles. Il a attendu 5 jours avant d'être interrogé, dans une pièce épouvantable, avec environ 30 autres personnes, étendues sur des sols en béton. Ils ne recevaient que deux repas par jour, consistant en un morceau de pain rassis et un peu de confiture. À cause de la nourriture, ils ont tous souffert de dysenterie.
Ils ont été traités aussi durement afin qu'ils avouent. Leur intention était de le garder pendant 30 jours, ce qui correspond à la limite maximale de détention en vertu de la loi d'urgence. Mais ils ont été informés qu'une délégation d'observateur des droits de l'homme se rendrait sur les lieux. C'est pourquoi, ils avaient évacué la structure pour effectuer des travaux d'entretien, tels que la peinture, etc.

Il a été interrogé à la hâte et puis arrêté, et enfin envoyé à la prison Y. Alors qu'il s'agit d'un encellulement individuel, ils sont 6 par cellule. Ils devaient donc dormir les uns après les autres, par roulement de deux heures. Il n'y avait pas assez de lits pour chacun d'eux. Il n'y avait que 2,5 heures d'eau chaude par semaine, ce qui rendait impossible de prendre un bain chacun. Même si l'administration pénitentiaire ne fournissait pas les affaires de premières nécessités comme la serviette, les sous-vêtements, ils ne m'ont pas autorisée à lui apporter des effets personnels. La prison a un magasin où les détenus peuvent acheter des affaires. Mais cela coûte très cher et il n'est pas facile d'obtenir tout ce dont vous avez besoin. Il doit d'abord commander et ensuite attendre longtemps pour l'obtenir. Parfois, il faut un mois pour obtenir une commande même simple.
Lors de ma dernière visite, j'ai malheureusement appris qu'il avait été enfermé dans une petite cellule sombre, seul pendant dix jours et je pense qu'il y est toujours. C'est une décision totalement arbitraire prise par l'administration pénitentiaire sans qu'il en soit informé ni lui ni son avocat. Il a écrit tellement de requête afin de connaitre la raison de son emprisonnement. Mais ils n'ont répondu à aucune d'entre elles pour le moment. Il a résisté et a tellement insisté, demandant à de multiples reprises de voir le directeur de la prison. Finalement, il a été informé qu'il avait été emprisonné à la suite d'un appel téléphonique du ministère de la Justice. Les journaux et les livres sont interdits dans sa cellule. La cellule est assez sale. Pendant des jours, il a été exposé à la torture psychologique et mentale. Ses mains tremblaient constamment quand je le vis. Il m'est apparu physiquement et psychologiquement épuisé. J'étais dévastée de le voir ça comme ça.
Tout cela me rend tellement triste. Il est toujours dans ma tête. Il m'est impossible de dormir quand je pense qu'il est dans ces conditions terribles.
J'ai été reçue par le directeur général des prisons du ministère de la Justice. J'ai demandé pourquoi ils traitaient mon mari comme ça et pourquoi ils l'avaient mis seul dans la cellule pendant des jours. Il m'a dit que mon mari n'avait pas soutenu son collègue qui avait posé sa candidature pour la liste progouvernementale, la plateforme de l'union judiciaire (YBP), lors des élections judiciaires pour le Conseil suprême des juges et des procureurs ». J'ai dit que mon mari n'avait rien fait. Il n'a pas répondu.
Mon mari est toujours en cellule d'isolement. Tout cela est clairement illégal. Il n'y a pas d'endroit où aller. Toutes les portes se sont fermées pour moi, une par une. Le seul moyen d'élever la voix est d'écrire.

[34 – sans date]
Je suis l'un des milliers de juges qui ont été révoqués et détenus à la suite du coup d'État du 15 juillet 2016 contre le gouvernement élu de Turquie. J'ai appris la tentative de coup d'État militaire du 15 juillet alors que je jouais avec mes enfants à la maison. Je condamne fermement toute tentative de renverser l'ordre démocratique par le biais de coups d'État militaires. Les représentants du gouvernement turc devraient enquêter sur les crimes commis lors d'une tentative de coup d'État, notamment les meurtres et les violences et punir ceux qui en sont responsable. Les autorités devraient mener cette enquête dans le strict respect des droits de l'homme, ainsi que des principes généraux du droit, notamment la présomption d'innocence et le caractère personnel de la responsabilité pénale, la légalité de la peine, le principe de non-rétroactivité du droit pénal, la sécurité juridique, le droit à la défense et celui de l'égalité des armes.
J'ai servi mon pays pendant 10 ans en tant que juge et je n'ai jamais pris part à des activités illégales. J'ai réussi tous les concours de ma profession avec d'excellentes notes et j'ai été nommé au rang de juge de première classe par le Conseil supérieur de la magistrature (HSYK). À l'exception de cette enquête en cours, je n'ai jamais été inculpé ni inquiété. Le 16 juillet, au lendemain de la tentative de coup d'État, le Conseil suprême des juges et des procureurs (HSYK) a publié une liste de 2 745 juges et procureurs qui devaient être suspendus au motif qu'ils étaient soupçonnés d'être "membres de l'organisation terroriste" de la structure fethullahiste / d'état parallèle (FETÖ / PYD)."
Je me demande comment il est possible que tant de juges et de procureurs aient été suspendus un jour seulement après la tentative de coup d'État. Il devait y avoir une liste

préétablie, car les noms de certains juges / procureurs qui étaient déjà décédés bien avant juillet 2016 ou qui avaient pris leur retraite figuraient étonnamment sur la liste. Cette liste pourrait avoir été préparée à la suite de l'élection du Conseil suprême des juges et des procureurs en 2014.
Selon un décret gouvernemental du 23 juillet, les juges et les procureurs "réputés être membres d'organisations terroristes ou d'une structure, d'entités ou de groupes exerçant des activités que le Conseil national de sécurité a établies comme contraires à la sécurité nationale ou réputées en liaison ou en contact avec ces groupes " seront définitivement démis de leurs fonctions et définitivement interdits par la pratique du juge ou du procureur. Un décret judiciaire du 31 juillet bloque les avoirs des 3048 juges et procureurs sous enquête.
Le Conseil Supérieur de la Magistrature (HSYK) m'a définitivement démis de mes fonctions le 24 août 2016. Mon nom, parmi des milliers d'autres, a été publié par les autorités au Journal officiel et dans presque tous les médias, comme inséré dans les listes de juges et de procureurs révoqués, parce qu'ils sont soupçonnés de terrorisme.
Dans les sociétés démocratiques, les membres du pouvoir judiciaire bénéficient de garanties spéciales pour garantir leur indépendance et leur impartialité. S'il existe de sérieuses raisons de penser qu'ils ont agi de manière incompatible avec leur fonction, leur révocation doit être soumis au contrôle le plus rigoureux et aux plus hautes exigences probantes.
Les décisions susmentionnées du Conseil supérieur de la magistrature (HSYK) ne respectaient pas ces normes. Tout en expliquant longuement la menace représentée par FETÖ, y compris avec des exemples anecdotiques impliquant des juges et des procureurs, ces décisions n'incluaient - dans leur partie opérationnelle - que des raisonnements généraux, stéréotypés et non individualisés auxquelles étaient ensuite annexées deux listes de 2.845 et 543 noms.
Les cas mentionnés dans ces décisions ne me concernent pas.
Selon la loi sur les juges et les procureurs, numéro 2.802, avant toute sanction disciplinaire, une enquête par un inspecteur doit être effectuée. Au minimum, les personnes devraient pouvoir accéder aux preuves contre elles et présenter leurs conclusions avant qu'une décision ne soit prise.
Les principes "d'objectivité" et "d'impartialité" ont été violés parce que je n'ai pas été en mesure de me défendre contre les décisions susmentionnées du Conseil supérieur de la magistrature (HSYK). Bien que j'aie demandé des preuves de culpabilité individuelle, le Conseil supérieur de la magistrature et des procureurs n'a même pas répondu.
En bref, le Conseil supérieur des juges et des procureurs (HSYK) a ordonné la révocation des juges et procureurs sur la base d'une "analyse" (plutôt que d'un jugement motivé) de leur composition ou de leurs contacts, sans se soucier de respecter les garanties constitutionnelles ou législations, garanties conçues pour protéger les membres du pouvoir judiciaire.
Lorsque j'ai appris que le bureau du procureur d'Ankara avait décidé de détenir 2740 juges et procureurs, y compris moi-même, je me suis adressé à la police. J'ai été maintenu en garde à vue pendant 5 jours dans un état déplorable et soumis à des mauvais traitements (non à la torture). Cinq jours plus tard, j'ai été arrêté pour appartenance à FETÖ / PDY, sans aucun respect des règles constitutionnelles ou ordinaires (La loi sur les juges et procureur n ° 2.802), c'est-à-dire les protections destinées à protéger les membres du pouvoir judiciaire.
Au cours de l'audience, le juge a déclaré que j'étais accusé d'appartenir à FETÖ / PDY, mais ni le juge ni le procureur n'ont présenté d'éléments de preuve. Les décisions de m'arrêter et de me détenir ont tout simplement été prises parce que mon nom figurait sur la liste du Conseil supérieur de la magistrature (HSYK).
Le juge et le procureur n'ont présenté aucune preuve à l'audience pour étayer un comportement criminel allégué de ma part et la décision d'arrestation ne contenait aucune preuve de culpabilité individuelle. Si on respecte les droits de l'homme, pour déterminer si une personne doit être maintenue en détention provisoire, les tribunaux doivent au moins disposer de suffisamment de preuves pour établir un soupçon raisonnable que la personne a commis un crime.

Pour justifier une période de détention prolongée, les tribunaux ont besoin de preuves, de faits spécifiques et de circonstances personnelles pertinentes pour l'accusé, afin de justifier leur incarcération. Mes recours dont les décisions d'arrestation et de détention ont toutes rejetées, bien qu'il n'y ait aucune preuve de culpabilité individuelle.
D'autre part, mon épouse, qui travaillait dans un ministère, a été - elle aussi - licenciée avec un décret daté du 1.9.2016. En plus de cela, l'interdiction à vie de travailler dans le secteur public (ce qui inclut la pratique juridique), l'annulation de tous les passeports des membres de ma famille, l'expulsion de notre maison, le gel des avoirs, toutes ces mesures ont créé des privations inutiles, avec une victimisation accrue pour ma famille.
Par la suite et au-delà de tout cela, tous mes biens ont été confisqués, ce qui est aussi une sorte de punition non seulement pour moi, mais aussi pour ma femme et nos enfants. Par conséquent, nous avons perdu tous nos revenus. Toute mesure répressive qui touche les membres de la famille d'un suspect comme des suspects potentiels ne devrait pas exister dans une société démocratique, pas même pendant l'état d'urgence. J'ai été révoqué et arrêté sans motif valable et tout cela a eu des conséquences néfastes non seulement pour moi mais de manière injustes et inutiles également pour ma femme et nos enfants.
En conséquence, les principes généraux du droit tels que, la présomption d'innocence, l'individualité de la responsabilité pénale et la légalité et l'individualisation de la peine, la non-rétroactivité du droit pénal, la sécurité juridique, le droit à la défense, le droit à un procès équitable et à l'égalité des armes, tous ces principes devraient être appliqués en Turquie.

[35 – sans date]
Le 16 juillet 2016 à 4 heures, alors que la tentative de coup d'Etat était toujours en cours et n'avait pas encore été réprimée, Necip Iscimen, Procureur adjoint du Procureur général d'Ankara (Bureau pour les crimes contre l'ordre constitutionnel), a annoncé à la chaîne de télévision Haberturk que son bureau avait émis un mandat d'arrêt à l'encontre de certains juges et procureurs, membres de la Cour de Cassation, membres du Conseil d'État et membres de la Cour constitutionnelle. Cette tentative de coup d'État n'étant pas à ce moment-là pas encore réprimée et que les coupables de cette attaque grave n'avaient pas encore été identifiés, il est clair que le mandat d'arrêt et la mise à pied ciblait exclusivement les juges et procureurs.
J'ai été informé des mesures de mise à pied de juges et de procureurs, ainsi que des mandats d'arrêt, le 16/7/2016 (2 745 juges et procureurs). Quand je suis arrivé chez moi vers 18 heures et que je me suis rendu compte que ma maison avait été fouillée et que ma serrure avait été changée, je me suis rendu compte qu'il avait été décidé que moi aussi je devais être placé en garde à vue. Alors je me suis rendu de même au quartier général de la police pour me constituer prisonnier. J'ai été maintenu en garde à vue au siège de la police pendant 3 jours. J'y suis resté avec 10 personnes dans une pièce qui n'aurait pas pu contenir plus de cinq personnes, dans un environnement chaud et sans air. Pendant cette garde à vue, nous n'avons reçu que de la nourriture sèche, j'ai eu quelques problèmes parce qu'il n'y avait pas de toilettes séparées pour les hommes et les femmes et il n'y avait qu'une seule salle de bain. Je ne pouvais prendre que des douches froides. Cette situation est contraire à l'article 93 de la CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu - Tribunal de la République / Common Law) et à l'article 25 du Décret sur les perquisitions, les fouilles et la garde à vue. Mes mains ont été menottées dans le dos et ont été blessées.
En violation de l'article 21 du Décret susmentionné, je n'ai pas été autorisé à voir les membres de ma famille ou mon avocat pendant ma garde à vue.
Ma maison a été fouillée illégalement en mon absence. Comme le Tribunal Pénal de Paix a délivré son « discutable » et mandat ad hoc d'arrêt et de perquisition entre le 16 et le 17 juillet 2016, les perquisitions auraient dû commencer le 16 juillet à 00 :00 et s'arrêter le même jour à 23 :59. En conséquence, alors que ces perquisitions ne pouvaient être menées que jusqu'à minuit, ma maison a été perquisitionnée illégalement à 2 :30 le 17 juillet. L'inviolabilité de mon domicile a été violé et mes biens ont été saisis sans mon accord.
En vertu de l'article 88 de la loi n. 2802 sur le juges et procureurs, si les juges ou les procureurs ne sont pas arrêtés en flagrant délit pour un crime puni de lourdes peines, ils ne

peuvent ni être arrêtés, ni gardés à vues, et leur maison ne peut être perquisitionnée. Nonobstant cette disposition de la loi, ma culpabilité avait été présumée à l'avance sans aucune preuve concernant un crime flagrant ; sans aucune preuve permettant d'avoir un doute raisonnable ou d'indice grave et concordant ; ou s'appuyant sur une quelconque preuve. Par conséquent, l'exécution me concernant du mandat d'arrêt et de perquisition avec mon placement en garde à vue, effectuée sur la base des articles 309 à 314 du TCK sur les membres d'organisations terroristes, sont des actes qui ne sont conformes à aucune règle de droit universel.
Conformément à l'article 119 de la CMK (Code de procédure pénale), une perquisition irrégulière a été effectuée.
En violation de l'article 119/4 de la CMK, aucun procureur n'était présent lors de la perquisition.
En violation de l'article 121 de la CMK, il n'y a eu aucune copie de l'ordonnance autorisant la perquisition ou du procès-verbal de transport qui a été remise aux personnes concernées ou ayant participé à la fouille.
En violation des articles 134 / 3-4-5 de la CMK, lors de la perquisition, mes biens informatiques ont été saisis sans se soucier de sauvegarder les fichiers IMAGE, ce qui a permis de manipuler des données numériques et de les transformer en « preuve illégale ».
En violation de l'article 127/ 3 de la CMK, après la saisie de mes biens, le ministère public n'a pas validé la procédure de perquisition.
En violation de l'article 147 de la CMK, lorsque le procureur m'a interrogé, les questions posées étaient "sous la forme d'un questionnaire", portant sur la vie privée et visant à déterminer les idéaux et les opinions de chacun, sans qu'aucune accusation pénale sérieuse n'ait été formulée, et aucune preuve substantielle n'ait été démontrée.
Au moment où mon audition allait commencer, il était précisé dans le rapport préliminaire du HSYK (Conseil Supérieur de la Magistrature) que l'interrogatoire avait déjà commencé, mais dans le rapport préliminaire du bureau de surveillance du Conseil supérieur de la magistrature, il était précisé que l'interrogatoire n'était pas dans le dossier. Alors que dans le rapport préliminaire du Conseil de surveillance du Conseil supérieur de la magistrature, il était précisé que "l'interrogatoire visant à déterminer l'appartenance à une organisation terroriste avait commencé". Par ailleurs, le Procureur ayant déjà déterminé ma culpabilité concernant mon appartenance à une organisation et concernant ma participation au coup d'Etat, j'ai donc été placé en détention par un autre parquetier sans que quiconque ait pu recueillir réellement mes déclarations.
Des méthodes illégales ont été adoptées par la Cour criminelle de justice au cours de l'interrogatoire. Le 20/7/2016, vers 6 heures du matin, nous avons été sortis de garde à vue et après avoir reçu la visite d'un médecin et avoir été déféré devant un parquetier, nous avons passé 20 heures à attendre que le juge commence l'interrogatoire, aux alentours de 2 heures du matin. Ils nous ont fait attendre sans dormir ni nous reposer, dans de petites salles surpeuplées et nous étions fatigués lorsque nous avons été emmenés à l'interrogatoire. Notre droit à la défense était donc limité. La prohibition de la torture, d'après l'article 3 de la CEDH a été violée.
Le mandat d'arrêt délivré par le juge du Tribunal Criminel de paix est contraire à la loi. En ce qui concerne l'article 309 du TCK, aucun fait spécifique indiquant l'existence d'une situation de flagrant délit, liée au crime de coup d'État, n'a été spécifié. En ce qui concerne l'article 101/2 de la CMK, aucune preuve substantielle n'a été démontrée qui permettrait d'avoir un doute raisonnable en rapport avec le mandat d'arrêt.
En ce qui concerne l'article 101/2-c de la CMK, il n'a été démontré aucun fait qui justifiait la mesure de détention ou qui démontre que, dans ce cas particulier, que des événements précis se sont produits.
En ce qui concerne l'article 107/2 de la CMK, il n'a pas été donné la possibilité d'avertir les proches du suspect du fait qu'il est en détention.
Selon l'article 88 de la loi n°2902 sur les Juges et procureures, alors qu'il n'y avait aucune preuve de la commission d'un crime flagrant puni d'une lourde peine, des mandats d'arrêt et mandats de dépôts ont été délivrés. Le fait que le procès-verbal sur la flagrance n'ait pas été

déposé ou publié renforce cet état de fait. Le mandat de perquisition et le mandat d'arrêt émis contre moi ont violé la présomption d'innocence en nous nommant ainsi dans le mandat "les juges et procureurs membres du FETÖ".
Le juge a conduit l'interrogatoire avec uniquement deux policiers lourdement armés, en violation du "principe de publicité" des débats.
Le juge qui a émis le mandat de perquisition et le juge qui a émis le mandat d'arrêt contre moi sont mari et femme, de sorte que le principe d'impartialité du juge a été violé.
Le mandat de "mise à pied et permis d'interrogatoire" des juges et des procureurs est injuste et illégitime, car il repose sur un rapport préliminaire du Conseil de surveillance du Conseil supérieur de la magistrature, qui n'est pas en elle-même une institution non opérationnelle. Le rapport préliminaire ne figure pas dans le dossier du procureur.
Il est clair que, dans une situation où la sécurité de la vie et un environnement de travail approprié sont menacés, rassembler des preuves d'un coup sur 2745 juges et procureurs puis les relier aux juges ou procureurs dans un rapport préliminaire le 16 juillet 2016 serait physiquement impossible en temps normal, puisqu'il faudrait environ 260 heures pour préparer les listes, même si cela ne prend que 5 minutes en moyenne pour chaque juge ou procureur. La liste noire des juges et des procureurs qui est illégale était préexistante à la tentative de coup d'État. Le parquetier A. a été inculpé sur la base d'un rapport préliminaire bâclé et non fondé. Il est décédé quelques mois auparavant, des suites d'une crise cardiaque.
Le secrétaire général adjoint du Conseil supérieur de la magistrature a partagé, non pas par les voies officielles, mais sur son compte Twitter "Nous recueillons les bâtards de FETO", ainsi qu'un tableau présentant les centres de détention sécurisés. Un autre secrétaire général adjoint l'a ensuite re-tweeté. Ceci montre clairement que le Conseil Supérieur de la Magistrature, qui devrait être impartial, objectif, indépendant et agissant sur la base de preuves matérielles, se comporte de manière subjective et sans fondement.
Même si certaines preuves démontrant les accusations existaient, les noms des 2 745 juges et procureurs (plus de 3 700 ultérieurement) ont été divulgués publiquement sans aucune hésitation, causant un préjudice irréversible à tous les accusés, sans évaluer leur travail professionnel, leur état matrimonial. Par conséquent, le plus important fondement même de la procédure disciplinaire et de la procédure pénale, celui du " principe de la personnalisation dans le crime et le châtiment" ont été violés.
Aucune base matérielle ou légale n'a été invoqué pour justifier une condamnation passible de sanctions sévères, aucune preuve à décharge n'a été recueillie et la possibilité de les rassembler nous a été retirée avec la décision immédiate de garde à vue puis d'incarcération. En conséquence, "la présomption d'innocence", "le droit de recours effectif " et "droit de défense active", énoncés à l'article 6 de la CEDH, ont tous été empêché en violant de manière flagrante le "droit à un procès équitable".
Le 15 juillet 2016, immédiatement après la tentative de coup d'Etat, une réunion de l'Assemblée générale du Conseil Supérieur de la Magistrature s'est tenue. Le 16/7/2016, cinq membres principaux du Conseil, eux-mêmes désignés par le bureau du Conseil supérieur de la magistrature, ont été suspendus selon une procédure irrégulière. Un mandat d'arrêt a été délivré le même jour contre eux. Deux membres de la Cour constitutionnelle, 140 membres de la Cour suprême et 48 membres du Conseil d'État ont été placés en garde à vue. Deux membres de l'assemblée déchue désigné par la seconde chambre du Conseil Supérieur de la Magistrature et d'autres membres choisis par l'exécutif n'ont pas pu mener de manière efficace une instruction et une personnalisation et ont pris des décisions subjective dans un environnement chaotique.
Les membres de l'assemblée des juges et des procureurs du Conseil suprême n'étaient pas en mesure de mener leurs évaluations de manière efficace et prenaient des décisions subjectives dans un environnement chaotique.
Une liste contenant des informations sur les conjoints des juges et des procureurs suspendus ainsi que leurs données personnelles et professionnelles a été publiée, non par les voies officielles du Conseil supérieur de la Magistrature, mais par le biais de sites Internet tels que "Adalet Gundemi" ou "Oda TV " et à travers des applications comme

WhatsApp. Ces listes ont ensuite été confirmées. De cette façon les juges, les procureurs et leurs familles ont été ciblés publiquement. Même les épouses de ces magistrats ayant exercé une fonction dans un service public ont été suspendues. Ces listes ont ensuite été confirmées. De cette façon les juges, les procureurs et leurs familles ont été ciblés publiquement. Même les épouses de ces magistrats ayant exercé une fonction dans un service public ont été suspendues.
La présence d'une déclaration : "Les membres de la FETO devraient tous être éradiqués ", sur la page Facebook du juge qui a délivré le mandat d'arrêt pour ces faits, est un acte contraire au principe d'impartialité du juge. Les juges et les procureurs poursuivis n'ayant pas pu rencontrer leurs avocats avant la délivrance du mandat d'arrêt, le droit à la défense et à un procès équitable, définis à l'article 6 de la CEDH, ont été violés.
Pendant la perquisition qui s'est déroulée en mon absence, des copies de mes fichiers de mes ordinateurs et tablettes n'ont pas été prises, permettant ainsi une possible altération de mes données.
Au cours des interrogatoires menés par les juges, des dizaines de policiers sont intervenus, faisant pression sur les accusés et leurs avocats et les interrompant obstruant ainsi toute possibilité de défense élaborée.
Le mandat d'arrêt et la mise à pied sont devenus un moyen d'intimider et de réprimer les juges et les procureurs parce que certains juges qui ont libéré un suspect, et certains procureurs aussi, ont été suspendus et arrêtés eux-mêmes.
La gravité de la situation est encore plus claire si l'on considère que certains avocats qui avaient exercé leur mandat dans la présente procédure ont également été arrêtés.
Le principe de l'inviolabilité du domicile et du lieu de travail, visé à l'article 8 de la CEDH, a été violé par la délivrance illégale d'un mandat de perquisition à mon encontre. Mon droit de propriété spécifié à l'article 1 du Protocole additionnel no. 1 de la CEDH a été violé par une ordonnance de suspension portant mon nom. Mon droit de propriété a de nouveau été violé lorsque mes avoirs ont été gelés illégalement.
La méthode de passage de la présomption à la preuve est une règle de la procédure pénale visée à l'article 6-le droit à un procès équitable de la CEDH a été violé.
Ma liberté physique et intellectuelle a été limitée en raison de mon incarcération illégale. Des dommages qui ne peuvent être indemnisés ont été causés et continueront d'être causés. Par conséquent, mon droit à la liberté et à la sûreté, consacré à l'article 5 de la CEDH, a été violé.
Mon droit à l'interdiction de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants et mon droit à la défense, consacrés à l'article 3 de la CEDH, ont été violés par le recours à des méthodes d'interrogatoire illégales.
Les principes qui sous-tendent le droit à un procès équitable, tels que spécifiés à l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme, tels que : un procès indépendant, un procès impartial, la présomption d'innocence, être informé rapidement de la nature de l'accusation, disposer de suffisamment de temps tout pour la préparation de la défense et le droit à une peine motivée ont été violés.

[36 – sans date]
J'ai été procureur pendant six ans en Turquie. Après le coup d'État du 15 juillet 2016, j'ai été arrêtée puis détenue pour suspicion d'appartenance ou de lien avec "FETÖ / PDY (organisation terroriste Fethullah / Structure parallèle de l'État)" et pour ma participation présumée au coup d'État manqué de l'état du 15 juillet.
J'ai été détenu pendant plus de 8 mois sans preuve ni doute raisonnable. Au cours de ma détention, le droit à un procès équitable, les principes de la présomption d'innocence et le principe de la responsabilité pénale individuelle ont été violés par les décisions de procureurs et des tribunaux.
Les recours internes liés à la détention sont inefficaces car les décisions de détention et de libération n'ont pas été prises par des tribunaux indépendants, mais par des juges qui ont appliqué les directives de la Conseil supérieur de la Magistrature, par des juges qui ne sont pas indépendantes du pouvoir exécutif. Le décret-loi n. 667, adopté après le coup d'État

manqué, exonère la responsabilité des fonctionnaires pour les mesures prises pendant l'état d'urgence. La Cour européenne des droits de l'homme a toutefois estimé que les recours déposés par les juges détenus étaient irrecevables, car ils n'épuisaient pas les recours internes (la décision dans l'affaire Halil Sari / Turquie et celle dans l'affaire Mercan / Turquie en 2016).
Après avoir été arrêté, j'ai été démis de mes fonctions, en vertu d'une décision du Conseil supérieur de la magistrature, qui ne tenait aucun compte des principes d'indépendance et d'immunité des juges énoncés dans la Constitution de la République turque et des lois ordinaires régissant la position des juges et des procureurs. Au total, 3628 juges ont été démis de leurs fonctions, en vertu du décret d'urgence n ° 1. 667.
La décision de révocation n'était pas individualiste et motivée par des preuves vérifiables au moment de la pré-décision, le Conseil Supérieur de la Magistrature (HCJP) m'a privé du droit de me défendre en personne. De plus, les membres du HCJP qui ont pris la décision de licenciement n'étaient pas indépendants du pouvoir exécutif.
Par conséquent, le Réseau européen des Conseils de la justice (RECJ) a décidé de suspendre le statut d'observateur de la HCJP le 8 décembre 2016, après le licenciement collectif de juges et de procureurs turcs. Le RECJ, dans sa décision, a souligné que le HCJP n'est plus une institution indépendante du pouvoir exécutif.
Pendant la durée de ma détention, les violations de mes droits et de mes libertés se sont poursuivies. Par exemple, j'ai interjeté appel de ma détention (et également la prolongation de la détention) et j'ai demandé à plusieurs reprises ma libération. Mais le "tribunal de première instance" le plus proche (et non un tribunal) a rejeté la plupart de mes questions pour des raisons insuffisantes ou stéréotypées. Les actes ne m'ont pas été notifiés.
Certaines des mesures prises en matière de révocation des juges ont également injustement sanctionné les membres de leur famille, par exemple l'expulsion de la maison appartenant à l'État et le retrait des passeports de tous les membres de la famille.
Enfin, le décret-loi n°685 a introduit une mission qui ne prévoit pas de recours légaux pour les détentions illégales des juges et procureurs. D'autre part, le recours prévu dans le décret-loi devant les juridictions contre ces procédures illégales de détention et de suspensions se base sur la coopération avec les autorités turques et ainsi c'est un recours qui viole les droits de l'homme.

[37 – sans date]
1. Je suis un citoyen de la République de Turquie. J'ai travaillé comme membre de la Cour suprême. Mais maintenant, je suis un expert juridique qui ne peut pas utiliser le titre de juge ou d'ancien juge, et je ne peux plus pratiquer le droit. Je tiens à vous informer de la façon dont cela s'est passé et à essayer de faire entendre la voix de juges et de procureurs maltraités.
2. Au cours des trente années de ma vie officielle, je n'ai jamais fait de discrimination à l'égard de qui que ce soit en raison de son sexe, sa race, sa langue ou sa religion. Je n'ai jamais fait l'objet d'une enquête. Je n'ai jamais reçu de sanction disciplinaire. Je n'ai jamais entretenu de contacts ni de relations avec aucun groupe politique, parti, congrégation, organisation, etc. pendant que j'occupais mes fonctions. Je n'ai jamais agi en harmonie avec aucune organisation de cette nature, ni adopté d'attitudes particulières envers les organisations elles-mêmes.
3. En 2010, un référendum constitutionnel s'est tenu en Turquie. Au terme de ce référendum, une majorité des membres du Conseil supérieur de la magistrature (HSYK) devait être élue par les juges et les procureurs. Des élections ont été organisées. Parmi les listes, il y en avait une créée pour obtenir un large consensus, même par le ministre de la Justice de l'époque, ainsi que par le ministre de l'Administration publique.
4. Un bon nombre de candidats présentés par des groupes soutenus par le ministre ont été élus au conseil. Après la création du nouveau Conseil supérieur, le nombre de magistrats de la Cour suprême a été augmenté de 137 membres, passant de 250 à 387 membres ; et le nombre de membres du Conseil d'État a été augmenté de 61, passant de 95 à 156. En

2011, le Conseil a engagé des procédures pour couvrir à la fois les postes nouvellement créés et les postes vacants.
5. Alors que je continuais à travailler à la Haute Cour, divers membres du gouvernement ont commencé à être importuné par des instructions et certaines enquêtes préliminaires menées par des juges et procureurs travaillant dans certaines provinces et certains districts. Ces membres du gouvernement ont ciblé certains magistrats avec des déclarations dans lesquelles ils affirmaient que certains magistrats se livraient à des actes illégaux.
6. Le gouvernement, afin de neutraliser, de pacifier et de désactiver certains magistrats dont les activités, les idéaux, les idées et les styles de vie ont été désapprouvés, ainsi que le groupe qui avait collaboré aux élections de HSYK, le gouvernement a en fait créé l'association des Unité judiciaire (YBP) réunissant des magistrats partageant les idées et les valeurs des bureaucrates ministériels. Le YBP a collaboré avec eux. Les candidats au YBP ont remporté ces élections grâce à leurs promesses d'augmentations de salaire pour les magistrats (c'est d'ailleurs ce qui s'est passé alors) et grâce au soutien de ceux qui les ont soutenus.
7. La première action du Conseil supérieur de la Magistrature (HSYK), qui venait d'être mise en place et avec l'appui du gouvernement, a été de créer une liste de magistrats siégeant dans des bureaux de première instance, au sujet desquels HSYK pensait qu'ils n'avaient pas voté pour les candidats du nouveau HSYK. Pour les magistrats inscrits sur la liste, de nombreuses mesures ont été prises pour les déplacer d'un poste à l'autre, sans nécessité réelle et justifiée.
8. Le gouvernement, d'une part, a poursuivi ses efforts pour modifier le personnel des magistrats siégeant à la Cour suprême, en ciblant les collègues n'appréciant pas le pouvoir en place et, surtout, ne répondaient pas à ses attentes et, ensuite, neutraliser et révoquer les magistrats réputés être des opposants ou bien ceux ayant des opinions différentes. Afin de garantir ces objectifs, la loi n. 6 572 a été adoptée, ce qui a permis d'augmenter le nombre de sections de la Cour et le nombre de magistrats de la Cour elle-même, ainsi que pour le Conseil d'État, même s'il n'y avait ni nécessité réelle ni les infrastructures nécessaires pour la supporter. De même, le personnel de la Cour suprême a été augmenté de 387 à 516 et celui du Conseil d'État de 156 à 195. Après l'adoption de ces mesures, et toujours selon les souhaits et les attentes du gouvernement, HSYK a choisi de nouveaux membres et la composition des chambres a donc changé. Mais le gouvernement n'était pas encore satisfait, le vendredi 1er juillet 2016, sans qu'aucun évènement ait été avancé ou de justification raisonnable, une nouvelle loi, no. No. 6.732 a été approuvé par l'Assemblée Nationale Turque dans le but de révoquer un certain nombre de magistrats membres de la Haute Cour de justice réputés ne pas avoir voté en faveur des présidents de section soutenus par le gouvernement, ainsi qu'un certain nombre de magistrats connus pour être des opposants et ceux dont le style de vie ou les opinions n'étaient pas appréciés en haut lieu.
9. Alors que le texte de ce projet de loi était encore à la présidence en attente de son approbation, la tentative de coup d'Etat a eu lieu le vendredi 15 juillet 2016. Trois ou quatre heures seulement après la tentative de coup d'Etat, alors que l'on ne savait pas encore ce qui s'était passé et, alors que les détails des événements n'étaient pas encore connus, des déclarations ont commencé à circuler selon lesquelles les procureurs de la République - selon une demande du gouvernement - enquêtaient sur le fait que des membres de la Cour suprême, les juges et les procureurs avaient préparé, soutenu, voulu le coup d'État, et donc de facto y avaient participé.
10. Au cours d'une première phase, il a été décidé que 140 membres de la Cour suprême, deux présidents de chambre de la Cour de Cassation, 48 membres du même tribunal, deux juges au Conseil Constitutionnel, sept juges à la Cour suprême militaire et deux membres du Tribunal administratif et militaire suprême, ainsi que 2 745 juges et procureurs, dont les noms figuraient tous sur une liste d'opposants, avaient été, conformément à la loi n ° 6 723, limogés, fouillés, arrêtés et placés en détention.
11. Ces personnes ont été arrêtées pour avoir attaqué l'ordre constitutionnel et avoir participé à une association terroriste armée dénommée Fethullah, Construction d'un État

parallèle (FETÖ / PDY). Tout cela, bien qu'aucune preuve n'ait été apportée à l'appui de cette accusation, les déclarations défensives n'ont pas été recueillies, la présomption d'innocence ou le principe de la responsabilité individuelle pénale ont été violés et aucune décision motivée n'a été prise par les tribunaux. Certaines des personnes arrêtées ont été relâchées sous contrôle judiciaire. Après tout cela, des décisions ont été prises et ont amené en garde à vue : 678, 189, 203 et 192, pour un total de 1262. Plus de 4000 magistrats de la Cour de Cassation, juges et procureurs de tous niveaux ont été temporairement mis à pied. Des milliers d'entre eux, des membres de la Cour de Cassation, du Conseil supérieur de la magistrature du Conseil Constitutionnel, ont dû quitter leurs logements de fonction. Au début, seul une moitié de leur traitement était payé. Ensuite, ils n'étaient plus du tout payés. Huit mois se sont écoulés entre temps, et toujours aucune accusation officielle n'a été notifiée.

12. Après tout cela, il a été décidé que tous les juges et les procureurs "choisis" par le HSYK, ainsi que les magistrats de la Cour de cassation affectés dans des tribunaux inférieurs, et selon la loi n°6723 devaient être relevés de leurs fonctions. Dans le décret pris en conformité avec l'état d'urgence, il était décidé que '"Sans attendre leur condamnation, ils ne travailleront plus dans un service public, ils ne seront pas embauchés, directement ou indirectement ; ils seront retirés des commissions, ils ne seront pas réinstallés dans les tribunaux où ils exerçaient; ils seront expulsés de leur logement de fonction dans les quinze jours; ils ne seront plus autorisés à utiliser les titres de président ou membre de la Cour de Cassation, juge, procureur; et ne pourront bénéficier d'aucun avantage ou droit attaché à ces "titres" ou fonctions.

13. Les passeports de ces magistrats et de leurs proches ont été révoqués. Les armes régulièrement "enregistrées" ont été saisies. Leurs avoirs et leurs comptes bancaires ont été provisoirement bloqués.

14. A cause des partisans du pouvoir présents dans les "médias" qui manipulent l'opinion publique, à cause de l'atmosphère créée lorsque le gouvernement a proclamé l'état d'urgence, en raison du comportement discriminatoire et répressif adopté par le Conseil supérieur agissant en tant qu'institution directement liés au gouvernement ; les juges et procureurs qui mènent les enquêtes préliminaires sur le coup d'État ont peur de subir le même sort, et donc, ils considèrent leurs anciens collègues comme des traîtres et des ennemis de l'État et n'hésitent pas à recourir aux mesures les plus graves et à prononcer des jugement sévères.

15. Lorsque le Parlement a adopté la loi numéro 6.723, j'étais en service à la Cour suprême. Le lundi 11 juillet 2016, un groupe de vingt et un magistrats de la Cour de Cassation et du Conseil d'État s'est réuni devant le bâtiment de la Cour suprême. En conformité avec notre Constitution, en particulier les articles 25 (Liberté de pensée et d'opinion) et 26 (Liberté d'expression et de diffusion de la pensée ") et également en conformité avec la Convention européenne des droits de l'homme, une déclaration totalement licite a été adoptée contre la loi 6.723. Cette déclaration a été publiée abondamment dans les différents médias, chaînes de télévision et radio ainsi que sur internet.

16. Le lendemain de cet événement, dans les journaux et d'autres médias, la nouvelle selon laquelle ces 21 magistrats de la Cour de Cassation et du Conseil d'État qui s'étaient réunis pour protester contre la nouvelle loi faisaient l'objet d'une enquête.

17. Dans ces conditions, il semblait improbable que je puisse être choisi de nouveau comme un membre de la Cour de cassation. Pour cette raison, j'ai décidé de prendre ma retraite.

18. Entretemps, la loi n°6723 a été adopté et publiée au Journal officiel du 23 juillet 2016. Selon cette loi, tous les membres des deux hautes juridictions (Cour de Cassation et Conseil d'État) ont été licenciés, sur la base de dispositions temporaires ajoutées aux lois régissant le statut de la Cour de Cassation et du Conseil d'État. Deux jours exactement après l'entrée en vigueur de cette loi, le Conseil Supérieur de la magistrature a nommé 75 nouveaux membres du Conseil d'État et 276 membres de la Cour de Cassation. Les autres ont été affectés

19. Je n'ai reçu aucune notification (officielle) compte tenu de mon affectation officielle. De ce fait, je ne pouvais pas non plus soumettre de demande de "réexamen" ni faire d'objection à l'Assemblée générale.
20. Ma position en tant que membre de la Cour suprême a été compromise par la loi, alors que mon droit à un recours effectif m'a été retiré de la même manière. Mon droit d'avoir accès à un juge a été violé. Pour cette raison, j'ai présenté un recours directement devant la Cour européenne des droits de l'homme.
21. Selon notre Constitution et la loi sur les Juges et Procureurs, il n'est pas possible "d'imposer une sanction disciplinaire à un fonctionnaire sans lui donner le droit de se défendre". Selon la Convention européenne des droits de l'homme, une personne accusée d'une infraction jouit d'un droit de se défendre. Le droit de se défendre est un droit universel.
22. En fait, on me demande de prouver mon innocence. En d'autres termes, j'essaie de prouver mon innocence, même si je ne suis accusé d'aucun acte répréhensible. C'est difficile, je dirais impossible, de prouver quelque chose qui n'existe pas. Il est beaucoup plus facile de prouver que quelque chose existe. Si j'ai commis un acte répréhensible, cela doit être prouvé.
23. La présomption d'innocence est garantie par les articles 38 et 15, paragraphe 2 de notre Constitution ; de même, il est reconnu comme une présomption universelle, conformément à l'article 6, paragraphe 2 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales. Ainsi, "personne ne peut être déclaré coupable tant que cette culpabilité n'a pas été confirmée par la décision d'un tribunal".
24. En publiant mon nom au Journal officiel en tant que membre de l'organisation FETÖ / PDY et en me suspendant de mes fonctions sans décision judiciaire définitive, sans reconnaître la présomption d'innocence, sans reconnaître le droit de la défense, sans donner une quelconque raison ou sans preuve expliquant en quoi j'aurais des connections FETÖ/PDY, tout ceci constitue une violation grave des droits de l'homme. Et, en outre, avoir déclaré « avoir prouvé la culpabilité d'avoir des liens avec l'organisation FETÖ / PDY» dans la motivation de la décision équivaut à faire remplacer le tribunal par l'Assemblée générale du Conseil supérieur de la Magistrature. Alors que, normalement et conformément à l'article 9 de notre Constitution ; "Le pouvoir judiciaire est exercé par des tribunaux indépendants au nom de la nation turque".
25.60 longues pages de motivation collectives pour la révocation de 2867 personnes ont été rédigées par l'Assemblée Générale du HSYK. Écrire ainsi ce telle motivation sur un sujet impliquant des peines criminelles viole le principe de sécurité juridique.
26. Conformément au principe universel de la responsabilité individuelle pénale, il n'est pas possible de punir quelqu'un pour des infractions commises par un autre. Personne ne peut être responsable des actions d'un autre. Chacun devrait être tenu responsable pour ses propres actions. Contrairement à ce principe, mon épouse qui travaillait comme assistante médicale a été mise à pied parce que j'avais été placé en garde à vue et révoqué de la fonction publique. Après cela, elle a été révoquée également de la fonction publique aux termes du décret pris pendant l'état d'urgence.
27. Tout cela ne suffisait pas pour le HSYK : parce que j'ai été révoqué de la fonction publique, mon fils a également été révoqué de la fonction publique.
28. Puisque la disposition relative à mon licenciement, accompagnée de la motivation relative, est notée dans la base de données du service de sécurité sociale sous le nom "OHAL / KHK" (décret pris sur le fondement de la loi déclarant l'état d'urgence "Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi"), nous pouvons affirmer que ces personnes sont ainsi si marquées et stigmatisées. Lorsque je me présenterai à un entretien d'embauche, l'employeur refusera de m'engager, compte tenu de cette situation et je resterai au chômage. Tout cela me condamne, moi et ma famille, à la mort civile. Cette stigmatisation ne va pas seulement me concerner, mais concernera l'avenir de mes enfants, elle affectera tous les membres de ma famille.
29. Il n'est pas raisonnable, logique ou compatible avec les principes de l'état de droit qu'un Cabinet ministériel ou un organe législatif utilise ainsi l'autorité judiciaire et ses compétences, se plaçant ainsi à la place du pouvoir judiciaire et rendant un verdict comme

s'il y avait une seule décision à prendre ; et déclarer les magistrats coupables pour le coup vil du 15 juillet.
30. La décision de révocation prise par l'assemblée générale de HSYK a été publiée au Journal officiel du 25 août 2016. Conformément à l'art. 33 de la loi n. 6.087, j'ai présenté un recours contre la décision adoptée par l'Assemblée générale. Bien qu'aucune décision n'ait été prise, en d'autres termes, bien qu'aucun décision définitive n'avait été prise et que j'étais toujours titulaire de mon poste, mes salaires de septembre, octobre et novembre ne m'ont pas été payés. J'ai été obligé de faire une assignation devant un tribunal administratif. Cette affaire est toujours pendante. D'un côté, j'ai été révoqué de la fonction publique, de sorte que je ne pourrai plus jamais travailler en tant que fonctionnaire ; de l'autre, il convient de rappeler que, même si j'étais toujours titulaire de mon poste, la rémunération que j'avais le droit de recevoir ne m'a pas été versée.

En conclusion :
31.Quand je faisais mon travail de magistrat à la Cour de cassation, j'ai été ajouté à la liste des opposants uniquement parce que je n'adhérais pas à la vision, les idées et à la manière de vivre du pouvoir politique. Je n'ai pas été réélu en tant que membre de la Cour de Cassation parce que j'étais présent lors de la lecture d'une déclaration qui critiquait une loi visant à nous révoquer. Une décision concernant mon arrestation, ma perquisition et mon placement en garde à vue a été décidée le matin suivant un coup d'état que je n'ai jamais approuvé car cela va à l'encontre de la démocratie et de la volonté du peuple. J'ai été en garde à vue pendant 4 jours. Après cela, j'ai été relâché sous la condition d'avoir une audience sans mandat d'arrêt. Puisque mon appartenance à la magistrature avait été révoqués par la loi, j'ai fait l'objet d'une instruction par le HSYK. J'ai été temporairement mis à pied.
32.Le mercredi 24 aout 2016, j'ai été révoqué de la fonction publique. Mon nom a été publié sur le site du Conseil Supérieur de la magistrature et dans le journal officiel en même temps que les noms de 2847 autres personnes comme si j'étais un membre d'une organisation terroriste. Dans le même temps, bien que je sois toujours titulaire de mon poste, mes salaires de Septembre, Octobre et novembre n'ont pas été payés. Bien que j'aie voulu faire valoir mes droits à la retraite, je n'ai pas pu. Mon passeport et ceux de ma famille ont été annulés. Mes armes déclarées ont été saisies. La banque qui recevait mon salaire a mis fin de manière unilatérale à ma carte de crédit sans aucune notification.
33.En relation avec ma révocation de la fonction publique et en violation de la responsabilité pénale individuelle, ma femme qui travaillait comme assistante médical a été révoquée de la fonction publique. J'en suis arrivé à une situation où je ne peux pas faire état de ma précédente fonction de juge, ne peux pas trouver de travail et ne peut plus pratiquer le droit. Mes enfants sont dans une situation grave. J'ai été expulsé de mon logement de fonction et forcé à louer un appartement. Je n'ai aucune ressource. J'ai passé 30 ans de ma vie à travailler en tant que juge.
34.Je vous prie donc d'entendre notre voix, d'interpeller les institutions concernées, d'aider les recours devant les organisations internationales, afin qu'une attention plus soutenue soit faite envers nos collègues maltraités et de compatir avec les 5000 juges et parquetiers qui ont été détenus et ont perdu leur emploi.
35.Je vous prie de ne pas divulguer mon nom ou mon adresse aux autorités de l'Etat turque et de le garder confidentiel. Je pense que vous savez pourquoi je vous le demande. Il n'y a plus rien d'autre à dire.

Le juge M. Tosun est mort sous la persécution de Erdogan

Erdoğan annihile le pouvoir judiciaire et les juges :
Mehmet Tosun, juge rapporteur de la 11e chambre du Conseil d'État de Turquie, avait 29 ans.

Il a été révoqué sous le prétexte de la tentative de coup d'Etat du 15 juillet. Il était marié depuis un mois quand il a été arrêté. Il sera connu comme la deuxième victime morte parmi les magistrats lors du coup d'État d'Erdoğan. Il est la seconde victime.
Parce que la première victime dans l'ordre chronologique, parmi les magistrats, était le procureur Seyfettin Yiğit.

Il était également sur la liste noire parce qu'il n'avait pas voté en faveur de la liste des candidats à l'élection du Conseil supérieur de la Magistrature (HSYK), soutenue par Erdoğan. Il a été destitué après le 15 juillet puis a été arrêté. Il a contesté la décision de révocation, écrit des lettres à tous les responsables de l'État, y compris le président Erdoğan. Sa contestation est restée sans écho alors quand il a été accusé de terrorisme, cette accusation l'a marqué au cœur. Sa mort a été enregistrée comme un suicide dans les archives officielles. Le HSYK a rejeté son appel contre la décision de révocation, la motivant par son décès, et ils n'ont même pas présenté de condoléances officielles. De même des collègues ayant peur d'être accusés d'avoir "aidé l'organisation terroriste (!)", n'ont pas participé aux obsèques de leur ami.

La seconde victime, Mehmet TOSUN, avait été soigné à l'hôpital pendant longtemps en raison de sa maladie, apparue il y a deux ans avec une toux qui s'était propagée aux poumons. Après sa sortie de l'hôpital, il retournait à l'hôpital pendant 2-3 jours par mois. Au cours du traitement, il a perdu 35 kg, passant de 80 kg à 45 kg. Le lourd traitement qui a été utilisé a endommagé son système immunitaire. C'était un homme bon, bienveillant, qui aimait beaucoup son prochain. Ses collègues l'aidaient dans son travail, inquiet pour sa santé. Avec le soutien de sa famille, après des années de traitement, il était guéri de sa maladie, il avait eu des projets de mariage, il s'était fiancé et puis finalement il s'était marié.
Dans la fleur de l'âge, alors qu'il n'était marié que depuis un mois, il a été accusé d'appartenir à une "organisation terroriste", a été révoqué puis arrêté: quand il avait pensé "mettre de l'ordre dans ma vie".
Cependant, ses collègues consciencieux ont déclaré : "Ils ne vous détiendront pas à cause de votre état de santé ". Il était une personne sensible, et il a pris les choses à cœur. Les officiers de police qui l'ont menoté puis interrogé l'ont traité comme s'il était un "traître" ; ils ne lui ont même pas donné du pain ou de l'eau. Enfin, quand il a été placé en détention provisoire et qu'il est entrée en prison, il s'est un peu détendu et a déclaré : "Cet endroit est plus agréable que les geôles de garde vue (!)".
Les mois se sont écoulés en prison, tous les recours sur l'arrestation puis la détention / arrestation ont été rejetés avec des décisions standardisées. Le quartier de détention était surpeuplé, l'hygiène et l'oxygène ne n'étaient pas suffisantes dans la prison. Il a fait une rechute.
Les visites de médecin, commencer de nouveau le traitement ; ces actes n'étaient plus ceux qu'ils avaient eu dehors ; tout était gêné par la bureaucratie pénitentiaire. Il a également contesté son arrestation et sa détention, en produisant des documents sur sa maladie, mais ses demandes ont été traitées par un "ne se voit pas sur place".
La maladie dans ses poumons a progressé. Après sept mois, aucune mise en examen n'avait été effectuée, il ne savait toujours pas de quoi on l'accusait et quelles étaient les preuves ; Il y a deux jours, sa maladie a empiré et il est décédé subitement. Hier, il a été enterré avec l'épitaphe "Mehmet Tosun, l'homme" sans le titre de "juge".
Ils disent que le bien pour le mal est l'action de l'homme, le bien pour le bien est l'action de tous, le mal pour le bien est l'œuvre des esprits maléfiques.
Parce que Mehmet était "l'homme" capable de faire le bien même pour les « scélérats » qui lui ont fait du mal.
Il a laissé une épouse endeuillée et des collègues qui ont même peur de pleurer.
Dieu ait son âme.

Murat Arslan[3], Juge turc emprisonné, gagne le prix Václav Havel des droits de l'homme 2017

Speech of MURAT ASLAN

Je m'adresse à vous d'une prison d'une prison d'un pays où le droit est mis entre parenthèses, où les valeurs de la démocratie s'éloignent progressivement, où les voix dissidentes sont étouffées, où les défenseurs du droit, les journalistes, ceux qui souhaitent la paix, ceux qui crient pour que les enfants ne meurent pas, sont décrétés terroristes, où la prison est le lieu naturel des défenseurs des droits et libertés, un lieu où progressivement la peur est plongée dans l'obscurité. Oui, d'un pays qui n'a pas su s'approprier les leçons de l'expérience douloureuse de l'Europe du début du 20ème siècle, d'un Etat qui, après 100 ans, vit cette expérience d'un laboratoire de gestion totalitaire.

Toutefois, cette situation ne doit pas nous conduire au désespoir. Nous n'avons jamais sombré dans le désespoir. D'ailleurs la présence de nos enfants ne nous permet pas d'être sans espoir. Les lendemains seront toujours meilleurs dès lors qu'il y a des personnes qui sont prêtes à prendre tous les risques pour mener le combat en faveur des droits et libertés. C'est dans cet espoir que nous nous sommes engagés dans la fondation, au sein de la justice, d'une organisation professionnelle de magistrats. Nous avons créé en, 2006, l'union des juges et des procureurs turcs (YARSAV) pour que s'installent dans notre pays un droit conforme aux standards universels reposant sur les droits de l'homme, un état de droit moderne et intégralement démocratique, une justice indépendante et impartiale dans laquelle est garantie la sécurité des droits et libertés.

Avec notre combat, l'indépendance et l'impartialité de la justice, les valeurs de l'Etat de droit ont été mises en lumière dans un pays où la culture démocratique et la connaissance du droit sont faibles. Désormais, ces valeurs les êtres de chair et de sang en sont habités sans possibilité de retour en arrière. Pour atteindre cette indépendance totale et ces valeurs modernes, nous avons eu pour seules règles et références la laïcité, la prééminence du droit, une démocratie axée sur le droit et la liberté, démocratie à vocation sociale et focalisée sur l'égalité et la liberté. Nous avons réagi et répondu à chaque évènement qui a fragilisé et menacé ces valeurs. Nous nous sommes opposés pour éviter que croisse le mur de la peur qui enferme la société. Nous avons démontré le bien fondé de nos valeurs à un moment où les préjugés et les allégations infondées ont capté la culture populaire. Nous n'avons rien cédé sur les valeurs que nous défendions malgré toutes les menaces et les pressions.

En dépit de ce que nous vivions, nous nous sommes tournés vers la société internationale pour nous soumettre à un point de vue objectif extérieur. Et nous sommes devenus dans le monde les représentants d'une organisation respectée et sollicitée pour son regard sur la justice de son pays. Nous n'avons pas laissé, et nous ne laisserons pas, ce pays aller à sa destruction et notre justice subir son destin. Nous avons déposé des repères dans tous les coins en vue d'un retour vers les valeurs fondamentales. Et nous ne renoncerons pas tant qu'elles ne renaîtront pas. Le fait de vivre aujourd'hui l'exil, d'être emprisonné dans une cellule ne changera pas cette réalité. Le prix que nous payons sert, au contraire, à accroître notre croyance et notre envie de nous battre pour de beaux jours à venir en faveur des valeurs du droit et de la démocratie. Nous montrons et nous allons montrer que dans un empire de peur où ceux qui devraient parler sont contraints au silence, nous ne nous tairons pas, et que nous sommes de ceux qui crient avec force et fierté face à toutes les injustices

[3] Murat **Arslan** est un ancien juge turc, membre de l'association des Juges et Procureurs (YARSAV). Le 26 octobre 2016, il a été arrêté. En 2017, **L'assemblée Parlementaire du Conseil de l'Europe** lui a décerné le prix **Václav Havel** des droits de l'Homme. A l'annonce de son prix, qui rend hommage aux défendeurs des droits de l'Homme en Europe et au-delà, a cité son travail de défense de l'Indépendance de la Justice en TURQUIE. Arslan a également été accuse de soutenir le FETÖ.

et tous les dénis du droit. Nous allons continuer à déranger encore plus en accentuant les voix intérieures et extérieures se soulevant face à un régime autoritaire et ce pour que notre souffrance soit entendue. Cette opposition est la dernière résistance pour arrêter la rupture totale avec la démocratie et avec nos libertés. Tous nos efforts sont pour un État de droit, démocratique, moderne qui repose sur les droits de l'homme. N'oublions pas que l'histoire est remplie d'hommes dont la « révolution » était la seule raison d'être et qui en ont payé le prix, que la modernité a progressé par ces hommes qui l'ont porté sur leur dos.

Je reçois avec un grand honneur ce prix attribué au nom du grand intellectuel et homme politique Vaclav Havel, prix qui, grâce au soutien moral qu'il représente, va apporter beaucoup à ceux qui se battent dans mon pays pour les droits et libertés. Et je voudrais le dédier à tous ceux qui sont privés de leur emploi de manière injuste, à tous ces travailleurs qui ont été jetés en prison et à tous les combattants pour les droits et libertés.

Je voudrais témoigner ma reconnaissance et remercier : tous les membres de l'assemblée parlementaire du conseil de l'Europe, les membres du jury de sélection, toutes les personnes qui pendant cette période m'ont apportées leur soutien ainsi qu'à tous ceux qui défendent dans mon pays les droits et libertés, l'association internationale des juges dont je suis fière d'être membre (International Association of Jugdes), l'association européenne des juges (European association of juges), l'association européenne Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés (MEDEL), l'association européenne des juges administratifs (Association of European administrative Jugdes) et Juges pour Juges (Jugdes of judges), mes amis de YARSAV et ceux du syndicat des juges avec qui que je suis fier d'avoir mené ce combat depuis de longues années, mon épouse Sevilay qui me permet de tenir debout dans ces moments difficiles et qui donne un sens à ma vie, mes enfants Burak Emre et Yigit Eren.

Je transmets à chacune et chacun d'entre vous mes respectueuses salutations avec mon espoir et ma croyance en un avenir lumineux fait de paix et conforme à l'honneur de l'homme.

MURAT ARSLAN

Europe, le 19 janvier 2019,

CONDAMNATION PENALE DE MURAT ARSLAN

Hier, le prix Vaclav Havel des droits de l'homme Murat Arslan, Président de l'association indépendant des juges et procureurs turcs YARSAV, a été reconnu coupable d'être un membre de l'organisation armée terroriste (nommément d'être un membre actif de FETÖ/PDY) et condamné à 10 ans d'emprisonnements.

Monsieur Murat Arslan est un juge turc et le président de YARSAV. Il a été arrêté en octobre 2016, et était depuis lors en détention provisoire.

Il s'est vu décerner le prix Vaclav Havel des droits de l'homme 2017 par le Conseil de l'Europe.

Au cours des dernières années, la Plateforme pour une Justice Indépendante en Turquie, qui rassemble les quatre associations de juges les plus représentatives en Europe (AEAJ, EAJ, J4J et MEDEL) ont observé les persécutions et la procédure menée à l'encontre de Murat Arslan et a informé l'opinion publique et les politiques.

Dans le cadre de l'actuel (première série) procès pénal, les preuves de l'utilisation concrète du moyen de communication Bylock (similaire à l'application WHATSAPP ou autres messageries) et sa valeur probante pour l'accusation concrète n'a jamais été analysé avec attention ou soigneusement instruite.

De plus, les nombreuses violations du Code criminel turc, qui caractérisent toute la procédure, se sont accumulées et sont impensables.

L'atteinte aux droits fondamentaux d'un procès pénal était flagrante à l'audience d'hier. Les droits procéduraux fondamentaux de base, comme une représentation propre ou le droit de récuser un juge partial ont été négligés et en ce sens, les garde fous procéduraux prévus par la loi turque ont également été ignorés. Contrairement aux standards européens, les preuves avancées par le procureur ne peuvent être regardées comme des preuves suffisantes et n'ont été qu'une énumération d'allégations infondées.

Cette méconnaissance des principes élémentaires d'un procès équitable – qui peut être perçu immédiatement par les observateurs européens de ce procès – montre clairement qu'il s'agissait d'un jugement motivé purement pour des raisons politique, de nouveau démontrant l'absence d'Etat de droit en Turquie.

Monsieur Murat Arslan a non seulement montré qu'il protégeait les droits fondamentaux lorsqu'il était juge, mais qu'il a également résisté à la pression émergeante : aussi bien, les pressions contre le système judiciaire que des pressions dont il a été personnellement victime. Dans toutes ses activités en tant que président de YARSAV, il ne s'est jamais limité, alors que sa carrière judiciaire prenait fin (ayant servi comme rapport au Conseil Constitutionnel, il avait été muté d'office). Entre autres, il a publiquement plaidé pour un soutien international devant l'aggravation de la situation de l'indépendance de la justice avec le scandale de la corruption du pouvoir qui avait éclaté en décembre 2013.

Le dévouement et l'intégrité de monsieur Murat Arslan est clairement visible entre autres par la simple référence à son discours de remerciement, après avoir reçu le prix Vaclav Havel des droits de l'homme 2017 :

« Avec notre combat, l'indépendance et l'impartialité de la justice, les valeurs de l'Etat de droit ont été mises en lumière dans un pays où la culture démocratique et la connaissance du droit sont faibles. Désormais, ces valeurs les êtres de chair et de sang en sont habités sans possibilité de retour en arrière. Pour atteindre cette indépendance totale et ces valeurs modernes, nous avons eu pour seules règles et références la laïcité, la prééminence du droit, une démocratie axée sur le droit et la liberté, démocratie à vocation sociale et focalisée sur l'égalité et la liberté. Nous avons réagi et répondu à chaque évènement qui a fragilisé et menacé ces valeurs. Nous nous sommes opposés pour éviter que croisse le mur de la peur qui enferme la société. Nous avons démontré le bien fondé de nos valeurs à un moment où les préjugés et les allégations infondées ont capté la culture populaire. Nous n'avons rien cédé sur les valeurs que nous défendions malgré toutes les menaces et les pressions.

En dépit de ce que nous vivions, nous nous sommes tournés vers la société internationale pour nous soumettre à un point de vue objectif extérieur. Et nous sommes devenus dans le monde les représentants d'une organisation respectée et sollicitée pour son regard sur la

justice de son pays. Nous n'avons pas laissé, et nous ne laisserons pas, ce pays aller à sa destruction et notre justice subir son destin. Nous avons déposé des repères dans tous les coins en vue d'un retour vers les valeurs fondamentales. Et nous ne renoncerons pas tant qu'elles ne renaîtront pas. Le fait de vivre aujourd'hui l'exil, d'être emprisonné dans une cellule ne changera pas cette réalité. Le prix que nous payons sert, au contraire, à accroître notre croyance et notre envie de nous battre pour de beaux jours à venir en faveur des valeurs du droit et de la démocratie. Nous montrons et nous allons montrer que dans un empire de peur où ceux qui devraient parler sont contraints au silence, nous ne nous tairons pas, et que nous sommes de ceux qui crient avec force et fierté face à toutes les injustices et tous les dénis du droit. Nous allons continuer à déranger encore plus en accentuant les voix intérieures et extérieures se soulevant face à un régime autoritaire et ce pour que notre souffrance soit entendue.

Dans ce moment grave, la plateforme veut publiquement exprimer :

- Sa solidarité envers notre collègue Murat Arslan et sa famille, que nous ne laisserons jamais seul ou sans notre solidarité et notre soutien
- Son inquiétude concernant les violations graves des droits fondamentaux qui ont été perpétuées lors de son procès, déjà dénoncées par les observateurs internationaux, sapant la portée d'une telle condamnation qui doit être décrite comme concrètement illégale et injuste ;
- Son appel à toutes les institutions européennes à cesser toute coopération avec les autorités judiciaires turques tant que l'état de droit n'est pas restauré dans ce pays et d'utiliser tous les moyens pour convaincre la Turquie d'arrêter cette chasse aux sorcières contre les juges et les parquetiers

Edith Zeller
Président de l'Association des Juges admnistratif Européens (AEAJ)

José Igreja Matos
Président de l'Association des Juges Européens (EAJ)

Tamara Trotman
Présidente de Juges pour les Juges

Filipe César Marques
Président des Magistrats Européens pour la Democratie et les Libertés (MEDEL)

Appel aux dons pour soutenir nos collègues turcs

Si vous voulez soutenir nos collègues turcs persécutés et leurs familles, veuillez donner pour le paiement de leur défense et la présence des observateurs internationaux sur le compte suivant :
Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Le fond international d'aide juridique mutuelle: Jurists for Jurists (J4J)

Les statuts de l'association :
§ 2 (1) l'objet de l'association est le suivant :

(a) la promotion de l'assistance juridique mutuelle pour les juges qui sont politiquement persécutés ;
(b) la promotion de la reconnaissance internationale, le respect sur principe démocratique de l'état de droit et des droits de l'homme, l'état de droit et la défense de l'indépendance de la Justice.

MEDEL
Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés

BRIEFE AUS DER TÜRKISCHEN JUSTIZ 2016 - 2017

[GE] Einführung

Seit dem Versuch des Coup d'État in der Türkei im Juli 2016 sind fast drei Jahre vergangen. Schon wenige Stunden nach dem versuchten Staatsstreich erhielt MEDEL beunruhigende Informationen über die Verhaftung von Richtern und Staatsanwälten, ohne Verfahrensgarantien oder Beweise für diese Festnahmen.
MEDEL hat sofort reagiert und erklärt, dass es schwer zu verstehen sei, wie und warum Richter und Staatsanwälte, die täglich ihre juristischen Aufgaben wahrnehmen, in einen solchen Fall verwickelt sein könnten und nur wegen ihrer Urteils- und Meinungsfreiheit inhaftiert werden könnten.
Seitdem hat die Repression gegen Richter und Staatsanwälte (sowie Anwälte, Journalisten, Professoren, Polizisten, Parlamentsmitglieder und mehr als 100.000 Beamte) mit der Anschuldigung, einer terroristischen Organisation angehört zu haben, die von der türkischen Regierung für dieses Verbrechen verantwortlich gemacht wurde, ein beispielloses Ausmaß angenommen.
Was anfangs schwer verständlich war, wurde deutlich: Wir standen vor einer orchestrierten und vorsätzlichen Kampagne, die auf die Zerstörung der Unabhängigkeit des Justizsystems in der Türkei abzielte.
Was die Welt erlebte, war nichts anderes als eine Säuberung unter den Richtern und Staatsanwälten, die den Mut hatten, frei zu sprechen und für eine wirklich unabhängige Justiz zu kämpfen, sie basierte auf einer Liste mit klaren Anzeichen dafür, dass sie schon lange vor dem Staatsstreich vorbereitet worden war: Sie enthielt die Namen verstorbener Richter und erwähnte Gerichte, die die betreffenden Richter viel früher verlassen hatten. Alle Verhaftungen, Entlassungen und Beschlagnahmungen von Vermögenswerten wurden ohne Gerichtsverfahren und ohne begründete Entscheidungen vorgenommen. Bei der Anhörung wurden unsere Kollegen nur nach den Präferenzen ihrer Justizorganisationen und ihrer Beteiligung an den Wahlen zum türkischen Justizrat gefragt.
Darüber hinaus wurden die entlassenen Richter und Staatsanwälte durch neu ernannte Richter und Staatsanwälte ersetzt, die von der Regierung aus den Mitgliedern der Regierungspartei direkt ausgewählt wurden, und nicht, wie bisher, durch einen offenen öffentlichen Wettbewerb, der auf juristischer Vorbereitung und spezifischer Berufsausbildung basiert.
YARSAV, das türkische Vereinsmitglied von MEDEL und der European Association of Judges, das sich am aktivsten für die Werte der Unabhängigkeit der Justiz und der Rechtsstaatlichkeit einsetzt, wurde sofort administrativ aufgelöst.

MEDEL und viele andere Verbände von Richtern und Staatsanwälten konnten zu diesem Szenario nicht schweigen.
MEDEL hat entschieden, dass die rechtswidrige Entscheidung der türkischen Regierung, YARSAV aufzulösen, nicht anerkannt wird, so dass sie sie weiterhin als vollwertiges Mitglied von MEDEL und ihre Vorstandsmitglieder als vollwertige Richter betrachtet.
Gemeinsam mit der Europäischen Richtervereinigung, der Europäischen Vereinigung der Verwaltungsrichter und "Richter für Richter" haben wir die „Plattform für eine unabhängige Justiz“ in der Türkei gebildet, mit der wir die Zerstörung der Rechtsstaatlichkeit in der Türkei verurteilt und die sofortige Freilassung der inhaftierten Richter und Staatsanwälte sowie eine unabhängige Betrachtung der Justiz in der Türkei unter voller Beteiligung internationaler Beobachter gefordert haben.
Im Laufe der Zeit wurde der internationalen Gemeinschaft immer mehr die Verschlechterung der Situation in der Türkei bewusst. Im Dezember 2016 hat das Europäische Netzwerk der Räte für das Justizwesen (ENCJ) den Beobachterstatus des Türkischen Hohen Rates für Richter und Staatsanwälte ausgesetzt, da er "derzeit nicht mit den Statuten des ENCJ übereinstimmt und nicht mehr eine von der Exekutive und der Legislative unabhängige Institution ist, die die Verantwortung für die Unterstützung der Justiz im Rahmen der unabhängigen Rechtspflege übernimmt".
Im Oktober 2017 hat die Parlamentarische Versammlung des Europarates auf Vorschlag von MEDEL (und auch EAJ) Murat Arslan, dem Präsidenten von YARSAV, den Vaclav-Havel-Menschenrechtspreis verliehen.
Inzwischen wurde Murat Arslan zu 10 Jahren Gefängnis verurteilt, nach einem Prozess, der nicht den grundlegenden Normen der Unparteilichkeit und der Verteidigungsgarantien entspricht, mit der Anhörung anonymer Zeugen und dem ständigen Wechsel der Richter während des Verfahrens.

In diesen Jahren erhielt MEDEL viele Nachrichten von Kollegen, Verwandten und anderen Quellen über das, was mit Richtern und Staatsanwälten in der Türkei geschah, die früher respektierte Fachleute waren und ihre Aufgaben wahrnahmen, während sie Ansichten, Erfahrungen und ihr Engagement für die Werte der Demokratie, der Rechtsstaatlichkeit und der Unabhängigkeit der Justiz mit europäischen Kollegen und Berufsverbänden teilten.
MEDEL ist der Ansicht, dass solche Botschaften, die direkt beschreiben, was mit Tausenden von Kollegen geschehen ist, wie die Verfahren abgewickelt wurden und welche Folgen sie haben, eine wichtige Informationsquelle aus dem Inneren der angegriffenen türkischen Justiz sind.

MEDEL ist auch der Ansicht, dass diese Botschaften, die ohne Kommentare und Modifikationen (abgesehen von ihrer Anonymisierung) gesammelt wurden, ein beeindruckendes Zeugnis der unglaublichen Geschwindigkeit des Zusammenbruchs der Rechtsstaatlichkeit in der Türkei ablegen. Was die Bearbeitung betrifft, so hielt es MEDEL aus Sicherheitsgründen für angemessen, die Nachrichten zu anonymisieren, wie von den Absendern erbeten.
Viele dieser Botschaften enthielten sehr ausführliche Kommentare, um die Rechtswidrigkeit der während des Putschversuchs ergriffenen Maßnahmen zu belegen. Dazu haben sie die Allgemeinen Grundsätze sowie die Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs für Menschenrechte zitiert. Es war unmöglich, in diesem Heft einen Großteil dieses Inhalts der Briefe zu reproduzieren. Jedenfalls zitieren wir einige von ihnen als Beweis dafür, wie tief solche Regeln, solche Prinzipien bei den türkischen Anwälten, den türkischen Richtern, den türkischen Staatsanwälten verankert waren und sind. Sie repräsentieren eine gemeinsame Muttersprache (Koiné), die zu jedem von uns gehört. Durch diese Sammlung kann jeder Leser weitere Argumente sehen, um zu beurteilen, wie weit die Abweichung vom Legalitätsprinzip in einem Land gekommen ist, mit dem MEDEL langjährige freundschaftliche Beziehungen und ein gemeinsames Engagement für die Grundsätze der Rechtsstaatlichkeit unterhält.

Mit Unterstützung unserer Mitgliedsverbände veröffentlichen wir nun die übersetzten Briefe in vielen Sprachen. MEDEL hofft, dass dies ein dauerndes Zeugnis und ein Signal der Solidarität und des erneuten Engagements für die Grundwerte der Gerechtigkeit in Europa ist.

Der Kampf, der derzeit von allen mutigen freien Richtern, Staatsanwälten und Anwälten in der Türkei geführt wird, ist als Kampf all jener auf der ganzen Welt zu verstehen, die sich weiterhin den Werten der Rechtsstaatlichkeit verpflichtet fühlen. Es ist also ein gemeinsamer Kampf, nicht nur ein Kampf um des türkischen Volkes willen. Solange ein einziger türkischer Richter oder eine Staatsanwältin für den Kampf für eine unabhängige Justiz inhaftiert ist, darf sich kein Richter anderswo in Europa völlig frei und unabhängig fühlen.
Wie Murat Arslan in seiner Dankesrede für den Vaclav-Havel-Menschenrechtspreis sagte: "Ich spreche zu Ihnen aus einem Gefängnis in einem Land, in dem die Rechtsstaatlichkeit ausgesetzt ist, das sich weit weg von demokratischen Werten bewegt, in dem Dissidenten zum Schweigen gebracht werden, Verteidiger der Menschenrechte, Journalisten, Menschen, die um Frieden bitten, Menschen, die ausrufen, dass Kinder nicht sterben sollten, sie werden als Terroristen bezeichnet und ins Gefängnis gesteckt. (....) Der Preis, den wir zahlen, stärkt vielmehr unseren Glauben an die kommenden Tage, in denen Rechtsstaatlichkeit und Demokratie verinnerlicht sein werden".

Das Büro von MEDEL

Hinweis des Herausgebers / Impressum

Die veröffentlichten Briefe gingen beim Büro von MEDEL in Berlin ein, hauptsächlich per E-Mail, ab dem 16.07.2016, für die ersten Briefe (vom 16.07.2016 bis 01.08.2016) wurde das Datum eingehalten, um die Entwicklung der Situation aufzuzeigen; für die folgenden wurde das Datum weggelassen.
Briefe von 1 bis 13, von 15 bis 18, 27, 29, 30, von 34 bis 37 wurden von Richtern und Staatsanwälten erhalten. Die Briefe 14,vom 19. bis 25., 28, 31, 33 wurden von Ehefrauen oder Kindern von Richtern oder Staatsanwälten erhalten. Die Briefe 26, 32, 38 wurden von anderen Quellen erhalten.
Abgesehen von der Anonymisierung (d.h. Streichung der Namen, Familienbezeichnungen, Städte und Gefängnisnamen, die zur Identifizierung der Absender führen können) wurde an den Briefen kein weiterer redaktioneller Eingriff vorgenommen. Die Briefe wurden hauptsächlich auf Englisch von nicht muttersprachlichen Absendern oder auf Türkisch geschickt, sie wurden vom Herausgeber übersetzt.

Impressum
MEDEL - Europäische Richter für Demokratie und Freiheiten
Greifswalder Straße 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Deutschland

Zeitplan der Ereignisse

15. Juli
22:30 Uhr - Soldaten blockierten die Bosporusbrücke.
23:45 - Eine militärische Staatsstreich-Erklärung wird im öffentlich-rechtlichen Fernsehen gesendet.
00:04 - Präsident Erdogan gibt eine Erklärung ab, beschuldigte Fethullah Gulen, sich hinter dem Militärputsch zu verbergen, ruft die Menschen auf die Straßen, um sich dem militärischen Schlag zu widersetzen,
04:30 - Der Generalstaatsanwalt von Ankara gibt eine Erklärung ab, in der er auf bevorstehende Verhaftungen hinweist.
05.30 Uhr – Pressekonferenz, Erdogan definiert gescheiterten Militärputsch, "ein Geschenk Allahs".
09:00 - 140 Mitglieder des Kassationsgerichts, 48 Mitglieder des Staatsrats, 2 Mitglieder des Verfassungsgerichtshofs, 5 Mitglieder des Hohen Rates der Richter und Staatsanwälte (HSYK) verhaftet, für 2.745 Richter und Staatsanwälte Haftbefehl ausgestellt
14:00 – 2.745 Richter und Staatsanwälte vom Hohen Rat suspendiert
22:00 - Die Liste der suspendierten Richter wird im Internet veröffentlicht. Mehrere Fehler, nicht aktualisierte Arbeitsplätze, pensionierte oder bereits entlassene Richter, auch Staatsanwalt Ahmet Bicer - obwohl bereits verstorben – steht in der Liste.
21. Juli - Ausnahmezustand verhängt
24. August - 2.847 Richter und Staatsanwälte ohne Verteidigung entlassen, 2500 Richter im Gefängnis und 600 von ihnen in winzigen Zellen.

Briefe

[1 - 16/7/2016]
Liebe Kollegen, es scheint, dass es einen ernsthaften Putschversuch gegeben hat.
Als Richter und erfahrener Bürger ist es zunächst nicht einfach zu sagen, was in der Realität vor sich geht.....
Trotz der Tatsache, dass dieser Versuch sehr ernsthaft und organisiert war, scheiterte er dank der Reaktion von Erdogan innerhalb von 12 Stunden.
Von Anfang an wirkten alle Regierungsvertreter und Erdogan sehr ruhig und beschuldigen Gulenisten als Verantwortlichen für diesen Versuch. Alle Täter werden als gulenistische Attentäter angesehen.
Erdogan sagte gestern und verwies auf dieses Ereignis, bei dem Hunderte von Bürgern starben - Tausende wurden verletzt "....dieser Aufstand ist ein Geschenk Allahs, weil er es uns ermöglichen wird, das Militär zu säubern".
Das kann man verstehen....! Ich denke, es bedarf keiner weiteren Erklärung.....
Nach Angaben einiger Nachrichtenagenturen werden einige dissidente Mitglieder des Hohen Rates der Richter und Staatsanwälte und der Richter des Obersten Gerichtshofs, die bereits auf die schwarze Liste gesetzt und zum Gulenisten erklärt wurden, von der Generalstaatsanwaltschaft Ankara festgehalten.....
Das ist auch für uns nicht erstaunlich!.....
Diese Nachricht würde etwas erklären! und es wäre nicht verwunderlich, neue Wellen von Inhaftierung, Verhaftung, Entlassung in der Bürokratie, Justiz und dem Militär zu sehen....
Vielleicht ist dies die größte Reinigungsaktion für Dissidenten, die von der Regierung durchgeführt wird.... bald....
Zusammenfassend lässt sich sagen, dass nach dieser Phase nichts mehr in der Lage sein wird, uns zu überraschen.....
Es gab viele Dinge, die sehr seltsam sind.....
Wir werden sehen, was dieser Versuch bringen oder nehmen wird.....
Die Bedeutung Ihrer Unterstützung wird sich für uns definitiv verdoppeln.....

[2 - 16/7/2016]
Der Hohe Rat der Richter und Staatsanwälte - HSYK, zweite Kammer - hat insgesamt 2745 Richter und Staatsanwälte suspendiert...Wahrscheinlich sind sie gulenistisch.....
Die Liste der suspendierten Richter oder Staatsanwälte wurde nicht proklamiert.... noch nicht....
Ich bin in der Liste enthalten, von der einige sagen, dass die Polizei kommt, um uns, meine Frau und mich festzunehmen. Auf Wiedersehen, Freunde

---

[3 - 16/7/2016]
Ich überließ meine beiden Kinder (5 und 9 Jahre alt) meinen Schwiegereltern. Ich warte immer noch darauf, dass die Polizei an meine Tür klopft, so deprimierend. Meine Frauen weint.

[4 - 16/7/2016]
Sehr geehrte Kollegen,
Auch ich werde entlassen und inhaftiert. Ich weiß nicht, wie ich es erklären soll. Ich habe nur meine Arbeit getan und kritisiere die Regierung hinsichtlich der rechtlichen Entwicklungen, die Sie bereits sehr gut kennen.
Wir sehen uns vielleicht nicht wieder. Vielen Dank für Ihre bisherige Unterstützung. Wir werden keine Kommunikationsmöglichkeit haben.

[5 – 17/7/2016]

Ich bin immer noch zu Hause und warte. X wurde vor ein paar Stunden festgenommen. Das Einzige, was sie zu ihm gesagt haben, ist, dass du ein Mitglied der Terrororganisation bist, die mit Waffen ausgestattet ist. Er fragte nach mehr Informationen und Beweisen. Sie zeigten nichts, also nutzte er das Recht, zu schweigen. Jetzt werden sie sein Zuhause durchsuchen.

[6 – 17/7/2016]
Liebe Freunde, unser Kollege X. wird verhaftet. Der einzige Grund, warum der Richter erwähnt wird, ist, dass sein Name "auf der Liste des Justizrats" steht, das ist alles. In zwei anderen Städten wurden unsere Kollegen mit Kontrollmaßnahmen entlassen (nicht ins Ausland zu gehen).

[7 – 18/7/2016]
Ich und meine Frau wurden inhaftiert.

[8 – 20/7/2016]
Ich wurde heute entlassen, aber was als nächstes passiert, weiß ich nicht. Es wird zur Hexenjagd. Der Staatsanwalt hat das Recht, Berufung einzulegen, um mich wieder ins Gefängnis zu bringen. Es besteht also die Möglichkeit, dass ich wieder verhaftet werde. Bitte informieren Sie alle zuständigen Personen Ihrer Länder und Europas. Der Zustand des Landes verschlechtert sich. Bitte machen Sie weiter so. Wir brauchen eure Hilfe mehr denn je. Meine Familie und die Familie von X. sind zerstört. Wir sind suspendiert und keine Richter mehr.

[9 - Ohne Datum]
Zunächst einmal gibt es eine Geheimhaltungsverordnung für alle unsere Fälle. Das bedeutet, dass keiner von uns ein Dokument teilen kann, einschließlich Zeugenaussagen, Anklagen, Gerichtsbeschlüsse usw. Es ist eine Straftat und bringt uns in größere Gefahr.
Zweitens wurde die Liste von HSYK erstellt (Sie können öffentliche Äußerungen des Vorsitzenden des Hohen Rates sehen, er erklärt, dass die Zahl der Richter reduziert oder erhöht werden kann. Er sagte auch, dass die Liste nach zwei Jahren Arbeit erstellt wurde).
Drittens variiert die Haftdauer von Stadt zu Stadt. In einigen Städten dauerte es 4 Tage, in anderen nur einen Tag. Nach der Verhängung des Ausnahmezustands kann die Haftdauer jedoch bis zu 60 Tage betragen. Die Regierung kündigt an, dass sie daran arbeitet.
Viertens, niemand kann seine Anwälte erreichen, nicht einmal Verhaftete und Arretierte. Ich habe während meiner Haft im Gefängnis eine Petition an das Justizministerium gerichtet, in der es heißt, dass ich das Recht habe, meinen Anwalt zu sehen, dass Sie keine Einschränkung vornehmen können. Ich habe die Petition nicht. Selbst wenn ich sie hätte, könnte ich sie aus Gründen der Geheimhaltungsanordnung nicht senden.

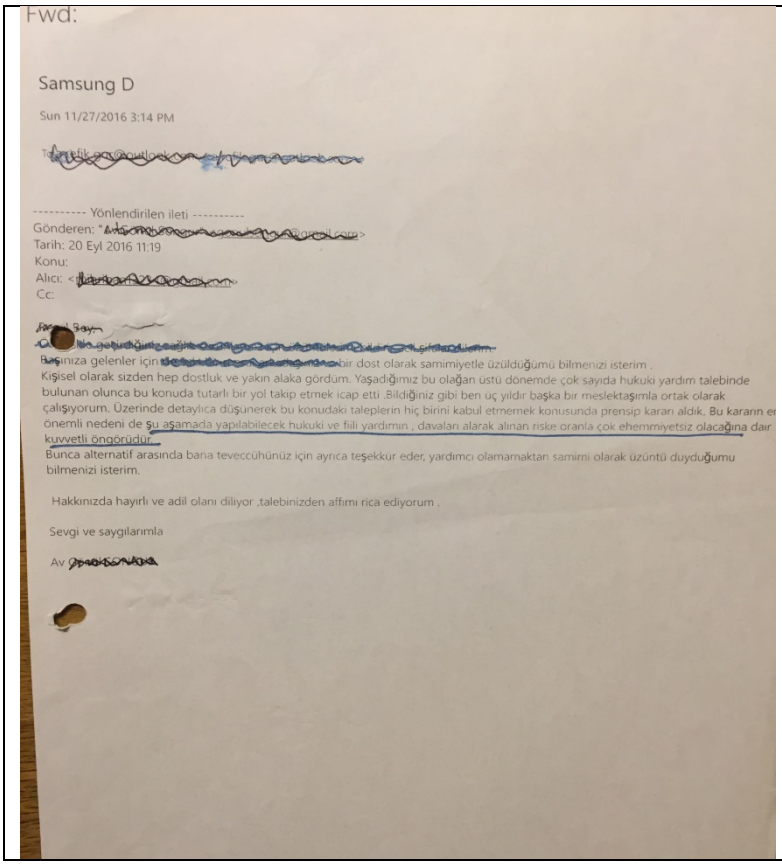

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Sayın Bayan

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın en önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av.

Rechtsanwalt X:
"Ich bitte um Verzeihung, ich kann Sie nicht vertreten.
Das ist zu riskant, und meine Rechtshilfe würde das Urteil nicht ändern."

Fünftens: Keine unserer Familien kann uns erreichen, weder im Gefängnis noch in der Polizeihaft.
Sechstens ist das Wetter so dunkel. Niemand kann sich gegenseitig erreichen, auch Familien und Anwälte nicht. Erwarten Sie also kein Dokument von uns. Alles ist geschlossen. Jetzt fliegen Hubschrauber über die Städte, wegen des Ausnahmezustands. Der Internetzugang kann jederzeit eingeschränkt werden, da der Notstand der Regierung viel Macht verleiht, einschließlich der Aufhebung der grundlegenden Menschenrechte.
Siebtens, sprechen Sie keine kompetente Person in der Türkei an, in Bezug auf jemanden. Es kann als eine Intervention bewertet werden, und es handelt sich um eine Straftat.

[10 - Ohne Datum]
Diese Links unten (....) zeigen den Namen von Richtern und Staatsanwälten, die am 16. Juli 2016 suspendiert wurden, von denen sich einige in Haft befinden oder arretiert wurden. Die Sperrliste ist gleichzeitig die Liste der inhaftierten Personen. So suspendierte zuerst der HSYK, dann leitete die Staatsanwaltschaft Ermittlungen ein und die Gerichte brachten viele von ihnen ins Gefängnis (verhaftet). Nur eine Person ist noch frei. Der Rest wird entweder verhaftet oder festgehalten.
Der Link zeigt, dass ein Staatsanwalt, Herr A. B., der vor zwei Monaten gestorben ist, in der Liste steht, aus der hervorgeht, welche Richter inhaftiert werden.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Etwa 6 Stunden nach Beginn des Putschversuchs, Teil einer im Internet veröffentlichten Liste von Richtern, die verhaftet werden sollen.

Es ist offensichtlich, dass die Liste vor dem Putschversuch erstellt wurde. Die Liste der Richter und Staatsanwälte, die inhaftiert werden, war nicht in den Nachrichten, sondern in whatsapp Gruppen wie der von YARSAV.

[11 - Ohne Datum]
Sehr geehrte Kollegen,
Heute wurden 2847 Richter und Staatsanwälte einschließlich mir dauerhaft aus dem Beruf entlassen. Keinem der Richter und Staatsanwälte wurde das Recht eingeräumt, sich selbst zu verteidigen. Vielmehr wurden alle Kollegen ohne Verteidigung entlassen. Nun können die entlassenen Richter innerhalb von 10 Tagen gegen die Entscheidung des Obersten Justizrats beim Plenum des Obersten Rates Berufung einlegen. Nach dem Ergebnis dieser Berufung haben die Richter das Recht, innerhalb von 60 Tagen beim Staatsrat (oberstes Verwaltungsgericht) Berufung einzulegen. Berufung vor dem Obersten Verwaltungsgericht wird in 2 Schritten erfolgen.
Nach der endgültigen Entscheidung des Obersten Rates der Richter kann diese durch Beschwerden über Menschenrechtsverletzungen im gerichtlichen und administrativen Verfahren der Kündigung innerhalb von 30 Tagen vor dem Verfassungsgericht angefochten werden. Wenn es immer noch keine Abhilfe gibt, können die Richter innerhalb von 6 Monaten einen Antrag bei der EMRK stellen. Es scheint ein langer Weg zu sein, mindestens 3 Jahre bevor der Antrag auf EMRK gestellt wird.
(Anmerkung d.Hg.: beim Europäischen Menschenrechtsgerichtshof in Strassburg).

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Die 72-seitige Entscheidung des HSYK, die Massenentlassung von 2.847 Richtern und Staatsanwälten als "obligatorisch" anzuordnen.

[12 - Ohne Datum]
Das erste Notstandsgesetz ist ab heute in Kraft. Es bringt folgendes:
1. Die Dauer der Haft/Sperre wird auf bis zu 30 Tage verlängert.
2. Alle Regierungsmitarbeiter, einschließlich Richter und Staatsanwälte, die auf der Verdachtsliste stehen, werden ohne Disziplinarverfahren entlassen. Das Gesetz besagt, dass "die Beurteilung jeder Ebene der Verbindung mit der Gulen-Organisation" ausreicht, um abgelehnt zu werden. Es muss nicht nur "Beurteilung durch die Führungskraft" nachgewiesen werden.
3. YARSAV wird ab heute gemäß der Liste im Anhang zum Notstandsgesetz geschlossen. Es gibt kein YARSAV mehr.
4. Verhaftete oder inhaftierte Personen dürfen nicht mit ihren Anwälten in Kontakt gebracht werden, wenn das Gericht dies wünscht.
5. Die Familienbesuche sind eingeschränkt.
6. Die Anwalts- und Mandantenkontakte werden aufgezeichnet. Wenn irgendetwas in ihrem Gespräch als Verdacht gilt, kann das Recht, einen Anwalt zu erreichen, durch eine Gerichtsentscheidung verboten werden.
7. Häftlingen oder Verhafteten ist innerhalb von 15 Tagen für 10 Minuten ein Anruf mit ihren inneren Familienmitgliedern erlaubt (das frühere Gesetz sagt, dass Häftlinge einmal wöchentlich sprechen können und nicht nur mit nahen Familienmitgliedern, sondern auch 3 weiteren anderen Personen, die vom Häftling bestimmt werden).
8. Eine Person kann durch max. 3 Anwälte vertreten werden.
Es bringt im Grunde genommen mit sich, dass alle privaten Institutionen, die angeblich irgendeine Ebene/Art der Verbindung mit der Gulen-Organisation haben, von der Regierung übernommen werden. Darüber hinaus werden alle Richter und Staatsanwälte sowie die übrigen Regierungsmitarbeiter ohne Disziplinarmaßnahmen entlassen. Es besteht keine

Notwendigkeit, bis zum Ende der laufenden Fälle zu warten. Es gibt nichts zu sagen. Es ist fast vorbei. Bitte verteilen Sie die E-Mail so weit wie möglich ohne meinen Namen.

[13 - Ohne Datum]
Neue Situation aus der Justiz -

- Richter, die die Inhaftierten freilassen, werden versetzt und könnten bald vom Hohen Rat der Richter suspendiert werden, -
- Keine Richter wollen dem "Sulh Ceza Hakimlikleri" zugeordnet werden: Strafrichter des Friedens" für die Vorverhaftungs- und Verhaftungsmaßnahmen.-
- Alle Richter, die nicht festgehalten/verhaftet wurden, werden bedroht, jederzeit auf der Liste zu stehen.-! Die inhaftierten Richter haben so wenig (fast keine Verbindung) mit ihren Familien und Anwälten.
- Die meisten Anwälte wollen die inhaftierten/verhafteten Richter nicht verteidigen.
- Stadt: Y: Im Verhörprozess hat ein Richter allein mit 37 Richtern und Staatsanwälten zu tun gehabt und keine Fragen gestellt, aber sie alle verhaftet und gesagt, dass mir aus Ankara befohlen wurde, dies zu tun. Und in derselben Stadt durften die Verhafteten ihre Kleidung nicht wechseln, ihre Grundbedürfnisse erfüllen und mit niemandem kommunizieren.
- Da ist der Name des Staatsanwalts A.B. auf der Liste. Er war 57 Tage vor Beginn der Verhaftungen verstorben.
- Auf der anderen Seite auf der Liste: Es gibt Städtenamen, wo die Kollegen arbeiten, die nicht die aktuellen Orte, sondern die Orte vor 2 Jahren angeben.
- All diese Informationen zeigen, dass die Liste vor mindestens 2 Jahren fertig war.

Aktuelle Situation in öffentlichen Einrichtungen.

24. Das Bildungsministerium hat 60.000 Lehrer entlassen.
25. Finanzministerium 2.000 Personen
26. Geheimdienst 100.
27. Alle Militärrichter.
28. Fast 3000 Richter und Staatsanwälte.
29. Niemand von öffentlichen Stellen kann ins Ausland gehen.
30. Alle Dekane öffentlicher und privater Universitäten sind arbeitslos. Sie zwangen sie zum Rücktritt, und sie mussten heute zurücktreten.
31. Die Presseausweise vieler Journalisten sind gelöscht.
32. Einige Zeitschriften werden gesammelt und mit einem Verteilungsverbot belegt.
33. Einige Akademiker wurden entlassen.
34. Tausende von Polizisten wurden entlassen (ca. 10.000).
35. 247 Stadtgouverneure wurden entlassen.

Heute Abend wird der Notstand ausgerufen. Insbesondere können alle Menschenrechte aufgehoben werden. Sie können öffentliche Aufgaben für Menschen zwischen 18 und 60 Jahren verhängen. Sie können alles konfiszieren.

[14 - Ohne Datum]
BERICHTET VON DER EHEFRAU:
(Richter): Inhaftiert und verhaftet
Nach der Inhaftierung konnte er sich zum ersten und letzten Mal mit seiner Frau in Verbindung setzen. Sie sprachen ein paar Minuten lang am Telefon. Während des Verhörs wurde er gefragt:
Während des Putschversuchs, mit wem warst du zusammen und worüber hast du gesprochen?
Welche High School hast du abgeschlossen?

In welchem Prüfungsvorbereitungszentrum (türkisch: Dershane) warst du?
Hast du an der Auszählung der Wahlen zum Hohen Rat der Richter und Staatsanwälte im Jahr 2014 teilgenommen? Hast du die Zählung aufgezeichnet?
Der Rechtsanwalt des Richters nimmt die Anrufe aus Angst nicht mehr entgegen.

[15 - Ohne Datum]
In keinem unserer Fälle gibt es Beweise. Ich habe es aus den Akten von Kollegen gesehen, die mit mir im Gefängnis sitzen.
Es gibt nur eine Liste. Staatsanwälte sagen: "Ich habe nur eine Liste und es gibt eine Vertraulichkeitsverordnung, so dass ich Ihnen nichts anderes zeigen kann."

[16 - Ohne Datum]
In welches Prüfungsvorbereitungszentrum bist du gegangen?
In der Türkei müssen Sie, um sich an einer beliebigen Universität einzuschreiben, die "nationale Hochschulaufnahmeprüfung" ablegen. Aufgrund von Unzulänglichkeiten im türkischen Bildungssystem vor allem an Gymnasien müssen Sie zu Prüfungsvorbereitungszentren gehen. Es gibt Kurse/Klassen, die dich auf die nationale Prüfung in diesen Vorbereitungszentren vorbereiten. Es ist so schwer, die nationale Prüfung ohne Vorbereitungszentren zu bestehen, die vom privaten Sektor legal eingerichtet wurden.
Einige der Vorbereitungszentren sollten eine Nähe zu Gulenisten haben. Mit dieser Frage will die Staatsanwaltschaft wissen, ob es eine Verbindung zwischen dir und Gulen gibt. Ironischerweise wurden die meisten der Kinder der derzeitigen Politiker, einschließlich derjenigen des Präsidenten, von diesen Bildungszentren vorbereitet. Sicherlich sind die meisten Staatsanwälte/Richter im Dienst oder ihre Familienmitglieder auch in diesen Zentren vorbereitet worden. Und höchstwahrscheinlich haben sie auch solche Angst, wenn sie diese Fragen an Richter stellen, die verhaftet sind, weil sie auch diese Zentren besucht haben.
Haben Sie an der Auszählung der Wahlen zum Hohen Rat der Richter und Richter im Jahr 2014 teilgenommen? Hast du die Zählung aufgezeichnet?
Wie Sie sich erinnern, gab es bei den letzten Wahlen zum Hohen Rat drei Hauptkandidaten: 1. YARSAV, 2. die Vereinigung der Einheit in der Justiz (regierungsfreundlich) und 3. unabhängige Kandidaten (angeblich sind einige der unabhängigen Kandidaten der gulenistischen Bewegung oder jetzt einer terroristischen Organisation nahe).
Einige der Richter hatten eine Rolle im Wahlprozess, wie bei jedem Wahlprozess. Jemand muss die Stimmen zählen. Einige Richter und Staatsanwälte wollten den Verlauf der Wahlen beobachten, indem sie in den Gerichtsgebäuden warteten. Diese Art von Richtern waren ziemlich viele. Viele Richter vertrauten nicht und wollten ihre Stimmen wie bei jeder anderen Wahl in verschiedenen Bereichen unseres Lebens schützen.
Warum haben die Staatsanwälte diese Frage gestellt?
Sie fragen, weil sie wissen wollen, welche Kandidaten oder Gruppen du unterstützt hast. Sie versuchen einfach herauszufinden, für welche Kandidaten Sie stimmen. Gemäß deiner Stimme werden sie bestimmen, welche Art von Richter du bist (YARSAV, Pro Regierung oder unabhängig).
Es ist ganz offensichtlich, dass man sich in Sicherheit befindet, wenn man für die Association of Judicial Unity (pro-government) gestimmt hat und jeder weiß, dass man sich in Sicherheit befindet. Dir kann nichts passieren. Ich glaube nicht, dass jemand auf der Liste der 2735 Richter Mitglied der Association of Judicial Unity (pro-government) ist.
Sie schützen ihre Mitglieder vor dieser Untersuchung. Die derzeitige Verwaltung der Justiz und der Richter und Staatsanwälte, die unsere Fälle bearbeiten, sind die Mitglieder der Vereinigung der Einheit in der Justiz.

[17 – 28/7/2016]
Die Ankara Staatsanwaltschaft hat angeordnet, dass ab heute alle Besitztümer/Vermögen der Anzahl von 3049 Richtern und Staatsanwälten, die sich in der Untersuchung befinden, beschlagnahmt werden.

Nicht ins Ausland gehen, nicht arbeiten, nicht bezahlt werden, keine Immobilien verkaufen.....
Wir haben jetzt nichts mehr. Kein Zuhause, kein Auto, keine Versicherung für Kinder mehr. Es wird immer schlimmer.
Es ist Zeit zu sterben.

[18 – 1/8/2016]
Sehr geehrte Kollegen,
Neben anderen rechtswidrigen Dingen möchte ich einen klaren Verstoß gegen das Einziehungsgesetz und seine enormen Auswirkungen auf unsere Familien erwähnen.
Wie Sie sich erinnern, hat der Ankaraer Friedensgerichtshof (der von der Regierung gegen internationale Grundprinzipien eingerichtet wurde, z.B. wird jede Beschwerde gegen die Entscheidungen dieser Gerichte von denselben Gerichten entschieden, geschlossener Regelkreis) auf Antrag der Ankaraer Staatsanwaltschaft die Beschlagnahme von Fahrzeugen, Häusern und Aktien/Bankkonten von Richtern und Staatsanwälten bis zum Ende der Strafuntersuchung angeordnet.
Warum ist es für uns so wichtig?
Wie Sie wissen, können suspendierte Richter nicht vollständig bezahlt werden, sie erhalten die Hälfte ihres Gehalts und im Falle einer endgültigen Entlassung, die höchstwahrscheinlich bald erfolgen wird, überhaupt keine Zahlung (Gehalt, Zulage usw.).
Aufgrund der Beschlagnahmung können wir unsere Immobilien nicht verkaufen, um unser Leben zu retten oder zu erhalten. Es ist eine brutale Strafe für unsere Kinder, Ehefrauen und andere innere Familienmitglieder. Wir sind immer noch unschuldig, es sei denn, wir sind schuldig. Es gibt keinerlei Beweise für die Beschlagnahmung unserer Immobilien.
Was steht im Einziehungsgesetz?
Die türkische Strafprozessordnung mit der Nummer 5271 in Artikel 128 besagt: "Beschlagnahme von unbeweglichen Gütern, Rechten und Krediten“.
Artikel 128
(1) Die folgenden Gegenstände, die dem Verdächtigen oder dem Angeklagten gehören, können beschlagnahmt werden, wenn triftige Gründe für den Verdacht bestehen, die darauf hindeuten, dass die strafbare Handlung begangen wurde und dass sie aus dieser Handlung gewonnen wurden;

q. Unbewegliche Güter,
r. Transportfahrzeuge zu Lande, zu Wasser oder in der Luft,
s. Alle Arten von Konten bei Banken oder anderen Finanzinstituten,
t. Alle Arten von Rechten und Krediten von natürlichen oder juristischen Personen,
u. Wertvolle Dokumente,
v. Aktien an der Firma, bei der er Aktionär ist,
w. Inhalt des gemieteten Tresors,
x. Andere Vermögenswerte, die ihm gehören.

Auch in den Fällen, in denen sich diese Immobilien, Rechte, Kredite und andere Werte von Eigentum im Besitz anderer Personen als des Verdächtigen oder des Angeklagten befinden, ist die Beschlagnahme ebenfalls zulässig.
(2) Die Bestimmungen des ersten Absatzes gelten nur für die folgenden Straftaten:
a) Die folgenden Straftaten im Sinne des türkischen Strafgesetzbuches;
1. Völkermord und Verbrechen gegen die Menschlichkeit (Art. 76, 77, 78),
2. Schleusung von Migranten und Menschenhandel (Art. 79, 80),
3. Diebstahl (Art. 141, 142),
4. Verschärfter Diebstahl (Art. 148, 149),
5. Vertrauensbruch (Art. 155),
6. Betrug (Art. 157, 158),
7. Betrügerischer Konkurs (Art. 161),
8. Herstellung und Handel mit narkotischen oder stimulierenden Substanzen (Art. 188),

9. Geldfälschung (Art. 197),
10. Gründung einer Organisation zur Begehung von Straftaten (Art. 220),
11. Betrug in öffentlichen Bereichen (Art. 236),
12. Betrug bei der Erfüllung von Verpflichtungen (Art. 236),
13. Veruntreuung (Art. 247),
14. Bestechung mit Gewaltanwendung (Art. 250),
15. Bestechung (Art. 252),
16. Verbrechen gegen die Staatssicherheit (Art. 302, 303, 304, 305, 306, 307, 307, 308),
17. Verbrechen einer bewaffneten Organisation (Art. 314) oder die Versorgung dieser Organisationen mit Waffen (Art. 315),
18. Verbrechen gegen Staatsgeheimnisse und Spionage (Art. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
b) Schmuggeln von Waffen im Sinne des "Gesetzes über Schusswaffen und Messer sowie andere Werkzeuge" (Art. 12),
b) Unterschlagung im Sinne des Bankengesetzes (Art. 22/3 und 4),
c) Straftaten im Sinne des Schmuggelbekämpfungsgesetzes, die mit Freiheitsstrafe belegt sind,
d) Straftaten im Sinne von Art. 68 und 74 des Gesetzes über den Schutz kultureller und natürlicher Werte.
(3) Eine Entscheidung über die Beschlagnahme einer Immobilie wird durch einen Vermerk im Titel vollstreckt.
(4) Eine Entscheidung über die Beschlagnahme von Fahrzeugen, die zu Lande, zu Wasser und in der Luft eingesetzt werden, wird durch einen Vermerk im Titel, in dem sie eingetragen sind, vollstreckt.
(5) Eine Entscheidung über die Beschlagnahme von Konten, die bei Banken und anderen Instituten eingezogen werden, erfolgt durch unverzügliche Unterrichtung der Bank oder des Finanzinstituts durch technische Kommunikationsmittel. Die entsprechende Entscheidung ist auch der Bank oder dem Finanzinstitut gesondert mitzuteilen. Die Interaktionen auf dem Bankkonto, die darauf abzielen, die Entscheidung über die Beschlagnahme unwirksam zu machen, die nach Erlass der Entscheidung durchgeführt werden, sind nichtig.
(6) Eine Entscheidung über die Beschlagnahme von Anteilen an einer Firma wird durch unverzügliche Mitteilung an die Verwaltung der betreffenden Firma und den Leiter des Handelstitels durch technische Kommunikationsmittel vollstreckt. Die entsprechende Entscheidung ist auch der verbundenen Firma und der Direktion des Finanzinstituts gesondert mitzuteilen.
(7) Eine Entscheidung über die Beschlagnahme von Rechten und Krediten ist durch sofortige Benachrichtigung der betreffenden natürlichen oder juristischen Person durch technische Kommunikationsmittel zu vollstrecken. Die damit verbundene Entscheidung wird auch der natürlichen oder juristischen Person gesondert mitgeteilt.
(8) In Fällen, in denen gegen die Anforderungen der Beschlagnahmeentscheidung verstoßen wird, gilt Art. 289 des türkischen Strafgesetzbuches über den "Missbrauch von Schutzvorschriften".
(9) Die Beschlagnahme nach diesem Artikel wird nur vom Richter entschieden.

Am 21. Februar 2014 wurde der obige Artikel geändert und um neue Bestimmungen ergänzt. Nach Artikel 128 kann die Entscheidung über die Einziehung vom Obersten Strafgericht getroffen werden, und das Gericht muss einstimmig darüber entscheiden. Die neue Bestimmung besagt auch, dass das Oberstrafgericht vor der Anordnung der Einziehung einen Bericht von relevanten Institutionen wie dem Finanzministerium, der Bankenaufsicht und dem Inspektionsausschuss haben muss.
Nach der Erklärung des Ausnahmezustands ist der Ausnahmezustand mit der Gesetzeskraft Nr. 668 in Kraft getreten Artikel 3/i des Dekrets besagt, dass das Strafgericht des Friedens über die Einziehung entscheidet, ohne dass die zuständigen Behörden Bericht erstatten müssen. In dringenden Fällen können die Staatsanwälte die Einziehung mit richterlicher Zustimmung innerhalb von 5 Tagen anordnen.

Wie Sie aus den obigen Artikeln ersehen können, müssen sowohl im Notstandsdekret mit Gesetzeskraft als auch in der türkischen Strafprozessordnung Nr. 5271 starke Verdachtsgründe vorliegen, die dazu geeignet sind, nachzuweisen, dass die untersuchte Straftat begangen und dass aus dieser Straftat Vermögen gewonnen wurde. Das sind unsere Immobilien, die wir durch unsere vom Staat gezahlten Gehälter bekamen. Wenn wir Eigentum haben, dessen Quelle wir nicht erklären können, ist es bereits ein Verbrechen und unterliegt sowohl einem strafrechtlichen als auch einem Disziplinarverfahren.
Die Beschlagnahme ist willkürlicher Machtausübung und illegal, eine klare Rechtsverletzung. Die Beschlagnahme wird uns zerstören, weil wir nicht in der Lage sind, unsere Immobilien zu verkaufen, um in diesen schrecklichen Tagen zu überleben.
Eigentlich hat die Regierung bereits ihre Absicht gezeigt. Letzte Woche vor Erlass des Einziehungsbeschlusses gab der für Grundstücke und andere Immobilien zuständige Minister öffentlich bekannt: "Ich habe die Grundbuchbehörde angewiesen, keine Übertragung oder Veräußerung von Grundstücken von Personen zu gestatten, die Sie verdächtigen. Vor jeder Transaktion werden sie die Polizei und Staatsanwaltschaft fragen". Wie Sie aus seinen öffentlichen Äußerungen ersehen, haben sie bereits entschieden, wer schuldig ist und wer nicht. Das ist völlig ungeheuerlich. Wir werden von nicht nur der Justiz, sondern auch von der Exekutive gleichzeitig verurteilt.

[19 - Ohne Datum]
X wurde als Richter für die Provinz Y ernannt, nachdem er seine Aufgabe in der Provinz YY für 2 Jahre wahrgenommen hatte. Er verhandelte die Fälle zur Frage der Terrordelikte vor besonders zuständigen Gerichten. Dann wurde er in seine Heimatstadt berufen. Er war überzeugt, dass er ein neues ordentliches Leben anfangen würde, da wurde er festgehalten und dann von seinen Kollegen absolut ohne Beweise und spezifische Fakten wegen der Anschuldigungen verhaftet, eine Verbindung zu einer bewaffneten terroristischen Organisation zu haben und zu versuchen, einen Putsch zu begehen - ohne ihn anzuerkennen und indem er verhört wurde, wen er bei der HSYK-Wahl im Jahr 2014 gewählt hatte. Seine Besitztümer wurden auch von der türkischen Regierung beschlagnahmt und sie mussten die Dienstwohnung verlassen.

[20- Ohne Datum]
Ich bin ein 17-jähriger Junge aus der Türkei. Als der gescheiterte Putsch in der Türkei stattfand, war ich in Europa mit meiner Familie im Urlaub. Mein Vater war Staatsanwalt und meine Mutter Richterin. Als nächstes kehrten wir in die Türkei zurück, weil wir wussten, dass wir unschuldig sind, aber trotz der Tatsache, dass wir sonst in Europa geblieben wären, wurden meine Eltern ins Gefängnis gesteckt, um zu verhindern, dass sie vor dem Prozess flüchten. Unsere Bankkonten und unser Privatvermögen wurden vom Staat übernommen. Die Anwälte werden von der Regierung bedroht, so dass kein Anwalt die Fälle akzeptiert, auch wenn nicht, könnten wir es uns nicht leisten, weil die Regierung unser Geld genommen hat. Die Anwälte, die von der Regierung beauftragt werden, lassen es einfach so aussehen, als hätten die Verdächtigen Anwälte. Sie helfen überhaupt nicht. Die Gespräche zwischen den Verdächtigen und Anwälten werden aufgezeichnet und angehört. Sie haben meine Eltern ohne Grund in eine Zelle gesteckt, um sie zu bestrafen. Es ist 120 Tage her, seit ich irgendeine Art von Kommunikation mit meiner Mutter hatte. Auf Nachfrage antworten sie nicht oder erklären, warum unsere Kommunikation verboten ist. Mein Vater und meine Mutter befinden sich in der gleichen Akte und es gibt keinen Unterschied zwischen ihren Fällen. Sie verlegten sie letzte Woche in ein anderes Gefängnis in Y. Das ist eine 5-stündige Fahrt von unserem Haus aus und als wir das Gefängnis anriefen und fragten, sagten sie, dass es immer noch verboten ist, uns mit ihr in Verbindung zu setzen. Ich habe keine Antwort auf meine Petitionen erhalten. Wie ich bereits erwähnt habe, ist es 4 Monate her, seit ich meine Mutter gesehen habe. Dies ist in jedem Fall rechtswidrig. Ich bin nur ein Sohn, der seine Mutter sehen will, welche Gefahr kann ich verursachen!

[21 - Ohne Datum]
Ich bin türkischer Student an der juristischen Fakultät der Universität Ankara. Nach dem gescheiterten Putschversuch in der Türkei am 15. Juli wurde mein Vater, der Richter war, rechtswidrig und ohne eine gültige Rechtsgrundlage und einen rechtlich begründeten Beweis verhaftet und von seinem Arbeitsplatz verwiesen, obwohl er als ehrenwerter Richter nicht in einen so katastrophalen Putschversuch verwickelt war, vielmehr seinem Land seit vielen Jahren dient. Nachdem er die Behauptungen über ihn und seine 140 Kollegen (allein die Mitglieder des Obersten Gerichtshofs sind 140, die Gesamtzahl der entlassenen Richter beträgt etwa 4000) gehört hatte, hat er nicht einmal versucht zu fliehen und er blieb lieber zu Hause und wartete auf die Polizei. Das geschlossene Gefängnis, in dem mein Vater festgehalten wird, ist ein Neubau, der neben den hygienischen Defiziten auch viele Mängel wie unvollständige Heizungs-, Strom- und Wasserinstallationen aufweist. Sie wollen alle Bedingungen so verschlechtern, offensichtlich darauf abzielend, sie einem physiologischen Zusammenbruch auszusetzen, um sie abzuschrecken, so dass sie als einzigen Ausweg aus der Krise auf das Geständnis eines Verbrechens zurückgreifen müssen, das sie nie begangen haben. Etwa 140 ehemalige Mitglieder des Obersten Gerichtshofs werden ebenfalls unter den gleichen Bedingungen wie mein Vater in Einzelhaft gehalten.
In der Zwischenzeit hat die Regierung unter Ausnutzung des Ausnahmezustands, der nach dem Putschversuch verhängt wurde, die oppositionellen Journalisten weiterhin verhaftet, um die Opposition zu unterdrücken und die gesamten Medien im Land entsprechend ihrer Politik zu lenken, so sehr, dass gewöhnliche Bürger, die über ihre Social-Media-Konten politische Meinungen austauschen, jeden Tag verhaftet oder festgehalten werden. Andererseits erklären regierungsfreundliche Medien und Social Media-Konten die Gegner zu Verrätern, beleidigen und greifen sie an, um eine chaotische und unsichere Atmosphäre zu schaffen, in der Diskriminierung und Polarisierung gegen uns neben einschüchternden und ausgrenzenden Hassreden herrschen. Vor kurzem wurde mein Großvater, der beschuldigt wurde, eine Smartphone-SMS-Anwendung namens "by lock" heruntergeladen zu haben, nach 4 Tagen Haft entlassen, da er wegen seiner beschädigten Fingerspitzen kein Smartphone benutzen konnte. Alles in allem hängt ein Damoklesschwert über meiner ganzen Familie. In der Zwischenzeit erhält meine Mutter, die seit 2008 Krebspatientin ist, eine Chemotherapie wegen eines Rückfalls ihres Krebses, weil sie nach den unglücklichen und stressigen Ereignissen, die sie vor kurzem erlebt hat, schwere Zeiten durchlebt. Obwohl

sie das Recht auf vorzeitige Pensionierung wegen körperlicher Behinderung erworben hat, wurde sie durch die letzte verkündete Gesetzesverordnung ohne Angabe von Gründen von ihrem Arbeitsplatz ausgeschlossen. Sie wird 100 Tage nach ihrer Entlassung ihrer Versicherung beraubt, die für die Bezahlung ihrer medizinischen Behandlung unerlässlich ist.
Meine Schwester, die gerade ihr Anwaltspraktikum absolviert hat, sah sich bei all ihren Versuchen, sich für eine Stelle in Anwaltskanzleien zu bewerben, mit einer seriellen Ablehnung konfrontiert, da sie die Tochter eines Gefangenen ist, der beschuldigt wurde, an einem Putschversuch beteiligt gewesen zu sein.
Als respektvolle Menschen, die ein Leben in Würde führen, wurde unser Leben plötzlich auf den Kopf gestellt. Da es den türkischen Justizbehörden an Gerechtigkeit und Unparteilichkeit mangelt, haben wir erwogen, Sie als eine Stelle, die in der Lage ist, unsere Bedenken und die Gräueltaten, denen wir ausgesetzt sind, zum Ausdruck zu bringen, über laufende Verstöße und Verfolgung als letztes Mittel zu informieren.
Mit freundlichen Grüßen

[22 - Ohne Datum]
Ich bin die Tochter eines Richters des Obersten Gerichtshofs. Mein Vater war mehr als 30 Jahre lang als Richter am Obersten Gerichtshof (Yargıtay) in der Türkei tätig. Er wurde über 2 Monate lang inhaftiert, ohne dass eine Anklage oder Beweise gegen ihn vorliegen. Er hatte nie eine Verbindung zu einer Religionsgemeinschaft, aber man beschuldigt ihn, eine Verbindung zur islamischen Bewegung zu haben. Er war schon immer ein treuer Säkularist. Er kritisiert seit Jahren das Erdogan-Regime in dieser Eigenschaft, was die Korruption der Regierung betrifft und ihr Ziel, Säkularisten anzugreifen. Er hat Fälle entschieden, die auf der Tatsache beruhen, dass die Regierung den Drogenhandel an Schulen nicht kontrolliert. Richter des Obersten Gerichts haben, wie Sie sich vorstellen können, die höchste Arbeitsplatzsicherheit, die von der Verfassung garantiert wird. Um einen Richter des Obersten Gerichtshofs zu entfernen, ist ein Verfahren einzuleiten. Die Art und Weise, wie er aus dem Dienst entlassen wurde, verstößt gegen die Verfassung, aber auch gegen das Völkerrecht. Als seine Familie haben wir genügend Beweise, die zeigen, dass er mit Misshandlungen konfrontiert war, wie z.B. der Verweigerung von sauberem Wasser und Lebensmitteln. Ich bin sehr enttäuscht, dass die internationale Gemeinschaft diese Rechtswidrigkeit ignoriert. Bitte zeigen Sie mir einen Weg, wie ich meinem Vater helfen kann. Ich bin ein junges Mädchen in der High School. Mein Vater war Richter, er war ein ehrenwerter, respektierter Richter, er war sehr erfolgreich in seinem Job, nach 6-7 Jahren in seiner Karriere wurde er befördert zum Inspektor-Richter und nach mehrjährigem Dienst erneut zum Oberinspektor-Richter, er war viel unterwegs. Nach dem 15. Juli hat sich mein Leben völlig verändert. Mein Vater wurde als Mitglied der "terroristischen Vereinigung" verhaftet. Ich versuche zu verstehen, was mein Vater getan hat. Warum diese Leute ihm jetzt fast 4 Monate lang überhaupt keine Chance geben, sich zu verteidigen. Warum haben sie unser ganzes Geld genommen. Warum diese Leute so schlecht sind, warum die Leute andere Leute nicht respektieren. Warum niemand auf uns hört.

[23 - Ohne Datum]
Ich bin Ärztin. Ich habe vor 12 Jahren Staatsanwalt X geheiratet und wir haben 2 Söhne: Mein Mann, unsere Kinder und ich waren am Abend des 15. Juli zu Hause, wie mein Mann in seinem Anhörungsprotokoll sagte. Wir hatten Angst, als wir den Putschversuch im Fernsehen sahen.
Am Abend des 16. Juli sah ich den Namen meines Mannes auf der Verbotsliste der Richter und Staatsanwälte.
Am Morgen des 17. Juli erhielt mein Mann einen Anruf vom Gericht in Y. Nach diesem Anruf ging er zum Gericht und wurde in seinem Büro verhaftet - unser Leben wurde auf den Kopf gestellt.

Dieser Putschversuch wurde von einer terroristischen Organisation aus der türkischen Armee verübt. Ich kann nicht verstehen, wie mein Mann und die anderen (ca. 3000) Richter und Staatsanwälte ohne Beweise mit diesem ekelhaften Versuch zu tun haben sollen. Die Polizei durchsuchte unser Haus in Abwesenheit des Staatsanwalts, als wären wir Kriminelle oder hätten unser Land verraten. Nach 4 Tagen in Haft wurde mein Mann zum Gericht gebracht. Das Gericht entschied ohne Beweise, ihn wegen der Mitgliedschaft in einer terroristischen Vereinigung zu verhaften.
Am Abend des 20. Juli wurde mein Mann in das geschlossene Gefängnis von Y. gebracht. Die "Todesstrafe kann wiederkommen" – solche Nachrichten in den Medien und die Situation meines Mannes, obwohl er nicht schuldig ist, bringen mich in eine undefinierbare psychische Lage.
Weder ich noch unser Anwalt durften meinen Mann in den ersten 10 Tagen treffen.
Die Einwände meines Mannes im Gefängnis und die Einwände unseres Anwalts von außerhalb wurden abgelehnt.
Erst am 10. Tag wurde uns ein bewachtes Gespräch erlaubt.
Mein Mann verlangte von der Gefängnisverwaltung die Gesetzestexte des Notstandsdekrets, aber diese Forderung wurde abgelehnt.
Das Vermögen aller 2847 Richter und Staatsanwälte wurden beschlagnahmt.
Wir wurden aufgefordert, unsere Unterkünfte innerhalb von 15 Tagen nach der Benachrichtigung zu evakuieren.
Mein Mann und die anderen Richter und Staatsanwälte wurden am 24.08.2016 vom Hohen Rat der Richter und Staatsanwälte entlassen.
Mein Mann ist seit 42 Tagen ohne Verbrechen im Gefängnis. Mein Mann wurde von der Gesellschaft stigmatisiert, sein Beruf und unser Recht auf Zusammenleben wurden uns genommen. Das ist ungerecht, und wir haben keine Möglichkeit, unsere Rechte zu verteidigen.
Mein Mann ist ein guter Vater. Er kümmert sich sehr um unsere Kinder. Er interessiert sich nicht für Politik. Die wichtigsten Dinge in seinem Leben sind Gerechtigkeit und Familie.
Ich fühle mich in jeder Hinsicht verzweifelt.

[24 - Ohne Datum]
Mein Mann war Richter in Y. Am 16. Juli 2016, während er seine Arbeit verrichtete, wurde er von seiner Pflicht suspendiert und gleichzeitig die Arrestentscheidung über ihn veröffentlicht. Als wir die Arrestentscheidung sahen, waren wir alle schockiert, zumal sich seine 2846 Kollegen in der gleichen Lage befanden. Ich kann nicht verstehen, woher sie wissen wollen, dass mein Mann schuldig ist, wenn nur 12 Stunden nach dem Putsch vergangen sind. Mein Mann spielte im Café unserer Nachbarschaft Karten.
Mein Mann blieb zwei Tage in Haft und wurde dann zur Befragung gebracht. Der Staatsanwalt stellt ihm diese Fragen: Wo warst du, als der Putschversuch stattfand?
Kennen Sie FETÖ, haben Sie eine FETÖ-Schule besucht, haben Ihre Kinderdort studiert, ist Ihre Frau mit FETÖ verbunden?
Hast du einen Freund, der mit FETÖ in Verbindung steht? Wenn ja, musst du Namen nennen.
Mein Mann hat den Beweis, wo er in dieser Nacht war. Aber der Staatsanwalt hat nicht ermittelt. Mein Mann sagte auch, dass er keine Verbindung zu FETÖ hat. Aber am Ende wurde er nach einer nur 10-minütigen Anhörung verhaftet.
Eine weitere schockierende Verfahrensweise war, dass sie in einer Gruppe von 6-7 Personen gemeinsam nur 3-4 Minuten pro Person angehört wurden. Ist das nicht gegen das Gesetz? Unser Anwalt erzählt uns, dass er nach dem Prozess einen Staatsanwalt telefonieren hörte. Der Staatsanwalt sagte am Telefon: "Wir können niemanden mit diesen Beweisen verhaften, nur mit der Liste von „oben“."
Es gibt keine Tatbeweise für meinen Mann, aber er wurde am 20. Juli 2016 verhaftet. Er wurde ins Gefängnis von Y. geschickt. In den ersten vier Tagen konnten wir keine Informationen über ihn bekommen. Wir wussten nicht, ob er noch am Leben ist oder ob er tot ist. Ich war so besorgt um ihn. Ich konnte nachts nicht schlafen. Nach diesen vier Tagen

konnten wir uns über ihn informieren. Dann wurden kontaktlose Besuche erlaubt. Obwohl 48 Tage vergangen sind, können wir ihn immer noch nicht beim Besuch kontaktieren. In der Regel öffnen sie einmal im Monat einen Kontaktbesuch. Sie gestatten unsere Briefe nicht. Mein Mann und ihre Freunde schreiben Petitionen aus dem Gefängnis, aber ihre Petitionen wurden nicht an die zuständigen Personen weitergeleitet. Stift und Papier werden unseren Männern nicht gegeben. Also können sie nichts schreiben. Mein Mann sah seinen Anwalt nur einmal in diesen letzten 48 Tagen, und während sie sich treffen, beobachtete ein Wächter sie. Sie haben keine Anklage erhoben. Im Juli 2016 ging ich in das Gericht meines Mannes, um seine persönlichen Sachen mitzunehmen. Sein Name war entfernt und sein Zimmer wurde ohne Erlaubnis durchsucht. Fast konnte ich nicht in sein Zimmer gehen. Ich habe die persönlichen Sachen meines Mannes mitgenommen, darüber gibt es einen Bericht. Am Mittwoch, 24. August 2016 entließ der HSYK meinen Mann und 2846 Richter und Staatsanwälte mit einem einzigen Beschluss. Danach hat der HSYK am 2. September 2016 weitere Richter und Staatsanwälte, insgesamt 3390 Richter und Staatsanwälte entlassen. Deren Namen und Aktenzeichen im Internet durchsickerten. Viele der Ehefrauen Entlassener haben auch ihren Job verloren, weil ihre Ehemänner entlassen wurden. Vielen von ihnen wurden ihre Berufslizenzen genommen. Ich bin Lehrerin und habe Angst, dass sie mich auch entlassen werden. Also schicke ich Ihnen diese E-Mail von einem Cybercafé und einer anderen E-Mail-Adresse.

[25 - Ohne Datum]
Ich bin die Ehefrau des Staatsanwalts X, der jetzt in einer geschlossenen Hochsicherheitsanstalt vom Typ Y T für die Vollstreckung von Strafen verhaftet ist.
Mein Mann, der als Staatsanwalt von Y tätig war, wurde verhaftet wegen der Straftat, Mitglied der terroristischen Vereinigung FETÖ/PDY zu sein, er wurde wegen des Versuchs, die Regierung zu stürzen, angeklagt. Entscheidungen und/oder Sanktionen der Suspendierung, Entlassung oder Amtsenthebung, die gegen viele Beamte verhängt wurden, werden aus dem Rahmen der gerichtlichen Kontrolle herausgehalten. Das Gleichgewicht zwischen Strafverfolgung und Verteidigung kann nicht aufrechterhalten werden und wird gegenüber der Verteidigung stark verschlechtert; die Vorwürfe der Anwendung von Gewalt, Drohungen und Misshandlungen bei der Vollstreckung von Strafen gegen Häftlinge sind stark angestiegen, und Blockaden werden gegen das Eigentum dieser Personen erlassen oder ihr Eigentum wird ungerecht beschlagnahmt, und ihnen werden viele verfassungsmäßige Garantien entzogen, insbesondere die Freiheit, Rechte sowie das Prinzip des gestzlichen Richters geltend zu machen.
Andererseits wurden durch eine Reihe von Verfassungsänderungen am 07. Mai 2010 Änderungen an den Bestimmungen über den Obersten Rat der Richter und Staatsanwälte vorgenommen, und als Teil davon ist die Zusammensetzung des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte hinsichtlich der Ernennung seiner Mitglieder und der Art seiner Bildung geändert worden. Mit dieser Überarbeitung wurde ein neues Ernennungs- und Wahlverfahren eingeführt, das es Richtern und Staatsanwälten ermöglicht, die Mitglieder des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte zu ernennen und zu wählen. Diese neuen rechtlichen Regelungen, die mit den Grundsätzen eines demokratischen Rechtsstaates im Einklang stehen, haben in der Praxis leider dazu geführt, dass diejenigen, die die Wahlen gewinnen, unfaire und rechtswidrige Praktiken gegen diejenigen anwenden, die die Wahlen verlieren. Ein Blick in die Geschichte des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte, zum Beispiel nur für die letzten zwei Jahre, würde ausreichen, um diese Punkte zu verstehen. Eine Prüfung, wie die Mitglieder der Vereinigung der Einheit in der Justiz, die die Wahlen gewonnen haben, in höhere Ämter befördert wurden und wie Mitglieder anderer Vereinigungen, die die Wahlen verloren haben, aus ihrem Amt und ihrem Titel entfernt wurden, würde ausreichen, um diese Tatsache zu beweisen. Ich bin der Meinung, dass eine sorgfältige Prüfung der Entscheidungen über die Ernennung und Versetzung von Richtern und Staatsanwälten vor und nach größeren Ermittlungen ausreichen wird, um diese Fragen zu verstehen. Ich möchte auch zum Ausdruck bringen, dass, am Tag unmittelbar nach dem Versuch des üblen (!) coup d'état am 15. Juli 2016, der

Oberste Rat der Richter und Staatsanwälte eine Sitzung über die Beschwerden von Personen abhielt, die ein politisches Amt innehaben und mehr als dreitausend Richter und Staatsanwälte suspendierten - die gerichtliche Immunität dieser Richter und Staatsanwälte wurde aufgehoben, um Ermittlungen gegen sie zu ermöglichen, und mehr als zweitausend Richter und Staatsanwälte wurden vom Obersten Rat der Richter und Staatsanwälte wegen des gescheiterten Putschversuchs aus dem Beruf entlassen.
Mein Mann wurde unrechtmäßig verhaftet. Lass es mich so sagen;

7- Es wird nicht auf Handlungen eingegangen, die angeblich die Straftat(en) darstellen, derer er angeklagt war, weder bei der Entscheidung, ihn festzunehmen, noch bei den Entscheidungen über die Fortsetzung der Inhaftierung.

8- Die Notwendigkeit einer Verhaftung wird weder bei der Entscheidung über die Verhaftung noch bei den Entscheidungen über die Fortsetzung der Verhaftung konkret und angemessen begründet. Wenn er freigelassen wird, hat er keinen Grund zur Flucht oder zur Begehung von Straftaten. Das liegt daran, dass

a) Alle seine Vermögenswerte beschlagnahmt wurden. Als Teil dieser von der Regierung auferlegten Maßnahmen sind seine Bankkonten gesperrt und nicht frei nutzbar, so dass er überhaupt kein Geld hat.

b) Er ist fest davon überzeugt, dass die gegen ihn gerichtete Untersuchung mit einer positiven Entscheidung abgeschlossen und dass er wieder in seine Position eingesetzt wird. Folglich hat er keinen Grund zu fliehen oder wegzulaufen.

c) Mein Mann hat nie versucht zu fliehen, bevor er verhaftet wurde. Nachdem er telefonisch informiert worden war, ging er sofort zur Stelle und erschien an dem Ort, zu dem er aufgefordert wurde. Dennoch wurde die Untersuchung und Inspektion vor der Entscheidung durchgeführt, ihn festzunehmen, und vor den Entscheidungen über die Fortsetzung der Inhaftierung, ohne zu ermitteln und festzustellen, ob er fliehen würde oder nicht. Andererseits sagt er immer: "Ich bin nicht geflohen, und das werde ich nicht, weil ich weiß und glaube, dass ich unschuldig bin und keine Straftat begangen habe“.

d) Weder die Justizbehörden noch die Verwaltungsbehörden haben eine Entscheidung oder Bewertung über einen Fluchtversuch oder eine Fluchtgefahr getroffen und vor allem die Gründe für einen begründeten Verdacht werden in diesen Entscheidungen nie erwähnt.

9- Nach einer einfachen Prüfung der Aussage meines Mannes bei der Staatsanwaltschaft kann man leicht verstehen, dass die an meinen Mann gerichteten Fragen nicht in direktem Zusammenhang mit den Handlungen standen, die angeblich die Straftat(en) darstellen, denen er angeklagt wurde, sondern mit Fragen der Gedanken- und Meinungsfreiheit.

Hier sind einige der Fragen:

* An welchen Schulen hast du studiert?
* Wo haben Sie während Ihres Studiums an der Universität gewohnt?
* Haben Sie während Ihres Studiums an der Universität als Klassensprecher oder Mitglied eines Komitees gearbeitet?
* Für wen hast du bei den Wahlen zum Obersten Rat der Richter und Staatsanwälte gestimmt?
* Hast du jemals Social Media postings gegen die Regierung gemacht?
* Hattest du ein Gespräch mit deinen Freunden gegen die Regierung?

Um das Ganze zu krönen, wurde mein Mann aufgrund einer völlig unbegründeten Behauptung, der es an Beweisen mangelt, aus dem Beruf entlassen. Verhöre und Ermittlungen, die lange vor seinem Amtsantritt eingeleitet wurden und an denen er

nie als Staatsanwalt oder Richter beteiligt war, wurden als Grund für seine Entlassung genannt. Trotz der Tatsache, dass jeder für seine eigenen Handlungen und Aktionen gemäß dem Prinzip der persönlichen strafrechtlichen Verantwortung und der persönlichen Strafe verantwortlich sein sollte, wurde er für Handlungen und Handlungen verantwortlich gemacht, die angeblich von anderen begangen wurden.

[26 - Ohne Datum]
X (Richter) sagte, der Staatsanwalt während des Verhörs keine Beweise, sondern die Liste vorliegen hatte. Er glaubt, dass die Liste und die Fragen von der Zentralregierung stammen.
Während des Verhörs wurde er gefragt:
Während des Putschversuchs, mit wem warst du zusammen und worüber hast du gesprochen?
Welche High School hast du abgeschlossen?
In welchem Prüfungsvorbereitungszentrum (türkisch: Dershane) warst du?
Haben Sie an der Auszählung der Wahlen zum Hohen Rat der Richter und Richter im Jahr 2014 teilgenommen? Hast du die Zählung aufgezeichnet?
Er sah, dass vor ihnen eine 2 Seiten lange Liste lag. Er war die einzige Person, die an diesem Tag entlassen wurde. Der Staatsanwalt sagte, dass er aufgrund der von ihm getroffenen Entscheidung jetzt in echter Gefahr sei. Sie sprachen darüber, dass alle über eine neue Liste mit 1500 Namen sprachen, die vorbereitet wurde, und jeder könnte jederzeit auf der Liste stehen.
Er sah, dass einige Richter, die die anderen Richter verhaftet hatten, nach dem Verfahren weinten.

[27 - Ohne Datum]
Sehr geehrte Kollegen,
Wir, 3500 Richter und Staatsanwälte, wurden ohne Beweise und ohne unsere Verteidigung entlassen und außerdem beschuldigt, am Putsch teilgenommen zu haben!
Das ist noch nicht alles, was wir in unserem Land erlebt haben, es war seit dem Zeitpunkt des Putschversuchs am 15. Juli schlimmer als ein schlimmer Alptraum.
Ohne Beweise zu erbringen, wurden wir verhaftet, in Anwesenheit/Angesicht unserer Kollegen, Mitarbeiter, Familienmitglieder, Kinder in Handschellen gelegt, geschlagen, beleidigt, gefoltert und gefangen genommen, isoliert.
Ehemann und Ehefrau wurden zur gleichen Zeit inhaftiert, und Kinder blieben allein zurück. Einige unserer Kinder schicken sie aus diesem Grund ins Waisenhaus. Schwangere Kolleginnen haben ihr Ungeborenes aufgrund von Misshandlungen verloren. Einige hatten Frühgeburten. Einige Glückliche erhielten das Recht, ihre Kinder im Gefängnis zu stillen.
Dieser Text ist kein Horrorfilm-Szenario. Nackte Wahrheit! Dies ist eine Zusammenfassung der Erfahrungen der letzten zwei Monate. Wir können jedes einzelne Vorkommnis für jede Person identifizieren.
Das ist derzeit, was man in der Türkei als Völkermord bezeichnen kann. Denn neben der Behandlung, die wir erhalten, sind auch unsere Familienangehörigen, Ehepartner und Kinder betroffen. Unsere Ehepartner, sogar unsere Verwandten, wurden ebenfalls aus ihren Positionen entlassen, und die Aufnahme der Kinder einiger von uns in staatliche Schulen wurde abgelehnt.
Alle unsere Vermögenswerte, die wir aus unseren Gehältern und Bankkonten erworben hatten, wurden beschlagnahmt. Unsere Kreditkarten wurden blockiert und unsere Familien zum Hunger verurteilt.

Um es noch einmal zu sagen: Alle diese Ereignisse fanden ohne Beweise statt. Es erfolgt keine Benachrichtigung über die Anklagen oder Beschlüsse zur Verlängerung der Untersuchungshaft. Die meisten von uns kennen nicht einmal die Aktenzeichen, unsere Anwälte werden verhaftet und wir haben Schwierigkeiten, Anwälte zu finden, die uns vertreten, Richter, die für einen Prozess zuständig sind, werden von ihren Positionen entfernt. 188 Hohe Richter, 4 Mitglieder des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte und 2 Mitglieder des Verfassungsgerichts wurden verhaftet.
Kurz gesagt, im Rahmen des geschaffenen Horror- und Terrorismusumfelds werden unsere Grundrechte auf Unschuldsvermutung, persönliche Zurechnung von Kriminalität und Bestrafung und sogar Legalität brutal verletzt.
Unsere einzige Bitte ist ein fairer Prozess, trotz der Zerstörung unseres Lebens. Weil wir wissen, dass wir uns nicht an den Putschaktionen beteiligt haben! Dies ist den Behörden in der Türkei bekannt. Der Grund für diese Grausamjeit ist, dass wir nicht registriertes Mitglied der von der Regierung unterstützten Richterorganisation (Judgment Unity Platform) sind und somit als Gegner markiert und aufgelistet werden. Bitte seien Sie versichert, dies kann auch nachgewiesen werden.
Nehmen Sie Kontakt mit uns auf. Suchen Sie nach den Möglichkeiten, uns zu kontaktieren. Sie werden verstehen, wie schrecklich die Situation ist, wenn Sie die Möglichkeit haben, mit einigen von uns Kontakt aufzunehmen.
Bitte verfolgen Sie die Phasen der Ermittlungen und des Gerichtsprozesses. Bitte befragen Sie die Behörden und unsere Anwälte, studieren Sie unsere Anträge und Petitionen an den Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte.

Sie werden feststellen, dass es keine Verhandlung geben wird. Während 3500 Richter und Staatsanwälte verhaftet werden, gibt es keinen einzigen Beweis! Wir sind rechtstreue Personen und keine Putschisten.
Wir verurteilen und lehnen jeden Coup ab. Aber wir können keine Gelegenheit finden, unsere Unschuld zu beweisen, weil Völkermord und Horror in unserem Land gelten. Ihr seid diejenigen, die ermöglichen werden, dass unsere Stimme aus diesem tiefen Brunnen heraus gehört werden kann.
P.S. Seit dem Datum vom 21.09.2016 befinde ich mich ohne Grund in Einzelhaft (Zellisolation).
X (gefangener Richter)

[28 - Ohne Datum]

Mein Mann X, der seit 16 Jahren Staatsanwalt ist, wurde nach dem schrecklichen gescheiterten Staatsstreich, der am 15. Juli stattfand, als er noch Staatsanwalt war, festgenommen.
Ich erfuhr von dem abscheulichen Putschversuch durch den Anruf meines Mannes, nachdem er am Abend des 15. Juli die Nachrichten im Fernsehen gesehen hatte. Zu dieser Zeit arbeitete mein Mann an seinen Fällen, die er vom Gerichtsgebäude in Y nach Hause brachte, während ich bei meiner Familie in YY war. Wir hatten Angst vor den Nachrichten im Fernsehen als Bürger eines Landes, dessen Geschichte voller Coups ist. Am Abend des 16. Juli sah ich den Namen meines Mannes auf der Website der "Sabah Zeitung" mit der Überschrift "Richter und Staatsanwälte, die an dem Staatsstreich beteiligt waren". Sobald ich es sah, war ich mit meiner Familie auf dem Weg nach YY. Am Morgen des 17. Juli gingen wir ins Gerichtsgebäude, nachdem mein Mann die Aufforderung der Generalstaatsanwaltschaft von 0. erhalten hatte, und von da an befand ich mich inmitten von Vorfällen, die ich zum ersten Mal in meinem Leben erfuhr, und ich wünsche mir wirklich, dass niemand sie erlebt.
Mein Mann wurde mit folgenden Fragen verhört

- Wohnten er oder seine Frau, seine Brüder in einem Haus oder Wohnheim, das während ihres Ausbildung der bewaffneten terroristischen Organisation gehörte?
- Welche Zeitschriftenabonnements hat er jetzt oder in der Vergangenheit?"
- Hat er Geld bei der Bank und mit welchen Banken hat er von früher und bis heute Geschäfte gemacht?
- Hat die Terrororganisation Kontakt mit ihm aufgenommen?
- War er bei der Wahl des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte (HSYK) am Wahlort, war er Beobachter und hat er damals eine Kamera benutzt?
- Wann wusste er von einem Putschversuch?

Und obwohl seine Antworten auf die Fragen alle "nein" waren, wurde Haft- und Durchsuchungsbefehl mit der Begründung erlassen, er sei Mitglied einer bewaffneten terroristischen Vereinigung.
Unsere Adresse in dieser Entscheidung war das Haus, in dem wir vor 15 Monaten für 3 Monate gelebt hatten. Unsere Wohnung wurde ohne Staatsanwalt durchsucht, nachdem der Durchsuchungsbefehl erneut mit der richtigen Adresse ausgehändigt wurde. Während der Durchsuchung wurden ein Computer, der vom Staat zur Verfügung gestellt wurde, und ein USB-Flash-Treiber mit Entscheidungen, ein mein altes kaputtes Telefon zwischen den Spielzeugen unserer Tochter, und 3 CDs mit unseren Reisefotos beschlagnahmt, ohne uns die Kopien zu geben.
Nach Ablauf einer viertägigen Haftzeit wurde vor Gericht Haftbefehl wegen Mitgliedschaft in einer terroristischen Vereinigung erlassen, allein indem man die Verbrechen abstrakt nannte, ohne die Tatsache. aufzuzeigen, Beweise für die Zugehörigkeit zu dieser terroristischen Vereinigung, wann und wie er Mitglied wurde, welche Maßnahmen er für diese bewaffnete Vereinigung ergriff und ebenso ohne die Beweise für seinen Versuch, die verfassungsmäßige Ordnung aufzuheben, und wie er diese Verbrechen beging.
Ich fühlte mich wirklich schrecklich, als ich die Anschuldigungen las.....
Mein Mann wurde am 20. Juli in das geschlossene Gefängnis von Y geschickt.
Ich war schockiert über die Verurteilungen der Öffentlichkeit "Wir wollen die Todesstrafe" und die Kommentare von Präsident und Politikern zu "Was du verlangst, wird auch getan". Weil wir mit den Personen in Verbindung gebracht werden, die versuchten, einen Putsch zu begehen, und obwohl alles geschah, als wir unschuldig waren, was ist, wenn das "Kapitalverbrechen" zurückkommt.....

Liebe Mitglieder, weder wir noch unser Anwalt konnten in den ersten 10 Tagen Kontakt mit meinem Mann aufnehmen.

- Die Beschwerden, die mein Mann von innerhalb des Gefängnisses und unser Anwalt von außen erhoben, wurden zurückgewiesen.
- Erst nach dem 10. Tag konnten wir einen Besuch ohne Kontakt durchführen.
- Wir konnten erst am 9.8.2016 eine "Vollmacht" erhalten.
- Ein Kontaktbesuch ist verboten.
- Wir konnten unser Recht, alle 15 Tage zu telefonieren, erst am 18.08.2016 erstmals ausüben
- Der Briefversand ist weiterhin verboten.
- Der Dokumentenaustausch ist während der Anwaltsbesprechung verboten.
- Anwaltstreffen werden mit einem Wächterdurchgeführt und mit einer Kamera aufgenommen.
- Ich erfuhr von meinem Mann, dass das Verlangen nach den Texten der Gesetze, die während des Ausnahmezustands veröffentlicht wurden, von der Gefängnisverwaltung nicht erfüllt wurde, das gilt für meinen Mann und wahrscheinlich alle inhaftierten Richter und Staatsanwälte
- Am ersten Besuchstag erfuhr ich, dass Wissenschafts- und Rätselzeitschriften, die ich für meinen Mann ins Gefängnis gab, nicht an ihn ausgeliefert wurden.
- Ich erfuhr von meinem Mann, dass die Forderungen nach Gesetzestexten und Briefpapier, die mein Mann - und wahrscheinlich alle Richter und Staatsanwälte dort drin - von der Gefängnisverwaltung verlangt hatten, um Einspruch zu erheben, nicht erfüllt wurden.
- Ich kenne eine Petition, die mein Mann geschrieben hat, um sie beim Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte einzureichen, aber ich habe Bedenken, ob sie abgesadt wird oder nicht.

Ich versuche, meine Situation jedem und überall zu erklären, um mir in dieser Position, in der ich nicht einmal atmen kann, Gehör zu verschaffen.

[29 - Ohne Datum]
Sehr geehrte Kollegen,
Wie Sie wissen, hat der Hohe Justizrat am 24. August 2016 mit der Entscheidung Nr.2016/426 die Anzahl von 2847 Richtern und Staatsanwälten entlassen.
Der Rat gab keinem der entlassenen Richter und Staatsanwälte ein Recht auf Verteidigung. Vielmehr entschied der Rat über die Entlassung, ohne die Verteidigung der Richter in dieser Angelegenheit.
Der Rat stellt in seiner Entscheidung fest, dass es Kohärenz/Zusammenhang und Beziehung/Bindung zwischen der FETO/PDY-Organisation und den Richtern und Staatsanwälten gibt und deshalb die Entlassung dieser Richter und Staatsanwälte einstimmig gemäß der Notverordnung Nr. 667, Artikel 3, beschlossen wird.
Insbesondere hat der Rat nicht die Worte "Mitglieder der Organisation" verwendet. Damit meine ich: Der Zahl von 2847 Richtern und Staatsanwälten wird im Rahmen der laufenden Strafuntersuchungen vorgeworfen, Mitglieder terroristischer Organisationen zu sein. Der Rat vermied es jedoch, das Wort "Mitglied" zu verwenden. Sie bevorzugen die Wörter " Verbindung, Junction und/oder Beziehung ".
Trotz dieser Präferenz in der Entscheidung machte der Vizepräsident des Rates, Herr Mehmet Yilmaz, öffentliche Bemerkungen, indem er ständig das Wort "Mitglied" verwendete.
Er ging in seinem Twitter-Account einen Schritt weiter und zitierte: "Es wurde vom Plenum des Rates beschlossen, dass die Anzahl von 2847 Richtern und Staatsanwälten, die als Mitglieder der terroristischen Vereinigung FETO entdeckt wurden, entlassen sind“. Als Leiter

der Gerichtsverwaltung hat Herr Mehmet Yilmaz bereits entschieden, dass 2847 Richter Mitglieder einer terroristischen Vereinigung sind. Das umfasst mindestens 3 Dinge:
1. Klare Verletzung des Rechts, nicht als kriminell eingestuft zu werden, einschließlich Zweifel.
2. Druck auf die Gerichte und Staatsanwälte im Zusammenhang mit den laufenden Ermittlungen
3. Verletzung der Unschuldsvermutung
Kommen wir zum Grund der Massenentlassung. Die Entscheidung besteht aus 61 Seiten mit allgemeinen Kommentaren und Begründungen. Es kann nichts gefunden werden, was sich auf spezifische Fakten bezieht, die den einzelnen Richtern in der Liste zugeordnet werden können. Sie nennen allgemeine Gründe für jeden von uns. So weiß niemand, welcher Grund für welchen Richter gilt. Insbesondere kennt niemand die gegen sich gerichtete Anschuldigung.
Das sind die Gründe:
1. Die rechtmäßigen Aktivitäten in der Justizakademie,
2. Teilnahme an der beruflichen Fortbildung,
3. Teilnahme am Englischkurs,
4. Auslandsentsendung zu Bildungszwecken,
5. Ernennungen zu Verwaltungsaufgaben wie Generaldirektion, Reporterrichter im Ministerium, Abteilungsleiter im Ministerium, Inspektoratsverwaltung,
6. Bemerkungen in Social Media Accounts,
7. An den Rat gerichtete Beschwerden über diese Richter,
8. Disziplinar- und Strafermittlungsverfahren gegen diese Richter,
9. Anfragen in örtlichen Zuständigkeitsbereichen der Richter,
10. Entscheidungen von Richtern in Bezug auf FETO-Organisationsfälle,
11. Berichte der Polizei,
12. Entscheidungen der Richter über die Absetzung von Polizeibeamten, die Mitglieder des FETO betrafen,
13. Informationen über ihr soziales Leben,
14. Kommunikationsprogramme, die von den Mitgliedern der Organisation verwendet werden,
15. Die Begründung in den jüngsten Haftbefehlen und Arrestbeschlüssen für Richter,
16. Verhörprotokolle der Staatsanwaltschaft,
17. Die Worte der Geständigen
Zum Beispiel sagt die Entscheidung nichts Konkretes über mich aus. Ich sah meinen Namen auf der Liste. Ich weiß nicht, welche der obigen Behauptungen ich aufgreifen muss.

[30 - Ohne Datum]
Ich habe als Richter gearbeitet, bevor ich von der zweiten Kammer des Hohen Rates der Richter und Staatsanwälte ("HCJP") wie andere 2744 Richter und Staatsanwälte am 16.07.2016 von meinem Amt suspendiert wurde, nachdem der Putschversuch am 15.07.2016 stattgefunden hat, den ich weder unterstützt noch dabei geholfen habe und gegen den ich sicherlich bin. Eine derart lange Liste, von der Versammlung am frühen Morgen erstellt, zeigt, dass diese Entscheidung über die Suspendierung von 2745 Richtern die Durchführung einer bereits existierenden Profilerstellung ist. Die Beseitigung von unabhängigen und unparteiischen Richtern wird durch diese Entscheidung angestrebt. Ich weiß immer noch nicht, warum ich von meinem Dienst suspendiert wurde, da mir die oben genannte Suspendierungsentscheidung noch nicht zugestellt wurde.
Am 16.07.2016 hat die Generalstaatsanwaltschaft Y über den Haftbefehl gegen mich in einer Weise entschieden, die rechtswidrig ist und eindeutig gegen die Regel in Bezug auf die den Richtern und Staatsanwälten gewährte rechtliche Garantie verstößt. Nach den geltenden Gesetzen der Republik Türkei dürfen Richter und Staatsanwälte nicht in Gewahrsam genommen und verhaftet werden, außer für den Fall, dass sie in flagranti wegen einer schweren Straftat verhaftet werden. Die Generalstaatsanwaltschaft von Y., die das Gesetz verletzte, erklärte jedoch, dass der Putschversuch weiterhin eine Grundlage für

die Behauptung von flagrantem Delikt in ihrer Entscheidung bilde, als ob ich an dem Putschversuch teilnehmen würde. Dieser Grund fand jedoch weder in der Erklärung des Staatsanwalts noch bei der Untersuchung des Friedensrichters nach dem Verfahren der Durchsuchung, Beschlagnahme und des Haftbefehls Erwähnung. Die mutmaßliche Straftat wurde als Mitglied der FETO/PDY (Fethullahist Terror Organization), einer bewaffneten terroristischen Organisation, bei der Staatsanwaltschaft und dem Friedensgericht ohne Bezugnahme auf die Behauptung des flagranten Deliktes bezeichnet. Wie man sieht, wurde die mutmaßliche Straftat rechtswidrig als Teilnahme und Unterstützung des Putsches im Verfahren der General-staatsanwaltschaft wegen der Verhaftung dargestellt, da es unmöglich ist, die Behauptung von flagrante delicto wegen des Verbrechens, Mitglied einer terroristischen Vereinigung zu sein, zu unterstützen. Unsere Namen sind als Coup-Plotter-Richter in die Presse gelangt, auch wenn es in der Entlassungsentscheidung des HCJP keine solche Anschuldigung gab. Die Enthüllung unserer Namen stellt einen klaren Verstoß gegen die Regel der Unschuldsvermutung dar, die in der Europäischen Menschenrechtskonvention ("EMRK") verankert ist.
Unrechtmäßige Praktiken wurden nach dem Verfahren der Durchsuchung, Beschlagnahme und des Haftbefehls fortgesetzt. Das Richter- und Staatsanwaltschaftsgesetz Nr. 2802 wurde verletzt, das besagt, dass die Durchsuchung von einem Anwalt und einem Staatsanwalt begleitet werden soll. Darüber hinaus wurden meine elektronischen Geräte weggenommen, anstatt die Daten durch Aufnahmen zu kopieren.
Die Durchsuchung und Verhaftung wurde am 19.07.2016, drei Tage nach dem Datum der Entscheidung, durchgeführt. Bis zu diesem Zeitpunkt wartete ich bei mir zu Hause, ohne zu versuchen zu flüchten. Obwohl ich Richter war und es weder einen Fluchtverdacht noch einen Versuch gab, einem Polizisten zu widerstehen, wurde ich hinter meinem Rücken gefesselt und im Polizeiauto von meinem Haus zum Y-Polizeihauptquartier gebracht. Ich musste mehr als eine Stunde mit dem Gesicht zur Wand warten, bis das Verfahren abgeschlossen werden konnte. Später wurden ich und andere 12 Richter und Staatsanwälte in den Arrestraum gebracht, der nur für vier Personen und maximal 10 Quadratmeter groß ist. Es wurden weder Kissen noch Decken zur Verfügung gestellt und es war uns nicht erlaubt, das Badezimmer während der Nacht zu benutzen. Während all dieser Veranstaltungen durfte ich nicht mit meinem Anwalt sprechen und meiner Familie wurden keine Informationen über meine Situation gegeben.
Am nächsten Tag wurde ich in den Flur des Polizeipräsidiums gebracht, um die Verfahren durchzuführen, die an das Gericht weitergeleitet werden sollten. Für die 15 Stunden während meines Aufenthalts im Arrestraum wurde mir nur ein kleines Stück Brot und zwei kleine Scheiben Käse zur Verfügung gestellt. Wir mussten mit anderen Richtern und Staatsanwälten im Polizeipräsidium mehr als anderthalb Stunden mit dem Gesicht zur Wand warten, hinterrücks gefesselt, um ins Gerichtsgebäude gebracht zu werden.
Auch die Ereignisse im Gerichtsgebäude waren eine totale Schande. Obwohl ich am 20.07.2016 gegen 14:30 Uhr ins Gerichtsgebäude gebracht wurde, nahm der Staatsanwalt meine Aussage gegen 20:30 Uhr entgegen. Ich war gezwungen, im Flur des Gerichtsgebäudes mit 149 anderen Richtern und Staatsanwälten gefesselt zu warten, während wir von Polizisten mit langen Laufwaffen umzingelt wurden. Während wir im Gerichtsgebäude warteten, wurden uns keine Speisen und Getränke angeboten.
Der Staatsanwalt stellte während meiner Aussage sehr persönliche Fragen, die nichts mit der Anschuldigung zu tun hatten (Welche Highschool haben Sie besucht, wurden Sie von HCJP in einen ausländischen Staat geschickt, waren Sie jemals im Jahresausschuss der Justizakademie usw.) und er beachtete keine Beweise. Ich und andere 149 Staatsanwälte und Richter wurden gezwungen, im Gerichtsgebäude ohne irgendwelche Informationen zu warten, nach dem Verhör waren wir bis 2:00 Uhr morgens gefesselt. Wir wurden in den Gebetsraum im Gerichtsgebäude gebracht und warteten dort in der Nacht mit Handschellen.
Auch der nächste Tag war eine Schande. Am 21.07.2016 musste ich und andere 149 Staatsanwälte und Richter im Flur des Gerichtsgebäudes in Handschellen bis 22:00 Uhr warten, umkreist von den Polizisten mit langen Laufwaffen, damit Verhöre von einem Richter

durchgeführt werden konnten. Auch hier wurde uns in dieser Zeit kein Essen und Trinken gegeben.
Ich wurde vom Friedensgericht für Strafsachen durch einen Musterbeschluss vom 21.07.2016 verhaftet, ohne Beweise, Dokumente oder Informationen wiederzugeben und ohne Fragen im Zusammenhang mit der Anschuldigung zu stellen. Das Gericht konnte nicht belegen, warum von mir behauptet werde, mit der genannten terroristischen Organisation in Verbindung gebracht zu werden und welches Verhalten von mir als Beihilfe und Begünstigung für die genannte terroristische Organisation angesehen wurde.
Ich bin seit dem Datum, an dem ich diese Petition schreibe, immer noch in Haft. Als ob die Verhaftungsentscheidung nicht genug wäre, wurden meine Frau und mein Sohn auch bestraft, indem sie mein gesamtes Eigentum (mein Auto, meine Bankkonten, auf denen ich mein Gehalt und meine Kreditkarten usw. aufbewahrt habe) beschlagnahmten. Die Suspendierung von meinem Amt, die Beschlagnahme meines gesamten Eigentums, der Widerruf meines Passes und die Verhaftung ohne Verdacht auf Flucht, die Gesetzesverstöße darstellen, zeigen, mit welcher unrechtmäßigen Verfolgung ich konfrontiert bin.
Später werde ich von der Generalversammlung des HCJP aus meinem Beruf entlassen, ohne die Möglichkeit zu haben, mein Recht auf Verteidigung, ein verfassungsmäßiges Grundrecht, auszuüben. Die Entscheidung über die Entlassung wurde auch unter der Annahme getroffen, dass ich mit FETO verbunden war. Diese Entscheidung, ähnlich wie die Entscheidung über die Verhaftung, konnte jedoch auch keine Beweise für die Anschuldigung liefern. Die genannte 60 Seiten lange begründete Entscheidung nannte nicht einmal meinen Namen und gab keine individuelle Erklärung, wie ich mit FETO in Verbindung gebracht werden sollte. 2841 Richter und Staatsanwälte wurden durch diese einzige Entscheidung ohne eine individuelle Erklärung oder Rechtfertigung entlassen. Es zeigt, dass diese Entscheidung darauf abzielte, Tausende von Richtern und Staatsanwälten auf eine Weise zu säubern, die gegen die Rechtsstaatlichkeit verstößt. Es liegt auf der Hand, dass die Strafverfolgungs- und die Entlassungsentscheidung eine Gefahr darstellen, die eine unabhängige und unparteiische Gerichtsbarkeit untergräbt.
Ich bin der Meinung, dass die Stellungnahmen gegen die anklagende Verwaltung, die ich für die Verwaltungsakten geschrieben habe, dazu geführt haben, dass ich auf der Entlassungsliste stand. Ich war jedoch immer fair, unabhängig und unparteiisch bei der Umsetzung der Rechtsstaatlichkeit.

[31 - Ohne Datum]
Ich bin die Frau eines Staatsanwalts. Nach dem abscheulichen Putschversuch vom 15. Juli wurde mein Mann zunächst suspendiert, dann wurde er aus dem Beruf entlassen und anschließend wurden sein Gehalt und sein Eigentum beschlagnahmt.
Mein Mann hat jahrelang in einer Zeit, in der die Terroranschläge weit verbreitet und gewalttätig waren, in einer Art Selbstaufopferung gegen den Terrorismus gekämpft. Ich habe nie vergessen, dass ein Mitglied des Obersten Gerichtshofs meinen Mann einmal wegen der zunehmenden Terroranschläge angerufen und ihm gesagt hat: "Mein lieber Bruder, als wir die Nachrichten über terroristische Zusammenstöße verfolgten, waren wir so besorgt um dich, dass wir dich anflehen, zu deiner Sicherheit nicht ohne eine Waffe auszugehen", sagte mein Mann als Antwort: "Mein lieber Kollege, meine Hände halten beide einen Bleistift und schreiben, aber sie können keine Waffe abfeuern." Er hat seine Waffe nie auch nur ein einziges Mal benutzt, die ihm von der Regierung gestellt wurde. Obwohl mein Mann unter solch gefährlichen Bedingungen gegen den Terrorismus gekämpft hat, wird er leider in diesen Tagen angeklagt, Mitglied einer terroristischen Vereinigung zu sein.
Ich denke, dass diese Anschuldigungen unglaublich sind. Fast 3500 Richter und Staatsanwälte, darunter auch mein Mann, wurden wegen derselben Vorwürfe aus dem Beruf entlassen. Sie machen mehr als ein Viertel der gesamten Justiz aus. Eine vernünftige Person kann unmöglich glauben, dass mehr als ein Viertel davon in einem Land einen Bezug zur terroristischen Organisation hat.

Unmittelbar nach seiner Suspendierung erfuhren wir, dass der Haftbefehl über ihn ausgestellt wurde, und dann entschied er sich, sich wegen unsensibler, rechtswidriger und willkürlicher Praktiken nicht vorführen zu lassen. Seitdem haben wir nichts mehr von ihm gehört.
Mein kleines Kind fragt mich, warum wir nicht als Familie zusammenkommen können und wo sein Vater ist. Was kann ich meinem Kind sagen? Wie kann ich als Frau allein überleben? Die Menschen um uns herum haben begonnen, uns als Terroristen anzusehen. Außerdem sind so wenige oder gar keine Helfer mehr um uns herum. Obwohl wir sein Gehalt durch harte Arbeit und größte Mühe verdienten, können wir es nicht einmal von der Bank beziehen. Wir sind seine Familie, die sein Gehalt braucht. Was für ungerechte Umstände!
Die Polizeibeamten, die die Tür mit Hilfe eines Schlossers aufschlossen, hatten mich das Haus zur Durchsuchung gestürmt, während ich abwesend war. Als ich zu Hause ankam, fand ich es verwüstet. Nach den Aussagen meiner Nachbarn wurden die Polizisten, die die Durchsuchung in meinem Haus durchführten, durstig, und mein Nachbar, der an einer Durchsuchung teilnahm, wollte Wasser aus dem Kühlschrank geben, aber sie weigerten sich zu trinken und fügten als Reaktion hinzu: "Im Haus dieser Terroristen kann nichts gegessen oder getrunken werden, Vorsicht! Das tust du auch!" Daraufhin nahm mein Nachbar das Wasser aus seinem Haus. Alle meine Nachbarn, die an der Hausdurchsuchung teilnahmen, sind Zeugen dieses Ereignisses.
Ich möchte diese Polizeibeamten fragen, welche Beweise sie haben, um uns als Terroristen zu entlarven. Diese Behandlungen sind so entwürdigend, dass wir nachts nicht schlafen können. Alle Familienmitglieder haben Angst, dass unser Haus wieder gestürmt wird.
Am 18. Juli ging ich zum Gerichtsgebäude, um die Sachen meines Mannes zu holen, aber ich wurde als Terroristin behandelt. Zuerst einmal durfte ich nicht reinkommen, dann sagte ich ihnen, dass ich die persönlichen Sachen meines Mannes mitnehmen wollte. Eine Stunde später kam ich in das Gerichtsgebäude. Ein Polizist hielt mich am Arm fest und sagte, dass wir unter seiner Aufsicht in das Büro meines Mannes gehen würden. Ich hinderte ihn, meinen Arm zu greifen und wir gingen nach oben und trafen einen Leiter dieser Abteilung. Sie sagten mir, dass ich die persönlichen Gegenstände meines Mannes nach Beobachtung durch eine Videokamera und Protokoll könnte. In der Zwischenzeit gingen wir zum Büro, der Polizist, der mich begleitete, erzählte, dass der stellvertretende Generalstaatsanwalt ein Treffen mit mir am Telefon haben wollte. Wir gingen in sein Büro. Er behandelte mich auch, als wäre ich ein Terrorist. Er erklärte, dass ich die persönlichen Gegenstände meines Mannes nicht mitnehmen könne, bis die Untersuchung abgeschlossen sei. Ich sagte ok, aber sie hinderten mich daran, das Gerichtsgebäude zu verlassen. Nachdem ich lange Zeit im Gerichtsgebäude gewartet hatte, durfte ich von dort aus weggehen. Beschämenderweise folgten sie mir mit einem Auto bis zum Ziel.
Ich war dem Druck des stellvertretenden Generalstaatsanwalts und seiner untergeordneten Polizeibeamten ausgesetzt, die dem Gesetz und den Menschenrechten sehr verbunden sein sollten. Bis gestern war ich die Frau eines verdienten Staatsanwalts, der in seinem Beruf erfolgreich war, aber heute befinde ich mich unter so schlechten Umständen, dass ich den Menschen nicht ins Gesicht sehen kann. Wer wird für das Trauma verantwortlich sein, dem ich und meine Familie ausgesetzt sind?
Einen Monat später ging ich ins Gerichtsgebäude, um wieder nach den persönlichen Gegenständen meines Mannes zu suchen. Sie sagten mir, dass sie sie in eine Kiste gelegt haben und wenn ich wollte, könnte ich sie nehmen. Ich brachte sie zu einem Taxi unter der Begleitung der Sicherheitsbeamten. Gerade als wir von dort losfuhren, wurde das Taxi mit einem Pfiff angehalten. Sicherheitsbeamte sagten mir, dass der Staatsanwalt angeordnet hat, sich mit mir zu treffen. Wir nahmen die Sachen wieder aus dem Taxi und dann ging ich neben dem Staatsanwalt nach oben. Ich wurde von ihm als Terrorist verhört. Endlich konnte ich es schaffen, unsere Sachen zu nehmen und dort zu verschwinden. Die Polizisten kommen immer noch oft zu mir nach Hause und fragen nach meinem Mann. Sie sagen meinen Nachbarn, dass mein Mann ein Terrorist ist und warnen vor ihm. Mit anderen

Worten, sie versuchen, meine Nachbarn dazu zu bringen, ihr Mitgefühl für uns zu verlieren und uns auch allein zu lassen.
Bitte sagt mir, wer diese Erfahrungen aus meinem Gedächtnis löschen wird? Wie werden diese Verletzungen in unserem Herzen geheilt?
Es wurde ihm nicht erlaubt, sich zu verteidigen, mein Mann wurde zunächst suspendiert, dann wurde er entlassen. Ich kann seiner Entlassung als Ehefrau unmöglich zustimmen. Ich bitte höflich, dass diesen Ungerechtigkeiten ein Ende gesetzt und die Schmerzen meines Mannes, meiner Familie und all der verzweifelten Ehepartner, die sich in einem solchen Umfeld wie dem meinen befinden, beseitigt werden.

[32 - Ohne Datum]
Obwohl er drei Jahre lang in der Provinz Y tätig war - X hatte seine Aufgabe in der Ostregion erfüllt - wurde er 2011 als Staatsanwalt in die Provinz YY berufen. Er trat hier als außerordentlich kompetenter Staatsanwalt in Fragen der Terrorfälle auf. Obwohl er 3 Jahre absolvieren musste, da es sich um eine Pflichtperiode handelte, blieb er 2 weitere Jahre auf eigenen Wunsch. Im Jahr 2015, als der Friedensprozess beendet wurde und die Terroranschläge dramatisch zunahmen, unterstützte er seine vor kurzem dort neu ernannten Kollegen. Nach 8 Jahren seines Berufslebens im Osten und Südosten der Region unter schlechten Bedingungen und aufopferungsvoll, wurde er in die Provinz YY berufen. Gerade denkend, dass er ein neues Leben in guter Ordnung anfangen würde, wurde er absolut ohne Beweise und spezifische Fakten festgehalten und dann wegen der Anschuldigungen von seinen Kollegen verhaftet, eine Verbindung zu einer bewaffneten terroristischen Organisation zu haben und einen Putsch zu versuchen, indem sie ihn ohne jeden Respekt dazu verhörten, für wen er bei den HSYK-Wahlen im Jahr 2014 gestimmt hatte.

[33 - Ohne Datum]
Ich bin die Frau von Richter X, der im Kassationsgerichtshof arbeitet. Er verfügt über mehr als 20 Jahre erfolgreiche Berufserfahrung als Richter. Er arbeitete am 15. Juli bis 17:30 Uhr im Gerichtsgebäude. Als er nach Hause kam, begann er, an seinem neuen Buch über Strafrecht zu arbeiten. Es war ein normaler Tag für uns. Bis spät in die Nacht war alles in Ordnung. Obwohl wir wie alle aus dem Fernsehen von dem gescheiterten Putschversuch erfahren hatten, wird meinem Mann vorgeworfen, Teil eines Militärputsches zu sein. Es ist eine so lächerliche Behauptung, wie ich sie noch nie in meinem Leben gesehen habe. Infolgedessen wird mein Mann jetzt im Gefängnis von Y gefangen gehalten, und es hat mein Leben völlig ruiniert.
Zuerst verbrachte er 5 Tage im Verhör. Während der fünf Tage gab es keine Erklärung der Strafverfolgungsbehörden darüber, wo er war, was die Anschuldigung war.
Alle unsere Vermögenswerte wurden beschlagnahmt. Ich bekam eine Nachricht meines Sohnes, dass sein Pass widerrufen wurde, ohne anderen Grund als seinem Vater.
Ich war schockiert, als ich meinen Mann sah. Er war abgemagert, sah so müde und blass aus. Ich hatte die Gelegenheit, mit ihm nur ein paar Minuten hinter Gittern zu reden. Er sagte er mir, während des Verhörs waren die Umstände einfach schrecklich. Er wartete 5 Tage lang in einem schrecklichen Raum darauf, verhört zu werden, zusammen mit etwa 30 Personen, auf Betonböden liegend. Es gab zwei Mahlzeiten am Tag, nur ein Stück Brot mit Marmelade, überhaupt nicht frisch. Wegen des Essens waren sie alle krank. Sie wurden sehr schlecht behandelt, um sie zum Geständnis zu zwingen. Die Absicht war, ihn bis 30 Tage festzuhalten, was die maximale Haftdauer unter der Notfallregel ist. Aber sie wurden darüber informiert, dass eine Menschenrechtsdelegation die Einrichtung besuchen würde. Deshalb wurde die Anlage evakuiert, um sie zu renovieren, wie z.B. Malerei usw.
Er wurde eilig verhört, verhaftet und dann ins Gefängnis von Y gebracht. Obwohl es sich um einen Raum für eine Person handelt, war er mit 6 Personen zusammen. Deshalb mussten sie jeden Tag 2 Stunden lang nacheinander schlafen. Es gab nicht genug Betten für jeden von ihnen. Es gab nur 2,5 Stunden heißes Wasser in der Woche, was unmöglich war, für alle ein Bad zu nehmen. Obwohl die Gefängnisverwaltung die Grundbedürfnisse wie

Pantoffel, Handtuch und Unterwäsche nicht befriedigte, durfte ich ihm keine Sachen mitbringen. Das Gefängnis hat einen Laden, in dem Gefangene kaufen können. Aber es ist sehr teuer und nicht einfach, alles zu bekommen, was er braucht. Er muss zuerst bestellen und muss lange warten, bis er es bekommt. Manchmal dauerte es einen Monat, um eine einfache Bestellung zu erhalten.
Als ich ihn das letzte Mal besuchte, habe ich leider erfahren, dass er zehn Tage lang allein in einer dunklen, kleinen Zelle eingesperrt war, und ich glaube, er ist immer noch da drin. Es ist eine völlig willkürliche Entscheidung der Gefängnisverwaltung, ohne dass weder er noch sein Anwalt informiert wurden. Er hat so viele Petitionen eingereicht, um zu fragen, warum sie ihn in ein Gefängnis gesteckt haben. Sie haben seine Petition bisher noch nie beantwortet. Er bestand darauf und verlangte so oft, den Gefängnisdirektor zu sehen. Schließlich wurde ihm gesagt, dass er wegen eines Telefonats vom Justizministerium inhaftiert wurde. Zeitungen, Bücher sind in seiner Zelle verboten. Die Zelle ist ziemlich verschmutzt. Er ist seit Tagen psychologischen und mentalen Folterungen ausgesetzt. Seine Hände zitterten ständig, als ich ihn sah. Er wirkte auf mich körperlich und psychisch erschöpft. Ich war am Boden zerstört, ihn so zu sehen.
Es machte mich so traurig. Ich vergesse ihn keine Minute meines Lebens. Es ist unmöglich, zu schlafen wenn ich daran denke, dass er in solch schlimmen Umständen ist.
Ich besuchte den Generaldirektor für Gefängnisse im Justizministerium Ich fragte nach dem Grund, warum sie meinen Mann so behandelt und warum sie ihn tagelang allein in die Zelle gesteckt haben. Er sagte zu mir: "Mein Mann hat den Regierungskandidaten, die sogenannte Plattform Einheit der Justiz (YBP), bei den Gerichtswahlen nicht unterstützt." Ich sagte, mein Mann ist unschuldig, er hat nichts getan.
Mein Mann ist immer noch in der Zelle. Es ist eindeutig rechtswidrig. Man kann sich nirgendwohin wenden. Alle Türen sind mir eine nach der anderen verschlossen. Der letzte Weg, meine Stimme zu erheben, ist das Schreiben.

[34 - Ohne Datum]
Ich bin einer von Tausenden von Richtern, die nach dem Staatsstreich vom 15. Juli 2016 gegen die gewählte Regierung der Türkei entlassen und inhaftiert wurden. Ich habe von dem versuchten Militärputsch am 15. Juli erfahren, als ich mit meinen Kindern zu Hause Spiele spielte. Ich verurteile entschieden jeden Versuch, die demokratische Ordnung durch Militärputsche zu stürzen. Die Beamten der türkischen Regierung sollten die während des versuchten Putsches begangenen Verbrechen, einschließlich Mord und Körperverletzung, untersuchen und die Verantwortlichen zur Rechenschaft ziehen. Die Behörden sollten diese Untersuchung unter uneingeschränkter Wahrung der Menschenrechte sowie der allgemeinen Rechtsgrundsätze wie unter anderem Unschuldsvermutung, Individualität der strafrechtlichen Verantwortung und Bestrafung, keine Strafe ohne Gesetz, keine Rückwirkung des Strafrechts, Rechtssicherheit, Recht auf Verteidigung und Waffengleichheit durchführen. Ich habe meinem Land 10 Jahre lang als Richter gedient und nie an illegalen Aktivitäten teilgenommen. Ich habe alle Prüfungen auf höchstem Niveau bestanden und wurde vom Obersten Rat der Richter und Staatsanwälte (HSYK) in den Rang eines Richters erster Klasse ernannt. Abgesehen von dieser laufenden Untersuchung wurde mir weder etwas vorgeworfen noch war ich Gegenstand einer Untersuchung. Am 16. Juli, dem Tag nach dem Putschversuch, veröffentlichte der Oberste Rat der Richter und Staatsanwälte (HSYK) eine Liste von 2.745 Richtern und Staatsanwälten, die suspendiert werden sollten, weil sie im Verdacht standen, "Mitglieder der Fethullahistischen Terroristischen Organisation / Parallelstaatenstruktur (FETÖ/PYD)" zu sein. Ich frage mich, wie es möglich sein könnte, dass so viele Richter und Staatsanwälte nur einen Tag nach dem Putschversuch suspendiert werden können. Es muss eine vorher festgelegte Liste gegeben haben, da einige der Richter/Ankläger, die früher gestorben oder in den Ruhestand getreten sind, überraschend in der Liste standen. Diese Liste könnte nach der Wahl des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte im Jahr 2014 vorbereitet worden sein. Gemäß einem Regierungsdekret vom 23. Juli werden Richter und Staatsanwälte, die "als Mitglieder terroristischer Organisationen oder einer Struktur, Einrichtung oder Gruppe, die Tätigkeiten

ausüben, die der Nationale Sicherheitsrat für bedenklich befunden hat, die gegen die nationale Sicherheit verstoßen oder als mit ihnen in Verbindung oder in Kontakt stehen", dauerhaft von ihren Posten entlassen und von der Ausübung ihrer Tätigkeit als Richter oder Staatsanwalt ausgeschlossen. Ein Gerichtsurteil vom 31. Juli sperrt das Vermögen von 3.048 Richtern und Staatsanwälten, gegen die ermittelt wird. Der Hohe Rat der Richter und Staatsanwälte (HSYK) hat mich am 24. August 2016 endgültig aus meinem Amt entlassen. Mein Name wurde von den Behörden im Amtsblatt und fast allen Medien in Listen von Richtern und Staatsanwälten veröffentlicht, die wegen Terrorismusverdachts entlassen wurden. In demokratischen Gesellschaften gelten für die Mitglieder der Justiz besondere Garantien, um ihre Unabhängigkeit und Unparteilichkeit zu wahren. Wenn es ernsthafte Gründe dafür gibt, dass sie sich in einer Weise verhalten haben, die mit ihrer Funktion unvereinbar ist, muss ihre Entlassung strengsten Kontrollen und höchsten Beweisanforderungen unterliegen. Die einschlägigen Entscheidungen des Hohen Rates der Richter und Staatsanwälte (HSYK) entsprachen diesen Standards nicht. Obwohl diese Entscheidungen ausführlich auf die von FETÖ ausgehende Bedrohung eingehen, einschließlich anekdotischer Beispiele mit Richtern und Staatsanwälten, enthielten sie in ihrem operativen Teil nur eine universelle, stereotype und nicht individualisierte Argumentation, der zwei Listen mit 2845 und 543 Namen einfach beigefügt wurden. Die in der Entscheidung genannten Fälle waren nicht mit mir verbunden. Nach dem Gesetz über die Richter Staatsanwaltschaft Nr. 2802, musste, bevor eine Disziplinarstrafe verhängt wurde, eine Untersuchung durch einen Inspektor durchgeführt werden. Mindestens sollten Personen Zugang zu Beweismitteln gegen sie haben und sich vor einer Entscheidung verteidigen können. Die Prinzipien der "Objektivität" und "Unparteilichkeit" wurden verletzt, da ich mich vor den entsprechenden Entscheidungen des Hohen Rates der Richter und Staatsanwälte (HSYK) nicht verteidigen konnte. Obwohl ich den Nachweis individueller Schuld beantragte, hat der Hohe Rat der Richter und Staatsanwälte (HSYK) nicht einmal geantwortet. Zusammenfassend lässt sich sagen, dass der Hohe Rat der Richter und Staatsanwälte (HSYK) Richter und Staatsanwälte auf der Grundlage einer "Bewertung" (und nicht eines begründeten Urteils) ihrer Mitgliedschaft oder ihrer Kontakte entlassen hat, ohne dass sie sich an die verfassungsmäßigen oder legislativen Garantien zum Schutz der Mitglieder der Justiz halten mussten. Als ich hörte, dass die Ankara-Staatsanwaltschaft eine Entscheidung getroffen hatte, 2.740 Richter und Staatsanwälte, darunter auch mich, festzuhalten, ging ich zur Polizei. Ich wurde 5 Tage lang unter sehr schlechten Bedingungen in Gewahrsam gehalten und schlecht behandelt (nicht gefoltert). 5 Tage später wurde ich unter dem Vorwurf verhaftet, Mitglied der FETÖ/PDY zu sein, ohne die verfassungsmäßigen oder legislativen Garantien zum Schutz der Mitglieder der Justiz beachten zu müssen (Gesetz über den Richter Staatsanwalt Nr. 2802). Während der Anhörung sagte der Richter, dass mir die Zugehörigkeit zu FETÖ/PDY vorgeworfen wurde, aber weder der Richter noch der Staatsanwalt haben Beweise vorgelegt. Entscheidungen, mich festzunehmen und einzusperren, wurden einfach deshalb getroffen, weil mein Name auf der Liste des Hohen Rates der Richter und Staatsanwälte (HSYK) stand. Der Richter und der Staatsanwalt haben vor Gericht keine Beweise vorgelegt, um ein angebliches kriminelles Verhalten von mir zu begründen, und die Entscheidung zur Verhaftung enthielt keine Beweise für individuelle Schuld. Unter Geltung der Menschenrechte müssen die Gerichte bei der Entscheidung, ob sie jemanden in Untersuchungshaft nehmen sollen, zumindest über ausreichende Beweise verfügen, um einen Verdacht zu begründen, dass die Person eine Straftat begangen hat. Um eine längere Haftdauer zu rechtfertigen, benötigen die Gerichte Beweise für spezifische Tatsachen und persönliche Umstände betreffend den Angeklagten, die die Haft rechtfertigen. Mein Einwand gegen Entscheidungen über Freiheitsentzug und Inhaftierung wurde ebenfalls abgelehnt, obwohl es keine Beweise für individuelle Schuld gab. Andererseits wurde auch meine Frau, die in einem Ministerium arbeitete, mit Dekret vom 01.09.2016 dauerhaft entlassen. Darüber hinaus schuf ein lebenslanges Arbeitsverbot im öffentlichen Sektor (zu dem auch die Ausübung anderer rechtlicher Berufe gehört), die Annullierung der Pässe aller meiner Familienmitglieder, die Räumung von Dienstwohnungen und das Einfrieren meiner Vermögenswerte unnötige Härten und Viktimisierung für meine

Familie. Alle meine Vermögenswerte wurden beschlagnahmt, was auch eine Art Strafe nicht nur für mich, sondern auch für meine Frau und unsere Kinder ist. Deshalb haben wir unser gesamtes Einkommen verloren. Jede Maßnahme, die Familienangehörige eines Verdächtigen auch als potenzielle Verdächtige behandelt, sollte in einer demokratischen Gesellschaft auch im Ausnahmezustand nicht existieren. Ich wurde ohne Grund entlassen und verhaftet, und all das schuf auch unnötige Härten und Viktimisierung nicht nur für mich, sondern auch für meine Frau und unsere Kinder. Infolgedessen sollten allgemeine Rechtsgrundsätze wie Unschuldsvermutung, Individualität der strafrechtlichen Verantwortung und Bestrafung, keine Strafe ohne Gesetz, Rückwirkungsfreiheit des Strafrechts, Rechtssicherheit, Recht auf Verteidigung, Recht auf ein faires Verfahren und Waffengleichheit in der Türkei wirksam sein.

[35 - Ohne Datum]
Am 16.07.2016 gegen 04.00 Uhr, während der Putschversuch noch andauerte und noch nicht unterdrückt wurde, erklärte der Stellvertreter des Generalstaatsanwalts Necip Iscimen vom Generalstaatsanwalt in Ankara, Bureau for Crimes Against Constitutional Order, dem TV-Kanal Haberturk, dass ein Haftbefehl für einige Mitglieder der Richterschaft, Staatsanwälte, Obersten Gerichtshofs, Staatsrat und Verfassungsgerichten erlassen wurde. Da der Putschversuch noch nicht unterdrückt war und die Täter dieses verräterischen Versuchs noch nicht vollständig identifiziert waren, ist es klar, dass der Haftbefehl zur Inhaftierung und Entlassung aus dem Amt direkt an Richter und Staatsanwälte gerichtet war.
Ich habe von den Entscheidungen erfahren, Richter und Staatsanwälte aus dem Amt zu suspendieren und am 16.07.2016 in Gewahrsam zu nehmen (2745 Richter und Staatsanwälte). Als ich gegen 18:00 Uhr zu meinem Haus kam und sah, dass mein Haus durchsucht und mein Schloss ausgetauscht war, wurde mir klar, dass es beschlossen wurde, dass ich auch in Gewahrsam genommen werden sollte, also ging ich persönlich zum Polizeipräsidium und stellte mich.
Ich wurde 3 Tage lang im Gefängnis des Polizeihauptquartiers festgehalten. Ich blieb dort, mit 10 Personen in einem Raum für 5 Personen, in einer heißen und luftlosen Umgebung. Nur Trockenfutter wurde im Gefängnis gegeben und ich hatte einige Probleme, da es keine getrennten Toiletten für Männer und Frauen und nur ein Badezimmer gab. Ich konnte nur mit kaltem Wasser duschen. Diese Situation steht im Widerspruch zu Artikel 93 des CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu - Republic Court/Common Law) und zu Artikel 25 der Beschlagnahme-, Verwahrungs- und Durchsuchungsvorschriften. Meine Hände waren hinter meinem Rücken gefesselt und verletzt.
Entgegen dem Artikel 21 der oben genannten Verordnungen durfte ich während meiner Haft keine Familienangehörigen oder meinen Anwalt sehen.
Mein Haus wurde in meiner Abwesenheit unrechtmäßig durchsucht. Da der Friedensgerichtshof zwischen dem 16.07.2016 und dem 17.07.2016 seinen fragwürdigen "Ad-hoc"-Haftbefehl erlassen hat, begann die gesetzliche Frist am 16.07.2016 um 00:00 Uhr und endete um 23:59 Uhr. Obwohl die Durchsuchung nur bis Anfang des 17.07.2016 um 00:00 Uhr durchgeführt werden konnte, wurde mein Haus am 17.07.2016 um 02:30 Uhr rechtswidrig durchsucht. Die Unverletzlichkeit der Wohnung wurde verletzt und mein Besitz ohne meine Zustimmung genommen.
Gemäß Artikel 88 des Gesetzes Nr. 2802 über Richter und Staatsanwälte können Richter oder Staatsanwälte, wenn sie nicht in flagrantem Delikt gefangen genommen werden, für das eine schwere Strafe angedroht ist, nicht in Gewahrsam genommen, nicht festgehalten und durchsucht werden und auch ihre Häuser nicht durchsucht werden. Trotz dieser Rechtsvorschrift wurde meine Schuld im Voraus angenommen, ohne dass etwas auf flagrante delicto hindeutete, ohne Belege für begründete Zweifel oder starken strafrechtlichen Verdacht und ohne sich auf substanzielle Daten zu stützen. Der gemäß den Artikeln 309-314 TCK erlassene Haftbefehl gegen die Mitglieder terroristischer Organisationen entspricht somit keinem universellen Rechtssatz.
Gemäß Artikel 119 des CMK (Strafprozessrecht) wurde eine unregelmäßige Durchsuchung durchgeführt.

Entgegen Artikel 119/4 CMK hat sich ein Staatsanwalt nicht an der Suche beteiligt.
Entgegen Artikel 121 CMK wurde eine Kopie des Durchsuchungsprotokolls nicht an jeden der Teilnehmer/Zeugen weitergegeben.
Im Gegensatz zu den Artikeln 134/3-4-5 CMK wurden bei der Durchsuchung des Hauses meine digitalen Besitztümer beschlagnahmt, ohne Bilddateien anzufertigen, was die Manipulation mit digitalen Besitztümern ermöglicht und sie in "unverwertbare Beweise" verwandelt.
Entgegen Artikel 127/3 CMK wurde dieses Verfahren nach der Beschlagnahmung von Besitztümern vom Staatsanwalt nicht "genehmigt".
Entgegen Artikel 147 CMK wurden bei der Aufnahme der Stellungnahme durch die Staatsanwaltschaft Fragen "in Form einer Umfrage" gestellt, die sich auf das Privatleben bezogen und auf die Feststellung persönlicher Ideale und Meinungen abzielten, ohne dass ein wesentlicher strafrechtliche Vorwurf erfolgte oder ein substanzieller Beweis erbracht wurde.
Während der Aufnahme der Erklärung wurde im Vorbericht des HSYK (Oberste Richter- und Staatsanwaltschaft) festgehalten, dass mit der Befragung begonnen wurde, während im Vorbericht der Aufsichtsbehörde festgehalten wurde, dass die Befragung nicht in der Akte enthalten ist. Im Vorbericht des Aufsichtsgremiums des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte wurde nur erwähnt, dass "die Befragung zur Feststellung der Mitgliedschaft in einer terroristischen Vereinigung begonnen hat". Andererseits hat der Staatsanwalt bereits die Schuld für die Mitgliedschaft in einer terroristischen Vereinigung und den Putsch gegen die verfassungsmäßige Ordnung festgestellt, und ich wurde von einem anderen Staatsanwalt inhaftiert, ohne dass meine Aussage überhaupt gewürdigt wurde.
Illegale Befragungsmethoden wurden vom Friedensgericht im Rahmen der Anhörung angewendet. Am 20.07.2016 gegen 06:00 Uhr wurden wir aus dem Gefängnis geholt und nach der Entgegennahme des Arztberichtes und der Stellungnahme der Staatsanwaltschaft verbrachten wir 20 Stunden damit, darauf zu warten, dass der Richter das Verhör gegen 02:00 Uhr abends begann. Wir wurden gezwungen, ohne zu schlafen oder uns ausruhen zu können in überfüllten kleinen Räumen, wir waren müde, als wir zum Verhör gebracht wurden, so dass unser Recht auf Verteidigung eingeschränkt wurde..., das Folterverbot nach Artikel 3 der Europäischen Menschenrechtskonvention wurde verletzt.
Ein vom Richter des Friedensgerichtshofes erlassener Haftbefehl ist rechtswidrig. In Artikel 309 des TCK wurden keine Handlungen spezifiziert, die auf ein in flagrante delicto im Zusammenhang mit dem Putschversuch hinweisen. Gemäß Artikel 101/2 CMK wurde ein substanzieller Beweis für einen begründeten Anlass zu einem Haftbefehl nicht erbracht.
Gemäß Artikel 101/2-c CMK wurde nicht eine einzige Tatsache nachgewiesen, die die Haftmaßnahme rechtfertigt oder den Nachweis erbringt, dass in diesem konkreten Fall eine Straftat stattgefunden hat.
Die gemäß Artikel 107/2 CMK vorgesehene Möglichkeit, die nahestehenden Personen persönlich über die Inhaftierung zu informieren, wurde nicht erfüllt.
Entgegen Artikel 88 des Gesetzes Nr. 2902 über Richter und Staatsanwälte wurden, obwohl zu flagrantem Delikt, das für die schwere Strafe nötig ist, keine Feststellungen getroffen wurden, Arrest- und Haftbefehle erlassen. Die Tatsache, dass der Bericht In flagrante delicto nicht herausgegeben wurde, unterstreicht diese Situation.
Der für mich ausgestellte Custody-Search Haftbefehl hat mit seiner Aussage gegen die Unschuldsvermutung verstoßen: "Richter und Staatsanwälte, die Mitglieder von FETÖ sind".
Der Richter führte das Verhör zwischen zwei schwerbewaffneten Polizisten entgegen dem "Öffentlichkeitsprinzip" durch.
Der Richter, der den Custody-Search Warrant ausgestellt hat, und der Richter, der den Haftbefehl auf meinen Namen ausgestellt hat, sind Ehemann und Ehefrau, so dass der Richter das Prinzip der Unparteilichkeit verletzt hat.
Ein Haftbefehl für die "präventive Suspendierung und Befragungsgenehmigung" von Richtern und Staatsanwälten ist ungerecht und rechtswidrig, da er sich auf einen Vorbericht des Aufsichtsgremiums des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte stützt, der an

sich als nicht ausführende Institution gilt. Der Vorbericht fehlt in der Akte der Staatsanwaltschaft.
Es ist klar, dass in einer Situation ohne Lebenssicherheit und ein angemessenes Arbeitsumfeld die Sammlung von Beweisen gegen 2745 Richtern und Staatsanwälten auf einen Schlag und die Verbindung dieser Beweise mit Richtern oder Staatsanwälten in einem Vorbericht vom 16.07.2016 im normalen Verlauf des materiellen Lebens physisch unmöglich wäre, da es rund 260 Stunden dauern würde, die Listen zu erstellen, auch wenn für jeden Richter oder Staatsanwalt nur durchschnittlich 5 Minuten benötigt würden. Die rechtswidrige schwarze Liste von Richtern und Staatsanwälten ist ein vorhergehender Umstand. Der ehemalige Staatsanwalt A. wurde mit einem schlampigen und unbegründeten Vorbericht verfolgt. Er ist vor einigen Monaten an den Folgen eines Herzinfarkts gestorben.
Der Assistent des Generalsekretärs des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte teilte, nicht über offizielle Kanäle, sondern auf seinem Twitter-Account mit "We Are Collecting FETO Bastards" zusammen mit einer Ansicht von Haftzentren für schwere Strafen. Diese wurde dann von einem anderen Generalsekretärsassistenten neu getwittert. Dies zeigt deutlich, dass sich der Oberste Richter- und Staatsanwaltsrat, der unparteiisch, objektiv, unabhängig und auf der Grundlage materieller Beweise tätig sein sollte, subjektiv und unbegründet verhält.
Selbst wenn es einzelne Beweise im Zusammenhang mit den angeblichen Anschuldigungen gegeben hat, wurden die Namen von 2745 (später mehr als 3700) Richtern und Staatsanwälten ohne zu zögern öffentlich bekannt gegeben, was zu einem irreversiblen Massenschaden für die Angeklagten führte, ohne ihre berufliche Tätigkeit, ihre Berufung, ihre Qualität und Quantität sowie ihren Zivilstand zu berücksichtigen. Damit wurde die Grundlage der disziplinarischen Befragung und eines der wichtigsten Prinzipien des Strafverfahrens, "das Persönlichkeitsprinzip in Verbrechen und Bestrafung", verletzt.
Materielle und rechtliche Gründe für schwere Strafen wurden nicht genannt, entlastende Beweise wurden nicht erhoben und die Fähigkeit, die entlastenden Beweise zu sammeln, wurde uns durch die Entscheidung über die sofortige Verwahrung und Inhaftierung genommen. So wurden die in Artikel 6 der EMRK genannten "Unschuldsvermutung", "Recht auf Rechtsbehelfe" und "Recht auf aktive Verteidigung" eingeschränkt und damit das "Recht auf einen gerechten Prozess" schwer verletzt.
Am 15.07.2016 fand unmittelbar nach dem Putschversuch eine Sitzung der Generalversammlung des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte statt. Am 16.07.2016 wurden fünf vom Obersten Rat der Richter und Staatsanwälte gewählte Hauptmitglieder in einem unzulässigen Verfahren suspendiert. Der Haftbefehl wurde noch am selben Tag ausgestellt. Zwei Mitglieder des Verfassungsgerichtshofes, 140 Mitglieder des Obersten Gerichtshofs und 48 Mitglieder des Staatsrates wurden inhaftiert. Zwei Mitglieder der geschrumpften Versammlung, die vom der zweiten Kammer des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte und andere, vom Exekutivorgan gewählte Mitglieder, waren nicht in der Lage, eine effektive Bewertung und Personalisierung durchzuführen und trafen subjektive Entscheidungen in einem chaotischen Umfeld.
Es gab eine Liste mit den Informationen über die Ehepartner von Richtern und Staatsanwälten, die abgesetzt wurden, ihre beruflichen Informationen wurden veröffentlicht, und zwar nicht über die offiziellen Kanäle der Obersten Richterkommission und der Staatsanwaltschaft, sondern über Internetseiten wie "Adalet Gundemi" oder "Oda TV" und über Anwendungen wie WhatsApp. Diese Listen wurden später bestätigt. Auf diese Weise wurden Richter, Staatsanwälte und ihre Familien öffentlich zum Ziel gemacht. Auch die Ehepartner im öffentlichen Dienst wurden suspendiert.
Das Vorhandensein einer Aussage: "Die Mitglieder von FETO sollten alle ausgerottet werden", auf der Facebook-Seite des Richters, der den Haftbefehl ausgestellt hat, verstößt gegen den Grundsatz der Unparteilichkeit.
Da sich die Richter und Staatsanwälte vor der Ausstellung des Haftbefehls nicht mit ihren Verteidigern treffen konnten, wurde das Recht auf Verteidigung und ein faires Verfahren nach Artikel 6 des EHRC verletzt.

Bei der in meiner Abwesenheit durchgeführten Hausdurchsuchung wurden keine Bilddateien der beschlagnahmten Laptops und Tablets mitgenommen, was eine rechtswidrige Manipulation mit diesen digitalen Werkzeugen ermöglicht.
Dutzende von Polizisten übten Druck aus und unterbrachen die Angeklagten und ihre Verteidiger im Laufe der Verhöre des Verhörrichters und behinderten so jede gründliche Verteidigung.
Der Haftbefehl und der Entlasungsbefehl wurden zu einer Methode, um Richter und Staatsanwälte einzuschüchtern und zu unterdrücken, weil einige Richter, die einen Verdächtigen freigelassen haben, und auch einige Staatsanwälte suspendiert und inhaftiert wurden.
Der Ernst der Situation ist noch deutlicher, wenn man bedenkt, dass auch einige Anwälte, die sich für die Situation eingesetzt haben, inhaftiert wurden.
Der in Artikel 8 der EMRK genannte Grundsatz der Unverletzlichkeit von Wohnsitz und Arbeitsplatz wurde durch die rechtswidrige Ausstellung eines Durchsuchungsbefehls auf meinen Namen verletzt. Mein in Artikel 1 des Zusatzprotokolls Nr. 1 der EMRK genanntes Eigentumsrecht wurde mit dem Suspendierungsbefehl auf meinen Namen verletzt.
Mein Eigentumsrecht wurde wieder verletzt, als mein Vermögen unrechtmäßig eingefroren wurde.
Die in Artikel 6 - Recht auf ein faires Verfahren der EMRK festgelegte Methode, von der Vermutung zur Beweisführung nach den Regeln des vorläufigen Strafverfahrens zu gelangen, wurde verletzt.
Meine körperliche und geistige Freiheit wurde durch eine rechtswidrige Inhaftierung eingeschränkt, es wurde und wird ein Schaden angerichtet, der nicht kompensiert werden kann. Damit wurde mein in Artikel 5 der EMRK genanntes Recht auf Freiheit und Sicherheit verletzt.
Mein Recht auf ein Verbot von Folter und unmenschlicher und erniedrigender Behandlung oder Strafe und mein Recht auf Verteidigung nach Artikel 3 der EMRK wurden durch die Anwendung der Methode der unrechtmäßigen Befragung verletzt.
Die in Artikel 6 der Europäischen Menschenrechtskonvention festgelegten Anforderungen an das Recht auf ein faires, unabhängiges, unparteiisches Verfahren, Unschuldsvermutung, unverzügliche Information über die Art der Anklage, ausreichende Zeit für die Vorbereitung der Verteidigung und das Recht auf eine gerechtfertigte Strafe wurden alle verletzt.

[36 - Ohne Datum]
Ich habe sechs Jahre lang als Staatsanwalt in der Türkei gearbeitet. Nach der Putschveranstaltung vom 15. Juli 2016 wurde ich verhaftet und dann mit dem Vorwurf der angeblichen Mitgliedschaft oder Verbindung zum Kontakt mit "FETÖ/PDY (Fethullah Terror Organisation/Parallel State Structure) und der angeblichen Beteiligung am gescheiterten Putsch vom 15. Juli festgehalten.
Ich werde seit mehr als 8 Monaten ohne Beweise und begründeten Verdacht in Haft gehalten. Während meiner Haft wurden das Recht auf ein faires Verfahren, der Unschuldsgrundsatz und der Grundsatz der Individualität bei Verbrechen und Strafen durch die Entscheidungen von Staatsanwalt und Gericht verletzt.
Die innerstaatlichen Rechtsbehelfe im Zusammenhang mit der Inhaftierung sind unwirksam, da die Entscheidungen über die Inhaftierung und Freilassung nicht von unabhängigen Gerichten, sondern von den Richtern getroffen wurden, die nach den Richtlinien des HCJP entscheiden, die nicht unabhängig von der Exekutive sind. Das nach dem gescheiterten Putsch verabschiedete Dekret Nr. 667 verzichtet auf die Haftung der Beamten für Maßnahmen, die während des Ausnahmezustands ergriffen werden. Der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte hat jedoch festgestellt, dass die Anträge der inhaftierten Richter vor ihm unzulässig sind, da sie die innerstaatlichen Rechtsbehelfe nicht ausgeschöpft haben (das Urteil zu Halil Sari/Türkei und Mercan/Türkei von 2016).
Nach meiner Inhaftierung wurde ich auch durch eine Entscheidung des HCJP entlassen, ohne die in der Verfassung der Türkischen Republik festgelegten Grundsätze der Unabhängigkeit und Immunität der Richter und die ordentlichen Gesetze für Richter und

Staatsanwälte Nr. 2802 zu beachten. Insgesamt wurden 3628 Richter von ihren Posten auf der Grundlage der Notverordnung Nr. 667 entlassen.
Die Entscheidung über die Entlassenen wurde nicht individualisiert und mit überprüfbaren Beweisen in der Vorentscheidungsphase begründet, die HCJP entzog mir das Recht, mich persönlich zu verteidigen. Darüber hinaus waren die Mitglieder des HCJP, die die Entscheidung über die Entlassung getroffen hatten, nicht unabhängig von der Exekutive.
Daher beschloss das Europäische Netzwerk der Räte für das Justizwesen, den Beobachterstatus des HCJP am 8. Dezember 2016 nach der Massenentlassung türkischer Richter und Staatsanwälte auszusetzen. Das ENCJ betonte in seiner Entscheidung, dass die HCJP keine von der Exekutive unabhängige Institution mehr ist.
Während der Zeit meiner Inhaftierung haben sich die Verletzungen meiner Rechte und Freiheiten zum Beispiel fortgesetzt, obwohl gegen meine Inhaftierung (auch die verlängerte Inhaftierung) Berufung eingelegt und mehrmals die Freilassung beantragt wurde, hat das Gericht erster Instanz ("kein Tribunal") die meisten meiner Anträge mit fehlenden Gründen oder aus stereotypen Gründen abgelehnt. Die Taten wurden mir nicht mitgeteilt.
Einige der Maßnahmen im Zusammenhang mit der Entlassung von Richtern haben auch die Familienmitglieder von ihnen übermäßig bestraft, z.B. die Vertreibung aus dem staatlichen Haus und die Streichung der Pässe aller Familienmitglieder.
Schließlich bietet das Dekret Nr. 685 zur Einführung einer Kommission kein Rechtsmittel für die rechtswidrige Inhaftierung türkischer Richter und Staatsanwälte. Auf der anderen Seite wurden Rechtsmittel mit dem Gesetzesdekret für die Anträge zu Gerichten eingeführt, die solche illegalen Verfahren und Entlassungen und die Zusammenarbeit mit den türkischen Behörden, eine solche Verletzung von Rechten vorsehen.

[37 - Ohne Datum]
1. Ich bin Bürger der Republik Türkei. Ich habe als Mitglied des Obersten Gerichtshofs gearbeitet. Aber jetzt bin ich ein Rechtsexperte, der den Titel Richter oder Richteridentifikation nicht benutzen kann, noch kann ich Recht sprechen. Ich möchte Sie darüber informieren, wie dies geschehen ist, und die Stimme misshandelter Richter und Staatsanwälte verbreiten.
2. In den 30 Jahren meines offiziellen Lebens habe ich niemanden aufgrund von Geschlecht, Rasse, Sprache, Religion oder Konfession diskriminiert. Es wurde nie gegen mich ermittelt. Ich habe nie eine Disziplinarstrafe erhalten. Ich habe während meiner Amtszeit keine Verbindungen oder Beziehungen zu politischen Gruppen, Parteien, Gemeinden, Organisationen usw. unterhalten. Ich habe nicht im Einklang mit einer solchen Formation gehandelt, noch habe ich eine Haltung ihnen gegenüber eingenommen.
3. In der Türkei fand 2010 ein Verfassungsreferendum statt. Danach sollte die Mehrheit der Mitglieder des Obersten Rates der Richter und Staatsanwälte (HSYK) von Richtern und Staatsanwälten gewählt werden. Zur Wahl wurde mit einer Liste aufgefordert, die der Erlangung einer Konsenses diente und die Ansichten des damaligen Justizministers und der Ministerialbeamten vertrat.
4. Ein großer Teil der vom Ministerium unterstützten Kandidaten aus der Liste wurde in den Obersten Richterrat und die Staatsanwaltschaft gewählt. Nachdem der HSYK auf diese Weise geschaffen wurde, wurde die Zahl der Mitglieder des Obersten Gerichtshofs um 137 Mitglieder von 250 auf 387 und die Zahl der Mitglieder des Staatsrats um 61 Mitglieder von 95 auf 156 gemäß dem Gesetz Nr. 6110 erhöht. Im Jahr 2011 fand die Wahl von HSYK für neu geschaffene Mitgliedschaften und vakante Positionen statt.
5. Während ich meine Aufgaben vor Gericht mit großem Engagement weiter ausübte, wurden Regierungsbeamte durch bestimmte Untersuchungs- und Strafverfolgungsverfahren beunruhigt, die von einigen Richtern und Staatsanwälten durchgeführt wurden, während sie ihre Aufgaben vor Gerichten erster Instanz in einigen Provinzen und Bezirken wahrnahmen. Diese Regierungsbeamten richteten sich in Erklärungen an Angehörige der Justiz mit dem Vorwurf, dass Angehörige der Justiz an einigen illegalen Handlungen beteiligt sind.
6. Um die Mitglieder der Justiz, deren Aktivitäten, Ideale, Gedanken und Lebensstil sie nicht gebilligt hat, und die Gruppe, die während der Wahl für HSYK zusammengearbeitet hat, zu

neutralisieren, zu befrieden und zu deaktivieren, gründete die Regierung während der Neuwahlen zum HSYK die Association of Judicial Unity (YBP), zu der Richter und Staatsanwälte gehörten, die die Gedanken und Ideen der Ministerialbürokraten teilten. Sie arbeiteten zusammen. YBP-Kandidaten gewannen die Wahl wegen des Versprechens einer Gehaltserhöhung für Richter und Staatsanwälte (tatsächlich stiegen die Gehälter nach der Wahl) und wegen der logistischen und transporttechnischen Unterstützung.
7. Die erste Aktion von HSYK, nachdem es mit Unterstützung der Regierung seinen aktiven Dienst aufgenommen hatte, bestand darin, Listen von Richtern und Staatsanwälten zu erstellen, die in erster Instanz vor Gericht tätig waren, von denen HSYK glaubte, nicht für die eigenen Kandidaten von HSYK gestimmt zu haben. Die Dienstorte und Titel der Richter und Staatsanwälte, die auf den Listen der Gegner landeten, wurden durch zahlreiche Erlasse ohne wirklichen oder gerechten Grund geändert.
8. Die Regierung setzte einerseits ihre Bemühungen fort, die Mitgliederstruktur der Obersten Gerichte zu ändern, indem sie sich auf diejenigen konzentrierte, von denen angenommen wurde, dass sie den Sachverhalt nicht zu schätzen wissen und nicht gut auf die Erwartungen der Regierung reagieren, und andererseits diejenigen, die als Gegner gelten, die in ihrer Meinung anders sind, zu neutralisieren und aus dem Amt zu entlassen. Um dies zu gewährleisten, führte sie das Gesetz Nr. 6572 ein, um die Zahl der Abteilungen und Mitglieder des Obersten Gerichtshofs und des Staatsrats zu erhöhen, auch wenn es weder wirklich notwendig war noch die notwendige Infrastruktur zu seiner Unterstützung gab. Mit diesem Artikel wurde die Zahl der Mitglieder des Obersten Gerichtshofs von 387 auf 516 erhöht, während die Zahl der Mitglieder des Staatsrates von 156 auf 195 erhöht wurde. Nach dieser Phase wurden in Übereinstimmung mit den Wünschen und Erwartungen der Regierung neue Mitglieder durch HSYK ausgewählt und die Mitgliederstruktur der Obersten Gerichte geändert. Aber die Regierung war immer noch nicht zufrieden, am Freitag, den 1. Juli 2016, ohne dass ein neuer Vorfall benannt oder eine vernünftige und objektive Rechtfertigung gegeben wurde, wurde in der Großen Türkischen Nationalversammlung ein neues Gesetz mit der Nummer 6723 verabschiedet, um Mitglieder der Hohen Gerichte von ihren Aufgaben zu befreien, von denen angenommen wurde, dass sie ihre Stimme nicht für die von der Regierung unterstützten Leiter von Ministerien abgegeben hatten, die als Gegner galten und deren Lebensweise und Weltbild nicht geschätzt wurde.
9. Während dieser Artikel noch beim Präsidenten vorlag und auf seine Annahme wartete, kam es am Freitag, den 15. Juli 2016, zu einem Putschversuch. Nur 3-5 Stunden nach dem Putschversuch, während noch unklar war, was genau passiert war und als die Details des Ereignisses noch nicht bekannt waren, wurden Aussagen über Verhöre der Chefstaatsanwälte der Republik gemacht, die in Übereinstimmung mit der Bitte und dem Wunsch der Regierung durchgeführt wurden, als ob Mitglieder des Obersten Gerichtshofs, Richter und Staatsanwälte, den Putsch vorbereitet, unterstützt, gewünscht und de facto an ihm teilgenommen hätten.
10. In der ersten Phase wurde entschieden, dass 140 Mitglieder des Obersten Gerichtshofs, 2 Leiter der Abteilung des Obersten Gerichtshofs, 48 Mitglieder des Obersten Staatsgerichtshofs, 2 Mitglieder des Verfassungsgerichts, 7 Mitglieder des Obersten Militärgerichtshofs, 2 Mitglieder des Obersten Militärerwaltungsgerichtshofs und 2745 lokale Richter und Staatsanwälte, die auf die Listen der Gegner gesetzt wurden und nach dem Gesetz Nr. 6723 von der Pflicht entbunden werden sollten, durchsucht, inhaftiert und verhaftet werden sollen.
11. Diese Personen wurden unter dem Vorwurf der Zerstörung oder Änderung der Verfassungsordnung und der Mitgliedschaft in der bewaffneten Terrororganisation Fethullah Terrorist Organization, Construction of a Parallel State (FETÖ/PDY) festgehalten, obwohl keine wesentlichen Beweise für diese Anschuldigung gefunden wurden, Verteidigungserklärungen nicht angenommen wurden, die Unschuldsvermutung und der Grundsatz der individuellen strafrechtlichen Verantwortung verletzt wurden und kein klarer Gerichtsbeschluss ergangen war. Ein Teil davon wurde unter der Auflage der gerichtlichen Kontrolle freigelassen. Danach wurden weitere Entscheidungen über die Verhaftung von 678, 189, 203 und 192 Personen getroffen, also insgesamt 1262 Personen. Mehr als 4000

Mitglieder des Obersten Gerichtshofs, Richter und Staatsanwälte wurden vorübergehend von ihrem Amt entbunden. Tausende von Richtern und Staatsanwälten, Mitgliedern von Obersten Gerichten und Mitgliedern von HSYK und Verfassungsgericht wurden aus Dienstwohnungen, in denen sie lebten, vertrieben. Zunächst wurde nur die Hälfte des Gehalts ausgezahlt. Dann wurde das Gehalt überhaupt nicht mehr ausgezahlt. Acht Monate sind inzwischen vergangen, aber es wurde noch keine offizielle Anklage erhoben.
12. Danach wurde beschlossen, dass diese Richter und Staatsanwälte vom HSYK (ausgesucht) und die Mitglieder des Obersten Gerichtshofs, die nach dem Gesetz Nr. 6723 zu unteren Gerichten versetzt worden waren, von ihren Aufgaben entbunden werden sollen. In der aufgrund des Ausnahmezustands erlassenen Verordnung wurde beschlossen, dass sie "ohne ein Urteil betreffend ihre Überzeugung nicht mehr im öffentlichen Dienst arbeiten werden, sie weder direkt noch indirekt in Dienst gestellt werden; sie werden ihrer Kommissionen beraubt, sie werden nicht wieder in ihre früheren Ämter eingestellt, sie werden innerhalb von fünfzehn Tagen aus öffentlichen Wohnungen oder Unterkünften, in denen sie ihren Wohnsitz haben, vertrieben, sie dürfen keine Titel und Berufsbezeichnungen wie Vorsitzender oder Mitglied des Obersten Gerichtshofs, Richter oder Staatsanwalt verwenden und sie werden keine Rechte im Zusammenhang mit diesen Titeln und Berufsbezeichnungen in Anspruch nehmen können".
13. Die Pässe dieser Richter, Staatsanwälte und ihrer Ehepartner wurden annulliert. Ihre registrierten Waffen wurden beschlagnahmt. Ihre Vermögenswerte und Bankkonten wurden vorläufig gesperrt.
14. Weil Machthaber in den Medien die öffentliche Meinung manipulieren, wegen der Atmosphäre, die bei der Verkündung des Ausnahmezustands durch die Regierung geschaffen wurde, und wegen des diskriminierenden und unterdrückerischen Verhaltens und der Haltung von HSYK, der sich so verhält, als wäre er eine direkt mit der Regierung verbundene Institution; Staatsanwälte und Richter, die Ermittlungen gegen den Putschversuch durchführen, befürchten, dass auch sie die gleichen Folgen erleiden werden, so bewerten sie ihre angeschuldigten Kollegen als Verräter und Staatsfeinde und verzichten nicht auf die schwersten Maßnahmen und Entscheidungen.
15. Als das Gesetz Nr. 6723 in der Großen Türkischen Nationalversammlung angenommen wurde, habe ich meine Pflicht als Mitglied des Obersten Gerichtshofs erfüllt. Am Montag, den 11. Juli 2016, versammelte sich eine Gruppe von 21 Mitgliedern des Obersten Gerichtshofs und des Staatsrats vor dem Gebäude des Obersten Gerichtshofs. Gemäß Artikel 25 "Gedanken- und Meinungsfreiheit" und Artikel 26 "Gedankenfreiheit" der Verfassung der Republik Türkei, die in den Geltungsbereich der Europäischen Menschenrechtskonvention fallen, wurde eine Aussage gegen das Gesetz Nr. 6723 gemacht, die frei von jeglichen kriminellen Elementen ist. Diese Aussage wurde weit verbreitet in verschiedenen Medien, Rundfunkanstalten und Internetseiten.
16. Einen Tag nach dieser Veranstaltung erschienen in Medien und Rundfunkanstalten Nachrichten unter dem Titel "Untersuchung begann gegen 21 Mitglieder des Obersten Gerichtshofs und des Staatsrates, die sich versammelten, um gegen das neue Gesetz zur Änderung der Struktur der Obersten Gerichte zu protestieren"
17. Unter diesen Bedingungen schien es unwahrscheinlich, dass ich wieder zum Mitglied des Obersten Gerichtshofs gewählt würde. Aus diesem Grund habe ich mich entschieden, mich zurückzuziehen.
18. Das Gesetz Nr. 6723 trat mit seiner Veröffentlichung im Amtsblatt vom 23.7.2016 in Kraft. Mit diesem Gesetz wurden alle Mitglieder der beiden Obersten Gerichte (Supreme Court und Staatsrat) gemäß den Übergangsbestimmungen, die den Gesetzen für den Obersten Gerichtshof und den Staatsrat hinzugefügt wurden, aus dem Amt entlassen. Innerhalb von 2 Tagen nach Inkrafttreten des Gesetzes am 23.7.2016 wurden 75 Mitglieder des Staatsrates und 267 Mitglieder des Obersten Gerichtshofs vom Obersten Rat der Richter und Staatsanwälte wieder eingesetzt. Der Rest wurde an Gerichte niedrigeren Grades, als Ermittlungsrichter oder als Staatsanwälte eingesetzt.

19. mir wurde keine (offizielle) Benachrichtigung über meinen Auftrag gegeben. Dabei konnte ich weder einen "Nachprüfungsantrag" unter Berücksichtigung meiner Aufgabe stellen, noch konnte ich der Generalversammlung "widersprechen".
20. Meine Mitgliedschaft im Obersten Gerichtshof wurde durch das Gesetz untergraben, während mir auch mein Recht auf einen Rechtsbehelf genommen wurde. Mein Recht auf Zugang zu den Gerichten wurde verletzt. Aus diesem Grund habe ich eine Beschwerde direkt beim Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte eingereicht.
21. Sowohl nach unserer Verfassung als auch nach den Klauseln des Gesetzes für Richter und Staatsanwälte ist es nicht möglich, "Beamte disziplinarisch zu bestrafen, ohne ihnen das Recht zur Verteidigung einzuräumen". Nach der Europäischen Menschenrechtskonvention hat eine Person, die einer Straftat beschuldigt wird, ein Recht auf Verteidigung. Das Recht auf Verteidigung ist ein universelles Recht.
22. Tatsächlich bin ich verpflichtet, meine Unschuld zu beweisen. Mit anderen Worten, ich versuche, meine Unschuld zu beweisen, obwohl ich nicht wegen einer bestimmten Straftat angeklagt bin. Es ist schwer, ja sogar unmöglich, zu beweisen, dass es etwas nicht gibt. Es ist viel einfacher zu beweisen, dass etwas existiert. Wenn ich eine Straftat begangen habe, muss sie bewiesen werden.
23. Die Unschuldsvermutung ist nach Artikel 38 und Artikel 15 Absatz 2 unserer Verfassung gewährleistet, ebenso wie sie als allgemeine Vermutung nach Artikel 6 Absatz 2 der Konvention zum Schutze der Menschenrechte und Grundfreiheiten anerkannt ist. Also "Niemand kann als schuldig befunden werden, bis diese Schuld durch ein Gerichtsurteil bestätigt wurde".
24. Die Veröffentlichung meines Namens im Amtsblatt als Mitglied der Organisation FETÖ/PDY und meine Entlassung us dem Amt ohne schlüssige Gerichtsentscheidung, ohne Anerkennung der Unschuldsvermutung, ohne Anerkennung des Rechts auf Verteidigung, ohne Angabe von Gründen oder Beweisen zur Erklärung meiner Verbindung zu dieser Organisation ist eine schwere Verletzung der Menschenrechte. Darüber hinaus ist die Angabe "nachgewiesenermaßen Schuldiger, dass er Verbindungen zur FETÖ/PDY-Organisation hat" in der Begründung der Entscheidung gleichbedeutend mit der Ersetzung des Gerichts/Verfahrens durch die HSYK-Generalversammlung. Gemäß Artikel 9 unserer Verfassung hingegen wird "die Rechtsprechung durch unabhängige Gerichte im Namen der türkischen Nation ausgeübt".
25. Die 60 Seiten lange kollektive Begründung für die Entscheidung über die Entlassung im Zusammenhang mit 2847 Personen wurde von der HSYK-Generalversammlung verfasst. Auf diese Weise eine Rechtfertigung zu diesem Thema mit schweren Strafen wie Entlassung zu schreiben, verletzt das Recht auf Rechtssicherheit.
26. Nach dem universellen Prinzip der individuellen strafrechtlichen Verantwortung ist es nicht möglich, eine Person aufgrund der Straftat einer anderen Person zu bestrafen. Niemand kann für die Handlungen einer anderen Person verantwortlich gemacht werden. Jeder sollte für sein eigenes Handeln verantwortlich gemacht werden. Trotz dieses Prinzips wurde meine Ehepartnerin, die als Arzthelfer arbeitete, vorübergehend suspendiert, weil ich inhaftiert und aus dem öffentlichen Dienst entlassen wurde. Danach wurde sie gemäß der durch den Ausnahmezustand erlassenen Verordnung aus dem öffentlichen Dienst entlassen.
27. Das war auch für HSYK nicht genug, denn ich wurde aus dem öffentlichen Dienst entlassen, mein Sohn wurde ebenfalls aus dem öffentlichen Dienst entlassen.
28. Da der Grund für die Entlassung aus dem Dienst in der Datenbank der Sozialversicherungsträger als "OHAL/KHK" (Dekret des Ausnahmezustands (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi) registriert ist, können wir sagen, dass diese Personen markiert und stigmatisiert werden. Wenn ich mich um Arbeit bewerbe, wird sich der Arbeitgeber weigern, mich unter Berücksichtigung dieser Situation einzustellen, und ich werde arbeitslos bleiben. Dies wird in der Tat dazu führen, dass ich und meine Familie dem zivilen Tod ins Auge sehen. Diese Stigmatisierung wird nicht auf mich selbst beschränkt bleiben, sie wird die Zukunft meiner Kinder und damit alle meine Familienmitglieder betreffen.

29. Es ist weder vernünftig noch logisch noch mit der Rechtsstaatlichkeit vereinbar, dass ein Ministerkabinett oder ein Gesetzgebungsorgan von einer Justizbehörde Gebrauch macht und sich so an die Stelle der Justiz stellt, indem es eine Entscheidung fällt, als ob ein eindeutiges Urteil ergehen würde, und Gerichtsmitglieder für einen abscheulichen Putschversuch am 15. Juli verantwortlich macht.
30. Der Beschluss der HSYK-Generalversammlung über die Abberufung wurde am 25.8.2016 im Amtsblatt veröffentlicht. Gemäß dem Gesetz Nr. 6087 Artikel 33 habe ich zu gegebener Zeit meinen Antrag auf Überprüfung des Beschlusses der Generalversammlung gestellt. Obwohl zu diesem Thema noch keine Entscheidung getroffen wurde, d.h. obwohl die Entscheidung noch nicht endgültig getroffen wurde und meine Amtszeit noch nicht beendet war, wurden meine Gehälter für September, Oktober und November nicht ausgezahlt. Ich war gezwungen, eine Klage beim Verwaltungsgericht einzureichen. Die Klage ist noch nicht abgeschlossen. Einerseits wurde ich aus dem öffentlichen Dienst entlassen, so dass ich nie wieder im öffentlichen Dienst arbeiten kann, andererseits wurde trotz meiner noch andauernden Amtszeit das mir zustehende Gehalt nicht ausgezahlt.

Abschließend möchte ich sagen;
31. Als ich meine Pflicht als Mitglied des Obersten Gerichtshofs erfüllte, wurde ich nur deshalb in die Liste der Gegner aufgenommen, weil ich Vision, Idee und Lebensstil der politischen Macht nicht akzeptierte. Ich wurde nicht als Mitglied des Obersten Gerichtshofs wiedergewählt, weil ich bei der Lesung einer Erklärung anwesend war, die ein Gesetz kritisierte, das mit dem Ziel geschrieben wurde, unsere Mitgliedschaft zu beenden. Eine Entscheidung über meine Inhaftierung, Durchsuchung und Verhaftung wurde am Morgen nach dem Putschversuch getroffen, den ich nie anerkennen würde, da er gegen die Demokratie und den nationalen Willen verstößt. Ich war 4 Tage lang in Haft. Danach wurde ich unter der Bedingungen des Gerichtsprozesses ohne Verhaftung entlassen. Da meine Mitgliedschaft kraft Gesetzes erloschen ist, wurde ich von HSYK zum Untersuchungsrichter ernannt. Ich wurde vorübergehend suspendiert.
32. Am Mittwoch, den 24. August 2016, wurde ich aus dem öffentlichen Dienst entlassen. Mein Name wurde auf der HSYK-Website und im Amtsblatt zusammen mit den Namen von 2847 anderen Personen veröffentlicht, als wäre ich Mitglied einer terroristischen Vereinigung. Auf diese Weise wurde ich verurteilt, wie ein Terrorist zu leben. Mein Nachprüfungsantrag wurde von HSYK abgelehnt. In der Zwischenzeit, obwohl meine Anstellung offiziell noch andauerte, wurden meine Gehälter für September, Oktober und November nicht ausgezahlt. Obwohl ich in den Ruhestand gehen wollte, war ich noch nicht in der Lage, es zu tun. Mein Reisepass und die Pässe meiner Familie wurden annulliert. Meine registrierten Waffen wurden beschlagnahmt. Die Bank, von der ich mein Gehalt nahm, hat meine Kreditkarte einseitig gekündigt, ohne mich überhaupt zu informieren.
33. Im Zusammenhang mit meiner Entlassung aus dem öffentlichen Dienst und unter Verletzung des Grundsatzes der individuellen strafrechtlichen Verantwortung wurde meine Frau, die als Arzthelferin arbeitete, aus dem öffentlichen Dienst entlassen. Ich befand mich in einer Situation, in der ich den Titel eines Richters nicht benutzen kann, keine Arbeit in irgendeiner Position finden kann und keine Rechtsberatung ausüben kann. Meine Kinder sind in einer schweren Lage. Ich wurde aus der staatlichen Dienstwohnung vertrieben und gezwungen, eine Wohnung zu mieten. Ich habe keine Einnahmequellen. Ich habe 30 Jahre lang als Richter gearbeitet.
34. Ich bitte Sie, unsere Stimme zu hören, zuständige Institutionen zu benachrichtigen, vor internationalen Organisationen zu helfen, sich stärker für Ihre misshandelten Kollegen zu interessieren und mit etwa 5000 Richtern und Staatsanwälten zu sympathisieren, die inhaftiert wurden und ihren Arbeitsplatz verloren haben.
35. Ich bitte Sie, meinen Namen oder meine Adresse nicht an die staatlichen Behörden der Republik Türkei weiterzugeben und sie vertraulich zu behandeln. Ich glaube, Sie werden verstehen, warum ich eine solche Anfrage stelle. Es muss nichts weiteres gesagt werden.

Richter M. Tosun starb unter Erdogans Perseocution.

Erdogan vernichtet die Justiz und die Richter:
Mehmet Tosun, Berichterstatter in der 11. Kammer des Staatsrates der Türkei, war 29 Jahre alt. Er wurde unter dem Vorwand des Putschversuchs vom 15. Juli entlassen. Er war seit einem Monat verheiratet, als er verhaftet wurde. Er wird als das zweite Opfer genannt, das während Erdogans Zivilputsch gegen die Justiz ums Leben kam.
Er war das zweite Opfer; Denn das erste Opfer der Justiz war Staatsanwalt Seyfettin Yigit. Er wurde auch auf die schwarze Liste gesetzt, weil er nicht für die Mitgliederkandidaten des Gerichtsrates (HSYK), der von Erdogan unterstützten regierungsfreundlichen YBD-Mitglieder, gestimmt hat, er wurde nach dem 15. Juli entlassen, er wurde verhaftet, gegen die Entscheidung über die Entlassung hat er Einspruch erhoben, schrieb Briefe an alle Staatsbeamten, einschließlich des Präsidenten Erdogan. Er nahm es sich zu Herzen, als seine Stimme nicht gehört und er als "Terrorist" gebrandmarkt wurde, sein Tod wurde in den offiziellen Aufzeichnungen als Selbstmord registriert. Der HSYK wies seinen Einwand gegen die Entscheidung über die Entlassung nach seinem Tod zurück, und sie gaben nicht einmal ein offizielles Beileid ab. Sogar ihre Kollegen hatten Angst, der "Hilfe für die terroristische Organisation (!)" beschuldigt zu werden und konnten nicht an der Beerdigung ihrer Mitstreiter teilnehmen.
Das zweite Opfer, Mehmet TOSUN, wurde wegen seiner vor 2 Jahren mit Husten beginnenden Krankheit lange Zeit im Krankenhaus behandelt, diese breitete sich auf die Lungen aus. Nach der Entlassung wurde er 2-3 Tage im Monat im Krankenhaus behandelt. Im Laufe der Behandlung verlor er 35 Kilogramm, fiel von 80 kg auf 45 kg. Die schweren Medikamente, die er nahm, hatten sein Immunsystem geschädigt. Er war ein freundlicher, liebevoller Gentleman, der sehr liebte. Seine Kollegen halfen ihm bei seiner Arbeit und dachten an seine Gesundheit. Mit Unterstützung seiner Familie erholte er sich nach jahrelanger Behandlung von seiner Krankheit, wollte heiraten, verlobte sich und heiratete schließlich.
In der Blüte seines Lebens, als er einen Monat verheiratet war, wurde er der Mitgliedschaft in einer "terroristischen Vereinigung" beschuldigt, aus dem Beruf entlassen und verhaftet, als er dachte, "er habe sein Leben in Ordnung gebracht". Seine gewissenhaften Kollegen sagten jedoch: "Sie werden dich nicht verhaften, wegen der Krankheiten, die du erlitten hast." Er war ein sensibler Mensch, er nahm sich die Dinge zu Herzen. Die Offiziellen, die ihn einsperrten, behandelten ihn wie einen "Verräter", sie gaben ihm nicht einmal Brot und Wasser. Schließlich, als er verhaftet wurde und ins Gefängnis kam, entspannte er sich ein wenig und sagte: "Dieser Ort ist besser als der Arrest (!)".
Monate vergingen im Gefängnis, alle Einwände gegen Inhaftierung/Arrest wurden durch vorgedruckte Entscheidungen zurückgewiesen. Die Station war überfüllt, Hygiene und Sauerstoff reichten im Gefängnis nicht aus. Die Krankheit verschlechterte sich. Von einem Arzt untersucht zu werden, den Prozess der Nachbehandlung zu beginnen, war nicht so, wie es draußen war, alles wurde in der Bürokratie der Eisenstangen behindert. Er wandte sich auch gegen seine Inhaftierung und Verhaftung, indem er Dokumente über seine Krankheit hinzufügte, aber seine Forderungen wurden "nicht als angemessen“ angesehen.
Die Krankheit in seiner Lunge ist fortgeschritten. Nach sieben Monaten wurde keine Anklage über ihn geschrieben, und ohne weiterhin zu wissen, was und welche Beweise ihm vorgeworfen wurden, nahm seine Krankheit vor zwei Tagen zu, und er starb unbemerkt. Er wurde begraben und für ihn gebetet, als "Mehmet Tosun, der Mann" ohne den Titel "Richter".
Sie sagen, dass Güte zu den Bösen die Tat eines Menschen ist, Güte zum Guten ist die Tat eines jeden, Schlechtigkeit zu einem Guten ist das Werk von Bösen“
Er war ein "Mensch" von einem Charakter, der auch den "Übeltätern" Gutes tun konnte, die an ihm Böses getan haben.
Eine trauernde Ehefrau und Kollegen, die Angst vor dem Weinen haben, hat er zurückgelassen.
Gott sei seiner Seele gnädig.

Murat Arslan[4], inhaftierter türkischer Richter, gewinnt Václav Havel Menschenrechtspreis 2017

Rede von MURAT ASLAN

Ich spreche zu Ihnen aus einem Gefängnis in einem Land, in dem die Rechtsstaatlichkeit ausgesetzt ist, das sich weit weg von demokratischen Werten bewegt, Dissidenten zum Schweigen gebracht werden, Menschenrechtsverteidiger, Journalisten, Menschen, die um Frieden bitten, Menschen, die rufen, dass Kinder nicht als Terroristen und Gefangene bezeichnet werden sollten. Stellen Sie sich ein Land vor, in dem Gefängnisse zu ausgetretenen Pfaden für Menschenrechts- und Freiheitskämpfer werden, wie ein Reich der Angst, das in die Dunkelheit gestürzt ist. Ja, es ist wahr, dass das Land keine Lehren aus den schlimmen Erfahrungen Europas Anfang des 20. Jahrhunderts gezogen hat, daher erlebt das Land die gleiche Erfahrung, jetzt ein totalitäres Regimelabor zu werden.

Es sollte jedoch niemanden zur Verzweiflung treiben. Wir sind nie in Verzweiflung geraten. Tatsächlich erlaubt uns die Existenz unserer Kinder nicht, hoffnungslos zu sein. Wenn irgendwo jemand für Rechte und Freiheit kämpft und den Sprung wagt, dann bedeutet das, dass es immer eine gewisse Hoffnung für die Zukunft gibt. Deshalb machten wir hoffnungsvoll weiter und organisierten uns in der Justiz.

Wir haben 2006 den Verband der türkischen Richter und Staatsanwälte (YARSAV) gegründet, weil wir der Meinung waren, dass eine unabhängige und unparteiische Justiz, die die Freiheit garantiert, in einem modernen und demokratischen Rechtsstaat, der auf Menschenrechten beruht, eine unabdingbare Voraussetzung ist.

Wir kämpfen für Unabhängigkeit und Unparteilichkeit der Justiz, Rechtsstaatlichkeit und Demokratie. Wir haben uns von Werten leiten lassen, die auf volle Unabhängigkeit abzielen, eine moderne Zivilisation basiert auf Gleichheit, Laizismus, Rechtsstaatlichkeit, Menschenrechten und Freiheiten. Wir widersetzen uns allen Arten von Anfechtungen, die diese Grundwerte bedroht haben. Wir bekämpften den Aufbau der Mauer der Angst, die die Gesellschaft einsperren sollte.

Vorurteile, unbegründete Behauptungen werden leider zur falschen Wahrheit in unserer Gesellschaft. Wir haben keine Zugeständnisse bei unseren Werten gemacht, für die wir uns unter allen möglichen Bedrohungen und unter Druck eingesetzt haben. Wir haben getan, was zu tun war, und dieser Ansatz wurde von der internationalen Gesellschaft gewürdigt. Dann wurden wir Vertreter einer weltweit angesehenen Organisation.

Wir haben die zusammenbrechende Justiz unseres Landes nicht dem Schicksal überlassen. Wir haben an jeder Ecke Rettungsmarken für das Comeback hinterlassen. Heute gibt es Exilanten, Verhaftete in Gefängnissen, aber das wird die Realität nicht verändern. Der Preis, den wir zahlen, stärkt unseren Glauben an die kommenden Tage, in denen der Rechtsstaat und die Demokratie verinnerlicht werden und er erhöht unseren Kampfgeist.

Wir werden weiterhin zeigen, dass es immer Stimmen gegen Ungerechtigkeit und Ungesetzlichkeit gibt, während viele andere, die sich zu Wort melden und widersetzen sollten, unter dem Druck des Reiches der Angst in Schweigen versunken sind.

Eine zunehmende Reflexion des Traumas, das aus der autoritären Denkweise resultiert, wird unsere innere Stimme stärken, und unsere Stimme wird die Menschen, die dieses Trauma verursacht haben, noch mehr stören.

Wir verteidigen Rechtsstaatlichkeit, Menschenrechte und moderne demokratische Werte. Dieser Widerstand ist die letzte Sicherung zum Schutz unserer Freiheit und Demokratie.

Wir sollten nie vergessen, dass die Geschichte der Menschheit voll von solchen mutigen Widerständlern ist, die den Preis für ihren Glauben zahlen und dieses Erbe weitertragen.

[4] Murat Arslan ist ein ehemaliger türkischer Richter in der Richter- und Staatsanwaltschaft (YARSAV). Am 26. Oktober 2016 wurde er verhaftet. Im Jahr 2017 wurde er in der **Parlamentarischen Versammlung des Europarates** mit dem Václav-Havel-Menschenrechtspreis ausgezeichnet. Die Verleihung des Preises, der Menschenrechtsverteidiger in Europa und darüber hinaus ehrt, zitierte seine Arbeit zur Wahrung der Unabhängigkeit der Justiz in der Türkei. Arslan wurde auch vorgeworfen, das FETÖ unterstützt zu haben.

Ich bin stolz darauf, dass ich diesen Preis (gewidmet dem großen Intellektuellen und Politiker Vaclav Havel) im Namen meiner Kollegen und Freiheitskämpfer erhalten habe, die unter Entlassung, Verfolgung und Gefangenschaft leiden. Ich hoffe, dass der Preis einen wesentlichen Beitrag zu unserem Freiheitskampf leisten wird.
Bei dieser Gelegenheit möchte ich den Mitgliedern des PACE, der Jury, der Internationalen Vereinigung der Richter (die unsere Kämpfe um Demokratie und Rechtsstaatlichkeit stets unterstützt haben und auf deren Mitgliedschaft ich immer stolz bin) und anderen Richterverbänden, der Europäischen Vereinigung der Richter für Demokratie und Freiheit (Medel), der Vereinigung der europäischen Verwaltungsrichter und Richter für Richter sowie meinen Kollegen, Mitgliedern von YARSAV, meinen aufrichtigen Dank aussprechen.
Abschließend möchte ich meiner lieben Frau Sevilay und meinen Söhnen (Burak Emre und Yigit Eren) danken, die die wahren Helden des demokratischen Kampfes der Türkei sind.
Ich grüße euch alle und hoffe, euch in einer friedlichen, hellen Zukunft zu treffen.
MURAT ARSLAN

Spendenaufruf zur Unterstützung der türkischen Kollegen

Wenn Sie die verfolgten türkischen Kollegen und ihre Familien unterstützen möchten, spenden Sie bitte für die Kosten ihrer Verteidigung und der internationalen Prozessbeobachtung auf folgendes Konto

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN:
DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPWWW
Sparda-Bank West eG

Internationaler Fonds für gegenseitige Rechtshilfe: Juristen für Juristen (J4J)

Satzung des Vereins
§ 2 (1) Der Zweck des Vereins ist die
a) die Förderung der gegenseitigen Rechtshilfe für Richter, die politisch verfolgt werden;
b) die Förderung der internationalen Verständigung, die Achtung der demokratischen Rechtsstaatlichkeit und der Menschenrechte, der Rechtsstaatlichkeit und der Verteidigung der Unabhängigkeit der Justiz.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ 2016-2017

[GR] ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τρια χρόνια σχεδόν πέρασαν από τον Ιούλιο 2016, από το αποτυχημένο πραξικόπημα στην Τουρκία. Από τις πρώτες ώρες του πραξικοπήματος, η MEDEL άρχισε να λαμβάνει ανησυχητικές πληροφορίες για τη σύλληψη δικαστών και εισαγγελέων, χωρίς διαδικαστικές εγγυήσεις ή αποδείξεις, στις οποίες στηρίζονταν αυτές οι συλλήψεις.
Η MEDEL αντέδρασε άμεσα, λέγοντας ότι ήταν δύσκολο να καταλάβει πως και γιατί δικαστές και εισαγγελείς, που εκτελούσαν καθημερινά τα δικαστικά τους καθήκοντα, θα μπορούσαν να εμπλέκονται σε ένα τέτοιο γεγονός και να αντιμετωπίζουν περιορισμούς, μόνον εξαιτίας της ελευθερίας για την κρίση και τη γνώμη τους.
Από τότε, οι δικαστές και οι εισαγγελείς [καθώς και οι δικηγόροι, οι δημοσιογράφοι, οι καθηγητές, οι αστυνομικοί, μέλη του κοινοβουλίου και περισσότεροι από 100000 δημόσιοι υπάλληλοι], υπέστησαν συντριβή, κατηγορούμενοι ότι συνδέονταν με την τρομοκρατική οργάνωση, η οποία ενοχοποιήθηκε από την Τουρκική κυβέρνηση ως υπεύθυνη για αυτό, το πρωτοφανούς κλίμακας, έγκλημα.
Αυτό που ήταν στην αρχή δύσκολο να καταλάβουμε, έγινε ξεκάθαρο: Βρισκόμαστε μπροστά σε μια ενορχηστρωμένη και προσχεδιασμένη εκστρατεία, που είχε ως στόχο τον περιορισμό της ανεξαρτησίας του δικαστικού συστήματος στην Τουρκία.
Σύμφωνα με τις μαρτυρίες του κόσμου, αυτό δεν ήταν τίποτε άλλο από εκκαθάριση των δικαστών και εισαγγελέων, που είχαν τα θάρρος να μιλούν ελεύθερα και να μάχονται για μια αληθινή ανεξάρτητη δικαιοσύνη και οι οποίοι ήταν στον κατάλογο, που φαινόταν ότι είχε καλά προετοιμαστεί πριν από το πραξικόπημα. Περιλάμβανε τα ονόματα αποθανόντων δικαστών και ανέφερε δικαστήρια από τα οποία οι δικαστές τους είχαν αποχωρήσει προ πολλού. Όλες οι κρατήσεις, οι απολύσεις και οι δημεύσεις περιουσιών έγιναν χωρίς δίκη και χωρίς αιτιολογημένη απόφαση.
Όταν οι συνάδελφοί ανακρίθηκαν, ρωτήθηκαν μόνον για τις προτιμήσεις τους στις δικαστικές ενώσεις και για την συμμετοχή τους στις εκλογές του Τουρκικού Δικαστικού Συμβουλίου.
Οι περισσότεροι απολυθέντες δικαστές και εισαγγελείς αντικαταστάθηκαν από νέους-διορισθέντες δικαστές και εισαγγελείς, που επιλέχθηκαν απευθείας από την κυβέρνηση μεταξύ των μελών των κυβερνώντων κομμάτων και όχι όπως προηγουμένως, με δημόσιο

διαγωνισμό, που στηρίζονταν σε δικαστική προετοιμασία και σε ειδική επαγγελματική εκπαίδευση.
Η YARSAV, η Τουρκική ένωση –μέλος της MEDEL και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστών, η πιο ενεργά προσηλωμένη στις αξίες της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και του κανόνα δικαίου, διαλύθηκε αμέσως διοικητικά.
Μπροστά σε αυτό το σενάριο, η MEDEL και όλες οι άλλες ενώσεις δικαστών και εισαγγελέων, δεν θα μπορούσαν να παραμείνουν σιωπηλές.
Η MEDEL επίσημα ανακοίνωσε ότι δεν αναγνωρίζει τη νομιμότητα της απόφασης της Τουρκικής κυβέρνησης να διαλύσει τη YARSAV, έτσι ακόμη τη θεωρεί πλήρες μέλος της MEDEL και τα μέλη του διοικητικού της συμβουλίου, ως ενεργούς δικαστές.
Μαζί με την *Ένωση των Ευρωπαίων δικαστών, την Ευρωπαϊκή Ένωση Διοικητικών Δικαστών και τους Δικαστές για τους Δικαστές,* δημιουργήσαμε την *Πλατφόρμα για μια Ανεξάρτητη δικαιοσύνη στην Τουρκία,* στην όποια έχουμε καταγγείλει την πλήρη κατάρρευση του Κανόνα Δικαίου στην Τουρκία, αιτούμενοι την άμεση απελευθέρωση των δικαστών και εισαγγελέων, που κρατούνται και μια ανεξάρτητη αξιολόγηση του δικαστικού σώματος στην Τουρκία, με πλήρη συμμετοχή διεθνών παρατηρητών.
Με την παρέλευση του χρόνου, η διεθνής κοινότητα αφυπνίστηκε όλο και περισσότερο για τη χειροτέρευση της κατάστασης στην Τουρκία. Το Δεκέμβριο 2016, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο των συμβουλίων για τη δικαιοσύνη ανέστειλε το καθεστώς παρατηρητή του Τ*ουρκικού Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων,* θεωρώντας ότι *δεν συμμορφώνεται με το καταστατικό του ENCJ και δεν είναι πια ένας θεσμός που είναι ανεξάρτητος από την εκτελεστική και νομοθετική εξουσία, έχοντας την τελική ευθύνη για την υπεράσπιση της δικαιοσύνης στην ανεξάρτητη απονομή της δικαιοσύνης.*
Με πρόταση της MEDEL [καθώς και του EAJ], τον Οκτώβριο 2017, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης απένειμε στον Murat Arslan, τον πρόεδρο της YARSAV, το βραβείο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Βαχλαβ Χαβέλ.
Ωστόσο ο Murat Arslan καταδικάστηκε σε 10 χρόνια κάθειρξη, μετά από μια διαδικασία, που δεν στηρίζεται στις θεμελιώδεις αρχές της αμεροληψίας και της εγγύησης της υπεράσπισης, αλλά με την ακρόαση ανώνυμων μαρτύρων και τη συνεχή εναλλαγή των δικαστών κατά τη διαδικασία.
Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών, η MEDEL δέχθηκε πολλά μηνύματα από συναδέλφους, συγγενείς και άλλες πηγές, με αναφορές για το τι συνέβη στους δικαστές και εισαγγελείς στην Τουρκία, που συνήθως ήταν αξιοσέβαστοι επαγγελματίες, εκτελούσαν τα καθήκοντά τους, ανταλλάσοντας απόψεις και εμπειρίες με τους ευρωπαίους συναδέλφους τους και τις επαγγελματικές ενώσεις, σύμφωνα με τις αξίες της δημοκρατίας, του Κανόνα Δικαίου και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης.
Η MEDEL πιστεύει ότι τέτοια μηνύματα, που περιγράφουν άμεσα τι συνέβη σε χιλιάδες συναδέλφους, πως εξελίχθηκαν οι διαδικασίες και ποιες είναι οι συνέπειες από αυτές, είναι σημαντικές πηγές πληροφοριών, από τα μέσα της λαβωμένης τουρκικής δικαιοσύνης.

Η MEDEL επίσης πιστεύει ότι αυτά τα μηνύματα, που συλλέχθηκαν όλα μαζί, χωρίς σχόλια και τροποποιήσεις [εκτός από το να γίνουν ανώνυμα] δίνουν μια εντυπωσιακή μαρτυρία από την απίστευτη ταχύτητα της κατάρρευσης του Κανόνα Δικαίου στην Τουρκία. Για την έκδοση της MEDEL θεωρήθηκε σκόπιμο τα μηνύματα να γίνουν ανώνυμα για λόγους ασφάλειας, όπως ζητήθηκε από τους αποστολείς.
Πολλά από αυτά τα μηνύματα περιείχαν σχόλια, που σκόπευαν να υπογραμμίσουν την παρανομία των μέτρων που υιοθετήθηκαν, κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος. Και στο τέλος ανέφεραν Γενικές Αρχές καθώς και νομολογία από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο των

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ήταν αδύνατον να αναφερθούν σ'αυτό το φυλλάδιο πολλά από αυτά τα περιεχόμενα των γραμμάτων. Σε κάθε περίπτωση, αναφέρουμε κάποια από αυτά, ως δείγμα για το πόσο βαθιά, τέτοιοι κανόνες, τέτοιες αρχές, είχαν και έχουν τις ρίζες τους ανάμεσα στους Τούρκους δικηγόρους, δικαστές, εισαγγελείς. Εκπροσωπούν μια κοινή μητρική γλώσσα [(Koiné), που ανήκει σε καθένα από εμάς. Μέσα από αυτή τη συλλογή, ο καθένας μπορεί να έχει περαιτέρω στοιχεία, για να αξιολογήσει πόσο απέχουν από τις αρχές της νομιμότητας, σε μια χώρα με την οποία η MEDEL έχει μακροχρόνιες σχέσεις φιλίας και κοινή δέσμευση στις αρχές του κράτους δικαίου.
Με τη συνεισφορά των μελών μας –ενώσεων, δημοσιεύουμε τις επιστολές, μεταφρασμένες σε πολλές γλώσσες. Η MEDEL ελπίζει ότι αυτή η συνεχής μαρτυρία είναι ένα μήνυμα αλληλεγγύης και ανανεώνει τη δέσμευση της στις βασικές αξίες της ευρωπαϊκής δικαιοσύνης.

Ο αγώνας, που διεξάγεται αυτή τη στιγμή, από όλους τους θαρραλέους ελεύθερους δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόρους στην Τουρκία, πρέπει να θεωρηθεί ως αγώνας από όλους εκείνους, απ'όλο τον κόσμο, που παραμένουν προσηλωμένοι στις αξίες του κανόνα δικαίου. Εν τούτοις αυτός είναι ένας κοινός αγώνας, όχι απλώς ένας αγώνας χάρη του Τουρκικού λαού. Όσο ένας και μόνον Τούρκος δικαστής ή εισαγγελέας είναι φυλακισμένος για τον αγώνα του για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, κανένας άλλος δικαστής στην Ευρώπη, δεν μπορεί να αισθάνεται απολύτως ελεύθερος και ανεξάρτητος.
Όπως είπε ο Murat Arslan στην ομιλία αποδοχής του βραβείου για τα Ανθρώπινα δικαιώματα Βαχλάβ Χαβέλ: *Απευθύνομαι σ'εσάς από τη φυλακή σε μια χώρα όπου ο κανόνας δικαίου έχει ανασταλεί, κινείται μακράν από τις δημοκρατικές αξίες, όπου οι αντιφρονούντες, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι δημοσιογράφοι, δεν έχουν φωνή, ο κόσμος που αναζητά την ειρήνη, ο κόσμος που βροντοφωνάζει ότι τα παιδιά δεν πρέπει να πεθάνουν στιγματισμένοι ως τρομοκράτες και φυλακισμένοι […] Το τίμημα που πληρώνουμε απλά ενδυναμώνει την πίστη μας για τις επερχόμενες ημέρες, όπου ο κανόνας δικαίου και η δημοκρατία θα εσωτερικευθεί.*

Το Διοικητικό Συμβούλιο της MEDEL

Σημείωση του εκδότη
Οι επιστολές που δημοσιεύτηκαν έχουν ληφθεί από τα γραφεία της MEDEL στο Βερολίνο, κυρίως μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ξεκινώντας από 16.07.2016.
Για τις πρώτες επιστολές [από 16/07/2016 μέχρι 1/08/2016] διατηρήθηκε η ημερομηνία για να φανεί πως εξελίχθηκε η κατάσταση. Στις επόμενες, η ημερομηνία παραλήφθηκε.
Επιστολές από 1 μέχρι 13, από 15 μέχρι 18, 27, 29, 30, από 34 μέχρι 37, έχουν ληφθεί από δικαστές και εισαγγελείς. Οι επιστολές 14, από 19 μέχρι 25,28,31,33, έχουν ληφθεί από συζύγους ή παιδιά δικαστών ή εισαγγελέων. Οι επιστολές 26,32,38 έχουν ληφθεί από άλλες πηγές.
Εκτός από την διατήρηση της ανωνυμίας [π.χ διαγράφοντας τα ονόματα, οικογενειακές αναφορές, πόλεις και ονόματα φυλακών, που μπορούσαν να οδηγήσουν σε ταυτοποίηση των αποστολέων] καμία άλλη εκδοτική παρέμβαση δεν έγινε στις επιστολές.
Οι επιστολές κυρίως στάλθηκαν στα αγγλικά, από αποστολείς που δεν ήταν η μητρική τους γλώσσα ή στα τουρκικά, που μεταφράστηκαν από τον εκδότη.

ΕΚΔΟΤΗΣ
MEDEL – Ευρωπαίοι δικαστές για τη Δημοκρατία και τις Ελευθερίες
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Βερολίνο
Γερμανία

Χρονοδιάγραμμα των γεγονότων

15 Ιουλίου

22:30 – Κάποιοι στρατιώτες μπλόκαραν τη γέφυρα.
23:45 – Ένα στρατιωτικό πραξικόπημα ανακοινώθηκε στη δημόσια τηλεόραση.
00:04 – Ο Πρόεδρος Ερντογάν έκανε μια ανακοίνωση, κατηγορώντας τον Fethullah Gulen ότι είναι πίσω από το στρατιωτικό πραξικόπημα, καλώντας τον λαό να βγει στους δρόμους να αντισταθεί στο στρατιωτικό πραξικόπημα σύμφωνα με τη νόμιμη διαδικασία.
04:30 - Ο Γενικός Εισαγγελέας της Άγκυρας έκανε μια ανακοίνωση, πληροφορώντας για επερχόμενες συλλήψεις.
05.30 - Σε συνέντευξη Τύπου ανακοινώθηκε ότι το στρατιωτικό πραξικόπημα απέτυχε «ένα δώρο έρχεται από το Θεό»
09:00 - 140 μέλη από το Ακυρωτικό δικαστήριο, 48 μέλη από το Συμβούλιο της Επικρατείας, 2 μέλη από το Συνταγματικό δικαστήριο, 5 μέλη από το Δικαστικό Συμβούλιο έχουν συλληφθεί, για 2745 δικαστές και εισαγγελείς έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης.
14:00 - 2745 δικαστές και εισαγγελείς τέθηκαν σε διαθεσιμότητα από το Δικαστικό Συμβούλιο.
22:00 – Ο κατάλογος των δικαστών που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα δημοσιεύτηκε στο Ιντερνέτ. Κάποια λάθη, κενές θέσεις εργασίας, συνταξιούχοι δικαστές, ήδη απολυθέντες δικαστές, ένας εισαγγελέας Ahmet Bicer , αν και είχε ήδη πεθάνει, ήταν στον κατάλογο.
21 July – Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης.
24 August - 2847 δικαστές και εισαγγελείς απολύθηκαν χωρίς υπεράσπιση [ο αριθμός φθάνει μέχρι 4500] , 2500 δικαστές στη φυλακή και 600 από αυτούς σε απομόνωση.

Επιστολές
16/7/2016
Αγαπητοί συνάδελφοι.
Φαίνεται ότι ήταν ένα σοβαρό πραξικόπημα.Ως δικαστής και ως ένας έμπειρος πολίτης, αρχικά δεν είναι εύκολο να πω τι θα γίνει στη συνέχεια. Παρά τα γεγονότα, αυτό το εγχείρημα ήταν πολύ σοβαρό, μια οργανωμένη ενέργεια, που απέτυχε μέσα σε 12 ώρες, χάρη στην αντίδραση του Ερντογάν. Από την πρώτη στιγμή, όλοι οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και ο Ερντογάν φάνηκαν πολύ ψύχραιμοι και θεώρησαν τους οπαδούς του Γκιουλέν υπεύθυνους γι' αυτήν την απόπειρα. Ολοι οι δράστες ξεσηκώθηκαν ως οπαδοί του Γκιουλέν. Ο Ερντογάν αναφερόμενος χθες στο γεγονός, όπου χιλιάδες πολίτες πέθαναν και χιλιάδες τραυματίστηκαν είπε ….αυτή η εξέγερση είναι μια ευλογία από τον Αλλάχ, διότι θα μας επιτρέψει να εξαγνίσουμε το στράτευμα. Αυτό γίνεται κατανοητό..! Νομίζω ότι δεν χρειάζεται περαιτέρω διευκρίνιση… Σύμφωνα με ειδήσεις από επίσημα πρακτορεία, κάποια διακεκριμένα μέλη του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και από τα Ανώτατα Δικαστήρια, που ήταν ήδη στη μαύρη λίστα και είχαν δηλωθεί ως Γκιουλενιστές, θα συλληφθούν από τον προϊστάμενο του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα…Αυτό δεν μας εξέπληξε… Αυτές οι ειδήσεις εξηγούν κάτι! Ετσι δεν είναι περίεργο να βλέπουμε νέα κύματα κρατήσεων, συλλήψεων, απολύσεων στο δημόσιο, στη δικαιοσύνη και στο στρατό… Θα είναι η μεγαλύτερη επιχείρηση εκκαθάρισης για διαφωνούντες που θα γίνει από την κυβέρνηση …σύντομα. Για να συνοψίσω, μετά από αυτό το στάδιο, τίποτε δεν είναι ικανό να μας εκπλήξει. Υπάρχουν πολλά πράγματα, που είναι πολύ παράξενα …. Θα δούμε τι θα φέρει ή θα πάρει αυτό το πραξικόπημα.. Η υποστήριξής σας είναι ιδιαίτερα σημαντική για μας…

[2 - 16/7/2016]
Το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων- HCHP και η Ολομέλεια έχει ενοχοποιήσει 2745 συνολικά δικαστές και εισαγγελείς. Προφανώς με την αιτιολογία ότι είναι Γκιουλενιστές… Ο κατάλογος από τους ύποπτους δικαστές και εισαγγελείς δεν έχει ακόμη… εμφανιστεί. Συμπεριλαμβανόμουν στον κατάλογο. Κάποιοι λένε ότι η αστυνομία θα έλθει να μας συλλάβουν, εμένα και τη γυναίκα μου.
Γεια σας φίλοι.

[3 - 16/7/2016]
Άφησα τα δύο μου παιδιά [5 και 9 χρονών] στα πεθερικά μου. Περιμένω ακόμη την αστυνομία να κτυπήσει την πόρτα μου, είναι τόσο καταθλιπτικό. Η σύζυγός μου κλαίει.

[4 - 16/7/2016]
Αγαπημένοι μου φίλοι, Απολύθηκα και κρατούμαι. Δεν ξέρω πώς να το εξηγήσω. Έκανα τη δουλειά μου και έκανα κριτική στην κυβέρνηση για την εξέλιξη της δικαιοσύνης, που γνωρίζετε ήδη πολύ
καλά. Μπορεί να μην ξαναϊδωθούμε. Ευχαριστώ για την μέχρι τώρα στήριξή σας. Δεν έχουμε
καμία ευκαιρία καταγγελίας.

[5 – 17/7/2016]
Είμαι ακόμη σπίτι και περιμένω. Ο Χ συλλήφθηκε μερικές ώρες πριν. Το μόνο πράγμα που του είπαν είναι ότι είσαι μέλος ένοπλης τρομοκρατικής οργάνωσης. Αυτός ζήτησε περισσότερες πληροφορίες και αποδείξεις. Δεν του έδειξαν τίποτε, έτσι

αυτός χρησιμοποίησε το δικαίωμα να παραμείνει σιωπηρός. Τώρα ψάχνουν το σπίτι του.

[6 – 17/7/2016]

Αγαπημένοι μου φίλοι,
Ο συνάδελφός μου Χ συλλήφθηκε. Τη μόνη αιτιολογία που ανέφερε ο δικαστής είναι ότι
το όνομά του περιλαμβάνεται στον κατάλογο του «Δικαστικού Συμβουλίου». Αυτό ήταν
όλο. Σε άλλες δύο πόλεις οι συνάδελφοί μας τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με περιοριστικούς όρους [να μην φύγουν στο εξωτερικό].

[7 – 18/7/2016]

Εγώ και η σύζυγός μου συλλήφθήκαμε.

[8 – 20/7/2016]

Σήμερα απολύθηκα, δεν ξέρω τι θα γίνει στη συνέχεια. Εξελίσσεται σε μισαλλόδοξη καταδίωξη πολιτικών αντιπάλων. Ο εισαγγελέας έχει το δικαίωμα με έφεση να με βάλει πάλι φυλακή. Επομένως υπάρχει πιθανότητα να συλληφθώ πάλι. Παρακαλώ ενημερώστε όλα τα αρμόδια πρόσωπα των χωρών σας και της Ευρώπης. Η κατάσταση της χώρας χειροτερεύει.. Παρακαλώ συνεχίστε την καλή δουλειά Έχουμε ανάγκη από τη βοήθειά σας περισσότερο παρά ποτέ. Η οικογένειά μου και η οικογένεια του Χ καταστράφηκαν. Κριθήκαμε ένοχοι και δεν είμαστε πια δικαστές.

[9 –Χωρίς ημερομηνία]
Πρώτα απ'όλα υπάρχει μια εμπιστευτική διαταγή για όλες τις υποθέσεις μας. Αυτό σημαίνει ότι κανένας από εμάς δεν μπορεί να έχει πρόσβαση σε κανένα έγγραφο, συμπεριλαμβανομένων μαρτυρικών καταθέσεων, καταγγελιών, διατάξεων των δικαστηρίων.
Αυτό είναι ποινικό αδίκημα και μας θέτει σε μεγαλύτερο κίνδυνο.
Δεύτερο, ο κατάλογος είχε προετοιμαστεί από το HSYK [μπορείτε να δείτε δημόσιες επισημάνσεις από τον πρόεδρο του Δικαστικού Συμβουλίου, που δηλώνει ότι ο αριθμός των δικαστών μπορεί να μειωθεί ή να αυξηθεί]. Είχε ακόμη δηλώσει ότι ο κατάλογος έχει προετοιμαστεί μετά από εργασία δύο εβδομάδων.
Τρίτο, η περίοδος κράτησης διαφέρει από πόλη σε πόλη. Σε κάποιες πόλεις διαρκεί 4 ημέρες, σε κάποιες άλλες μόνον μια ημέρα. Εντούτοις μετά την εξαγγελία της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, η περίοδος κράτησης μπορεί να διαρκέσει και 60 μέρες. Η κυβέρνηση αναγγέλλει ότι το επεξεργάζεται.
Τέταρτο κανένας δεν μπορεί να έχει πρόσβαση στους δικηγόρους του, ακόμη και αν κάποιοι έχουν συλληφθεί και έχουν φυλακιστεί. Υπέβαλα μια αίτηση κατά τη διάρκεια της κράτησής μου στη φυλακή, στον Υπουργό Δικαιοσύνης, δηλώνοντας ότι έχω το δικαίωμα να συναντήσω το δικηγόρο μου, δεν μπορείτε να μου θέσετε κανένα περιορισμό σ'αυτό. Δεν έχω την αίτηση. Ακόμη και αν την είχα δεν θα μπορούσα να την στείλω εξαιτίας της εμπιστευτικής εντολής.
Πέμπτο, κανένας από τις οικογένειες μας δεν μπορεί να μας συναντήσει, ούτε στη φυλακή, ούτε στα κέντρα κράτησης.

Εκτο, ο καιρός είναι τόσο μουντός. Κανείς δεν μπορεί να συναντηθεί με κάποιον άλλον συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών μας και των δικηγόρων.
Επομένως μην περιμένετε κάποιο έγγραφο από εμάς. Τα πάντα είναι κλειστά. Τώρα ελικόπτερα πετούν πάνω από τις πόλεις εξαιτίας της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Η πρόσβαση στο Ιντερνετ μπορεί να περιοριστεί ανα πάσα στιγμή, επειδή η επιβολή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης δίνει στην κυβέρνηση μεγάλη δύναμη, ακόμη και να αφαιρεί θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.
Εβδομο, μην καλείτε κανένα αρμόδιο πρόσωπο στην Τουρκία σχετικά με κάποιον. Μπορεί να θεωρηθεί παρέμβαση και αυτό είναι ποινικό αδίκημα.

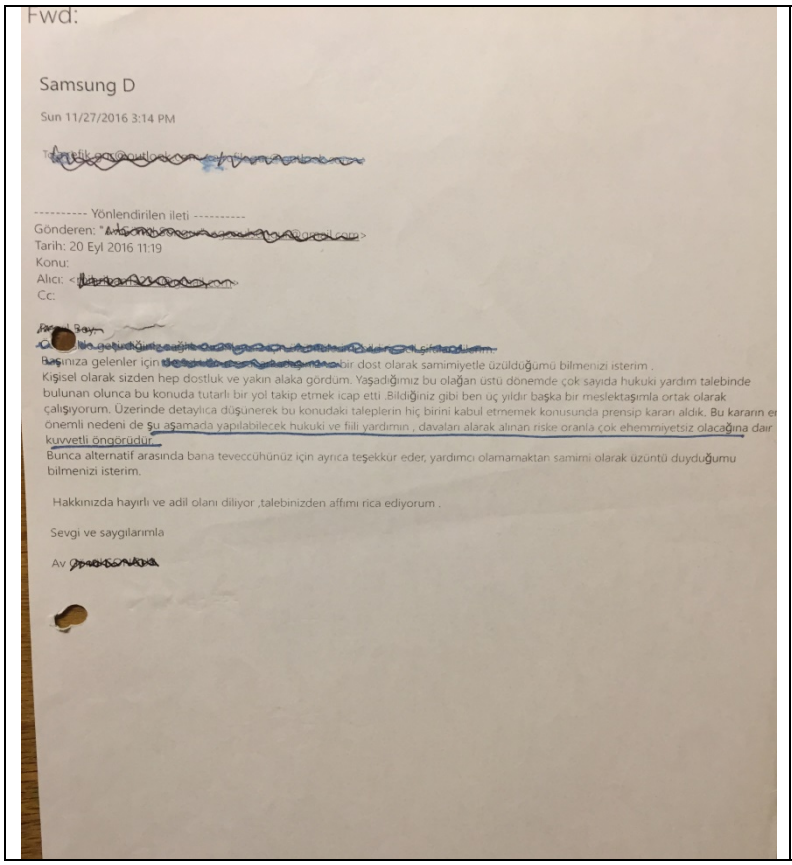
Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın en önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av

Δικηγόρος Χ:
«Συγγνώμη, δεν μπορώ να σας εκπροσωπήσω. Είναι πολύ ριψοκίνδυνο και η νομική μου βοήθεια δεν θα αλλάξει την ετυμηγορία.»

[10 – Χωρίς ημερομηνία]
Ο πιο πάνω σύνδεσμος […] εμφανίζει τα ονόματα των δικαστών και εισαγγελέων, που θεωρήθηκαν ύποπτοι στις 16 Ιουλίου 2016. Κάποιοι είναι υπο περιορισμό, κάποιοι έχουν συλληφθεί και έχουν μπει φυλακή. Ο κατάλογος με τους υπόπτους είναι ταυτόχρονα κατάλογος συλληφθέντων ή κρατουμένων. Έτσι το HSYK πρώτα ενοχοποιεί, ύστερα οι εισαγγελείς διατάζουν έρευνες και τα δικαστήρια θέτουν κάποιους από αυτούς φυλακή. Μόνο ένα άτομο αφέθηκε ελεύθερος, οι υπόλοιποι είτε έχουν συλληφθεί είτε είναι υπό κράτηση.
Ο σύνδεσμος δείχνει ότι ένας εισαγγελέας, ο κύριος Α.Β, που πέθανε πριν από δύο μήνες, βρίσκεται στον κατάλογο που εμφανίζει δικαστές, που κρατούνται.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Περίπου 6 ώρες από την έναρξη του πραξικοπήματος, τμήμα του καταλόγου δικαστών, που πρόκειται να συλληφθούν, δημοσιεύτηκε στο Ιντερνέτ,

Είναι προφανές ότι ο κατάλογος είχε προετοιμαστεί πριν από το πραξικόπημα. Ο κατάλογος των διοικητικών δικαστών και εισαγγελέων που μπορεί να κρατούνται δεν εμφανίζεται στις ειδήσεις, παρά μόνον σε κάποιες ομάδες σαν την YARSAV.

[11 – Χωρίς ημερομηνία]
Αγαπητοί συνάδελφοι
Σήμερα 2847 δικαστές και εισαγγελείς συμπεριλαμβανομένων και εμού, απολυθήκαμε οριστικά από το επάγγελμα. Σε κανένα από τους δικαστές και τους εισαγγελείς δεν δόθηκε το δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Ονομαστικά όλοι οι συνάδελφοι απομακρύνθηκαν χωρίς υπεράσπιση. Τώρα οι απολυθέντες δικαστές μπορούν να εφεσιβάλουν την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου στην ολομέλεια του Ανωτάτου Συμβουλίου, μέσα σε 10 ημέρες. Στη συνέχεια έχοντας το αποτέλεσμα της έφεσης, οι δικαστές έχουν το δικαίωμα να κάνουν έφεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας [Ανώτατο διοικητικό δικαστήριο] μέσα σε 60 ημέρες. Η έφεση στο Ανώτατο διοικητικό δικαστήριο μπορεί να γίνει σε δύο στάδια. Μετά την τελική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας οι δικαστές μπορούν να διεκδικήσουν με αγωγές ενώπιον του Συνταγματικού Δικαστηρίου, που αφορά την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με δικαστική και διοικητική διαδικασία την απόλυση, μέσα σε 30 ημέρες. Αν δεν υπάρχει ακόμη θεραπεία, οι δικαστές μπορούν να κάνουν μια αίτηση στο ECHR μέσα σε 6 μήνες. Είναι μια μακρινή διαδρομή, τουλάχιστον 3 ετών πριν κάνεις την αίτηση στο ECHR.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Η 72 σελίδα από την μακροσκελή απόφαση του HSYK, που διατάσσει την υποχρεωτική μαζική απόλυση των 2847 δικαστών και εισαγγελέων.

[12 – Χωρίς ημερομηνία]
Ο πρώτος νόμος έκτακτης ανάγκης τέθηκε σε εφαρμογή από σήμερα. Ορίζει τα ακόλουθα:
1.Η διάρκεια κράτησης /προφυλάκισης επεκτείνεται σε 30 ημέρες.
2.Ολο το προσωπικό της κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων των δικαστών και εισαγγελέων που είναι στον κατάλογο των υπόπτων, μπορούν να απολυθούν χωρίς καμία πειθαρχική έρευνα. Ο νόμος λέει «η εκτίμηση ύπαρξης επαφής σε οποιοδήποτε επίπεδο με την οργάνωση του Γκιουλέν» είναι αρκετό για να απολυθείς. Δεν απαιτείται να αποδειχθεί μόνο «αξιολόγηση από την εκτελεστική εξουσία».
3.Η οργάνωση YARSAV διαλύεται από σήμερα, σύμφωνα με τον κατάλογο που προσαρτάται στο νόμο έκτακτης ανάγκης. Δεν υπάρχει πια η οργάνωση YARSAV.
4.Ατομα που έχουν συλληφθεί ή κρατούνται δεν μπορούν να επικοινωνούν με τους δικηγόρους τους, εφόσον το αποφασίζει το δικαστήριο.
5. Οι επισκέψεις της οικογένειας συρρικνώνονται.
6. Οι συνομιλίες του δικηγόρου με τον πελάτη θα μαγνητοφωνούνται. Αν κάτι στη συνομιλία τους θεωρηθεί ύποπτο, το δικαίωμα να έχεις δικηγόρο μπορεί ν'απαγορευτεί με δικαστική απόφαση.
7.Κρατούμενοι ή συλληφθέντες μπορούν να έχουν 10λεπτο τηλεφώνημα με τα άμεσα μέλη της οικογένειάς τους ανά 15 ημέρες [ο προηγούμενος νόμος ορίζει ότι οι κρατούμενοι μπορούν να συνομιλούν μια φορά την εβδομάδα και όχι μόνον με τα μέλη της εγγύτερης οικογένειας αλλά και με τρία άλλα πρόσωπα που έχουν οριστεί από αυτούς, που τους υπεύθυνους κράτησης.
8.Κάθε άτομο δεν μπορεί να εκπροσωπείται από περισσότερους από 3 δικηγόρους.

Βασικά θεωρεί ότι όλα τα ιδιωτικά ιδρύματα που έχουν σε οποιοδήποτε επίπεδο, δήθεν σχέση με την οργάνωση του Γκιουλέν, θα καταλαμβάνονται από την κυβέρνηση. Ωστόσο όλοι οι δικαστές και οι εισαγγελείς και το υπόλοιπο κυβερνητικό προσωπικό απολύονται χωρίς πειθαρχική έρευνα. Δεν είναι ανάγκη να περιμένεις μέχρι το τέλος των υποθέσεων.
Χωρίς να ειπωθεί τίποτε. Σχεδόν τελείωσε. Σας παρακαλώ να διανείμετε αυτό το e-mail χωρίς το όνομα μου όσο το δυνατόν.

[13 – Χωρίς ημερομηνία]
Καινούργια κατάσταση στη δικαιοσύνη
-Δικαστές που απαλλάσσουν τους κρατούμενους, μπορεί να μετατίθενται και να τίθενται άμεσα σε διαθεσιμότητα από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.
-Κανένας δικαστής δεν θέλει να ορίζεται ως «ποινικός δικαστής της ειρήνης» για την λήψη μέτρων προ-κράτησης και σύλληψης.
-Όλοι οι δικαστές που έχουν κρατηθεί/συλληφθεί απειλούνται να βρίσκονται στον κατάλογο, ανά πάσα στιγμή.
-Κρατούμενοι δικαστές έχουν περιορισμένη σχεδόν καθόλου επικοινωνία με τις οικογένειές τους και τους δικηγόρους.
-Οι περισσότεροι δικηγόροι δεν επιθυμούν να υπερασπίζονται κρατούμενους ή συλληφθέντες δικαστές.
Πόλη: Υ: Στην ανακριτική διαδικασία ένας δικαστής δίκασε 37 δικαστές και εισαγγελείς και δεν έκανε καμία ερώτηση, αλλά τους συνέλαβε όλους, λέγοντας ότι έτσι διατάχθηκε από την Αγκυρα. Και στην ίδια πόλη σε κάποιους από τους συλληφθέντες δεν επιτράπηκε να αλλάξουν τα ρούχα τους, να κάνουν τις βασικές τους ανάγκες και να επικοινωνήσουν με κανένα. Είναι ο εισαγγελέας Α.Β. στον κατάλογο. Πέθανε 57 ημέρες πριν αρχίσουν οι συλλήψεις.
-Από την άλλη πλευρά στον κατάλογο: υπάρχει το όνομα της πόλης, όπου φαίνονται να εργάζονται συνάδελφοι που εργάζονταν 2 χρόνια πριν.
-Όλες αυτές οι πληροφορίες δείχνουν ότι ο κατάλογος ήταν ήδη έτοιμος τουλάχιστον 2 χρόνια πριν.
Τρέχουσα κατάσταση σε δημόσια ιδρύματα.

1. **Υπουργείο Παιδείας 60000 απολυθέντες.**
2. **Υπουργείο Οικονομίας 2000 προσωπικό.**
3. **Υπηρεσία Πληροφοριών 100 προσωπικό.**
4. **Όλοι οι στρατιωτικοί δικαστές.**
5. **Περίπου 3000 δικαστές και εισαγγελείς.**
6. **Κανένας από δημόσια υπηρεσία δεν μπορεί να φύγει στο εξωτερικό.**
7. **Όλοι οι πρυτάνεις από τα δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι εκτός εργασίας. Τους πίεσαν να παραιτηθούν και παραιτήθηκαν σήμερα.**
8. **Πολλές επαγγελματικές ταυτότητες δημοσιογράφων ακυρώθηκαν.**
9. **Κάποιες εφημερίδες αποσύρθηκαν και τέθηκε ραδιοφωνικός περιορισμός.**
10. **Κάποιες από τις ακαδημίες διαλύθηκαν.**
11. **Χιλιάδες αστυνομικοί απολύθηκαν [περίπου 10000]**
12. **247 δήμαρχοι απολύθηκαν.**

Απόψε ανακοινώθηκε η κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Ουσιαστικά όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα μπορούν να καταλυθούν. Μπορούν να επιβληθούν δημόσια καθήκοντα σε άτομα μεταξύ 18 και 60 χρονών. Μπορεί να κατάσχουν το κάθε τι. .

[14 – Χωρίς ημερομηνία]
ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΣΥΖΥΓΟ:
[Δικαστής] Συλληφθείς και κρατούμενος
Μετά την κράτηση μπορεί να επικοινωνήσει με την σύζυγό του για πρώτη και τελευταία φορά. Μίλησαν στο τηλέφωνο για μερικά λεπτά. Κατά την ανάκριση ρωτήθηκε:
Κατά το πραξικόπημα ποιος ήταν μαζί σου και γιατί μιλούσατε;
Ποιο γυμνάσιο τελείωσες;
Σε ποιο προπαρασκευαστικό κέντρο πήγες;
Συμμετείχες στην καταμέτρηση των εκλογών του Ανωτάτου Συμβουλίου των δικαστών το 2014; Κατέγραψες την καταμέτρηση;
Οι δικηγόροι των δικαστών δεν απαντούν στις κλήσεις πια επειδή φοβούνται.

[15 – Χωρίς ημερομηνία]
Δεν υπάρχουν αποδείξεις σε καμία από τις υποθέσεις μας. Το διαπίστωσα αυτό από τους φακέλους των συναδέλφων, που βρίσκονται στη φυλακή, μαζί μου.
Υπάρχει μόνον ένας κατάλογος. Οι εισαγγελείς λένε «έχω μόνον ένα κατάλογο και υπάρχει εμπιστευτική διαταγή, έτσι δεν μπορώ να σας δείξω τίποτε άλλο.

[16 – Χωρίς ημερομηνία]
Σε ποιο δοκιμαστικό προπαρασκευαστικό κέντρο πήγες;
Στην Τουρκία για να εγγραφείς σε οποιαδήποτε σχολή πανεπιστημίου πρέπει να πετύχεις «στις εξετάσεις για την είσοδο στο εθνικό πανεπιστήμιο». Εξαιτίας του ανεπαρκούς εκπαιδευτικού συστήματος στην Τουρκία κύρια / ιδιαίτερα στα Γυμνάσια πρέπει να πας στα προπαρασκευαστικά εξεταστικά κέντρα. Υπάρχουν τμήματα/τάξεις που σε προετοιμάζουν για τις εθνικές εξετάσεις σ'αυτά τα κέντρα. Είναι τόσο δύσκολο να περάσεις στις εθνικές εξετάσεις χωρίς τα προπαρασκευαστικά κέντρα, τα οποία έχουν νόμιμα συσταθεί από ιδιωτικό παράγοντα.
Κάποια από τα προπαρασκευαστικά κέντρα λένε ότι είναι πολύ κοντά στους Γκιουλενιστές. Με αυτή την ερώτηση ο εισαγγελέας θέλει να γνωρίζει αν υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ εσού και του Γκιουλέν.
Και αποτελεί ειρωνεία, διότι τα περισσότερα από τα παιδιά των τωρινών πολιτικών, συμπεριλαμβανομένων και αυτού του Προέδρου, προετοιμάστηκαν από αυτά τα εκπαιδευτικά κέντρα. Βέβαια οι περισσότεροι εισαγγελείς/δικαστές που υπηρετούν σήμερα ή μέλη των οικογενειών τους προετοιμάστηκαν επίσης σ' αυτά τα κέντρα. Και πολύ πιθανόν, φοβούνται επίσης πολύ, κάνοντας αυτή την ερώτηση στους δικαστές, που βρίσκονται υπό κράτηση, από το γεγονός ότι και αυτοί οι ίδιοι πήγαν σ' αυτά τα κέντρα.
Συμμετείχες στην καταμέτρηση των εκλογών του Ανωτάτου Συμβουλίου των Δικαστών το 2014;
Κατέγραψες αυτήν την καταμέτρηση;
Όπως θυμάστε υπήρχαν τρία κύρια ρεύματα υποψηφίων κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκλογών του Ανωτάτου Συμβουλίου: 1.YARSAV 2.Η Ένωση της δικαστικής ενότητας [υπέρ της κυβέρνησης] και 3. Ανεξάρτητοι υποψήφιοι [πιθανώς κάποιοι από τους ανεξάρτητους υποψηφίους ήταν κοντά στους Γκιουλενιστές ή στο κίνημα του Γκιουλέν ή τώρα τρομοκρατική οργάνωση].
Κάποιοι από τους δικαστές είχαν ρόλο στην εκλογική διαδικασία, όπως σε κάθε εκλογική διαδικασία. Κάποιοι μετρούσαν τους ψήφους. Κάποιοι από τους δικαστές και εισαγγελείς ήθελαν να παρατηρούν τη διαδικασία, περιμένοντας στα δικαστήρια. Αυτού του τύπου οι δικαστές δεν ήταν και λίγοι. Κάποιοι δικαστές δεν εμπιστεύονταν ο ένας τον άλλον και ήθελαν να προστατεύσουν τους ψήφους τους, όπως σε κάθε άλλες εκλογές σε διάφορες φάσεις της ζωής μας.

Γιατί οι εισαγγελείς έκαναν αυτήν την ερώτηση;
Την ρωτούσαν επειδή ήθελαν να μάθουν ποιους υποψήφιους ή ομάδες υποστήριζαν. Απλά προσπαθούσαν να διαπιστώσουν ποιους υποψήφιους ψήφισαν. Σύμφωνα με τη ψήφο σου θα καθόριζαν τι τύπος δικαστής είσαι [YARSAV, κυβερνητικός, ή ανεξάρτητος].
Είναι μάλλον προφανές ότι αν ψήφησες για την Ενωση της δικαστικής ενότητας [κυβερνητική] ο καθένας το ξέρει ότι είσαι ασφαλής. Τίποτε δεν μπορεί να σου συμβεί. Δεν γνωρίζω κανέναν στον κατάλογο από τους 2735 δικαστές να είναι μέλος της Ένωσης της Δικαστικής Ενότητας [κυβερνητική].
Προστατεύουν τα μέλη τους απ' αυτές τις ανακρίσεις. Η τρέχουσα διοίκηση των δικαστηρίων και οι δικαστές και οι εισαγγελείς, που χειρίζονται τις υποθέσεις μας είναι μέλη της Ένωσης της Δικαστικής Ενότητας.

[17 – 28/7/2016]
Το γραφείο της Εισαγγελίας της Άγκυρας διέταξε όλες οι κυριότητες/ιδιοκτησίες των 3049 δικαστών και εισαγγελέων, που ανακρίνονται, θα δημεύονται από σήμερα.
Χωρίς να μπορούν να φύγουν στο εξωτερικό, χωρίς εργασία, χωρίς να πληρώνονται, χωρίς να μπορούν να πουλήσουν την ιδιοκτησία…
Δεν έχουμε τίποτε τώρα. Ούτε σπίτι, ούτε αυτοκίνητο, ούτε ασφάλεια για τα παιδιά πλέον.
Όλα γίνονται όλο και χειρότερα.
Ήρθε ώρα να πεθάνουμε.

[18 – 1/8/2016]
Αγαπητοί συνάδελφοι
Μεταξύ άλλων παράνομων ενεργειών, θα ήθελα να υπομνήσω μια ξεκάθαρη παραβίαση του νόμου της δήμευσης και την τεράστια επίδραση στις οικογένειές μας.
Όπως θυμάστε, σύμφωνα με αίτηση του γραφείου της Εισαγγελίας της Άγκυρας, Το ποινικό δικαστήριο της Αγκύρας,[που ιδρύθηκε από την κυβέρνηση, παρά τις θεμελιώδεις διεθνείς αρχές, για παράδειγμα οποιαδήποτε έφεση σ' αυτές τις δικαστικές αποφάσεις, δικάζονται από τα ίδια δικαστήρια που έχουν εκδώσει την πρωτόδικη απόφαση] διέταξε δήμευση των οχημάτων, των σπιτιών και των μετοχών/των τραπεζικών λογαριασμών των δικαστών και των εισαγγελέων μέχρι το τέλος των ποινικών ερευνών.
Γιατί είναι τόσο σημαντικό για μας.
Όπως γνωρίζετε, δικαστές που είναι σε διαθεσιμότητα δεν μπορούν να πληρωθούν εξ ολοκλήρου, παίρνουν το μισό μισθό τους και στην περίπτωση της οριστικής απόλυσης, που μάλλον θα συμβεί σύντομα, δεν καταβάλλεται καθόλου μισθός, επιδόματα και άλλα.
Εξαιτίας των δημεύσεων δεν μπορούμε να πουλήσουμε τις ιδιοκτησίες μας για να σώσουμε τις ζωές μας. Είναι μια σκληρή τιμωρία για τα παιδιά μας τις συζύγους μας και τα άλλα μέλη της άμεσης οικογένειας μας. Είμαστε ακόμη αθώοι μέχρι να αποδειχθούμε ένοχοι. Δεν υπάρχουν καθόλου αποδείξεις για να δημεύσουν τις περιουσίες μας.
Τι προβλέπει ο νόμος της δήμευσης.
Ο Τουρκικός ποινικός κώδικας αριθμός 5271 άρθρο 128 προβλέπει ότι «Κατάσχεση ακινήτων αγαθών, δικαιωμάτων και πιστώσεων.
Αρθρο 128-[1] Τα ακόλουθα πράγματα που ανήκουν σε ύποπτο ή σε κατηγορούμενο μπορούν να κατασχεθούν, στις περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι το έγκλημα που βρίσκεται σε έρευνα ή δίωξη έχει διαπραχθεί και ότι αποκτήθηκαν από αυτό το έγκλημα.

α] Ακίνητη περιουσία
β] Μεταφορικά οχήματα χερσαία, θαλάσσια ή εναέρια
γ] Όλοι οι λογαριασμοί σε Τράπεζες ή σε άλλους οικονομικούς οργανισμούς.
δ] Όλα τα είδη δικαιωμάτων και πιστώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων.
ε] Σημαντικά έγγραφα.
στ] Μετοχές εταιρίας, στην οποία αυτός είναι μέτοχος
θ] Το περιεχόμενο χρηματοκιβωτίου
.ι] Άλλα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν σ'αυτόν.
Ακόμη και στις περιπτώσεις που αυτή η ακίνητη περιουσία, τα δικαιώματα, οι πιστώσεις και οι άλλες αξίες που τους ανήκουν, βρίσκονται στην κατοχή ατόμων άλλων από τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο, η κατάσχεση επιτρέπεται.
2]Η πρόβλεψη της παραπάνω παραγράφου εφαρμόζεται στα ακόλουθα αδικήματα:
α] Τα ακόλουθα αδικήματα όπως ορίζονται στον τουρκικό ποινικό Κώδικα
1.Γενοκτονία και αδικήματα κατά της ανθρωπότητας [άρθρ.76,77,78]
2.Λαθρεμπορία μεταναστών και εμπορία ανθρώπων [αρθρ.79,80]
3. Κλοπή [αρθρ.141,142]
4. Διακεκριμένη κλοπή [148.149]
5.Αθέτηση εμπιστοσύνης [αρθρ.155]
6.Απάτη [αρθρ.157,158].
7.Δόλια πτώχευση [αρθρ.161].
8.Παραγωγή και εμπορία ναρκωτικών ή διεγερτικών ουσιών [αρθρ.188].
9.Παραχάραξη χρημάτων [αρθρ.197].
10 Συγκρότηση οργάνωσης με σκοπό τη διάπραξη εγκλημάτων [αρθρ.220].
11.Εξαπάτηση δημοσίου [αρθρ.236].
12.Απάτη κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων [αρθρ.236].
13.Κατάχρηση [αρθρ.247].
14.Δωροδοκία δια της βίας [αρθρ.250].
15.Δωροληψία [αρθρ.252].
16.Εγκλήματα κατά της ασφάλειας του κράτους [αρθρ.302, 303,304,305,306,307,308].
17.Εγκλήματα από ένοπλη οργάνωση [αρθρ.314], ή προμήθεια τέτοιων ένοπλων οργανώσεων. [αρθρ.315].
18.Εγκλήματα κατά των κρατικών μυστικών και κατασκοπεία [αρθρ.328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337].
β] Λαθρεμπορία όπλων όπως ορίστηκε στην «Πράξη για Πυροβόλα όπλα, Μαχαίρια, και άλλα Εργαλεία» [αρθρ.12].
β] Κατάχρηση όπως ορίζεται στην Τραπεζική Πράξη [αρθρ.22/3 και 4].
γ] Εγκλήματα όπως ορίζονται στην Πράξη για τον αγώνα κατά της λαθρεμπορίας, η οποία επιβάλει φυλάκιση ως τιμωρία,
δ] Εγκλήματα όπως ορίζονται στα άρθρα 68 και 74 της Πράξης Προστασίας των Πολιτιστικών και Φυσικών Αξιών.
3] Μια απόφαση κατάσχεσης ενός ακινήτου εκτελείται με μια σημείωση στον τίτλο.
4]Μια απόφαση κατάσχεσης ενός οχήματος ξηράς, θάλασσας και αέρος εκτελείται με μια σημείωση στον τίτλο, στον οποίο έχουν εγγραφεί.
5] Μία απόφαση κατάσχεσης ενός χρηματικού λογαριασμού εκτελείται στις Τράπεζες και σε άλλα ιδρύματα με άμεση ειδοποίηση της Τράπεζας ή του οικονομικού οργανισμού με τεχνική επικοινωνία. Η σχετική απόφαση επίσης θα κοινοποιηθεί στην Τράπεζα ή στο οικονομικό οργανισμό ξεχωριστά. Η αλληλεπίδραση στον τραπεζικό λογαριασμό βοηθά να κάνει την απόφαση κατάσχεσης αναποτελεσματική.
6]Μία απόφαση κατάσχεσης μετοχών μιας εταιρίας εκτελείται με άμεση τεχνική ειδοποίηση της διοίκησης της σχετικής εταιρίας, στην επικεφαλίδα του τίτλου. Η σχετική απόφαση θα κοινοποιείται στην σχετική εταιρία και στον διευθυντή του οικονομικού οργανισμού ξεχωριστά.
7] Μία απόφαση κατάσχεσης δικαιωμάτων και πιστώσεων θα εκτελείται με άμεση κοινοποίηση του σχετικού φυσικού ή νομικού προσώπου με τεχνητά μέσα

επικοινωνίας. Η σχετική απόφαση θα κοινοποιείται επίσης στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο χωριστά.
8] Στις περιπτώσεις που υπάρχουν παραβιάσεις στις απαιτήσεις της απόφασης κατάσχεσης αρθρ.289 του Τουρκικού Ποινικού Κώδικα, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις που σχετίζονται με «κατάχρηση της εξουσίας προστασίας».
9]Κατάσχεση που εμπίπτει στην πρόβλεψη του άρθρου αυτού θα αποφασίζεται μόνον από το δικαστή.
Στις 21 Φεβρουαρίου 2014 το πιο πάνω άρθρο τροποποιήθηκε και νέες προβλέψεις προστέθηκαν στο άρθρο. Σύμφωνα με το νέο άρθρο 128, η απόφαση κατάσχεσης μπορεί να ληφθεί από το Ανώτατο ποινικό δικαστήριο και το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει γι' αυτό ομόφωνα. Η νέα διάταξη προβλέπει ακόμη ότι πριν να διαταχθεί κατάσχεση το Ανώτατο ποινικό δικαστήριο πρέπει να έχει μια αναφορά από το σχετικό θεσμό, όπως το Υπουργείο Οικονομικών, την ρυθμίστρια Τράπεζα και τη Διοίκηση Επιθεώρησης.
Μετά την διακήρυξη της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, το Διάταγμα έκτακτης ανάγκης που έχει ισχύ Νόμου αριθ.668 τέθηκε σε εφαρμογή με το άρθρο 3 του Διατάγματος και ορίζει ότι το ποινικό δικαστήριο ειρήνης αποφασίζει για την κατάσχεση χωρίς να έχει αναφορά από τους σχετικούς θεσμούς. Σε επείγουσες περιπτώσεις, οι εισαγγελείς μπορούν να διατάξουν κατάσχεση υποκείμενη σε έγκριση του δικαστή, μέσα σε 5 ημέρες.
Όπως διαπιστώνετε από το πιο πάνω άρθρο και στο Διάταγμα κατάστασης ανάγκης, που έχει ισχύ νόμου και στην Τουρκική ποινική δικονομία με αριθμό 5271, πρέπει να υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες, που να δείχνουν ότι το έγκλημα που είναι υπό διερεύνηση ή ανάκριση έχει διαπραχθεί και αυτά τα περιουσιακά στοιχεία αποκτήθηκαν από αυτό το αδίκημα. Αυτή είναι η περιουσία μας, που αποκτήθηκε από τους μισθούς μας, καταβαλλόμενοι από το κράτος. Δηλώνουμε /πληροφορούμε κανονικά το Ανώτατο Συμβούλιο για τα περιουσιακά μας στοιχεία. Αν έχουμε περιουσία που δεν μπορούμε να δικαιολογήσουμε την πηγή του είναι ήδη αδίκημα και αντικείμενο και ποινικής και πειθαρχικής διαδικασίας.
Η δήμευση είναι καταχρηστική άσκηση εξουσίας και παράνομη, μια καθαρή παραβίαση νόμου. Η δήμευση θα μας καταστρέψει εφόσον δεν μπορούμε να πουλήσουμε τα περιουσιακά μας στοιχεία για να ζήσουμε αυτές τις τρομερές μέρες.
Βασικά η κυβέρνηση έχει ήδη δείξει τις προθέσεις της. Την τελευταία εβδομάδα πριν δημοσιευτεί η διάταξη της δήμευσης, το Υπουργείο που είναι υπεύθυνο για τις χερσαίες και τις άλλες ακίνητες περιουσίες, ανακοίνωσε δημόσια ότι «έδωσα διαταγή στο κτηματολόγιο να μην επιτρέπει καμία μεταφορά ή πώληση περιουσίας για αυτά που έχετε υπόνοιες. Πριν από κάθε συναλλαγή θα ρωτάτε την αστυνομία και την εισαγγελία». Όπως καταλαβαίνετε από τη δημόσια ανακοίνωση είχαν ήδη αποφασίσει ποιος είναι ένοχος και ποιος όχι. Αυτό είναι εντελώς εξωφρενικό. Δικαστήκαμε όχι μόνον από τη δικαιοσύνη αλλά και από την εκτελεστική εξουσία ταυτόχρονα.

[19 – Χωρίς ημερομηνία]
Ο Χ διορίστηκε στην επαρχία Υ ως δικαστής, αφού εκτέλεσε τα καθήκοντά του στην επαρχία ΥΥ, για δύο χρόνια. Άκουσε τις υποθέσεις για αδικήματα τρομοκρατίας σε εξειδικευμένα αρμόδια δικαστήριο. Στη συνέχεια διορίστηκε στην πατρίδα του. Την στιγμή που νόμισε ότι έτσι θα ξεκινήσει μια καινούργια ζωή, τέθηκε σε περιορισμό και συλλήφθηκε με την κατηγορία ότι έχει σχέση με ένοπλες τρομοκρατικές οργανώσεις και ότι συμμετείχε στο πραξικόπημα, χωρίς καμία απολύτως απόδειξη και χωρίς οι συνάδελφοί να του αναγνωρίσουν συγκεκριμένα γεγονότα, όταν τον ανέκριναν από ποιόν εκλέχθηκε στις εκλογές του HSYK, που διεξήχθηκαν το 2014. Η περιουσία του επίσης δημεύθηκε από την Τουρκική κυβέρνηση και του άδειασαν το σπίτι.

[20– Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι ένα αγόρι 17 χρονών από την Τουρκία. Όταν συνέβη το πραξικόπημα στην Τουρκία ήμουν στην Ευρώπη με την οικογένειά μου για διακοπές. Ο πατέρας μου ήταν εισαγγελέας και η μητέρα μου δικαστής. Επιστρέψαμε πίσω στην Τουρκία επειδή ξέραμε ότι είμαστε αθώοι, παρά το γεγονός ότι θα μπορούσαμε να μείνουμε στην Ευρώπη, οι γονείς μου μπήκαν φυλακή, προκειμένου να τους εμποδίσουν να φύγουν πριν από τη δίκη. Ο τραπεζικός μας λογαριασμός και η ιδιωτική μας περιουσία πάρθηκε από την κυβέρνηση. Οι δικηγόροι χρησιμοποιούνται από την κυβέρνηση έτσι κανένας δικηγόρος δεν δέχθηκε να αναλάβει την υπόθεση, ακόμη και αν το έκαναν δεν είχαμε την οικονομική δυνατότητα, εφόσον η κυβέρνηση μας είχε πάρει τα χρήματα μας. Οι δικηγόροι που ορίστηκαν από την κυβέρνηση το παρουσίασαν σαν οι ύποπτοι να έχουν δικηγόρους. Δεν βοήθησαν καθόλου. Οι συνομιλίες μεταξύ των υπόπτων και των δικηγόρων μαγνητοφωνήθηκαν και ακούστηκαν. Έβαλαν τους γονείς μου σε ένα κελί, που χρησιμοποιήθηκε για τιμωρία, ένα μήνα πριν, χωρίς καμία δικαιολογία. Εδώ και 120 ημέρες δεν έχω καμία επικοινωνία με την μητέρα μου. Όταν ρωτούσα δεν απαντούσαν γιατί απαγορεύτηκε η επικοινωνία. Ο πατέρας μου και η μητέρα μου είναι στον ίδιο φάκελο και δεν διαφέρουν οι υποθέσεις τους. Τη μητέρα μου την μετέφεραν σε μια διαφορετική φυλακή την τελευταία εβδομάδα στην Υ, που βρίσκεται 5 ώρες από το σπίτι μας και όταν τηλεφωνήσαμε στη φυλακή και ρωτήσαμε μας είπαν ότι ακόμη μας απαγορεύεται να έχουμε επαφή μαζί της. Δεν έχω λάβει κάποια απάντηση στις αιτήσεις μου. Όπως ανέφερα προηγουμένως έχω 4 μήνες να δω την μητέρα μου. Αυτό είναι παράνομο σε κάθε περίπτωση. Είμαι ένα ς γιός που θέλει να δει την μητέρα του, τι είδους κίνδυνο μπορεί να προξενήσω;

[21 – Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι ένας Τούρκος φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Άγκυρας, στη Νομική Σχολή. Μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα στην Τουρκία, στις 15 Ιουλίου, ο πατέρας μου, που ήταν δικαστής, παράνομα και χωρίς καμία έγκαιρη νομική βάση και καμία νόμιμη ουσιαστική απόδειξη, συλλήφθηκε και εκδιώχθηκε από την εργασία του, αν και δεν είχε αναμειχθεί σ' αυτό το καταστροφικό επιχείρημα, ως αξιοσέβαστος δικαστής, που υπηρετούσε την χώρα του για πολλά χρόνια. Αφού άκουσε τους ισχυρισμούς για ανάμειξη του στο πραξικόπημα, όπως και 140 συναδέλφων του [μόνον τα μέλη του Ανωτάτου δικαστηρίου είναι 140, συνολικός αριθμός απολυθέντων δικαστών είναι περίπου 4000] δεν επιχείρησε να αποδράσει και προτίμησε να παραμείνει σπίτι και να περιμένει την αστυνομία. Κλειστές φυλακές, όπου ο πατέρας μου κρατήθηκε είναι ένα καινούργιο κατασκεύασμα, με πολλές ελλείψεις υγιεινής διαβίωσης, όπως ημιτελή θέρμανση, ηλεκτρικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις. Με λίγα λόγια χειροτερεύοντας όλες τις συνθήκες, προφανώς θέλουν να τους οδηγήσουν σε νευρικό κλονισμό, να τους τρομάξουν, ώστε να ομολογήσουν ένα έγκλημα, που ποτέ δεν είχαν διαπράξει. Περίπου 140 πρώην μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου κρατούνται επίσης φυλακισμένοι σε απομόνωση κάτω από τις ίδιες συνθήκες, όπως ο πατέρας μου.
Εν τω μεταξύ, η κυβέρνηση, έχοντας το πλεονέκτημα της κατάστασης ανάγκης, που ανακοινώθηκε αμέσως μετά το πραξικόπημα, συνέχιζε να συλλαμβάνει τους αντίπαλους δημοσιογράφους, για να
καταστείλουν τις αντιδράσεις και να οδηγήσουν όλα τα μέσα της χώρας στην γραμμή της δικής τους πολιτικής, έτσι ώστε οι κοινοί πολίτες, που έχουν αντίθετες πολιτικές απόψεις μέσω των κοινωνικών δικτύων, να συλλαμβάνονται ή να κρατούνται κάθε μέρα που περνάει. Από την άλλη πλευρά, τα κυβερνητικά μέσα και τα κοινωνικά δίκτυα που είναι υπέρ της κυβέρνησης, χαρακτηρίζουν τους αντιπάλους προδότες, τους βρίζουν και τους βλαστημούν, για να δημιουργήσουν μια χαοτική και ανασφαλή ατμόσφαιρα, να επικρατήσει διάκριση και πόλωση εναντίον μας, εκφοβίζοντάς μας

και αποκλείοντας μας με το ρατσιστικό λόγο. Αργότερα ο παππούς μου, που κατηγορήθηκε ότι φόρτιζε ένα smart τηλέφωνο, δημιουργώντας μια εφαρμογή που αποκαλείται «by lock» αφέθηκε μετά από 4 ημέρες κράτησης, με την αιτιολογία ότι δεν ήταν ικανός να χρησιμοποιεί ένα «έξυπνο» τηλέφωνο, εξαιτίας του καταστραμμένου δακτύλου του. Τα πάντα, η δαμόκλειος σπάθη πάνω από όλη μου την οικογένεια.
Στο μεταξύ, η μητέρα μου, που είναι καρκινοπαθής από το 2008, έκανε χημειοθεραπείες εξαιτίας της υποτροπής του καρκίνου, που οφείλεται στις δύσκολες μέρες, που πέρασε μετά τα δυσάρεστα και αγχωτικά γεγονότα, που βίωσε πρόσφατα. Αν και είχε το δικαίωμα να συνταξιοδοτηθεί πρόωρα, εξαιτίας της φυσικής της ανικανότητας, εκδιώχθηκε από την εργασία της χωρίς αιτιολογία, με τον τελευταίο δημοσιευμένο διάταγμα. Στερήθηκε της ασφάλισης της, που είναι ζωτική για την πληρωμή της ιατρικής της φροντίδας, 100 ημέρες μετά την απόλυσή της.
Η αδελφή μου, που μόλις έχει ολοκληρώσει την άσκηση του δικηγόρου, αντιμετώπισε σοβαρές αρνήσεις σε όλες της τις προσπάθειες εύρεσης εργασίας σε νομικές εταιρίες, επειδή ήταν κόρη φυλακισμένου, που κατηγορήθηκε για ανάμειξη στο πραξικόπημα.
Και ενώ ζούσαμε ως αξιοσέβαστοι άνθρωποι με αξιοπρέπεια, οι ζωές μας ξαφνικά αναποδογύρισαν.
Εξαιτίας της έλλειψης της δικαιοσύνης και της έλλειψης αμεροληψίας των Τουρκικών νομικών Αρχών για έφεση, σκεφτόμαστε να σας πληροφορήσουμε, ως μια Αρχή ικανή να ακούσει τις ανησυχίες μας και τις ακρότητες που έχουμε υποστεί σχετικά με τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις και διωγμούς, ως έσχατο καταφύγιο.
Με φιλικούς χαιρετισμούς

[22 – Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι η κόρη ενός δικαστή του Ανωτάτου δικαστηρίου. Ο πατέρας μου υπηρέτησε τη δικαιοσύνη ως δικαστής του Ανωτάτου δικαστηρίου, περισσότερο από 30 χρόνια συνολικά, στην Τουρκία. Κρατήθηκε φυλακισμένος για περισσότερο από 2 μήνες, χωρίς κάποια κατηγορία ή απόδειξη εναντίον του. Δεν είχε ποτέ σχέση με καμία θρησκευτική κοινότητα, παρόλα αυτά κατηγορήθηκε ότι συνδέονταν με ένα θρησκευτικό κίνημα. Ήταν πάντοτε αντικληρικός. Είχε επικρίνει για χρόνια το καθεστώς του Ερντογάν, την ικανότητά του σχετικά με την κυβερνητική διαφθορά και σκόπευε να βλάψει τους κληρικούς. Είχε αποφανθεί για περιπτώσεις, που στηρίζονταν στην αποτυχία της κυβέρνησης να αστυνομεύσει τη διακίνηση ναρκωτικών στα σχολεία. Οι δικαστές του Ανωτάτου δικαστηρίου, όπως φαντάζεστε, έχουν το υψηλότερο έργο για την ασφάλεια, που παρέχεται από το Σύνταγμα. Για να μεταθέσεις ένα δικαστή του ανωτάτου δικαστηρίου, πρέπει να ακολουθηθεί μια διαδικασία. Ο τρόπος που απομακρύνθηκε από τα καθήκοντά του είναι ενάντια στο Σύνταγμα, αλλά και στο Διεθνές Δίκαιο. Ως οικογένειά του έχουμε αρκετά στοιχεία, που δείχνουν, ότι αντιμετώπισε μια ιατρική θεραπεία επειδή αρνήθηκε να καταναλώσει νερό και φαγητό. Είμαι πολύ απογοητευμένη, που η διεθνής κοινότητα αγνοεί τέτοιες ανομίες.
Σας παρακαλώ δείξτε μου έναν τρόπο να βοηθήσω τον πατέρα μου. Είμαι ένα κορίτσι του γυμνασίου. Ο πατέρας μου ήταν δικαστής, ήταν ένας αξιοσέβαστος δικαστής, επιτυχημένος στη δουλειά του, μετά από 6-7 χρόνια στην καριέρα του προήχθη ως υψηλόβαθμος επιθεωρητής δικαστής και μετά από κάποια χρόνια υπηρεσίας προήχθη πάλι ως επικεφαλής επιθεωρητής δικαστής, ταξίδευε πολύ. Μετά την 15η Ιουλίου, η ζωή μου άλλαξε τελείως. Ο πατέρας μου συλλήφθηκε, ως μέλος μιας τρομοκρατικής οργάνωσης. Προσπαθώ να καταλάβω τι έκανε ο πατέρας μου. Γιατί αυτός ο κόσμος δεν του δίνει καμία ευκαιρία να υπερασπιστεί τον εαυτόν του, εδώ και 4 μήνες. Γιατί του πήραν όλα τα χρήματα. Γιατί αυτός ο κόσμος είναι τόσο κακός, γιατί ο κόσμος αυτός δεν σέβεται τα δικαιώματα του υπόλοιπου κόσμου. Γιατί κανείς δεν μας ακούει.

[23 – Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι γιατρός. Είμαι παντρεμένη 12 χρόνια με έναν εισαγγελέα Χ και έχουμε 2 αγόρια.
Ο σύζυγός μου, τα παιδιά μας και εγώ ήμασταν στο σπίτι το βράδυ της 15ης Ιουλίου, όταν ο σύζυγός έκφρασε την απορία του. Τρομοκρατηθήκαμε όταν είδαμε το πραξικόπημα στην τηλεόραση.
Το βράδυ της 16ης Ιουλίου είδα το όνομα του συζύγου μου στον κατάλογο των εκδιωχθέντων δικαστών και εισαγγελέων.
Το πρωί της 17ης Ιουλίου, ο σύζυγός δέχθηκε ένα τηλεφώνημα από το Υ δικαστήριο. Μετά το τηλεφώνημα πήγε στο δικαστήριο και τον συνέλαβαν στο γραφείο του. Απ' εκείνη την ώρα οι ζωές μας αναποδογύρισαν.
Το πραξικόπημα έγινε από μια τρομοκρατική οργάνωση, που εδρεύει στις Τουρκικές ένοπλες δυνάμεις. Δεν μπορώ να καταλάβω πως ο σύζυγός μου και άλλοι [περίπου 3000] δικαστές και εισαγγελείς συνδέονται χωρίς αποδείξεις, με αυτό το αηδιαστικό πραξικόπημα. Η αστυνομία έψαξε τα σπίτια μας, χωρίς την παρουσία εισαγγελέα, σαν να ήμασταν εγκληματίες και ακόμη περισσότερο σαν να είχαμε προδώσει την χώρα μας. Μετά από 4 ημέρες στη φυλακή, ο σύζυγός μου διώχθηκε από το δικαστήριο. Το δικαστήριο αποφάσισε να τον συλλάβει ως μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης, χωρίς αποδείξεις.
Το βράδυ της 20ης Ιουλίου ο σύζυγός στάλθηκε στις Υ κλειστές φυλακές. Η θανατική ποινή μπορεί να επανέλθει ανακοίνωσαν τα μέσα ενημέρωσης και η κατάσταση του συζύγου μου, παρότι δεν είναι ένοχος, με έβαλε σε μια ακαθόριστη ψυχολογία.
Ούτε εγώ ούτε ο δικηγόρος μας τις πρώτες 10 ημέρες επιτρέπονταν να συναντήσουμε, με οποιοδήποτε τρόπο το σύζυγό μου.
Οι ενστάσεις του συζύγου από μέσα και οι ενστάσεις του δικηγόρου απ' έξω απορρίφθηκαν.
Μας επιτράπηκε μόνον κλειστή συνέντευξη από την 10η ημέρα.
Ο σύζυγός μου ζήτησε τα κείμενα του διατάγματος της κατάστασης ανάγκης από τη διοίκηση της φυλακής, αλλά η αίτησή του απορρίφθηκε.
Όλα τα περιουσιακά στοιχεία των 2847 δικαστών και εισαγγελέων πάγωσαν.
Μας ζητήθηκε να αδειάσουμε τα καταλύματα μας μέσα σε 15 ημέρες, σύμφωνα με την προειδοποίησή.
Ο σύζυγός μου και οι άλλοι δικαστές και εισαγγελείς απολύθηκαν από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο στις 24/08/2016.
Ο σύζυγός μου ήταν στη φυλακή για 42 ημέρες χωρίς αδίκημα. Ο σύζυγός μου στιγματίστηκε από την κοινωνία, τον επαγγελματικό του χώρο και μας αποστέρησαν το δικαίωμα να ζούμε μαζί. Αυτό είναι άδικο και δεν έχουμε την ευκαιρία να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας.
Ο σύζυγός μου είναι καλός πατέρας. Ενδιαφέρεται πολύ για τα παιδιά του. Δεν ενδιαφέρεται για τα πολιτικά. Τα πιο σημαντικά πράγματα της ζωής του είναι η δικαιοσύνη και η οικογένεια.
Αισθάνομαι τελείως απογοητευμένη.

[24 – Χωρίς ημερομηνία]
Ο σύζυγός μου ήταν δικαστής στο Υ. Στις 16 Ιουλίου 2016, ενώ έκανε τη δουλειά του τέθηκε σε διαθεσιμότητα από τα καθήκοντά του και συγχρόνως δημοσιεύτηκε μια απόφαση κράτησης εναντίον του. Όταν είδαμε την απόφαση της κράτησης σοκαριστήκαμε, διότι 2846 συνάδελφοί του ήταν στην ίδια κατάσταση. Δεν μπορώ να καταλάβω, πως αυτοί μπορούν να γνωρίζουν ότι ο σύζυγός μου είναι ένοχος για πραξικόπημα, όταν είχαν περάσει μόλις 12 ώρες από το πραξικόπημα. Ο σύζυγός μου έπαιζε χαρτιά σε γειτονικό καφενείο.
Ο σύζυγός μου παρέμεινε στη φυλακή δύο ημέρες, μετά τον πήραν για ανάκριση. Ο εισαγγελέας τον ρώτησε τα εξής: Που ήσουν όταν έγινε το πραξικόπημα; Γνωρίζεις τη

FETO, σπούδασες σε κάποια σχολεία της FETO, σπούδασαν τα παιδιά σου, η γυναίκα σου έχει κάποια σχέση με τη FETO;
Έχεις κάποιους φίλους που έχουν σχέση με τη FETO; αν έχεις πες μας ονόματα.
Ο σύζυγός μου έχει αποδείξεις που ήταν εκείνη τη νύκτα. Αλλά ο εισαγγελέας δεν το διερεύνησε.
Επίσης ο σύζυγός είπε ότι δεν έχει καμία επικοινωνία με τη FETO. Αλλά μετά από όλα συλλήφθηκε μετά από 10λεπτη δίκη.
Ένα άλλο σοκαριστικό γεγονός ήταν ότι τους προσήγαγαν ως μια ομάδα 6-7 ατόμων και τους άκουσαν μόνον 3-4 λεπτά τον καθένα. Αυτό δεν είναι ενάντια στον νόμο; Ο συνήγορός μας είπε ότι μετά τη δίκη άκουσε ένα τηλεφώνημα εισαγγελέα. Οι εισαγγελείς έλεγαν στο τηλέφωνο «δεν μπορούμε να συλλαμβάνουμε τον καθένα με αυτές τις δίκες, αλλά από τους καταλόγους από ψηλά».
Δεν υπάρχουν στοιχεία για αδίκημα για τον σύζυγό μου, αλλά συλλήφθηκε στις 20 Ιουλίου 2016. Στάλθηκε στις φυλακές Υ. Τις πρώτες 4 ημέρες δεν μπορούσαμε να έχουμε καμία πληροφορία γι' αυτόν. Δεν γνωρίζαμε αν είναι ζωντανός ή νεκρός. Ανησυχούσα τόσο πολύ γι' αυτόν. Δεν μπορούσα να κοιμηθώ το βράδυ. Μετά από αυτές τις 4 ημέρες θα μπορούσαμε να έχουμε κάποια πληροφόρηση. Τότε άρχιζαν οι μη προσωπικές επισκέψεις. Παρόλα αυτά, πέρασαν 48 ημέρες και ακόμη δεν μπορούσαμε να τον επισκεφθούμε. Φυσιολογικά ανοίγουν το επισκεπτήριο μια φορά το μήνα. Δεν επιτρέπουν τα γράμματά μας. Ο σύζυγός μου και οι φίλοι του έγραψαν αιτήσεις από τη φυλακή αλλά οι αιτήσεις τους δεν μεταβιβάστηκαν στα αρμόδια πρόσωπα. Μολύβι και χαρτί δεν δόθηκε στους συζύγους μας. Έτσι δεν μπορούσαν να γράψουν τίποτε. Ο σύζυγός μου είδε τον συνήγορό του μόνον μια φορά αυτές τις 48 ημέρες που πέρασαν και κατά την συνάντηση τους ένας φύλακας τους επιτηρούσε. Δεν διατύπωσαν καμία κατηγορία. Στις 16 Ιουλίου 2016 πήγα στο γραφείο του συζύγου μου για να πάρω τα προσωπικά του είδη. Το όνομα του είχε σβηστεί και το γραφείο του είχε ερευνηθεί χωρίς άδεια. Σχεδόν δεν μπορούσα να περπατήσω μέσα στο γραφείο του. Μάζεψα τα προσωπικά αντικείμενα του συζύγου μου με έγγραφη αναφορά.
Στις 24 Αυγούστου 2016 Πέμπτη η YSYK εκδίωξε τον σύζυγό μου και 2846 δικαστές και εισαγγελείς, με μόνο μια νομοθετική πράξη. Μετά από αυτό, στις 2 Σεπτεμβρίου 2016 η YSYK εκδίωξε περισσότερους δικαστές και εισαγγελείς, συνολικά η YSYK εκδίωξε 3390 δικαστές και εισαγγελείς. Τα ονόματα των εκδιωχθέντων δικαστών και εισαγγελέων και οι αριθμοί που αναφέρονταν αναρτήθηκαν στο Ιντερνετ. Πολλές από τις γυναίκες των εκδιωχθέντων δικαστών εκδιώχθηκαν από τις εργασίες τους, επειδή ακριβώς οι σύζυγοί τους είχαν εκδιωχθεί από την εργασία τους. Από πολλές απ' αυτές πήραν ακόμη και την άδεια εργασίας. Είμαι καθηγήτρια και φοβάμαι ότι θα με διώξουν επίσης. Έτσι σας στέλνω αυτό το ηλεκτρονικό μήνυμα από ένα Ιντερνέτ καφέ με διαφορετική διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

[25 – Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι η σύζυγος ενός εισαγγελέα Χ, ο οποίος τώρα είναι υπό κράτηση στις φυλακές Υ –τύπου υψηλής ασφάλειας κλειστή φυλακή για την εκτέλεση των ποινών.
Ο σύζυγός μου όταν υπηρετούσε ως εισαγγελέας στο Υ συλλήφθηκε με την κατηγορία ότι είναι μέλος της τρομοκρατικής οργάνωσης FETO/PDY καθώς και με την κατηγορία απόπειρας ανατροπής της κυβέρνησης.
Αποφάσεις και /ή εγκρίσεις να τεθούν σε διαθεσιμότητα, διωγμοί ή μεταθέσεις, που έγιναν ή επιβλήθηκαν εναντίον πολλών δημοσίων υπαλλήλων, κρατήθηκαν μακριά από τη δικαστική πρακτική. Η ισορροπία μεταξύ δίωξης και υπεράσπισης δεν μπόρεσε να διατηρηθεί και περιορίστηκε υπερβολικά η υπεράσπιση. Ισχυρισμοί για χρήση βίας, εκφοβισμοί και κακομεταχείριση κατά την εκτέλεση των ποινών εναντίον των κρατουμένων εγέρθηκαν έντονοι και ψέματα ειπώθηκαν εναντίον της περιουσίας αυτών των ανθρώπων ή η περιουσία τους δημεύτηκε με τρόπο άδικο και στερήθηκαν

κάποιες εγγυήσεις που προβλέπονται από το Σύνταγμα, ιδιαίτερα της ελευθερίας να διατυπώνουν τα δικαιώματά τους και της αρχής του φυσικού δικαστή.
Από την άλλη πλευρά, μια σειρά από τροποποιήσεις στις προβλέψεις σχετικά με το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο εισήχθησαν μέσω μιας σειράς τροποποιήσεων του Συντάγματος της 7ης Μαΐου 2010 και σαν τμήμα αυτών των τροποποιήσεων, η σύνθεση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου αναθεωρήθηκε ως προς την ανακήρυξη των μελών του και τη μέθοδο σχηματισμού τους. Με αυτή τη μεταρρύθμιση μια καινούργια ανακήρυξη και διαδικασία εκλογής υιοθετήθηκε, που επιτρέπει στους δικαστές και εισαγγελείς να ανακηρύσσουν και να εκλέγουν τα μέλη του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και της Εισαγγελίας. Αυτή η καινούργια νομική διευθέτηση, που είναι σύμφωνη με τις αρχές ενός δημοκρατικού δικαίου, δυστυχώς στην πράξη οδήγησε στην χρησιμοποίηση άδικων και παράνομων πρακτικών, από αυτούς που κέρδισαν τις εκλογές εναντίον εκείνων που τις έχασαν. Μια ματιά μόνον τα δύο τελευταία χρόνια, στην ιστορία του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και της Εισαγγελίας, είναι αρκετή να καταλάβεις αυτά τα θέματα. Μία έρευνα για το πως τα μέλη από τα μέλη της ένωσης της δικαστικής Ενότητας που κέρδισαν τις εκλογές, προήχθησαν σε ανώτερες θέσεις και πως τα μέλη από τις άλλες ενώσεις, που έχασαν τις εκλογές μετακινήθηκαν από τις θέσεις τους και υποβαθμίστηκαν, θα μπορούσε να είναι αρκετή να αποδείξει τα γεγονότα. Είμαι της γνώμης ότι μια προσεκτική εξέταση των αποφάσεων για το διορισμό και την μετάθεση των δικαστών και εισαγγελέων πριν και μετά από την μεγάλη διερεύνηση θα είναι αρκετή να κατανοήσεις τα θέματα. Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι μετά την απόπειρα του σατανικού πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου 2016, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο συναντήθηκε αμέσως την επομένη ημέρα, για να κρίνει τις καταγγελίες για τα άτομα, που κατείχαν πολιτικές θέσεις και έθεσε σε διαθεσιμότητα περισσότερους από 3000 δικαστές και εισαγγελείς και σε δικαστική ασυλία εκείνους τους δικαστές και εισαγγελείς που επέτρεψαν να υποστούν έρευνα. Περισσότεροι από 2000 δικαστές και εισαγγελείς απολύθηκαν από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, με βάση την αποτυχημένη απόπειρα του πραξικοπήματος.
Ο σύζυγός μου συλλήφθηκε παράνομα. Ας παραθέσω τα γεγονότα ως εξής:

1. **Δεν αναφέρονται πράξεις, που να στοιχειοθετούν τα αδικήματα για τα οποία κατηγορήθηκε, ούτε η ληφθείσα απόφαση για τη σύλληψη του, ούτε η απόφαση που λήφθηκε για την παράταση της κράτησης.**
2. **Η αναγκαιότητα σύλληψης του ουδέποτε αιτιολογήθηκε με ένα συγκεκριμένο και λογικό τρόπο, ούτε και η ληφθείσα απόφαση σύλληψης, ούτε η ληφθείσα απόφαση για παράταση της κράτησης. Εάν είχε απολυθεί δεν θα μπορούσε να έχει δικαιολογία να το σκάσει ή να διαπράξει αδίκημα. Και αυτό διότι:**

α] όλα τα περιουσιακά του στοιχεία δημεύτηκαν. Ως ένα μέτρο που τέθηκε από την κυβέρνηση οι τραπεζικοί του λογαριασμοί μπλοκαρίστηκαν και δεν είναι διαθέσιμοι να χρησιμοποιούνται και έτσι δεν έχει καθόλου χρήματα.

β] ο ίδιος πιστεύει ακράδαντα ότι οι έρευνες εναντίον του θα κατέληγαν σε μια θετική απόφαση και έτσι θα επανερχόταν στη θέση του. Ως εκ τούτου δεν είχε λόγο να το σκάσει.

γ] ο σύζυγός μου ουδέποτε προσπάθησε να το σκάσει πριν τη σύλληψή του. Μετά το τηλεφώνημα που τον κάλεσαν άμεσα παρουσιάστηκε και εμφανίστηκε εκεί που τον προσκάλεσαν. Ωστόσο ανάκριση και έρευνα διεξάχθηκε πριν από την ληφθείσα απόφαση σύλληψής του ή την ληφθείσα απόφαση για παράταση της κράτησης για να εξακριβώσουν και να καθορίσουν κατά πόσο θα μπορούσε να το σκάσει ή όχι. Από την άλλη πλευρά αυτός πάντοτε λέει ότι « δεν θα φύγω και δεν θέλω, διότι ξέρω και πιστεύω ότι είμαι αθώος και ότι δεν έχω διαπράξει κανένα αδίκημα.

δ] ούτε οι δικαστικές ούτε οι διοικητικές Αρχές καθόρισαν ή δήλωσαν την απόπειρα φυγής ή τη διακινδύνευση φυγής και το σημαντικότερο, δεν αναφέρθηκε ποτέ σ' αυτήν την απόφαση, ο λόγος μιας εύλογης υπόνοιας.

3. Με μια απλή ματιά στη δήλωση του συζύγου μου, που λήφθηκε στο Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι οι ερωτήσεις που του τέθηκαν δεν ήταν άμεσα συνδεδεμένες με τις πράξεις που του καταλογίζονταν, που να στοιχειοθετούν το αδίκημα για το οποίο κατηγορήθηκε, αλλά συνδέονται με την ελευθερία των πεποιθήσεων και της γνώμης.

Σας αναφέρω κάποιες ερωτήσεις:

Σε ποια σχολεία σπούδασες;

Που έμενες ενώ σπούδαζες στο Πανεπιστήμιο;

Εργάστηκες ή υπηρέτησες ως αντιπρόσωπος της τάξης σου ή ως μέλος ενός συλλόγου ενώ σπούδαζες στο πανεπιστήμιο;

Ποιους ψήφισες στις εκλογές για το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο;

Έχεις ποτέ κάνει δημόσιες δηλώσεις εναντίον της κυβέρνησης;

Έχεις κάνει συζητήσεις με τους φίλους σου εναντίον της κυβέρνησης;

Για να ανακεφαλαιώσω, ο σύζυγός μου απολύθηκε από το επάγγελμά του, με ισχυρισμούς που βασίστηκαν σε ελλειπή στοιχεία. Ανακρίσεις και έρευνες, που είχαν διεξαχθεί επί μακρόν πριν αναλάβει υπηρεσία και που ποτέ δεν είχε αναμειχθεί ως εισαγγελέας ή δικαστής, εμφανίστηκαν ως αιτιολογία για την απόλυσή του. Παρά το γεγονός ότι ο καθένας θα μπορούσε να είναι υπεύθυνος για τις πράξεις και τις ενέργειές του, σύμφωνα με την αρχή της προσωπικότητας του ποινικά υπεύθυνου και την προσωπικότητα της τιμωρίας, αυτός θεωρήθηκε υπεύθυνος για πράξεις και ενέργειες που φέρονται ότι διαπράχθηκαν από άλλους.

[26 – Χωρίς ημερομηνία]

Η δικαστής Χ είπε ότι, κατά την ανάκριση, ο εισαγγελέας δεν είχε στοιχεία αλλά ένα κατάλογο μπροστά του. Αυτή πιστεύει ότι ο κατάλογος και οι ερωτήσεις προέρχονταν από την κεντρική κυβέρνηση.

Κατά την ανάκριση ρώτησε :

Κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος ποιος ήταν μαζί σου και για τι μιλούσατε;

Ποιο γυμνάσιο τελείωσες;

Σε ποιο εξεταστικό κέντρο πήγες;

Συμμετείχες στην καταμέτρηση των εκλογών του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου το 2014; Κατέγραψες την καταμέτρηση;

Αυτή είδε ότι υπήρχε ένας μακρύς κατάλογος δύο σελίδων μπροστά του. Ήταν η μοναδική που απαλλάχθηκε εκείνη την ημέρα. Ο εισαγγελέας της είπε ότι κινδυνεύει πραγματικά, εξαιτίας της απόφασης που πήρε.

Είπε ότι ο καθένας μιλούσε για ένα κατάλογο με 1500 ονόματα, που ήταν προετοιμασμένος και ο καθένας θα μπορούσε να είναι στον κατάλογο ανά πάσα στιγμή.

Κατέθεσε ότι όταν κάποιοι δικαστές συλλήφθηκαν, οι άλλοι δικαστές έκλαιγαν μετά τη διαδικασία.

[27 – Χωρίς ημερομηνία]

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Εμείς οι 3500 δικαστές και εισαγγελείς απολυθήκαμε από τις θέσεις μας, χωρίς στοιχεία και χωρίς υπεράσπιση, με την κατηγορία ότι συμμετείχαμε στο πραξικόπημα.

Και δεν είναι μόνον αυτό. Αυτό που βιώσαμε στην χώρα μας ήταν ο χειρότερος εφιάλτης από το πραξικόπημα που επιχειρήθηκε στις 15ης Ιουλίου.

Χωρίς να εμφανίζουν κανένα στοιχείο, συλληφθήκαμε, μας έβαλαν χειροπέδες μπροστά στα μάτια των συναδέλφων μας, το προσωπικό, τα μέλη των οικογενειών μας, των παιδιών μας, μας κτύπησαν, μας εξύβρισαν, μας βασάνισαν, μας φυλάκισαν, μας απομόνωσαν.
Και οι δύο σύζυγοι φυλακίστηκαν συγχρόνως και τα παιδιά έμειναν πίσω μόνα τους. Κάποια από τα παιδιά μας στάλθηκαν σε ορφανοτροφείο εξαιτίας αυτού του λόγου. Συνάδελφοι σε κατάσταση εγκυμοσύνης απέβαλαν εξαιτίας της κακομεταχείρισης. Κάποιες γέννησαν πρόωρα. Κάποιες στάθηκαν τυχερές και τους δόθηκε το δικαίωμα να θηλάζουν στη φυλακή.
Αυτό το κείμενο δεν είναι ένα σενάριο τρόμου. Είναι η γυμνή αλήθεια. Είναι μια περίληψη το τι βιώσαμε τους τελευταίους δύο μήνες. Μπορούμε να βεβαιώσουμε κάθε γεγονός πρόσωπο με πρόσωπο.
Οι παρούσες συνθήκες είναι τέτοιες που μπορούν να ονομαστούν γενοκτονία στην Τουρκία. Επειδή παράλληλα με την μεταχείριση που μας επέβαλαν, οι οικογένειές μας, οι σύζυγοι και τα παιδιά μας έχουν επίσης στοχοποιηθεί. Οι σύζυγοί ακόμη και οι συγγενείς μας, απολύθηκαν από τις θέσεις τους και τα παιδιά κάποιων από εμάς αρνήθηκαν να τα δεχθούν στο κρατικό σχολείο. Όλα τα περιουσιακά μας στοιχεία που είχαν αποκτηθεί από τις οικονομίες από τους μισθούς μας και είχαν αποταμιευθεί στις Τράπεζες κατασχέθηκαν. Οι πιστωτικές κάρτες μπλοκαρίστηκαν και οι οικογένειές μας καταδικάστηκαν σε πείνα.
Επαναλαμβάνω όλα αυτά τα γεγονότα έγιναν χωρίς κάποια απόδειξη.
Καμία προειδοποίηση δεν έγινε για οποιαδήποτε ενέργεια εναντίον μας, δικαστικές αποφάσεις σχετικά με την παράταση της προφυλάκισης. Οι περισσότεροι από εμάς δεν ξέρουμε ούτε το αριθμό του φακέλου, οι δικηγόροι μας έχουν συλληφθεί και υπάρχει δυσκολία να βρούμε δικηγόρους να μας εκπροσωπήσουν, δικαστές, που διεξήγαγαν μια εκκρεμή δίκη μετατέθηκαν. 188 Ανώτατοι δικαστές, 4 μέλη του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και 2 μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου συλλήφθηκαν.
Με λίγα λόγια, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο της δημιουργίας περιβάλλοντος τρόμου και τρομοκρατίας, το βασικό δικαίωμα του τεκμηρίου της αθωότητας, της αρχή της ατομικής ποινής και της νομιμότητας έχουν βίαια παραβιαστεί.
Το μόνον μας αίτημα είναι να έχουμε δίκαιη δίκη, ανεξάρτητα από την καταστροφή των ζωών μας. Επειδή γνωρίζουμε ότι δεν έχουμε καμία ανάμειξη στις ενέργειες του πραξικοπήματος. Αυτό είναι γνωστό στις Αρχές στην Τουρκία. Ο λόγος αυτής της σκληρότητας είναι διότι δεν είμαστε εγγεγραμμένα μέλη στην δικαστική οργάνωση, η οποία υποστηρίζεται από την Κυβέρνηση και ως εκ τούτου σημαδευτήκαμε και μπήκαμε στον κατάλογο ως αντίπαλοι. Παρακαλώ να είστε σίγουροι ότι αυτό μπορεί επίσης να αποδειχθεί.
Παρακαλούμε επικοινωνήστε μαζί μας. Ψάξτε το μέσον να επικοινωνήσουμε. Θα κατανοήσετε πόσο τραγική είναι η κατάσταση αν βρείτε μια ευκαιρία για οποιαδήποτε επικοινωνία με κάποιους από εμάς.
Παρακαλούμε ακολουθήστε τα στάδια της έρευνας και τη διαδικασία της δίκης. Παρακαλούμε πάρτε συνεντεύξεις από τις Αρχές και από τους δικηγόρους μας, παρακαλούμε μελετήστε τις αιτήσεις μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Θα διαπιστώσετε ότι δεν υπάρχει δίκη. Και ενώ 3500 δικαστές και εισαγγελείς συλλήφθηκαν, δεν υπάρχει καμία απόδειξη. Είμαστε νόμιμος κόσμος και όχι πραξικοπηματίες.
Καταδικάζουμε και απορρίπτουμε κάθε πραξικόπημα. Αλλά δεν έχουμε την ευκαιρία να αποδείξουμε την αθωότητά μας εξαιτίας της γενοκτονίας και του τρόμου που επικρατεί στην χώρα μας. Είστε οι μοναδικοί που θα μπορούσατε να κάνετε κάτι να εισακουστεί η φωνή μας από αυτή την βαθειά κόλαση.
ΥΓ. Μέχρι 21.09.2016 ήμουν σε απομονωμένο κελί χωρίς καμία δικαιολογία.
Χ Φυλακισμένος δικαστής

[28 – Χωρίς ημερομηνία]
Ο σύζυγός μου Χ, που ήταν εισαγγελέας για 16 χρόνια, κρατήθηκε μετά το αποτρόπαιο αποτυχημένο πραξικόπημα, που συνέβη στις 15 Ιουλίου, όσο ήταν εισαγγελέας.
Έμαθα για το αποκρουστικό πραξικόπημα από ένα τηλεφώνημα του συζύγου μου, που έβλεπε ειδήσεις στην τηλεόραση το βράδυ της 15ης Ιουλίου. Εκείνη τη στιγμή ο σύζυγός μου επεξεργαζόταν τις υποθέσεις, που είχε φέρει στο σπίτι από το δικαστήριο Υ, ενώ εγώ ήμουν με την οικογένειά μου στο ΥΥ. Τρομοκρατηθήκαμε με τις ειδήσεις στην τηλεόραση, ως πολίτες, των οποίων η ιστορία της χώρα τους είναι γεμάτο από πραξικοπήματα. Το βράδυ της 16ης Ιουλίου είδα το όνομα του συζύγου μου στην ιστοσελίδα της εφημερίδας «Σαμπαχ» με τον τίτλο «Δικαστές και Εισαγγελείς αναμεμιγμένοι στο πραξικόπημα. Αμέσως μόλις το είδα, ήμουν καθ' οδόν για το ΥΥ με την οικογένειά μου. Το πρωί της 17ης Ιουλίου πήγαμε στο δικαστήριο μετά από πρόσκληση που δέχθηκε ο σύζυγός μου από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα Ο. Και απ' εκείνη τη στιγμή ήμουν ανάμεσα σε γεγονότα, που συναντούσα για πρώτη φορά στη ζωή μου και πραγματικά εύχομαι κανείς να μην έχει αυτή την εμπειρία.
Ο σύζυγός μου ρωτήθηκε με τις παρακάτω ερωτήσεις:
-Αυτός ή σύζυγός του, τα αδέλφια του παρέμειναν κατά τη φοιτητική τους ζωή, σε σπίτι ή σε κοιτώνα που ανήκει σε ένοπλη τρομοκρατική οργάνωση;
-Σε ποιο περιοδικό είναι συνδρομητής τώρα ή ήταν στο παρελθόν;
Έχει χρήματα στην Τράπεζα και με ποιες Τράπεζες έκανε συναλλαγές από το παρελθόν μέχρι σήμερα;
-Η τρομοκρατική οργάνωση είχε επαφή μαζί του;
-Ήταν στο κέντρο διαλογής κατά τις εκλογές του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου [HSYK], ήταν παρατηρητής και χρησιμοποίησε κάμερα τότε;
-Πότε ενημερώθηκε για το πραξικόπημα;

Και παρόλο που οι απαντήσεις του σ' αυτές τις ερωτήσεις ήταν όλες «όχι», ένταλμα κράτησης και έρευνας εκδόθηκε, με την αιτιολογία ότι ήταν μέλος ένοπλης τρομοκρατικής οργάνωσης.
Η διεύθυνση του σπιτιού μας σ' εκείνη την απόφαση ήταν το σπίτι που είχαμε ζήσει εκεί για 3 μήνες, πριν από 15 μήνες.
Το σπίτι μας ερευνήθηκε χωρίς εισαγγελέα, μετά το σπίτι ερευνήθηκε πάλι, με ένταλμα που εκδόθηκε για τη σωστή διεύθυνση. Κατά την έρευνα, ένα κομπιούτερ, που είχε δοθεί από το κράτος και ένα φλάς USB συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων, ένα τηλέφωνο που δεν λειτουργούσε το χρησιμοποιούσα παλαιότερα και ήταν στα παιχνίδια της κόρης μας, 3 CDs συμπεριλαμβανομένων των φωτογραφιών από τα ταξίδια μας κατασχέθηκαν χωρίς να μας αφήσουν αντίγραφα.
Μετά από μια περίοδο κράτησης 4 ημερών στο δικαστήριο, εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης του ως μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης, στο οποίο κατονόμαζαν τα αδικήματα αφηρημένα, χωρίς να αναφέρονται τα γεγονότα, από τα οποία υπήρχαν αποδείξεις ότι είναι μέλος αυτής της τρομοκρατικής οργάνωσης. Πότε και πως έγινε μέλος, σε ποιες ενέργειες προέβηκε για την ένοπλη οργάνωση, το εγχείρημα να καταλύσει το Σύνταγμα, όλα αυτά τα αδικήματα χωρίς καμία απόδειξη. Αισθάνθηκα πραγματικά απαίσια, όταν διάβασα τις κατηγορίες.
Ο σύζυγός μου στάλθηκε στην κλειστή φυλακή Υ, στις 20 Ιουλίου.
Σοκαρίστηκα από τη πρόταση του εισαγγελέα «Θέλουμε ποινή θανάτου» και «αυτό που ζητάτε θα γίνει» σχολίασε ο πρόεδρος και η πολιτική αγωγή. Έχουμε μνημονευτεί με τα πρόσωπα που συμμετείχαν στο πραξικόπημα και αυτό στράφηκε εναντίον μας, ενώ είμαστε αθώοι και επανέρχεται και η «ποινή του θανάτου».
Αγαπητά μέλη, ούτε εμείς ούτε οι δικηγόροι μας, μπορούσαν να έλθουν σε επαφή με το σύζυγό μου τις πρώτες 10 ημέρες.
Οι ενστάσεις που ο σύζυγός μου από μέσα και ο δικηγόρος απέξω προέβαλε, απορρίφθηκαν.
Μπορούμε μόνον να κάνουμε επίσκεψη χωρίς επαφή μετά την 10η ημέρα.
Θα μπορούσαμε μόνον να βάλουμε πληρεξούσιο στις 9/8/2016.
Προσωπική επίσκεψη είναι απαγορευμένη.
Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το δικαίωμά μας να μιλήσουμε στο τηλέφωνο κάθε 15 ημέρες και για πρώτη φορά στις 18.08.2016.
Ακόμη και να στείλουμε γράμμα απαγορεύεται.
Ανταλλαγή εγγράφων κατά τη συνάντηση με το δικηγόρο απαγορεύεται.
Η συνάντηση με το δικηγόρο γίνεται με την παρουσία φύλακα και μαγνητοφωνείται με κάμερα.
Έμαθα από το σύζυγό μου ότι οι αιτήσεις για διατάγματα νομοθετικών κειμένων, που δημοσιεύτηκαν κατά τη διάρκεια της κατάστασης ανάγκης, που ο σύζυγός μου και προφανώς οι κρατούμενοι δικαστές και εισαγγελείς ζητούσαν από τη διοίκηση της φυλακής, δεν εκπληρώθηκαν.
Την πρώτη ημέρα της επίσκεψής μου, έμαθα ότι επιστημονικά περιοδικά και σταυρόλεξα, που έδωσα στη φυλακή για το σύζυγό μου, δεν του δόθηκαν.
Έμαθα από το σύζυγό μου ότι οι αιτήσεις για κανονισμούς και φακέλους, που ο σύζυγός μου και προφανώς και όλοι οι δικαστές και εισαγγελείς εκεί- ήθελαν από τη διοίκηση της φυλακής, για να γράψουν τις ενστάσεις, δεν εκπληρώθηκαν.
Έχω μια αίτηση που ο σύζυγός μου έγραψε προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αλλά διστάζω αν πρέπει να σταλεί ή όχι.

Προσπάθησα να εξηγήσω την κατάστασή μου στον καθένα και παντού να ακουστώ για τη θέση που βρίσκομαι και δεν μπορώ ούτε ν' αναπνεύσω.

[29 – Χωρίς ημερομηνία]
Αγαπητοί συνάδελφοι,
Όπως γνωρίζετε το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο απέλυσε 2847 δικαστές και εισαγγελείς στις 24 Αυγούστου 2016 με την απόφαση με αριθ. 2016/426.
Το Συμβούλιο δεν έδωσε το δικαίωμα υπεράσπισης σε κανένα από τους απολυθέντες δικαστές και εισαγγελείς. Δηλαδή το συμβούλιο αποφάσισε για την απόλυση, χωρίς να έχει την υπεράσπιση των δικαστών επί του θέματος.
Το συμβούλιο αποφαίνεται στις αποφάσεις του ότι εφόσον συμπέρανε ότι υπάρχει σχέση/ διασύνδεση μεταξύ των δικαστών και εισαγγελέων και της οργάνωσης FETO/PDY, απόλυση αυτών των δικαστών και εισαγγελέων αποφασίστηκε ομόφωνα, σύμφωνα με το διάταγμα ανάγκης με αριθ. 667 αρθρ.3.
Ειδικά το Συμβούλιο δεν χρησιμοποίησε τις λέξεις «μέλη της οργάνωσης». Τι εννοώ με αυτό:
Οι 2847 δικαστές και εισαγγελείς κατηγορήθηκαν ότι ήταν μέλη τρομοκρατικής οργάνωσης στην ποινική έρευνα. Παρόλα αυτά το Συμβούλιο απέφυγε τη λέξη «μέλος», χρησιμοποιώντας τις λέξεις
«διασύνδεση ή σχέση».
Παρά τη διατύπωση αυτή στην απόφαση, ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου κ. Μεχμέτ Γιλμάζ έκανε δημόσιες δηλώσεις, χρησιμοποιώντας σταθερά τη λέξη «μέλος».
Πήγε ένα βήμα πιο πέρα στον λογαριασμό του στο τουίτερ και ανέφερε « αποφασίστηκε από την ολομέλεια του συμβουλίου ότι οι 2847 δικαστές και εισαγγελείς, που βρέθηκαν μέλη της τρομοκρατικής οργάνωσης FETO, απολύθηκαν. Ως επικεφαλής της διοίκησης των δικαστηρίων ο κ. Μεχμέτ Γιλμαζ, αποφάσισε ήδη ότι οι 2847 δικαστές και εισαγγελείς είναι μέλη τρομοκρατικής οργάνωσης. Αυτό σημαίνει τουλάχιστον 3 πράγματα:

1. **Καθαρή παραβίαση του δικαιώματος να μη χαρακτηρίζεις ως εγκληματία, περιλαμβανομένης προκατάληψης.**
2. **Πίεση στα δικαστήρια και στους εισαγγελείς σχετικά με την εξελισσόμενη έρευνα.**
3. **Παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας.**

Ας δούμε τους λόγους των μαζικών απολύσεων. Η απόφαση ήταν γραμμένη σε 61 σελίδες, με γενικά σχόλια και αιτιολογίες. Τίποτε δεν μπορεί να βρεθεί σχετικά με ειδικά γεγονότα επιβαρυντικά για τον καθένα δικαστή στον κατάλογο. Απαριθμεί γενικούς λόγους για τον καθένα από εμάς. Έτσι κανένας δεν γνωρίζει ποια αιτιολογία υπάρχει για κάθε δικαστή. Δηλαδή κανείς δεν γνωρίζει τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν εναντίον του ή της.
Αυτά είναι τα επιχειρήματα:

1. **Νομικές δραστηριότητες στη Δικαστική Ακαδημία,**
2. **Συμμετοχή στην επαγγελματική εκπαίδευση**
3. **Συμμετοχή στα τμήματα αγγλικών**
4. **Αποστολή στο εξωτερικό για εκπαιδευτικούς σκοπούς**
5. **Διορισμός σε διοικητικά καθήκοντα, όπως σε διοικητικά συμβούλια, δημοσιογράφος δικαστής στο Υπουργείο, Επικεφαλής τμήματος στο Υπουργείο, επιθεωρητής διοικητικού συμβουλίου διοίκησης.**

6. **Παρατηρητής σε κοινωνικά μέσα**
7. **Καταγγελίες που έχουν σταλεί στο Συμβούλιο σχετικά με αυτούς τους δικαστές**
8. **Περιπτώσεις διοικητικής και ποινικής έρευνας σχετικά με αυτούς τους δικαστές**
9. **Ερωτήματα στις τοπικές περιοχές των δικαστών**
10. **Αποφάσεις δικαστών σχετικά με υποθέσεις οργάνωσης FETO**
11. **Αναφορές της αστυνομίας**
12. **Αποφάσεις δικαστών για μεταθέσεις αστυνομικών που θεωρήθηκαν μέλη της FETO**
13. **Πληροφορίες σχετικά με την κοινωνική τους ζωή**
14. **Προγράμματα επικοινωνίας που χρησιμοποιούνταν από μέλη της οργάνωσης**
15. **Αιτιολογία στις πρόσφατες διαταγές κράτησης και εντάλματα σύλληψης των δικαστών**
16. **Πρακτικά κατά της άσκηση της ανάκρισης**
17. **Οι ομολογίες**

Για παράδειγμα η απόφαση δεν αναφέρει τίποτε ειδικότερα για μένα. Είδα το όνομα μου στον κατάλογο. Δεν ξέρω ποιόν από τους πιο πάνω ισχυρισμούς πρέπει να διαλέξω.

[30 – Χωρίς ημερομηνία]
Εργαζόμουν ως δικαστής πριν τεθώ σε διαθεσιμότητα από τα καθήκοντά μου από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο [HCJP] όπως άλλοι 2744 δικαστές και εισαγγελείς στις 16.07.2016, όταν έγινε το πραξικόπημα της 15.07.2016, το οποίο ούτε υποστήριξα, ούτε βοήθησα και είμαι σαφώς εναντίον. Ένας τόσο μεγάλος κατάλογος προετοιμασμένος από τη συνέλευση, που είχε συγκεντρωθεί τόσο πρωί, δείχνει ότι η απόφαση σχετικά με τη διαθεσιμότητα των 2745 δικαστών είναι η εκτέλεση ενός ήδη υπάρχοντος καταλόγου. Μείωση των δικαστών που είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι ήταν ο σκοπός αυτής της απόφασης. Ακόμη δεν γνωρίζω τον λόγο που τέθηκα σε διαθεσιμότητα από τα καθήκοντά μου, αφού η παραπάνω απόφαση δεν μου έχει ακόμη επιδοθεί.
Την ημέρα της 16ης /07/2016 ο Υ ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας αποφάνθηκε για κράτηση, έκανε έρευνα και με συνέλαβε με ένταλμα, με μη νόμιμο τρόπο, παραβιάζοντας ξεκάθαρα το νόμο που αφορά τις εγγυήσεις, που έχουν οι δικαστές και εισαγγελείς. Σύμφωνα με τους ισχύοντες νόμους στην Τουρκία, οι δικαστές και εισαγγελείς δεν κρατούνται, ούτε συλλαμβάνονται, εκτός από την περίπτωση που συλλαμβάνονται επ' αυτοφώρω σε διακεκριμένα εγκλήματα. Παρόλα αυτά, ο Υ ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας καταστρατηγώντας το νόμο, ισχυρίστηκε στην απόφασή του ότι η συμμετοχή στο πραξικόπημα συνέχιζε ακόμη να συνιστά λόγο ενός αυτόφωρου αδικήματος, σαν να συμμετείχα στο πραξικόπημα. Παρόλα αυτά, ο λόγος αυτός δεν συμπεριλήφθηκε ούτε στην έκθεση του εισαγγελέα, ούτε στην ανάκριση του ποινικού δικαστηρίου μετά τη διαδικασία έρευνας, του εντάλματος περιορισμού και κράτησης. Το υποτιθέμενο αδίκημα ήταν ότι είμαι μέλος της FETO/PDY ένοπλης τρομοκρατικής οργάνωσης, χωρίς να αναφέρεται στο κατηγορητήριο το αυτόφωρο έγκλημα. Όπως μπορεί ο καθένας να διαπιστώσει, το υποτιθέμενο έγκλημα φαινόταν παράνομο, ως συμμετοχή και υποστήριξη του πραξικοπήματος, κατά τη διαδικασία του προϊσταμένου της Εισαγγελίας για σύλληψη, εφόσον ήταν αδύνατο να υποστηρίξει το κατηγορητήριο για αυτόφωρο έγκλημα για το αδίκημα ότι είμαι μέλος μιας τρομοκρατικής οργάνωσης. Τα ονόματά μας διέρρευσαν στον τύπο ως πραξικοπηματίες δικαστές ακόμη και αν δεν υπάρχει τέτοια κατηγορία μετά την απόφαση απόλυσής από το HCIP. Η αποκάλυψη των

ονομάτων μας είναι μια ξεκάθαρη παραβίαση του κανόνα του τεκμηρίου αθωότητας, που αναγνωρίζεται από την Ευρωπαϊκή Συνθήκη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων [ECHR].
Παράνομες πρακτικές συνεχίστηκαν μετά τη διαδικασία έρευνας, του εντάλματος δήμευσης και κράτησης. Ο υποχρεωτικός Νόμος Νο2802 Δικαστών και Εισαγγελέων, που ορίζει ότι η έρευνα πρέπει να συνοδεύεται από έναν συνήγορο και ένα εισαγγελέα, επίσης παραβιάστηκε. Επιπροσθέτως οι ηλεκτρονικές συσκευές μου αφαιρέθηκαν, χωρίς λήψη αρχείων Image.
Η έρευνα και η κράτηση εκτελέστηκε στις 19.07.2016, τρείς ημέρες μετά την ημερομηνία της απόφασης. Μέχρι εκείνη την ημερομηνία περίμενα στο σπίτι μου, χωρίς καμία προσπάθεια να το σκάσω. Παρόλα αυτά ήμουν ένας δικαστής και δεν υπήρχε καμία υποψία να το σκάσω ούτε καμία απόπειρα να αντισταθώ σε αστυνομικό. Ήμουν με χειροπέδες στην πλάτη και με πήραν με αστυνομικό αυτοκίνητο από το σπίτι μου στο αστυνομικό τμήμα Υ, με χειροπέδες στην πλάτη. Περίμενα περισσότερο από μία ώρα όρθιος, με το πρόσωπο στον τοίχο με χειροπέδες, στο αστυνομικό τμήμα, μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Αργότερα, εγώ και άλλοι 12 δικαστές και εισαγγελείς μας πήραν για το κρατητήριο, το οποίο είναι το πολύ 10 τμ., μόνον για 4 ανθρώπους. Δεν μας έδωσαν ούτε μαξιλάρια, ούτε κουβέρτες και δεν μας επέτρεπαν να χρησιμοποιούμε την τουαλέτα το βράδυ. Κατά τη διάρκεια των γεγονότων αυτών, δεν μου επέτρεπαν να μιλήσω στο δικηγόρο μου και στην οικογένεια μου, δεν δίνονταν πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση μου.
Την επομένη, με πήραν από το αστυνομικό τμήμα για να συνεχιστεί η διαδικασία στο δικαστήριο. Για 15 ώρες κατά την παραμονή μου στο κρατητήριο μου είχαν μόνον δώσει ένα μικρό κομμάτι ψωμί και δύο λεπτές φέτες τυρί. Περίμενα περισσότερο από μία ώρα όρθιος, με το πρόσωπο στο τοίχο με χειροπέδες στην πλάτη με άλλους δικαστές και εισαγγελείς, που μας πήραν από το αστυνομικό τμήμα στο δικαστήριο.
Τα γεγονότα που έγιναν στο δικαστήριο ήταν επίσης μια ντροπή. Παρόλα αυτά οδηγήθηκα στο δικαστήριο περίπου στις 2.300μμ. στις 20.07.2016, ο εισαγγελέας πήρε την απολογία μου περίπου στις 8.30μμ. Υποχρεώθηκα να περιμένω στο διάδρομο του δικαστηρίου, μαζί με άλλους 149 δικαστές και εισαγγελείς, με χειροπέδες και περιτριγυρισμένοι από ένοπλους αστυνομικούς. Δεν μας έδωσαν καθόλου τροφή ενόσω περιμέναμε στο δικαστήριο.
Ο εισαγγελέας, κατά την απολογία, μου έκανε πολύ προσωπικές ερωτήσεις άσχετες με τις κατηγορίες [σε ποιο γυμνάσιο πήγα, σε ποιο ξένο κράτος με είχε στείλει η HCJP, αν ήμουν ποτέ στο ετήσιο συνέδριο της Δικαστικής Ακαδημίας κα] και δεν αναφέρονταν σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Εγώ και άλλοι 49 εισαγγελείς και δικαστές περιμέναμε στο δικαστήριο, χωρίς να μας δίνουν καμιά πληροφορία, μετά την ανάκριση είμαστε με χειροπέδες μέχρι στις 2.00 το πρωί. Μας πήγαν στο δωμάτιο προσευχής του δικαστηρίου να μείνουμε όλη τη νύκτα και παραμείναμε με χειροπέδες εκεί τη νύκτα. Η επόμενη ημέρα ήταν πάλι γεμάτη ντροπή. Στις 21.07.2016 εγώ και άλλοι 149 εισαγγελείς και δικαστές υποχρεωθήκαμε να παραμείνουμε με χειροπέδες στο διάδρομο του δικαστηρίου και περικυκλωμένοι από ένοπλους αστυνομικούς μέχρι 10πμ.για την ανάκριση, που θα διεξάγονταν από δικαστή. Και πάλι ήμασταν χωρίς τροφή και νερό όλες αυτές τις ώρες.
Συλλήφθηκα από το ποινικό δικαστήριο, με μια απόφαση με ημερομηνία 21.07.2016, η οποία δεν ανέφερε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, έγγραφο ή πληροφορία, χωρίς να ερωτηθώ σχετικά με τις κατηγορίες. Το δικαστήριο ήταν ανίκανο να εμφανίσει πως κατηγορήθηκα ότι είχα σχέση με την λεγόμενη τρομοκρατική οργάνωση και ποια συμπεριφορά μου, πιστεύετε ότι βοηθούσε και υποκινούσε τη λεγόμενη τρομοκρατική οργάνωση.
Είμαι ακόμη κρατούμενος από την ημερομηνία που έγραψα την αίτηση. Σαν να μην είναι αρκετή η απόφαση κράτησης, η σύζυγος και ο γιός μου έχουν επίσης τιμωρηθεί με την κατάσχεση των περιουσιακών μας στοιχείων [το αυτοκίνητό μου, ο τραπεζικός λογαριασμός στον οποίο δεχόμουν και αποταμίευα το μισθό μου, οι πιστωτικές κάρτες]. Διαθεσιμότητα από τα καθήκοντά μου, κατάσχεση όλης μου της περιουσίας,

ανάκληση του διαβατηρίου μου, σύλληψη χωρίς υπόνοια δραπέτευσης με παράβαση του Νόμου, δείχνει την παράνομη δίωξη που αντιμετωπίζω.
Αργότερα, απολύθηκα από το επάγγελμά μου, από τη Γενική Συνέλευση του HCJP, χωρίς να μου δοθεί μια ευκαιρία να ασκήσω το δικαίωμα της υπεράσπισης, ένα θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα. Η απόφαση απόλυσης λήφθηκε επίσης θεωρώντας ότι είμαι μέλος της FETO. Παρόλα αυτά, αυτή η απόφαση παρόμοια με την απόφαση σύλληψης παρέλειψε να παρουσιάσει κάποιο στοιχείο σχετικά με την κατηγορία. Οι 60, όπως είπα, σελίδες της σχετικής απόφασης δεν προσδιόριζε ούτε ακόμη και το όνομά μου και παρέλειψε να κάνει μια ατομική εξήγηση πως θεωρήθηκα ότι είμαι μέλος της FETO. 2842 δικαστές και εισαγγελείς απολύθηκαν με μία μοναδική απόφαση, χωρίς μια ατομική εξήγηση ή αιτιολογία. Αυτό δείχνει ότι αυτή η απόφαση είχε σκοπό να ξεκαθαρίσει χιλιάδες δικαστές και εισαγγελείς, με έναν τρόπο που είναι αντίθετος στον κανόνα δικαίου. Είναι ολοφάνερο ότι η απόφαση άσκησης δίωξης και απόλυσης είναι ένας εκφοβισμός που υπονομεύει τη δικαιοσύνη, η οποία πρέπει να είναι ανεξάρτητη και αμερόληπτη.
Είμαι της γνώμης ότι οι απόψεις μου που ήταν αντίθετες με τις διοικητικές αξιώσεις, που έγραψα στις διοικητικές υποθέσεις, ήταν η αιτία να βρίσκομαι στον κατάλογο των απολυμένων. Παρόλα αυτά ήμουν πάντα δίκαιος, ανεξάρτητος και αμερόληπτος, ακολουθώντας τον κανόνα δικαίου.

[31 - Χωρίς ημερομηνία]

Είμαι σύζυγος εισαγγελέα. Μετά την αποτρόπαια απόπειρα πδραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου, ο σύζυγός μου αρχικά τέθηκε σε καθεστώς προσωρινής αναστολής, στη συνέχεια απολύθηκε και μετέπειτα τόσο ο μισθός όσο και η περιουσία του κατασχέθηκαν. Ο σύζυγός μου αγωνίστηκε κατά της τρομοκρατίας για χρόνια με αυτοθυσία σε μια περίοδο, κατά την οποία τα τρομοκρατικά γεγονότα ήταν τόσο διαδεδομένα και βίαια. Δεν έχω ξεχάσει ποτέ ότι κάποτε ένα μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου είχε επικοινωνήσει με το σύζυγό μου, κατά τη διάρκεια των αυξανόμενων τρομοκρατικών επιθέσεων, λέγοντάς του «αγαπημένε μου αδερφέ, καθώς παρακολουθούμε τις ειδήσεις σχετικά με τις τρομοκρατικές συγκρούσεις, ανησυχούσαμε τόσο πολύ για εσένα και θέλουμε να σε παρακαλέσουμε να μη βγείς έξω χωρίς να έχεις μαζί σου όπλο» και ο σύζυγός μου απάντησε: «Αγαπητέ συνάδελφε, τα χέρια μου κρατούν ένα μολύβι και γράφουν, αλλά δεν μπορούν να κρατήσουν όπλο. Ο σύζυγός μου δεν έχει χρησιμοποιήσει ποτέ το όπλο του, από τότε που του παραχωρήθηκε από την κυβέρνηση. Παρόλο που ο σύζυγός μου αγωνιζόταν ενάντια στην τρομοκρατία κάτω από τόσο επικίνδυνες συνθήκες, δυστυχώς κατά τη διάρκεια αυτών των ημερών κατηγορείται ο ίδιος ως μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης. Νομίζω πως αυτές οι κατηγορίες είναι απίστευτες. Σχεδόν 3.500 δικαστές και εισαγγελείς, συμπεριλαμβανομένου του συζύγου μου, έχουν απολυθεί με βάση τις ίδιες κατηγορίες. Ο αριθμός αυτός αγγίζει περίπου το ένα τέταρτο του συνόλου των δικαστικών λειτουργών. Ένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να δεχθεί ότι πάνω από το ένα τέταρτο του δικαστικού σώματος μίας χώρας έχει διασύνδεση με τρομοκρατική οργάνωση. Αμέσως αφού μάθαμε για την αναστολή των καθηκόντων του, ενημερωθήκαμε για το ένταλμα κράτησης που εκδόθηκε σε βάρος του, και τότε αποφάσισε να μην παραδοθεί εξαιτίας των αναίσθητων, παράνομων και αυθαίρετων τακτικών. Έκτοτε δεν ακούσαμε τίποτα ξανά για εκείνον. Το μικρό μου παιδί με ρωτά γιατί δεν μπορούμε να συναντηθούμε σαν οικογένεια και πού είναι ο πατέρας του. Τι μπορώ να πω στο παιδί μου; Πώς μπορώ να επιβιώσω μία γυναίκα μόνη; Οι άνθρωποι γύρω μας αρχίζουν να μας βλέπουν σαν να είμαστε τρομοκράτες. Επιπλέον, τόσο λίγοι άνθρωποι ή και κανένας δεν έχει απομείνει κοντά μας για να μας βοηθάει. Κέρδιζε το μισθό του από τη σκληρή δουλειά του καταβάλλοντας τις μέγιστες προσπάθειες, πλέον όμως δεν μπορούμε ούτε να κάνουμε ανάληψη από την τράπεζα. Είμαστε η οικογένειά του που χρειάζεται το μισθό του. Τι συνθήκες αθέμιτες είναι αυτές!

Ξεκλειδλωνοντας την πόρτα με τη βοήθεια κλειδαρά και εισερχόμενοι στο εσωτερικό χωρίς ένταλμα, οι αστυνομικοί έψαξαν το σπίτι μου, ενώ ήμουν απούσα. Όταν έφτασα στο σπίτι, ένιωσα τέτοια ντροπή. Σύμφωνα με τις δηλώσεις των γειτόνων μου, οι αστυνομικοί, που διεξήγαγαν την έρευνα στο σπίτι μου, διψούσαν και η γειτόνισσά μου, που συμμετείχε και η ίδια στην έρευνα, τους έδωσε νερό από από το ψυγείο, εκείνοι όμως αρνήθηκαν να πιούν και απάντησαν: "τίποτα δεν μπορούμε να πιούμε ή να φάμε από το σπίτι των τρομοκρατών αυτών, προσέξτε! Ούτε εσείς μπορείτε να το κάνετε αυτό!». Μετά από αυτό, η γειτόνισσά μου πήρε νερό από το σπίτι της. Όλοι οι γείτονές μου, που συμμετείχαν στην έρευνα του σπιτιού μου ήταν μάρτυρες του περιστατικού αυτού. Θα ήθελα να ρωτήσω του αστυνομικούς ποια στοιχεία έχουν τα οποία να αποδεικνύουν πως είμαστε τρομοκράτες. Αυτές οι πρακτικές μας δυσφημίζουν τόσο που δεν μπορούμε να κοιμηθούμε το βράδυ. Όλα τα μέλη της οικογένειας φοβόμαστε. Στις 18 Ιουλίου, πήγα στο δικαστήριο για να πάρω τα υπάρχοντα του συζύγου μου, αλλά μου συμπεριφέρθηκαν ως τρομοκράτη. Πρώτα απο ολα, δεν μου επέτρεψαν να εισέλθω, τότε τους είπα ότι ήθελα να πάρω τα προσωπικά αντικείμενα του συζύγου μου. Μία ώρα αργότερα πήγα στο δικαστήριο. Αρπάζοντας το χέρι μου ο αστυνομικός με σταμάτησε και μου είπε ότι θα πηγαίναμε στο γραφείο του συζύγου μου υπό την εποπτεία του. Εμποδίζοντάς τον να αρπάξει το χέρι μου ξανά, πήγαμε στον επάνω όροφο και συναντηθήκαμε με τον επικεφαλής αυτού του τμήματος. Μου είπαν ότι θα μπορούσα να πάρω προσωπικά αντικείμενα του συζύγου εφόσον όμως καταγράφονται οι κινήσεις μου από βιντεοκάμερα και χρονομετρώντας με. Εντωμεταξύ περάσαμε στο γραφείο, ο δε ααστυνομικός που με συνόδευε είπε ότι ο αναπληρωτής γενικός εισαγγελέας ήθελε να έχει μια τηλεφωνική επικοινωνία με εμένα. Πήγαμε στο δικό του γραφείο. Με αντιμετώπισε επίσης σαν να ήμουν τρομοκράτης. Δήλωσε ότι δεν μπορούσα να πάρω προσωπικά αντικείμενα του συζύγου μου μέχρι η έρευνα να ολοκληρωθεί. Συμφώνησα, αλλά με εμπόδισαν να φύγω από το δικαστήριο. Αφού περίμενα για πολύ ώρα στο δικαστήριο μου επέτρεψαν να αποχωρήσω. Δυστυχώς, με ακολουθούσαν με ένα αυτοκίνητο σε όλη τη διαδρομή. Ήμουν εκτεθειμένη στην πίεση του αναπληρωτή γενικού εισαγγελέα και των υπαλλήλων της αστυνομίας που υποτίθεται πως θα έπρεπε να υπηρετούν το νόμο και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Μέχρι χθες, ήμουν σύζυγος ενός εισαγγελέα πετυχημένου και βραβευμένου αλλά σήμερα, ζώ κάτω από τόσο κακές συνθήκες που δεν μπορώ ούτε να κοιτάζω τους ανθρώπους στο πρόσωπο. Ποιος θα λογοδοτήσει για όσα έχω υποφέρει εγώ και η οικογένειά μου; Ένα μήνα αργότερα, πήγα στο δικαστήριο για να ξαναζητήσω τα προσωπικά αντικείμενα του συζύγου μου. Μου είπαν ότι τα έβαλαν σε ένα κουτί και αν ήθελα μπορούσα να τα πάρω. Τα μετέφερα σε ένα ταξί με τη συνοδεία των αστυνομικών. Ενώ ήμασταν έτοιμοι να αναχωρήσουμε ξαφνικά ακούστηκε ένα σφύριγμα και το ταξί σταμάτησε. Οι αστυνομικοί μου είπαν πως ο εισαγγελέας διέταξε να συναντηθεί μαζί μου. Πήραμε πάλι τα αντικείμενα από το ταξί και στη συνέχεια ανέβηκα στον επάνω όροφο μαζί με τον εισαγγελέα. Με ανέκρινε σαν να ήμουν τρομοκράτης. Τελικά, κατάφερα να μαζέψω τα πράγματα και να φύγω από εκεί. Οι αστυνομικοί έρχονται ακόμα σπίτι μου και ρωτούν για τον σύζυγό μου. Λένε στους γείτονές μου ότι ο άντρας μου είναι τρομοκράτης και ότι πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί με αυτόν. Με άλλα λόγια επιχειρούν να κάνουν τους γείτονές μου να χάσουν τη συμπάθειά τους προς εμάς προκειμένου να μείνουμε μόνοι μας. Πείτε μου ποιος θα σβήσει αυτές τις εμπειρίες από τη μνήμη μου; Πώς θα γιατρευτούν αυτές οι πληγές από την ψυχή μου; Χωρίς να του επιτρέπεται να υπερασπιστεί τον εαυτό του, ο σύζυγός μου αρχικά τέθηκε σε αργία και στη συνέχεια απολύθηκε. Δεν μπορώ σε καμία περίπτωση ως σύζυγος να εγκρίνω την απόλυσή του. Θα επιθυμούσα να μπει ένα τέλος σε αυτές τις αδικίες και να εξαφανιστούν οι πληγές του άντρα μου, της οικογένειάς μου και όλων αυτών των απελπισμένων συζύγων που βρίσκονται σε όμοια με εμένα θέση.

[32 - Χωρίς ημερομηνία]

Παρόλο που υπηρετούσε 3 χρόνια στην επαρχία Υ, και είχε ολοκληρώσει το έργο του στην ανατολική περιοχή, ο Χ διορίστηκε στην επαρχία ΥΥ ως εισαγγελέας το 2011. Κατά την περίοδο έκτοτε, υπηρέτησε ως εξειδικευμένος εισαγγελέας σε υποθέσεις τρομοκρατίας. Παρά το γεγονός ότι είχε ήδη συμπληρώσει 3 χρόνια, υποχρεωτικής περιόδου υπηρεσίας, παρέμεινε οικειοθελώς για επιπλέον δύο χρόνια. Το 2015, περίοδος κατά την οποία η ειρηνευτική διαδικασία είχε λήξει και οι τρομοκρατικές επιθέσεις αυξήθηκαν δραματικά, αυτός υποστήριξε τους συναδέλφους του που μόλις πρόσφατα είχαν προσληφθεί. Αφού πέρασε 8 χρόνια υπηρεσίας στην ανατολική και νοτιοανατολική επαρχία κάτω από δύσκολες συνθήκες και εκτελώντας τα καθήκοντά του με αυτοθυσία, διορίστηκε στην επαρχία ΥΥ. Ενώ ο ίδιος σκεφτόταν ότι θα ξεκινούσε μια νέα ζωή, εντούτοις κρατήθηκε και στη συνέχεια συνελήφθηκε με την κατηγορία ότι είχε διασυνδέσεις με ένοπλη τρομοκρατική οργάνωση και ότι συμμετείχε στην απόπειρα πραξικοπήματος, και χωρίς κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο ή μαρτυρία των συναδέλφων του και χωρίς συγκεκριμένα γεγονότα που να καταγγέλονται από τους συναδέλφους του, χωρίς να τον αναγνωρίζουν, τον ανακρίνουν αναφορικά με ποιόν ψήφισε στις εκλογές του HSYK, που πραγματοποιήθηκαν το 2014.

[33 - Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι σύζυγος του Δικαστή Χ, ο οποίος εργάζεται στο Ανώτατο Δικαστήριο. Έχει πάνω από 20 χρόνια επιτυχημένης υπηρεσίας ως δικαστής. Εργάστηκε στο δικαστήριο μέχρι τις 15 Ιουλίου και ώρα 5.30 μ.μ. Όταν επέστρεψε σπίτι, άρχισε να εργάζεται πάνω σε ένα νέο δικό του βιβλίο σχετικά με το ποινικό δίκαιο. Ήταν μια συνηθισμένη ημέρα για εμάς. Όλα ήταν ωραία μέχρι αργά το βράδυ. Αν και είχαμε πληροφορηθεί σχετικά με την απόπειρα πραξικοπήματος από την τηλεόραση, εντούτοις, όπως όλοι, έτσι και ο σύζυγός μου κατηγορείται ότι συμμετείχε στο στρατιωτικό πραξικόπημα. Είναι ο πιο γελοίος ισχυρισμός που έχω ακούσει ποτέ στη ζωή μου. Ως αποτέλεσμα, ο σύζυγός μου βρίσκεται φυλακισμένος στην φυλακή Υ, και έχει καταστραφεί εντελώς η ζωή μου. Πρώτον, πέρασε 5 ημέρες ανακρινόμενος. Κατά τη διάρκεια των πέντε ημερών, δεν υπήρξε καμία ενημέρωση από τα όργανα επιβολής του νόμου σχετικά με το πού βρισκόταν ή σχετικά με την κατηγορία που τον βάραινε. Όλα τα περιουσιακά μας στοιχεία κατασχέθηκαν. Έλαβα ένα μήνυμα από το γιο μου ότι το διαβατήριό του ανακλήθηκε, χωρίς κανένα λόγο εκτός από τον πατέρα του. Ήμουν συγκλονισμένη όταν είδα τον άντρα μου. Έχασε βάρος, με κοίταξε τόσο κουρασμένος και χλωμός. Είχα την ευκαιρία να του μιλήσω μόλις μερικά λεπτά πίσω από τα κάγκελα του κελιού. Μου είπε. «Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης, η κατάσταση ήταν απλά τρομερή». Αυτός περίμενε για 5 ημέρες να οδηγηθεί σε ανάκριση μέσα σε ένα φοβερό κελί μαζί με περίπου 30 άτομα, ξαπλωμένος κάτω στο πάτωμα. Δύο φορές την ημέρα τους έδιναν φαγητό, το οποίο ήταν ένα κομμάτι μπαγιάτικο ψωμί με μαρμελάδα. Εξαιτίας του φαγητού όλοι είχαν διάρροια. Τους αντιμετώπιζαν σκληρά για να τους εξαναγκάσουν να ομολογήσουν. Η πρόθεσή τους ήταν να τους κρατήσουν φυλακισμένους για 30 ημέρες, εντός δηλαδή του πλαισίου του μέγιστου χρονικού ορίου κράτησης υπό το καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Όμως, ενημερώθηκαν ότι μια αντιπροσωπεία για τα ανθρώπινα δικαιώματα επρόκειτο να επισκεφθεί την φυλακή. Αυτός ήταν ο λόγος που εκκένωσαν την φυλακή με την πρόφαση ότι γίνονται εργασίες συντήρησης. Ανακρίθηκε βιαστικά, συνελήφθη και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στη φυλακή Υ. Αν και το κελί ήταν για ένα άτομο, εντούτοις ο ίδιος βρισκόταν εκεί μαζί με 6 άτομα. Για τον λόγο αυτό και έπρεπε να κοιμούνται ο ένας μετά τον άλλον μόνο για δύο ώρες κάθε ημέρα. Δεν υπήρχαν αρκετά κρεβάτια για τον κάθε έναν από αυτούς. Υπήρχε ζεστό νερό μόνο για 2,5 ώρες την εβδομάδα και ήταν αδύνατο για τον λόγο αυτό να πλυθούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι. Παρόλο που η διεύθυνση της φυλακής δεν τους παρείχε είδη βασικής ανάγκης όπως παντόφλες, πετσέτες,εσώρουχα, δεν μου επέτρεπαν να του φέρω τίποτα. Η φυλακή έχει ένα κατάστημα από το οποίο οι φυλακισμένοι μπορούσαν να ψωνίσουν. Αλλά είναι τόσο ακριβά και δεν είναι εύκολο να βρεί

κάποιος ότι χρειάζεται. Μερικές φορές χρειάζεται περισσότερο από ένα μήνα για να δώσει μία απλή παραγγελία. Όταν τον επισκέφθηκα την τελευταία φορά, δυστυχώς έμαθα ότι φυλακίστηκε σε ένα σκοτεινό, μικρό κελί για δέκα ημέρες και πιστεύω ότι είναι ακόμα εκεί. Είναι εντελώς αυθαίρετη απόφαση της διοίκησης της φυλακής χωρίς προηγούμενη ενημέρωση του ιδίου ή του δικηγόρου του. Έχει υποβάλει τόσα πολλά αιτήματα για να πληροφορηθεί τον λόγο της κράτησής του. Δεν έχουν απαντήσει σε κανένα μέχρι στιγμής. Αντέδρασε και ζήτησε πολλές φορές να συναντήσει τον διευθυντή της φυλακής. Τελικά πληροφορήθηκε ότι φυλακίστηκε κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας με το υπουργείο δικαιοσύνης. Εφημερίδες, βιβλία απαγορεύονται στο κελί του. Το κελί του είναι πολύ βρώμικο. Έχει εκτεθεί σε ψυχολογικά και πνευματικά βασανιστήρια για ημέρες. Τα χέρια του έτρεμαν συνεχώς όταν τον είδα. Με κοίταξε σωματικά και ψυχολογικά εξαντλημένος. Καταρρακώθηκα όταν τον είδα έτσι. Ήταν τόσο λυπηρό. Ποτέ δεν τον ξεχνώ καθόλου. Είναι αδύνατο να κοιμηθώ όταν σκέφτομαι ότι βρίσκεται κάτω από αυτές τις φοβερές συνθήκες. Επισκέφθηκα τον γενικό διευθυντή φυλακών στο υπουργείο Δικαιοσύνης. Ρώτησα τον λόγο για τον οποίο συμπεριφέρονται στον σύζυγό μου με τον τρόπο αυτόν και γιατί τον έβαλαν στην απομόνωση για μέρες. Μου είπε ότι «ο σύζυγός μου δεν υποστήριζε τον υπέρ κυβερνητικό υποψήφιο της δικαστικής ένωσης (YBP) στις εκλογές των δικαστηρίων". Είπα ότι ο σύζυγός μου είναι αθώος, δεν έκανε τίποτα. Ο σύζυγός μου είναι φυλακισμένος. Είναι σαφώς παράνομο. Δεν υπάρχει πουθενά πρόβλεψη για κάτι τέτοιο. Όλες οι πόρτες κλείνουν για εμένα μία προς μία. Ο μόνος τρόπος που μου απέμεινε για να διαμαρτυρηθώ είναι να γράφω.

[34 - Χωρίς ημερομηνία]
Είμαι ένας από τους χιλιάδες δικαστές που απολύθηκαν και κρατήθηκαν μετά το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 2016 εναντίον της εκλεγμένης κυβέρνησης της Τουρκίας. Πληροφορήθηκα την απόπειρα στρατιωτικού πραξικοπήματος στις 15 Ιουλίου παίζοντας με τα παιδιά μου στο σπίτι. Καταδικάζω έντονα κάθε προσπάθεια ανατροπής της δημοκρατικής τάξης με στρατιωτικά πραξικοπήματα. Οι αξιωματούχοι της τουρκικής κυβέρνησης θα πρέπει να διερευνήσουν τα εγκλήματα, που διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια της απόπειρας πραξικοπήματος, συμπεριλαμβανομένης της πρόκλησης σωματικών βλαβών, οι δε υπεύθυνοι θα πρέπει να καταλογιστούν. Οι αρχές πρέπει να διερευνήσουν τα γεγονότα, σεβόμενες όμως ταυτόχρονα πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και τις γενικές αρχές του δικαίου όπως, μεταξύ άλλων, το τεκμήριο αθωότητας, την ατομική ποινική ευθύνη και τιμωρία, την αρχή καμία ποινή χωρίς νόμο, την αρχή της μη αναδρομικότητας του ποινικού νόμου, την ασφάλεια δικαίου, το δικαίωμα υπεράσπισης και την ισότητα των όπλων. Έχω υπηρετήσει τη χώρα μου εδώ και 10 χρόνια ως δικαστής και ποτέ δεν έλαβα μέρος σε παράνομες δραστηριότητες. Εκτέλεσα τα καθήκοντά μου σε υψηλό επίπεδο και έχω διοριστεί ως δικαστής πρώτου βαθμού από το Ανώτερο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK). Εκτός από αυτήν την τρέχουσα έρευνα, δεν έχω ουδέποτε κατηγορηθεί ή ανακριθεί. Στις 16 Ιουλίου, την επομένη της απόπειρας πραξικοπήματος, το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) εξέδωσε κατάλογο 2.745 δικαστών και εισαγγελέων, οι οποίοι τέθηκαν σε αργία με την αιτιολογία ότι υπήρχαν υπόνοιες ότι ήταν "μέλη της φετουλαχιστικής τρομοκρατικής οργάνωσης / Παράλληλη Κρατική Δομή (Feto / PYD).» Αναρωτιέμαι πώς είναι δυνατόν τόσοι δικαστές και εισαγγελείς να τίθενται σε αργία μόνο μία ημέρα μετά την απόπειρα πραξικοπήματος. Πρέπει να υπήρχε μία προκαθορισμένη λίστα δεδομένου ότι μέσα στον κατάλογο εμπεριέχονταν ονόματα δικαστών και εισαγγελέων, που είτε είχαν ήδη αποβιώσει ή είχαν ήδη συνταξιοδοτηθεί. Η λίστα αυτή μπορεί να είχε συγκροτηθεί μετά την εκλογή του Ανώτερου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων το 2014. Σύμφωνα με το κυβερνητικό διάταγμα της 23ης Ιουλίου, οι δικαστές και οι εισαγγελείς "που εκτιμάται ότι είναι μέλη τρομοκρατικών οργανώσεων ή δομών, οντοτήτων ή ομάδων που εκτελούν δραστηριότητες τις οποίες το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας έχει κρίνει ως επικίνδυνες για την εθνική

ασφάλεια ή εκτιμάται ότι συνδέονται ή έρχονται σε επαφή μαζί τους» απομακρύνονται μόνιμα από τις θέσεις τους και τους απαγορεύεται μόνιμα να ασκούν το επάγγελμα του δικαστή ή του εισαγγελέα. Με απόφαση του δικαστηρίου της 31ης Ιουλίου παγώνουν τα περιουσιακά στοιχεία 3048 δικαστών και εισαγγελέων υπό διερεύνηση. Το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) με απομάκρυνε μόνιμα από τα καθήκοντά μου στις 24 Αυγούστου 2016. Το όνομά μου, μαζί με χιλιάδων άλλων, δημοσιεύθηκε από τις αρχές στην επίσημη εφημερίδα της κυβέρνησης και σχεδόν σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μέσα σε λίστες δικαστών και εισαγγελέων που απολύθηκαν εξαιτίας υπονοιών για τρομοκρατία. Στις δημοκρατικές κοινωνίες ισχύουν ειδικές εγγυήσεις για τα μέλη της δικαστικής εξουσίας με σκοπό την προάσπιση της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας τους. Εάν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι κάποιος δικαστής ή εισαγγελέας ενήργησε ασυμβίβαστα με τη ιδιότητά του, η απόλυσή του πρέπει να υπόκειται στον αυστηρότερο έλεγχο και με τις υψηλότερες απαιτήσεις αποδείξεων. Οι σχετικές αποφάσεις του Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) δεν πληρούσαν τα κριτήρια αυτά. Ενώ εκθέτοντας εκτενώς την απειλή που θέτει η FETÖ, περιλαμβανομένων ανεκδοτικών παραδειγμάτων περί συμμετοχής δικαστών και εισαγγελέων, οι αποφάσεις αυτές περιελάμβαναν στο διατακτικό τους μία καθολική, στερεότυπη και μη εξατομικευμένη αιτιολογία στην οποία απλώς παρατίθονταν δύο κατάλογοι με 2845 και 543 ονόματα αντιστοίχως. Οι υποθέσεις στις οποίες αναφέρεται η απόφαση δεν σχετίζονταν με εμένα. Σύμφωνα με το νόμο περί εισαγγελικών λειτουργών υπ' αριθ. 2802, πριν επιβληθεί πειθαρχική ποινή, πρέπει να διεξαχθεί από έναν επιθεωρητή πειθαρχική έρευνα. Τουλάχιστον σε ένα ελάχιστο επίπεδο τα πρόσωπα πρέπει να έχουν πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν εναντίον τους, προκειμένου να μελετήσουν την υπόθεσή τους πριν ληφθεί απόφαση. Οι αρχές της "αντικειμενικότητας" και της "αμεροληψίας" έχουν παραβιαστεί καθώς δεν ήμουν σε θέση να υπερασπιστώ τον εαυτό μου πριν από τις σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελείς (HSYK). Παρόλο που ζήτησα τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την προσωπική μου ευθύνη, το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) δεν απάντησε καν. Εν ολίγοις το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) απέλυσε δικαστές και εισαγγελείς με βάση μια "αξιολόγηση" (και όχι μια αιτιολογημένη απόφαση) της ιδιότητάς τους ή των επαφών τους, χωρίς να έχουν τηρηθεί οι συνταγματικές ή νομοθετικές διασφαλίσεις που αποσκοπούν στην προστασία των μελών της δικαστικής εξουσίας. Όταν άκουσα ότι το γραφείο των εισαγγελέων της Άγκυρας είχε εκδώσει απόφαση για κράτηση 2740 δικαστών και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, πήγα στην αστυνομία. Με κράτησαν υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης για 5 ημέρες κάτω από πολύ κακές συνθήκες και υποβλήθηκα σε κακομεταχείριση (όχι βασανιστήρια). 5 ημέρες αργότερα, κατηγορήθηκα ότι είμαι μέλος του FETÖ / PDY, χωρίς να έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και το νόμο (νόμος περί εισαγγελέων υπ' αριθ. 2802), διασφαλίσεις με σκοπό την προστασία των μελών της δικαστικής εξουσίας. Κατά τη διάρκεια της ακρόασης, ο δικαστής είπε ότι κατηγορούμαι ότι ανήκω στο FETÖ / PDY, αλλά ούτε ο δικαστής ούτε ο εισαγγελέας προσκόμισαν οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο, προκειμένου να υποστηρίξουν την αποδιδόμενη σε εμένα ποινική κατηγορία. Σύμφωνα με το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατά την εκτίμηση της αναγκαιότητας της επιβολής προσωρινής κράτησης πριν την ακροαματική διαδικασία, τα δικαστήρια πρέπει, κατ' ελάχιστον, να έχουν αποδείξεις προκειμένου να στοιχειοθετηθεί η εύλογη υπόνοια ότι το πρόσωπο διέπραξε ένα έγκλημα. Προκειμένου να δικαιολογηθεί μία εκτεταμένη προσωρινή κράτηση, τα δικαστήρια στηρίζονται σε αποδείξεις τέλεσης συγκεκριμένων πράξεων και σε προσωπικές περιστάσεις σχετικά με τον κατηγορούμενο που να δικαιολογούν την παράταση της κράτησης. Οι αντίρρήσεις μου κατά της κράτησης και σύλληψής μου απορρίφθηκαν παρόλο που δεν υπήρχαν ενδείξεις ατομικής ενοχής. Από την άλλη πλευρά, η γυναίκα μου η οποία εργαζόταν σε ένα υπουργείο, απολύθηκε μόνιμα με το διάταγμα

της 01.09.2016. Εκτός αυτού, μου επιβλήθηκε δια βίου απαγόρευση εργασίας στον δημόσιο τομέα (που περιλαμβάνει και την πρακτική άσκηση δικηγορίας), επιβλήθηκε ακόμα η ακύρωση των διαβατηρίων όλων των μελών της οικογένειάς μου, η έξωση από το σπίτι μου και το πάγωμα όλων των περιουσιακών στοιχείων μου, τα οποία μου δημιούργησαν περιττές δυσκολίες και θυματοποίησαν την οικογένειά μου. Όλα τα περιουσιακά μου στοιχεία κατασχέθηκαν, πράγμα που αποτελεί και ένα είδος τιμωρίας όχι μόνο για μένα, αλλά και για τη γυναίκα μου και τα παιδιά μας. Ως εκ τούτου, χάσαμε όλο μας το εισόδημα. Κάθε μέτρο που μεταχειρίζεται τα μέλη της οικογενείας ενός υπόπτου ως πιθανών υπόπτων και των ιδίων, δεν θα έπρεπε να υπάρχει σε μια δημοκρατική κοινωνία, ακόμη και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Εγώ απολύθηκα και συνελήφθηκα χωρίς αιτία και όλα αυτά δημιούργησαν περιττές κακουχίες και θυματοποίησαν όχι μόνο εμένα, αλλά και τη γυναίκα μου και τα παιδιά μας. Ως αποτέλεσμα, οι γενικές αρχές του δικαίου, όπως, το τεκμήριο αθωότητας, η ατομική ποινική ευθύνη και τιμωρία, η αρχή της μη επιβολής ποινής χωρίς νόμο, η αρχή της μη αναδρομικότητας του ποινικού νόμου, η ασφάλεια δικαίου, το δικαίωμα υπεράσπισης, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και η ισότητα των όπλων πρέπει να είναι αποτελεσματικά στην Τουρκία.

[35 - Χωρίς ημερομηνία]
Στις 16/07/2016 γύρω στις 04.00μ.μ., ενώ η απόπειρα πραξικοπήματος δεν είχε ακόμα κατασταλεί, ο αναπληρωτής εισαγγελέας Necip Iscimen από το γραφείο του γενικού εισαγγελέα στην Άγκυρα, Γραφείο εγκλημάτων κατά της συνταγματικής τάξης, δήλωσε στο Haberturk Chanel ότι εκδόθηκε ένταλμα για την κράτηση ορισμένων δικαστών και εισαγγελέων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας και των μελών του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Εφόσον η απόπειρα πραξικοπήματος δεν είχε ακόμη κατασταλεί και οι υπαίτιοι αυτής της απόπειρας δεν είχαν ακόμη προσδιοριστεί πλήρως, είναι σαφές ότι το ένταλμα για κράτηση και θέση σε αργία είχε ως στόχο τους δικαστές και τους εισαγγελείς. Έμαθα για τις αποφάσεις του γραφείου σχετικά με την αργία των δικαστών και των εισαγγελέων στις 16/07/2016 (2745 δικαστές και εισαγγελείς). Όταν έφτασα στο σπίτι μου γύρω στις 18:00 και είδα ότι το σπίτι μου είχε ερευνηθεί και η κλειδαριά είχε αλλαχθεί, συνειδητοποίησα ότι είχε ήδη αποφασισθεί ότι θα έπρεπε να συλληφθώ και εγώ και έτσι πήγα προσωπικά στο Αρχηγείο της Αστυνομίας και παραδόθηκα. Κρατήθηκα στα κρατητήρια της αστυνομίας για 3 ημέρες. Έμεινα εκεί, με 10 άτομα σε ένα κελί για 5 άτομα, σε ένα ζεστό και χωρίς αέρα περιβάλλον. Μόνο ξηρή τροφή μας δόθηκε από τη φυλακή και είχα κάποια προβλήματα, αφού δεν υπήρχαν ξεχωριστές τουαλέτες ανδρών και γυναικών και υπήρχε μόνο ένα μπάνιο. Θα μπορούσα μόνο να κάνω ντους με κρύο νερό. Η κατάσταση αυτή είναι αντίθετη προς το άρθρο 93 της CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu - Republic Court/Common Law) και στο άρθρο 25 του Κανονισμού Κατασχέσεων-Επιτήρησης-Έρευνας-. Τα χέρια μου ήταν δεμένα με χειροπέδες πίσω από την πλάτη μου και τραυματίστηκαν. Σε αντίθεση με το άρθρο 21 των προαναφερθέντων κανονισμών, δεν μου επιτρέπεται να βλέπω τα μέλη της οικογένειάς μου ή τον δικηγόρο μου κατά τη διάρκεια της κράτησής μου. Το σπίτι μου ερευνήθηκε παράνομα κατά την απουσία μου. Δεδομένου ότι το Ποινικό Δικαστήριο εξέδωσε το αμφισβητήσιμο ένταλμα έρευνας " ad-hoc " μεταξύ 16/07/2016 και 17/07/2016 " , η νόμιμη περίοδος έρευνας ξεκίνησε στις 16/7/2016 στις 00:00 πμ και έληξε στις 23:59μμ. Έτσι, αν και η έρευνα θα μπορούσε να γίνει μόνο μέχρι τις αρχές της 17/07/2016 ήτοι από τις 00:00πμ το σπίτι μου ερευνήθηκε παράνομα στις 02:30πμ της 17/07/2016. Το άσυλο της κατοικίας μου παραβιάστηκε και τα υπάρχοντά μου κατασχέθηκαν παράνομα χωρίς την έγκρισή μου. Σύμφωνα με το άρθρο 88 του νόμου περί Δικαστών και Εισαγγελών υπ' αριθμ. 2802, αν οι δικαστές ή εισαγγελείς δεν συλληφθούν επ' αυτοφώρω για βαριά εγκλήματα, δεν επιτρέπεται να τεθούν υπό κράτηση, δεν μπορούν οι ίδιοι να τύχουν προσωπικά έρευνας ούτε όμως και τα σπίτια τους. Παρά την εν λόγω νομοθετική διάταξη η ενοχή μου αποφασίστηκε εκ των προτέρων χωρίς κανένα περιστατικό που να υποδεικνύει την επ' αυτοφώρο τέλεση

εγκλήματος, χωρίς αποδείξεις που να στοιχειοθετούν εύλογη αμφιβολία ή ισχυρή ποινική υποψία, και χωρίς να βασίζεται σε σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία. Εξάλλου, η έκδοση του εντάλματος σύλληψης και έρευνας βάσει του νόμου TCK άρθρα 309-314 σχετικά με τα μέλη των τρομοκρατικών οργανώσεων δεν αντιστοιχούν σε κανένα παγκόσμιο κανόνα δικαίου. Σύμφωνα με το άρθρο 119 του νόμου περί ποινικής διαδικασίας (CMK), διεξήχθη παράτυπη έρευνα. Σε αντίθεση με τα οριζόμενα στο άρθρο 119/4 της CMK, κανένας εισαγγελέας δεν παρίστατο στην έρευνα. Σε αντίθεση με το άρθρο 121 της CMK, αντίγραφο της διαδικασίας έρευνας δεν δόθηκε σε κανέναν από τους συμμετέχοντες / παριστάμενους. Σε αντίθεση με τα άρθρα 134 / 3-4- 5 της CMK, κατά την έρευνα του σπιτιού τα ψηφιακά υπάρχοντά μου κατασχέθηκαν χωρίς λήψη αρχείων IMAGE επιτρέποντας έτσι την ψηφιακή χειραγώγησή τους και μετατρέποντάς τα σε "Παράνομα Αποδεικτικά στοιχεία". Σε αντίθεση με το άρθρο 127/3 της CMK, μετά τη δήμευση των περιουσιακών στοιχείων, η διαδικασία αυτή δεν " εγκρίθηκε " από τον κατήγορο. Σε αντίθεση με το άρθρο 147 της CMK, κατά τη διάρκεια της λήψης της απολογίας μου από τον εισαγγελέα, οι ερωτήσεις ήταν «υπό τη μορφή έρευνας», σχετίζονταν με την προσωπική μου ζωή και αποσκοπούσαν στον προσδιορισμό των προσωπικών μου απόψεων και πεποιθήσεων, ενώ δεν υπήρξε ουσιαστικά ποινική δίωξη, ούτε παρουσιάστηκε καμία ισχυρή απόδειξη. Κατά τη διάρκεια που λαμβανόταν η απολογία μου, αναφέρθηκε στην προκαταρκτική έκθεση της HSYK (Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων) ότι η ανάκριση άρχισε, ενώ στην προκαταρκτική έκθεση του Εποπτικού Συμβουλίου διευκρινίστηκε ότι το υλικό της ανάκρισης δεν περιλαμβάνεται στον φάκελο. Στην προκαταρκτική έκθεση του Εποπτικού Συμβουλίου του Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων διευκρινίστηκε μόνο ότι «η ανάκριση για τον προσδιορισμό της ιδιότητας του μέλους τρομοκρατικής οργάνωσης είχε αρχίσει.». Από την άλλη πλευρά, ο εισαγγελέας είχε ήδη αποφασίσει την ενοχή μου για την κατηγορία της ένταξης σε τρομοκρατική οργάνωση και συμμετοχή σε απόπειρα πραξικοπήματος ενάντια στη συνταγματική τάξη και τέθηκα υπό κράτηση από άλλον εισαγγελέα, χωρίς να ληφθεί απολογία μου για τα αδικήματα αυτά. Η παράνομη μέθοδος ανάκρισης χρησιμοποιήθηκε από το Ποινικό Δικαστήριο κατά τη διάρκεια της ανάκρισης. Στις 20/07/2016, στις 6:00 π.μ., μας παρέλαβαν από την φυλακή και αφού ελήφθη η έκθεση του γιατρού και ασκήθηκε η ποινική δίωξη, περάσαμε 20 ώρες περιμένοντας μέχρι που ο δικαστής ξεκίνησε την ανάκριση γύρω στις 02:00 το βράδυ. Μας υποχρέωσαν να περιμένουμε χωρίς να κοιμηθούμε, χωρίς να ξεκουραστούμε μέσα σε πολυάριθμα μικρά δωμάτια και ήμασταν κουρασμένοι όταν μας πήραν για ανάκριση, έτσι το δικαίωμά μας στην υπεράσπιση περιορίστηκε. Η απαγόρευση των βασανιστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα παραβιάστηκε. Το ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από τον δικαστή του Ποινικού Δικαστηρίου είναι αντίθετο προς το νόμο. Στο άρθρο 309 του TCK, δεν υπάρχουν πράξεις που να εξειδικεύουν την επ' αυτοφώρο τέλεση του εγκλήματος της απόπειρας πραξικοπήματος. Σύμφωνα με το άρθρο 101/2 της CMK, δεν προέκυψαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να υποδηλώνουν εύλογη υπόνοια για την έκδοση εντάλματος σύλληψης. Σύμφωνα με το άρθρο 101/2-c της CMK, δεν αποδείχθηκε ούτε ένα γεγονός που να δικαιολογεί το μέτρο της κράτησης ή να αποδεικνύει ότι συγκεκριμένες πράξεις έλαβαν χώρα σε αυτή τη συγκεκριμένη υπόθεση. Σύμφωνα με το άρθρο 107/2 της CMK, η δυνατότητα να ενημερωθούν προσωπικά οι στενοί συγγενείς των κρατουμένων δεν παρασχέθηκε. Σύμφωνα με το άρθρο 88 του νόμου αριθ. 2902 περί δικαστών και εισαγγελέων, η επ' αυτοφώρο τέλεση είναι απαραίτητη προυπόθεση για την επιβολή σοβαρής ποινής, παραταύτα όμως εκδόθηκαν αποφάσεις κράτησης και σύλληψης. Το γεγονός ότι η επ' αυτοφώρο τέλεση δεν διαπιστώθηκε, υπογραμμίζει αυτή την κατάσταση. Το ένταλμα έρευνας που εκδόθηκε σε βάρος μου παραβίασε το τεκμήριο αθωότητας αναφέροντας: " δικαστές και εισαγγελείς που είναι μέλη της FETÖ ». Ο δικαστής διεξήγαγε την ανάκριση με την παρουσία δύο βαριά ένοπλων αστυνομικών σε αντίθεση με την " αρχή της δημοσιότητας». Ο δικαστής που εξέδωσε το ένταλμα έρευνας και ο δικαστής

που εξέδωσε το ένταλμα σύλληψης σε βάρος μου είναι σύζυγοι, και επομένως παραβιάζεται η αρχή της αμεροληψίας. Ένα ένταλμα για «προληπτική αναστολή καθηκόντων και ανάκριση» δικαστών και εισαγγελέων είναι άδικο ιδίως ενόψει του ότι στηρίζεται σε προκαταρκτική έκθεση του εποπτικού συμβουλίου του ανώτατου συμβουλίου δικαστών και εισαγγελέων που θεωρούνται ως μη λειτουργούντα θεσμικά όργανα . Η προκαταρκτική έκθεση απουσιάζει από τον εισαγγελικό φάκελο. Είναι σαφές ότι σε ένα περιβάλλον που στερείται εγγυήσεων για τη ζωή και την απρόσκοπτη άσκηση των εργασιακών καθηκόντων, η συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με 2745 δικαστές και εισαγγελείς και η σύνδεση των στοιχείων με δικαστές και εισαγγελείς σε μία προκαταρτική έκθεση, που χρονολογείται στις 16/07/2016, είναι φυσικά αδύνατη κατά τη κοινή πείρα, δεδομένου ότι θα χρειαζόντουσαν περίπου 260 ώρες για την προετοιμασία των καταλόγων, ακόμη και αν μόνο 5 λεπτά κατά μέσον όρο θα ήταν επαρκή για καθένα έναν δικαστή ή εισαγγελέα. Η μαύρη λίστα των δικαστών και των εισαγγελέων είναι αντίθετη προς το νόμο είναι μια προηγούμενη περίσταση. Ο προηγούμενος εισαγγελέας Α. διώχθηκε με βάση μια πρόχειρη και αβάσιμη προκαταρκτική έκθεση. Πέθανε μερικούς μήνες πρίν εξαιτίας καρδιακής προσβολής. Ο γενικός γραμματέας του ανώτατου συμβουλίου δικαστών και εισαγγελέων ανήρτησε όχι μέσω επίσημων καναλιών, αλλά στο λογαριασμό του στο Twitter " Μαζεύουμε τους μπάσταρδους του FETO " μαζί με έναν πίνακα που απεικονίζει τα κέντρα βαρυποινιτών. Η δήλωση αυτή στη συνέχεια επανακυκλοφόρησε από άλλο βοηθό γενικού γραμματέα. Αυτό δείχνει σαφώς ότι το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων, οι οποίοι πρέπει να είναι αμερόληπτοι, αντικειμενικοί, ανεξάρτητοι και να ενεργούν βάσει αποδεικτικών στοιχείων, συμπεριφέρονται υποκειμενικά και αβάσιμα. Ακόμη και αν υπήρχαν κάποια αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις υποτιθέμενες κατηγορίες, τα ονόματα των 2745 (αργότερα περισσότερα από 3700) δικαστών οι εισαγγελείς τα αποκάλυψαν δημόσια, όπως και τις απόψεις τους, χωρίς κανένα δισταγμό, γεγονός που οδήγησε σε μία μη αναστρέψιμη ζημία όλων των κατηγορούμενων, χωρίς αξιολόγηση της επαγγελματικής τους εργασίας, της θέσης τους, της ποιότητας και της ποσότητας της εκκρεμούσας εργασίας τους και της προσωπικής τους κατάστασης. Έτσι, η βάση της πειθαρχικής δίωξης και μια από τις πιο σημαντικές αρχές της Ποινικής Δικονομίας " η αρχή της ατομικής ποινικής ευθύνης " παραβιάστηκε. Δεν έχουν διευκρινισθεί οι ουσιαστικοί και νομικοί λόγοι για την επιβολή βαρύτατων ποινών, δεν έχουν συλλεχθεί απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία και η δυνατότητα συλλογής των εν λόγω απαλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων μας αφαιρέθηκε με την απόφαση της άμεσης σύλληψης και φυλάκισης. Ως εκ τούτου, το "τεκμήριο αθωότητας", "το δικαίωμα δικαστικής προστασίας" και "το Δικαίωμα στην ενεργό άμυνα" σύμφωνα με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, όλα έχουν περιοριστεί, υπονομεύοντας έτσι αυστηρά το «Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη». Στις 15/07/2016 αμέσως μετά την απόπειρα πραξικοπήματος πραγματοποιήθηκε συνάντηση της Γενικής Συνέλευσης του Ανώτατου Διοικητικού Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων. Στις 16/07/2016, πέντε τακτικά μέλη που είχαν επιλεγεί από το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και εισαγγελέων τέθηκαν σε αργία κατόπιν μίας παράτυπης διαδικασίας. Η απόφαση για κράτηση εκδόθηκε την ίδια ημέρα. Δύο μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 140 μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου και 48 μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας τέθηκαν υπό κράτηση. Δύο μέλη της προηγούμενης ολομέλειας που επέλεξε το δεύτερο γραφείο του Ανωτάτου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων και τα άλλα μέλη που επέλεξε η εκτελεστική εξουσία δεν μπόρεσαν να εκτιμήσουν αποτελεσματικά τις αποδείξεις ούτε να προχωρήσουν στην εξατομίκευση των κατηγοριών και τελικά εξέδιδαν υποκειμενικές αποφάσεις μέσα σε ένα χαοτικό περιβάλλον. Ο κατάλογος με πληροφορίες σχετικά με τους συζύγους των δικαστών και των εισαγγελέων που είχαν τεθεί σε αργία και οι επαγγελματικές τους πληροφορίες δημοσιεύθηκαν όχι μέσω των επίσημων διαύλων του Ανώτατου Συμβουλίου των Δικαστών και εισαγγελέων, αλλά μέσω διαδικτυακών τόπων όπως το «Adalet Gundemi» ή « Oda TV», και μέσω εφαρμογών όπως WhatsApp. Αυτές οι

λίστες επιβεβαιώθηκαν αργότερα. Με αυτόν τον τρόπο δικαστές, εισαγγελείς και οι οικογένειές τους ήταν δημόσια στοχοποιημένοι. Οι σύζυγοι που εργάζονταν σε δημόσιες υπηρεσίες τέθηκαν σε αργία επίσης. Η ανάρτηση μιας δήλωσης: " Τα μέλη της FETO πρέπει να εξαλειφθούν " , στη σελίδα Facebook του δικαστή που εξέδωσε το ένταλμα για κράτηση είναι αντίθετη προς την αρχή της αμεροληψίας του δικαστή. Δεδομένου ότι οι δικαστές και οι εισαγγελείς δεν μπόρεσαν να συναντηθούν με τους δικηγόρους υπεράσπισης τους πρίν την έκδοση των ενταλμάτων σύλληψης, παραβιάστηκε το Δικαίωμα στην Άμυνα και στη δίκαιη δίκη που ορίζεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Κατά τη διάρκεια της έρευνας στο σπίτι μου που διεξήχθη κατά την απουσία μου δεν λήφθηκαν αρχεία IMAGE των κατασχεθέντων lap topps και tablet, επιτρέποντας έτσι την ανεμπόδιστη χειραγώγηση αυτών με ψηφιακά εργαλεία. Δεκάδες αστυνομικοί άσκησαν πίεση και διέκοψαν τους κατηγορούμενους και τους δικηγόρους υπεράσπισης κατά τη διενέργεια της ανάκρισης που διεξήγαγε ο ανακριτής, παρεμποδίζοντας έτσι οποιαδήποτε ουσιαστική υπεράσπιση. Το ένταλμα σύλληψης και το ένταλμα αναστολής καθηκόντων χρησιμοποιήθηκαν ως μέθοδος εκφοβισμού και καταστολής των δικαστών και των εισαγγελέων, καθώς ορισμένοι δικαστές που απελευθέρωναν κρατούμενους και κάποιοι εισαγγελείς επίσης, στη συνέχεια τέθηκαν και αυτοί σε αργία και έπειτα συνελήφθησαν. Η σοβαρότητα της κατάστασης γίνεται ακόμα πιο σαφής όταν αντιληφθούμε ότι κάποιοι δικηγόροι υπεράσπισης τέθηκαν και αυτοί υπό κράτηση. Η αρχή του απαραβίαστου της κατοικίας και του χώρου εργασίας που ορίζεται στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα παραβιάστηκε με την παράνομη έκδοση εντάλματος έρευνας σε βάρος μου. Το δικαίωμά μου στην ιδιοκτησία που προβλέπεται στο άρθρο 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου αριθ. 1 της ΕΣΔΑ παραβιάστηκε με το ένταλμα κατάσχεσης σε βάρος μου. Το δικαίωμά μου στην ιδιοκτησία παραβιάστηκε ξανά όταν τα περιουσιακά μου στοιχεία παρανόμως πάγωσαν. Η συλλογή αποδείξεων κατά τον Ποινικό Κώδικα όπως καθορίζεται στο άρθρο 6 - δικαίωμα δίκαιης δίκης της ΕΣΔΑ- παραβιάστηκε. Η σωματική και πνευματική μου ελευθερία περιορίστηκε ως αποτέλεσμα της παράνομης φυλάκισης, βλάβη που δεν μπορεί να αποζημιωθεί επήλθε ήδη και θα συνεχίζεται. Έτσι, το δικαίωμά μου στην ελευθερία και ασφάλεια που ορίζεται στο άρθρο 5 της ΕΣΔΑ παραβιάστηκε. Το δικαίωμά μου στην απαγόρευση των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας και το δικαίωμά μου στην υπεράσπιση που προβλέπονται στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, παραβιάστηκαν με τη χρήση της μεθόδου της παράνομης ανάκρισης. Οι εγγυήσεις για το Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, που ορίζονται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, όπως: ανεξάρτητη δίκη, αμερόληπτη δίκη, τεκμήριο αθωότητας, άμεση ενημέρωση για τη φύση της κατηγορίας, επαρκή χρόνο για την προετοιμασία της υπεράσπισης και το δικαίωμα σε μια δικαιολογημένη ποινή έχουν παραβιαστεί.

[36 - Χωρίς ημερομηνία]

Εργάστηκα ως εισαγγελέας για έξι χρόνια στην Τουρκία. Μετά το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 2016, συνελήφθηκα και στη συνέχεια κρατήθηκα με την κατηγορία της συμμετοχής ή της επαφής με την FETÖ / PDY (Οργανισμός Τρομοκρατίας Fethullah / παράλληλη κρατική δομή) και της εμπλοκής στο αποτυχημένο πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου. Έχω τεθεί υπό κράτηση για περισσότερο από 8 μήνες χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο και εύλογη υπόνοια. Κατά τη διάρκεια της κράτησής μου το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, η αρχή της αθωότητας και η αρχή της προσωπικής ποινικής ευθύνης και τιμωρίας παραβιάστηκαν από τις αποφάσεις του εισαγγελέα και του δικαστηρίου. Τα εσωτερικά ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν κατά της κράτησης είναι αναποτελεσματικά, δεδομένου ότι οι αποφάσεις κράτησης και απελευθέρωσης δεν ελήφθησαν από τα ανεξάρτητα δικαστήρια, αλλά από τους δικαστές που τις εκδίδουν βάσει των οδηγιών του Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων (HCJP) και οι οποίοι δεν είναι ανεξάρτητοι από την εκτελεστική

εξουσία. Το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 667 που εγκρίθηκε μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα αίρει την ευθύνη των υπαλλήλων για τα μέτρα που ελήφθησαν κατά την κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Ωστόσο, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαπίστωσε ότι οι αιτήσεις των κρατουμένων δικαστών είναι απαράδεκτες, καθώς δεν εξάντλησαν τα εγχώρια ένδικα μέσα (η απόφαση HalilSari / Turkey and Merkan / Turkey του 2016). Μετά την κράτηση μου, περαιτέρω, απολύθηκα με απόφαση του HCJP χωρίς να ληφθούν υπόψη οι αρχές της ανεξαρτησίας και της ασυλίας των δικαστών που καθορίζονται στο Σύνταγμα της Τουρκικής Δημοκρατίας και στον Κώδικα Δικαστών και Εισαγγελέων άρθρο 3802. Συνολικά, 3628 οι δικαστές απολύθηκαν με βάση την πράξη νομοθετικού περιεχομένου με αριθμό 667. Η απόφαση περί των απολύσεων δεν ήταν εξατομικευμένη και αιτιολογημένη με βάση επαληθεύσιμα αποδεικτικά στοιχεία που λήφθηκαν κατά την προκαταρτική εξέταση, περαιτέρω δε, το HCJP μου αποστέρησε το δικαίωμα να υπερασπιστώ τον εαυτό μου αυτοπροσώπως. Επιπλέον, τα μέλη του HCJP που αποφάσισαν την απόλυση δεν ήταν ανεξάρτητα από την εκτελεστική εξουσία. Ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Συμβουλίων για το δικαστικό σώμα (ENCJ) αποφάσισε να αναστείλει το καθεστώς παρατηρητών του HCJP στις 8 Δεκεμβρίου 2016 μετά τη συλλογική απόλυση των Τούρκων δικαστών και εισαγγελέων. Το ENCJ, με την απόφασή του, υπογράμμισε ότι το HCJP δεν είναι πλέον όργανο ανεξάρτητο από την εκτελεστική εξουσία. Κατά τη διάρκεια της κράτησής μου, οι παραβιάσεις των δικαιωμάτων και των ελευθεριών μου συνεχίστηκαν, για παράδειγμα, μολονότι άσκησα έφεση κατά της κράτησής μου (και της παρατεταμένης κράτησης) και ζήτησα την απελευθέρωσή μου πολλές φορές το "πρωτοβάθμιο δικαστήριο" (όχι δικαστήριο) απέρριψε τις περισσότερες από τις αιτήσεις μου με ελλιπή και με μη εξατομικευμένη αιτιολογία. Οι αποφάσεις δεν μου έχουν κοινοποιηθεί. Ορισμένα από τα μέτρα σε σχέση με τους απολυμένους δικαστές, ποινικοποίησαν αδικαιολόγητα τα μέλη της οικογένειάς τους, για παράδειγμα, έξωση από το σπίτι που ανήκε στο κράτος και ακύρωση των διαβατηρίων όλων των μελών της οικογένειας. Τέλος το νομοθετικό διάταγμα νο 685 δεν προβλέπει νομικό μέσο στην περίπτωση παράνομης κράτησης από Τούρκους Δικαστές και Εισαγγελείς. Από την άλλη μεριά, το ένδικο μέσο που προβλέπεται στο διάταγμα αναφορικά με αιτήσεις στα δικαστήρια εναντίων παράνομων διαδικασιών και απολύσεων απαιτεί συνεργασία με τις τουρικές αρχές για να μπορέσει να έχει βασιμότητα ένα τέτοιο μέσο σχετικό με παραβίαση δικαιωμάτων.

[37 - Χωρίς ημερομηνία]

1. Είμαι πολίτης της Δημοκρατίας της Τουρκίας. Εργάστηκα ως μέλος του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αλλά τώρα, είμαι νομικός εμπειρογνώμονας που δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τον τίτλο του δικαστή ή τη δικαστική ταυτότητα, ούτε μπορώ να ασκήσω το δίκαιο. Θέλω να σας ενημερώσω για το πώς συνέβη αυτό και να διαδώσω τη φωνή των διωχθέντων δικαστών και εισαγγελέων.
2. Κατά τη διάρκεια των 30 χρόνων της επίσημης ζωής μου δεν είχα ποτέ διακρίνει κανέναν με βάση το φύλο, τη φυλή, τη γλώσσα, τη θρησκεία ή το θρησκευτικό δόγμα. Δεν ήμουν ποτέ υπό έρευνα. Δεν έλαβα ποτέ πειθαρχική ποινή. Δεν διατήρησα συνδέσεις ή σχέσεις με καμία πολιτική ομάδα, κόμμα, εκκλησία, οργάνωση κ.λπ. κατά τη διάρκεια της θητείας μου. Δεν είχα ενεργήσει από κοινού με κανένα τέτοιο σχηματισμό, ούτε υιοθέτησα κάποια στάση απέναντί τους.
3. Το 2010, διεξήχθη συνταγματικό δημοψήφισμα στην Τουρκία. Σύμφωνα με αυτό, η πλειοψηφία των μελών του Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK) έπρεπε να εκλέγεται από δικαστές και εισαγγελείς. Οι εκλογές προκηρύχθηκαν με έναν κατάλογο που δημιουργήθηκε για τη λήψη συγκατάθεσης, που περιείχε τις απόψεις του Υπουργού Δικαιοσύνης εκείνη την εποχή και των γραφειοκρατών των υπουργείων.
4. Μεγάλο μέρος των υποψηφίων από τον κατάλογο που υποστηρίζονταν από το υπουργείο επιλέχθηκαν στο Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων. Αφού η HSYK δημιουργήθηκε με αυτόν τον τρόπο, ο αριθμός των μελών του Ανώτατου

Δικαστηρίου αυξήθηκε κατά 137 μέλη, από 250 σε 387 και ο αριθμός των μελών του Συμβουλίου αυξήθηκε κατά 61 μέλη, από 95 σε 156, σύμφωνα με το νόμο 6110. Το 2011, διεξήχθησαν εκλογές από το HSYK για νεοσυσταθείσες συνδρομές και κενές θέσεις.

5. Καθώς συνέχισα να ασκώ τα καθήκοντά μου στο Ανώτατο Διικαστήριο με μεγάλη αφοσίωση, κυβερνητικοί αξιωματούχοι ενοχλήθηκαν από ορισμένες διαδικασίες ανάκρισης και ποινικής δίωξης που διεξήγαγαν ορισμένοι δικαστές και εισαγγελείς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους σε πρωτοβάθμια δικαστήρια ορισμένων επαρχιών και περιφερειών. Αυτοί οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι στόχευαν μέλη του δικαστικού σώματος ισχυριζόμενοι ότι τα μέλη του δικαστικού σώματος εμπλέκονται σε ορισμένες παράνομες ενέργειες.

6. Για να εξουδετερώσει, να αδρανοποιήσει και να απενεργοποιήσει μέλη του δικαστικού σώματος των οποίων οι δραστηριότητες, τα ιδανικά, οι σκέψεις και ο τρόπος ζωής δεν γινόταν αποδεκτή από την ομάδα που συνεργάστηκε κατά τη διάρκεια των εκλογών για την HSYK, κατά την διάρκεια των νέων εκλογών της HSYK, η κυβέρνηση δημιούργησε την Ένωση Δικαστικής Ενότητας (YBP) που περιελάμβανε δικαστές και εισαγγελείς που μοιράζονταν τις σκέψεις και τις ιδέες των γραφειοκρατών του υπουργείου. Συνεργάστηκε μαζί τους. Οι υποψήφιοι του YBP κέρδισαν τις εκλογές λόγω της υπόσχεσης περί αύξησης των αποδοχών των δικαστών και των εισαγγελέων (πράγματι, οι μισθοί αυξήθηκαν μετά τις εκλογές) και λόγω της υλικοτεχνικής στήριξης και της υποστήριξης των μεταφορών.

7. Η πρώτη κίνηση της HSYK, αφού τέθηκε σε ενεργό δράση με την υποστήριξη της κυβέρνησης, ήταν να καταρτιστούν κατάλογοι δικαστών και εισαγγελέων σε πρωτοβάθμια δικαστήρια για τους οποίους η HSYK πίστευε ότι δεν ψήφισαν τους υποψήφιους της HSYK. Οι θέσεις καθηκόντων και οι τίτλοι των δικαστών και των εισαγγελέων που κατέληξαν στους καταλόγους των αντιπάλων άλλαξαν σύμφωνα με πολλά διατάγματα χωρίς κανένα πραγματικό ή νόμιμο λόγο.

8. Η κυβέρνηση, αφενός, συνέχισε τις προσπάθειές της να αλλάξει τη δομή των Ανώτατων Δικαστηρίων με στόχο εκείνους που θεωρούσε ότι δεν εκτιμούν την κατάσταση των πραγμάτων και δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες της κυβέρνησης και, στη συνέχεια, να απαλλάξει από τα καθήκοντά τους όσους είχαν χαρακτηριστεί ως αντίπαλοι, λόγω των διαφορετικών τους απόψεων. Για να το διασφαλίσει εισήγαγε τον νόμο 6572 για να αυξήσει τον αριθμό των τμημάτων και των μελών του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, ακόμη και αν δεν υπήρχε καμία πραγματική ανάγκη ούτε και η αναγκαία υποδομή για την υποστήριξή του. Με αυτό το άρθρο, ο αριθμός των μελών του Ανώτατου Δικαστηρίου αυξήθηκε από 387 σε 516, ενώ ο αριθμός των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας αυξήθηκε από 156 σε 195. Μετά το στάδιο αυτό, σύμφωνα με τις επιθυμίες και τις προσδοκίες της κυβέρνησης, επιλέχθηκαν νέα μέλη από την HSYK και η δομή της ένταξης των Ανώτατων Δικαστηρίων άλλαξε. Αλλά η κυβέρνηση δεν ήταν ακόμα ικανοποιημένη, την Παρασκευή 1 Ιουλίου 2016 χωρίς να αναφερθεί κανένα νέο περιστατικό ή κάποια λογική και αντικειμενική αιτιολόγηση, εγκρίθηκε ένας νέος νόμος αριθ. 6723 στην Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας με σκοπό να απαλλάξει τα μέλη του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που θεωρείτο ότι δεν έδωσαν την ψήφο τους σε επικεφαλής των τμημάτων που υποστηρίζονταν από την κυβέρνηση, που θεωρούνταν αντίπαλοι και των οποίων το στυλ ζωής και η κοσμοθεωρία δεν γινόντουσαν αποδεκτά.

9. Ενώ αυτό το άρθρο βρισκόταν ακόμη στην Προεδρία της Δημοκρατίας και αναμενόταν να εγκριθεί, έγινε προσπάθεια πραξικοπήματος την Παρασκευή 15 Ιουλίου 2016. Μόνο 3-5 ώρες μετά την απόπειρα πραξικοπήματος, ενώ ήταν ακόμα άγνωστο τι ακριβώς συνέβη και πριν οι λεπτομέρειες των γεγονότων βγούν στο φως, έγιναν δηλώσεις σχετικά με ανακρίσεις που διεξήχθησαν από τους Γενικούς Εισαγγελείς της Δημοκρατίας, σύμφωνα με το αίτημα και την επιθυμία της κυβέρνησης, θαρρείς τα μέλη του Ανώτατου Δικαστηρίου, οι δικαστές και οι εισαγγελείς, de facto συμμετείχαν στο πραξικόπημα.

10. Στο πρώτο στάδιο, αποφασίσθηκε ότι 140 μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου, 2 Πρόεδροι Τμημάτων του Ανώτατου Δικαστηρίου, 48 μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου, 2 μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 7 μέλη του Στρατιωτικό Ανωτάτου Δικαστηρίου, 2 μέλη του Στρατιωτικού Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου και 2745 τοπικοί δικαστές και εισαγγελείς που εμπεριεχόντουσαν στις λίστες αντιπάλων και που επρόκειτο να απολυθούν, σύμφωνα με το νόμο 6723, θα πρέπει να αναζητηθούν, να κρατηθούν και να συλληφθούν

11. Αυτοί οι άνθρωποι τέθηκαν υπό κράτηση με κατηγορίες για προσπάθεια αφανισμού ή αλλαγής της συνταγματικής τάξης και συμμετοχής σε ένοπλη τρομοκρατική οργάνωση που ονομάζεται (Feto / PDY), ακόμα κι αν δεν βρέθηκε κανένα ουσιαστικό στοιχείο που να υποστηρίζει αυτή την κατηγορία, απολογίες δεν ελήφθηκαν, το τεκμήριο της αθωότητας παραβιάστηκε, και καμια σαφής δικαστική απόφαση δεν εκδόθηκε. Ένα μέρος των δικαστών αυτών αφέθηκε ελεύθερο υπό την προϋπόθεση του δικαστικού ελέγχου. Μετά από αυτό, ελήφθησαν επιπλέον αποφάσεις για να τεθούν 678, 189, 203 και 192, άρα συνολικά 1262 άτομα υπό κράτηση. Πάνω από 4000 μέλη του Ανώτατου Δικαστηρίου, Δικαστές και Εισαγγελείς επαύθησαν προσωρινά. Χιλιάδες δικαστές και εισαγγελείς, μέλη των Ανωτάτων δικαστηρίων και των μελών της HSYK και του Συνταγματικού Δικαστηρίου εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους. Στην αρχή ο μισθός πληρωνόταν κατά το ήμισυ. Στη συνέχεια ο μισθός δεν πληρωνόταν καθόλου. Οκτώ μήνες πέρασαν στο μεταξύ, αλλά καμία επίσημη ποινική δίωξη δεν είχε ασκηθεί.

12. Μετά από αυτό, αποφασίστηκε ότι οι δικαστές και οι εισαγγελείς (που είχαν επιλεγεί) από το HSYK και τα μέλη του Ανώτατου Δικαστηρίου που είχαν τοποθετηθεί σε κατώτερα δικαστήρια σύμφωνα με τον νόμο 6723, πρέπει να απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους. Στο διάταγμα το οποίο ψηφίστηκε με τη διαδικασία της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, αποφασίστηκε ότι «χωρίς να απαιτείται προηγούμενη καταδίκη δεν θα εργάζονται πλέον σε δημόσια υπηρεσία, δεν θα προσληφθούν στο δημόσιο άμεσα ή έμμεσα, θα τους αφαιρεθούν οι τίτλοι τους, δεν θα απασχοληθούν εκ νέου σε γραφεία που εκτελούσαν το καθήκον τους και θα πρέπει να εκδιωχθούν από τα δημόσια κτίρια ή κτίρια στέγασης που παρείχε το κράτος εντός δεκαπέντε ημερών, δεν θα επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τους τίτλους τους όπως επικεφαλής ή μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου, δικαστής ή εισαγγελέας και δεν θα είναι σε θέση να να επωφεληθούν από τα δικαιώματα που συνδέονται με αυτούς τους τίτλους».

13. Τα διαβατήρια αυτών των δικαστών, των εισαγγελέων και των συζύγων τους ακυρώθηκαν. Τα νομίμως καταχωρημένα όπλα τους κατασχέθηκαν. Τα περιουσιακά τους στοιχεία και τραπεζικοί λογαριασμοί τους δεσμεύτηκαν.

14. Επειδή οι υποστηρικτές της εξουσίας στα μέσα μαζικής ενημέρωσης χειραγωγούν την κοινή γνώμη, εξαιτίας της ατμόσφαιρας που δημιουργήθηκε όταν η κυβέρνηση ανακοίνωσε την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και λόγω της διακριτικής και κατασταλτικής συμπεριφοράς της HSYK που συμπεριφέρεται σαν να είναι ένα όργανο που συνδέεται άμεσα με κυβέρνηση, οι εισαγγελείς και οι δικαστές που διεξάγουν έρευνα για την απόπειρα πραξικοπήματος ανησυχούν ότι και αυτοί θα υποστούν τις ίδιες συνέπειες και έτσι αξιολογούν τους συναδέλφους τους ως προδότες και εχθρούς του κράτους και δεν αποφεύγουν να επιβάλουν βαρειές κατηγορίες.

15. Όταν ο νόμος 6723 έγινε δεκτός στην Τουρκική Μεγάλη Εθνοσυνέλευση, εκτελούσα το καθήκον μου ως μέλος του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Τη Δευτέρα 11 Ιουλίου 2016 μια ομάδα 21 μελών του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Συμβουλίου της Επικρατείας συγκεντρώθηκε μπροστά από το κτίριο του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Σύμφωνα με το άρθρο 25 «Ελευθερία της σκέψης και της γνώμης» και το άρθρο 26 «Ελευθερία έκφρασης και διάδοσης της σκέψης» του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Τουρκίας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, εξέδωσαν μία ανακοίνωση κατά του νόμου αριθ. 6723. Η δήλωση αυτή εμφανίστηκε ευρέως σε διάφορα μέσα ενημέρωσης, σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και σε δικτυακούς τόπους.

16. Μια μέρα μετά την εν λόγω εκδήλωση εμφανίστηκαν ειδήσεις με τίτλο "Η έρευνα ξεκίνησε σε 21 μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Συμβουλίου της Επικρατείας που συγκεντρώθηκαν για να διαμαρτυρηθούν για το νέο νόμο που αλλάζει τη δομή των ανώτατων δικαστηρίων" στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς.
17. Υπό αυτές τις συνθήκες, φαινόταν απίθανο να ξαναεπιλεγώ ως μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου. Για το λόγο αυτό, αποφάσισα να συνταξιοδοτηθώ.
18. Ο νόμος 6723 τέθηκε σε ισχύ με τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της 23/7/2016. Με το νόμο αυτό, όλα τα μέλη των δύο ανώτατων δικαστηρίων (Ανώτατο Δικαστήριο και Συμβούλιο της Επικρατείας) απολύθηκαν από το αξίωμα, σύμφωνα με τα Προσωρινά Άρθρα που προστέθηκαν στους νόμους για το Ανώτατο Δικαστήριο και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Εντός 2 ημερών από την 23/7/2016, όταν τέθηκε σε ισχύ ο νόμος, 75 μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και 267 μέλη του Ανώτατου Δικαστηρίου επανατοποθετήθηκαν από το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστών και Εισαγγελέων. Τα υπόλοιπα τοποθετήθηκαν σε δικαστήρια χαμηλότερου βαθμού, σε δικαστήρια ανάκρισης ή ποινικά.
19. Δεν μου δόθηκε καμία (επίσημη) ειδοποίηση. Επομένως, ούτε θα μπορούσα να υποβάλω αίτηση επανεξέτασης, ούτε θα μπορούσα να "αντιταχθώ" στη Γενική Συνέλευση.
20. Η ιδιότητα μου ως μέλος στο Ανώτατο Δικαστήριο υπονομεύθηκε από το Νόμο, ενώ στερήθηκα το δικαίωμά μου σε πραγματική προσφυγή. Το δικαίωμά μου για πρόσβαση στα δικαστήρια παραβιάστηκε. Για το λόγο αυτό, άσκησα έφεση απευθείας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.
21. Σύμφωνα με το Σύνταγμά μας και τις ρήτρες του Νόμου για τους Δικαστές και τους Εισαγγελείς δεν είναι δυνατόν να «επιβληθεί πειθαρχική ποινή στους δημόσιους υπαλλήλους χωρίς να τους παρέχεται το δικαίωμα να αμυνθούν». Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ένα πρόσωπο που κατηγορείται για αδίκημα έχει δικαίωμα υπεράσπισης. Το δικαίωμα υπεράσπισης είναι ένα καθολικό δικαίωμα.

22. Στην πραγματικότητα, είμαι υποχρεωμένος να αποδείξω την αθωότητά μου. Με άλλα λόγια, προσπαθώ να αποδείξω την αθωότητά μου, μολονότι δεν είμαι κατηγορούμενος για κάποιο συγκεκριμένο αδίκημα. Είναι δύσκολο, ακόμα και αδύνατο, να αποδείξουμε ότι κάτι δεν υπάρχει. Είναι πολύ πιο εύκολο να αποδείξουμε ότι υπάρχει κάτι. Εάν διαπράξω κάποιο αδίκημα, πρέπει να αποδειχθεί.
23. Το τεκμήριο αθωότητας διασφαλίζεται σύμφωνα με το άρθρο 38 και το άρθρο 15 του άρθρου 2 του Συντάγματός μας, αναγνωρίζεται επίσης ως καθολικό τεκμήριο σύμφωνα με το άρθρο 6, εδάφιο 2 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Έτσι, "κανείς δεν μπορεί να θεωρηθεί ένοχος μέχρι να επιβεβαιωθεί αυτή η ενοχή με δικαστική απόφαση".
24. Η δημοσίευση του ονόματός μου στην Επίσημη Εφημερίδα ως μέλος της οργάνωσης FETÖ / PDY και η στέρηση των πολιτικών μου δικαιωμάτων χωρίς καμία τελεσίδικη δικαστική απόφαση, χωρίς να μου αναγνωρίζεται το τεκμήριο αθωότητας, χωρίς να μου αναγνωρίζεται το δικαίωμα υπεράσπισης, χωρίς καμία αιτιολογία ή βασιζόμενοι σε κάποια απόδειξη που να εξηγεί τη σύνδεσή μου με την οργάνωση αυτή, αποτελεί σοβαρή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επιπλέον, η φράση "αποδεδειγμένα ένοχος σύνδεσης με την οργάνωση FETÖ / PDY" στην αιτιολόγηση της απόφασης είναι ισοδύναμη με την αντικατάσταση του δικαστηρίου / δίκης από τη Γενική Συνέλευση της HSYK. Ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 9 του Συντάγματός μας, "Η δικαστική εξουσία ασκείται από ανεξάρτητα δικαστήρια στο όνομα του τουρκικού έθνους".
25. Η Γενική Συνέλευση της HSYK έγραψε συλλογική αιτιολογία 60 σελίδων σχετικά με την απόφαση απόλυσης που αφορούσε 2847 άτομα. Το να γράφεται με αυτόν τον τρόπο μια αιτιολογία επί του θέματος που συνεπάγεται βαριές ποινές, όπως η απόλυση, παραβιάζει το δικαίωμα στη νομική ασφάλεια.

26. Σύμφωνα με την καθολική αρχή της ατομικής ποινικής ευθύνης, δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί ποινή σε ένα πρόσωπο λόγω αδικήματος άλλου προσώπου. Κανείς δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος για τις ενέργειες ενός άλλου ατόμου. Όλοι πρέπει να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις δικές τους ενέργειες. Παρά αυτήν την αρχή, η σύζυγός μου, η οποία εργάστηκε ως ιατρός βοηθός, παύθηκε προσωρινά, επειδή τέθηκα σε κράτηση και απολύθηκα από τη δημόσια διοίκηση. Μετά από αυτό, απολύθηκε από τη δημόσια υπηρεσία σύμφωνα με το διάταγμα που εκδόθηκε για την κατάσταση έκτακτης ανάγκης.
27. Αυτό δεν ήταν αρκετό για την HSYK, και ακριβώς επειδή απολύθηκα από τη δημόσια διοίκηση, ο γιος μου απολύθηκε επίσης.
28. Δεδομένου ότι ο λόγος απόλυσης από την επίσημη υπηρεσία είναι εγγεγραμμένος στη βάση δεδομένων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ως "OHAL / KHK" (διάταγμα που εκδόθηκε από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi), τότε θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτοί οι άνθρωποι σημαδεύονται και στιγματίζονται. Όταν κάνω αίτηση για εργασία, ο εργοδότης μου θα αρνηθεί να με προσλάβει δεδομένης αυτής της κατάστασης και θα παραμείνω άνεργος, πράγμα που στην πραγματικότητα θα οδηγήσει τον εαυτό μου και την οικογένειά μου να βρεθούμε αντιμέτωποι με τον θάνατο. Αυτός ο στιγματισμός δεν θα περιοριστεί στον εαυτό μου, θα επηρεάσει το μέλλον των παιδιών μου και επομένως θα επηρεάσει όλα τα μέλη της οικογένειάς μου.
29. Δεν είναι εύλογο, λογικό και συμβατό με το κράτος δικαίου ότι ένα Υπουργικό Συμβούλιο ή ένας Νομοθετικός Φορέας χρησιμοποιούν τη δικαστική αρχή εγκαθιστώντας έτσι ένα δικαστικό όργανο, με την έκδοση ετυμηγορίας σαν να υπήρχε μια σαφής πεποίθηση ότι πρέπει να δοθεί ετυμηγορία και να θεωρήσει τους δικαστές υπεύθυνους για μια απόπειρα πραξικοπήματος στις 15 Ιουλίου.
30. Η απόλυση από τη Γενική Συνέλευση της HSYK δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 25/8/2016. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του Ν. 6087, υπέβαλα σε εύθετο χρόνο την αίτησή μου για επανεξέταση της απόφασης της Γενικής Συνέλευσης. Παρόλο που δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση σχετικά με αυτό το θέμα, με άλλα λόγια, αν και η απόφαση δεν είχε ακόμη ολοκληρωθεί και η επίσημη υπόθεσή μου ήταν εκκρεμής, οι μισθοί μου τον Σεπτέμβριο, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο δεν πληρώθηκαν. Αναγκάστηκα να ασκήσω αγωγή στο διοικητικό δικαστήριο. Η αγωγή εκκρεμεί. Από τη μια απολύθηκα από τη δημόσια διοίκηση με τέτοιο τρόπο ώστε ποτέ δεν θα μπορώ πάλι να μπορέσω να εργαστώ στη δημόσια διοίκηση, από την άλλη πλευρά, αν και η επίσημη θέση μου ήταν ακόμα ισχυρή, δεν πληρώθηκα το μισθό που δικαιούμουν.

Συμπερασματικά
31. Όταν εκτελούσα το καθήκον μου ως μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου, προστέθηκα στον κατάλογο των αντιπάλων μόνο επειδή δεν αγκάλιασα το όραμα, την ιδέα και τον τρόπο ζωής της πολιτικής εξουσίας. Δεν επανεξελέγην ως μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου γιατί ήμουν παρών κατά την ανάγνωση μιας δήλωσης που επικρίνει ένα νόμο που γράφτηκε με σκοπό να τερματίσει την ιδιότητα μέλους μας. Μια απόφαση για την κράτησή μου, την έρευνα μου και τη σύλληψή μου εκδόθηκε το πρωί μετά την απόπειρα πραξικοπήματος που δεν θα αναγνώριζα ποτέ, καθώς είναι αντίθετη στη δημοκρατία και την εθνική βούληση. Ήμουν υπό κράτηση για 4 ημέρες. Μετά από αυτό απελευθερώθηκα υπό συνθήκες δίκης χωρίς σύλληψη. Δεδομένου ότι η ιδιότητα του μέλους μου έπαυε να ισχύει από το νόμο, διορίστηκα ως ανακριτής από την HSYK. Είχα προσωρινά παυθεί.
32. Την Τετάρτη 24 Αυγούστου 2016 απολύθηκα από τη δημόσια υπηρεσία. Το όνομά μου δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της HSYK και στην Επίσημη Εφημερίδα μαζί με ονόματα 2847 άλλων ανθρώπων σαν να ήμουν μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης. Με αυτό τον τρόπο καταδικάστηκα να ζήσω σαν τρομοκράτης. Το αίτημα επανεξέτασης μου απορρίφθηκε από την HSYK. Εν τω μεταξύ, αν και η εργασία μου ήταν επίσημα ακόμη εκκρεμής, οι μισθοί μου τον Σεπτέμβριο, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο δεν

πληρώθηκαν. Αν και ήθελα να αποσυρθώ, δεν ήμουν ακόμη σε θέση να το κάνω. Το διαβατήριο μου και τα διαβατήρια της οικογένειάς μου ακυρώθηκαν. Τα εγγεγραμμένα όπλα μου κατασχέθηκαν. Η τράπεζα που έπαιρνα το μισθό μου μονομερώς ακύρωσε την πιστωτική μου κάρτα, χωρίς καν να με ειδοποιήσει.
33. Σε σχέση με την απόλυση μου από τη δημόσια διοίκηση και κατά παράβαση της αρχής περί ατομικής ποινικής ευθύνης, η σύζυγός μου που εργαζόταν ως ιατρός βοηθός απολύθηκε από τη δημόσια υπηρεσία. Κατέληξα σε μια κατάσταση που δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω τον τίτλο του δικαστή, δεν μπορώ να βρω δουλειά σε καμία θέση και δεν μπορώ να ασκήσω το δίκαιο. Τα παιδιά μου βρίσκονται σε σοβαρή κατάσταση. Έλαβα έξωση από το κτίριο κρατικών καταλυμάτων και αναγκάστηκα να νοικιάσω ένα μέρος για να ζήσω. Δεν έχω πηγές εισοδήματος. Πέρασα 30 χρόνια εργασίας ως δικαστής.
34. Σας παρακαλώ να ακούσετε τη φωνή μας, να ενημερώσετε τα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα, να βοηθήσετε τους διεθνείς οργανισμούς, να ενδιαφέρεστε περισσότερο για τους διωχθέντες συναδέλφους σας και να συμπράξετε με περίπου 5.000 δικαστές και εισαγγελείς που κρατήθηκαν και έχασαν τη δουλειά τους.
35. Σας παρακαλώ να μην μοιραστείτε το όνομά μου ή τη διεύθυνσή μου με τις κρατικές αρχές της Δημοκρατίας της Τουρκίας και να τη διατηρήσετε εμπιστευτική. Πιστεύω ότι θα καταλάβετε γιατί υποβάλλω ένα τέτοιο αίτημα. Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα άλλο.

Ο δικαστής M. Tosun πέθανε κάτω από τη δίωξη του Ερντογάν
Ο Ερντογάν αφανίζει το δικαστικό σώμα και τους δικαστές:
Ο Mehmet Tosun, εισηγητής δικαστής του 11ου σώματος του κρατικού συμβουλίου της Τουρκίας, ήταν 29 ετών. Απολύθηκε υπό το πρόσχημα της απόπειρας πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου. Έχει παντρευτεί για ένα μήνα όταν συνελήφθη. Θα καλείται ως το δεύτερο θύμα που πέθανε στο δικαστικό σώμα κατά τη διάρκεια του πολιτικού πραξικοπήματος του Ερντογάν.
Ήταν το δεύτερο θύμα. Επειδή το πρώτο θύμα της δικαιοσύνης ήταν ο εισαγγελέας Seyfettin Yigit. Ήταν επίσης στη μαύρη λίστα επειδή δεν ψήφισε υπέρ των υποψηφίων μελών του ΕΔΔΕΚ του Ερντογάν, υποστήριξε τα μέλη του YBD, απολύθηκε μετά τις 15 Ιουλίου, συνελήφθη, διαμαρτυρήθηκε για την απόφαση απόλυσης, έγραψε επιστολές προς όλους τους κρατικούς αξιωματούχους, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου Ερντογάν. Έφυγε όταν η φωνή του δεν ακούστηκε και χαρακτηρίστηκε ως «τρομοκρατική» στην καρδιά, ο θάνατός του καταγράφηκε ως αυτοκτονία σε επίσημα αρχεία. Η ΕΣΥΚ απέρριψε την ένστασή του στην απόφαση απόλυσης λόγω του θανάτου του και δεν εξέδωσε ούτε ένα επίσημο συλλυπητήριο. Ακόμα και οι συνάδελφοί τους φοβούνταν να κατηγορηθούν ότι «βοήθησαν την τρομοκρατική οργάνωση (!)» Και δεν μπορούσαν να συμμετάσχουν στην κηδεία των συναδέλφων τους και φίλων.
Το δεύτερο θύμα, Mehmet TOSUN, νοσηλεύτηκε για μεγάλο διάστημα στο νοσοκομείο λόγω της ασθένειάς του, που ξεκίνησε πριν από 2 χρόνια, με βήχα και απλώθηκε στους πνεύμονές του. Αφού πήρε εξιτήριο, θεραπεύθηκε στο νοσοκομείο για 2-3 ημέρες το μήνα. Κατά τη διάρκεια της θεραπείας, έχασε 35 κιλά, έπεσε από 80 κιλά σε 45 κιλά. Τα βαριά φάρμακα που χρησιμοποίησε είχαν βλάψει το ανοσοποιητικό του σύστημα. Ήταν ένας καλός, αγαπητός, κύριος που αγαπούσε πάρα πολύ. Οι συνάδελφοί του τον βοηθούσαν στο έργο του, σκεπτόμενοι την υγεία του. Με την υποστήριξη της οικογένειάς του, μετά από χρόνια θεραπείας ανέκαμψε από την ασθένειά του, με σκοπό να παντρευτεί.
Στην ακμή της ζωής του, όταν είχε παντρευτεί μόλις για ένα μήνα, κατηγορήθηκε για συμμετοχή σε "τρομοκρατική οργάνωση", απολύθηκε από το επάγγελμα και συνελήφθη όταν σκέφτηκε ότι "έβαλε τη ζωή του σε δικαιώματα". Ωστόσο, οι ευσυνείδητοι συνάδελφοί του είπαν: «Δεν θα σας συλλάβουν για τις ασθένειες που έχετε υποστεί». Ήταν ένα ευαίσθητο πρόσωπο, έπαιρνε τις καταστάσεις κατάκαρδα. Οι αξιωματικοί που προπορευόταν μπροστά του, τον αντιμετώπιζαν σαν να ήταν

«προδότης», ούτε του έδωσαν ψωμί και νερό. Τέλος, όταν συνελήφθη και εισήλθε στη φυλακή, χαλάρωσε λίγο και είπε: "Ο τόπος αυτός είναι καλύτερος από την επιμέλεια (!)"
Μήνες που πέρασαν στη φυλακή, όλες οι αντιρρήσεις για κράτηση / σύλληψη απορρίφθηκαν με προδιατυπωμένες αποφάσεις. Ο θάλαμος ήταν γεμάτος, η υγιεινή και το οξυγόνο δεν ήταν αρκετές στη φυλακή. Η ασθένεια ήταν υποτροπιάζουσα πάλι. Εξεταζόμενος από γιατρό, η έναρξη της διαδικασίας θεραπείας δεν ήταν όπως ήταν εκτός φυλακής, όλα ήταν δύσκολα πίσω από τη γραφειοκρατία των σιδερένιων ράβδων. Εναντιώθηκε επίσης στην κράτηση / σύλληψή του προσθέτοντας έγγραφα σχετικά με την ασθένειά του, αλλά τα αιτήματά του "δεν ασκήθηκαν παραδεκτά".
Η ασθένεια στους πνεύμονές του έχει προχωρήσει. Μετά από επτά μήνες, δεν γράφτηκε κατηγορητήριο γι 'αυτόν, και ακόμη και χωρίς να γνωρίζει ποια και με τι αποδεικτικά στοιχεία κατηγορήθηκε, πριν από δύο ημέρες η ασθένειά του χειροτέρεψε στον θάλαμο και πέθανε χωρίς καμία προειδοποίηση. Τότε θάφτηκε και διαβάστηκε ως "Mehmet Tosun ο άνθρωπος" χωρίς τον τίτλο του "δικαστή".
Λένε ότι η καλοσύνη στην κακία είναι η καλή πράξη του ανθρώπου, η κακία προς την καλοσύνη είναι το έργο των κακών πνευμάτων.
Επειδή ήταν ο «άνθρωπος» του χαρακτήρα που μπορούσε να κάνει καλό ακόμη και σε εκείνους τους «κακοποιούς» που έκαναν κακό εναντίον του.
Μία θλιμμένη σύζυγος, και οι συνάδελφοί του που φοβούνται ακόμη και να κλάψουν που έφυγε.
ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του

Ο Μουράτ Αρσλάν, φυλακισμένος Τούρκος δικαστής, κερδίζει το Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Βακέλ Αβάτ το 2017

Σας μιλώ από μια φυλακή σε μια χώρα όπου αναστέλλεται το κράτος δικαίου, απομακρύνεται από τις δημοκρατικές αξίες, οι αντιφρονούντες σιωπούν, υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοσιογράφοι, άνθρωποι που ζητούν ειρήνη, άνθρωποι που φωνάζουν ότι τα παιδιά δεν πρέπει πεθαίνουν με ετικέτες ως τρομοκράτες και να φυλακίζονται. Φανταστείτε μια χώρα, όπου οι φυλακές γκρεμίζονται κομμάτια για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους μαχητές της ελευθερίας, σαν μια αυτοκρατορία του φόβου που βυθίζεται στο σκοτάδι. Ναι, είναι αλήθεια ότι η χώρα δεν έχει αντλήσει διδάγματα από τις δυσάρεστες εμπειρίες της Ευρώπης κατά τις αρχές του 20ου αιώνα, επομένως η χώρα ζει την ίδια εμπειρία του να γίνει πλέον εργαστήριο ολοκληρωτικών καθεστώτων.
Ωστόσο, δεν πρέπει να οδηγήσει κανέναν στην απελπισία. Δεν έχουμε βυθιστεί ποτέ στην απόγνωση. Στην πραγματικότητα, η ύπαρξη των παιδιών μας δεν μας επιτρέπει να είμαστε απελπισμένοι. Εάν υπάρχει κάποιος που παλεύει κάπου για δικαιώματα και ελευθερία και παίρνει το βύθισμα, τότε αυτό σημαίνει ότι υπάρχει πάντα κάποια ελπίδα για το μέλλον. Γι 'αυτό και ελπίζουμε να φτιάξουμε φρούριο και να οργανωθούμε στο δικαστικό σώμα.
Ιδρύσαμε το Σύνδεσμο Τούρκων Δικαστών και Εισαγγελέων (YARSAV) το 2006, επειδή πιστεύαμε ότι η ανεξάρτητη και αμερόληπτη δικαιοσύνη που διασφαλίζει την ελευθερία είναι sine qua non σε ένα σύγχρονο και δημοκρατικό συνταγματικό κράτος βασισμένο στα ανθρώπινα δικαιώματα.
Αγωνιζόμαστε για τη δικαστική ανεξαρτησία, την αμεροληψία, το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία. Ήμασταν καθοδηγούμενοι από αξίες που αποσκοπούσαν στην πλήρη ανεξαρτησία, στον σύγχρονο πολιτισμό βασισμένο στην ισότητα, το λαϊκισμό, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Αντιμετωπίζουμε κάθε είδους παρεμβάσεις που απειλούσαν αυτές τις θεμελιώδεις αξίες. Αγωνιστήκαμε για να νικήσουμε την άνοδο του τοίχου του φόβου όπου η κοινωνία ήταν κλειδωμένη.
Οι προκαταλήψεις, οι αβάσιμοι ισχυρισμοί δυστυχώς γίνονται η ψεύτικη αλήθεια στην κοινωνία μας. Δεν κάναμε παραχωρήσεις των αξιών μας που υποστηρίζαμε με κάθε είδους απειλές και πίεση. Κάναμε τι υποτίθεται ότι πρέπει να γίνει και αυτή η προσέγγιση εκτιμήθηκε από τη διεθνή κοινωνία. Έπειτα γίναμε εκπρόσωποι μιας παγκοσμίως αναγνωρισμένης οργάνωσης.
Δεν εγκαταλείψαμε τη δικαστική εξουσία της χώρας μας στη μοίρα κάποιου. Αφήσαμε δείκτες σωτηρίας σε κάθε γωνιά για επιστροφή. Σήμερα, έχουμε εξόριστους, συλλήψεις σε φυλακές, αλλά δεν θα αλλάξει την πραγματικότητα. Το τίμημα που πληρώνουμε απλώς αυξάνει την πίστη μας τις επόμενες ημέρες, ώστε το κράτος δικαίου και η δημοκρατία να εσωτερικοποιηθούν και να αυξήσουν το αγωνιστικό μας πνεύμα.
Θα συνεχίσουμε να αποδεικνύουμε ότι υπάρχουν πάντα διαφωνίες κατά της αδικίας και της παράνομης συμπεριφοράς, ενώ πολλοί άλλοι, που υποτίθεται ότι μιλάνε και αντιστέκονται, βυθίστηκαν σε σιωπή υπό την πίεση της αυτοκρατορίας του φόβου.
Η αυξανόμενη αντανάκλαση του τραυματισμού απορρέει από την αυταρχική νοοτροπία που θα κάνει την εσωτερική φωνή μας να υπερχειλίσει και η φωνή μας θα διαταράξει περισσότερο εκείνους τους ανθρώπους που προκάλεσαν αυτό το τραύμα.
Προασπίζουμε το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις σύγχρονες δημοκρατικές αξίες. Αυτή η αντίσταση θα ήταν η τελευταία στάση για την προστασία της ελευθερίας και της δημοκρατίας μας.
Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι η ιστορία της ανθρωπότητας είναι γεμάτη από τόσο γενναίους επαναστάτες, οι οποίοι πληρώνουν το τίμημα για την πίστη τους και αυτή η κληρονομιά θα μεταφερθεί από αυτούς.

Είμαι περήφανος που έχω αυτό το βραβείο (αφιερωμένο στον μεγάλο πνευματικό και πολιτικό κ. Vaclav Havel) εξ ονόματος των συναδέλφων μου και των αγωνιστών της ελευθερίας, που υπέφεραν από την απόλυση, τη δίωξη και τη φυλάκιση. Ελπίζω ότι το βραβείο θα έχει σημαντική συμβολή στην καταπολέμηση της ελευθερίας μας.
Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να εκφράσω την ειλικρινή ευγνωμοσύνη μου και να ευχαριστήσω τα μέλη της PACE, την επιτροπή επιλογής, τη Διεθνή Ένωση Δικαστών (η οποία υποστήριζε πάντα τη δημοκρατία μας και τις μάχες του κράτους δικαίου) και είμαι πάντα περήφανος που είμαι μέλος της επιτροπής), καθώς και άλλες ενώσεις δικαστών, την Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών για τη Δημοκρατία και την Ελευθερία (Medel), την Ένωση Ευρωπαίων Διοικητικών Δικαστών και το Ίδρυμα Δικαστές για τους Δικαστές και τους συναδέλφους μου, μέλη του YARSAV.
Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω τη αγαπητή μου σύζυγο Sevilay και τους γιους μου (Burak Emre και Yigit Eren), οι οποίοι είναι οι πραγματικοί ήρωες της δημοκρατικής πάλης της Τουρκίας.
Σας καλωσορίζω όλους και ελπίζω να σας συναντήσω στο γαλήνιο λαμπρό μέλλον.

MURAT ARSLAN

Ευρώπη, 19 Ιανουαρίου 2019

Ποινική καταδίκη του κ. MURAT ARSLAN

Χθες, ο νικητής του Βραβείου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Vaclav Havel, Murat Arslan, Πρόεδρος της Ένωσης Ανεξάρτητων Τούρκων Δικαστών YARSAV, καταδικάστηκε με την κατηγορία ότι είναι μέλος ενόπλων τρομοκρατικών οργανώσεων (δηλαδή ενεργού μέλους του FETÖ / PDY) και καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 10 ετών.

Ο κ. Murat Arslan είναι Τούρκος δικαστής και πρόεδρος της Τουρκικής Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (YARSAV). Συνελήφθη τον Οκτώβριο του 2016 και παραμένει από τότε σε προδικαστική κράτηση.

Του απονεμήθηκε τον Οκτώβριο του 2017 το Βραβείο Vaclav Havel για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Τα τελευταία χρόνια η Πλατφόρμα Ανεξάρτητης Τουρκικής Δικαιοσύνης, η οποία συγκεντρώνει τις τέσσερις πιο αντιπροσωπευτικές ενώσεις δικαστών στην Ευρώπη (AEAJ, EAJ, J4J και Medel), έχει παρακολουθήσει τη δίωξη και τη διαδικασία κατά του Murat Arslan και έχει ενημερώσει το κοινό και τους πολιτικούς για αυτό.

Κατά τη διάρκεια της υπό εξέλιξη (πρώτης σειράς) ποινικής διαδικασίας, τα αποδεικτικά στοιχεία για τη συγκεκριμένη χρήση του συστήματος επικοινωνίας ByLock (παρόμοια με το "whatsapp" ή άλλα μέσα επικοινωνίας) και η αποδεικτική αξία του για τις συγκεκριμένες κατηγορίες δεν αναλύθηκαν προσεκτικά ούτε διερευνήθηκαν διεξοδικά.

Επιπλέον, οι πολλές παραβιάσεις του τουρκικού ποινικού κώδικα, που χαρακτηρίζουν όλες αυτές τις διαδικασίες, κατέληξαν σε μία απίστευτη

παραβίαση θεμελιωδών δικονομικών δικαιωμάτων κατά τη χθεσινή ακρόαση. Τα βασικά θεμελιώδη διαδικαστικά δικαιώματα, όπως η ορθή εκπροσώπηση ή το δικαίωμα προσφυγής κατά αμερόληπτων δικαστών, έχουν παραμεληθεί και με τον τρόπο αυτό αγνοήθηκε επίσης η διαδικαστική προστασία των τουρκικών νόμων. Με βάση τα ευρωπαϊκά πρότυπα, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο εισαγγελέας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία και δεν ήταν παρά μια απαρίθμηση μη βεβαιωμένων ισχυρισμών.

Αυτή η άγνοια των βασικών αρχών μιας δίκαιης δίκης - η οποία θα μπορούσε να γίνει αντιληπτή αμέσως από τους ευρωπαίους παρατηρητές της δίκης στις ακροάσεις - καταδεικνύει σαφώς ότι πρόκειται για μια καθαρά πολιτικά αιτιολογημένη κρίση, φέρνοντας ξανά στο φως την έλλειψη κράτους δικαίου στην Τουρκία.

Ο κ. Murat Arslan όχι μόνο έχει αποδείξει την πλήρη προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στο πλαίσιο των καθηκόντων του ως δικαστή, αλλά έχει επίσης αντισταθεί στις αναδυόμενες πιέσεις: τόσο η πίεση στην τουρκική δικαιοσύνη όσο και η πίεση εναντίον του. Σε όλες τις δραστηριότητές του ως πρόεδρος του YARSAV ποτέ δεν συγκρατήθηκε, παρά την προσωπική του, δικαστική σταδιοδρομία η οποία καταρρακώθηκε (είχε υπηρετήσει ως εισηγητής στο τουρκικό Συνταγματικό Δικαστήριο, αργότερα μετατέθηκε). Μεταξύ άλλων, απηύθυνε ανοιχτά έκκληση για διεθνή στήριξη στο πλαίσιο της επιδείνωσης της κατάστασης της δικαστικής ανεξαρτησίας μετά το σκάνδαλο διαφθοράς της πολιτικής εξουσίας που προέκυψε τον Δεκέμβριο του 2013.

Η αφοσίωση και η ακεραιότητα του κ. Μουράτ Αρσλάν είναι κρυστάλλινα - ορατή, μεταξύ άλλων με απλή αναφορά στις ακολουθίες της ομιλίας αποδοχής του, αφού του απονεμήθηκε το βραβείο Vaclav Human Rights 2017:

"Αγωνιζόμαστε για δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία, κράτος δικαίου και δημοκρατία. Ήμασταν καθοδηγούμενοι από αξίες που αποσκοπούσαν στην πλήρη ανεξαρτησία, στον σύγχρονο πολιτισμό βασισμένο στην ισότητα, το λαϊκισμό, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Αντιμετωπίζουμε κάθε είδους διακοπή, η οποία απειλούσε αυτές τις θεμελιώδεις αξίες. Αγωνιστήκαμε να νικήσουμε την άνοδο του τοίχου του φόβου όπου η κοινωνία ήταν κλειδωμένη. Οι προκαταρκτικές κρίσεις, οι αβάσιμοι ισχυρισμοί δυστυχώς γίνονται η ψεύτικη αλήθεια στην κοινωνία μας. Δεν κάναμε παραχωρήσεις των αξιών μας που υποστηρίζαμε κάτω από όλα τα είδη απειλών και πιέσεων. Κάναμε ό, τι έπρεπε να γίνει, και αυτή η προσέγγιση εκτιμήθηκε από τη διεθνή κοινωνία. Έπειτα γίναμε εκπρόσωποι μιας παγκοσμίως αναγνωρισμένης οργάνωσης.
Δεν εγκαταλείψαμε τη δικαστική εξουσία της χώρας μας στη μοίρα κάποιου. Αφήσαμε δείκτες σωτηρίας σε κάθε γωνιά για επιστροφή. Σήμερα, έχουμε εξόριστους, συλλήψεις σε φυλακές, αλλά δεν θα αλλάξει την πραγματικότητα. Το τίμημα που πληρώνουμε απλώς αυξάνει την πίστη μας τις επόμενες ημέρες, ώστε το κράτος δικαίου και η δημοκρατία να εσωτερικοποιηθούν και να αυξήσουν το αγωνιστικό μας πνεύμα.
Θα συνεχίσουμε να αποδεικνύουμε ότι υπάρχουν πάντα διαφωνίες ενάντια στην αδικία και την παράνομη συμπεριφορά, ενώ πολλοί άλλοι, που έπρεπε να μιλήσουν και να αντισταθούν, βυθίστηκαν σε σιωπή υπό την πίεση της αυτοκρατορίας του δίκαιου ".

Σε αυτή τη σοβαρή στιγμή, η πλατφόρμα θέλει να εκφράσει δημοσίως:

- την αλληλεγγύη του προς τον συνάδελφό μας Murat Arslan και την οικογένειά του,

που ποτέ δεν θα είναι μόνη ή χωρίς την αλληλεγγύη και την υποστήριξή μας

- την ανησυχία του για τη σοβαρή παραβίαση των θεμελιωδών κανόνων που διαιωνίστηκαν σε αυτή τη δίκη, η οποία καταγγέλθηκε ήδη από διεθνείς παρατηρητές, υπονομεύοντας την παρούσα καταδίκη, που πρέπει να χαρακτηριστεί ως παράνομη και άδικη.

- την έκκλησή προς όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να σταματήσουν κάθε συνεργασία με το τουρκικό δικαστικό σώμα έως ότου αποκατασταθεί το κράτος δικαίου στη χώρα και να χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα για να πείσουν την Τουρκία να σταματήσει το κυνήγι μαγισσών εναντίον δικαστών και εισαγγελέων.

Edith Zeller m.p.
Πρόεδρος της Ένωσης Ευρωπαίων Διοικητικών Δικαστών (AEAJ)
José Igreja Matos m.p.
Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικαστών (EAJ)

Tamara Trotman m.p. Πρόεδρος του Ιδρύματος Δικαστές για τους Δικαστές

Filipe César Marques m.p.
Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη (MEDEL)

Αίτηση για δωρεές για την υποστήριξη των Τούρκων συναδέλφων

Εάν επιθυμείτε να στηρίξετε τους διωχθέντες Τούρκους συναδέλφους και τις οικογένειές τους, παρακαλείστε να δώσετε δωρεές για το κόστος της υπεράσπισης και τη διεξαγωγή της διεθνούς δοκιμαστικής παρατήρησης στον ακόλουθο λογαριασμό

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Διεθνές ταμείο αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής: νομικοί για νομικούς (J4J)

Καταστατικό της ένωσης
§ 2 (1) Σκοπός του Συλλόγου είναι
α) η προώθηση της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής των δικαστών που διώκονται πολιτικά ·
β) η προώθηση της διεθνούς κατανόησης, του σεβασμού του δημοκρατικού κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της υπεράσπισης της δικαστικής ανεξαρτησίας.

[IT] Introduzione

Sono passati quasi tre anni dal tentativo di luglio di Colpo di Stato in Turchia.
Fin dalle prime ore successive al tentativo di colpo di stato, MEDEL ha iniziato a ricevere informazioni preoccupanti sull'arresto di giudici e pubblici ministeri, che venivano eseguiti senza garanzie procedurali o prove a sostegno di quegli arresti.
MEDEL ha immediatamente reagito, osservando che era difficile comprendere come e perché giudici e pubblici ministeri che svolgono quotidianamente le loro funzioni giudiziarie potrebbero essere coinvolti in un tale evento e potrebbero essere sottoposti a detenzione solo per la loro libertà di giudizio e di opinione.
Da allora, la repressione che ha colpito giudici e pubblici ministeri (oltre ad avvocati, giornalisti, professori, poliziotti, membri del Parlamento e oltre 100.000 dipendenti pubblici), accusati di essere affiliati all'organizzazione terroristica che il governo turco riteneva responsabile del tentativo di golpe, ha raggiunto un livello senza precedenti.
Ciò che all'inizio era difficile da capire divenne chiaro: eravamo di fronte a una campagna orchestrata e premeditata, diretta alla distruzione dell'indipendenza del sistema giudiziario in Turchia.
Ciò a cui il mondo stava assistendo non era altro che una “purga” di quei giudici e quei pubblici ministeri che avevano avuto il coraggio di parlare liberamente e di lottare per un sistema giudiziario veramente indipendente; questa brutale repressione aveva come unico supporto formale un elenco che aveva chiari segni di essere stato preparato con largo anticipo rispetto al colpo di Stato: includeva, infatti, i nomi di magistrati già deceduti, mentre per molti altri venivano menzionati, quale ufficio giudiziario di appartenenza, Tribunali o Procure che i magistrati interessati avevano lasciato molto tempo prima.
Tutti gli ordini di detenzione, i licenziamenti e le confische di beni sono stati effettuati senza processo e senza decisioni motivate. Durante gli interrogatori cui sono stati sottoposti, ai nostri colleghi è stato chiesto solo quali erano le loro associazioni di magistrati cui aderivano; ed il ruolo formale che essi avevano avuto nelle elezioni del Consiglio giudiziario turco.
Va detto, inoltre, che i giudici e pubblici ministeri destituiti sono stati rimpiazzati da giudici e pubblici ministeri di nuova nomina, selezionati direttamente dal Governo all'interno dei membri del partito di maggioranza governativa, e non, come prima, attraverso un pubblico concorso, aperto e basato sulla preparazione giuridica e una specifica formazione professionale.
YARSAV, la Associazione turca di giudici e pubblici ministeri, membro di MEDEL e dell'Associazione europea dei giudici, la più attivamente impegnata nella difesa dei valori di indipendenza della magistratura e dello stato di diritto, è stata immediatamente disciolta dal Governo.
Davanti a questo scenario, MEDEL e tutte le altre associazioni di giudici e pubblici ministeri non potevano tacere.
MEDEL ha formalmente deliberato di non riconoscere la decisione illegittima del governo turco di sciogliere YARSAV, quindi la considera ancora un membro a pieno titolo di MEDEL, così come considera i membri di Yarsav nel consiglio di amministrazione come magistrati pienamente attivi.
Insieme all'Associazione europea dei giudici, l'Associazione europea dei giudici amministrativi e del Gruppo di *Judges for Judges*, abbiamo costituito la "Piattaforma per un

sistema giudiziario indipendente in Turchia", attraverso la quale abbiamo denunciato la distruzione dello stato di diritto in Turchia, chiedendo il rilascio immediato dei giudici e dei pubblici ministeri detenuti; ed una valutazione indipendente della magistratura in Turchia, con il pieno coinvolgimento di osservatori internazionali.

Con il passare del tempo, la Comunità internazionale è diventata sempre più consapevole del deterioramento della situazione in Turchia. A dicembre 2016, la Rete europea dei consigli superiori della magistratura ha sospeso lo status di osservatore del Consiglio turco per giudici e pubblici ministeri, ritenendo che attualmente non rispetti gli statuti dell'ENCJ e non sia più un'istituzione che sia indipendente dal potere esecutivo e da quello legislativo alla quale sia affidata la responsabilità definitiva di garantire l'indipendente amministrazione della giustizia.
Su proposta di MEDEL (e anche della EAJ), nell'ottobre 2017 l'Assemblea parlamentare del Consiglio d'Europa ha assegnato a Murat Arslan, Presidente di YARSAV, il Premio per i diritti umani "Vaclav Havel".
Successivamente, Murat Arslan è stato condannato a 10 anni di reclusione, all'esito di un processo che non ha rispettato gli standard di base di imparzialità e delle garanzie di difesa, con l'audizione di testimoni anonimi e il costante cambio dei giudici durante le successive udienze.
In questi anni MEDEL ha ricevuto molti messaggi da colleghi, parenti e altre fonti su quanto accaduto a giudici e pubblici ministeri in Turchia, che in precedenza erano stati professionisti rispettati e hanno svolto il loro compito, condividendo opinioni, esperienze e il loro impegno per i valori della democrazia, dello stato di diritto e dell'indipendenza della magistratura con colleghi e associazioni professionali europee.
MEDEL ritiene che tali messaggi, che descrivono direttamente ciò che è successo a migliaia di colleghi, come sono stati condotti i procedimenti e quali conseguenze hanno avuto, siano un'importante fonte di informazioni da parte della magistratura turca attaccata.

MEDEL ritiene inoltre che questi messaggi, raccolti senza commenti e modifiche (oltre all'anonimizzazione), testimoniano in modo impressionante l'incredibile velocità del crollo dello stato di diritto in Turchia. Per quanto riguarda il trattamento, MEDEL ha ritenuto opportuno, per motivi di sicurezza, rendere anonimi i messaggi, come richiesto dai mittenti.
Molti di questi messaggi contenevano commenti molto dettagliati per dimostrare l'illegalità delle misure adottate durante il tentativo di colpo di Stato. A tal fine, hanno citato i principi generali e la giurisprudenza della Corte Europea dei Diritti dell'uomo. Era impossibile riprodurre in questo opuscolo gran parte del contenuto delle lettere. In ogni caso, ne cito alcune come prova di quanto profondamente tali regole, tali principi erano e sono ancorati da avvocati, giudici e pubblici ministeri turchi. Rappresentano una lingua madre comune (Koiné) che appartiene a ciascuno di noi. Attraverso questa raccolta, ogni lettore può vedere ulteriori argomenti per valutare fino a che punto la deviazione dal principio di legalità è arrivata in un paese con cui MEDEL intrattiene da tempo relazioni amichevoli e un impegno comune verso i principi dello stato di diritto.
Con il sostegno delle nostre associazioni associate, pubblichiamo ora le lettere tradotte in molte lingue. MEDEL si augura che questa sia una testimonianza permanente e un segnale di solidarietà e di rinnovato impegno a favore dei valori fondamentali della giustizia in Europa.

La lotta attualmente condotta da tutti i coraggiosi e liberi giudici, procuratori e avvocati in Turchia deve essere intesa come la lotta di tutti coloro che in tutto il mondo rimangono impegnati a favore dei valori dello Stato di diritto. Si tratta quindi di una lotta comune, non solo per il bene del popolo turco. Finché un solo giudice o procuratore turco è imprigionato per lottare per una magistratura indipendente, nessun giudice in Europa dovrebbe sentirsi completamente libero e indipendente.
Come ha detto Murat Arslan nel suo discorso di accettazione del Premio Vaclav Havel per i diritti umani: "Vi parlo da una prigione in un paese dove lo Stato di diritto è sospeso, dove i

valori democratici sono molto lontani, dove i dissidenti sono messi a tacere, i difensori dei giornalisti, dei diritti umani, le persone che chiedono la pace, le persone che proclamano che i bambini non devono morire, sono chiamati terroristi e messi in prigione. (.....) Piuttosto, il prezzo che paghiamo rafforza la nostra fede nei giorni a venire in cui lo Stato di diritto e la democrazia saranno interiorizzati."

Il Bureau de MEDEL

Nota dei curatori:

Le lettere qui pubblicate erano state ricevute dall'ufficio di Medel a Berlino, soprattutto tramite messaggi posta elettronica, a partire dal 16 luglio 2016. Per quanto riguarda le prime lettere (dal 16 luglio al 1° agosto 2016), è stata lasciata la loro data, allo scopo di mostrare come si stava evolvendo la situazione; per tutte le altre, successive, la data è stata omessa. Le lettere dall'1 al 13, da 15 a 18, e poi quella numero 27, quelle numero 29 e 30; quelle da 34 a 37, sono state spedite da giudici e pubblici ministeri. Per le lettere 14 e, poi, quelle recanti i numeri da 19 a 25; così come per quelle 28, 31 e 33, i mittenti sono mogli o figli di giudici o pubblici ministeri. Le lettere numero 26, 32 e 38 provengono da altre fonti.
A parte un'opera volta a renderle "anonime" (cancellando, per esempio, i nomi, i riferimenti alle famiglie, a città o a nomi di carceri, che potevano portare alla identificazione dei mittenti), non è stato fatto nessun altro intervento editoriale sulle Lettere.
Le Lettere sono state scritte quasi tutte in inglese, da persone di altra madre-lingua; per quelle scritte in turco, i curatori hanno provveduto a farle tradurre.

Chronologie des évènements

15 juillet
22:30 - Plusieurs soldats bloquent le pont
23:45 – Un coup d'État militaire est annoncé à la télévision publique
00:04 – Le Président Erdogan fait une déclaration accusant Fethullah Gulen d'être derrière le coup d'Etat, et appelle le peuple à occuper les rues et à résister au putch militaire, ajoutant que des procédures judiciaires sont initiées
04:30 - Le Procureur Général d'Ankara fait une déclaration informant d'arrestation imminente
05.30 - Une conférence de presse annonce que le coup d'Etat militaire a échoué "un cadeau de Dieu"
09:00 - 140 membres de la Cour de Cassation, 48 membres du Conseil d'Etat , 2 membres du Conseil Constitutionnel, 5 membres du Conseil ont délivré à l'encontre de 2745 juges et procureurs un mandate d'arrêt.
14:00 - 2745 juges et procureurs sont suspendus par le Conseil.
22:00 – La liste des juges suspendus est publiée sur internet. Il y quelques erreurs dans cette liste : non mise à jour du lieu de travail, juges à la retraite, juges déjà révoqués ainsi qu'un procureur Ahmet Bicer décédé, figurait dans cette liste.
21 Juillet - État d'urgence.
24 aout - 2847 juges et procureurs révoqués sans avoir été entendus. (le nombre dépasse les 4500), 2500 juges emprisonnés, et 600 d'entres eux dans des cellules minuscules.

Lettere

1.
16.07.2016

Cari colleghi,
Sembra che ci sia stato un serio tentativo di colpo di stato. Come giudice e come cittadino consapevole, inizialmente non è facile dire cosa succede nel profondo, nella realtà. Nonostante il fatto che questo tentativo sia stato molto grave e organizzato, è fallito entro 12 ore grazie alla reazione di Erdoğan.
Sin dall'inizio, tutti i rappresentanti del governo e Erdoğan sono sembrati molto calmi ed hanno accusato i Gulenisti come responsabili di questo tentativo di colpo di stato. Tutti i perpetratori sono stati arrestati come attentatori Gulenisti.
Erdoğan ha detto ieri, riferendosi a questo evento, in cui centinaia di cittadini sono morti e migliaia feriti: "questa rivolta" è una benedizione di Allah, perché ci permetterà di eliminare i militari".
Questo può essere capito ...! Penso che non ci sia bisogno di ulteriori spiegazioni ... Secondo alcune notizie - agenzie ufficiali, i nomi di alcuni membri dissidenti del Consiglio superiore dei giudici e procuratori e quelli di alcuni giudici della Corte suprema, che sono già stati inseriti nella lista nera e dichiarati come Gulenisti, saranno arrestati dal Procuratore capo di Ankara.
Questo non è sorprendente, anche per noi! ...
Questa notizia spiegherebbe qualcosa! e non sorprende vedere nuove ondate di arresti, licenziamenti nella burocrazia, la magistratura e fra i militari ...
Potrebbe essere la più grande operazione di pulizia dei dissidenti effettuata dal governo... presto. Per riassumere, dopo questa fase, nulla sarà in grado di sorprenderci ...
Ci sono state molte cose che sono molto strane ...
Vedremo cosa porterà o porterà via questo tentativo ...
L'importanza del vostro sostegno avrà sicuramente un valore doppio per noi ...

2.

La Seconda Commissione del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori ha sospeso in totale 2.745 giudici e pubblici ministeri... Probabilmente per il fatto che sono Gulenisti... L'elenco dei giudici o procuratori sospesi non è stato ancora diffuso ... Eppure io sono incluso nella lista, alcuni dicono che la polizia sta venendo ad arrestare me e mia moglie. Arrivederci, amici

3.

Ho lasciato i miei due figli (5 e 9 anni) ai miei congiunti. Sto ancora aspettando che la polizia bussi alla mia porta; sono depresso. Mia moglie piange.

4.

Cari colleghi,
Anch'io sarò licenziato e detenuto. Non so come spiegarmelo. Ho solamente fatto il mio lavoro e criticato il governo per quanto riguarda gli avvenimenti giudiziari che già conoscete molto bene. Potremmo non rivederci più. Grazie per il sostegno che avete dato fino ad ora. Non avremo alcuna possibilità di comunicare.

5.

Sono ancora a casa, in attesa. O. è stato arrestato un paio d'ore fa. L'unica cosa che gli hanno detto è che "sei un membro di una organizzazione terroristica dotata di pistole". Ha chiesto più informazioni e prove.

6.

Cari amici,
Il nostro collega O. è stato arrestato. L'unica motivazione che il Giudice ha fornito è il fatto che il suo nome è menzionato "nella lista del Consiglio superiore della magistratura" È tutto. In altre due città, i nostri colleghi sono stati rilasciati con misure di controllo (non possono andare all'estero).

7.
18.7.2016

Io e mia moglie siamo stati arrestati.

8.

Io sono stato rilasciato oggi, ma che cosa accadrà dopo io non lo so. Si sta trasformando in una caccia alle streghe. Il pubblico ministero ha il diritto di proporre appello. Quindi vi è la possibilità che mi arrestino di nuovo. Vi prego di renderne edotte tutte le autorità dei vostri Paesi e l'Europa. Lo stato del Paese sta peggiorando. Per favore, continuate a lavorare bene. Abbiamo bisogno del vostro aiuto, adesso più che mai. La mia famiglia e quella di M. sono distrutte. Siamo stati sospesi e non siamo più dei magistrati.

9.

Prima di tutto, c'è un provvedimento che dispone la riservatezza su tutti gli atti relativi ai nostri procedimenti. Ciò significa che nessuno di noi può far conoscere ad altri alcun documento, comprese le testimonianze, le accuse, l'ordine del tribunale, ecc. È un reato e ci mette in pericolo. In secondo luogo, la lista (delle persone da arrestare. Nota del traduttore) è stata preparata dal Consiglio superiore della magistratura: potete vedere le osservazioni pubbliche del Presidente del Consiglio superiore. Si afferma che il numero di giudici può essere ridotto o aumentato. Ha anche detto che la lista è stata preparata in due anni di lavoro. Terzo, il periodo di detenzione varia da città a città. In alcune città è durato 4 giorni, o un solo giorno. Però, dopo la dichiarazione di stato di emergenza il periodo di detenzione può durare fino a 60 giorni. Il governo annuncia che ci stanno lavorando. In quarto luogo, nessuno può mettersi in contatto con il suo difensore di fiducia; molto avvocati sono stati arrestati e incarcerati. Durante la mia detenzione in carcere, ho presentato una petizione, diretta al Ministero della Giustizia; sostengo che ho diritto di vedere il mio avvocato e che non si può porre alcuna restrizione su questo diritto. Non ho una copia della petizione. Anche se la avessi, non potrei inviarla, a causa di ragioni di riservatezza. In quinto luogo, nessuna delle nostre famiglie può raggiungerci né in prigione né in un centro di detenzione. Sesto, il tempo è così buio. Nessuno può raggiungerci, tra famiglie e avvocati. Quindi non aspettatevi alcun documento da noi. Tutto è chiuso. Ora gli elicotteri volano sulle città a causa dello stato di emergenza. L'accesso a internet può essere limitato in qualsiasi momento perché lo stato di emergenza dà al governo un potere molto ampio, compreso quello di sospendere l'esercizio di diritti umani fondamentali. Settimo, non cercate di mettervi in contatto con nessuna persona in Turchia per quanto riguarda qualcuno di noi. Questo intervento può essere considerato un reato.

10.

Questi link qui sotto (...) mostrano il nome dei giudici e dei pubblici ministeri che sono stati sospesi il 16 luglio 2016.
Alcuni di loro sono in stato di fermo, alcuni di loro sono stati arrestati e messi in prigione. La lista di sospensione è allo stesso tempo lista degli arrestati o lista dei detenuti.
Quindi, prima il Consiglio superiore della magistratura (HSYK) ha sospeso i magistrati, poi i pubblici ministeri hanno avviato le indagini e le Corti penali hanno messo molti di loro in prigione. Una sola persona è rimasta libera. Tutti gli altri sono stati posti in stato di detenzione. Il link mostra che un procuratore, il signor A. B., morto due mesi fa, è nella lista che indica i nomi dei magistrati che devono essere arrestati.
È ovvio che la lista è stata preparata prima del tentativo di colpo di stato. L'elenco dei giudici e dei pubblici ministeri che saranno detenuti non è una invenzione dei media, ma riguarda gruppi di magistrati come quello di YARSAV.

11.

Cari colleghi,
Oggi 2.847 giudici e pubblici ministeri, incluso me, sono stati licenziati definitivamente dalla professione. A nessuno dei giudici e dei pubblici ministeri è stato riconosciuto il diritto alla difesa. Vale a dire tutti i colleghi sono stati rimossi senza avere la possibilità di proporre alcuna difesa. Ora i giudici licenziati possono proporre un ricorso contro la decisione del C.S.M., rivolgendosi al Plenum dello stesso Consiglio.
Quindi, dopo aver ottenuto il risultato di questo loro appello, i giudici destituiti hanno il diritto di presentare un ricorso al Consiglio di Stato (Tribunale amministrativo supremo) entro 60 giorni. Dopo la decisione finale del Consiglio di Stato, i giudici possono contestare le denunce relative alla violazione dei diritti umani, entro 30 giorni, davanti alla Corte costituzionale. Se la decisione è ancora negativa, possono presentare un ricorso alla CEDU entro 6 mesi.
Sembra un lungo viaggio, almeno 3 anni prima di proporre un ricorso alla CEDU.

12.

La prima legge sull'emergenza è in vigore da oggi.
Stabilisce quanto segue:
1. La durata della detenzione / custodia preventiva è prolungata fino a 30 giorni.
2. Tutto i dipendenti pubblici, compresi i giudici e i pubblici ministeri, che figurano nell'elenco sospetto, saranno licenziati senza qualsiasi indagine disciplinare. La legge dice "la valutazione di qualsiasi livello di connessione con l'organizzazione Gulen è sufficiente per essere licenziati. Non c'è bisogno di una prova specifica, è sufficiente la sola "valutazione da parte dell'esecutivo".
3. YARSAV è sciolta a partire da oggi, sulla base dell'elenco allegato alla legge di emergenza.
YARSAV non c'è più.
4. Le persone arrestate o detenute non possono avere contattati con i loro avvocati, se il tribunal dispone in tal senso.
5. Le visite dei familiari sono ristrette.
6. I colloqui fra l'avvocato difensore ed il suo assistito saranno registrati. Se qualcosa nel loro discorso è considerato sospetto, il diritto di incontrare un avvocato può essere vietato da una decisione del tribunale.
7. I detenuti o arrestati avranno diritto a 10 minuti di conversazioni telefoniche con i loro familiari diretti, ogni 15 giorni. (la precedente la legge prevedeva un colloquio settimanale con il difensore; ed un colloquio con un massimo di tre persone, estranee al nucleo familiare).
8. Una persona può essere rappresentata da un massimo di tre avvocati difensori. Si stabilisce ancora che, per tutte le istituzioni private che presumibilmente hanno un qualunque tipo di connessione con Gulen, l'organizzazione stessa è rilevata dal Governo.

Infine, tutti i giudici e pubblici ministeri e l'altro personale amministrativo dello Stato vengono licenziati senza alcuna indagine disciplinare. Non è necessario attendere fino alla fine dei procedimenti in corso.
Niente da dire. È quasi finita.Si prega di diffondere l'e-mail senza il mio nome, se possibile.

13.

Nuova situazione della magistratura.
- I giudici che rilasciano i detenuti, saranno trasferiti e potrebbero essere sospesi dal Consiglio superiore di Giudici.
- Nessun giudice vuole essere assegnato al "Sulh Ceza Hakimlikleri: Penal Judge of Peace", competente per la detenzione preventiva e per le misure di arresto.
- Tutti i giudici che non sono stati arrestati sono minacciati di essere inseriti nella lista in qualsiasi momento.
- I giudici detenuti hanno contatti assai limitati (quasi nessuna connessione) con le loro famigliee avvocati.
- La maggior parte degli avvocati non vuole difendere i giudici detenuti / arrestati.
- Città: XXX: nella sua sessione di interrogatori, un giudice ha trattato – da solo - 37 giudici e pubblici ministeri, e non ha fatto domande, ma poi ha arrestato tutti dicendo: "mi è stato ordinate di farlo da Ankara". E nella stessa città, gli arrestati non potevano cambiare i loro vestiti, provvedere ai loro bisogni di base e comunicare con chiunque.
- C'è il procuratore A.B. nome sulla lista. Era deceduto 57 giorni prima dell'inizio degli arresti.
In un'altra parte della lista, è indicato il nome della città in cui i singoli colleghi arrestati lavorano, però l'indicazione riguarda non i posti attuali, ma le città e gli uffici dove avevano lavorato fino a due anni fa...
Tutto questo dimostra che l'elenco era pronto almeno 2 anni fa.
Situazione attuale negli uffici pubblici.
1. Ministero della Pubblica Istruzione licenziato 60.000 insegnanti.
2. Ministero delle finanze 2.000 persone licenziate.
3. Intelligence Agency 100 persone.
4. Tutti i giudici militari.
5. Quasi 3.000 giudici e pubblici ministeri.
6. Nessun dipendente da un ufficio o agenzia pubblici può andare all'estero.
7. Tutti i presidi delle università pubbliche e private sono senza lavoro. Li hanno costretti a dimettersi e hanno dovuto dimettersi oggi.
8. Le tessere professionali di molti giornalisti sono state annullate.
9. Alcuni giornali vengono ritirati dal commercio e la loro diffusione messa al bando.
10. Un gran numero di accademici sono stati licenziati.
11. Migliaia di poliziotti sono stati licenziati (circa 10.000) 12. 247 governatori di città sono stati destituiti.
Stasera, viene dichiarato lo stato di emergenza. Vale a dire, tutti i diritti umani possono essere rimossi. Si possono imporre doveri pubblici a persone tra i 18 ei 60 anni. Sono possibili confische di tutti i beni che una persona possiede.

14.

RIFERITO DALLA MOGLIE:
(Giudice): detenuto e arrestato.
Dopo la detenzione ha potuto contattare sua moglie per la prima e l'ultima volta.
Hanno parlato al telefono per pochi minuti.
Durante l'interrogatorio gli è stato chiesto:
Durante il tentativo di colpo di stato con chi eri e di cosa hai parlato? In quale scuola superiore ti sei laureato?
Quale centro di preparazione (turco: Dershane) hai frequentato? Hai partecipato al conteggio dei voti in occasione delle elezioni del Consiglio superiore di giudici e procuratori

nel 2014? Hai provveduto a registrare il conteggio delle schede nelle elezioni per la nomina del Consiglio superiore della magistratura?
L'avvocato del giudice non risponde più alle chiamate, a causa della paura.

15.

Non ci sono prove, in nessuno dei nostri casi.
L'ho rilevato dagli atti dei colleghi che sono in carcere con me. Vi è solo una lista.
I pubblici ministeri dei nostri procedimenti dicono: "Ho solo una lista e, poi, vi è un "ordine di segretezza", quindi non posso esibirvi niente altro.

16.

A quale centro di preparazione sei andato?
In Turchia, per iscriversi a qualsiasi tipo di università devi sostenere "l'esame di ammissione all'università nazionale".
A causa di insufficienze nel sistema scolastico turco, principalmente/particolarmente nelle scuole superiori, per prepararsi è necessario fare o completare la propria formazione presso Centri dipreparazione all'esame. Ci sono corsi/lezioni che ti preparano all'esame nazionale, in questi "centri di preparazione". È molto difficile superare l'esame nazionale senza una preparazione offerta dai centri, che sono legalmente istituiti dal settore privato.
Ebbene, si diceva che alcuni di questi centri fossero vicini ai Gulenisti.
Facendo questa domanda l'accusa vuole sapere se esiste un collegamento tra te e Gulen.
Ironia della sorte: la maggior parte dei figli dei politici attuali, fra cui quelli del Presidente, sono stati preparati da quei centri educativi.
Assurdamente, la maggior parte dei pubblici ministeri / giudici che sono ancora oggi in servizio o, magari, anche i loro familiari, si sono preparati in quei centri. E, molto probabilmente, sono così spaventati mentre formulano queste domande ai giudici che sono in arresto, anche a causa del fatto di aver frequentato quei centri.
Hai partecipato alle operazioni di conta dei voti nelle elezioni del Consiglio superiore della magistratura nel 2014?' Hai registrato tu l'esito della conta dei voti?
Come si ricorderà, in occasione delle ultime elezioni del Consiglio superiore, c'erano tre liste principali di candidati:
YARSAV.
La Associazione dell'Unità Giudiziaria (filogovernativa).
E una lista che riuniva un certo numero di candidati indipendenti (presumibilmente alcuni dei candidati indipendenti sono vicini ai gulenisti o al movimento Gulen o ora all'organizzazione terroristica).
Alcuni magistrati avevano ruoli e compiti nel procedimento elettorale, come in ogni procedura elettorale. Qualcuno deve contare i voti.
Altri giudici e pubblici ministeri volevano osservare lo svolgersi delle attività elettorali, attendendo nei tribunali. Questo gruppo di magistrati era abbastanza numeroso. Molti giudici non si fidavano l'un l'altro e volevano proteggere i loro voti, come in tutte le altre elezioni in diversi aspetti della nostra vita.
Perché i pubblici ministeri che gestiscono le inchieste nel "dopo-golpe" hann posto la domanda sopra indicata in grassetto?
Lo chiedono perché vogliono sapere quali candidati o gruppi hai sostenuto.
Semplicemente stanno provando a capire quali candidati erano stati votati dai loro colleghi oggi imputati.
Secondo il tuo voto, determineranno che tipo di giudice sei (YARSAV, Pro governo o indipendente).
È abbastanza ovvio che se hai votato per l'Associazione dell'unità giudiziaria (pro-governo) e tutti lo sanno, sei al sicuro.
Niente può accaderti.

Non credo che nessuno nella lista dei 2.735 giudici sia membro dell'Associazione di unità giudiziaria (filogovernativa).
Proteggono i loro membri da questa indagine. L'attuale amministrazione della magistratura, giudici e pubblici ministeri, chi trattano i nostri casi, sono i membri dell'Associazione dell'unità giudiziaria.

17.

La Procura di Ankara ha ordinato che tutti i beni di proprietà dei 3.049 giudici e pubblici ministeri che sono sotto inchiesta saranno confiscati a partire da oggi.
Non andare all'estero, non lavorare, non pagare, non vendere proprietà ...
Non abbiamo nulla ora. Niente casa, niente auto, niente più assicurazione per i bambini.
Sempre peggio.
È tempo di morire.

18.

Cari colleghi,
Tra le altre cose illegittime, vorrei menzionare una chiara violazione della legge sulla confisca e
il suo enorme impatto sulle nostre famiglie.
Come ricorderete, su richiesta della Procura di Ankara, la Corte Penale di Ankara (che, in violazione di fondamentali principi internazionali, è stata istituita dal Governo; inoltre, ogni ricorso contro decisioni assunte da uno di questi tribunali speciali viene esaminato e deciso dallo
stesso tipo di tribunale, con un sistema a circuito chiuso) ha ordinato la confisca di veicoli, case e
azioni / conti bancari di giudici e pubblici ministeri, bloccando questi beni fino alla fine delle indagini penali.
Come sapete, i giudici sospesi dal servizio ricevono solo la metà dei loro stipendi e in caso di
rimozione definitiva, che è assai probabile accada presto, non ricevono più nulla (stipendio, indennità, ecc.).
A causa della confisca, non siamo in grado di vendere le nostre proprietà per salvare o mantenere
la nostra vita. È una punizione brutale per i nostri figli, mogli e altri membri della famiglia.
Siamo innocenti fino a quando non si provi che siamo colpevoli. Non ci sono assolutamente prove per confiscare le nostre proprietà.
Cosa dice la legge sulla confisca?
Il codice di procedura penale turco, all'articolo 128 regola il "sequestro di beni immobili, diritti e
crediti". E stabilisce testualmente:
Articolo 128 –
(1) I seguenti beni appartenenti all'indagato o all'imputato possono essere sequestrati nei casi
in cui esistano forti motivi di sospetto che tendono a dimostrare che il crimine sotto inchiesta o
perseguimento è stato commesso e che sono stati ottenuti da questo crimine;
a) beni immobili,
b) Veicoli di trasporto di terra, mare o aria,
c) Tutti i tipi di conti in banche o altri istituti finanziari,
d) Tutti i tipi di diritti e crediti di persone fisiche o giuridiche,
e) documenti di valore,
f) Azioni societarie,
g) Contenuto di cassette di sicurezza prese in locazione,

h) Altre attività che appartengono a lui.
Il sequestro è consentito anche nei casi in cui questi beni immobili, diritti, crediti e altri valori di
proprietà siano intestati a persone diverse dal sospettato o imputato.
(2) Le disposizioni del primo comma si applicano solo ai seguenti reati, come definiti nel codice
penale turco;
1. Genocidio e crimini contro l'umanità (articoli 76, 77, 78),
2. Traffico clandestino di migranti e traffico di esseri umani (articoli 79, 80),
3. Furto (articoli 141, 142),
4. Furto aggravato (articoli 148, 149),
5. Violazione della fiducia (articolo 155),
6. Frode (articoli 157, 158),
7. Bancarotta fraudolenta (articolo 161),
8. Produzione e commercio di sostanze stupefacenti o stimolanti (articolo 188),
9. Falsi nummari (articolo 197),
10. Associazione per delinquere (articolo 220),
11. Frode nei pubblici mercati (Art. 236),
12. Frode nell'adempimento degli obblighi (articolo 236),
13. Appropriazione indebita (articolo 247),
14. Concussione (articolo 250),
15. Corruzione (articolo 252),
16. Crimini contro la sicurezza dello Stato (articoli 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Delitti di un'organizzazione armata (articolo 314) o fornitura di armi a tali organizzazioni (articolo 315),
18. Crimini contro i segreti di stato e spionaggio (Articoli 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
a) Contrabbando di armi, come definito nella "Legge sulle armi da fuoco e coltelli nonché altri
strumenti" (articolo 12),
b) Appropriazione indebita quale definita nella legge bancaria (articoli 22/3 e 4),
c) I reati definiti nelle norme della Legge sulla Lotta contro il contrabbando, che comportano la reclusione come pena,
d) Delitti come definiti negli artt. 68 e 74 della legge sulla protezione dei valori culturali e naturali.
(3) Una decisione sul sequestro di un immobile deve essere eseguita prendendo nota nel titolo.
(4) Un provvedimento di sequestro di veicoli operanti su terra, mare e aria deve essere eseguita prendendo nota nel titolo, dove sono registrati.
(5) Un provvedimento di sequestro di conti finanziari presso banche e altre analoghe istituzioni deve essere comunicata alla banca o istituto finanziario. Il provvedimento medesimo deve essere inoltre notificato alla banca o all'istituto finanziario separatamente. Gli atti di disposizione sul conto bancario, volti a rendere inefficace il provvedimento di sequestro, che siano realizzati dopo che il decreto è stato emesso, sono nulli.
(6) Un provvedimento di sequestro di azioni societarie deve essere eseguito mediante immediata notificazione all'amministrazione dell'impresa in questione ed al suo legale rappresentante; analoga comunicazione deve essere data al legale rappresentante della società in questione ed a quello dell'istituto finanziario.
(7) Un atto sequestro di diritti e di crediti deve essere eseguito mediante notificazione immediata alla persona fisica o giuridica in questione, tramite mezzi tecnici di comunicazione. L'atto stesso deve anche essere notificato alla persona reale o giuridica separatamente.
(8) Nei casi in cui vi siano violazioni delle disposizioni sul sequestro, troverà applicazione l'art. 289 del codice penale turco in relazione con "l'abuso del potere di protezione".
(9) Il sequestro previsto dal presente articolo potrà essere disposto solamente dal giudice.

Il 21 febbraio 2014 l'articolo di legge sopra citato è stato modificato mediante l'inserimento di nuove disposizioni. Secondo il nuovo articolo 128, la decisione di confisca può essere adottata solo dalla High Criminal Court, con decisione adottata alla unanimità. La nuova disposizione afferma anche che prima di ordinare la confisca, la Corte criminale deve avere ricevuto un rapporto da parte di istituzioni competenti, come il Ministero delle Finanze, il Consiglio di regolamentazione e ispezione bancaria.
Dopo la dichiarazione dello stato di emergenza, è entrato in vigore il Decreto emergenze n. 668, un atto avente efficacia di legge. L'articolo 3/i del Decreto stabilisce che la Corte Penale di pace decide sulla confisca senza che sia necessario un rapporto di agenzie. In situazioni urgenti, i pubblici ministeri possono ordinare la confisca, con atto soggetto all'approvazione del giudice entro 5 giorni.
Come avete visto dagli articoli di cui sopra, sia a norma del Decreto Emergenza che ha forza di legge, che del codice di procedura penale turco, ci devono essere forti motivi di sospetto che tendono a dimostrare che il delitto oggetto dell'indagine è stato commesso e che determinati beni sono ottenuti grazie a questo crimine.
Nei procedimenti a nostro carico, invece, oggetto delle confische sono beni di nostra proprietà, acquistati grazie ai nostri stipendi, pagati dallo stato. Noi informiamo regolarmente il Consiglio superiore sui beni di nostra proprietà. Se abbiamo beni la cui fonte non possiamo spiegare, questo fatto è già un illecito che è soggetto al codice penale che a quello disciplinare.
La confisca è un uso arbitrario del potere ed è illegale, una chiara violazione della legge. La confisca ci distruggerà a causa del fatto che non siamo in grado di vendere le nostre proprietà per sopravvivere in questi giorni orribili.
In realtà, il governo ha già mostrato le sue intenzioni. La scorsa settimana prima che venisse emesso l'ordine di confisca, il ministro competente per le proprietà immobiliari e per le altre agenzie di registrazione di beni immobili, ha annunciato pubblicamente che "io ho dato un ordine all'agenzia di registrazione del territorio di non consentire alcun trasferimento o vendita di proprietà relativi a persone nei cui confronti egli abbia dei sospetti. Prima di registrare ogni transazione dovranno essere chieste informazioni alla polizia e al pubblico ministero.
Come si può comprendere da queste pubbliche dichiarazioni, il Potere ha già deciso chi è il colpevole e chi non lo è. Questo è completamente scandaloso. Siamo giudicati da non solo dal Potere giudiziario ma anche da quello amministrativo, contemporaneamente.

19.

Il magistrato X. è stato trasferito nella provincia di X come giudice, dopo aver svolto il suo compito nella provincia di XX per 2 anni.
Aveva trattato procedimenti per reati di terrorismo. Poi è stato nominato nella sua città natale.
Pensava solo che avrebbe ricominciato a vivere una nuova vita, quando invece è stato arrestato dai suoi stessi colleghi, con l'accusa di avere un legame con un'organizzazione terroristica armata e per tentato colpo di stato.
Assolutamente senza prove o riferimenti a fatti specifici.
Nell'interrogatorio i suoi colleghi si sono limitati a chiedergli per chi avesse votato nelle elezioni del Consiglio superiore della magistratura, del 2014. E lo hanno accusato di tentativo di colpo di stato; ma senza che prove assolute e fatti specifici fossero richiamati dai suoi colleghi. I quali mostravano di non riconoscerlo nell'interrogatorio, durante il quale gli hanno chiesto come per chi aveva votato alle elezioni HSYK, tenutesi nel 2014. Le sue proprietà sono state sequestrate dal governo turco.

20.

Sono un ragazzo turco di 17 anni. Quando in Turchia è avvenuto il colpo di stato fallito, ero in Europa con la mia famiglia, per le nostre vacanze.

Mio padre “era” un pubblico ministero e mia madre “era” un giudice.
Siamo tornati in Turchia perché sapevamo che eravamo innocenti, ma nonostante il fatto che saremmo potuti restare in Europa, i miei genitori sono stati messi in prigione: per impedire loro di scappare prima del processo.
I nostri conti bancari ed ogni nostra proprietà sono stati confiscati dal governo.
Gli avvocati sono minacciati dal governo, quindi nessun avvocato accetta questi casi; e comunque non possiamo permettercelo perché il governo ha preso i nostri soldi. Gli avvocati assegnati dal governo non aiutano affatto. Le conversazioni tra i sospetti e gli avvocati sono registrate e ascoltate.
Hanno messo i miei genitori in una cella di punizione un mese fa, senza nessuna ragione. Sono passati 120 giorni da quando ho avuto un qualsiasi tipo di comunicazione con mia madre.
Quando chiediamo di loro non ci viene data risposta o ci viene risposto che le comunicazioni sono vietate. Mio padre e mia madre sono coimputati e non c’è differenza tra i loro casi.
Mia madre è stata trasferita in un’altra prigione la scorsa settimana a I., che è a 5 ore di viaggioda casa nostra e quando abbiamo telefonato la prigione e abbiamo chiesto se era ancora vietato per noi entrare in contatto con lei. Non abbiamo ricevuto nessuna risposta.
Come ho detto prima, sono passati 4 mesi da quando ho visto mia madre. Questo è contro la legge in qualsiasi circostanza.
Sono solo un figlio che vuole vedere sua madre, che tipo di pericolo potrei causare!

21.

Sono uno studente turco presso la facoltà di giurisprudenza dell’Università di Ankara.
In conseguenza del tentativo di colpo di stato fallito in Turchia, a luglio il 15, mio padre, che era stato un giudice, è stato arrestato ed espulso dal suo lavoro, sebbene non fosse minimamente coinvolto in quel golpe così disastroso, quale giudice onorevole che ha servito il suo paese per molti anni.
Dopo aver avuto notizia dell’accusa su un suo coinvolgimento nel colpo di stato, insieme ad altri 140 colleghi (solo i membri della Corte suprema colpiti sono 140, mentre il numero totale dei giudici licenziati è di circa 4.000), mio padre non aveva nemmeno tentato di fuggire ed aveva preferito restare a casa ad aspettare la polizia.
La prigione “rigida” dove è stato trattenuto mio padre è una costruzione recente, con molte carenze come il riscaldamento incompleto, così come elettricità e impianti idrici; oltre insufficienze igieniche. In breve, le pessime condizioni di vita mirano a esporre i detenuti al crollo fisiologico ed a fargli – come unica via d’uscita – di confessare un crimine, che non hanno mai commesso.
Circa 140 ex membri della Corte Suprema sono tenuti in isolamento nelle stesse condizioni di
mio padre.
Nel frattempo, il governo, approfittando dello stato di emergenza che è stato dichiarato all’indomani del tentato colpo di stato, ha continuato ad arrestare i giornalisti avversari mirando a sopprimere l’opposizione ed a controllare tutti “media” nel paese in linea con le sue politiche.
Si è arrivati al punto che quotidianamente vengono arrestate persone, cittadini comuni “colpevoli” di aver condiviso con avversari politici le visualizzazioni tramite i loro account sui social media.
Allo stesso tempo, i resoconti dei media e dei social media filo-governativi denunciano gli oppositori politici quali traditori, e li offendono. In questo modo, mirano a creare un’atmosfera caotica e insicura dove prevalgono la discriminazione e la polarizzazione contro di noi.
Ultimamente, mio nonno è stato accusato di aver scaricato un’applicazione di testo per smartphone chiamata “bylock”. Il nonno è stato rilasciato dopo 4 giorni di detenzione, e solo a causa del fatto che non era in grado di utilizzare uno smartphone, soffrendo di una patologia alle mani.
Una spada di Damocle incombe su tutta la mia famiglia.

Nel frattempo, mia madre che è malata di cancro dal 2008, ha dovuto sottoporsi ad una chemioterapia a causa di una ricaduta. Forse favorita da questi tempi difficili e degli eventi sfortunati e stressanti che ha vissuto di recente.
Mia madre ha acquisito il diritto al pensionamento anticipato a causa della sua disabilità fisica, ma nonostante questo è stata espulsa dal suo lavoro senza ricevere una giustificazione, e solo sulla base dell'ultimo decreto "d'urgenza" promulgato. Dopo 100 giorni dal suo licenziamento sarà, così, privata della sua assicurazione, che è vitale per pagare il suo trattamento medico.
Mia sorella, che ha appena completato il suo tirocinio di avvocato, ha dovuto far fronte ad una serie di rifiuti in tutti i suoi tentativi di fare domanda per lavorare in uno studio legale, a causa del fatto di essere figlia di un detenuto accusato di essere coinvolto in un tentativo di colpo di stato.
Come persone rispettose che vivono una vita dignitosa, le nostre vite si sono improvvisamente capovolte.
A causa della mancanza di senso di giustizia e imparzialità delle autorità giudiziarie turche, abbiamo considerato di informarvi, quali persone in grado di esprimere le nostre preoccupazioni e le atrocità a cui siamo soggetti, di continue violazioni e persecuzioni.
Come ultime persone a cui ricorrere.
Cordiali saluti.

22.

Sono figlia di un giudice della Corte Suprema.
Mio padre ha servito la giustizia per oltre XX anni come Corte Suprema (Yargıtay), giudice per oltre 30 anni in totale, in Turchia. È stato tenuto in carcere per oltre 2 mesi senza alcuna accusa o prove contro di lui.
Non ha mai avuto alcun legame con nessuna comunità religiosa, tuttavia è accusato di avere un legame con un movimento religioso. È sempre stato un laicista leale. Per anni, ha criticato il regime di Erdogan, legato alla corruzione del governo e mirato a colpire gli spiriti laici. Ha deciso casi da cui emergeva il fallimento del governo nel controllo e repressione del traffico di
droga nelle scuole.
I giudici della Corte Suprema, come sapete, godono di una protezione istituzionale che è garantita dalla Costituzione.
Per rimuovere un giudice di corte suprema vi è una procedura istituzionale da seguire.
Le modalità secondo cui mio padre è stato rimosso dalla sua posizione istituzionale sono contrarie alla Costituzione, ma anche alla legge internazionale. Noi, suoi familiari, abbiamo valide prove che dimostrano che ha subìto maltrattamenti, come il negargli l'acqua pulita e il cibo. Sono molto delusa dal fatto che la Comunità internazionale ignori questi illegalismi.
Per favore, indicatemi un modo per aiutare mio padre.
Sono un'adolescente al liceo. Mio padre era un giudice, era un giudice onorevole e rispettato, aveva molto successo nel suo lavoro, dopo 6-7 anni nella sua carriera era stato promosso come giudice di alto livello e dopo diversi anni di servizio era stato promosso nuovamente come giudice ispettore capo; viaggiava molto.
Dopo il 15 luglio, la mia vita è completamente cambiata. Mio padre è stato arrestato, con l'accusa di essere un membro di una "organizzazione terrorista".
Sto cercando di capire cosa ha fatto mio padre. Perché quelle persone non gli hanno dato una possibilità di difendersi, da quasi 4 mesi a questa parte. Perché hanno preso tutti i nostri soldi.
Perché questa gente è così cattiva, perché la gente non rispetta le altre persone nel modo giusto?
Perché nessuno ci ascolta?

23.

Sono un medico. Sono sposata da 12 anni con il magistrato del pubblico ministero X e abbiamo 2 figli.
La sera del 15 luglio, mio marito, i nostri figli ed io eravamo a casa, come ha affermato mio marito nel corso del suo interrogatorio.
Eravamo terrorizzati, quando abbiamo visto il tentativo di colpo di stato in TV.
La sera del 16 luglio, ho visto il nome di mio marito nella "lista di bando" di giudici e pubblici ministeri.
La mattina del 17 luglio, mio marito ha ricevuto una chiamata dal palazzo di giustizia. Dopo quella chiamata, è andato in tribunale ed è stato arrestato nel suo ufficio. Da quel momento le nostre vite furono sconvolte.
Questo tentativo di colpo di stato è stato commesso da un'organizzazione terroristica formatasi nelle forze armate turche. Non capisco come mio marito e gli altri (circa 3.000) giudici e pubblici ministeri possano essere stati associati a questo disgustoso tentativo, senza prove. La polizia ha perquisito la nostra casa come se fossimo criminali, come se avessimo tradito il nostro Paese.
La perquisizione è avvenuta in assenza del pubblico ministero.
Dopo 4 giorni di detenzione, mio marito è stato condotto in tribunale.
La corte ha deciso di arrestarlo, con l'imputazione di essere un membro dell'organizzazione terroristica.
Senza prove.
La sera del 20 luglio, mio marito fu mandato al carcere di sicurezza di X chiuso.
"La pena di morte può tornare" nei media e la situazione di mio marito, nonostante non siacolpevole, mi ha messo in una condizione psicologia indefinibile.
Né io né il nostro avvocato durante i primi 10 giorni, siamo stati autorizzati ad incontrare mio marito in alcun modo.
Le eccezioni di mio marito dall'interno e quelle del nostro avvocato dall'esterno sono state tutterespinte.
Siamo stati autorizzati a colloqui con lui solo dal decimo giorno di detenzione.
Mio marito ha chiesto i testi del decreto sullo Stato di Emergenza, ma l'amministrazione della prigione ha respinto la sua domanda.
Tutti i beni dei 2.874 giudiziari e procuratori sono stati sequestrati.
Ci è stato chiesto di abbandonare il nostro alloggio entro 15 giorni dalla notifica.
Mio marito e gli altri giudici e pubblici ministeri sono stati licenziati dal Consiglio superior della magistratura, il 24 agosto 2016.
Mio marito è stato in prigione per 42 giorni senza aver commesso alcun crimine. Mio marito è stato stigmatizzato dalla società, dalla sua professione e il nostro diritto a vivere insieme ci è stato tolto. Questo è ingiusto e non abbiamo l'opportunità di difendere i nostri diritti.
Mio marito è un buon padre. Si preoccupa molto dei nostri figli. Non è interessato alla politica.
Le cose importanti nella sua vita sono la giustizia e la famiglia.
Mi sento disperata.

24.

Mio marito era un giudice in X. Il 16 luglio 2016 mentre stava svolgendo il suo lavoro, è stato sospeso dal suo incarico e nello stesso momento è stata resa pubblica un'ordinanza di arresto nei suoi confronti.
Quando abbiamo visto la decisione sulla custodia, siamo rimasti scioccati perché i suoi 2.846 colleghi erano nella stessa condizione. Non riesco a capire come possano sapere che mio marito è colpevole di un colpo di stato, quando erano passate solo 12 ore dal colpo di stato.
Mio marito è rimasto in stato di arresto per due giorni, poi è stato portato davanti al pubblico ministero per l'interrogatorio.
Il pubblico ministero gli ha fatto queste domande:
Dove eri quando è scoppiato il tentativo di colpo di stato?

Conosci FETÖ, hai studiato presso scuole gestite da FETÖ, i tuoi figli vi hanno studiato, tua moglie è associata a Fetö?
Hai qualche amico associato a FETÖ?
Se ne hai, dicci i loro nomi.
Mio marito ha dichiarato di avere la prova di dove si trovava quella notte. Ma il pubblico ministero non ha indagato.
Mio marito ha detto ancora di non avere alcun legame con FETÖ. Ma il suo arresto è statoconvalidato dopo una udienza che è durata solo dieci minuti.
Un'altra questione scioccante è che li hanno portati in un unico gruppo di 6-7 persone e li hanno interrogati solo per 3-4 minuti a testa.
Non è contro la legge? Il nostro avvocato ci dice che dopo l'udienza ha sentito una conversazione telefonica fra il pubblico ministero che stava procedendo all'interrogatorio ed un collega di quest'ultimo. L'uno ha detto all'altro: "non possiamo arrestare nessuno con quelle prove, ma solo ascoltare dall'alto".
Non c'è nessuna prova del crimine contestato a mio marito, ma è stato arrestato il 20 luglio 2016.
È stato mandato al carcere di S. Nei primi quattro giorni non siamo riusciti a ottenere alcuna informazione su di lui. Non sapevamo se fosse ancora vivo o se fosse morto. Ero così preoccupata per lui. Non riuscivo a dormire la notte. Dopo questi quattro giorni, potemmo avere informazioni su di lui. Quindi sono iniziate le visite senza contatto fisico. Sebbene siano trascorsi 48 giorni, non possiamo ancora contattarlo. Normalmente concedono una visita di contatto una volta al mese. Non ci viene consentita qualsiasi corrispondenza epistolare. Mio marito e i suoi amici scrivono petizioni dal carcere ma le loro petizioni non sono state trasmesse.
Non hanno a disposizione penne o carta. Quindi non possono scrivere nulla.
Mio marito ha visto il suo avvocato solo una volta negli ultimi 48 giorni e il loro colloquio, un guardiano li controllava. Non hanno formulato nessuna accusa.
Il YY luglio 2016 sono andata in tribunale, nella stanza di mio marito per prendere le sue cose personali. Il suo nome era stato cancellato e la sua stanza era stata perquisita senza alcun mandato.
Quasi non potevo entrare nella sua stanza. Ho preso gli oggetti personali di mio marito.
Mercoledì 24 agosto 2016 il Consiglio superiore della magistratura ha radiato mio marito e 2.846 giudici e pubblici ministeri, adottando un solo provvedimento.
Dopo questo atto, il 2 settembre 2016 ha radiato un ulteriore numero di giudici e pubblici ministeri.
In totale ha radiato 3.390 giudici e pubblici ministeri.
Per molti dei destituiti, le rispettive mogli sono state licenziate dal lavoro a causa dei loro mariti.
Molte di loro lavorano sulla base di licenza o concessioni Sono un'insegnante e temo che di essere destituita.
Quindi mando questa e-mail da un cyber-café e a diversi indirizzi di posta elettronica.

25.

Sono la moglie del Procuratore N. che è ora in arresto in X, nel Carcere di alta sicurezza di XX.
Mio marito mentre prestava servizio come pubblico ministero nella città di Z., è stato arrestato dopo essere stato accusato del reato di essere un membro dell'organizzazione terroristica FETÖ / PDY e per il reato di tentare di rovesciare il governo.
Misure cautelari o sanzioni di sospensione, espulsione o rimozione dall'incarico emesse a carico di funzionari pubblici: tutti questi provvedimenti non sono sottoposti ad alcun controllo giurisdizionale.
L'equilibrio tra accusa e difesa non è più rispettato ed è fortemente deteriorato nei confronti della difesa; le pubbliche denunzie di uso di violenza, minacce e maltrattamenti contro i detenuti aumentano drasticamente; vincoli giuridici sono posti sulle proprietà di queste

persone o le loro proprietà sono sequestrate in modo ingiusto. E queste persone sono private di molte garanzie previste dalla Costituzione, in particolare la libertà di rivendicare diritti e il diritto al giudice naturale.
D'altra parte, una serie di emendamenti alle disposizioni riguardanti il Consiglio Superiore dei giudici e dei pubblici ministeri sono stati introdotti nella nostra Costituzione del 7 maggio 2010; e come parte di questi emendamenti è stata rivista la composizione del Consiglio superiore dei giudici e dei pubblici ministeri, in particolare con riferimento alla nomina dei suoi membri ed al metodo della sua formazione.
Attraverso quella revisione, la procedura elettorale adottata mirava a consentire ai giudici e ai pubblici ministeri di nominare e eleggere i membri del Supremo Consiglio dei giudici e pubblici ministeri. Queste nuove disposizioni giuridiche, che pure sono coerenti con i principi di uno stato di diritto democratico, sfortunatamente nella pratica avevano portato all'uso di prassi scorrette e illegali da parte di coloro che hanno vinto le elezioni contro coloro che le avevano perse.
Uno sguardo nella storia recente del Consiglio Superiore dei giudici e dei pubblici ministeri, limitato solo agli ultimi due anni, sarebbe sufficiente per comprendere questi problemi. Un esame di come hanno fatto i membri dell'Associazione dell'Unità Giudiziaria, che ha vinto le ultime elezioni, ad essere promossi a posti più alti, e di come sia accaduto che i membri delle altre associazioni, quelle che hanno perso le elezioni, siano stati rimossi dal loro ufficio e titolo, un tale esame sarebbe sufficiente per dimostrare la fondatezza di questo assunto. Io sono dell'avviso che un esame attento delle decisioni di nomina o di trasferimento di giudici e pubblici ministeri, assunte prima e dopo indagini importanti sarebbe sufficiente a confermare la validità di questo assunto.
Vorrei anche esprimere questo. Subito dopo il tentativo del maledetto (!) colpo di Stato il 15 luglio 2016, il Consiglio Supremo dei Giudici e dei pubblici ministeri ha tenuto una riunione, esattamente il giorno successivo a quello del fallito colpo di stato, per esaminare una serie di denunce provenienti da esponenti del potere politico.
Ed in quella sua riunione, il Consiglio ha sospeso più di tremila giudici e pubblici ministeri sospendendo l'immunità giudiziaria di cui godevano per legge questi giudici e pubblici ministeri, rendendo così possibile che essi fossero indagati. In questo contesto, oltre duemila giudici e pubblici ministeri sono stati destituiti dal Consiglio supremo di giudici e pubblici ministeri, con riferimento al tentativo di colpo di stato fallito.
Mio marito è stato arrestato illegalmente.
1- Non si fa menzione di atti che sono ritenuti costituire il reato (i) in ordine al quale è stato accusato: né nell'atto che ha disposto la sua cattura e nemmeno in quello che ne ha ordinato la ulteriore detenzione.
2- I motivi per cui si configurava la necessità di arrestarlo non vengono mai indicati in modo concreto e ragionevole né nel mandato di cattura, né nelle decisioni prese sulla continuazione della detenzione.
Se fosse liberato, non avrebbe motivo di fuggire o di commettere un reato. Questo perché;
a) Tutti i suoi beni sono stati sequestrati. Come parte di queste misure imposte dal governo, I suoi conti bancari sono bloccati e non sono liberamente disponibili per l'uso, e quindi non ha denaro.
b) crede fermamente che l'indagine nei suoi confronti sarà conclusa con una decisione positiva e che lui sarà reintegrato nella sua posizione. Di conseguenza, non ha motivo di fuggire o di scappare.
c) Mio marito non ha mai cercato di fuggire prima del suo arresto. Dopo essere stato convocato per telefono, è andato prontamente nel luogo in cui era stato invitato a presentarsi. Nonostante tutto questo, tuttavia, l'esame e la perquisizione sono stati effettuati prima che fosse assunta la decisione di arrestarlo o quella che ne disponeva la ulteriore detenzione. Le quali dovevano far riferimento al rischio di fuga. D'altra parte, egli dice sempre "Non sono fuggito, e non lo farò perché so e credo di essere innocente e di non aver commesso alcun reato."

d) Né le autorità giudiziarie né le autorità amministrative hanno formulato alcuna valutazione su un tentativo di fuga o rischio di fuga e, più importante, i motivi che configurano il ragionevole sospetto non sono mai menzionati in queste decisioni.
3- Da un semplice esame della dichiarazione resa da mio marito nell'Ufficio del Pubblico Ministero, si può capire facilmente che le domande rivolte a mio marito non erano direttamente collegate alle azioni che sono state segnalate come costituenti il reato (i) per il quale è stato accusato, ma erano collegate a questioni che relative alla libertà di pensiero e di opinione.
Ecco alcune delle domande:
* In quali scuole hai studiato?
* Dove hai soggiornato mentre studiavi all'università?
* Hai lavorato o sei stato un rappresentante di classe o un membro di un comitato di studenti mentre studiavi nell'Università? * Per chi hai votato alle elezioni del Consiglio superiore dei giudici e dei pubblici ministeri? * Hai mai fatto pubblicazioni sui social media contro il governo? * Hai parlato con i tuoi amici contro il governo?
Per coronare il tutto, mio marito è stato destituito dalla professione sulla base di una accusa completamente infondata, mancante di prova. Interrogatori e indagini erano iniziate molto prima che mio marito entrasse in carica e in cui non era mai stato coinvolto come procuratore o giudice, sono stati indicati come motivi per il suo licenziamento. Nonostante il fatto che tutti dovrebbero essere responsabili solo dei propri atti ed azioni, in conformità con il principio della personalità della responsabilità penale e personalità della punizione è stato ritenuto responsabile per atti e azioni che sono stati dichiarati essere commessi da altri.

26.

Il giudice X ha detto che, durante l'interrogatorio, il pubblico ministero non aveva prove, se non l'elenco che stava di fronte a lei. Lei crede che la lista e le domande provengano dal governo centrale.
Nel corso dell'interrogatorio è stato chiesto:
- Durante il tentativo di colpo di stato con chi eri e di cosa hai parlato?
- Quale scuola superiore ti sei laureata?
- Quale centro di preparazione test (in turco: Dershane) hai frequentato?
- Hai partecipato alle operazioni di conteggio delle schede nelle elezioni del Consiglio superiore di giudici e procuratori nel 2014? Hai registrato il conteggio?
Vide che c'era una lunga lista di 2 pagine davanti a loro. Era l'unica persona rilasciata quell giorno. Il procuratore ha detto che anche lei è in pericolo reale, adesso, a causa della decisione che ha preso.
Ha detto che tutti stavano parlando di una nuova lista di 1.500 nomi che era stata preparata, e chiunque poteva essere nell'elenco in qualsiasi momento.
Ha testimoniato che alcuni giudici che hanno arrestato gli altri giudici, dopo gli interrogatori stavano piangendo.

27.

Cari colleghi,
Noi, 3.500 giudici e pubblici ministeri, siamo stati licenziati senza prove e senza possibilità di difenderci, con l'accusa di aver partecipato al colpo di Stato! Questo non è tutto. Ciò che sta vivendo il nostro Paese è un incubo peggiore di quello del tentativo di colpo di stato del 15 luglio.
Senza che ci fosse mostrata alcuna prova, siamo stati arrestati, ammanettati alla presenza e sotto gli occhi dei nostri colleghi, del personale, dei membri della nostra famiglia, dei nostri bambini.
Siamo stati picchiati, insultati, torturati e detenuti, isolati.
Marito e moglie sono stati arrestati nello stesso momento, con i bambini lasciati lì da soli.
A causa di queste situazioni, alcuni dei nostri bambini sono stati inviati in orfanotrofio.

Colleghe che si trovavano in stato di gravidanza, hanno abortito a causa dei maltrattamenti.
Alcune di loro hanno avuto un parto anticipato.
Poche fortunate si sono viste riconoscere il diritto di allattare i loro bambini, in prigione.
Questo testo non è lo scenario di un film horror. Verità nuda! Questo è un riassunto di ciò che è stato vissuto durante gli ultimi due mesi.
Possiamo indicare dettagliatamente ogni avvenimento, persona per persona.
Questo è attualmente quel che può essere chiamato un genocidio in Turchia.
Perché accanto al trattamento adottato contro di noi, è stata presa di mira anche la nostra famiglia, coniugi e figli ne sono vittime.
Anche i nostri coniugi, anche i nostri parenti, sono stati licenziati dai loro posti di lavoro.
Ai figli di alcuni di noi hanno negato l'accesso alle scuole statali.
Tutti i nostri beni, acquisiti grazie ai nostri salari; tutti i nostri risparmi nelle banche sono stati confiscati. Le nostre carte di credito sono state bloccate e le nostre famiglie condannate alla fame.
Si deve ulteriormente denunciare che tutti questi provvedimenti repressivi sono stati adottati senza alcuna prova. Nessun atto di accusa ci è stato notificato, neanche i provvedimenti che hanno disposto il proseguimento della custodia cautelare. Molti di noi non conoscono nemmeno il numero del procedimento che ci riguarda; accade che vengano arrestati anche i nostri avvocati; e troviamo difficoltà nel trovare gli avvocati che ci rappresentino.
I giudici che trattano i nostri procedimenti in attesa del dibattimento, vengono rimossi dai loro incarichi.
Sono stati arrestati 188 giudici di alte giurisdizioni, 4 membri del Consiglio superiore dei giudici e dei pubblici ministeri e 2 membri della Corte Costituzionale.
In breve, nel quadro dell'horror e del terrorismo creato, i nostri diritti basilari: la presunzione di innocenza, il principio secondo cui la responsabilità penale è personale vengono brutalmente violati.
La nostra unica richiesta è di avere un processo equo, nonostante la distruzione delle nostre vite.
Perché sappiamo che non siamo coinvolto nel colpo di stato.
Questo è noto alle autorità turche. La ragione di questa ferocia è che non siamo iscritti alla Associazione filogovernativa "Judgment Unity Platform", che è sostenuta dal Governo e come risultato siamo contrassegnati e elencati come avversari.
Tutto questo può essere provato.
Per favore, mettetevi in contatto con noi. Cercate i mezzi per farlo. Vi renderete conto di quanto è orribile la situazione.
Vi preghiamo di seguire i procedimenti cui siamo sottoposti: le fasi di indagine ed i processi.
Per mettetevi in contatto con le autorità e con i nostri avvocati, per favore studiate i ricorsi che abbiamo presentato alla Corte europea dei diritti dell'uomo.
Vi renderete conto che non ci sarà alcun processo. 3.500 giudici e pubblici ministeri vengono arrestati, senza che si sia nessuna prova. Siamo uomini di legge e non golpisti.
Noi condanniamo e respingiamo ogni tipo di "golpe". Ma noi non possiamo trovare nessuna possibilità di dimostrare la nostra innocenza, a causa del regime di orrore e genocidio che esiste nel nostro Paese.
Voi siete le persone che possono fare in modo di darci la possibilità di far sentire la nostra voce da questo pozzo profondo.
P.S. Fin dalla data del 21 settembre 2016, continuo ad essere detenuto in una cella di isolamento.
Senza alcuna ragione.
X (giudice imprigionato).

28.

Mio marito X, che è stato un magistrato del pubblico ministero per 16 ani, è stato arrestato dopo il fallimento dell'atroce colpo di stato del 15 luglio.

Io ho avuto notizia dell'orribile tentativo di golpe proprio da mio marito, che la sera del 15 luglio lo aveva appreso guardando la televisione. In quel momento, mio marito stava lavorando su suoi "fascicoli processuali" che aveva portato a casa dal suo ufficio di YY, mentre io e la nostra famiglia eravamo a YY.
Eravamo terrorizzati dalle notizie in TV, come cittadini di un Paese la cui storia è piena di colpi di Stato.
La sera del 16 luglio, ho visto il nome di mio marito sul sito web di "Sabah Newspaper". Il titolo del servizio era "Giudici e pubblici ministeri coinvolti nel colpo di stato '.
Appena l'ho visto, sono partita per YY con la mia famiglia.
La mattina del 17 luglio, siamo andati in tribunale, dopo che mio marito aveva ricevuto un invite a comparire dalla Procura della Repubblica di YY.
E da quel momento, mi sono trovata nel bel mezzo di situazioni estremamente negative, per la prima volta nella mia vita e vorrei davvero che nessuno le provi.
Mio marito è stato interrogato.
Queste sono le domande che gli sono state poste:
Lui stesso o sua moglie oppure i suoi fratelli erano mai stati ospitati in una casa o in un ostello appartenente ad una organizzazione terrorista armata, durante la loro "vita di formazione"?
A quali riviste era abbonato o era stato abbonato in passato?
Aveva denaro depositato in banca e con quali banche aveva stipulato transazioni in passato?
Aveva la organizzazione terrorista mai preso contatto con lui?
Era stato membro di un seggio elettorale durante le ultime elezioni dei Consiglio Supremo dei Giudici e dei Procuratori (HSYK)? lo era stato quale osservatore? ha utilizzato una macchina fotografica in quel momento?
Quando ha avuto la consapevolezza del tentativo di colpo di stato?
E, nonostante il fatto che le sue risposte a queste domande siano state tutte dei "no", sono stati emessi contro di lui un mandato di cattura ed uno di perquisizione, con l'accusa di essere membro di una organizzazione terrorista armata.
Nei due mandati, veniva indicata come nostra residenza una casa dove avevamo abitato, brevemente, 15 mesi fa. Quando è stato emesso un mandato di perquisizione per l'indirizzo giusto, la perquisizione della nostra casa è avvenuta senza la presenza di un pubblico ministero.
Durante la perquisizione sono stati sequestrati un computer, fornito dallo stato, e una chiavetta USB, che conteneva files di atti emessi da mio marito, un telefono non funzionante, che faceva ormai parte dei giocattoli di nostra figlia, avendo io cessato di usarlo; e ancora 3 CD, incluso quello in cui si trovavano le nostre foto di viaggio. Al momento del sequestro non ci sono state consegnate copie dei files contenuti nei dispositivi elettronici sequestrati.
Alla fine del periodo di detenzione di quattro giorni presso le camere di sicurezza del tribunale, è stato emesso un mandato di arresto per appartenenza ad una organizzazione terrorista, motivato solo con l'indicazione delle fattispecie astratte dei crimini per cui si procedeva e senza minimamente indicare i fatti in cui si concretava la sua appartenenza a organizzazione terroristica: quando e come era diventato membro, quali attività avesse svolto per quell'organizzazione armata e allo stesso modo senza mettere in evidenza le prove che dimostravano il suo tentativo di abolire l'ordine costituzionale.
Mi sento estremamente male quando leggo le imputazioni …
Mio marito è stato mandato nella "prigione chiusa" di Y.: il 20 luglio.
Sono rimasta scioccata da certe dichiarazioni pubbliche: "Vogliamo la pena capitale". Frasi come "Quello che chiedi sarà fatto", riportate dalla stampa quali commenti di presidente e politici.
Incredibilmente, i nostri nomi sono accostati a quelli delle persone che hanno tentato di fare il Golpe, quindi ci troviamo ad essere per due volte vittima di tutto questo.
Cari membri (di Medel) né noi né il nostro avvocato possiamo avere un contatto con mio marito per i primi dieci giorni.

- Tutte le osservazioni o eccezioni che hanno proposto mio marito ed il suo legale sono state respinte.
- Noi possiamo effettuare una visita, ma “senza alcun contatto fisico con lui” e solo dopo il decimo giorno dall’arresto.
- Potremo esercitare il nostro diritto di parlare telefonicamente ogni 15 giorni, solo dal 18.8.2016.
- È ancora proibito ogni scambio di documenti durante i colloqui con il difensore.
- I colloqui con il difensore avvengono alla presenza di un poliziotto e sono video-registrati.
- Mio marito mi ha detto che le sue richieste (e probabilmente quelle degli altri suoi colleghi arrestati), volte ad ottenere copia del decreto legge che ha proclamato lo stato di emergenza, sono state respinte dalla direzione del carcere.

Il giorno della mia prima visita, ho appreso che le riviste scientifiche e di puzzle, che avevoconsegnato nel carcere per mio marito, non gli erano state consegnate.

- Ho saputo da mio marito che le richieste volte ad ottenere copie di regolamenti carcerari e di materiali per scrivere e buste, che mio marito - e probabilmente tutti i giudici e pubblici ministeri lì detenuti – avevano presentato all’amministrazione penitenziaria per scrivere una petizione, non sono state prese in considerazione.
- Ho un documento di mio marito, si tratta di un appello o petizione che lui intende presentare alla Corte europea dei diritti dell’uomo, ma non sono sicura se sarà consegnata oppure no.

Sto tentando di spiegare la mia situazione a chiunque e dovunque, per far sentire la mia voce da questa posizione in cui non sono nemmeno in grado di prendere fiato.

29.

Cari Colleghi,
come sapete, il Consiglio Superiore della Magistratura ha licenziato 2.847 giudici e pubblici ministeri il 24 agosto, 2016 con la decisione numero 2016/426.
Il Consiglio non ha dato il diritto alla difesa a nessuno dei tanti giudici e pubblici ministeri licenziati.
Il Consiglio ha deciso in merito al licenziamento senza ascoltare nessun argomento o osservazione da parte dei tanti magistrati rimossi.
Il Consiglio dichiara nella sua decisione che, dal momento in cui si ritenga che vi è coerenza/nesso e relazione/collegamento tra quei giudici e pubblici ministeri e FETÖ / PDY, il licenziamento di tali giudici e pubblici ministeri è deciso all’unanimità ai sensi dell’articolo 3 del decreto di emergenza numero 667.
In particolare, il Consiglio non ha usato le parole “membri dell’organizzazione”.
Cosa intendo con questo: i 2.847 giudici e pubblici ministeri sono accusati di essere membri di organizzazioni terroristiche, nell’attuale indagine criminale. Tuttavia, il Consiglio ha preferito evitare di usare la parola “membro”. Ha inteso, invece, usare le parole “collegamento,
congiunzione e / o relazione”.
Nonostante questa scelta lessicale nel testo della decisione, il Vice Presidente del Consiglio, Mehmet Yilmaz, ha fatto osservazioni pubbliche usando costantemente la parola “membro”. Anzi, egli si è spinto un passo più avanti nel suo account Twitter, scrivendo “è stato deciso dalla plenaria del Consiglio che i 2.847 giudici e pubblici ministeri che sono stati membri dell’organizzazione terroristica FETÖ, erano tutti licenziati”.
Come capo di un ufficio giudiziario, Mehmet Yilmaz ha già deciso che 2.847 giudici sono membri di un’organizzazione terroristica.
E questo implica almeno 3 cose:
1. una chiara violazione del diritto di non essere etichettati come criminali, incluso pregiudizio.
2. una pressione sui tribunali e sui pubblici ministeri in relazione alle indagini giudiziarie in corso.
3. una violazione della presunzione di innocenza.

Passiamo alla motivazione del provvedimento di licenziamento di massa.
La decisione è composta da 61 pagine con commenti generali e motivi. Non è possibile trovare nulla che faccia riferimento a fatti specifici attribuibili a ciascun giudice della lista. Per ognuno di noi si limitano a considerazioni di carattere generale.
Quindi nessuno sa su quale base sia stata adottata la decisione che lo riguarda.
Nessuno conosce l'accusa che gli/le è stata o mossa.
Questi sono i motivi:
1. Attività presso l'Accademia della Giustizia,
2. Educazione alla frequenza nella professione,
3. Frequenza di un corso di inglese,
4. Invio all'estero a fini didattici,
5. Nomine ad incarichi amministrativi, come una Direzione generale, magistrato relatore nel Ministero, capo di dipartimenti nel Ministero, in particolare presso l'Ispettorato,
6. Osservazioni e prese di posizione nei social media,
7. Reclami inviati al Consiglio in merito a tali giudici,
8. Casi di indagine disciplinare e penale relativi a tali giudici,
9. Inchieste nelle aree locali dei giudici,
10. Decisioni assunte dai giudici in questione, relative ai casi di organizzazione del FETÖ,
11. Le relazioni del dipartimento di polizia,
12. Le decisioni dei giudici riguardanti la rimozione di agenti di polizia che consideravano membri del FETÖ,
13. Le informazioni riguardanti la loro vita sociale,
14. Programmi di comunicazione utilizzati dai membri dell'organizzazione,
15. La motivazione dei recenti ordini di detenzione e il mandato di arresto relativo a giudici,
16. Verbali di interrogatorio dell'accusa penale,
17. Le dichiarazioni di coloro che avevano confessato.
Ad esempio, la decisione non dice nulla su di me in particolare. Ho solamente visto il mio nome nell'elenco. Non so a quale delle accuse di cui sopra devo fare riferimento.

30.

Lavoravo come giudice, prima di essere sospeso dal mio incarico dalla Seconda Camera del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori gli alti ("HCJP"); prima di essere sospeso dal mio incarico, come altri 2.744 giudici e pubblici ministeri, alla data del 16.7.2016. Il tentativo di colpo di stato ha avuto luogo il 15.7.2016. Io non ho né supportato né aiutato i golpisti e sono certamente contro di loro.
Una lista così lunga, preparata dall'Assemblea del Consiglio superiore, che si era riunita al mattino presto, è un fatto che vale a dimostrare che questa decisione, di sospensione di 2.745 giudici, è la pura esecuzione di una decisione già esistente. L'eliminazione di giudici che sono indipendenti e imparziali. A questo mirava la decisione del Consiglio. Ancora non conosco la motivazione dell'atto di sospensione che mi riguarda, dal momento che la suddetta decisione non mi è stata ancora consegnata.
Alla data del 16.7.2016, l'Ufficio del Procuratore Generale di X si è pronunciato per un mandato di custodia, perquisizione e sequestro nei miei confronti. Un atto che è illegale perché viola chiaramente la norma che stabilisce la "garanzia giudiziaria" concessa a giudici e pubblici ministeri. Secondo le leggi della Repubblica di Turchia, i giudici e pubblici ministeri non devono essere messi in stato di custodia né possono essere arrestati, tranne che per determinate situazioni di fatto, in particolare, quando vi sia una situazione di flagranza di un grave crimine. Comunque, il Procuratore generale A., violando la legge, ha scritto nel suo provvedimento restrittivo, che il tentativo di colpo di stato continuava a costituire una base per il requisito della flagranza del delitto, come se io stessi partecipando al tentativo di colpo di stato.
Il presunto crimine è stato indicato come appartenenza a FETÖ / PDY (Organizzazione terrorista dei Fetullahist), organizzazione terroristica armata, sia da parte della Procura della Repubblica che del Tribunale penale di pace, senza alcun riferimento al profilo della

flagranza del delitto. Come si può vedere, il presunto crimine è contestato senza fondamento, da parte del Procuratore capo, perché è impossibile sostenere il profilo della flagranza del delitto per il reato di appartenenza ad una associazione terroristica. I nostri nomi sono stati divulgati alla stampa come giudici coinvolti nel complotto, nonostante il fatto che tale circostanza non fosse stata posta alla base dell'atto di decadenza dall'impiego, emesso dal Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori. Rivelare i nostri nomi costituisce una chiara violazione della regola della presunzione di innocenza garantita dalla Convenzione europea dei diritti dell'uomo ("CEDU").
Le pratiche illegali sono continuate dopo gli atti di perquisizione, sequestro e mandato di custodia. Non è stata rispettata la legge numero 2.802, sullo status dei giudici e dei pubblici ministeri, la quale stabilisce che la perquisizione deve avvenire alla presenza di un avvocato e del Procuratore della Repubblica, è stato analogamente violata.
In aggiunta a ciò, i miei dispositivi elettronici sono stati portati via, invece di provvedere a copiare i dati contenuti.
L'ordine di perquisizione e quello di custodia cautelare sono stati eseguiti il 19.7.2016, tre giorni dopo la data di emissione dei relativi atti. Fino a quella data, ho aspettato a casa mia senza alcun tentativo di fuga. Anche se ero un giudice e non c'era alcun sospetto per la fuga, né alcun tentativo di resistere a un agente di polizia, sono stato ammanettato con le braccia dietro le spalle e portato alla macchina della polizia da casa mia al quartier generale della polizia di A., sempre rimanendo ammanettato con le braccia dietro le spalle.
Ho dovuto aspettare per più di un'ora, stando in piedi di fronte al muro e ammanettato dietro la schiena, presso la sede della polizia.
Più tardi, io e altri 12 giudici e pubblici ministeri siamo stati portati nella stanza di detenzione che è per solo quattro persone, di dimensioni inferiori a 10 metri quadrati. Né cuscini né coperte sono stati forniti e non ci è stato permesso di usare il bagno durante la notte.
Durante tutti questi eventi, non mi è stato permesso di parlare con il mio avvocato; e alla mia famiglia non sono state fornite informazioni sulla mia situazione.
Il giorno seguente, sono stato portato in una sala della Questura perché si svolgessero le attività relative al nostro procedimento. Per le 15 ore della mia permanenza nella stanza di detenzione, mi è stato fornito solo un pezzetto di pane e due piccole fette di formaggio. Abbiamo dovuto aspettare più di un'ora e mezza, restando in piedi di fronte al muro e ammanettati con le braccia dietro la schiena, insieme ad altri giudici e pubblici ministeri, presso gli uffici della polizia prima di essere portati al tribunale.
Anche gli eventi che si sono svolti presso il tribunale sono stati una vergogna totale. Nonostante io fossi stato portato in tribunale intorno alle 2:30 del 20 luglio 2016, il pubblico ministero ha svolto il mio interrogatorio solo intorno alle 20:30. Sono stato costretto ad aspettare nel corridoio del tribunale con altri 149 giudici e pubblici ministeri, ammanettati e accerchiati dai poliziotti che brandivano armi a canna lunga. Non abbiamo ricevuto cibo o bevande, durante la lunga attesa in tribunale.
Il pubblico ministero durante il mio interrogatorio ha posto domande molto personali che non erano collegate all'accusa (quale scuola superiore hai frequentato, sei stato inviato in uno stato estero dal Consiglio superiore dei giudici e dei pubblici ministeri, hai mai partecipato alla commissione annuale dell'Accademia di giustizia, ecc.). E non ha fatto riferimento ad alcuna prova.
Io e gli altri 149 pubblici ministeri e giudici siamo stati costretti ad attendere nella sede della corte senza ricevere alcuna informazione dopo i nostri interrogatori, restando ammanettati fino alle due del mattino.
Siamo stati quindi portati nella stanza della preghiera nel Palazzo di giustizia per passare la notte; e abbiamo atteso, restando ammanettati per tutto il tempo. Il giorno dopo è stato anche peggio. Il 21.7.2016, io e altri 149 pubblici ministeri e giudici siamo stati costretti ad attendere ammanettati nel corridoio del tribunale, circondati da poliziotti che portavano armi a canna lunga; siamo rimasti lì fino alle 22 per essere sottoposti all'interrogatorio da parte di un giudice. Ancora una volta non ci è stato dato alcun cibo o bevanda durante tutto questo periodo di tempo.

Sono stato arrestato dalla 9^ Corte di Giustizia di Pace con una decisione solo formalmente motivata, resa il 21.7.2016, che non faceva riferimento ad alcuna prova, documento o informazione. E senza che mi fossero state fatte domande relative all'accusa.
La Corte non è stata in grado di dimostrare come io mi sia associato alla suddetta organizzazione terroristica e in quale condotta si pensava si fosse concretato il mio aiuto o favoreggiamento alla suddetta organizzazione terroristica.
Sono ancora in stato di arresto, alla data in cui scrivo questa petizione.
Come se la decisione di arresto non fosse sufficiente, anche mia moglie e mio figlio sono stati puniti. Con il sequestro di tutti i miei beni (la mia auto, i miei conti bancari, dove avevo versato i risparmi del mio stipendio e le carte di credito, ecc.).
La sospensione dall'impiego, il sequestro di tutte le mie proprietà, la revoca del mio passaporto e l'arresto in assenza di sospetti di fuga mostrano quale processo illegale è in atto.
Successivamente, sono stato destituito dalla mia professione dall'Assemblea Generale del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori, senza avere la possibilità di esercitare il mio diritto alla difesa, un diritto costituzionale fondamentale. La decisione di licenziamento è stata presa, ancora, supponendo che fossi associato a FETÖ. Tuttavia, questa decisione - così come quella che ha disposto il mio arresto - non è riuscita a presentare una prova per quanto riguarda l'accusa.
La detta decisione, che contiene 60 pagine di motivazione, non ha specificato nemmeno il mio nome e non è riuscito a fornire una spiegazione individuale su come si supponeva che io fossi associato a FETÖ.
2.841 giudici e pubblici ministeri sono stati licenziati da questa singola decisione, senza una spiegazione o giustificazione individuale.
Ciò dimostra che questa decisione mirava a eliminare migliaia di giudici e pubblici ministeri in un modo che è contrario allo stato di diritto. È ovvio che il procedimento giudiziario e la decisione di licenziamento costituiscono una minaccia per compromettere la giurisdizione che deve essere indipendente e imparziale.
Sono dell'opinione che le motivazioni che ho scritto in Decisioni riguardanti le pubbliche amministrazioni ricorrenti, mi ha fatto finire nella lista di licenziamento. Tuttavia sono sempre stato onesto, indipendente e imparziale nel perseguire lo stato di diritto.

31.

Sono la moglie di un magistrato del pubblico ministero.
Dopo l'abominevole tentativo di colpo di stato del 15 luglio, mio marito è stato, prima, sospeso e poi è stato licenziato dalla professione; successivamente, il suo salario ed ogni sua proprietà sono stati confiscati.
Mio marito ha lottato contro il terrorismo per anni, con un pesante sacrificio personale, in un periodo in cui gli eventi terroristici erano così diffusi e violenti. Non ho mai dimenticato che un membro della Corte Suprema aveva chiamato mio marito, una volta, proprio con riguardo ai crescenti attacchi terroristici e gli disse: "Mio caro fratello, mentre guardiamo le notizie riguardanti gli atti terroristici, eravamo così preoccupati per te che ti vorremmo implorare di non uscire senza un'arma per la tua sicurezza"; e mio marito disse in risposta:" Mio caro collega, entrambe le mie mani tengono una matita e scrivono ma non sono in grado di far sparare un'arma". Non ha mai usato la sua pistola neanche una volta, l'arma fornita dal governo. Mio marito, che aveva lottato contro il terrorismo in condizioni così pericolose, purtroppo in questi giorni, è accusato di essere membro di un'organizzazione terroristica.
Penso che queste accuse siano incredibili. Quasi 3.500 giudici e pubblici ministeri, incluso mio marito, sono stati licenziati dalla professione per le stesse accuse. Costituisce più di un quarto dell'intero sistema giudiziario. Una persona ragionevole non può ammettere che più di un quarto di quello in un paese abbia un legame con un'organizzazione terroristica.
Subito dopo che era stato sospeso dal suo servizio, abbiamo appreso che contro di lui era stato emesso un mandato di detenzione, e quindi ha deciso di sottomettersi a queste pratiche insensibili, illegali e arbitrarie. Non abbiamo mai più sentito parlare di mio marito, da

allora. Il mio piccolo bambino mi chiede perché non possiamo vivere insieme come una normale famiglia, e dove si trova suo padre. Cosa posso dire a mio figlio? Come posso sopravvivere da sola, come donna?
Le persone intorno a noi hanno cominciato a vederci come se fossimo terroristi. Inoltre, non è rimasto nessuno o quasi che ci aiuti. Ci hanno girato le spalle.
Lui si guadagnava il suo stipendio con un duro lavoro e facendo il suo massimo sforzo; adesso, non possiamo nemmeno prelevare il nostro denaro dalla banca. La sua famiglia ha bisogno del suo stipendio. Che circostanze inique!!
Forzando la porta con l'aiuto di un fabbro e entrando senza un mandato, i poliziotti hanno preso d'assalto la mia casa per perquisirla mentre io ero assente. Quando sono arrivata a casa, l'ho trovata in uno stato vergognoso. Secondo le dichiarazioni dei miei vicini, i poliziotti, compiendo la perquisizione nella mia casa, ad un certo momento avevano detto che avevano sete. Ed un mio vicino, che era presente alla perquisizione, voleva prender un po' d'acqua dal frigorifero, ma i poliziotti si rifiutavano di bere dicendo: "nulla può essere mangiato o bevuto in questa casa di terroristi, attenti! Lo fai anche tu!". A questo punto, il mio vicino ha preso l'acqua da casa sua. Tutti i miei vicini, che erano presenti alla perquisizione del nostro appartamento, mi hanno riferito di questo avvenimento.
Voglio chiedere a questi ufficiali di polizia quali sono le prove, che ci rivelano come terroristi. Questi trattamenti sono così denigratori che non siamo in grado di dormire la notte. Tutti I membri della famiglia sono spaventati di nuovo, a causa della nostra casa.
Il 18 luglio, sono andata in Tribunale per prendere gli effetti personali di mio marito, ma sono stata trattata come una terrorista. In un primo momento, non mi hanno permesso di entrare, allora ho detto loro che volevo prendere gli oggetti personali di mio marito. Solamente un'ora dopo, sono riuscita ad entrare nel tribunale.
Prendendomi per un braccio, un ufficiale di polizia mi ha fermato e mi ha detto che potevo entrare nell'ufficio di mio marito, ma solo sotto il suo controllo. Io gli ho impedito di continuare a prendermi per un braccio. E così siamo andati al piano di sopra, per incontrare un capo di quel dipartimento. Mi hanno detto che potevo prendere gli oggetti personali di mio marito mentre una videocamera era in funzione, avendo solo pochi minuti a mia disposizione. Mentre passavamo da un ufficio, l'ufficiale di polizia che mi accompagnava ha detto che il vice Procuratore capo voleva parlare con me al telefono. Siamo andati nel suo ufficio. Anche lui mi ha trattato come se fossi una terrorista. Mi ha detto che non avrei potuto prendere gli effetti personali di mio marito fino a quando l'indagine non fosse stata completata. Ho detto ok, ma mi hanno impedito di lasciare il tribunale.
Dopo essere stata ad aspettare per molto tempo negli uffici del tribunale, mi è stato permesso di uscire da lì. Mostrando di non avere alcuna vergogna, mi hanno seguita con un'auto.
Sono stata esposta alle pressioni del vice procuratore capo e dei suoi agenti di polizia, che dovrebbero essere i più attenti al rispetto della alla legge e dei diritti umani.
Fino a ieri, ero la moglie di un procuratore premiato ed affermato nella sua professione, ma oggi sono in una situazione così brutta che non riesco a guardare il volto delle persone.
Chi renderà conto del trauma a cui io e la mia famiglia siamo sottoposti?
Un mese dopo, sono andata di nuovo in Tribunale per cercare gli effetti personali di mio marito.
Mi hanno detto che li avevano messi in una scatola e se volevo potevo prenderli.
Li ho portati fino ad un taxi, mentre funzionari di polizia mi accompagnavano e sorvegliavano.
Proprio mentre stavamo partendo da lì, il taxista si fermò, richiamato da un fischio. Funzionari della sicurezza mi hanno detto che il Procuratore aveva ordinato che io mi presentassi da lui.
Prendemmo di nuovo le cose dal taxi ed andai nuovamente al piano di sopra, dal Procuratore.
Egli stesso mi ha interrogata come fossi una terrorista. Finalmente, sono stata in grado di prendere le cose di nostra proprietà ed andar via.

Da allora, dei poliziotti vengono ancora spesso a casa mia e fanno domande sul conto di mio marito. Dicono ai miei vicini che mio marito è un terrorista e di stare attenti verso di lui. In altre parole, stanno cercando di far perdere ogni simpatia verso di noi ai miei vicini e di isolarci.
Per favore, ditemi che chi cancellerà queste esperienze dalla mia memoria?
Come potranno mai guarire queste ferite nel nostro cuore?
Senza avere la possibilità di difendersi, mio marito è stato prima sospeso, poi è stato destituito.
Vorrei fortemente che si metta fine a queste ingiustizie ed ai dolori di mio marito, a quelli della mia famiglia e di tutti i coniugi disperati che si trovano in una situazione come la mia.

32.

Pur avendo svolto le sue funzioni per 3 anni nella provincia di X., il magistrato Z. aveva completato il suo incarico nella regione orientale, ed era stato nominato procuratore provinciale nel 2011.
Nella nuova posizione, si è dimostrato un procuratore eccezionalmente competente sulle questioni relative ai casi di terrorismo.
Nonostante avesse completato i tre anni di servizio obbligatorio in quelle zone disagiate, egli era rimasto lì per altri 2 anni, di sua volontà.
Nel 2015, nel momento in cui il processo di pace in corso era stato interrotto e gli attacchi terroristici erano aumentati drammaticamente, egli aveva dato un grosso supporto ai suoi colleghi nominati di recente ed appena trasferiti nel suo Distretto. Dopo aver trascorso 8 anni della sua vita lavorativa a est e sud-est, cioè in regioni dove le condizioni di vita e di lavoro sono particolarmente difficili, Z. in modo altruistico è stato nominato nella Provincia di B.
Stava solo pensando che avrebbe ricominciato a vivere in una nuova vita.
Ma è stato arrestato e poi detenuto con l'accusa di avere un collegamento con una organizzazione terroristica e tentativo di colpo di stato. Tutto questo, senza prove assolute e fatti specifici contestatigli da parte dei suoi colleghi.
Costoro, mostrando di non sapere con chi avevano a che fare, nell'interrogatorio gli hanno chiesto per chi aveva votato alle elezioni HSYK, tenutesi nel 2014.

33.

Sono la moglie del giudice X., che lavora presso la Corte di Cassazione. Ha più di 20 anni di lavoro, una carriera di successo. Ha lavorato presso il suo ufficio in Corte fino alle 17:30 del 15 luglio. Quando è tornato a casa, ha iniziato a lavorare sul suo nuovo libro sulla legge penale. Era un giorno normale per noi. Tutto andava bene, fino a tarda notte. Nonostante avessimo saputo del fallito tentativo di colpo di stato solo attraverso la TV come tutti, adesso mio marito è stato accusato di complicità nel tentativo di colpo di stato militare. È l'affermazione più ridicola che io abbia mai udito nella mia vita. Di conseguenza, mio marito è stato imprigionato nel Carcere di W. E tutto questo ora mi ha completamente rovinato la vita.
In primo luogo, è stato sottoposto a 5 giorni di interrogatorio. Durante i cinque giorni, non c'era alcuna spiegazione da parte delle forze dell'ordine su dove egli si trovasse detenuto, né quale fosse l'accusa.
Tutti i nostri beni sono confiscati. Ho ricevuto un messaggio da mio figlio: il suo passaporto è stato revocato, senza alcuna ragione, se non a causa di padre.
Sono rimasta scioccata quando ho visto mio marito. Ha perso peso, mi ha guardato, così stanco e impallidito. Ho avuto la possibilità di parlare con lui solo un paio di minuti, dietro le sbarre. Lui mi ha detto che la condizione era semplicemente terribile. Ha aspettato di essere interrogato per 5 giorni in una stanza terribile; è rimasto con circa 30 persone, sdraiato su pavimenti di cemento. Ricevevano solo due pasti al giorno, pasti consistenti in un pezzo di pane raffermo e un po' di marmellata.
A causa del cibo, soffrivano tutti di dissenteria.

Sono trattati molto male per costringerli a confessare.
L'intento dichiarato era di trattenerlo fino a 30 giorni, che è il limite massimo di detenzione in base alla Legge di emergenza. Ma sono stati informati che una delegazione per i diritti umani avrebbe fatto visita alla struttura. Ecco perché, avevano evacuato la struttura allo scopo di fare lavori di manutenzione, come la pittura, ecc.
Era stato interrogato frettolosamente, e arrestato, e poi inviato alla Prigione di Y.
La cella era di dimensioni appena sufficienti per una persona. Ma vi erano detenute 6 persone.
Pertanto, hanno dovuto dormire uno dopo l'altro, a turni di due ore. Non c'erano abbastanza letti per ognuno di loro. L'acqua calda era disponibile solo per due ore e mezzo la settimana.
Ovviamente, questo rendeva impossibile fare un bagno, per tutti loro. Anche se l'amministrazione penitenziaria non ha soddisfatto i bisogni di base come l'asciugamano, la biancheria intima, non mi hanno permesso di portargli degli effetti personali. La prigione ha un negozio, dove i detenuti possono acquistare qualcosa. Ma è molto costoso, e non è facile ottenere tutto ciò che serve. Deve, prima, ordinare qualcosa e poi aspettare tanto tempo per ottenerla. A volte ci vuole un mese per vedere adempiuto un ordine molto semplice.
Quando l'ho visitato l'ultima volta, purtroppo ho saputo che era stato rinchiuso in una piccolo cella buia, in isolamento, per dieci giorni e credo che sia ancora lì. È una decisione completamente arbitraria presa dall'amministrazione penitenziaria senza informare né lui né il suo avvocato.
Ha insistito tante volte che voleva vedere il direttore del carcere. Alla fine, gli hanno detto che è stato imprigionato a causa di una telefonata proveniente dal Ministero della giustizia.
Giornali e libri sono vietati nella sua cella. La cella è abbastanza sporca. Per giorni è stato esposto a torture psicologiche e mentali.
Le sue mani tremavano costantemente quando l'ho visto. Mi è sembrato fisicamente e psicologicamente esausto. Ero devastata nel vederlo così.
Tutto ciò mi rende così triste. Egli è sempre nella mia mente. È impossibile dormire quando penso che lui si trova in queste condizioni terribili.
Ho ottenuto di essere ricevuta dal direttore generale delle carceri nel Ministero della giustizia.
Ho chiesto il motivo per cui hanno trattato mio marito in quel modo, e perché l'hanno messo in cella da solo, per giorni. Mi ha detto che mio marito non aveva sostenuto il suo collega che si era candidato con la lista filogovernativa, la Piattaforma sindacale giudiziaria (YBP) nelle elezioni giudiziarie per il Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori." Ho detto che mio marito non aveva fatto nulla. Lui non ha replicato.
Mio marito è ancora in cella. Tutto ciò è chiaramente illegale. Non vi è alcun posto dove rivolgersi. Tutte le porte sono chiuse per me, una ad una. L'unica via per alzare la voce è scrivere.

34.

Sono uno delle migliaia di giudici che sono stati licenziati e detenuti all'indomani del colpo di stato del 15 luglio 2016 contro il governo eletto della Turchia. Ho appreso il tentativo di colpo di stato militare il 15 luglio mentre giocavo con i miei figli a casa. Condanno fermamente ogni tentativo di rovesciare l'ordine democratico, attraverso colpi di stato militari. I funzionari del governo turco dovrebbero indagare sui crimini commessi durante il tentativo di colpo di stato, fra cui omicidio e danni alle persone; dovrebbero chiamare i responsabili a rendere conto dei loro crimini. Le autorità dovrebbero condurre questa indagine nel pieno rispetto dei diritti umani, nonché dei principi generali del diritto quali, tra gli altri, la presunzione di innocenza, la natura personale della responsabilità penale. Il principio che non ci può essere nessuna pena senza legge, il principio di non retroattività del diritto penale, la certezza del diritto, il diritto alla difesa e quello dell'uguaglianza delle armi. Ho servito il mio paese per 10 anni come giudice e non ho mai preso parte ad attività illegali. Ho fatto tutti i concorsi per le nostre progressioni nella carriera e sono stato nominato al grado di giudice di prima classe

dal Consiglio Superiore dei Giudici e dei Procuratori (HSYK). Ad eccezione di questa attuale indagine, non sono mai stato accusato né sono stato oggetto di un'indagine.
Il 16 luglio, il giorno dopo il tentativo di colpo di stato, il Consiglio superiore dei giudici e procuratori (HSYK) ha emesso un elenco di 2.745 giudici e pubblici ministeri che dovevano essere sospesi sulla base del sospetto di essere "membri dell'Organizzazione terrorista di Fethullahist/Struttura di stato parallela (FETÖ / PYD)." Mi chiedo come potrebbe essere possibile che così tanti giudici e pubblici ministeri siano stati sospesi dopo solo un giorno dal tentativo di colpo di stato. Ci deve essere stato un elenco prestabilito, dal momento che i nomi di alcuni giudici / pubblici ministeri che erano già morti ben prima del luglio 2016 o in pensione erano sorprendentemente nella lista. Questo elenco potrebbe essere stato predisposto all'indomani dell'elezione del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori nel 2014. In base a un decreto del Governo del 23 luglio, giudici e pubblici ministeri "ritenuti essere membri di organizzazioni terroristiche o di una struttura, di entità o gruppi che svolgono attività che il Consiglio di sicurezza nazionale ha stabilito essere contrari alla sicurezza nazionale o ritenuti essere in connessione o in contatto con quei gruppi" saranno definitivamente rimossi dai loro posti ed interdetti in modo permanente dalla pratica di giudice o pubblico ministero. Una decisione della Corte del 31 luglio blocca i beni dei 3.048 giudici e pubblici ministeri sotto inchiesta. Il Consiglio superiore dei giudici e procuratori (HSYK) mi ha definitivamente rimosso in modo permanente dal mio incarico, il 24 agosto 2016. Il mio nome, insieme a migliaia di altri, è stato pubblicato dalle autorità nella Gazzetta ufficiale ed in quasi tutti i media, in quanto inserito in elenchi di giudici e pubblici ministeri licenziati, perché sono sospettato di terrorismo. Nelle società democratiche, speciali garanzie si applicano ai membri della magistratura per garantire concretamente la loro indipendenza e imparzialità. Se ci sono seri motivi per pensare che abbiano agito in modo incompatibile con la loro funzione, la loro destituzione deve essere sottoposta al più rigoroso controllo e ai più alti requisiti probatori. Le qui ricordate decisioni del Consiglio superiore dei giudici e dei pubblici ministeri (HSYK) non hanno rispettato tali standard. Pur argomentando a lungo sulla minaccia rappresentata da FETÖ, inclusi esempi aneddotici riguardanti giudici e pubblici ministeri, queste decisioni includevano nella loro parte operativa solo un ragionamento universale, stereotipato e non individualizzato.
Al quale venivano semplicemente aggiunte due liste di 2.845 e di 543 nomi.
I casi indicati nella decisione non erano collegati con me.
Secondo la legge sui giudici ed i procuratori, la n. 2.802, prima di ogni punizione disciplinare, deve esser svolta una indagine da parte di un ispettore. Come minimo, le persone dovrebbero essere in grado di avere accesso alle prove contro di loro e presentare i loro rilievi prima che venga presa una decisione.
I principi di "obiettività" e "imparzialità" sono stati violati poiché non ho potuto difendermi, prima, delle pertinenti decisioni del Consiglio superiore dei giudici e Procuratori (HSYK).
Sebbene io abbia richiesto la prova della colpevolezza individuale, il Consiglio superiore dei giudici e dei pubblici ministeri (HSYK) non ha nemmeno risposto.
In breve, il Consiglio superiore dei magistrati e procuratori (HSYK) ha radiato giudici e pubblici ministeri sulla base di una "valutazione" (invece di un giudizio motivato) della loro appartenenza o dei loro contatti, senza curarsi di rispettare nessuna delle salvaguardie costituzionali o legislative, salvaguardie che sono state progettate per proteggere i membri della magistratura. Quando ho saputo che l'ufficio del Procuratore di Ankara aveva emesso una decisione di detenere 2.740 giudici e pubblici ministeri, incluso me, sono andato alla polizia. Sono stato tenuto in custodia per 5 giorni in pessime condizioni e sottoposto a maltrattamenti (non torture).
5 giorni dopo, sono stato arrestato con l'accusa di essere un membro della FETÖ / PDY. Tutto è avvenuto senza che fossero minimamente osservate norme costituzionali o ordinarie (Legge sui giudici n. 2.802), vale a dire le tutele destinate a proteggere i membri della magistratura.
Durante l'udienza il giudice ha dichiarato che sono stato accusato di appartenere a FETÖ / PDY, ma né il giudice né il pubblico ministero hanno presentato alcuna prova. Le decisioni di

arrestarmi e detenermi sono state prese semplicemente perché il mio nome è apparso nell'elenco del Consiglio superiore dei magistrati e dei pubblici ministeri (HSYK).
Il giudice e il pubblico ministero non hanno presentato alcuna prova in tribunale a sostegno di una presunta condotta criminale da parte mia e la decisione di arresto non conteneva prove di colpevolezza individuale. In base alla legge sui diritti umani, nel determinare se si deve mantenere qualcuno in detenzione preventiva, i tribunali devono, come minimo, avere prove sufficienti per configurare un ragionevole sospetto che la persona abbia commesso un reato. Per giustificare un periodo prolungato di detenzione, i tribunali hanno bisogno di prove, di fatti specifici e circostanze personali rilevanti per l'accusato, tali da giustificare la detenzione. Anche la mia obiezione alle decisioni di arresto e detenzione è stata respinta, sebbene non vi fossero prove di colpevolezza individuale.
D'altra parte, mia moglie, che lavorava in un ministero, è stata - anche lei - definitivamente licenziata con un decreto del 1.9.2016. Oltre a questo, vi è un divieto a vita di lavorare nel settore pubblico (che include la pratica legale), l'annullamento di tutti i passaporti dei miei familiari. Lo sfratto e il congelamento dei beni hanno creato inutili privazioni, con una ulteriore vittimizzazione per la mia famiglia.
Successivamente ed oltre tutto questo, tutti i miei beni sono stati confiscati, che è anche una specie di punizione non solo per me, ma anche per mia moglie e i nostri tre figli. Pertanto, abbiamo perso tutto il nostro reddito. Qualsiasi misura repressiva che tratti anche i familiari di un sospetto come potenziali sospetti non dovrebbe esistere in una società democratica, neanche durante lo stato di emergenza.
Sono stato destituito e arrestato senza causa e questi provvedimenti hanno anche creato inutili privazioni e vittimizzazione non solo per me ma anche per mia moglie e i nostri tre figli.
Di conseguenza, i principi generali del diritto come, presunzione di innocenza, individualità della responsabilità e della sanzione penali, quello secondo cui non vi può essere nessuna pena senza una esplicita previsione di legge, i principi di non retroattività del diritto penale, di certezza del diritto, il diritto alla difesa, il diritto a un processo equo ed a parità di armi dovrebbero essere efficaci in Turchia.

35.

Il 16/7/2016 verso le 4.00, mentre il tentativo di colpo di stato era ancora in corso e non era ancora stato represso, Necip Iscimen, sostituto del Procuratore Capo di Ankara (Bureau for Crimes Against Constitutional Order), ha dichiarato al Canale televisivo Haberturk che il suo Ufficio aveva emesso un mandato di cattura contro alcuni giudici e pubblici ministeri, contro membri della Corte Suprema, membri del Consiglio di Stato e membri della Corte Costituzionale.
Se consideriamo che in quel momento il tentativo di colpo di stato non era stato ancora represso e che i colpevoli di questo grave attentato non erano stati ancora pienamente identificati, è chiaro che il mandato di mandato di cattura ed il provvedimento di sospensione dall'incarico erano già stati predisposti, avendo di mira determinati a giudici e pubblici ministeri.
Ho avuto notizia dei provvedimenti di sospensione dalle funzioni di giudici e pubblici ministeri, così come dei mandati di cattura nei loro confronti e di messa in detenzione, il 16/7/2016 (2.745 giudici e pubblici ministeri). Quando sono arrivato a casa mia verso le 18:00 e ho visto che la mia casa era stata perquisita e la mia serratura era stata cambiata, ho capito che era stato deciso che anch'io dovevo essere preso in custodia, quindi sono andato personalmente alla Questura e mi sono consegnato.
Sono stato detenuto nelle camere di sicurezza della Questura per 3 giorni. Sono rimasto lì, con 10 persone in una stanza che ne avrebbe potuto contenerne non più di cinque, in un ambiente caldo e senz'aria. Durante questa detenzione, ci è stato fornito solo cibo secco; e io avevo alcuni problemi poiché non c'erano servizi igienici separati per donne e uomini e vi era solo un bagno.
Potevo fare la doccia solo con l'acqua fredda. Questa situazione è contraria all'articolo 93 del CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu - Corte della Repubblica / Common Law) e

all'articolo 25 dei Regolamenti di sequestro-arresto-perquisizione-interrogatorio. Le mie mani sono state ammanettate dietro la mia schiena e sono rimaste ferite.
In violazione dell'articolo 21 delle norme citate, durante la mia custodia non mi è stato permesso di vedere i familiari o il mio avvocato.
La mia casa è stata perquisita illegalmente in mia assenza. Ed in violazione di precise norme di legge che autorizzano la Polizia ad effettuare di sua iniziativa tali perquisizioni solo entro termini temporali ben precisi.
Ai sensi dell'articolo 88 della legge n. 2802 relativa alla posizione dei giudici e dei pubblici ministeri, se i giudici o i pubblici ministeri non vengono arrestati in flagrante delicto, è necessario che si configuri un reato punito con pene gravi. Non possono essere presi in custodia, non possono essere fermati e perquisiti e le loro case non possono essere analogamente perquisite dalla Polizia, di propria iniziativa. Nonostante questa disposizione di legge, la mia colpa era stata assunta in anticipo senza alcun fatto che indicasse una situazione di flagrante delicto; senza alcuna prova che possa configurare un ragionevole dubbio o un forte sospetto di commissione di un grave atto criminale; e senza fare affidamento su dati sostanziali.
Pertanto, l'atto con cui sono stato messo in stato di custodia, la perquisizione emessi in base agli articoli 309-314 del TCK sui membri delle organizzazioni terroristiche, sono atti non conformi a nessuna regola di diritto universale.
A norma dell'articolo 119 del CMK (Codice di procedura penale) è stata condotta una perquisizione irregolare.
In violazione dell'articolo 119/4 del CMK, nessun pubblico ministero ha eseguito la perquisizione.
In violazione dell'articolo 121 del CMK, non è stata consegnata una copia del provvedimento e del verbale di perquisizione, a chi vi presenziava o partecipava.
In violazione degli articoli 134 / 3-4-5 del CMK, durante la perquisizione della casa gli strumenti informatici di mia proprietà sono stati sequestrati senza provvedere a salvare i file IMAGE, permettendo così la manipolazione dei dati digitali e trasformandoli in una prova illegale.
In violazione dell'articolo 147 del CMK, quando il pubblico ministero ha raccolto le mie dichiarazioni, le domande poste erano "sotto forma di sondaggio", relative alla vita personale e finalizzate a determinare ideali e opinioni personali, mentre nessuna accusa criminale sostanziale era formulata, né è stata manifestata alcuna prova sostanziale.
Mentre veniva assunta la mia dichiarazione, è stato specificato nel rapporto preliminare del HSYK (Consiglio supremo di Giudici e pubblici ministeri) che l'interrogatorio è iniziato, mentre nella relazione preliminare del Consiglio di vigilanza è stato specificato che il verbale di interrogatorio non è nel fascicolo. Nel rapporto preliminare del Supervisory Board del Supremo Consiglio dei giudici e procuratori è stato specificato solo che "l'interrogatorio per determinare l'appartenenza a un'organizzazione terroristica era iniziato". D'altra parte, il pubblico ministero ha già determinato la "responsabilità" per l'appartenenza a una organizzazione e per colpo di stato contro l'ordine costituzionale. Ed io sono stato messo in detenzione da un altro pubblico ministero, che non si è nemmeno curato di raccogliere le mie dichiarazioni.
Modalità illegali sono state adottate dalla Corte Penale di Pace nel corso dell'interrogatorio del 20 luglio 2016. Verso le 6:00 del mattino, siamo stati prelevati dalla prigione e, dopo aver ricevuto la relazione del medico e la richiesta dell'accusa, abbiamo trascorso 20 ore, in attesa che il giudice iniziasse l'interrogatorio, verso le 2 di notte. Ci hanno fatto aspettare senza dormire né riposare in piccole stanze affollate; di conseguenza, eravamo stanchi quando siamo stati portati all'interrogatorio, quindi il nostro diritto alla difesa è stato limitato… L'articolo 3 della Convenzione europea dei diritti dell'uomo, che sancisce il divieto di tortura, è stato violato.
Il mandato di arresto emesso dal giudice della Corte Penale di Pace è contrario alla legge. Con riferimento all'articolo 309 del TCK, non è stato specificato alcun atto che indichi la sussistenza di una situazione di flagrante delicto, in relazione al crimine del colpo di stato.

Con riferimento all'articolo 101/2 del CMK, non è stato dimostrato quali prove sostanziali implichino un ragionevole sospetto rilevante per il mandato di arresto.
Con riferimento all'articolo 101/2-c del CMK, non è stato dimostrato un singolo fatto che giustificasse la misura detentiva o per dimostrare che in questo caso concreto si sono verificati gli eventi.
Con riferimento all'articolo 107/2 del CMK, non è stata fornita la possibilità di dare notizia a persone vicine all'indagato, sul fatto che questi si trova detenuto.
….
Il mandato di perquisizione e di arresto emesso nei miei confronti ha violato il principio della presunzione di innocenza affermando: "giudici e pubblici ministeri membri del FETÖ".
Il giudice ha condotto l'interrogatorio tra due poliziotti pesantemente armati…
Il giudice che ha emesso il mandato di perquisizione e il giudice che ha emesso il mandato di arresto nei miei confronti sono marito e moglie, pertanto il principio di imparzialità del giudice è stato violato.
Il mandato di "sospensione preventiva e permesso di interrogatorio" di giudici e pubblici ministeri è ingiusto e illegittimo in quanto si basa su una relazione preliminare del Consiglio di vigilanza del Consiglio supremo dei giudici e dei pubblici ministeri che è considerata essa stessa un'istituzione non operativa. La relazione preliminare non è presente nel fascicolo dei pubblici ministeri.
È chiaro che, in una situazione in cui sono del tutto a rischio la sicurezza della vita e un ambiente di lavoro adeguato, raccogliere prove su 2.745 giudici e pubblici ministeri in un colpo solo e connettere queste prove con altri giudici o altri pubblici ministeri in una relazione preliminare del 16/7/2016, sarebbe fisicamente impossibile nel corso ordinario della vita materiale, poiché ci vorrebbero circa 260 ore per preparare le liste anche se sarebbero necessari solo 5 minuti in media per ogni giudice o pubblico ministero.
La lista nera dei giudici e dei pubblici ministeri è qualcosa di preesistente al tentativo di golpe.
Il pubblico ministero A. è stato incriminato sulla base di un rapporto preliminare sciatto e infondato.
Egli era morto alcuni mesi fa a causa di un attacco di cuore.
Il Segretario Generale del Consiglio superiore dei Giudici e dei Procuratori ha diffuso la notizia di questi provvedimenti condiviso, non attraverso canali ufficiali, ma sul suo account Twitter:
"Stiamo raccogliendo i Bastardi di FETÖ", insieme a una tabella che mostra i Centri di Pena Pesanti. Questo è stato poi re-tweettato da un altro assistente segretario generale. Ciò dimostra chiaramente che il Consiglio supremo dei giudici e dei pubblici ministeri, che dovrebbe essere imparziale, obiettivo, indipendente e agire sulla base di prove materiali, si sta comportando soggettivamente e senza fondamento.
Anche se esistevano alcune prove relative alle presunte accuse, i nomi dei 2.745 (in seguito, più di 3.700) giudici e pubblici ministeri sono stati rivelati pubblicamente senza alcuna esitazione, portando un danno irreversibile verso tutti gli accusati, senza valutare il loro lavoro
professionale, il loro stato civile. Pertanto, la base della stessa procedura disciplinare e uno dei principi più importanti della Procedura penale, "il principio della personalità nel crimine e nella punizione" sono stati violati.
Non sono stati indicati motivi materiali e legali per una sentenza di condanna che implicherebbe gravi pene, non sono state raccolte prove a discarico e la possibilità di raccogliere le prove a discarico ci è stata sottratta dalla decisione di incarcerazione immediata. Di conseguenza, "Presunzione di innocenza", "Diritto ai rimedi legali" e "Diritto alla difesa attiva", diritti specificati dall'articolo 6 della CEDU sono stati tutti violati, ledendo così pesantemente il "Diritto ad un equo processo".
Il 15/7/2016, subito dopo il tentativo di golpe, si è tenuta una riunione dell'Assemblea generale del Consiglio supremo dei giudici e dei pubblici ministeri. Il 16/7/2016, cinque membri principali del Consiglio stesso, indicati dallo stesso Supreme Board of Judges and

Prosecutors, sono stati sospesi in base ad una procedura impropria. Un mandato di cattura è stato emesso lo stesso giorno nei loro confronti.
I membri dell'assemblea del Consiglio supremo dei giudici e dei procuratori non erano in grado di condurre in modo efficace le loro valutazioni e stavano prendendo decisioni soggettive in un ambiente caotico.
Due membri della Corte costituzionale, 140 membri della Corte suprema e 48 membri del Consiglio di Stato sono stati posti in stato di custodia.
La lista con le informazioni sui coniugi dei giudici e dei pubblici ministeri sospesi ed i loro dati personali e professionali sono state pubblicate, non attraverso i canali ufficiali del Consiglio superiore, ma attraverso siti Internet come "Adalet Gundemi" o "Oda TV". E attraverso applicazioni come WhatsApp. Queste liste sono state successivamente confermate. In questo modo; i giudici, i pubblici ministeri e le loro famiglie sono stati presi di mira pubblicamente. Anche i coniugi di questi magistrati che svolgevano un lavoro nell'ambito di un servizio pubblico, sono stati sospesi dal loro impiego.
La presenza di una dichiarazione: "I membri del FETÖ dovrebbero essere tutti sradicati", sulla pagina di Facebook del giudice che ha emesso il mandato di cattura per queste vicende, è un atto contrario al principio di imparzialità del giudice.
Poiché i giudici e i pubblici ministeri incriminati non hanno potuto incontrare i loro avvocati difensori prima dell'emissione del mandato di cattura, il diritto alla difesa e ad un processo equo, specificati ai sensi dell'articolo 6 dell'EHRC, sono stati violati.
Durante la perquisizione in casa, svolta in mia assenza, non sono state fatte copie "image" dei dati contenuti nel mio computer e nel tablet, prima che questi fossero portati via, rendendo così possibile una illegittima manipolazione dei due strumenti informatici.
Nel corso degli interrogatori condotti dai giudici, dozzine di agenti di polizia interferivano, mettendo sotto pressione e interrompendo gli accusati e i loro avvocati difensori. Era così ostacolata ogni possibilità di svolgere - nel corso dell'interrogatorio tenuto dal giudice - qualsiasi difesa minimamente elaborata.
Il mandato di arresto e il mandato di sospensione sono diventati un metodo per intimidire i giudici ed i pubblici ministeri che conducevano le indagini preliminari. Giudici che hanno rimesso in libertà gli indagati sono stati sospesi o arrestati essi stessi.
La gravità della situazione è ancora più chiara se consideriamo che alcuni avvocati che avevano esercitato il loro mandato in questi procedimenti, sono stati a loro volta arrestati.
Il principio dell'inviolabilità del domicilio e del luogo di lavoro di cui all'articolo 8 della CEDU è stato violato con l'emissione illegale di mandato di perquisizione nei miei confronti.
Il mio diritto di proprietà specificato all'articolo 1 del protocollo aggiuntivo n. 1 della CEDU è stato violato con il mandato di sospensione sul mio nome. Il mio diritto alla proprietà è stato nuovamente violato quando i miei beni sono stati illegalmente congelati.
Il metodo di passare dalla presunzione alle prove è una regola della procedura penale specificata all'articolo 6. Il diritto a un equo processo della CEDU è stato violato.
La mia libertà fisica e intellettuale è stata limitata a causa di un'incarcerazione illegale; un danno che non può essere compensato è stato provocato e si continuerà a provocarlo. Pertanto, il mio diritto alla libertà ed alla sicurezza specificato all'articolo 5 della CEDU è stato violato.
Il mio diritto alla proibizione della tortura e delle pene o trattamenti inumani e degradanti e il mio diritto alla difesa, sancito dall'articolo 3 della CEDU sono stati violati dall'uso di metodi illegali di interrogatorio.
I principi posti alla base del diritto a un processo equo, specificati dall'articolo 6 della Convenzione europea dei diritti dell'uomo come: processo indipendente, processo imparziale, presunzione di innocenza, essere informati prontamente sulla natura dell'accusa, avere il tempo sufficiente per la preparazione della difesa e il diritto a una sentenza giustificata sono stati tutti violati.

36.

Ho prestato servizio come procuratore per sei anni, in Turchia.

Dopo il colpo di stato del 15 luglio 2016, sono stato arrestato e poi ulteriormente detenuto con l'accusa di presunta appartenenza o connessione con "FETÖ / PDY (Fethullah Terror Organizzazione / Struttura parallela dello Stato) e per il presunto mio coinvolgimento nel fallito colpo di stato del 15 luglio.
Sono stato detenuto per più di 8 mesi senza prove o ragionevole sospetto. Durante la mia detenzione il diritto a un processo equo, il principio della presunzione di innocenza e il principio secondo cui la responsabilità penale è personale sono stati violati dalle decisioni del procuratore e del tribunale.
I rimedi domestici relativi alla detenzione sono inefficaci in quanto le decisioni di detenzione e di rilascio non sono state prese da tribunali indipendenti, ma da giudici che hanno applicato le direttive del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori che non sono indipendenti dal potere esecutivo. Il decreto legge n. 667, adottato dopo il fallito colpo di stato, esonera la responsabilità dei funzionari per le misure adottate durante lo stato di emergenza.
La Corte europea dei diritti dell'uomo, tuttavia, ha ritenuto tuttavia che i ricorsi proposti dai giudici detenuti erano irricevibili, in quanto non esaurivano i rimedi domestici (sentenza sul caso Halil Sari/ Turchia e quella sul caso Mercan / Turchia del 2016).
Dopo essere stato arrestato, sono stato destituito, in forza di una decisione del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori, che non ha minimamente tenuto conto dei principi di indipendenza ed immunità dei giudici specificati nella Costituzione della Repubblica Turca e dalle leggi ordinarie che regolano la posizione dei giudici e dei procuratori. In totale 3.628 giudici sono stati licenziati dalle loro cariche, in base al decreto legge d'emergenza n. 667. La decisione di destituzione non è stata individualizzante e motivata con riferimento a prove verificabili.
Il Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori (HCJP) mi ha privato del diritto di difendermi di persona. Inoltre, i membri della HCJP che hanno preso la decisione di licenziamento non erano indipendenti dall'Esecutivo.
Pertanto, la Rete europea dei Consigli per la magistratura (ENCJ) ha deciso di sospendere lo status di osservatore dell'HCJP, l'8 dicembre 2016, dopo la destituzione collettiva di giudici e pubblici ministeri turchi. L'ENCJ, nella sua decisione, ha sottolineato che l'HCJP non è più un'istituzione indipendente dall'esecutivo.
Durante il periodo della mia detenzione, le violazioni dei miei diritti e delle mie libertà sono continuate. Ad esempio, io ho fatto appello contro la mia detenzione (ed anche per la decisione che prolungava la mia detenzione) e ho chiesto la liberazione molte volte. Ma il più vicino "tribunale di prima istanza" (non un tribunale) ha rigettato la maggior parte delle mie domande con osservazioni insufficienti o motivi stereotipati. Gli atti non mi sono stati notificati.
Alcune delle misure adottate in relazione al licenziamento dei giudici hanno anche penalizzato ingiustamente i membri delle loro famiglie, per esempio, lo sfratto dalla casa di proprietà dello Stato e la revoca dei passaporti di tutti i membri della famiglia.

37.

1. Sono un Cittadino della Repubblica di Turchia. Io lavoravo come membro della Corte suprema. Ma adesso io sono un esperto legale che non può usare il titolo di giudice, né può esercitare la pratica legale. Voglio informarvi su come questo è accaduto e tentare di diffondere la voce di giudici e pubblici ministeri maltrattati.
2. Durante i trent'anni della mia vita ufficiale, non ho mai discriminato nessuno a causa del genere, della razza, della lingua o della religione. Non sono mai stato sottoposto ad indagini. Non ho mai ricevuto una sanzione disciplinare. Non ho mai mantenuto contatti o relazioni con un qualsiasi gruppo politico, partito, congregazione, organizzazione ecc., mentre ricoprivo la mia carica. Non ho mai agito in consonanza con una qualche organizzazione di tale natura, non ho nemmeno assunto atteggiamenti particolari verso le organizzazioni stesse.

3. Nel 2010 in Turchia fu indetto un referendum costituzionale. Alla stregua di esso, una maggioranza dei membri del Consiglio superiore dei giudici e dei procuratori (HSYK) doveva essere eletto da giudici e pubblici ministeri. Furono convocate delle elezioni; fra le liste ve ne era una creata per ottenere un ampio consenso, anche da parte del Ministro della giustizia dell'epoca, così come quello del Ministro della pubblica amministrazione.
4. Un buon numero di candidati presentati da gruppi sostenuti dal Ministro risultarono eletti al Consiglio. Dopo che il nuovo Consiglio superiore era stato creato, il numero dei magistrati della Corte suprema fu aumentato di 137 membri, passando da 250 a 387 membri; e il numero dei membri del Consiglio di Stato fu aumentato di 61 membri, passando da 95 a 156. Nel 2011, il Consiglio avviò le procedure per coprire sia i posti appena creati in organico che quelli vacanti.
5. Mentre io continuavo a lavorare presso la Alta Corte, vari esponenti politici cominciarono a manifestare un certo turbamento per certe indagini preliminari che erano state avviate in determinate province e distretti. Questi esponenti politici presero di mira alcuni magistrati con dichiarazioni in cui sostenevano che alcuni magistrati stavano compiendo azioni illegali.
6. Il Governo, allo scopo di neutralizzare, pacificare e disattivare certi magistrati le cui attività, ideali, pensieri e stili di vita disapprovava, così come il gruppo che aveva collaborato durante le elezioni per l'HSYK, il Governo – appunto – creò la Associazione dell'Unità giudiziaria (YBP) che riuniva magistrati che condividevano i pensieri e le idee delle burocrazie ministeriali. La YBP collaborò con costoro. I candidati della YBP vinsero quelle elezioni grazie alle loro promesse di incrementi salariali per i magistrati (in effetti, così poi avvenne) e grazie a sostegni ricevuti da chi li sosteneva.
7. La prima azione dell'HSYK, appena entrato in attività ed avendo il sostegno del Governo, era stato quello di creare una lista di magistrati, in servizio presso uffici di prima istanza, a proposito dei quali l'HSYK riteneva che non avessero votato a favore di candidati filogovernativi. Per i magistrati finiti nella lista, furono adottati numerosi provvedimenti di trasferimento da un ufficio ad un altro, senza che ve ne fosse una reale e giustificata esigenza.
8. Il Governo, da una parte, continuò i suoi sforzi volti a cambiare l'organico dei magistrati in servizio presso la Corte suprema, prendendo di mira i colleghi che riteneva non apprezzare lo stato delle cose e, soprattutto, non rispondere alle aspettative del Governo stesso; e, di conseguenza, di neutralizzare e rimuovere i magistrati ritenuti come oppositori o più semplicemente portatori di differenti vedute o opinioni. Allo scopo di assicurarsi questi obiettivi, fu adottata la legge n, 6.572 con cui si aumentava il numero delle Sezioni della Corte e quello dell'organico dei magistrati della Corte stessa, così come per il Consiglio di Stato; anche se non vi erano né una reale necessità e nemmeno le strutture burocratiche necessarie. Analogamente, fu aumentato anche l'organico della Corte suprema, da 387 a 516 e quello del Consiglio di stato da 156 a 195. Dopo l'adozione di questi provvedimenti, e sempre secondo i desideri e le aspettative del Governo, HSYK scelse i nuovi membri, quindi l'organico delle due Corti. Ma il Governo non era ancora soddisfatto. Il 1° luglio 2016, di venerdì, senza che fossero allegate particolari esigenze di urgenza o una qualsiasi giustificazione oggettiva, il Parlamento adottò una nuova Legge, la n. 6.732, con lo scopo di destituire un certo numero di magistrati membri dell'Alta Corte di giustizia dei quali si riteneva che non avevano dato il loro voto a favore dei Presidenti di sezione della Corte stessa sostenuti dal Governo, così come un certo numero di magistrati che si ritenevano oppositori e quelli il cui stile di vita o le cui vedute non erano ben valutate.
9. Mentre il testo di questa proposta di legge era ancora presso la Presidenza in attesa della sua approvazione, ebbe luogo il tentativo di colpo di stato del venerdì 15 luglio 2016. Appena tre o quattro ore dopo lo scoppio del tentativo di golpe, mentre non si sapeva quasi nulla su che cosa era accaduto e mentre i dettagli degli avvenimenti non erano ancora venuti alla luce, cominciarono a circolare dichiarazioni sul fatto che i Procuratori della repubblica – in accordo con una richiesta del Governo – stavano indagando sul fatto che membri della Corte suprema, giudici e pubblici ministeri avevano preparato, sostenuto, voluto il golpe, prendendovi di fatto parte.

10. In una prima fase, la decisione assunta era stata che 140 membri della Corte suprema, due capi dipartimento della Corte, altri 48 membri della Corte stessa, due giudici costituzionali, sette giudici della Corte suprema militare e due membri della Corte Suprema amministrativa militare, nonché 2.745 giudici e procuratori, i nomi di tutti i quali erano indicati in una lista di oppositori, dovevano – a norma della legge numero 6.723 – essere destituiti, perquisiti, arrestati e mantenuti in stato di detenzione.
11. Queste persone sono arrestate con l'accusa di attentato all'Ordine costituzionale e per partecipazione ad una associazione armata terrorista denominata Fethullah, Costruzione di uno Stato parallelo, (FETÖ/PDY). Tutto questo, sebbene non sia stata allegata nessuna prova a sostegno di questa imputazione. Inoltre, non sono state raccolte le dichiarazioni difensive. Principi quali la presunzione di innocenza, il principio di personalità della responsabilità della responsabilità penale; l'atto emesso dalla Corte non è minimamente chiaro. Una parte degli arrestati era stata rimessa in libertà, ma restavano sottoposti a controlli. Dopo tutto questo, furono arrestate, successivamente altre persone: 678, 189, 203 e 192, fino ad un totale di 1.262.
Più di 4.000 magistrati di ogni grado e livello sono stati sospesi temporaneamente dall'impiego. Migliaia di loro hanno dovuto lasciare gli alloggi di proprietà pubblica che gli erano stati locati. Inizialmente a queste persone veniva pagato il 50% del loro stipendio; ma, poi non gli è stato più corrisposto nulla. Nel frattempo sono passati otto mesi, ma non è ancora stata formulata una contestazione ufficiale e completa.
12. Dopo tutto questo, fu presa la decisione che tutti i giudici ed i pubblici ministeri "scelti" dall'HSYK, così come membri magistrati di cassazione in servizio presso uffici di merito, dovevano essere sollevati dai loro incarichi. Nel Decreto emesso sulla base dello stato di emergenza si stabiliva che "Senza attendere la sentenza di condanna essi non avrebbero più lavorato in un pubblico servizio, essi non sarebbero stati assunti, direttamente o indirettamente; sarebbero rimossi dagli uffici e non sarebbero stati reimpiegati negli uffici dove avevano svolto le loro funzioni; sarebbero stati allontanati da eventuali alloggi di servizio entro quindici giorni; non avrebbero più autorizzati a usare titoli o qualifiche professionali quali presidente o membro della Corte suprema, giudice, procuratore; e non avrebbero potuto trarre nessun beneficio o diritti collegati a tali "titoli" o qualifiche.
13. I passaporti di questi magistrati e quelli dei loro congiunti erano revocati. Le armi che avevano regolarmente "registrato" erano sequestrate. I loro beni ed i conti bancari erano cautelativamente bloccati.
14. In relazione ai sostenitori del potere nel mondo dei "media", ma soprattutto a causa dell'atmosfera creatasi quando il governo aveva proclamato lo stato di emergenza, a causa del comportamento, discriminatorio e repressivo, adottato dal Consiglio superiore che si comporta come una istituzione direttamente collegata al governo, i pubblici ministri ed i giudici che stanno svolgendo le indagini preliminari sul colpo di stato, hanno la preoccupazione di soffrire le stesse conseguenze e, a causa di questo, essi valutano i loro colleghi indagati come traditori e nemici dello stato; e non si astengono dal disporre le più gravi misure o dal pronunciare analoghe sentenze.
15. Quando la legge numero 6.723 è stata adottata dal Parlamento, io ero in servizio presso la Corte suprema. Lunedì 11 luglio 2016, un gruppo di ventun magistrati della Corte suprema e del Consiglio di stato si adunarono di fronte al palazzo della Corte suprema. A norma della nostra Costituzione, in particolare dell'articolo 25 (Libertà di pensiero e di opinione), dell'articolo 26 (Libertà di espressione e di diffusione del pensiero") della Costituzione della Repubblica di Turchia; e con riferimento alla della Convenzione europea dei diritti dell'uomo, fu adottata una dichiarazione contro la Legge 6.723. Questa dichiarazione fu pubblicata con grande evidenza su diversi mezzi di informazione, emittenti televisive e siti internet.
16. Il giorno successivo a questo avvenimento, su giornali ed altri mezzi di informazione, apparve la notizia che 21 magistrati della Corte suprema e del Consiglio di stato si erano riuniti per protestare contro la nuova legge che cambiava la struttura della Alte Corti.
17. In queste condizioni sembrava improbabile che fossi scelto ancora come membro della Corte suprema. Per questa ragione, deciso di andare in pensione.

18. Nel frattempo entrò in vigore la legge n. 6.723, pubblicata sulla Gazzetta ufficiale del 23 luglio 2016. In base a questa legge, tutti i membri delle due alte corti (Corte suprema e Consiglio di stato) erano destituiti, in base a disposizioni di natura temporanea aggiunte alle leggi che regolano lo status della Corte suprema e del Consiglio di stato. Esattamente due giorni dopo l'entrata in vigore di questa legge, il Consiglio superiore della magistratura ha nominato 75 nuovi membri del Consiglio di stato e 276 per la Cassazione. I rimanenti furono assegnati ad uffici giudiziari di merito.
19.Non mi è stata notificata nessuna comunicazione (ufficiale) in relazione al mio incarico di magistrato. In tal modo, non ho potuto presentare quella richiesta di "riesame" che è prevista proprio in relazione alla mia posizione di magistrato, né potevo proporre una opposizione davanti all'Assemblea Generale.
20. La mia posizione di membro della Corte suprema è stata minata dalla Legge, mentre il mio diritto ad un rimedio legale mi è stato analogamente sottratto. Il mio diritto di accedere ad un Giudice è stato violato. Per questa ragione, ho proposto un ricorso alla Corte europea dei diritti dell'uomo.
21. Secondo sia la nostra Costituzione sia le norme dell'Ordinamento giudiziario, non è possibile "infliggere una sanzione disciplinare a pubblici dipendenti senza offrire loro il diritto di difendersi". In base alla Convenzione europea dei diritti dell'uomo, una persona accusata di un illecito gode del diritto di difesa. Il diritto di difendersi è un diritto universale.
22. Di fatto, mi si chiede di provare la mia innocenza. In altre parole, io sto tentando di provare la mia innocenza, anche se non sono accusato di nessun illecito particolare. È duro, direi impossibile, provare qualcosa che non esiste. È molto più facile provare qualcosa che esiste. Se io avessi commesso un qualsiasi illecito, questo dovrebbe essere provato.
23. La presunzione di innocenza è garantita dall'articolo 38 e dall'articolo 15, comma 2 della nostra Costituzione; analogamente, essa è riconosciuta come una presunzione universale, secondo gli articoli 38 e 15 comma 2 della nostra Costituzione. Analogamente, essa è riconosciuta come una "presunzione universale", in forza dell'articolo 6, comma 2 della Convenzione europea per la salvaguardia dei diritti dell'uomo e delle libertà fondamentali. Quindi, "nessuno può essere considerato colpevole fino a quando quella colpa non sia stata affermata dalla decisione di una Corte."
24. Pubblicando il mio nome sulla Gazzetta ufficiale come membro della organizzazione FETÖ/PDY e sollevandomi dal mio impiego senza alcuna decisione giurisdizionale definitiva, senza riconoscere la presunzione di innocenza, senza riconoscermi il diritto di difesa, senza allegare nessuna motivazione o un riferimento ad una qualche prova sull'esistenza di legami con questa organizzazione, è una grave violazione dei diritti dell'uomo. E, inoltre, l'aver dichiarato: "provato colpevole di avere legami con l'organizzazione FETÖ/PDY" nella motivazione della decisione è equivalente a far sostituire il tribunale dall'Assemblea Generale. Considerando che, secondo l'articolo 9 della nostra Costituzione; "Il potere giudiziario è esercitato da tribunali indipendenti in nome della nazione turca".
25. Le sessanta pagine di motivazioni collettive contenute nella decisione di destituzione riguardante 2.847 persone sono state scritte dalla Assemblea generale del Consiglio superiore. Scrivere in questo modo una motivazione che comporta sanzioni come la destituzione, è un atto che viola gravemente la legalità.
26. Secondo il principio universale per cui la responsabilità penale è individuale, non è consentito infliggere una pena nei confronti di una persona, in relazione ad una violazione di legge commessa da un'altra persona. Nessuno può essere ritenuto responsabile per le azioni ed i comportamenti di un'altra persona.
Nonostante questo principio, mia moglie che lavorava come assistente medico è stata temporalmente sospesa perché io ero detenuto e licenziato dal mio impiego.
Successivamente è stata licenziata dal suo impiego in base al decreto adottato in base allo stato di emergenza.
27. Tutto questo non era abbastanza, per il Consiglio superiore: io sono stato destituito dalla mia posizione istituzionale, un analogo provvedimento ha colpito anche mio figlio.
28. Poiché il provvedimento della mia destituzione, completo della relativa motivazione, viene annotato nel data-base del Servizio di sicurezza sociale come "OHAL/KHK" (Decreto

emesso sulla base della Legge che ha dichiarato lo stato di emergenza), possiamo affermare che le persone così qualificate si ritrovano marchiate e stigmatizzate. Quando io presento una domanda di impiego, il datore di lavoro rifiuterà di assumermi, tenendo conto di questa situazione ed io rimarrò disoccupato. Tutto questo condanna me e la mia famiglia alla morte civile. Questa stigmatizzazione non riguarderà solo me, ma coinvolgerà il futuro dei miei figli, colpirà tutti i membri della mia famiglia.
29. Non è ragionevole, logico ed è incompatibile con i principi dello stato di diritto il fatto che un Gabinetto ministeriale o un Corpo legislativo usi un potere e competenze di natura giudiziaria, ponendosi al posto della magistratura ed emettendo verdetti come se vi fosse una chiara sentenza di condanna da pronunciare; e dichiari dei magistrati quali colpevoli per il vile colpo di stato del 15 luglio.
30. La decisione della destituzione presa dalla Assemblea generale dell'HSYK è stata pubblicata sulla Gazzetta ufficiale del 25 agosto 2016. In base all'art. 33 della legge n. 6.087, io ho presentato una richiesta di riesame della decisione adottata dalla Assemblea generale. Benché non fosse stata adottata nessuna decisione definitiva, in altre parole benché il mio posto fosse ancora vacante, i miei stipendi di settembre, ottobre e novembre non mi sono stati corrisposti. Sono stato costretto a presentare un ricorso davanti ad un Tribunale amministrativo. Il ricorso è ancora pendente. Da una parte, io sono stato destituito dalla mia posizione di dipendente pubblico, in modo tale che io non potrò mai più essere in grado di lavorare come dipendente pubblico; sotto altro profilo, va ribadito che, sebbene il posto che occupavo sia ancora in corso, la retribuzione che io ero legittimato a ricevere non mi è stata corrisposta. In conclusione:
31. Mentre prestavo servizio come membro della Corte Suprema, sono stato aggiunto alla lista degli "avversari" solo perché non ho abbracciato le visioni, l'idea e lo stile di vita del potere politico. Non sono stato confermato come membro di Corte Suprema perché ero presente durante la lettura di una dichiarazione che criticava una legge scritta con il scopo di porre fine al nostro mandato. Una decisione per la mia detenzione, per una perquisizione e per il mio arresto è stata emessa la mattina dopo il tentativo di golpe, un fatto che non avrei mai riconosciuto dal momento che è contrario alla democrazia e alla volontà nazionale. Sono stato tenuto in custodia per quattro giorni. Successivamente sono stato rilasciato in libertà provvisoria. Poiché la mia qualifica di membro della Corte suprema è decaduta, per effetto di legge, sono stato nominato giudice istruttore dal Consiglio superiore. Sono stato temporaneamente sospeso dall'impiego.
32. Mercoledì 24 agosto 2016 sono stato destituito dalla mia posizione di dipendente pubblico. Il mio nome è stato pubblicato sul sito web dell'HSYK e nella Gazzetta ufficiale, insieme ai nomi di 2.847 altre persone come se fossi un membro di un'organizzazione terroristica. In questo modo, sono stato condannato a vivere come un terrorista. La mia richiesta di riesame del provvedimento di destituzione è stata respinta dall'HSYK. Nel frattempo, sebbene il mio impiego fosse ufficialmente ancora in corso, i miei stipendi di settembre, ottobre e novembre non sono stati pagati. Anche se avessi voluto andare in pensione, non sarei ancora in grado di farlo. Il mio passaporto e quelli dei miei familiari sono stati annullati. Le pistole che detenevo legittimamente sono sequestrate. La banca presso cui ricevevo il mio stipendio ha unilateralmente annullato la mia carta di credito, senza nemmeno avvisarmi.
33. In relazione al mio licenziamento dal servizio pubblico e in violazione del principio del principio di personalità della responsabilità penale, mia moglie che lavorava come assistente medico è stata licenziata dal servizio civile. Sono finito in una situazione in cui non posso usare il titolo di giudice, non posso trovare lavoro in nessuna posizione e non posso praticare la legge.
I miei figli sono in posizione grave. Sono stato sfrattato dalla costruzione di alloggi statali e costretto ad affittare un posto dove vivere. Non ho fonti di reddito. Ho passato 30 anni a lavorare come giudice.
34. Chiedo cortesemente di ascoltare la nostra voce, di informare le competenti istituzioni, di aiutarci di fronte alle istituzioni internazionali, di interessarvi molto direttamente nei confronti

di bistrattati colleghi e di esprimere sentimenti di simpatia e vicinanza verso i quasi 5.000 giudici e pubblici ministeri che sono stati arrestati ed hanno perso il loro lavoro.
35. Vi prego di non condividere il mio nome ed il mio indirizzo con le autorità del mio Paese e di tenerlo riservato. Credo che comprenderete I motivi di questa mia richiesta. Non ho altro da dire.

TURCHIA / IL GIUDICE M. TOSUN È MORTO IN PRIGIONE SOTTO LA PERSECUZIONE DI ERDOGAN

Erdoğan annienta la magistratura ed i giudici:
Mehmet Tosun, giudice relatore dell'11a camera del Consiglio di Stato della Turchia, aveva 29 anni.
Era stato licenziato con il pretesto del tentativo di colpo del 15 luglio. Era sposato da un mese quando è stato arrestato.
Sarà proclamato come la seconda vittima fra i magistrati durante il colpo di stato civile di Erdoğan.
È la seconda vittima.
Perché, la prima vittima in ordine di tempo, fra i magistrati, è stato il procuratore Seyfettin Yiğit.
Era anche lui nella lista nera perché non aveva votato in favore della lista dei candidati per l'elezione del Consiglio superiore (HSYK), sostenuta da Erdoğan.
È stato destituito dopo il 15 luglio; ed è stato arrestato.
Ha contestato la decisione di licenziamento, ha scritto lettere a tutti i funzionari dello stato,incluso il presidente Erdoğan.
La sua voce è rimasta inascoltata ed è stato invece marchiato al cuore con la accusa di terrorismo.
La sua morte è stata registrata come suicidio negli archivi ufficiali.
Il HSYK ha respinto il suo ricorso avverso la decisione di licenziamento a causa della sua morte, e non hanno nemmeno rilasciato condoglianze ufficiali.
Anche i colleghi avevano paura di essere accusati di "aiutare l'organizzazione terroristica (!)" partecipando ai funerali del loro amico.
La seconda vittima è Mehmet TOSUN.
Egli era stato curato in ospedale per un lungo periodo, a causa della sua malattia manifestatasi 2 anni fa con tosse, che si era diffusa nei polmoni. Dopo essere stato dimesso, è stato curato in ospedale per 2-3 giorni al mese. Nel corso del trattamento, ha perso 35 chilogrammi, passando da 80 kg a 45 kg. Le medicine pesanti che ha usato hanno danneggiato il suo sistema immunitario. Era un uomo gentile, amorevole, che amava moltissimo il prossimo. I suoi colleghi lo stavano aiutando nel suo lavoro, preoccupati per la sua salute. Con il sostegno della sua famiglia, dopo anni di cure, era guarito dalla sua malattia. Si era fidanzato e sposato.
Nel pieno della sua vita, quando era sposato da appena un mese, è stato accusato di appartenenza ad una "organizzazione terrorista", è stato licenziato dalla professione ed è stato arrestato:
quando pensava "ho messo la mia vita a posto". Tuttavia, i suoi colleghi coscienziosi hanno detto: "Non ti terranno in detenzione, per le malattie che hai sofferto". Lui era una persona sensibile, prendeva tutte le cose a cuore.
Proprio ieri, quegli stessi ufficiali che facevano un passo indietro davanti a lui, lo hanno trattato come se fosse un "traditore"; non gli hanno nemmeno dato il pane e l'acqua. Alla fine, quando è stato emesso un provvedimento di custodia ed è entrato in prigione, si è rilassato un po' e aveva detto: "Questo posto è più bello della camera di sicurezza (!)".
I mesi passavano in prigione, tutte le impugnazioni sulla detenzione / arresto venivano respinte con decisioni prestampate. Il reparto era affollato, l'igiene e l'ossigeno non erano abbastanza nella prigione. La malattia stava avendo una ricaduta.

Essere visitati da un medico, iniziare il processo di trattamento non era come era fuori, tutto era ostacolato dalla burocrazia delle sbarre di ferro. Ha anche proposto una impugnazione alla sua detenzione / arresto, producendo documenti sulla sua malattia, ma le sue richieste erano trattate con un “non visto sul posto”.
La malattia nei suoi polmoni è progredita.
Dopo sette mesi, nessuna accusa è stata formulata nei suoi confronti; non sapeva qual era la sua situazione, quali le prove a suo carico cosa e quali prove è stato accusato.
Due giorni fa, la sua malattia si è aggravata ed egli è morto all’improvviso. Ieri è stato sepolto.
Pregate per “Mehmet Tosun, l’uomo” senza il titolo di “giudice”.
Dicono che la bontà per il male è l’azione dell’uomo, la bontà per il bene è l’azione di tutti, Il male al bene è opera degli spiriti malvagi.
Perché Mehmet era l’”Uomo” capace di fare del bene anche a quei “malfattori” che facevano del male contro di lui.
Una moglie in lutto, e colleghi che hanno paura di piangere anche lui si è lasciato alle spalle.
Dio abbia in pace la sua anima.

Murat Arslan[5], Juge turc emprisonné, gagne le prix Václav Havel des droits de l'homme 2017

Speech of MURAT ASLAN

Je m'adresse à vous d'une prison d'une prison d'un pays où le droit est mis entre parenthèses, où les valeurs de la démocratie s'éloignent progressivement, où les voix dissidentes sont étouffées, où les défenseurs du droit, les journalistes, ceux qui souhaitent la paix, ceux qui crient pour que les enfants ne meurent pas, sont décrétés terroristes, où la prison est le lieu naturel des défenseurs des droits et libertés, un lieu où progressivement la peur est plongée dans l'obscurité. Oui, d'un pays qui n'a pas su s'approprier les leçons de l'expérience douloureuse de l'Europe du début du 20ème siècle, d'un Etat qui, après 100 ans, vit cette expérience d'un laboratoire de gestion totalitaire.

Toutefois, cette situation ne doit pas nous conduire au désespoir. Nous n'avons jamais sombré dans le désespoir. D'ailleurs la présence de nos enfants ne nous permet pas d'être sans espoir. Les lendemains seront toujours meilleurs dès lors qu'il y a des personnes qui sont prêtes à prendre tous les risques pour mener le combat en faveur des droits et libertés. C'est dans cet espoir que nous nous sommes engagés dans la fondation, au sein de la justice, d'une organisation professionnelle de magistrats. Nous avons créé en, 2006, l'union des juges et des procureurs turcs (YARSAV) pour que s'installent dans notre pays un droit conforme aux standards universels reposant sur les droits de l'homme, un état de droit moderne et intégralement démocratique, une justice indépendante et impartiale dans laquelle est garantie la sécurité des droits et libertés.

Avec notre combat, l'indépendance et l'impartialité de la justice, les valeurs de l'Etat de droit ont été mises en lumière dans un pays où la culture démocratique et la connaissance du droit sont faibles. Désormais, ces valeurs les êtres de chair et de sang en sont habités sans possibilité de retour en arrière. Pour atteindre cette indépendance totale et ces valeurs modernes, nous avons eu pour seules règles et références la laïcité, la prééminence du droit, une démocratie axée sur le droit et la liberté, démocratie à vocation sociale et focalisée sur l'égalité et la liberté. Nous avons réagi et répondu à chaque évènement qui a fragilisé et menacé ces valeurs. Nous nous sommes opposés pour éviter que croisse le mur de la peur qui enferme la société. Nous avons démontré le bien fondé de nos valeurs à un moment où les préjugés et les allégations infondées ont capté la culture populaire. Nous n'avons rien cédé sur les valeurs que nous défendions malgré toutes les menaces et les pressions.

En dépit de ce que nous vivions, nous nous sommes tournés vers la société internationale pour nous soumettre à un point de vue objectif extérieur. Et nous sommes devenus dans le monde les représentants d'une organisation respectée et sollicitée pour son regard sur la justice de son pays. Nous n'avons pas laissé, et nous ne laisserons pas, ce pays aller à sa destruction et notre justice subir son destin. Nous avons déposé des repères dans tous les coins en vue d'un retour vers les valeurs fondamentales. Et nous ne renoncerons pas tant qu'elles ne renaîtront pas. Le fait de vivre aujourd'hui l'exil, d'être emprisonné dans une cellule ne changera pas cette réalité. Le prix que nous payons sert, au contraire, à accroître notre croyance et notre envie de nous battre pour de beaux jours à venir en faveur des valeurs du droit et de la démocratie. Nous montrons et nous allons montrer que dans un empire de peur où ceux qui devraient parler sont contraints au silence, nous ne nous tairons pas, et que nous sommes de ceux qui crient avec force et fierté face à toutes les injustices

[5] Murat **Arslan** est un ancien juge turc, membre de l'association des Juges et Procureurs (YARSAV). Le 26 octobre 2016, il a été arrêté. En 2017, **L'assemblée Parlementaire du Conseil de l'Europe** lui a décerné le prix **Václav Havel** des droits de l'Homme. A l'annonce de son prix, qui rend hommage aux défendeurs des droits de l'Homme en Europe et au-delà, a cité son travail de défense de l'Indépendance de la Justice en TURQUIE. Arslan a également été accuse de soutenir le FETÖ.

et tous les dénis du droit. Nous allons continuer à déranger encore plus en accentuant les voix intérieures et extérieures se soulevant face à un régime autoritaire et ce pour que notre souffrance soit entendue. Cette opposition est la dernière résistance pour arrêter la rupture totale avec la démocratie et avec nos libertés. Tous nos efforts sont pour un État de droit, démocratique, moderne qui repose sur les droits de l'homme. N'oublions pas que l'histoire est remplie d'hommes dont la « révolution » était la seule raison d'être et qui en ont payé le prix, que la modernité a progressé par ces hommes qui l'ont porté sur leur dos.

Je reçois avec un grand honneur ce prix attribué au nom du grand intellectuel et homme politique Vaclav Havel, prix qui, grâce au soutien moral qu'il représente, va apporter beaucoup à ceux qui se battent dans mon pays pour les droits et libertés. Et je voudrais le dédier à tous ceux qui sont privés de leur emploi de manière injuste, à tous ces travailleurs qui ont été jetés en prison et à tous les combattants pour les droits et libertés.

Je voudrais témoigner ma reconnaissance et remercier : tous les membres de l'assemblée parlementaire du conseil de l'Europe, les membres du jury de sélection, toutes les personnes qui pendant cette période m'ont apportées leur soutien ainsi qu'à tous ceux qui défendent dans mon pays les droits et libertés, l'association internationale des juges dont je suis fière d'être membre (International Association of Jugdes), l'association européenne des juges (European association of juges), l'association européenne Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés (MEDEL), l'association européenne des juges administratifs (Association of European administrative Jugdes) et Juges pour Juges (Jugdes of judges), mes amis de YARSAV et ceux du syndicat des juges avec qui que je suis fier d'avoir mené ce combat depuis de longues années, mon épouse Sevilay qui me permet de tenir debout dans ces moments difficiles et qui donne un sens à ma vie, mes enfants Burak Emre et Yigit Eren.

Je transmets à chacune et chacun d'entre vous mes respectueuses salutations avec mon espoir et ma croyance en un avenir lumineux fait de paix et conforme à l'honneur de l'homme.

MURAT ARSLAN

Europe, le 19 janvier 2019,

CONDAMNATION PENALE DE MURAT ARSLAN

Hier, le prix Vaclav Havel des droits de l'homme Murat Arslan, Président de l'association indépendant des juges et procureurs turcs YARSAV, a été reconnu coupable d'être un membre de l'organisation armée terroriste (nommément d'être un membre actif de FETÖ/PDY) et condamné à 10 ans d'emprisonnements.

Monsieur Murat Arslan est un juge turc et le président de YARSAV. Il a été arrêté en octobre 2016, et était depuis lors en détention provisoire.

Il s'est vu décerner le prix Vaclav Havel des droits de l'homme 2017 par le Conseil de l'Europe.

Au cours des dernières années, la Plateforme pour une Justice Indépendante en Turquie, qui rassemble les quatre associations de juges les plus représentatives en Europe (AEAJ, EAJ, J4J et MEDEL) ont observé les persécutions et la procédure menée à l'encontre de Murat Arslan et a informé l'opinion publique et les politiques.

Dans le cadre de l'actuel (première série) procès pénal, les preuves de l'utilisation concrète du moyen de communication Bylock (similaire à l'application WHATSAPP ou autres messageries) et sa valeur probante pour l'accusation concrète n'a jamais été analysé avec attention ou soigneusement instruite.

De plus, les nombreuses violations du Code criminel turc, qui caractérisent toute la procédure, se sont accumulées et sont impensables.

L'atteinte aux droits fondamentaux d'un procès pénal était flagrante à l'audience d'hier. Les droits procéduraux fondamentaux de base, comme une représentation propre ou le droit de récuser un juge partial ont été négligés et en ce sens, les garde fous procéduraux prévus par la loi turque ont également été ignorés. Contrairement aux standards européens, les preuves avancées par le procureur ne peuvent être regardées comme des preuves suffisantes et n'ont été qu'une énumération d'allégations infondées.

Cette méconnaissance des principes élémentaires d'un procès équitable – qui peut être perçu immédiatement par les observateurs européens de ce procès – montre clairement qu'il s'agissait d'un jugement motivé purement pour des raisons politique, de nouveau démontrant l'absence d'Etat de droit en Turquie.

Monsieur Murat Arslan a non seulement montré qu'il protégeait les droits fondamentaux lorsqu'il était juge, mais qu'il a également résisté à la pression émergeante : aussi bien, les pressions contre le système judiciaire que des pressions dont il a été personnellement victime. Dans toutes ses activités en tant que président de YARSAV, il ne s'est jamais limité, alors que sa carrière judiciaire prenait fin (ayant servi comme rapport au Conseil Constitutionnel, il avait été muté d'office). Entre autres, il a publiquement plaidé pour un soutien international devant l'aggravation de la situation de l'indépendance de la justice avec le scandale de la corruption du pouvoir qui avait éclaté en décembre 2013.

Le dévouement et l'intégrité de monsieur Murat Arslan est clairement visible entre autres par la simple référence à son discours de remerciement, après avoir reçu le prix Vaclav Havel des droits de l'homme 2017 :

« Avec notre combat, l'indépendance et l'impartialité de la justice, les valeurs de l'Etat de droit ont été mises en lumière dans un pays où la culture démocratique et la connaissance du droit sont faibles. Désormais, ces valeurs les êtres de chair et de sang en sont habités sans possibilité de retour en arrière. Pour atteindre cette indépendance totale et ces valeurs modernes, nous avons eu pour seules règles et références la laïcité, la prééminence du droit, une démocratie axée sur le droit et la liberté, démocratie à vocation sociale et focalisée sur l'égalité et la liberté. Nous avons réagi et répondu à chaque évènement qui a fragilisé et menacé ces valeurs. Nous nous sommes opposés pour éviter que croisse le mur de la peur qui enferme la société. Nous avons démontré le bien fondé de nos valeurs à un moment où les préjugés et les allégations infondées ont capté la culture populaire. Nous n'avons rien cédé sur les valeurs que nous défendions malgré toutes les menaces et les pressions.

En dépit de ce que nous vivions, nous nous sommes tournés vers la société internationale pour nous soumettre à un point de vue objectif extérieur. Et nous sommes devenus dans le monde les représentants d'une organisation respectée et sollicitée pour son regard sur la

justice de son pays. Nous n'avons pas laissé, et nous ne laisserons pas, ce pays aller à sa destruction et notre justice subir son destin. Nous avons déposé des repères dans tous les coins en vue d'un retour vers les valeurs fondamentales. Et nous ne renoncerons pas tant qu'elles ne renaîtront pas. Le fait de vivre aujourd'hui l'exil, d'être emprisonné dans une cellule ne changera pas cette réalité. Le prix que nous payons sert, au contraire, à accroître notre croyance et notre envie de nous battre pour de beaux jours à venir en faveur des valeurs du droit et de la démocratie. Nous montrons et nous allons montrer que dans un empire de peur où ceux qui devraient parler sont contraints au silence, nous ne nous tairons pas, et que nous sommes de ceux qui crient avec force et fierté face à toutes les injustices et tous les dénis du droit. Nous allons continuer à déranger encore plus en accentuant les voix intérieures et extérieures se soulevant face à un régime autoritaire et ce pour que notre souffrance soit entendue.

Dans ce moment grave, la plateforme veut publiquement exprimer :

- Sa solidarité envers notre collègue Murat Arslan et sa famille, que nous ne laisserons jamais seul ou sans notre solidarité et notre soutien
- Son inquiétude concernant les violations graves des droits fondamentaux qui ont été perpétuées lors de son procès, déjà dénoncées par les observateurs internationaux, sapant la portée d'une telle condamnation qui doit être décrite comme concrètement illégale et injuste ;
- Son appel à toutes les institutions européennes à cesser toute coopération avec les autorités judiciaires turques tant que l'état de droit n'est pas restauré dans ce pays et d'utiliser tous les moyens pour convaincre la Turquie d'arrêter cette chasse aux sorcières contre les juges et les parquetiers

Edith Zeller
Président de l'Association des Juges admnistratif Européens (AEAJ)

José Igreja Matos
Président de l'Association des Juges Européens (EAJ)

Tamara Trotman
Présidente de Juges pour les Juges

Filipe César Marques
Président des Magistrats Européens pour la Democratie et les Libertés (MEDEL)

Appel aux dons pour soutenir nos collègues turcs

Si vous voulez soutenir nos collègues turcs persécutés et leurs familles, veuillez donner pour le paiement de leur défense et la présence des observateurs internationaux sur le compte suivant :
Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Le fond international d'aide juridique mutuelle: Jurists for Jurists (J4J)

Les statuts de l'association :
§ 2 (1) l'objet de l'association est le suivant :

(a) la promotion de l'assistance juridique mutuelle pour les juges qui sont politiquement persécutés ;
(b) la promotion de la reconnaissance internationale, le respect sur principe démocratique de l'état de droit et des droits de l'homme, l'état de droit et la défense de l'indépendance de la Justice.

Listy sędziów i prokuratorów tureckich 2016 – 2017

[PL] Wstęp

Niemal trzy lata minęły od próby zamachu stanu w Turcji w lipcu 2016r. Już kilka godzin po zamachu, MEDEL zaczął otrzymywać niepokojące informacje o masowych aresztowaniach sędziów i prokuratorów, dokonywanych z pogwałceniem podstawowych gwarancji procesowych.
Reakcja MEDEL była natychmiastowa. MEDEL domagał się uzasadnienia aresztowań sędziów i prokuratorów podnosząc, że wątpliwe jest, by ich codzienna służba miała jakikolwiek związek ze spiskiem. Od tamtej pory represje uderzające w sędziów i prokuratorów (podobnie jak dziennikarzy, profesorów, policjantów, członków parlamentu i ponad 100.000 urzędników służby cywilnej), oskarżonych o współpracę z organizacją terrorystyczną, która wg tureckiego rządu była odpowiedzialna za próbę zamachu, przybrały bezprecedensowa skalę.
To, co było trudne do zrozumienia na początku, stało się po czasie jasne: byliśmy świadkami zorganizowanej i zaplanowanej akcji zmierzającej do destrukcji niezależnego wymiaru sprawiedliwości w Turcji.
Czystka był nieprzypadkowa i objęła tych sędziów i prokuratorów, którzy mieli odwagę publicznie wyrażać swoje obawy, co do praworządności w Turcji. Jak się okazało, lista osób, których dotknęły represje, przygotowana była już na długo przed puczem. Uwzględniała także sędziów w dacie puczu już nieżyjących, czy też wskazywała sądy, w których sędziowie z listy już dawno nie orzekali.
Wszystkie zatrzymania, wydalenia z zawodu, konfiskaty mienia zostały dokonane bez przeprowadzenia postępowania sądowego i bez podania podstaw prawnych. W czasie przesłuchań, nasi koledzy przepytywani byli wyłącznie na okoliczności ich przynależności do stowarzyszeń sędziowskich i ewentualne zaangażowanie w wybory do krajowej rady sądownictwa.
Co więcej, wydaleni z zawodu sędziowie i prokuratorzy zostali zastąpieni przez osoby powołane bezpośrednio przez rząd, bez zachowania wcześniej obowiązujących procedur, przewidujących otwarte, merytoryczne konkursy.
Stowarzyszenie sędziów YARSAV, turecki członek MEDEL i Europejskiego Stowarzyszenia Sędziów, najbardziej zaangażowane w walkę o praworządność, zostało natychmiast rozwiązane.
MEDEL zdecydował jednak, że bez względu na nielegalna decyzję władz tureckich, nadal będzie traktował YARSAV, jako pełnoprawnego członka, a członków zarządu YARSAV - jako aktywnych sędziów.
Wraz z Europejskim Stowarzyszeniem Sędziów, Europejskim Stowarzyszeniem Sędziów Administracyjnych oraz Judges for Judges, założyliśmy Platformę dla Niezależnego Sądownictwa w Turcji. Działając razem w ramach Platformy, wzywamy do natychmiastowego uwolnienia sędziów i prokuratorów oraz do niezależnej oceny wymiaru sprawiedliwości w Turcji przy udziale międzynarodowych obserwatorów.
Z biegiem czasu społeczność międzynarodowa stała się coraz bardziej świadoma pogarszającej się sytuacji w Turcji. W grudniu 2016 r Europejska Sieć Rad Sądownictwa zawiesiła turecką Krajową Radę Sądownictwa, która miała status obserwatora ENCJ. Jako uzasadnienie podano, że nie spełnia ona standardów członkostwa w ENCJ, przestała bowiem być instytucją niezależną od władzy wykonawczej i ustawodawczej.
W październiku 2017r Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy wybrało na laureata nagrody im. Vaclava Havla Murata Arslana – prezesa YARSAV, wcześniej zgłoszonego do tej nagrody przez MEDEL i EAJ.
Murat Arslan został w styczniu 2019r skazany na 10 lat pozbawienia wolności, po przeprowadzeniu procesu, który w żaden sposób nie gwarantował prawa do obrony, opierając wyrok na zeznaniach anonimowych świadków, przy wielokrotnie zmienianym składzie sędziowskim.
MEDEL od lipca 2016r otrzymywał wiele wiadomości od samych sędziów i prokuratorów, ich kolegów i krewnych na temat tego, co dzieje się w Turcji. Dzięki temu MEDEL dysponuje informacjami z pierwszej ręki o tym, jak przebiegały wydarzenia w Turcji. Wiadomości zebrane w tym dokumencie, bez komentarzy, bez dokonywania jakichkolwiek modyfikacji (poza anonimizacją poczyniona z uwagi na bezpieczeństwo autorów) dają najbardziej wymowny dowód postępującego zamachu na rządy prawa w Turcji.

Znaczna część wiadomości jest mocno rozbudowana, koncentrując się na bezprawnie podejmowanych przez władze tureckie krokach po domniemanym zamachu stanu. Wiele z nich odwołuje się do praw fundamentalnych oraz Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Nie sposób było opublikować wszystkich wiadomości, jakie MEDEL zebrał. Jednak już ta zacytowana część obrazuje przywiązanie tureckich sędziów i prokuratorów do praw człowieka i szeroko rozumianych wartości europejskich.
Dzięki zaangażowaniu stowarzyszeń członkowskich MEDEL, publikujemy listy przetłumaczone na wiele języków. MEDEL wyraża nadzieje, że będzie to stanowić wymowny znak solidarności z sędziami i prokuratorami tureckimi, będzie też dawać wyraz wiary w sprawiedliwość w Europie.
Walka o praworządność prowadzona przez nasze koleżanki i kolegów z Turcji winna być postrzegana szerzej – nie tylko, jako walka o rządy prawa w Turcji, ale na całym świecie. Tak długo bowiem, jak choćby jeden sędzia lub prokurator w Turcji przebywa w więzieniu z powodu walki o niezależny wymiar sprawiedliwości, tak długo żaden inny sędzia czy prokurator w Europie, czy na świecie nie może czuć się komfortowo w swej niezależności.
Najlepiej oddają to słowa Murata Arslana, z okazji przyjęcia nagrody im, Vaclava Havla
"Przemawiam do Was z kraju, w którym rządy prawa zostały zawieszone, z kraju oddalającego się od wartości demokratycznych, w którym dysydenci są uciszani, gdzie obrońcy praw człowieka, dziennikarze, pacyfiści są stygmatyzowani jako terroryści i trafiają do więzień. Cena jaką płacimy, umacnia jednak naszą wiarę w to, że praworządność i demokracja zostaną w Turcji przywrócone.

Zarząd MEDEL

Od wydawcy

Opublikowane tutaj listy zostały nadesłane do biura MEDEL w Berlinie, głównie za pomocą poczty elektronicznej, poczynając od 16/07/2016. W pierwszych listach (od 16/07/2016 do 1/08/2016) zachowano daty nadsyłania, aby pokazać jak rozwijała się sytuacja na miejscu. Kolejne listy podajemy już bez wskazania dat.

Listy nr 1-13, 15-18, 27, 29, 30, 34-37 zostały nadesłane przez sędziów i prokuratorów.
Listy 14, 19-25, 28, 31, 33 zostały napisane przez żony lub dzieci sędziów lub prokuratorów
Listy 26, 32, 38 pochodzą z innych źródeł.

Oprócz usunięcia nazwisk, powiązań rodzinnych, miast i nazw więzień, które mogłyby pozwolić na identyfikację nadawców, nie poczyniono żadnych innych zmian. Listy przychodziły głównie w języku angielskim używanym przez obcokrajowców lub w języku tureckim i zostały przetłumaczone na angielski.
W niniejszej, polskiej wersji dokumentu, listy przetłumaczono na język polski z języka angielskiego tak, aby oddać sens wypowiedzi. W kilku miejscach ze względu na niejednoznaczność materiału źródłowego (słaby język angielski oryginału) dokonano interpretacji lub próby tłumaczenia. Fragmenty te podano w nawiasach kwadratowych [].

Użyte skróty:

- **HSYK (Hâkimler ve Savcılar Kurulu**) – Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów, odpowiednik polskiej Krajowej Rady Sądownictwa
- **FETÖ/PDY (Fethullahçı Terör Örgütü/ Paralel Devlet Yapılanması) –** Organizacja Terrorystyczna Fetullaha Güllena/Organizacja Państwa Równoległego – określenie władz tureckich na tzw. Ruch Gülena, dawnego sojusznika partii AKP Recepa Erdogana, uznanego przez władze tureckie jako organizatora puczu w lipcu 2014 i zdelegalizowanego po tej nieudanej próbie.
- **Rada Państwa –** Najwyższy Sąd Administracyjny w Turcji
- **YARSAV –** niezależne, proeuropejskie stowarzyszenie sędziów i prokuratorów tureckich

Wydawca

MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germany

Kalendarium

15 lipiec
22:30 – Kilku żołnierzy blokuje most
23:45 – Wojskowy zamach stanu ogłoszony w publicznej TV
00:04 – Prezydent Erdogan w oświadczeniu oskarża Fethullaha Gülena o zorganizowanie zamachu, wzywa ludność do wyjścia na ulice i odparcia ataku wojska, oświadczył że rozpoczęły się „prawne postępowania”
04:30 – Naczelny prokurator Ankary w oświadczeniu poinformował o przewidywanych aresztowaniach
05.30 – Na konferencji prasowej określono nieudany zamach stanu jako “Boski dar”
09:00 – Zatrzymano 140 członków Sądu Najwyższego, 48 członków Rady Stanu, 2 członków Trybunału Konstytucyjnego i 5 członków Rady. Wystawiono nakazy aresztowania dla 2745 sędziów i prokuratorów.
14:00 – Rada zawiesza 2745 sędziów i prokuratorów
22:00 – Publikacja listy zawieszonych sędziów w Internecie. Na liście liczne błędy, nieaktualne miejsca pracy, sędziowie w stanie spoczynku, sędziowie już zawieszeni. Lista zawierała także nazwisko zmarłego już prokuratora Ahmeta Bicera.
21 lipiec – Ogłoszenie stanu wyjątkowego
24 sierpień – wydalenie z zawodu 2847 sędziów i prokuratorów (całkowita liczba przekracza 4500), 2500 sędziów trafia do więzienia, 600 z nich do ciasnych cel.

Listy

[1 - 16/7/2016]

Koledzy,
Wygląda na to, że mieliśmy poważną próbę zamachu stanu.
Jako sędzia i doświadczony obywatel, początkowo nie jest łatwo stwierdzić, co się naprawdę dzieje…
Pomimo że próba była poważną i zorganizowaną akcją, upadła w ciągu 12 godzin za sprawą reakcji Erdogana.
Od samego początku, wszyscy reprezentanci rządu wraz z Erdoganem wydawali się bardzo spokojni i oskarżali Gülenistów o przeprowadzenie tego zamachu. Wszystkich zamachowców (nazwano – red.) Gülenistami.
Erdogan powiedział wczoraj, komentując to zdarzenie, w którym zginęły setki obywateli a tysiące zostało rannych *'…ta rebelia to błogosławieństwo od Allaha, bo pozwoli nam oczyścić armię'*. To może być zrozumiałe…! Myślę, że nie trzeba więcej wyjaśnień…
Według niektórych rządowych agencji informacyjnych, niektórzy z członków HSYK i sędziowie Sądu Najwyższego, którzy zostali wpisani na „czarną listę" będą zatrzymani przez głównego prokuratora Ankary…
To też nas nie dziwi!...
Ta wiadomość coś wyjaśni! I nie zaskoczy nas nowa fala zatrzymań, aresztowań i zwolnień urzędników, sędziów i wojskowych... Może wkrótce rząd przeprowadzi największą czystkę dysydentów...
Podsumowując – po tym etapie, nic już nas nie zaskoczy...
Jest wiele bardzo dziwnych rzeczy...
Zobaczymy, co ten zamach przyniesie albo zabierze...
Wasze wsparcie ma dla nas ogromne znaczenie...

[2 - 16/7/2016]

Wysoka Rada Sędziów i Prokuratorów – HSYK, druga izba zawiesiła 2745 sędziów i prokuratorów. Prawdopodobnie pod zarzutem wspierania Gülena.
Lista zawieszonych sędziów i prokuratorów nie została ogłoszona... Jeszcze.
Jestem na liście zawieszonych sędziów, powiedzieli policjanci, którzy przyszli aresztować mnie i moją żonę. Żegnajcie przyjaciele.

[3 - 16/7/2016]

Zostawiłem dwójkę dzieci (5 i 9-letnie) u teściów. Wciąż czekam na policję, to bardzo deprymujące. Żona płacze.

[4 - 16/7/2016]

Koledzy,
Zostanę zwolniony z urzędu i zatrzymany. Nie wiem, jak to wyjaśnić. Robiłem, co do mnie należy i krytykowałem rząd za ich działania w sprawie sądownictwa, o czym doskonale wiecie. Może się już nie zobaczymy. Dziękuję za wasze wsparcie. Nie będziemy mieli możliwości komunikacji.

[5 – 17/7/2016]

Wciąż czekam w domu. X został zatrzymany kilka godzin temu. Powiedzieli mu tylko, że jest członkiem zbrojnej organizacji terrorystycznej. Prosi o więcej informacji i dowodów. Nic nie przedstawili, więc wykorzystuje prawo do odmowy zeznań. Teraz będą przeszukiwać jego dom.

[6 – 17/7/2016]

Przyjaciele,
Nasz znajomy Y został aresztowany. Jedyny powód to "jego nazwisko jest na liście HSYK". W dwóch innych miastach naszych kolegów wypuszczono z ograniczeniem wolności (zakazem wyjeżdżania za granicę).

[7 – 18/7/2016]

Wraz z żoną zostaliśmy zatrzymani.

[8 – 20/7/2016]
Wypuszczono mnie dzisiaj, ale nie wiem, co się dalej będzie działo. To się zamienia w polowanie na czarownice. Prokurator może apelować o ponowne zatrzymanie mnie. Jest więc możliwość, że znowu trafię do aresztu. Proszę, poinformujcie odpowiednie osoby w waszych krajach i w EU. Stan kraju się pogarsza. Proszę, działajcie dalej, potrzebujemy waszej pomocy bardziej, niż kiedykolwiek. Moja rodzina i rodzina X są zniszczone. Zawiesili nas i nie jesteśmy już sędziami.

[9 – niedatowane]

Po pierwsze, wprowadzono zasadę tajności do wszystkich naszych spraw. Nikt z nas nie może ujawniać żadnych dokumentów, zeznań, zarządzeń sądu. Byłoby to przestępstwo i mogłoby być dla nas niebezpieczne.
Po drugie, lista została przygotowana przez HSYK (można znaleźć publiczne komentarze szefa Wysokiej Rady mówi, że liczba sędziów może się zwiększyć lub zmniejszyć, powiedział też, że listę przygotowano po dwóch latach prac).

Po trzecie, okres zatrzymania jest różny w różnych miastach, w niektórych było to 4 dni, w innych tylko jeden dzień. Ale po ogłoszeniu stanu wyjątkowego, zatrzymanie może trwać do 60 dni. Rząd ogłosił, że nad tym pracuje.
Po czwarte – nikt nie może się skontaktować ze swoim prawnikiem, nawet ci aresztowani i uwięzieni. Wysłałem petycję w czasie mojego zatrzymania w więzieniu, do Ministra Sprawiedliwości, pisząc, że mam prawo do prawnika i nie można tego prawa odebrać. Nie mam tej petycji, ale nawet jakbym miał, to nie mogę wysłać z powodu utajnienia procesu.

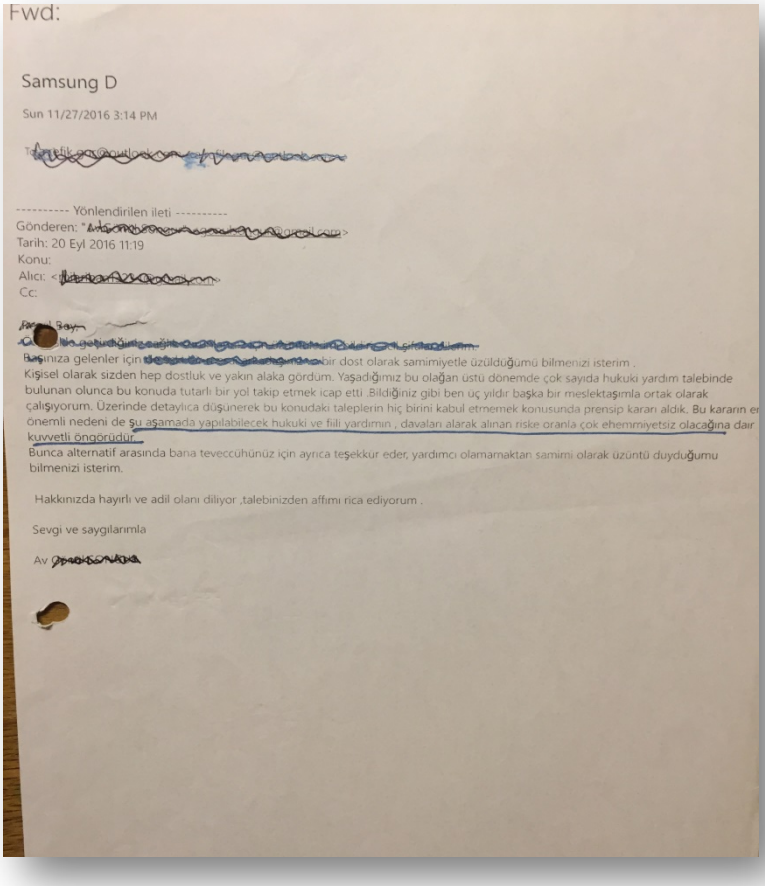
Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Bayım

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın en önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av

Adwokat X:
"Proszę o wybaczenie, ale nie mogę Pana reprezentować. To zbyt ryzykowne a moja pomoc prawna nie zmieniłaby wyroku"

Po piąte – żadna z naszych rodzin nie może się do nas dostać, czy to w więzieniu, czy miejscu odosobnienia.
Po szóste. [Nie wiadomo, co się dzieje]. Nikt nie może się kontaktować, wliczając rodziny i prawników. Nie oczekujcie od nas dokumentów. Wszystko jest pozamykane. Helikoptery krążą nad miastami z powodu stanu wyjątkowego. Dostęp do Internetu może być ograniczony w każdym momencie, ponieważ stan wyjątkowy daje rządowi wiele możliwości, łącznie z zawieszeniem podstawowych praw człowieka.
Po siódme – nie dzwońcie do żadnego urzędnika w Turcji w czyjejkolwiek sprawie. Może być to ocenione, jako próba wpływu i stanowi to przestępstwo.

[10 – Niedatowane]

Linki poniżej (...) zawierają nazwiska sędziów i prokuratorów zawieszonych 16 lipca 2016. Niektórzy są zatrzymani, inni osadzeni w więzieniach. Lista zawieszonych jest jednocześnie listą osób do zatrzymania. Więc najpierw zawiesiła ich Wysoka Rada, potem prokuratorzy rozpoczęli śledztwa a

sądy nakazały aresztowania. Tylko jedna osoba uniknęła aresztowania. Resztę aresztowano lub zatrzymano. Link pokazuje, że prokurator – pan A.B, który umarł dwa miesiące temu, znajduje się na liście sędziów do zatrzymania.

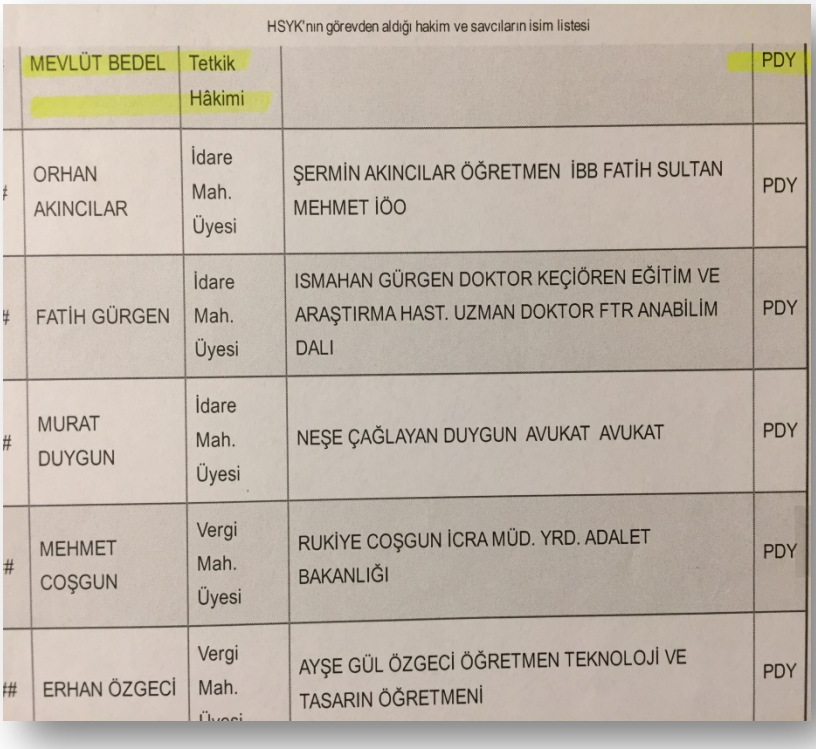

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
##	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Około 6 godzin od rozpoczęcia zamachu stanu, część listy sędziów do aresztowania opublikowana w Internecie.

Jest oczywistym, że listę przygotowano przez zamachem stanu. Sędziowie administracyjni oraz prokuratorzy nieznajdujący się na liście, byli [zostali zidentyfikowani] na kanałach [komunikatora] WhatsApp [używanego przez stowarzyszenie sędziów] YARSAV.

[11 – Niedatowane]

Koledzy,
Dzisiaj 2847 sędziów i prokuratorów, łącznie ze mną, wyrzucono na stałe z zawodu. Nikt z nas nie dostał prawa do obrony. Teraz wyrzuceni sędziowie mogą się odwołać od decyzji Wysokiej Rady do zgromadzenia plenarnego Wysokiej Rady w ciągu 10 dni. Po rozpatrzeniu odwołania, mają prawo odwołania do Rady Państwa (najwyższy sąd administracyjny) w ciągu 60 dni. Apelacja w tym sądzie jest dwuetapowa.
Po ostatecznej decyzji Rady Państwa, sędziowie mogą składać skargi na pogwałcenie praw człowieka w trakcie procesu usuwania z zawodu, przed Trybunałem Konstytucyjnym, w terminie 30 dni. Jeśli się nie uda, sędziowie mogą składać wnioski do ETPCz w ciągu 6 miesięcy. To, wydaje się, długi proces, przynajmniej 3 lata zanim będziemy mogli zwrócić się do ETPCz.

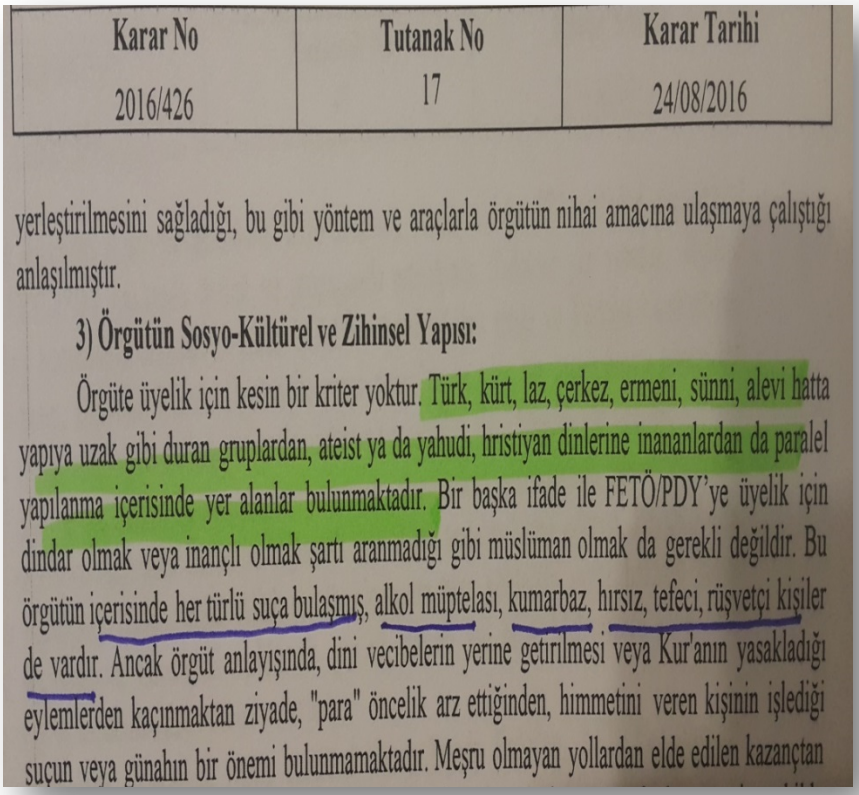

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

72-stronicowa decyzja HSYK o zbiorczym usunięciu 2847 sędziów i prokuratorów.

[12 – Niedatowane]

Pierwsze prawa stanu wyjątkowego weszły dzisiaj w życie, nowe przepisy:

1. Okres zatrzymania wydłużono do 30 dni
2. Cały personel rządowy, łącznie z sędziami i prokuratorami z listy podejrzanych może być zatrzymany bez żadnego śledztwa dyscyplinarnego. Przepis mówi "podejrzenie, na dowolnym poziomie, powiązań z organizacją Gülena" wystarcza do zwolnienia. Nie ma potrzeby dowodu, wystarczy "podejrzenie władz"
3. YARSAV został dzisiaj rozwiązany, według listy–załącznika do prawa o stanie wyjątkowym. Nie ma już YARSAV
4. Sąd może zabronić aresztowanemu czy zatrzymanemu kontaktu z jego prawnikami.
5. Ograniczono wizyty rodzin
6. Rozmowy klienta z adwokatem będą nagrywane. W przypadku podejrzanych treści rozmów, prawo do adwokata może być odebrane decyzją sądu.
7. Zatrzymanym przysługuje 10 minutowa rozmowa z najbliższą rodziną raz na 15 dni (przedtem była możliwa jedna rozmowa tygodniowo, ale z możliwością rozmowy z dalszą rodziną i 3 osobami wskazanymi przez zatrzymanego)
8. Zatrzymanego może reprezentować max 3 prawników.

Oznacza to, że wszystkie prywatne instytucje, mające rzekomo jakikolwiek poziom/rodzaj powiązań z organizacją Gülena zostały przejęte przez rząd. Co więcej, wszyscy sędziowie, prokuratorzy i inni urzędnicy państwowi są zwalniani bez postępowania dyscyplinarnego. Nie ma potrzeby oczekiwania na zakończenie istniejących spraw. Nie mam nic więcej do powiedzenia. To prawie koniec. Proszę, rozpowszechniajcie tego maila, bez moich danych osobowych.

[13 – Niedatowane]

Nowa sytuacja w sądownictwie:

- Sędziowie, którzy zwolnią zatrzymanych, będą przenoszeni i mogą być wkrótce zawieszeni przez Wysoką Radę
- Nit nie chce rozstrzygać [jako] "Sulh Ceza Hakimlikleri: Sędzia Karny Pokoju" – wniosków o zatrzymanie i areszt.
- Wszyscy do tej pory niezatrzymani sędziowie są zastraszani wpisaniem na listę. Zatrzymani sędziowie mają ograniczone (w praktyce żadne) kontakty z rodziną i prawnikami.
- Większość adwokatów nie chce bronić zatrzymanych/aresztowanych sędziów
- Miasto Y: w procesie przesłuchiwania, jeden sędzia rozpoznawał sprawę 37 sędziów i prokuratorów, nie zadając żadnych pytań nakazał aresztowanie wszystkich twierdząc, że otrzymał takie polecenie z Ankary. Aresztowani nie mieli prawa zmiany ubrań, spełnienia ich podstawowych potrzeb czy możliwości skomunikowania się z kimkolwiek.
- Prokurator A.B na liście ściganych zmarł 57 dni przed rozpoczęciem aresztowań
- Na liście jest nazwa miasta, gdzie pracują nasi koledzy, ale jest to nazwa obowiązująca 2 lata temu, a nie teraz.
- Powyższe informacje wskazują, że lista była gotowa przynajmniej 2 lata temu.

Sytuacja w instytucjach publicznych:

36. 60.000 nauczycieli zwolnionych przez Ministerstwo Edukacji
37. 2.000 urzędników Ministerstwa Finansów
38. 100 osób z Agencji Wywiadu
39. Wszyscy sędziowie wojskowi
40. Prawie 3000 sędziów i prokuratorów
41. Zakaz wyjazdów zagranicznych dla urzędników
42. Wszyscy dziekani publicznych i prywatnych uniwersytetów stracili pracę. Zostali zmuszeni do rezygnacji z dniem dzisiejszym.
43. Anulowano wiele legitymacji prasowych dziennikarzy
44. Niektóre gazety zamknięto/zakazano publikacji
45. Wyrzucono niektórych naukowców
46. Wyrzucono około 10.000 policjantów
47. Zwolniono 247 burmistrzów i prezydentów miast

Dzisiaj ogłoszono stan wyjątkowy. Wszystkie prawa człowieka mogą być ograniczone. Mogą nałożyć obowiązki publiczne na osoby w wieku 18-60 lat. Mogą wszystko konfiskować.

[14 – Niedatowane]

Informacja od żony
[Sędzia] – zatrzymany i aresztowany
Po zatrzymaniu rozmawiał z żoną pierwszy i ostatni raz. Rozmawiali parę minut, w czasie przesłuchiwania był pytany o:

- Z kim byłeś i o czym rozmawiałeś w czasie zamachu?
- Który uniwersytet skończyłeś?
- W którym centrum przygotowania do testów się uczyłeś?
- Czy pracowałeś przy liczeniu głosów w wyborach do Wysokiej Rady Sadownictwa w 2014? Czy nagrywałeś liczenie głosów?

Adwokat sędziego nie odbiera już telefonów, bo się boi.

[15 – Niedatowane]

Nie ma żadnych dowodów w naszych sprawach. Widziałem to w aktach kolegi, który jest ze mną uwięziony. Jest tylko lista. Prokuratorzy mówią: “Mam tylko listę i jest klauzula tajności, więc nie mogę pokazać ci nic więcej”

[16 – Niedatowane]

W którym centrum przygotowania do testów się uczyłeś?
W Turcji, żeby dostać się na Uniwersytet, musisz zdać krajowy egzamin “wejściowy”. Słaby system edukacyjny w Turcji powoduje, że aby zdać egzaminy, należy uczęszczać do centrów przygotowawczych do testów. Wykłada się tam przedmioty, które przygotowują cię do egzaminów. Jest bardzo trudno zdać egzamin na studia bez zaliczenia kursów przygotowawczych, które są prowadzone przez sektor prywatny.
Mówi się, że niektóre z tych centrów są powiązane z Gülenistami. Te pytania mają dać odpowiedź czy jest jakiś związek między tobą a Gülenem. Paradoksalnie większość dzieci polityków, łącznie z dziećmi prezydenta, była przygotowywana w tych ośrodkach edukacyjnych. Z pewnością większość urzędujących sędziów/prokuratorów lub ich członków rodzin, również przygotowywało się w tych ośrodkach. I prawdopodobnie sami się obawiają zadawać te pytania aresztowanym sędziom, bo sami się w tych ośrodkach uczyli.

Czy pracowałeś przy liczeniu głosów w wyborach do Wysokiej Rady Sadownictwa w 2014? Czy nagrywałeś liczenie głosów?
Jak pamiętacie, były trzy główne grupy kandydatów w czasie ostatnich wyborów do Wysokiej Rady: 1. YARSAV, 2. Stowarzyszenie Jedności Sędziowskiej (prorządowe) i 3. Niezależni kandydaci (rzekomo niektórzy z niezależnych kandydatów są zbliżeni do Gülenistów czy ruchu Gülena lub – jak to jest teraz – organizacji terrorystycznej)
Niektórzy sędziowie mieli zadania w tych wyborach, tak jak w każdych innych. Ktoś liczy głosy. Niektórzy sędziowie i prokuratorzy chcieli obserwować proces wyborów, czekając w sądach. Takich było wielu. Wielu sędziów było nieufnych i chcieli zabezpieczyć swoje głosy, jak w każdych innych wyborach czy obszarach życia. Dlaczego prokuratorzy zadają to pytanie?

Ano dlatego, że chcą się dowiedzieć, którą grupę wpierałeś. Czyli na kogo głosowałeś. W zależności od tego, ustalą do jakiej grupy należysz (YARSAV, prorządowi czy niezależni)
Jest raczej oczywiste, że jeśli głosowałeś na Stowarzyszenie Jedności Sędziowskiej (prorządowe) i wszyscy to wiedzą, jesteś bezpieczny. Nic ci się nie stanie. Nie wierzę, aby ktokolwiek z listy 2375 sędziów był członkiem tej prorządowej organizacji.
Aby zabezpieczyć swoich członków przed tym śledztwem, dzisiejsza administracja sądowa, sędziowie i prokuratorzy obsługujący nasze sprawy, są członkami Stowarzyszenia Jedności Sędziowskiej.

[17 – 28/7/2016]

Biuro prokuratora Ankary zarządziło, że cały majątek 3049 sędziów i prokuratorów objętych śledztwem zostanie dzisiaj skonfiskowany. Nie wyjeżdżaj za granicę, nie pracuj, nie bierz wypłaty, nie sprzedawaj majątku.
Nie mamy teraz nic. Domu, samochodu, ubezpieczenia dla dzieci. Jest coraz gorzej. Czas umierać.

[18 – 1/8/2016]

Koledzy,
Spośród wielu bezprawnych rzeczy, chciałbym wskazać na jawne łamanie prawa o konfiskacie i jej wielkim wpływie na nasze rodziny.
Jak pamiętacie, na żądanie prokuratora Ankary, Sąd Karny Pokoju w Ankarze (utworzony przez rząd z pogwałceniem podstawowych zasad międzynarodowych, przykładowo apelacje od decyzji tego sądu są rozpatrywane przez ten sam sąd, “zamknięta pętla”) zarządził konfiskatę samochodów, domów, akcji i kont bankowych sędziów i prokuratorów do czasu zakończenia postępowań karnych.
Dlaczego jest to dla nas ważne?
Jak wiecie, zawieszeni sędziowie otrzymują tylko połowę swoich zarobków, a w przypadku usunięcia z zawodu, które najpewniej wkrótce nastąpi – zostaną bez pracy i płacy. Ponieważ nasz majątek został zajęty, nie możemy go wysprzedawać na bieżące utrzymanie. Jest to brutalna kara dla naszych dzieci, żon i innych członków najbliższej rodziny. Jesteśmy niewinni, do czasu udowodnienia winy.
Nie ma żadnych dowodów, które uzasadniałyby konfiskatę mienia.
Co mówi prawo o konfiskacie?
Turecki Kodeks Postępowania Karnego, art. 128 mówi:
“Zajęcie nieruchomości, praw i należności”
Artykuł 128

(1) Następujące składniki majątku podejrzanego mogą być zajęte w przypadku, gdy istnieją poważne dowody lub podejrzenia wskazujące, że przestępstwo, będące obiektem śledztwa zostało popełnione a rzeczone składniki pozyskane w wyniku tego przestępstwa;

    a. Nieruchomości
    b. Pojazdy transportowe lądowe, morskie i powietrzne
    c. Wszystkie rodzaje kont bankowych i w innych instytucjach finansowych
    d. Wszystkie rodzaje praw i należności od osób prywatnych i prawnych
    e. Wartościowe dokumenty
    f. Papiery wartościowe (akcje/udziały)
    g. Zawartość wynajętych skrytek/sejfów
    h. Inne składniki majątku

Zajęcie jest możliwe także w przypadku, gdy w/w składniki znajdują się w posiadaniu osób trzecich.

(2) Zapisy w punkcie 1 stosuje się tylko do następujących przestępstw:

a. Przestępstwa określone w Kodeksie Karnym:

i. Ludobójstwo i przestępstwa przeciwko ludzkości(Art. 76, 77, 78),

ii. Przemyt migrantów i handel ludźmi (Art. 79, 80),

iii. Kradzież (Ars. 141, 142),

iv. Kradzież z rozbojem (Art. 148, 149),

v. Zawłaszczenie mienia (Art. 155),

vi. Defraudacja (Art. 157, 158),

vii. Zaplanowane bankructwo (Art. 161),

viii. Produkcja i handel narkotykami i substancjami odurzającymi (Art. 188),

ix. Podrabianie pieniędzy (Art. 197),

x. Tworzenie organizacji przestępczych (Art. 220),

xi. Oszustwa w przetargach publicznych (Art. 236),

xii. Niewypełnianie zobowiązań (Art. 236),

xiii. Sprzeniewierzenia (Art. 247),

xiv. Wymuszenie łapówki (Art. 250),

xv. Łapówkarstwo (Art. 252),

xvi. Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu państwa (Art. 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),

xvii. Przestępstwa organizacji zbrojnych (Art. 314), lub dostawa broni do tych organizacji (Art. 315),

xviii. Przestępstwa przeciwko tajemnicy państwowej i szpiegostwo (Art. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),

xix. Przemyt broni zdefiniowany w “Prawie o broni palnej, nożach i innych narzędziach” (Art. 12),

xx. Defraudacja określona w prawie bankowym (Art. 22/3 i 4),

xxi. Przestępstwa zdefiniowane w Prawie o Przeciwdziałaniu Przemytowi, za które grozi kara więzienia,

xxii. Przestępstwa z Art. 68 i 74 Prawa o Ochronie Wartości Kulturowych i Naturalnych,

(3) Postanowienie o zajęciu nieruchomości powinno być potwierdzone wpisem w księdze wieczystej.

(4) Decyzja o zajęciu pojazdu lądowego, morskiego i powietrznego powinna być potwierdzona wpisem w dokumencie rejestracyjnym.

(5) Decyzja o zajęciu kont przekazywana jest natychmiast do banku prowadzącego. Wszelkie czynności na koncie od momentu podjęcia decyzji do jej wykonania, są nieważne.

(6) Decyzja o zajęciu akcji polega na poinformowaniu zarządu firmy i rejestru firm.

(7) Decyzja o zajęciu praw i należności polega na poinformowaniu osoby prawnej/fizycznej.

(8) W razie nie dopełnienia wszystkich przesłanek, przy wydawaniu decyzji o konfiskacie mienia, zastosowanie ma art. 289 kodeksu karnego, dotyczący przekroczenia uprawnień.

(9) Zajęcie może nastąpić jedynie na podstawie decyzji sądu.

Powyższy artykuł został zmieniony 21 lutego 2014 i dodano nowe przepisy określające, że konfiskata może być zarządzona jednogłośnie przez Wysoki Sąd Karny. Zanim zostanie podjęta, sąd musi otrzymać raporty z odpowiednich instytucji – Ministerstwa Finansów, regulatora bankowego i Rady Nadzoru.
Po ogłoszeniu stanu wyjątkowego wszedł w życie Dekret Wyjątkowy nr 668, którego artykuł 3/i mówi, że Karny Sąd Pokoju decyduje o konfiskacie bez zasięgnięcia opinii w/w agencji. W pilnych sytuacjach, prokurator może zarządzić konfiskatę, za zgodą sądu w ciągu 5 dni.
Łatwo zauważyć z powyższych przepisów, że w obu przypadkach, Dekretu Wyjątkowego i tureckiego Kodeksu Postępowania karnego nr. 5271, muszą występować poważne przesłanki, że przestępstwo zostało popełnione i że majątek powstał na skutek tego przestępstwa. A to jest nasz majątek pochodzący z naszych wypłat zapłaconych przez państwo. Składam regularnie oświadczenia majątkowe do Wysokiej Rady. Jeśli posiadamy majątek, źródeł którego nie jesteśmy w stanie określić – jest to przestępstwo zagrożone postępowaniem karnym i dyscyplinarnym.
Ta konfiskata jest arbitralnym wykorzystaniem władzy i nielegalnym, jawnym pogwałceniem prawa. Zniszczy nas, jako że nie możemy wyprzedawać majątku, aby się utrzymać w tych strasznych czasach. Tak naprawdę, to rząd już pokazał intencje – tydzień przez wystawieniem nakazu konfiskaty, minister odpowiedzialny za księgi wieczyste ogłosił publicznie: "*Wydałem polecenie agencji rejestrującej nieruchomości, aby nie zezwalała na jakiekolwiek przenoszenie własności, sprzedaż nieruchomości osób, co do których istnieją podejrzenia. Przed jakąkolwiek transakcją, należy zapytać policję i prokuraturę"*. Z jego publicznych wypowiedzi można wywnioskować, że już zdecydowali, kto jest winny a kto nie. To jest skandal. Jesteśmy sądzeni jednocześnie przez sędziów i przez władzę.

[19 – Niedatowane]

X został nominowany w Prowincji Y, jako sędzia, po dwuletniej pracy w prowincji YY. Sądził w sprawach o przestępstwa terrorystyczne w wyjątkowo kompetentnych sądach. Później przeniesiono go do swojego rodzinnego miasta. Gdy myślał, że rozpocznie nowe życie, został zatrzymany i aresztowany za związki ze zbrojną organizacją terrorystyczną i próbę puczu – bez żadnych dowodów – przez swoich kolegów, którzy przesłuchiwali go zadając pytania, na kogo głosował w wyborach do Wysokiej Rady Sądownictwa w 2014. Jego majątek został przejęty przez rząd i musiał opuścić dom.

[20– Niedatowane]

Jestem 17-latkiem z Turcji. Byłem na wakacjach w Europie w czasie nieudanego puczu. Mój ojciec "był" prokuratorem a mama "była" sędzią. Wróciliśmy następnie do Turcji, bo wiedzieliśmy, że jesteśmy niewinni, ale pomimo tego, że mogliśmy zostać w Europie, moi rodzice zostali osadzeniu w więzieniu, aby nie uciekli przed procesem. Nasze konta bankowe i majątek zostały przejęte przez rząd. Prawnicy są zastraszani przez rząd, więc żaden prawnik nie akceptuje spraw, nawet jeśliby sprawę wzięli, nie możemy sobie na nich pozwolić, bo rząd zabrał nasze pieniądze. Prawnicy z urzędu tylko sprawiają wrażenie, że podejrzani mają prawnika. W ogóle nie pomagają. Rozmowy między podejrzanymi a prawnikami są podsłuchiwane i nagrywane. Moich rodziców wsadzili do celi dla skazanych miesiąc temu, bez powodu. Ostatni kontakt z matką miałem 120 dni temu. Kiedy pytałem, nie odpowiedziano mi, dlaczego mamy zakaz komunikacji. Mama i tata są w tych samych aktach i nie ma żadnych różnic pomiędzy ich sprawami.

W ostatnim tygodniu przenieśli ją do innego więzienia w Y, które znajduje się 5 godzin jazdy od naszego domu, a kiedy zadzwoniliśmy do więzienia usłyszeliśmy, że wciąż nie może się z nami kontaktować. Nie otrzymałem żadnej odpowiedzi na moje wnioski. Jak wspomniałem, już 4 miesiące nie widziałem matki. To jest całkowicie niezgodne z prawem. Jestem po prostu synem, który chce się zobaczyć z matką, jakie w tym zagrożenie?

[21 – Niedatowane]

Jestem tureckim studentem na wydziale prawa uniwersytetu w Ankarze. Po nieudanej próbie puczu w Turcji, 15 lipca, mój ojciec, który był sędzią, został bezprawnie, bez żadnych podstaw prawnych i formalnych dowodów aresztowany i wyrzucony z pracy, pomimo że nie był zamieszany w tą tragiczną próbę, będąc szanowanym sędzią służącym krajowi od wielu lat. Po tym jak się dowiedział, że w zamach miało być zamieszanych jego 140 kolegów (w Sądzie najwyższym jest 140 sędziów, pełna liczba wyrzuconych sędziów to około 4000), nie próbował uciekać i wolał siedzieć w domu, czekając na policję. Zamknięte więzienie, gdzie przetrzymują mojego ojca, to nowa konstrukcja z wieloma niedogodnościami, takimi jak niedokończone ogrzewanie, instalacje elektryczne i wodne oraz słabe warunki higieniczne. W skrócie, złe warunki mają w oczywisty sposób złamać go psychicznie, rozbić i zastraszyć tak, żeby sam chciał się przyznać do czynów, których nie popełnił, aby tylko wyjść z więzienia. Około 140 byłych sędziów Sądu Najwyższego jest przetrzymywanych w pojedynczych celach w takich samych warunkach jak mój ojciec.
W międzyczasie rząd, wykorzystując stan wyjątkowy, ogłoszony po zamachu, kontynuował areszty dziennikarzy opozycyjnych tak, aby stłamsić opozycję i ukierunkować wszystkie media w kraju na linię rządową. Dochodzi do codziennych zatrzymań lub aresztowań zwykłych obywateli, podzielających zdanie opozycji w mediach społecznościowych.
Z drugiej strony, prorządowe media – tradycyjne i społecznościowe ogłaszają, że opozycja to zdrajcy, obrażają ich w celu stworzenia atmosfery chaosu i zagrożenia, gdzie rządzą działania dyskryminacyjne i polaryzujące przeciwko społeczeństwu wraz z zastraszaniem i wyłączeniem [wykorzystaniem] mowy nienawiści. Ostatnio mój dziadek, oskarżony o ściągnięcie na smartfon komunikatora “ByLock” został zwolniony po 4 dniach zatrzymania, jako że nie był w stanie używać smartfona z powodu uszkodzonych opuszków palców. Tak więc, miecz Damoklesa wisi nad całą moją rodziną. W międzyczasie moja matka, która od 2008 leczy się na raka, otrzymuje chemioterapię w związku z nawrotem raka spowodowanego ogromnym stresem na skutek ostatnich wydarzeń. Chociaż nabyła prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu niepełnosprawności fizycznej, wyrzucono ją z pracy bez uzasadnienia, wykorzystując dekret wyjątkowy. Za 100 dni skończy jej się ubezpieczenie, niezbędne do opłacenia chemioterapii.
Mojej siostrze, która właśnie skończyła praktykę prawniczą, odmówiono pracy w firmach prawniczych, ponieważ jest córką więźnia oskarżonego o udział w zamachu stanu.
Żyliśmy z poszanowaniem prawa i godnością, ale nasze życie nagle obróciło się do góry nogami. Z powodu braku zaufania do sądownictwa i bezstronności władz tureckich w rozpatrywaniu zażaleń, zdecydowaliśmy się poinformować Was, jako organizację zdolną wyartykułować nasze obawy i niegodziwości, których doświadczamy, organizację, która jest naszą ostatnią szansą, by opowiedzieć o ciągłym łamaniu przepisów i prześladowaniach.
Z poważaniem,

[22 – Niedatowane]

Jestem córką sędziego Sądu Najwyższego. Mój ojciec był sędzią Sądu Najwyższego (Yargıtay) od ponad 30 lat. Od dwóch miesięcy siedzi w więzieniu bez oskarżeń i dowodów przeciwko niemu. Nie miał nigdy powiązań z jakąkolwiek społecznością religijną, ale oskarża się go o powiązania z ruchem religijnym. Od zawsze był lojalnym sekularystą. Krytykował reżim Erdogana od lat, za korupcję w sferach rządowych i ataki na sekularystów. Orzekał w sprawach związanych z nieudolnością rządu w zakresie walki z narkotykami w szkołach. Możecie sobie wyobrazić, że sędziowie Sądu Najwyższego mają najwyższe zabezpieczenia pracownicze, gwarantowane Konstytucją. Usunięcie sędziego sądu najwyższego wymaga przeprowadzenia pewnego procesu. Sposób usunięcia ojca ze stanowiska jest niezgodny z Konstytucją, ale także prawem międzynarodowym. Jako rodzina, mamy wystarczająco dowodów na fakt złego traktowania – taki jak brak dostępu do czystej wody i pożywienia. Jestem bardzo rozczarowana, że międzynarodowa społeczność ignoruje to bezprawie.
Proszę, pokażcie mi, w jaki sposób pomóc ojcu. Jestem nastolatką w liceum. Mój ojciec był sędzią, był honorowym, szanowanym sędzią, z wieloma sukcesami. Po 6-7 latach pracy, został promowany na wysokiego sędziego-inspektora a po kilku następnych latach na głównego sędziego-inspektora. Dużo podróżował. Po 15 lipca moje życie zmieniło się całkowicie. Ojciec został aresztowany, jako członek “organizacji terrorystycznej”. Próbuję zrozumieć, co zrobił mój ojciec. Dlaczego ci ludzie od 4 miesięcy nie dają mu żadnej szansy do obrony? Dlaczego zabrali nasze wszystkie pieniądze? Dlaczego są tak źli, dlaczego nie respektują praw innych ludzi? Dlaczego nikt nasz nie słyszy?

[23 – Niedatowane]

Jestem lekarzem. Przed 12 laty wyszłam za mąż za prokuratora X. Mamy dwóch synów. 15 lipca wszyscy przebywaliśmy w domu, mąż opisał to w kwestionariuszu. Byliśmy przerażeni, kiedy dowiedzieliśmy się z TV o próbie zamachu stanu. Wieczorem 16 lipca na liście proskrypcyjnej z nazwiskami sędziów i prokuratorów zobaczyłam nazwisko mojego męża. Rano 17 lipca mój mąż otrzymał telefon z sądu Y. Udał się do tam i został aresztowany w swoim biurze. Od tamtej chwili nasze życie obróciło się do góry nogami. Próba zamachu stanu dokonała się za sprawą terrorystycznej organizacji, której członkowie wchodzili w skład tureckiej armii. Nie potrafię zrozumieć, w jaki sposób mój mąż oraz inni sędziowie i prokuratorzy w łącznej liczbie około 3000 mogli, bez żadnego dowodu, zostać powiązani z tym odrażającym przewrotem. Policja przeszukała nasz dom w taki sposób, jak gdybyśmy byli przestępcami i zdrajcami. Po spędzeniu 4 dni w areszcie, sprawa mojego męża trafiła do sądu. Sąd, pomimo braku istnienia dowodów, zadecydował o aresztowaniu go za współudział w organizacji terrorystycznej. Wieczorem 20 lipca mój mąż został przewieziony do zamkniętego zakładu karnego. Kara śmierci może powrócić - informowały media. W głowie świadomość niewinności męża i chaotyczna gonitwa myśli. W ciągu pierwszych 10 dni nie pozwolono w żaden sposób spotkać się z mężem ani mnie, ani naszemu prawnikowi. Apelacje mojego męża i naszego prawnika zostały odrzucone. Dopiero dziesiątego dnia pobytu w więzieniu udzielono nam zgody na widzenie. Mój mąż zażądał okazania mu tekstu dekretów prawa stanu wyjątkowego. Jego żądanie odrzucono. Zasoby finansowe wszystkich 2847 sędziów i prokuratorów zamrożono. Poinformowano nas, że w ciągu 15 dni od powiadomienia mamy opuścić nasze mieszkania. Mój mąż oraz inni sędziowie i prokuratorzy 24 sierpnia zostali wydaleni z Wysokiej Rady Sędziów i Prokuratorów. Mój mąż przebywał w więzieniu „za nic” przez 42 dni. Został naznaczony społecznym stygmatem. Odebrano mu prawo wykonywania zawodu. Odebrano nam prawo do wspólnego życia. To niesprawiedliwe, a my nie mamy żadnej szansy, żeby bronić naszych praw. Mój mąż to dobry ojciec. Bardzo dba o dzieci. Nie interesował się polityką. Najważniejsze w jego życiu były rodzina i praca. Czuję się bezradna.

[24 – Niedatowane]

Mój mąż był sędzią w Y. 16 czerwca 2016 roku, podczas pełnienia służby został zawieszony. W tym samym czasie opublikowano jego nakaz aresztowania. Kiedy zobaczyliśmy nakaz byliśmy w szoku, ponieważ 2846 sędziów, jego współpracowników, było w tej samej sytuacji. Nie rozumiem, jak mogli stwierdzić, że mój mąż jest odpowiedzialny za pucz, jeżeli minęło zaledwie 12 godzin? Mój mąż w tym czasie grał w karty w pobliskiej kafejce.
Mój mąż przebywał w areszcie przez dwa dni, po czym został zabrany na przesłuchanie. Prokurator zadał następujące pytania:

- Gdzie przebywałeś podczas próby puczu?
- Czy znasz FETÖ? Czy studiowałeś w jakiejkolwiek szkole prowadzonej przez FETÖ? Czy Twoje dzieci studiowały w szkole prowadzonej przez FETÖ? Czy Twoja żona ma jakiekolwiek powiązania z FETÖ?
- Czy masz przyjaciół, którzy są powiązani z FETÖ? Jeżeli masz, podaj ich imiona.

Mój mąż miał dowody na to, gdzie przebywał tamtej nocy. Jednak prokurator nie podjął śledztwa. Mój mąż mówił też, że nie ma żadnych powiązań z FETÖ. Jednak został aresztowany po 10-minutowej rozprawie.
Kolejną szokującą informacją jest fakt, że przyprowadzali ich w 6-7 osobowych grupach, a każdą osobę przesłuchiwali przez 3-4 minut. Czy to nie jest wbrew prawu? Nasz adwokat powiedział nam, że po rozprawie sądowej słyszał jednego z prokuratorów, kiedy dzwonił. Prokurator mówił do telefonu: „*Nie możemy nikogo aresztować na podstawie takich dowodów, ale lista przyszła z góry*”. Nie ma żadnych dowodów na jakiekolwiek przestępstwo popełnione przez mojego męża, jednak został aresztowany 20 czerwca 2016 r. Został zesłany do więzienia Y. Przez pierwsze cztery dni nie mogliśmy na jego temat wydobyć żadnych informacji. Nie wiedzieliśmy, czy on jeszcze żyje, czy już nie. Strasznie się o niego martwiłam. Nie mogłam spać. Po tych czterech dniach już otrzymywaliśmy informacje. Potem zakazano nam kontaktu. Mimo, że minęło już 48 dni, nie możemy się z nim kontaktować ani go odwiedzić. Zwykle przysługują jedne odwiedziny więźnia w miesiącu. Nie przekazują mu naszych listów. Mój mąż oraz jego współwięźniowie piszą z więzienia petycje, lecz ich petycje nie trafiają do upoważnionych odbiorców. Nasi mężowie nie otrzymują przyborów do pisania ani papieru. Więc nie mogą niczego napisać. W ostatnich 48 dniach mój mąż widział się ze swoim adwokatem tylko raz a podczas ich spotkania cały czas był obecny strażnik. Mojemu mężowi nie postawiono żadnych zarzutów. W czerwcu 2016 udałam się do gabinetu mojego męża w jego sądzie, żeby zabrać jego rzeczy osobiste. Jego imię wymazano a jego gabinet został przeszukany bez jego zgody. Mało brakowało, a ja też nie zostałabym wpuszczona do jego gabinetu. Zabrałam rzeczy osobiste mojego męża oraz raport.
W środę 24 sierpnia HSYK usunęła [z zawodu] mojego męża wraz z 2846 innymi sędziami i prokuratorami na podstawie jednej ustawy. 2 września 2016 HSYK usunęła z zawodu dodatkowych sędziów i prokuratorów, łącznie 3390 sędziów oraz prokuratorów. Imiona oraz nazwiska tych sędziów i prokuratorów wyciekły do Internetu. Dużo żon zwolnionych sędziów i prokuratorów także zostało zwolnionych z powodu usunięcia ich mężów. Wielu potraciło swoje licencje do wykonywania zawodu. Ja jestem nauczycielką i boję się, że mnie również usuną z zawodu. Dlatego piszę tego maila z kafejki internetowej oraz z innego adresu mailowego.

[25 – Niedatowane]

Jestem żoną aresztowanego prokuratora X, który przebywa w Y w więzieniu o podwyższonym rygorze. Mój mąż został aresztowany w czasie służby, za przestępstwo udziału w organizacji terrorystycznej FETÖ/PDY oraz za próbę obalenia rządu. Żadne decyzje, sankcje zawieszenia,

usunięcia z urzędu w stosunku do wielu publicznych urzędników, nie podlegają kontroli sądowej. Nie istnieje równowaga między oskarżeniem a obroną a sytuacja jest znacznie niekorzystna dla obrony. Zwiększyła się liczba skarg o użycie siły, groźby i złe traktowanie w czasie wykonywania kary przez osadzonych, ich własność zostaje zajęta lub przejęta w niesprawiedliwy sposób i są pozbawieni wielu gwarancji konstytucyjnych, w szczególności do [egzekwowania swoich sędziowskich praw(?)]
Z drugiej strony, 7 maja 2010 wprowadzono serię poprawek do przepisów Konstytucji o Najwyższej Radzie Sędziów i Prokuratorów, gdzie zmieniono zasady nominacji jej członków i sposób jej tworzenia. Ta zmiana pozwala sędziom i prokuratorom na zgłaszanie i wybieranie członków Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów. Te nowe zasady, zgodne z regułami demokratycznego państwa prawa, niestety w praktyce doprowadziły do wykorzystania nieuczciwych i bezprawnych praktyk przez partie wygrywające wybory, przeciwko tym, którzy wybory przegrali. Wystarczy spojrzeć na historię Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów w okresie ostatnich dwóch lat, aby zrozumieć te problemy. Wystarczyłoby zbadać, w jaki sposób członkowie Stowarzyszenia Jedności Sędziowskiej, którzy wygrali wybory, zostali promowani na wyższe stanowiska a jak sędziowie stowarzyszeń, które przegrały wybory zostali usunięci ze swoich stanowisk.
W mojej opinii, uważna analiza decyzji nominacyjnych i przeniesień sędziów i prokuratorów przed i po głównych śledztwach byłaby wystarczająca. Chciałabym także powiedzieć, że bezpośrednio po próbie złego(!) zamachu stanu 15 lipca 2016, Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów zebrała się (16 lipca) i na podstawie skargi polityków zawiesiła ponad 3000 sędziów i prokuratorów, odebrała im immunitet tak, aby mogły być prowadzone przeciwko nim postępowania, a ponad 2000 sędziów i prokuratorów zostało usuniętych z zawodu decyzją Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów, na podstawie zarzutów o udział w nieudanym zamachu stanu.

Mojego męża aresztowano bezprawnie, pozwolę sobie to tak ująć:

1. Nie ma wzmianki o czynach, które rzekomo miały stanowić przestępstwo, o które go oskarżono, ani w decyzji o aresztowaniu ani o przedłużeniu aresztu
2. Konieczność jego aresztowania nie została nigdy wyjaśniona w konkretny i uzasadniony sposób, ani w zakresie aresztowania ani przedłużenia aresztu. Jeśli by go zwolniono, nie mielibyśmy powodu uciekać lub popełniać przestępstwa, jako że:
    a. Jego cały majątek został zajęty. Jako cześć tych środków zastosowanych przez rząd, wszystkie konta bankowe zostały zablokowane i nie są dla nas dostępne, zatem nie ma on żadnych pieniędzy.
    b. Mąż wierzy mocno, że śledztwo wobec niego zakończy się pozytywnie i powróci na swoje stanowisko. W związku z tym nie ma powodu uciekać.
    c. Mąż nigdy nie próbował uciekać przed aresztowaniem. Po tym jak do niego zadzwonili, poszedł w wyznaczone miejsce. [fragment niezrozumiały – nie sprawdzono, przed decyzją o aresztowaniu, czy by uciekł, czy nie]. Z drugiej strony, zawsze mówił "*Nie uciekłem i nie ucieknę, ponieważ wiem i wierzę, że jestem niewinny i nie popełniłem żadnego przestępstwa*"
    d. Ani sąd ani administracja nie dokonały żadnej oceny prawdopodobieństwa, czy też ryzyka jego ucieczki, ani – co ważniejsze – nie sformułowały sensownego oskarżenia.
3. Po pobieżnym sprawdzeniu zeznania męża w biurze prokuratora, każdy łatwo zrozumie, że zadawane pytania nie były związane z oskarżeniem o pucz, ale dotyczyły wolności myśli i opinii. Poniżej wybrane pytania:
    e. W jakich szkołach się uczyłeś?
    f. Gdzie mieszkałeś w czasie studiów?

g. Czy pracowałeś/miałeś pozycję reprezentanta klasy czy też komitetu studenckiego w czasie studiów?

h. Na kogo głosowałeś w czasie wyborów Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów?

i. Czy kiedykolwiek wypowiadałeś się przeciwko rządowi w mediach społecznościowych?

j. Czy prowadziłeś z przyjaciółmi rozmowy krytyczne wobec rządu?

Podsumowując – mój mąż został usunięty z zawodu, z wykorzystaniem bezpodstawnych oskarżeń, niemających uzasadnienia dowodowego. Jako podstawy zwolnienia przedstawiono przesłuchania i śledztwa, które rozpoczęły się na długo, zanim został sędzią. Pomimo tego, że każdy powinien odpowiadać jedynie za swoje czyny, zgodnie z zasadą osobistej odpowiedzialności karnej i osobistego odbywania kary. On został obarczony karą za działania osób trzecich.

[26 – Niedatowane]

Sędzia X powiedziała, że w czasie przesłuchania prokurator nie miał dowodów, lecz kartkę z listą. Ona wierzy, że lista i pytania zostały przysłane z rządu centralnego.

W czasie przesłuchania zapytano ją:

- Z kim była i o czym rozmawiała w czasie zamachu stanu?
- Którą szkołę skończyła?
- Do którego centrum przygotowania do egzaminu uczęszczała?
- Czy brałaś udział w wyborach Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów? Czy nagrywałaś liczenie głosów?

Widziała dwustronicową listę. Była jedyną osobą puszczoną wolno tego dnia. Prokurator powiedział jej, że sam jest teraz w dużym niebezpieczeństwie, ponieważ podjął taką decyzję. Powiedziała, że każdy mówi o nowej, przygotowywanej liście 1500 nazwisk i że każdy może się znaleźć na tej liście. Widziała jak niektórzy sędziowie płakali po tym, jak wydali decyzję o aresztowaniu innych sędziów.

[27 – Niedatowane]

Koledzy,

My, 3500 sędziów i prokuratorów, zostaliśmy usunięci z urzędu bez dowodów i prawa do obrony, co więcej – z oskarżeniami o udział w zamachu stanu!

To nie wszystko. To, czego doświadcza nasz kraj od czasu próby zamachu z 15 lipca, jest gorsze niż najgorszy koszmar.

Bez okazania jakiegokolwiek dowodu, zostaliśmy aresztowani, zakuci w kajdanki na oczach kolegów, pracowników, członków rodziny, dzieci. Byliśmy bici, obrażani, torturowani i więzieni w izolatkach.

Zatrzymywano jednocześnie męża i żonę a dzieci zostawały same. Niektóre z naszych dzieci trafiły z tego powodu do sierocińców. Ciężarne koleżanki traciły nienarodzone dzieci, z powodu złego traktowania. Niektóre urodziły przedwcześnie. Niektórym udało się dostać prawo karmienia piersią w więzieniu.

Ten tekst to nie jest scenariusz horroru. To naga prawda. To jest podsumowanie doświadczeń ostatnich dwóch miesięcy. Możemy zidentyfikować każde zdarzenie, osoba po osobie.

To jest coś, co możemy teraz nazwać ludobójstwem w Turcji. Dlatego, że poza tym, jak się nas traktuje, na celowniku są także członkowie rodziny, małżonkowie i dzieci. Nasi małżonkowie, nawet krewni, zostali zwolnieni z pracy a niektórym z naszych dzieci odmówiono przyjęcia do państwowych szkół.

Skonfiskowano wszystkie nasze majątki łącznie z pieniędzmi w bankach. Karty kredytowe zablokowano, a nasze rodziny skazano na głód.

Jeszcze raz – wszystko to odbyło się bez udowodnienia czegokolwiek. Nie podaje się podstaw do jakichkolwiek działań przeciwko nam, wyroków nakazujących przedłużenie aresztu. Większość z nas nie zna nawet numeru sprawy, nasi prawnicy są aresztowani i jest nam trudno znaleźć reprezentantów. Sędziowie są zwalniani w trakcie procesu. Aresztowano 188 wyższych sędziów, 4 członków Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów i 2 członków trybunały konstytucyjnego.

W skrócie – wykorzystując sztucznie wytworzone: strach i organizację terrorystyczną, nasze prawa o domniemaniu niewinności, osobistej odpowiedzialności za przestępstwa i zwykłe prawo są brutalnie łamane.

Chcemy tylko mieć uczciwy proces, pomimo zniszczenia naszego życia, ponieważ wiemy, że nie uczestniczyliśmy w zamachu stanu. Wie o tym turecki rząd. Powodem tego bestialstwa jest to, że nie jesteśmy zarejestrowanymi członkami stowarzyszenia Platforma Jedności Sędziowskiej, wspieranej przez rząd, w rezultacie stygmatyzuje się nas, jako przeciwników. To również możemy udowodnić.

Proszę, odezwijcie się. Szukajcie sposobu na skontaktowanie się z nami. Zrozumiecie tragizm tej sytuacji, jeśli uda wam się z kimś od nas porozmawiać.

Proszę, śledźcie kolejne etapy postępowania i procesu. Proszę, pytajcie rząd i naszych prawników, proszę – zobaczcie nasze skargi i petycję do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Zobaczycie, ze nie będzie żadnego procesu. 3500 sędziów i prokuratorów zostało aresztowanych i nie ma żadnego dowodu. Jesteśmy prawnikami, nie zamachowcami.

Potępiamy i odrzucamy każdy zamach stanu. Ale nie mamy okazji udowodnienia niewinności, jako że w naszym kraju zbudowano system strachu i ludobójstwa. Jesteście tymi, którzy mogą pomóc światu usłyszeć nasz głos, z tej otchłani.

P.S. Od 21.09.2016 jestem przetrzymywany w izolatce, bez żadnego powodu. X (sędzia – więzień)

[28 – Niedatowane]

Mój mąż X, który był prokuratorem od 16 lat, został zatrzymany po strasznym, nieudanym zamachu, który wydarzył się 15 lipca.

Dowiedziałam się o zamachu, gdy zadzwonił do mnie mąż, który zobaczył informacje w TV, wieczorem 15 lipca. Mąż pracował wtedy nad swoimi sprawami, które przyniósł do domu z sądu w Y, gdy ja przebywałam u rodziny w YY. Przestraszyliśmy się tych informacji, jako mieszkańcy kraju, którego historia obfituje w zamachy stanu. Wieczorem 16 lipca, zobaczyłam nazwisko męża na stronie internetowej gazety Sabah z nagłówkiem *"Sędziowie i prokuratorzy zamieszani w zamach stanu"*. Jak tylko to zobaczyłam, pojechałam z rodziną do YY. Rankiem 17 lipca pojechaliśmy do sądu, na wezwanie biura prokuratora. Od tego czasu jestem w centrum zdarzeń, których doświadczam po raz pierwszy i nikomu innemu nie życzę.

Mojego męża przesłuchiwano z wykorzystaniem następujących pytań:

- Czy on, jego żona lub bracia mieszkali w czasie studiów/nauki w domu czy akademiku, należącym do zbrojnej organizacji terrorystycznej?
- Jakie periodyki prenumeruje bądź prenumerował?
- Czy posiada pieniądze w banku i z jakich banków korzystał w przeszłości?
- Czy kontaktowali się z nim terroryści?
- Czy był przy urnie wyborczej w czasie wyborów do Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów, czy był obserwatorem i czy nagrywał wybory?
- Kiedy dowiedział się o próbie zamachu?

Pomimo, że odpowiedział "nie" na wszystkie pytania, wydano nakaz zatrzymania i przeszukania, ponieważ uznano go za członka zbrojnej organizacji terrorystycznej.

W nakazie przeszukania podano nasz stary adres, gdzie mieszkaliśmy 15 miesięcy temu. Nasz aktualny dom przeszukano bez prokuratora, gdy wydano ponowny nakaz na nowy adres. Zabrano nam służbowy komputer, pendrive USB, niedziałający telefon, który kiedyś używałam i który służył jako zabawka córce oraz 3 płyty CD ze zdjęciami z naszych podróży, bez zostawienia nam kopii.

Po 4-dniowym zatrzymaniu, sąd wydał nakaz aresztowania za "członkostwo w organizacji terrorystycznej" bez żadnych dowodów, jak i kiedy został członkiem, jakich czynów dokonał dla tej

organizacji, jakie są dowody na jego udział w zamachu na porządek konstytucyjny i jak tego zamachu dokonał. Czuję się okropnie, gdy czytam te oskarżenia...

Męża wysłano do zamkniętego więzienia w Y, 20 lipca.

Byłam zszokowana publicznymi wypowiedziami "*Chcemy kary śmierci*" i komentarzami prezydenta i polityków "*Zrobimy, o co prosicie*". Ponieważ jesteśmy oznaczeni, jako osoby usiłujące dokonać zamachu, a jesteśmy niewinni to, gdy "kara śmierci" powróci....

Drodzy członkowie, ani my ani nasz prawnik nie mógł się skontaktować z mężem przez pierwszych 10 dni uwięzienia.

- Skargi męża (z więzienia) i prawnika (z zewnątrz) zostały odrzucone
- Mogliśmy się spotkać (bez kontaktu fizycznego) dopiero po 10 dniach
- Mogliśmy dostać "pośrednika" 9.08.2016
- Wizyty umożliwiające bezpośredni kontakt są zabronione
- Po raz pierwszy wykorzystaliśmy nam należną rozmowę telefoniczną (co 15 dni) 18.08.2016
- Wciąż nie można wysyłać listów.
- W czasie spotkania z prawnikiem, nie można przekazywać dokumentów
- Spotkania z prawnikiem są w obecności strażnika i nagrywane na video.
- Dowiedziałam się od męża, że jego wnioski o udostępnienie przepisów dekretów wydanych w czasie stanu wyjątkowego (a pewnie także wnioski wszystkich innych zatrzymanych sędziów i prokuratorów) skierowane do administracji więzienia, zostały odrzucone.
- W czasie pierwszej wizyty, dowiedziałam się, że gazety naukowe i z puzzlami, które przekazałam dla męża, nie zostały mu dostarczone.
- Dowiedziałam się od męża, że jego wnioski o kopie przepisów i koperty, które skierował do administracji więzienia, zostały odrzucone.
- Posiadam petycję, którą mój mąż napisał do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, ale nie jestem pewna, czy zostanie dostarczona czy nie.

Próbuję wszystkim i wszędzie wyjaśnić moją sytuację, chciałabym zostać usłyszana, jestem w bardzo trudnej sytuacji, która mnie przytłacza.

[29 – Niedatowane]

Koledzy
Jak wiecie, Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów wydaliła z zawodu w dniu 24 sierpnia 2016, decyzją numer 2016/41, 2847 sędziów i prokuratorów. Rada nie dała prawa do obrony żadnemu z nich, wydała decyzję bez wysłuchania obrony.
Rada stwierdziła w swojej decyzji, że skoro jest stwierdzony związek między tymi sędziami i prokuratorami i organizacją FETÖ/PDY, decyzję o ich wydaleniu podjęto jednomyślnie zgodnie z dekretem stanu wyjątkowego nr 667, artykuł 3.
Warto zauważyć, że rada nie użyła słów "członkowie organizacji". Mam na myśli, że 2847 sędziów i prokuratorów oskarża się w śledztwie o członkostwo w organizacji terrorystycznej. Ale rada nie użyła słowa "członkostwo" używając raczej słowa "związek/powiązanie".
Pomimo że w decyzji mowa o związkach, wiceprezydent rady, Mr. Mehmet Yilmaz publicznie używał słowa "członkowie"
Posunął się nawet dalej, w swojej komunikacji na Twitterze, pisząc "*podjęliśmy plenarną decyzję o usunięciu z zawodu 2847 sędziów i prokuratorów, którzy okazali się być członkami organizacji terrorystycznej FETÖ*". Mehmet Yilmaz, szef administracji sądownictwa, już zdecydował, że 2847 sędziów i prokuratorów to członkowie organizacji terrorystycznej. Łamie to zasady państwa prawa, przez:

1. Jasne pogwałcenie zasady domniemania niewinności do czasu skazania,
2. Wywieranie wpływu na sądy i prokuratorów w związku z bieżącym śledztwem

Przejdźmy zatem do podstaw masowego wydalania z zawodu. Decyzja składa się z 61 stron z ogólnymi komentarzami i podstawami prawnymi. Nie ma żadnych informacji, które można by przyporządkować jakiemukolwiek sędziemu z listy. Wyliczono ogólne zarzuty dla nas wszystkich. Nikt nie wie, które dotyczą jakiego sędziego, nikt nie wie, jakie są konkretne zarzuty przeciwko niemu.
Zarzuty uwzględniają:

1. Czynności prawne w Akademii Sprawiedliwości
2. Edukację
3. Uczestnictwo w kursach j. angielskiego
4. Edukacyjne wyjazdy za granicę
5. Nominacje na stanowiska rządowe – w dyrektoriacie generalnym, sędzia sprawozdawca w ministerstwie, szef departamentu w ministerstwie, inspektor w nadzorze administracyjnym
6. Wpisy w mediach społecznościowych
7. Skargi na sędziów rady
8. Sprawy dyscyplinarne i karne przeciwko tym sędziom
9. Pytania z zakresu otoczenia [społecznego] sędziów
10. Jakie decyzje podejmowano w sprawach organizacji FETÖ
11. Raporty policji
12. Jakie decyzje podejmował sędzia w zakresie usuwania oficerów policji oskarżanych o członkostwo w FETÖ
13. Informacje obyczajowe
14. Programy komunikacyjne używane przez członków organizacji
15. Uzasadnienia ostatnich nakazów zatrzymania i aresztu sędziów

16. Zapiski z przesłuchań prokuratorów
17. Zeznania świadków

Przykładowo, decyzja nie mówi nic o mnie. Widziałem swoje nazwisko na liście. Nie wiem, które z powyższych oskarżeń mam sobie wybrać.

[30 – Niedatowane]

Przed zawieszeniem przez HYSK, pracowałem jako sędzia, tak jak innych 2744 sędziów i prokuratorów w dniu 16 lipca 2016r. Nie miałem nic wspólnego z zamachem stanu I byłem mu przeciwny. Tak długa lista z nazwiskami 2745 sędziów do zawieszenia, sporządzona już nad ranem po zamachu oznacza, że musiała być sporządzona znacznie wcześniej. Pozbycie się niezależnych sędziów – oto był cel tej decyzji. Ciągle nie rozumiem i nie znam przyczyny, dla której znalazłem się na tej liście, decyzja w tym zakresie nie została mi zresztą dotąd doręczona.
W dniu 16 lipca 2016r przełożony prokurator Y wydał decyzje o aresztowaniu mojej osoby, przeszukania i konfiskaty, łamiąc gwarancje przynależne sędziom i prokuratorom. Zgodnie bowiem z prawem tureckim, sędziowie i prokuratorzy nie mogą zostać zatrzymani i aresztowani poza przypadkiem przyłapania ich na gorącym uczynku. Nie mniej prokurator Y uznał, że zamach stanu jest nadal w toku, w związku z tym gwarancje sędziowskie nie obowiązują.
Jednak w decyzji prokuratora, czy też postanowieniu sądu nie wskazano już tej podstawy prawnej. Zarzucane mi przestępstwo miało polegać na członkostwie w FETÖ. W decyzjach tych w żaden sposób nie powołano się na „zatrzymanie na gorącym uczynku." Wkrótce tez nazwiska zatrzymanych sędziów wyciekły do prasy, naruszając w sposób oczywisty zasadę domniemania niewinności, gwarantowaną w EKPCz.
Nielegalne praktyki były kontynuowane także już po zatrzymaniu, przeszukaniu i konfiskacie. Naruszono między innymi prawo o sędziach i prokuratorach nr 2802, zgodnie z którym, przy przeszukaniu, obowiązkowe jest uczestnictwo adwokata i prokuratora. W trakcie przeszukania zabrano mi także moje sprzęty elektroniczne, pomimo iż możliwe było sporządzenie kopii.
Przeszukania i zatrzymanie miały miejsce 19 lipca 2016r, a więc trzy dni po wydaniu decyzji. Przez cały ten czas czekałem w domu, bez zamiaru ucieczki. Pomimo że byłem sędzią, nie było żadnych podstaw ku temu by sądzić, że mam zamiar utrudniać postępowanie, zostałem skuty w kajdanki, po czym zawieziony samochodem policyjnym na posterunek policji.
Czekałem dłużej niż godzinę na korytarzu posterunku, stojąc twarzą do ściany ze skutymi na plecach rękami. Później, wraz z innymi 12 sędziami i prokuratorami zostałem zabrany do pokoju zatrzymań, który jest przeznaczony dla maksymalnie 4 osób i nie ma więcej niż 10 m2. Nie było żadnych kocy, poduszek, nie można było skorzystać z toalety w nocy. Zabroniony mi został w tym czasie kontakt z moim prawnikiem, a moja rodzina nie została poinformowana o tym, co się ze mną dzieje.
Kolejnego dnia zostałem zabrany do holu posterunku policji. Przez 15 godzin pobytu w pokoju zatrzymań wydano mi jedynie jeden mały kawałek chleba oraz dwa małe plastry sera. Czekaliśmy ponad półtorej godziny stojąc twarzą do ściany, ze skutymi kajdankami rękami, zanim zostaliśmy zawiezieni do sądu.
Wydarzenia, które miały miejsce w sądzie, były także totalną żenadą. Pomimo tego, że zostałem przewieziony do sądu ok godz. 14.30 w dniu 20 lipca 2016r, prokurator odebrał ode mnie zeznanie o godzinie 20.30. Byłem zmuszony czekać na korytarzu sądu, wraz z innymi 149 sędziami i prokuratorami, będąc cały czas skutym, w asyście krążących policjantów z gotową do strzału długą bronią. Nie dostarczono nam w tym czasie ani wody ani jedzenia.
Prokurator przesłuchując, zadawał mi osobiste pytania (np.: do której szkoły chodziłem, czy byłem wysłany za granice przez HSYK), które nie miały żadnego związku ze sprawą. Wraz z pozostałymi sędziami i prokuratorami, byłem zmuszony czekać w sądzie jeszcze po odbyciu przesłuchań, do godziny 2 w nocy.

Następnie zostaliśmy przeprowadzeni do pokoju modlitewnego w sądzie, gdzie spędziliśmy resztę nocy, cały czas będąc skutymi w kajdanki. Kolejny dzień to kontynuacja tej żenady. W dniu 21 lipca 2016r wraz z owymi 149 sędziami i prokuratorami, nadal skutymi w kajdanki, czekaliśmy w holu sądu. Cały czas okrążali nas policjanci z nabita bronią. Dopiero o 22 rozpoczęły się przesłuchania dokonywane przez sędziego. Przez cały ten czas nie dano nam wody ani jedzenia.
W końcu decyzja o aresztowaniu została wydana przez Sąd Pokoju, wg szablonu, bez odwołania się do jakichkolwiek dowodów. Sądowi nie udało się wykazać, w jaki sposób jestem powiązany z organizacją terrorystyczną.
Nie dość, że jestem aresztowany, ukarani zostali także moja żona i syn, poprzez skonfiskowanie naszego majątku (samochód, oszczędności na kontach bankowych, karty kredytowe). Zawieszenie w czynnościach, konfiskata mienia, odebranie paszportu, areszt, pomimo braku przesłanek ku temu – to wszystko, czego w tej chwili doświadczam.
Następnie zostaję wydalony z zawodu przez HSYK, bez prawa do przedstawienia swojego stanowiska. Wydalenie z zawodu zostało uzasadnione moją rzekomą współpracą z FETÖ. Także i w tym przypadku, nie poparto tego żadnymi dowodami.
W 60–stronicowym postanowieniu nie zawarto ani jednego odwołania do dowodu, z którego wynikałoby moje powiązanie z FETÖ. Na tej samej zasadzie wydalono z zawodu 2841 sędziów i prokuratorów. To wszystko jest zwykłą czystką. To oczywiste, że te postępowania, decyzje, mają zlikwidować niezależny wymiar sprawiedliwości.
Wydaje mi się, że przyczyną, dla której znalazłem się na liście, były wydawane przeze mnie negatywne opinie, co do wniosków składanych przez organy administracji rządowej w postępowaniach administracyjnych. Zawsze byłem niezawisłym, bezstronnym sędzią.

[31 – Niedatowane]

Jestem żoną prokuratora. Po zamachu stanu z 15 lipca mój mąż został zawieszony, a następnie wydalony z zawodu, po czym skonfiskowany został jego majątek.
Mój mąż zmagał się z terroryzmem od lat, narażając się bezpośrednio na ataki, w okresie, kiedy były one na porządku dziennym. Nie zapomnę, jak pewnego dnia mojego męża wezwał sędzia Sądu Najwyższego mówiąc:
“mój drogi, z uwagi na narastające zagrożenie terrorystyczne prosimy cię o to, abyś nie poruszał się bez broni”.
Mój mąż odpowiedział na to: *“ Mój drogi, posługuję się długopisem, nie bronią”.*
Nigdy nie użył broni, danej mu przez rząd. Pomimo wieloletniej walki z terroryzmem, to mój mąż jest teraz oskarżony o terroryzm.
Te zarzuty są niewiarygodne. Prawie 3500 sędziów i prokuratorów, w tym mojego męża, wydalono z zawodu w oparciu o te same podejrzenia. To więcej niż jedna czwarta wymiaru sprawiedliwości. Nikt, kto ma zdrowy rozsądek, nie uwierzy w to, by aż tak liczna grupa ludzi była zamieszana w terroryzm.
Zaraz po tym, kiedy mój mąż został zawieszony, dowiedzieliśmy się o nakazie zatrzymania. Mój mąż postanowił jednak, że z uwagi na nielegalny charakter tej decyzji, nie będzie jej respektował. Od tego czasu już go nie widziałam.
Moje dziecko pyta się mnie, gdzie jest ojciec. Nie wiem, co mam odpowiedzieć. Nie wiem też, jak mogę dalej przetrwać, jako samotna kobieta. Ludzie wokół zaczęli nas postrzegać, jako terrorystów. Co więcej, prawie nikt nam nie pomaga. Nie możemy nawet wypłacić pieniędzy ciężko wypracowanych przez mojego męża. Co za niesprawiedliwość!
Wyłamując drzwi, funkcjonariusze policji wdarli się do mojego domu, w czasie mojej nieobecności. Mój sąsiad, który wszedł w czasie przeszukania do mieszkania opowiadał, że zaoferował policjantom wodę z lodówki. Policjanci odpowiedzieli, że nie wezmą do ust nic z tego domu terrorystów. Ostrzegli sąsiada, żeby także tego nie robił.

To wszystko jest po prostu obrzydliwe.
Chciałabym zapytać tych policjantów, gdzie są dowody, na podstawie których można by nas uznać za terrorystów? Te wszystkie zdarzenia są tak okropne..
W dniu 18 lipca poszłam do sądu, żeby zabrać osobiste przedmioty mojego męża. Zastałam jednak potraktowana jak terrorystka. W końcu oficer policji wziął mnie za ramię, mówiąc, że mogę wejść do biura mojego męża tylko w jego obstawie.
Poszliśmy na górę (próbowałam uwolnić się z uścisku), gdzie spotkaliśmy się z szefem departamentu. Powiedzieli mi, że mogę zabrać osobiste rzeczy męża, ale tylko, jeśli będzie to nagrywane. Zostałam też poinformowana, że przez telefon chce ze mną rozmawiać szef prokuratury.
On także traktował mnie tak, jak bym była terrorystką. Powiedział, że nie mogę jednak wziąć rzeczy mojego męża do czasu ukończenia postępowania karnego. Przyjęłam to do wiadomości. Zostało mi jednak zabronione opuszczenie budynku sądu przez kilka godzin. Kiedy zostałam w końcu wypuszczona, śledzono mnie samochodem.
Przez zastępcę szefa prokuratury i podległych im oficerów zostałam potraktowana w straszny sposób, czułam się osaczona. Tymczasem to oni powinni być najbardziej przywiązani do praw człowieka. Do wczoraj byłam żoną prokuratora nagradzanego za odwagę i osiągnięcia. Dziś zostałam postawiona w takiej sytuacji, że ludzie się ode mnie odwracają. Kto kiedykolwiek zadośćuczyni tej traumie - mojej i mojej rodziny?
Po miesiącu udałam się ponownie do sądu, po rzeczy mojego męża. Powiedzieli, że spakowali je w pudło, które mogę zabrać. Zabrałam je do taksówki, będąc w obstawie oficerów policji. Po kilku minutach taksówka została zatrzymana. Tajniacy powiedzieli, że chce się ze mną spotkać prokurator. Wzięłam rzeczy męża pod rękę i poszłam do gabinetu prokuratora. Byłam przez niego przesłuchiwana jak terrorystka.
W końcu wypuszczono mnie i pozwolono zabrać rzeczy męża. Policjanci często jednak odwiedzali mój dom, rozpytując o męża. Informowali moich sąsiadów, że mój mąż to terrorysta i mają na niego uważać. Robili to, żebyśmy stracili wszystkich znajomych i zostali sami.
Proszę powiedźcie, kto wymaże te wspomnienia z mojej głowy? Czy te rany będą w stanie się zagoić? Nie mogę, jako żona pogodzić się z tą niesprawiedliwością wobec mojego męża i naszej rodziny. Tak bardzo chciałabym, że zakończyło się to pasmo niegodziwości, które są naszym i innych rodzin udziałem.

[32 – Niedatowane]

Po 3 latach służby na wschodzie, w 2011r prokurator X został powołany na prokuratora w prowincji YY. Był wyjątkowo skutecznym prokuratorem, w sprawach dotyczących terroryzmu. Pomimo tego, że na wschodzie Turcji obowiązywała 3-letnia służba, z własnej woli pozostał na linii przez kolejne 2 lata. W 2015r, kiedy proces pokojowy dobiegał końca, a ataki terrorystyczne nasiliły się, wspierał swoją wiedzą nowo mianowanych prokuratorów.
Po 8 latach ciężkiej pracy w południowowschodniej części kraju, pracy w złych warunkach i z dużym samopoświęceniem, został nominowany w prowincji YY. Kiedy myślał, że w końcu rozpocznie się nowy, stabilny etap jego życia, został zatrzymany i aresztowany pod zarzutem związków ze zbrojną organizacją terrorystyczną i próbę puczu, bez jakichkolwiek dowodów. Zatrzymali go jego koledzy, udając, że go nie znają, pytając go, na kogo głosował w wyborach do HSYK w 2014.

[33 – Niedatowane]

Jestem żoną sędziego X, który pracuje w Sądzie Kasacyjnym. Ma ponad 20 lat stażu pracy jako sędzia. 15 lipca pracował w sądzie do 17:30. Kiedy pojawił się w domu, rozpoczął pracę nad swoją nową książką o prawie karnym. Był to dla nas zwykły dzień. Wszystko było w porządku, do późnego

wieczora. Chociaż, podobnie jak każdy, dowiedzieliśmy się o nieudanym puczu z TV, mojego męża oskarża się o udział w wojskowym puczu. Jest to najbardziej absurdalne oskarżenie, jakie kiedykolwiek usłyszałam W konsekwencji, mój mąż jest osadzony w więzieniu Y, co kompletnie zrujnowało moje życie.
Pierwsze 5 dni przeszło na przesłuchania. Nie otrzymał żadnych informacji o tym gdzie się znajduje, jakie jest oskarżenie. Wszystkie nasze zasoby majątkowe zostały skonfiskowane. Od syna dowiedziałam się, że anulowano mu paszport, z powodu ojca.
Byłam zszokowana, gdy zobaczyłam męża. Stracił wagę, patrzył na mnie taki blady i zmęczony. Miałam szansę porozmawiać z nim kilka minut za kratami. Opowiedział mi. W czasie przesłuchania były okropne warunki. Czekał 5 dni w okropnym pokoju, z 30 osobami leżącymi na betonowej podłodze. Podawano dwa posiłki dziennie, na które składały się stary chleb z dżemem. Z powodu jedzenia wszyscy mieli [biegunkę?]. Byli bardzo źle traktowani, aby wymusić na nich przyznanie się do winy. Planowali go trzymać 30 dni, czyli maksymalny możliwy czas na podstawie dekretu o stanie wyjątkowym. Ale poinformowano ich, że delegacja organizacji praw człowieka planuje odwiedzić miejsce zatrzymania. Wtedy wywieźli wszystkich, aby dokonać napraw, takich jak malowanie, etc. Został w pośpiechu przesłuchany, aresztowany i wysłany do więzienia Y. Chociaż dostał małą celę jednoosobową, przebywało tam 6 osób. Musieli spać na zmiany, jeden po drugim, po 2 godziny. Nie starczało łóżek dla wszystkich. Ciepła woda była tylko przez 2.5 godziny w tygodniu, co nie pozwalało na wykąpanie się wszystkich. Pomimo, że administracja więzienia nie zapewniła podstawowych rzeczy takich jak laczki, ręcznik, bielizna, nie pozwolili mi na dostarczenie mu tych rzeczy. W więzieniu jest sklep, gdzie osadzeni mogą robić zakupy – ale bardzo drogi i nie ma wszystkiego, co by potrzebował. Najpierw musi zamówić a potem długo czekać na dostawę. Czasem trwało miesiąc zanim skompletowali proste zamówienie.
Kiedy go ostatnio odwiedzałam, niestety dowiedziałam się, że zamknęli go w małej, ciemnej celi, samego na dziesięć dni i myślę, że wciąż tam jest. To arbitralna decyzja dyrekcji więzienia, bez poinformowania męża, ani jego prawnika. Napisał wiele petycji z pytaniem o przyczyny zamknięcia go w więzieniu. Do tej pory nie odpowiedzieli na żadną. Opierał się i wiele razy domagał się spotkania z dyrektorem więzienia. W końcu powiedzieli mu, że został zatrzymany, ponieważ taka była decyzja ministerstwa sprawiedliwości, przekazana telefonicznie. W celi nie może posiadać książek ani czasopism. Jest bardzo brudna. Był wystawiony przez wiele dni na tortury psychiczne i umysłowe. Kiedy go widziałam, trzęsły mu się ręce, wyglądał na wyczerpanego psychicznie i fizycznie. Byłam zdruzgotana widząc go w takim stanie. Bardzo mnie to zasmuciło. Nie zapomnę go ani przez chwilę mojego życia. Nie mogę spać wiedząc, w jakich okropnych warunkach on się znajduje.
Udałam się do generalnego dyrektora więzień w ministerstwie sprawiedliwości. Zapytałam o powód, dlaczego mój mąż jest tak traktowany i dlaczego siedzi w celi sam przez tyle dni. Odpowiedział mi: *"twój mąż nie wspierał prorządowego kandydata z Platformy Jedności Sędziów"* w sędziowskich wyborach"
Powiedziałam, że mój mąż jest niewinny, niczego nie zrobił.
Mąż jest wciąż w celi. To oczywiste bezprawie. Nie ma gdzie się odwołać. Wszystkie drzwi są dla mnie zamknięte. Jedyny sposób, w jaki mogę się wypowiedzieć, to ten mail.

[34 – Niedatowane]

Jestem jednym z tysięcy sędziów złożonych z urzędu i zatrzymanych po zamachu stanu z 15 lipca 2016, przeciwko pochodzącemu z wyborów rządowi Turcji. Dowiedziałem się o zamachu 15 lipca, gdy w domu grałem z dziećmi w gry. Zdecydowanie potępiam jakąkolwiek próbę obalenia demokratycznego porządku przez zamachy wojskowe. Władze tureckie powinny zbadać przestępstwa popełnione w czasie próby zamachu, wliczając zabójstwa, uszkodzenia ciała, a sprawcy powinni ponieść odpowiedzialność. Władze powinny przeprowadzić śledztwo z pełnym

poszanowaniem praw człowieka oraz ogólnych zasad, takich jak, między innymi – domniemanie niewinności, osobista odpowiedzialność karna, zakaz bezprawnego karania, niedziałanie prawa karnego wstecz, pewność prawa, prawo do obrony, równość obrony i oskarżenia w procesie.
Przez 10 lat pracowałem dla mojego kraju, jako sędzia i nigdy nie brałem udziału w nielegalnych działaniach. Wygrywałem konkursy z najwyższymi notami i zostałem nominowany na sędziego pierwszej klasy przez HSYK. Z wyjątkiem tego śledztwa, nie byłem nigdy oskarżany i nie było wobec mnie prowadzone żadne śledztwo.
16 lipca, dzień po próbie zamachu, HSYK wystawiło listę 2745 sędziów i prokuratorów, którzy mieli być zawieszeni na podstawie podejrzeń o „członkostwo w FETÖ/PYD". Zastanawiam się, jak to jest możliwe, że tak wielu sędziów i prokuratorów można było zawiesić w ciągu jednego dnia po próbie zamachu. Ta lista musiała istnieć już wcześniej, skoro znaleźli się na niej emerytowani lub zmarli sędziowie/prokuratorzy? Lista mogła być przygotowana po ostatnich wyborach do HSYK w 2014.
Zgodnie z dekretem rządu z 23 lipca, sędziowie i prokuratorzy „uznani za członków lub w jakikolwiek sposób powiązani z organizacjami terrorystycznymi lub strukturami, jednostkami lub grupami, których działania zostały uznane przez Narodową Radę Bezpieczeństwa, jako działania przeciwko bezpieczeństwu narodowego" zostaną usunięci z urzędu ze stałym zakazem pracy, jako sędzia lub prokurator.
Decyzja sądu z 31 czerwca zamraża majątek 3048 sędziów i prokuratorów objętych dochodzeniem. HSYK złożyła mnie z urzędu 24 sierpnia 2016. Władze opublikowały moje nazwisko, wraz z tysiącami innych, w dzienniku urzędowym i niemalże wszystkich mediach, jako listę sędziów i prokuratorów zwolnionych z powodu podejrzeń o terroryzm. W krajach demokratycznych, sądownictwo cieszy się specjalnymi gwarancjami, które wzmacniają jego niezależność i bezstronność. Jeśli istnieją powody, aby przypuszczać, że sędziowie działali niezgodnie z ich funkcją, złożenie z urzędu musi być poprzedzone bardzo dokładnym śledztwem i silnym materiałem dowodowym. Decyzja HSYK nie spełniała tych standardów. Duże fragmenty decyzji traktowały o niebezpieczeństwie związanym z FETÖ, okraszone anegdotycznymi przykładami z udziałem sędziów i prokuratorów, a w części poświęconej faktom, przedstawiono ogólne, stereotypowe i niezindywidualizowane uzasadnienie, do którego po prostu dołączono dwie listy 2845 oraz 543 nazwisk. Żaden z przypadków określonych w decyzji, mnie nie dotyczył.
Zgodnie z ustawą nr 2802 o sędziach i prokuratorach, przed wymierzeniem kary dyscyplinarnej, inspektor musi przeprowadzić śledztwo. Osoby oskarżone muszą mieć dostęp do zgromadzonego materiału dowodowego i prawo do wyjaśnień, zanim zostanie podjęta decyzja. Zasada obiektywności i bezstronności została złamana, jako że nie miałem możliwości obrony w związku z decyzjami HSYK. Pomimo że wnioskowałem o dowody na moją winę, HSYK nawet nie odpowiedziała.
Podsumowując, HSYK usunęła sędziów i prokuratorów na podstawie „oceny" (raczej niż uzasadnionego osądu) ich członkostw czy kontaktów, bez przestrzegania jakichkolwiek konstytucyjnych czy prawnych zabezpieczeń, w stosunku do członków sądownictwa. Kiedy usłyszałem, że biuro prokuratora Ankary wystawiło nakaz zatrzymania 2740 sędziów i prokuratorów, wliczając mnie, udałem się na policję. Przetrzymywano mnie 5 dni w bardzo złych warunkach i źle mnie traktowano (ale nie torturowano). 5 dni później zostałem aresztowany na podstawie zarzutów o członkostwo w FETÖ/PDY, pomimo konstytucyjnych czy prawnych gwarancji (ustawa o sędziach i prokuratorach nr 2802) zabezpieczających członków sądownictwa. W czasie przesłuchania sędzia oświadczył, że jestem oskarżony o członkostwo w FETÖ/PDY, ale ani sędzia ani prokurator nie przedstawili żadnych dowodów. Decyzję o zatrzymaniu i aresztowaniu podjęto na podstawie tego, że moje nazwisko pojawiło się na liście HSYK. Ani sędzia ani prokurator nie przedstawili dowodów potwierdzających jakiekolwiek bezprawne działanie, a decyzja o areszcie nie uwzględniała żadnych dowodów indywidualnej winy. Zgodnie z prawami człowieka, decyzja o tymczasowym aresztowaniu wymaga od sądu zebrania dowodów, wystarczających na uzasadnione podejrzenie popełnienia zarzucanego czynu przez oskarżonego. Aby uzasadnić przedłużenie aresztowania, sąd potrzebuje dowodów na konkretne fakty i okoliczności, uzasadniające przedłużenie. Moje zażalenia na zatrzymanie i aresztowanie zostały odrzucone, pomimo braku dowodów na osobistą winę.

Z drugiej strony, moja żona, która pracowała w ministerstwie została też wyrzucona dekretem z 1 września 2016. Dodatkowo, dożywotni zakaz pracy w sektorze publicznym (co oznacza również zawody prawnicze), anulowanie paszportów całej rodziny, eksmisja z mieszkania i zamrożenie środków finansowych spowodowały niepotrzebną biedę i prześladowanie mojej rodziny. Wszystkie moje środki finansowe zamrożono, co jest karą nie tylko dla mnie, ale także dla żony i dzieci. W związku z tym, straciliśmy wszystkie nasze przychody. Społeczeństwo demokratyczne wyklucza odpowiedzialność zbiorową rodziny i traktowanie ich, jako podejrzanych czy potencjalnie podejrzanych, nawet w przypadku stanu wyjątkowego.
Podsumowując – Turcja powinna zapewnić podstawowe zasady państwa prawa, takie jak: domniemanie niewinności, osobista odpowiedzialność i kara, niedopuszczalność bezprawnej kary, niedziałanie prawa wstecz, pewność prawa, prawo do obrony, prawo do sprawiedliwego procesu, równość stron.

[35 – Niedatowane]

16 lipca 2016, około godziny 4:00 rano, kiedy trwała jeszcze próba zamachu stanu, zastępca głównego prokuratora z biura głównego prokuratora w Ankarze, Necip Iscimen, ogłosił w kanale Haberturk Channel, że wydano nakaz zatrzymania niektórych sędziów, prokuratorów, sędziów Sądu Najwyższego, Rady Państwa i Sądu Konstytucyjnego. Jako, że zamach stanu jeszcze trwał, a sprawcy nie zostali jeszcze dokładnie zidentyfikowani, jasne jest, że nakaz zatrzymania i zawieszenia był skierowany dokładnie przeciwko sędziom i prokuratorom.
Dowiedziałem się o decyzji o zawieszeniu sędziów i prokuratorów, i ich zatrzymaniu, 16 lipca 2017 (2745 sędziów i prokuratorów). Kiedy przyjechałem do domu około godziny 18:00 zauważyłem, że dom został przeszukany i wymieniono zamki, zdałem sobie sprawę, że zdecydowano o moim zatrzymaniu. W związku z tym zgłosiłem się na komendę policji i oddałem się do ich dyspozycji. Zatrzymano mnie na komendzie w izbie zatrzymań na 3 dni. Pozostawałem tam, w 5-osobowym pomieszczeniu, w którym umieszczono 10 osób, było gorąco i brakowało powietrza. Podawano tylko suchy prowiant i miałem pewne problemy, bo nie było oddzielnych toalet dla kobiet i mężczyzn i była tylko jedna łazienka. W prysznicu była tylko zimna woda. Sytuacja taka jest pogwałceniem przepisów Art. 93 CMYK (prawo o sądach powszechnych) i Art. 25 regulującego zatrzymanie, przeszukanie i przesłuchanie. Skuto mi ręce kajdankami, za plecami, raniąc je.
Z pogwałceniem Art. 21, nie pozwolono mi w czasie zatrzymania, na widzenie z rodziną czy z prawnikiem.
Mój dom przeszukano bezprawnie w czasie mojej nieobecności. Jako że Sąd Karny Pokoju wystawił budzący wątpliwości nakaz przeszukania „ad hoc" pomiędzy 16.07.2016 a 17.07.2016, mój dom można było przeszukać w ciągu 24 godzin kalendarzowego dnia 16 lipca 2016, od 0:00 do 23:59. Przeszukanie natomiast nastąpiło o 2:30 następnego dnia, 17 lipca 2016. Mir domowy został naruszony, a przedmioty będące moją własnością zostały zabrane bez mojej zgody.
Art. 88 ustawy nr 2802 o sędziach i prokuratorach mówi, że sędzia/prokurator zatrzymany na gorącym uczynku przestępstwa zagrożonego wyższą karą, nie może być zatrzymany, nie można ich przeszukiwać i nie można przeszukiwać jego domu. Pomimo tego, z góry założono, że jestem winny, bez żadnych faktów wskazujących na „gorący uczynek", bez żadnego dowodu dającego uzasadnione wątpliwości lub silne podejrzenia co do przestępstwa. W związku z tym nakaz zatrzymania i przeszukania, wydany w trybie Art. 309-314 TCK o członkach organizacji terrorystycznych nie przystoi do żadnej uniwersalnej reguły prawnej.
Zgodnie z art. 119 CMK (Kodeks Postępowania Karnego) przeprowadzono przeszukanie doraźne. Niezgodnie z art. 119/4 CMK, prokurator nie brał udziału w przeszukaniu.
Niezgodnie z art. 121 CMK, kopia protokołu przesłuchania nie została przekazana każdemu z uczestników/obecnych.

Niezgodnie z art. 134/3-4-5 CMK, w czasie przeszukania zajęto nośniki cyfrowe bez wykonania kopii (obrazów) danych, co pozwala na manipulację nośnikami, co oznacza że stają się „bezprawnymi dowodami”
Niezgodnie z art. 127/3 CMK, po zajęciu własności, proces ten nie został „zatwierdzony” przez prokuratora.
Niezgodnie z art. 147 CMK, w czasie odbierania zeznań przez prokuratora, zadawane pytania miały charakter „kwestionariusza” dotyczącego życia prywatnego, mającego na celu określenie osobistych przekonań, opinii w momencie, gdy nie przedstawiono zarzutów kryminalnych, nie przedstawiono wiarygodnych dowodów.
W czasie odbierania zeznań, we wstępnym raporcie HSYK określono, że przesłuchanie się rozpoczęło, podczas gdy we wstępnym raporcie prezydium HSYK określono, że protokołu przesłuchania nie ma w aktach. We wstępnym raporcie prezydium HSYK określono tylko, że „przesłuchania w celu określenia przynależności do organizacji terrorystycznych rozpoczęły się”. Z drugiej strony, prokurator już określił winnych udziału w organizacji terrorystycznej i zamachu na porządek konstytucyjny, więc zostałem zamknięty przez innego prokuratora, który w ogóle nie odebrał ode mnie zeznań.
Karny sąd pokoju wykorzystywał do przesłuchania nielegalne metody. 20.07.2016 około 6:00 zabrano nas z aresztu i – po raporcie medycznym i obronie prokuratora [?]- czekaliśmy 20 godzin na rozpoczęcie przesłuchania przez sędziego, około 2:00 nad ranem. Musieliśmy czekać bez możliwości snu czy odpoczynku, w małych, zatłoczonych pokoikach, byliśmy zmęczeni, gdy rozpoczynało się przesłuchanie, tak więc odebrano nam prawa do obrony… Złamano zakaz tortur wynikający z artykułu 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.
Sędzia Karnego Sądu Pokoju wydał nakaz aresztowania niezgodnie z prawem. W Art. 309 TCK nie ma wskazanych przestępstw z tytułu próby zamachu stanu. W świetle Art. 101/2 CMK, nie przedstawiono wiarygodnych dowodów, które uzasadniałyby konieczność aresztowania.
W świetle Art. 101/2-c CMK, nie przedstawiono ani jednego faktu, który by uzasadniał aresztowanie czy udowadniał, że w tym konkretnym przypadku zaistniały jakiekolwiek zdarzenia je uzasadniające.
Niezgodnie z Art. 107/2 CMK, nie umożliwiono poinformowania najbliższych o zatrzymaniu.
Niezgodnie z art. 88 prawa nr 2902 o sędziach i prokuratorach, pomimo że nie dokonano zatrzymania na gorącym uczynku, co uzasadniałoby ciężką karę, wystawiono nakaz aresztowania.
Fakt, że nie przygotowano raportu z zatrzymania na gorącym uczynku, podkreśla nielegalność tej sytuacji.
Nakaz zatrzymania i przeszukania narusza zasadę domniemania niewinności poprzez stwierdzenie „sędziowie i prokuratorzy, którzy są członkami FETÖ”.
Sędzia przesłuchiwał mnie z udziałem dwóch ciężko uzbrojonych policjantów, niezgodnie z zasadą „publiczności przesłuchań”.
Sędzia, który wystawił nakaz zatrzymania i przeszukania oraz sędzia, który wystawił nakaz aresztowania to małżeństwo. W ten sposób pogwałcono zasadę bezstronności sędziowskiej.
Nakaz „prewencyjnego zawieszenia i zgody na przesłuchanie” sędziów i prokuratorów jest niesprawiedliwy i bezprawny, jako że bazuje na wstępnym raporcie prezydium HSYK, które jako takie jest uważane za instytucję [non-operant]. W aktach prokuratora brak jest tego wstępnego raportu.
Jasne jest, że w sytuacji zagrożenia życia i braku odpowiedniego miejsca pracy, zbieranie dowodów na 2745 sędziów i prokuratorów na raz, powiązanie tych dowodów z sędziami i prokuratorami we wstępnym raporcie z dnia 16.07.2016, byłoby w zwykłych warunkach fizycznie niemożliwe.
Przygotowanie tej listy zajęłoby 260 godzin, jeśli przeznaczono by średnio 5 minut na jednego sędziego czy prokuratora. Wpisywanie sędziów i prokuratorów na „czarną listę”, niezgodnie z prawem to główna okoliczność. Prokurator A, który zmarł kilka miesięcy temu na atak serca, również znalazł się w tym niechlujnym i bezpodstawnym wstępnym raporcie.
Asystent sekretarza generalnego HSYK udostępnił (nie w kanałach oficjalnych, ale przez swoje konto Twitter) informację „Zgarniamy tych drani z FETÖ”, razem z tabelą pokazującą ciężkie więzienia.
Tweeta podał dalej kolejny asystent sekretarza generalnego. Pokazuje to jasno, jak HSYK, która

powinna być bezstronna, obiektywna, niezależna i działająca na podstawie dowodów, działa subiektywnie i bezpodstawnie.
Nawet, jeśli istniałyby jakieś dowody na rzekome czyny, nazwiska 2745 (a później ponad 3700) sędziów i prokuratorów opublikowano bez jakiejkolwiek refleksji, doprowadzając do nieodwracalnych masowych szkód wyrządzonych oskarżonym, bez oceny ich dorobku, jakości pracy, bieżących spraw i stanu cywilnego. W ten sposób złamano podstawy przesłuchań dyscyplinarnych i jedną z najważniejszych zasad kodeksu postępowania karnego „zasada osobistej odpowiedzialności za przestępstwa i kary".
Nie określono materialnych i prawnych podstaw niezbędnych do stwierdzenia zbrodni. Nie zebrano dowodów uniewinniających i odebrano nam możliwość zebrania takich dowodów, poprzez wydanie decyzji o natychmiastowym zatrzymaniu i osadzenia w więzieniach. W ten sposób odebrano nam prawa „domniemania niewinności", „prawo do odwołania się", prawo do aktywnej obrony" określone w Art. 6 EKPCz, co jednocześnie ostro pogwałciło nasze „prawo do sprawiedliwego procesu".
15 lipca 2016, bezpośrednio po próbie zamachu stanu, odbyło się zgromadzenie ogólne HSYK. 16 lipca 2016, pięciu głównych członków HSYK wskazanych przez HSYK zostało zawieszonych, w wyniku bezprawnej procedury. Nakaz zatrzymania wydano w tym samym dniu.
Dwóch członków Sądu Konstytucyjnego, 140 członków Sądu Najwyższego i 48 członków Rady Państwa zostało zatrzymanych.
Dwójka członków zgromadzenia, wybranych przez drugie biuro HSYK i inni członkowie wybrani przez egzekutywę, pracowali w chaosie, nie byli w stanie dokonać efektywnej oceny i podejmowali subiektywne decyzje.
Opublikowano listę z nazwiskami i informacjami zawodowymi małżonków zawieszonych sędziów i prokuratorów. Publikacja nie odbyła się oficjalnymi kanałami HSYK, ale przez media internetowe, takie jak "Adalet Gundemi", "Oda TV" i przez aplikacje, takie jak WhatsApp.
Później potwierdzono te listy. W ten sposób zaatakowano nie tylko sędziów i prokuratorów, ale także ich rodziny. Ich małżonkowie pracujący w budżetówce również zostali zawieszeni.
Obecność postu „Wszystkich członków FETÖ należy wyeliminować" na stronie Facebook sędziego, który wystawił nakaz zatrzymania, świadczy o złamaniu zasady bezstronności sędziego.
Jako że sędziowie i prokuratorzy nie mogli spotkać się z obrońcą, przed wystawieniem nakazu aresztowania, prawo do obrony i sprawiedliwego procesu określone w art. 6. EHCR zostało naruszone.
W czasie przeszukania domu, dokonanego bez mojej obecności, nie wykonano kopii danych skonfiskowanego laptopa i tableta, co pozwala na nielegalne manipulowanie tymi narzędziami.
Dziesiątki policjantów wywierało naciski, przerywało oskarżonym i ich obrońcom w trakcie przesłuchań przed przesłuchującym sędzią, przeszkadzając w przeprowadzeniu obrony.
Nakaz aresztowania i zawieszenia stał się metodą zastraszania sędziów i prokuratorów, ponieważ niektórzy sędziowie, którzy zwolnili podejrzanego, a także niektórzy prokuratorzy, zostali zawieszeni i zatrzymani.
Powagę sytuacji potwierdza fakt, zatrzymano także niektórych z prawników, którzy informowali o tej sprawie.
Zasada nienaruszalności miru domowego i miejsca pracy, określona w art. 8 EKPCz została pogwałcona, przez nielegalne wystawienie nakazu przeszukania mojego domu.
Moje prawo własności zostało ponownie złamane, gdy nielegalnie zamrożono moje środki finansowe.
Pogwałcono sposób dochodzenia od przypuszczeń do dowodów, jako regułę kodeksu postępowania przygotowawczego, określoną w Art. 6 EKPCZ – „Prawo do sprawiedliwego procesu"
Moja wolność fizyczna i intelektualna została ograniczona, w wyniku nielegalnego osadzenia w więzieniu. Nienaprawialna szkoda została już wyrządzona i będzie nadal wyrządzana. W związku z tym, naruszono moje Prawo do Wolności i Bezpieczeństwa określone w Art. 5 EKPCz.

Naruszono moje Prawo do Zakazu Tortur i Nieludzkiego i Degradującego Traktowania lub Karania oraz moje Prawo do Obrony określone w Art. 3 EKPCz, poprzez wykorzystanie Bezprawnej Metody Przesłuchania.
Pogwałcono „Prawa do Sprawiedliwego Sądu" określone w Art. 6 EKPCz, w szczególności: niezawisłego procesu, bezstronnego procesu, domniemania niewinności, informacji o zarzutach, czasu niezbędnego do przygotowania obrony, prawa do uzasadnienia wyroku.

[36 – Niedatowane]

Pracowałem jako turecki prokurator przez sześć lat. Po ataku zamachowym w dniu 15 lipca 2016 r. zostałem aresztowany, a następnie zatrzymany z oskarżeniem o domniemane członkostwo lub związki z „FETÖ/PDY" i rzekomego zaangażowania w nieudany przewrót 15 lipca.
Jestem przetrzymywany w areszcie przez ponad 8 miesięcy, bez żadnych dowodów i uzasadnionych podejrzeń. Podczas mojego zatrzymania prawo do rzetelnego procesu, zasada niewinności i zasada osobistej odpowiedzialności za przestępstwa i osobistej kary, zostały naruszone decyzjami prokuratora i sądu.
Krajowe środki odwoławcze, związane z zatrzymaniem, pozostają nieskuteczne, jako że decyzja o zatrzymaniu została podjęta nie przez niezależne sądy, ale przez sędziów orzekających na mocy dyrektyw HSYK, która nie jest niezależna od władzy wykonawczej. Dekret nr 667 przyjęty po nieudanym zamachu stanu, uwalnia urzędników od odpowiedzialności za działania podjęte w stanie wyjątkowym. Natomiast Europejski Trybunał Praw Człowieka nie dopuścił do rozpatrzenia wniosków zatrzymanych sędziów, ponieważ nie wyczerpali oni krajowych środków odwoławczych (wyrok w sprawie HalilSari przeciwko Turcji i Mercan przeciwko Turcji z 2016)
Po moim zatrzymaniu zostałem również usunięty z urzędu decyzją HSYK bez uwzględnienia zasad niezależności i immunitetu sędziów określonych w Konstytucji Republiki Tureckiej i zwykłych ustaw o sędziach i prokuratorach, prawo nr 2802. Ogółem 3628 sędziów zostało zwolnionych ze swoich stanowisk i na podstawie dekretu nr 667.
Decyzja o usunięciu z urzędu nie została zindywidualizowana i uzasadniona możliwymi do zweryfikowania dowodami na etapie poprzedzającym decyzję, HSYK pozbawił mnie prawa do osobistej obrony. Ponadto członkowie HSYK, którzy podjęli decyzję o moim usunięciu, nie byli niezależni od władzy wykonawczej. Dlatego Europejska Sieć Rad Sądownictwa postanowiła zawiesić HSYK w swoim statucie obserwatora w dniu 8 grudnia 2016 r. po tym, jak HSYK masowo usunęła z urzędu tureckich sędziów i prokuratorów. ENCJ w swojej decyzji podkreśliła, że HSYK nie jest już instytucją niezależną od władzy wykonawczej.
W okresie mojego zatrzymania nadal naruszano moje prawa i wolności: na przykład, pomimo odwołania się od mojego zatrzymania (i przedłużenia zatrzymania) i wielokrotnych wniosków o zwolnienie, (kolejny) sąd pierwszej instancji (a nie trybunał) odrzucił większość moich aplikacji bez uzasadnienia lub cytując stereotypowe podstawy odmowy. Ustawy nie zostały mi udostępnione.
Niektóre środki zastosowane wobec zwolnionych sędziów, również nadmiernie karały ich rodziny, na przykład, eksmisja z domu, który był własnością państwa i anulowanie paszportów wszystkich członków rodziny
Na koniec: Dekret nr 685 nie zawiera przepisów, które umożliwiałyby odwrócenie skutków prawnych nielegalnego uwięzienia tureckich sędziów i prokuratorów [dalej niezrozumiałe]

[37 – Niedatowane]

1. Jestem obywatelem Republiki Turcji. Byłem Sędzią Sądu Najwyższego. Ale teraz jestem prawnikiem, który nie może używać tytułu sędziego lub identyfikować się, jako sędzia, nie mogę też

uprawiać swojego zawodu. Chcę poinformować was o tym, jak do tego doszło i rozpowszechniać tą informację, jako głos źle traktowanych sędziów i prokuratorów.
2. W ciągu 30 lat mojego życia zawodowego, nigdy nie dyskryminowałem nikogo ze względu na płeć, rasę, język czy wyznanie religijne. Nigdy nie byłem nawet podejrzany. Nigdy nie otrzymałem żadnej kary dyscyplinarnej. Nie utrzymywałem powiązań ani relacji z żadną grupą polityczną, kongregacją, organizacją itp. gdy zajmowałem swoje stanowisko. Nie działałem w zgodzie z żadną formacją tego rodzaju, ani też nie ustosunkowywałem się do takich formacji.
3. W Turcji w 2010 r. Odbyło się referendum konstytucyjne. Zgodnie z nim większość członków Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów (HSYK) miała być wybierana przez sędziów i prokuratorów. Ogłoszono wybory z listą [kandydatów], zawierającą opinie ówczesnego Ministerstwa Sprawiedliwości i urzędników ministerstwa.
4. Duża część kandydatów popieranych przez Ministerstwo Sprawiedliwości została wybrana do Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów. Po utworzeniu w ten sposób HSYK, liczba członków Sądu Najwyższego została zwiększona o 137 członków (z 250 na 387), a liczba członków Rady Państwa wzrosła o 61 członków (z 95 do 156) zgodnie z ustawą nr 6110. W 2011 r. HSYK ogłosiła wybory na nowo utworzone stanowiska.
5. Gdy nadal z oddaniem pełniłem swoje obowiązki w sądzie najwyższym, urzędników państwowych zaniepokoiły pewne przesłuchania i czynności prokuratorskie i sędziowskie w sądach pierwszej instancji w niektórych prowincjach i regionach. Urzędnicy rządowi stawiali zarzuty, że członkowie wymiaru sprawiedliwości są zaangażowani w nielegalne działania.
6. Aby spacyfikować członków wymiaru sprawiedliwości, których działania, ideały myśli i styl życia, których nie aprobował rząd i grupa, która współpracowała z nim podczas wyborów HSYK, przed kolejnymi wyborami do HSYK, rząd utworzył Stowarzyszenie Jedności Sądowej (YBP), w skład którego wchodzili sędziowie i prokuratorzy popierający idee i pomysły rządu. Kandydaci YBP wygrali wybory dzięki obietnicy podwyżki pensji dla sędziów i prokuratorów (faktycznie wynagrodzenia wzrosły po wyborach) oraz obiecanemu wsparciu logistycznemu i transportowemu.
7. Pierwszą czynnością HSYK, po rozpoczęciu działalności przy wsparciu rządu, było podjęcie działań w sprawie sędziów i prokuratorów działających w sądach pierwszej instancji, którzy - jak wierzyła HSYK - nie głosowali na ich kandydatów. Sędziowie i prokuratorzy, którzy znaleźli się na ich listach, zostali usunięci ze służby licznymi dekretami, bez realnych czy sprawiedliwych powodów.
9. Rząd kontynuował wysiłki na rzecz zmiany struktury członkowskiej HSYK, eliminując tych, których posądzał o sprzeciw polityce rządu i którzy nie spełniali jego oczekiwań. Aby to zapewnić, wprowadzono ustawę nr 6572 zwiększającą liczbę wydziałów i członków Sądu Najwyższego i Rady Państwa nawet, jeśli nie było rzeczywistej potrzeby ani niezbędnej infrastruktury do jej wykonania. Liczba członków Sądu Najwyższego została podwyższona z 387 do 516, a liczba członków Rady Państwa zwiększono z 156 do 195. W rezultacie, zgodnie z wolą i oczekiwaniem rządu, HSYK wybrała nowych członków i zmieniła strukturę Sądów Najwyższych. Ale rząd nadal nie był usatysfakcjonowany. W piątek 1 lipca 2016 r. bez żadnego ostrzeżenia i uzasadnienia, Zgromadzenie Narodowe Turcji uchwaliło ustawę 6723 pozwalającą na zwolnienie ze służby członków Sądów Najwyższych, których podejrzewano o to, że nie oddali głosu na szefów departamentów wspieranych przez rząd, których uznano za przeciwników, oraz których styl życia i światopogląd nie były akceptowalne przez rząd.
9. Jeszcze w trakcie trwania procedury ustawodawczej ustawy 6723, w piątek, 15 lipca 2016 r. miała miejsce próba zamachu stanu. W 3-5 godzin po próbie zamachu stanu, gdy wciąż nie wiadomo, co dokładnie się wydarzyło i kiedy jeszcze szczegóły wydarzenia nie były znane, pojawiły się wypowiedzi na temat przesłuchań prowadzonych na wniosek i życzenie rządu przez Prokuratorów Naczelnych Republiki mające na celu ustalenie, w jaki sposób członkowie Sądu Najwyższego, sędziowie i prokuratorzy przygotowali, wspierali i uczestniczyli w przewrocie.
10. Początkowo podjęto decyzję, że 140 członków Sądu Najwyższego, 2 szefów departamentów Sądu Najwyższego, 48 członków Sądu Najwyższego, 2 członków Trybunału Konstytucyjnego, 7 członków Najwyższego Sądu Wojskowego, 2 członków Wojskowego Naczelnego Sądu Administracyjnego i 2745

sędziów i prokuratorów sądów powszechnych, których umieszczono na liście przeciwników rządu, ma zostać na podstawie ustawy 6723: zwolnionych ze służby, odszukanych, zatrzymanych i aresztowanych.
11. Osoby te zostały zatrzymane pod zarzutem usiłowania obalenia lub nielegalnej zmiany porządku konstytucyjnego i członkostwo w zbrojnej organizacji terrorystycznej, o nazwie (FETÖ / PDY). Mimo braku dowodów stwierdzono winę oskarżonych, odmówiono im prawa do obrony, pogwałcono domniemanie niewinności i naruszono zasadę indywidualnej odpowiedzialności karnej, a wyroki nie były wydane prawomocnie. Część z nich została uwolniona pod warunkiem kontroli sądowej. Później podjęto decyzje o zatrzymaniu 678, 189, 203 i 192, czyli łącznie 1262 osób. Ponad 4000 członków Sądu Najwyższego, sędziów i prokuratorów zostało tymczasowo zwolnionych ze służby. Tysiące sędziów i prokuratorów, członków sądów wyższych, członków HSYK i Trybunału Konstytucyjnego zostało eksmitowanych ze swoich mieszkań. Najpierw wypłacano im tylko połowę pensji, potem w ogóle pensje nie były wypłacane. Minęło 8 miesięcy, ale dotychczas nie postawiono tym ludziom żadnych zarzutów.
12. Następnie zdecydowano, że ci sędziowie i prokuratorzy [wybrani] przez HSYK i członkowie High Court of Justice powołani na niższe stanowiska sądowe zgodnie z ustawą nr 6723 mają być złożeni z urzędu. W dekrecie uchwalonym przez rząd stanu wyjątkowego zdecydowano, że „*Bez konieczności wydania wyroku, nie będą już pracować w służbie publicznej ani nie będą zatrudniani bezpośrednio lub pośrednio; zostaną pozbawieni swoich uprawnień, nie będą ponownie zatrudnieni na stanowiskach, na których wykonywali swoje obowiązki; w ciągu piętnastu dni zostaną wyeksmitowani z zajmowanych lokali publicznych, w których przebywają, nie będą mogli korzystać z tytułów zawodowych takich jak szef lub członek Sądu Najwyższego, sędzia lub prokurator i nie będą mogli korzystać z praw związanych z tymi tytułami*”.
13. Paszporty tych sędziów, prokuratorów i ich małżonków zostały unieważnione, broń palna, którą posiadali zgodnie z prawem, została skonfiskowana, a ich aktywa i konta bankowe, zostały zablokowane.
14. Ze względu na manipulacje opinią publiczną w rządowych mediach, wrogą atmosferę stworzoną przez rząd przy ogłoszeniu stanu wyjątkowego i ze względu na dyskryminujące, opresyjne zachowanie oraz stosunek HSYK, która postępuje jak instytucja bezpośrednio związana z rządem, prokuratorzy i sędziowie prowadzący dochodzenia w sprawie zamachu stanu, obawiają się, że spotkają ich takie same konsekwencje, w związku z tym traktują swoich oskarżanych kolegów, jako zdrajców i wrogów, nie powstrzymując się od wydawania najcięższych wyroków.
15. Kiedy ustawa nr 6723 została przyjęta w Wielkim Zgromadzeniu Narodowym Turcji, byłem członkiem Sądu Najwyższego. W poniedziałek, 11 lipca 2016 r. grupa 21 członków Sądu Najwyższego i członków Rady Państwa zebrała się przed budynkiem Sądu Najwyższego. Zgodnie z artykułem 25 „Wolność myśli i opinii” oraz artykułem 26 „Wolność wyrażania opinii i rozpowszechniania myśli” Konstytucji Republiki Turcji i zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka, złożyli – pozbawione jakichkolwiek cech przestępstwa – oświadczenie przeciwko ustawie nr 6723. Oświadczenie to było szeroko publikowane w różnych mediach i na stronach internetowych.
16. Dzień po tym wydarzeniu pojawiła się w mediach wiadomość zatytułowana „Rozpoczęło się dochodzenie w sprawie 21 członków Sądu Najwyższego i Rady Państwa, którzy zebrali się, aby zaprotestować przeciwko nowej ustawie zmieniającej strukturę sądownictwa”.
17. W tych warunkach wydawało się mało prawdopodobne, że zostanę wybrany ponownie na członka Sądu Najwyższego. Z tego powodu postanowiłem przejść na emeryturę.
18. Ustawa nr 6723 weszła w życie po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym z dnia 23.07.2016. Z mocy tej ustawy wszyscy członkowie dwóch Sądów Najwyższych (Sądu Najwyższego i Rady Państwa) zostali usunięci z urzędu zgodnie z przepisami przejściowymi dodanymi do ustaw dla Sądu Najwyższego i Rady Państwa. W ciągu 2 dni od 23 lipca 2016 r., kiedy to ustawa weszła w życie, 75 członków Rady Państwa i 267 członków Sądu Najwyższego zostało przywróconych na stanowiska przez HSYK. Reszta została przydzielona do sądów niższej instancji, sądownictwa śledczego lub prokuratury.

19. Nie otrzymałem żadnego (oficjalnego) powiadomienia dotyczącego mojego stanowiska. Tym samym nie mogłem złożyć wniosku o „ponowne rozpatrzenie” ani nie mogłem złożyć sprzeciwu od decyzji Zgromadzenia Generalnego.
20. Moje członkostwo w Sądzie Najwyższym zostało anulowane ustawą, zabrano mi także prawo do sądu. Z tego powodu złożyłem odwołanie bezpośrednio do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.
21. Zgodnie z naszą konstytucją i zapisami ustawy o sędziach i prokuratorach, nie jest możliwe „wymierzenie kary dyscyplinarnej urzędnikom służby cywilnej, bez zapewnienia im prawa do obrony”. Zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka, osoba oskarżona o przestępstwo ma prawo do obrony. Prawo do obrony jest prawem uniwersalnym.
22. W rzeczywistości jestem zobowiązany udowodnić moją niewinność. Innymi słowy, próbuję udowodnić moją niewinność, mimo że nie oskarżono mnie o żadne przestępstwo. Jest trudno, a nawet niemożliwe, udowodnić, że coś nie istnieje. O wiele łatwiej jest udowodnić, że coś istnieje. Jeśli popełniłem jakieś przestępstwo, to musi zostać udowodnione.
23. Domniemanie niewinności jest zagwarantowane zgodnie z artykułem 38 i artykułem 15 pkt 2 naszej Konstytucji, podobnie jak powszechne domniemanie niewinności, zgodnie z art. 6 pkt 2 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka. Tak więc „nikt nie może być uznany za winnego, dopóki wina nie zostanie potwierdzona decyzją sądu”.
24. Publikowanie w Dzienniku Urzędowym mojego nazwiska, jako członka organizacji FETÖ/PDY i usunięcie ze stanowiska, bez rozstrzygającej decyzji sądu, bez uznania domniemania niewinności, bez prawa do obrony, bez podawania jakiegokolwiek powodu lub polegania na jakimkolwiek dowodzie ujawniającym mój związek z tą organizacją, stanowią poważne naruszenie praw człowieka. Ponadto stwierdzenie „udowodniono winę posiadania powiązań z organizacją FETÖ/PDY” w uzasadnieniu decyzji jest równoznaczne z zastąpieniem sądu przez Zgromadzenie Ogólne HSYK, mimo że zgodnie z art. 9 naszej Konstytucji „władza sądownicza jest sprawowana przez niezależne sądy w imię Narodu Tureckiego”.
25. 60-stronicowe, zbiorowe uzasadnienie z decyzją o usunięciu z zawodu, dotyczące 2847 osób, zostało napisane przez Zgromadzenie Ogólne HSYK. W ten sposób naruszono zasadę pewności prawa.
26. Zgodnie z uniwersalną zasadą osobistej odpowiedzialności karnej, nie wolno wymierzać kary danej osobie, z powodu przestępstwa innej osoby. Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za działania innej osoby. Wszyscy powinni być odpowiedzialni za własne działania. Pomimo tego, moja małżonka, która pracowała jako asystent medyczny, została tymczasowo zawieszona, ponieważ zostałem zatrzymany i usunięty ze stanowiska sędziego. Następnie została zwolniona, zgodnie z dekretem wydanym na mocy stanu wyjątkowego.
27. Nawet to nie wystarczyło HSYK, ponieważ gdy zostałem usunięty ze stanowiska, mój syn również został zwolniony ze służby cywilnej.
28. Ponieważ oficjalny powód zwolnienia jest zapisany w rejestrach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako „OHAL / KHK” (dekret wydany przez rząd stanu wyjątkowego - Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi) można powiedzieć, że w ten sposób oznakowane osoby są stygmatyzowane. Kiedy będę szukał pracy, pracodawca odmówi zatrudnienia z tego właśnie powodu i pozostanę bezrobotny. To spowoduje, że ja i moja rodzina stoimy w obliczu śmierci cywilnej. Piętno nie jest ograniczone tylko do mnie, ale wpłynie też na przyszłość moich dzieci i na wszystkich członków mojej rodziny.
29. Nie jest rozsądne, logiczne ani zgodne z rządami prawa, że rząd lub ciało ustawodawcze stawia się na pozycji władzy sądowniczej, wydając werdykt tak, jakby wydano prawomocny wyrok skazujący i obarczając sądownictwo odpowiedzialnością za podłą próbę zamachu stanu 15 lipca.
30. Decyzja o usunięciu z zawodu przez Zgromadzenie Ogólne HSYK została opublikowana w Dzienniku Urzędowym w dniu 25.08.2016. Zgodnie z ustawą nr 6087 art. 33, złożyłem we właściwym czasie wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji. Mimo że nie doczekałem się odpowiedzi, zatem decyzja nie była jeszcze ostateczna, w związku z tym wciąż de-facto byłem sędzią, nie wypłacono mi pensji za wrzesień, październik i listopad, co zmusiło mnie do złożenia pozwu do sądu

administracyjnego. Proces jest nadal w toku. Z jednej strony zostałem usunięty ze stanowiska w sposób, który uniemożliwi mi w przyszłości pracę w służbie cywilnej, z drugiej strony, chociaż wciąż formalnie byłem sędzią, wynagrodzenie, do którego miałem prawo, nie zostało wypłacone.

Podsumowując:
31. Kiedy pełniłem obowiązki członka Sądu Najwyższego, zostałem wpisany na listę przeciwników politycznych tylko dlatego, że nie przyjąłem wizji i stylu życia władzy politycznej. Nie zostałem ponownie wybrany na członka Sądu Najwyższego, ponieważ byłem obecny podczas czytania deklaracji, która krytykowała prawo napisane w celu usunięcia mnie i moich kolegów z naszych stanowisk. Decyzję o moim zatrzymaniu, przeszukaniu i aresztowaniu wydano rano po próbie zamachu stanu, którego nigdy bym nie poparł, ponieważ jest to sprzeczne z demokracją i wolą narodu. Przebywałem w areszcie przez 4 dni. Następnie zostałem zwolniony, aby odpowiadać z wolnej stopy. Ponieważ ustawa usunęła mnie ze stanowiska, zostałem mianowany przez HSYK sędzią śledczym. Zostałem tymczasowo zawieszony.
32. W środę 24 sierpnia 2016 r. zostałem usunięty z urzędu. Moje nazwisko zostało opublikowane na stronie internetowej HSYK oraz w Dzienniku Urzędowym wraz z nazwiskami 2847 innych osób tak, jakbyśmy byli członkami organizacji terrorystycznej. W ten sposób zostałem skazany na życie, jakbym był terrorystą. Mój wniosek o ponowne rozpatrzenie został odrzucony przez HSYK. W międzyczasie, chociaż moje zatrudnienie trwało nadal, moje wynagrodzenia z września, października i listopada nie zostało wypłacone. Chociaż chciałem przejść na emeryturę, nie byłem jeszcze w stanie tego zrobić. Mój paszport i paszporty mojej rodziny zostały unieważnione, moja zarejestrowana broń palna skonfiskowana. Bank, w który miałem konto, bez powiadomienia zablokował moją kartę kredytową.
33. W związku z moim zwolnieniem i z naruszeniem zasady osobistej odpowiedzialności karnej, zwolniono z pracy moją żonę, która pracowała jako asystentka medyczna. Skończyłem w sytuacji, w której nie mogę używać tytułu sędziego, nie mogę znaleźć pracy i nie mogę praktykować prawa. Moje dzieci także są w ciężkiej sytuacji. Wyrzucono mnie z państwowego budynku mieszkalnego i zostałem zmuszony do wynajęcia mieszkania. Nie mam żadnych źródeł dochodów. Przez 30 lat pracowałem jako sędzia.
34. Uprzejmie proszę o wysłuchanie naszego głosu, o powiadomienie zainteresowanych instytucji, o pomoc organizacji międzynarodowych, aby przyjrzeli się losowi 5000 tureckich sędziów i prokuratorów, którzy zostali zatrzymani i stracili pracę.
35. Uprzejmie proszę o nieudostępnianie i zachowanie w tajemnicy mojego nazwiska i mojego adresu przed władzami Republiki Turcji. Wierzę, że zrozumiecie, dlaczego składam taką prośbę. To wszystko, co miałem do powiedzenia.

Sędzia M. Tosun zmarł wskutek prześladowań Erdogana.

Erdogan unicestwia sądownictwo i sędziów
Mehmet Tosun, sędzia sprawozdawca 11 Izby Rady Państwa Turcji, miał 29 lat. Został usunięty z zawodu pod pretekstem udziału w próbie zamachu stanu z 15 lipca [2016] Stanie się drugą ofiarą spośród pracowników sądownictwa, która zginęła podczas cywilnego przewrotu Erdogana. Pierwszą ofiarą był prokurator Seyfettin Yigit. Został wpisany na czarną listę, ponieważ nie głosował na kandydatów Erdogana do Rady Sądownictwa (HSYK) wspieranych przez prorządową grupę YBD. Złożony z urzędu po 15 lipca [2016], został aresztowany, a jego wniosek o zwolnienie został odrzucony, napisał listy do wszystkich urzędników państwowych w tym prezydenta Erdogana. Jego głos nie został jednak wysłuchany i nazywano go „terrorystą", a jego śmierć w oficjalnych aktach została zapisana jako samobójstwo. HSYK odrzucił jego sprzeciw wobec odmownej decyzji o zwolnieniu, z powodu śmierci wnioskodawcy. Nie wyrażono nawet oficjalnych kondolencji. Nawet

jego koledzy nie mogli uczestniczyć w pogrzebie, obawiając się oskarżenia o „pomaganie organizacji terrorystycznej (!)”
Druga ofiara, Mehmet TOSUN, był leczony w szpitalu przez długi czas z powodu choroby, która rozpoczęła się 2 lata temu kaszlem i rozprzestrzeniła się na płuca. Po wypisaniu ze szpitala był tam (w szpitalu) leczony przez 2-3 dni w miesiącu. W trakcie leczenia stracił 35 kilogramów – schudł z 80 kg do 45 kg. Silne lekarstwa, które musiał zażywać, zaszkodziły jego układowi odpornościowemu. Był miłym, kochającym dżentelmenem. Jego koledzy pomagali mu w pracy, myśląc o jego zdrowiu. Dzięki wsparciu swojej rodziny, po latach leczenia, wyzdrowiał i zamierzał się ożenić.
Miesiąc po swoim ślubie, został oskarżony o członkostwo w „organizacji terrorystycznej”, zwolniony z zawodu i aresztowany, gdy myślał, że „właśnie poukładał sobie życie”. Jednak jego świadomi koledzy powiedzieli: „Nie aresztują cię z powodu choroby, której doznałeś”. Był wrażliwą osobą, biorącą sobie wszystko do serca. Oficerowie, którzy go przesłuchiwali, odnosząc się do niego z udawanym szacunkiem, traktowali go tak, jakby był „zdrajcą”, nawet nie dali mu chleba i wody. W końcu, kiedy trafił do więzienia, odprężył się trochę i powiedział: „To jest lepsze miejsce niż areszt (!)”.
W ciągu miesięcy, które spędził w więzieniu, odrzucono wszystkie jego wnioski dotyczące zatrzymania lub aresztowania. Oddział, w którym przebywał, był zatłoczony, brakowało higieny i dostępu do świeżego powietrza. Choroba powróciła. Zbadanie przez lekarza i rozpoczęcie procesu ponownego leczenia było znacznie trudniejsze niż na zewnątrz, wszystko utrudniała biurokracja żelaznych prętów. Do swoich wniosków o zwolnienie dołączał także dokumenty choroby, ale jego żądania „były nie na miejscu”.
Choroba płuc postępowała. Po siedmiu miesiącach nie wniesiono żadnego aktu oskarżenia, a nawet nie miał możliwości dowiedzenia się, o co został oskarżony i jakie dowody zgromadzono przeciwko niemu. Finalnie został pokonany przez chorobę i zmarł niezauważony, nie doczekując się jakiegokolwiek powiadomienia. Został pochowany, jako „Mehmet Tosun” bez tytułu „sędziego”.
Mówią, że odpłata dobrem za zło jest czynem człowieka, dobrem za dobro jest uczynkiem każdego, złem za dobro odpłacają zaś złe duchy.
Mehmet był człowiekiem, który mógł czynić dobro nawet tym złoczyńcom, którzy go skrzywdzili. Pozostawił w żalu małżonkę i kolegów, którzy obawiają się nawet po nim płakać.
Niech Bóg da mu wieczny odpoczynek.

Murat Arslan[6], uwięziony turecki sędzia, uhonorowany Nagrodą Praw Człowieka im. Václava Havla w 2017 r.

Przemówienie Murata Aslana
Mówię do ciebie z więzienia w kraju, w którym zawiesza się rządy prawa, odchodzi się od wartości demokratycznych, dysydenci są uciszani, obrońcy praw człowieka, dziennikarze, ludzie proszący o pokój, ludzie krzyczący, że dzieci nie powinny umierać, oskarżani są jako terroryści i więzieni. Wyobraź sobie kraj, w którym więzienia stają się utartym szlakiem obrońców praw człowieka i wolności, jako imperium strachu pogrążone w ciemności. Tak, to prawda, że kraj nie wyciągnął wniosków z nieprzyjemnych doświadczeń Europy na początku XX wieku, w związku z czym żyje teraz tym samym doświadczeniem i staje się laboratorium totalitarnego reżimu.

[6] Murat Arslan jest byłym sędzią tureckim i członkiem Związku Sędziów i Prokuratorów (YARSAV). W dniu 26 października 2016 r. został aresztowany. W 2017 r. otrzymał Nagrodę Praw Człowieka im. Václava Havla na Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy. Ogłoszenie nagrody, która honoruje obrońców praw człowieka w Europie i poza nią, przywołuje jego pracę na rzecz utrzymania niezależności sądownictwa w Turcji. Arslan został również oskarżony o wspieranie FETÖ.

Nie powinno to jednak nikogo prowadzić do rozpaczy. Nigdy nie popadaliśmy w rozpacz. W rzeczywistości fakt, że mamy dzieci, nie pozwala nam utracić nadziei. Jeśli ktoś gdzieś walczy o prawa i wolność, oznacza to, że zawsze jest jakaś nadzieja na przyszłość. Dlatego właśnie zorganizowaliśmy się wewnątrz naszego sądownictwa.
W 2006 r. Założyliśmy Stowarzyszenie Tureckich Sędziów i Prokuratorów (YARSAV), ponieważ uważaliśmy, że niezależne i bezstronne sądownictwo, które chroni wolność, jest warunkiem sine qua non w nowoczesnym i demokratycznym państwie konstytucyjnym, opartym na prawach człowieka.
Walczymy o niezawisłość i bezstronność sądów, rządy prawa i demokrację. Kierujemy się wartościami, mającymi na celu pełną niezależność, współczesną cywilizację opartą na równości, laicyzmie, praworządności, prawach człowieka i wolnościach. Sprzeciwiamy się wszelkiego rodzaju interwencjom, które zagrażały tym podstawowym wartościom.
Walczyliśmy o pokonanie muru strachu, za którym zamknięto społeczeństwo. Uprzedzenia, bezpodstawne zarzuty stają się niestety fałszywą prawdą w naszym społeczeństwie. Nie ustąpiliśmy ani na jotę, w stosunku do naszych wartości, które głosiliśmy pomimo gróźb i presji. Zrobiliśmy to, co trzeba i zostało to docenione przez społeczność międzynarodową. Dzięki temu zostaliśmy przedstawicielami szanowanej na całym świecie organizacji.
Nie pozostawiliśmy ślepemu losowi upadającego sądownictwa naszego kraju. Na każdym rogu pozostawiliśmy znaki, które umożliwią powrót. Dzisiaj mamy wygnańców, aresztowanych w więzieniach, ale to nie zasłoni prawdy. Cena, którą płacimy, podnosi naszą wiarę w nadchodzące dni, że rządy prawa i demokracja zmaterializują się w naszym kraju.
Będziemy nadal pokazywać, że zawsze istnieją głosy przeciwko niesprawiedliwości i bezprawiu, podczas gdy wielu innych, których zadaniem jest mówić i stawiać opór, zamilkło pod presją imperium strachu.
Echo niegodziwości, które będzie męczyć totalitarne umysły, wzmocni nasze przesłanie, nasz głos, który będzie cierniem w oku odpowiedzialnych za tą traumę.
Bronimy rządów prawa, praw człowieka i nowoczesnych wartości demokratycznych. Ten opór to nasz ostatni punkt obrony naszej wolności i demokracji.
Nigdy nie zapomnimy, że historia ludzkości jest pełna odważnych rewolucjonistów, którzy giną, płacąc cenę za swoje przekonania, lecz ich dziedzictwo pozostaje.
Jestem dumny z tej nagrody (poświęconej wielkiemu intelektualiście i politykowi Vaclavowi Havlowi) w imieniu moich kolegów i bojowników o wolność, którzy cierpieli z powodu zwolnień, prześladowań i uwięzień. Mam nadzieję, że ta nagroda wniesie znaczący wkład w naszą walkę o wolność.
Przy tej okazji chciałbym wyrazić moją szczerą wdzięczność i podziękowania członkom PACE, komisji selekcyjnej, Międzynarodowemu Stowarzyszeniu Sędziów (które zawsze wspierały naszą walkę o demokrację i rządy prawa, i zawsze jestem dumny z bycia członkiem tego stowarzyszenia) oraz innym stowarzyszeniom sędziów, Europejskiemu Stowarzyszeniu Sędziów na rzecz Demokracji i Wolności (Medel), Stowarzyszeniu Europejskich Sędziów Administracyjnych i Sędziów dla Sędziów oraz moim kolegom, członkom YARSAV.
Na koniec chcę podziękować mojej drogiej żonie Sevilay i moim synom (Burak Emre i Yigit Eren), którzy są prawdziwymi bohaterami walki o demokrację w Turcji.
Pozdrawiam was wszystkich i mam nadzieję spotkać się z wami w spokojnej, jaśniejszej przyszłości.
MURAT ARSLAN

Wyrok karny w sprawie Murata Arslana

Europa, 19 stycznia 2019

Laureat Nagrody Praw Człowieka imienia Wacława Havla, Prezydent Stowarzyszenia Niezależnych Sędziów Tureckich YARSAV, sędzia Murat Arslan został wczoraj skazany na 10 lat więzienia, na podstawie oskarżenia o członkostwo w zbrojnej organizacji terrorystycznej (dokładnie: pozostawanie aktywnym członkiem FETÖ/PDY).
Murat Arslan jest tureckim sędzią i prezydentem Stowarzyszenia Niezależnych Sędziów Tureckich (YARSAV). Został aresztowany w październiku 2016r i od tej pory pozostawał w areszcie.
W 2017 roku został laureatem Nagrody Praw Człowieka imienia Wacława Havla przyznawanej przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy (PACE)
Platforma dla Niezależnego Sądownictwa w Turcji, skupiająca cztery najbardziej reprezentatywne stowarzyszenia sędziów europejskich (AEAJ, EAJ, J4J and Medel) przez ostatnie lata obserwowała prześladowania i proces Murata Arslana, informując o tym społeczeństwo i polityków.
W czasie postępowań karnych nie przeanalizowano dokładnie dowodów wykorzystania aplikacji ByLock (podobnej do aplikacji WhatsApp i innych komunikatorów) i nie zebrano odpowiedniej wartości dowodowej, która przekładałaby się na konkretne oskarżenia.
Co więcej, wielokrotne pogwałcenie tureckiego Kodeksu Postępowania Karnego, które charakteryzowało proces, zakumulowało się w niewiarygodne złamanie podstawowych zasad procedury, takich jak brak właściwej reprezentacji czy brak prawa do apelacji przeciwko nieobiektywnym sędziom. W ten sposób zignorowano proceduralne bezpieczniki tureckiego prawa.
Porównując ze standardami europejskimi, dowody przedstawione przez prokuratora, nie mogą być uznane za wystarczające i w rzeczywistości nie były niczym więcej, jak wyliczanką nieudowodnionych tez.
Ignorowanie podstawowych zasad sprawiedliwego procesu – co zostało natychmiast wychwycone przez europejskich obserwatorów procesów – pokazuje jasno, że sąd miał charakter czysto polityczny, po raz kolejny uwidaczniając brak rządów prawa w Turcji.
Pan Murat Arslan, jako sędzia zademonstrował nie tylko swój szacunek dla praw podstawowych, ale także nie poddał się pojawiającym się naciskom – zarówno tym na sądownictwo jak i personalnym, na jego osobę. Jako prezes YARSAW, nigdy się nie poddał, pomimo że łamano jego karierę zawodową (był sędzią sprawozdawcą w Trybunale Konstytucyjnym, został później przeniesiony). Między innymi jawnie domagał się wsparcia międzynarodowego w sytuacji pogarszania się niezależności sędziowskiej po tym, jak ujawniono skandal korupcyjny w partii rządzącej w grudniu 2013.

Poświęcenie i moralność Murata Arslana jasno wyraża proste odwołanie do zdań jego przemówienia z okazji otrzymania Nagrody Praw Człowieka im. Wacława Havla w 2017:

> *„Walczymy o niezawisłość i bezstronność sądów, rządy prawa i demokrację. Kierujemy się wartościami, mającymi na celu pełną niezależność, współczesną cywilizację opartą na równości, laicyzmie, praworządności, prawach człowieka i wolnościach. Sprzeciwiamy się wszelkiego rodzaju interwencjom, które zagrażały tym podstawowym wartościom. Walczyliśmy o pokonanie muru strachu, za którym zamknięto społeczeństwo.*
> *Uprzedzenia, bezpodstawne zarzuty stają się niestety fałszywą prawdą w naszym społeczeństwie. Nie ustąpiliśmy ani na jotę, w stosunku do naszych wartości, które głosiliśmy pomimo gróźb i presji. Zrobiliśmy to, co trzeba i zostało to docenione przez społeczność międzynarodową. Dzięki temu zostaliśmy przedstawicielami szanowanej na całym świecie organizacji.*
> *Nie pozostawiliśmy ślepemu losowi upadającego sądownictwa naszego kraju. Na każdym rogu pozostawiliśmy znaki, które umożliwią powrót. Dzisiaj mamy wygnańców, aresztowanych w więzieniach, ale to nie zasłoni prawdy. Cena, którą płacimy, podnosi naszą wiarę w nadchodzące dni, że rządy prawa i demokracja zmaterializują się w naszym kraju.*
> *Będziemy nadal pokazywać, że zawsze istnieją głosy przeciwko niesprawiedliwości i bezprawiu, podczas gdy wielu innych, których zadaniem jest mówić i stawiać opór, zamilkło pod presją imperium strachu."*

W tym ważnym momencie, Platforma pragnie publicznie wyrazić:

- solidarność z naszym kolegą Muratem Arslanem i jego rodziną, których nie pozostawimy samych, bez naszego wsparcia,
- zaniepokojenie poważnym pogwałceniem podstawowych zasad w tym procesie, już skrytykowanym przez międzynarodowych obserwatorów, podważającym wydany wyrok, który należy określić, jako w pełni bezprawny i niesprawiedliwy,
- żądanie skierowane do wszystkich instytucji europejskich, aby wstrzymały jakąkolwiek współpracę z tureckim wymiarem sprawiedliwości do czasu, aż w kraju zostanie przywrócona reguła rządów prawa oraz aby wykorzystały wszystkie dostępne środki, aby przekonać Turcję, do zakończenia polowań na czarownice skierowanych przeciwko sędziom i prokuratorom

Edith Zeller m.p.
President of the Association of European Administrative Judges (AEAJ)
José Igreja Matos m.p.
President of the European Association of Judges (EAJ)

Tamara Trotman m.p.
President of Judges for Judges

Filipe César Marques m.p.
President of Magistrats Européens pour la Democratie et les Libertés (MEDEL)

Apel o wsparcie finansowe dla kolegów z Turcji

Jeśli chciałbyś wesprzeć prześladowanych kolegów z Turcji i ich rodziny, proszę przekazać wpłatę przeznaczoną na sfinansowanie kosztów ich obrony i międzynarodowych obserwatorów na poniższe konto:
Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (**J4J**)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Międzynarodowy Wspólny Fundusz Pomocy Prawnej, Sędziowie dla Sędziów (**J4J**)

Statut stowarzyszenia
§ 2 (1) Cele Stowarzyszenia obejmują
(a) promocja wzajemnej pomocy prawnej dla politycznie prześladowanych sędziów;
(b) promocja międzynarodowego zrozumienia, szacunku dla demokratycznej reguły państwa prawa i praw człowieka, państwo prawa i obrona niezależności sędziowskiej.

MEDEL
Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés

CARTAS DO PODER JUDICIAL TURCO 2016 – 2017

[PT] INTRODUÇÃO

Quase três anos se passaram desde a tentativa de golpe de Estado na Turquia, em julho de 2016.
Desde as primeiras horas após a tentativa de golpe de estado, a MEDEL começou a receber informações preocupantes sobre a prisão de juízes e procuradores, sem quaisquer garantias processuais ou provas de apoio a essas prisões.
A MEDEL reagiu imediatamente, dizendo que era difícil entender como e porquê juízes e procuradores no exercício diário das suas funções judiciais poderiam estar envolvidos em tal evento e que só poderiam estar a ser detidos por causa da sua liberdade de julgamento e opinião.
Desde então, a repressão que atingiu juízes e procuradores (bem como advogados, jornalistas, professores, polícias, membros do Parlamento e mais de 100.000 funcionários públicos), acusados de estarem ligados à organização terrorista acusada pelo governo turco de ser responsável de tal crime, alcançou uma escala sem precedentes.
O que no início foi difícil de entender ficou claro: estávamos perante uma campanha orquestrada e premeditada, dirigida à destruição da independência do sistema judicial na Turquia.
O que o mundo estava a testemunhar não era nada mais do que uma purga dos Juízes e Procuradores que tiveram a coragem de falar livremente e lutar por uma Justiça realmente independente, o que foi feito com base numa lista que tinha sinais claros de ter sido preparada bem antes do Golpe de Estado: incluía nomes de magistrados falecidos e muitos dos tribunais mencionados já não correspondiam àqueles nos quais os magistrados exerciam funções. Todas as detenções, demissões e confisco de bens foram levadas a cabo sem julgamento e sem fundamentação das decisões. Quando interrogados, os nossos colegas só foram questionados sobre as suas preferências quanto às associações judiciais a que pertenciam e ao seu envolvimento nas eleições para o Conselho Judicial Turco.
A acrescer a isso, os Juízes e Procuradores demitidos foram substituídos por juízes e procuradores recém-nomeados, selecionados diretamente pelo governo de entre os membros do partido no poder, e não, como antes, por concurso público, com base em preparação jurídica e formação profissional específica.
A YARSAV, associação turca membro da MEDEL e da Associação Europeia de Juízes e a mais ativamente comprometida com os valores da independência do Poder Judicial e do Estado de Direito, foi de imediato administrativamente dissolvida.
Perante este cenário, a MEDEL e todas as outras associações de juízes e procuradores não puderam ficar em silêncio.
A MEDEL deliberou formalmente não reconhecer a decisão ilegítima do Governo turco de dissolver a YARSAV, de modo que ainda a considera membro pleno da MEDEL e os seus dirigentes como magistrados plenamente no ativo.
Juntamente com a *Associação Europeia de Juízes*, *a Associação Europeia de Juízes Administrativos* e a *Judges for Judges*, constituímos a *Plataforma para um Poder Judicial Independente na Turquia*, através da qual denunciámos a destruição do Estado de Direito na Turquia, apelando à imediata

libertação dos juízes e procuradores detidos e a uma avaliação independente do poder judicial na Turquia, com o envolvimento de observadores internacionais.
Com o passar do tempo, a comunidade internacional tornou-se cada vez mais consciente da deterioração da situação na Turquia. Em dezembro de 2016, a *Rede Europeia de Conselhos Judiciais* suspendeu o estatuto de observador do Conselho Superior Turco de Juízes e Procuradores, considerando que "*atualmente não cumpre os estatutos do ENCJ e já não é uma instituição independente do poder executivo e legislativo que possa assegurar a responsabilidade final pelo apoio ao judiciário na administração independente da justiça*".
Sob proposta da MEDEL (e também da AEJ), em outubro de 2017 a Assembleia Parlamentar do Conselho da Europa atribuiu a Murat Arslan, presidente da YARSAV, o Prémio Vaclav Havel de Direitos Humanos.
Entretanto, Murat Arslan foi condenado a 10 anos de prisão, após um processo que não respeitou os padrões mínimos de imparcialidade e garantias de defesa, com a audiência de testemunhas anónimas e a constante troca de juízes durante as sessões.
Durante estes anos, a MEDEL recebeu muitas mensagens de colegas, parentes e outros remetentes sobre o que aconteceu aos juízes e procuradores na Turquia, que costumavam ser profissionais respeitados, exercendo as suas funções, compartilhando pontos de vista e experiências e comprometidos com os valores da democracia, do Estado de Direito e da independência do Poder Judicial, bem como com os colegas e associações profissionais da Europa.
A MEDEL acredita que tais mensagens, que descrevem diretamente o que aconteceu a milhares de colegas, a forma como os processos se desenrolaram e as consequências destes, são uma importante fonte de informação vinda de dentro do judiciário turco sob ataque.
A MEDEL também acredita que essas mensagens, reunidas sem comentários e modificações (para além da garantia do seu anonimato), fornecem um testemunho impressionante da incrível celeridade do processo de destruição do Estado de Direito na Turquia. Quanto à sua edição, a MEDEL considerou adequado anonimizar as mensagens, por razões de segurança, conforme solicitado pelos remetentes.
Uma grande parte dessas mensagens continha notas e comentários muito elaborados, com o objetivo de sublinhar a ilegalidade das medidas adotadas durante o contra-golpe de Estado. E, para esse fim, elas citavam princípios gerais, bem como a jurisprudência do Tribunal Europeu dos Direitos do Homem. Era impossível reproduzir neste pequeno livro grande parte do conteúdo dessas cartas. De qualquer forma, citamos algumas delas como demonstração de quão profundamente tais regras e tais princípios estavam enraizados entre os advogados, os juízes e os procuradores turcos. Elas representam uma língua materna comum (Koiné) pertencente a cada um de nós. Através desta resenha, todos podem ter elementos adicionais para avaliar até que ponto o atropelo da legalidade chegou, num país com o qual a MEDEL mantinha relações duradouras de amizade e comprometimento comum com os princípios do Estado de Direito.
Com a contribuição das nossas associações, publicamos agora as cartas traduzidas em vários idiomas. A MEDEL espera que este testemunho contínuo seja um sinal de solidariedade e compromisso renovado com os valores centrais da justiça na Europa.
A luta que atualmente é travada por todos os corajosos Juízes, Procuradores e Advogados livres na Turquia deve ser vista como a luta de todos quantos, no mundo, permanecem comprometidos com os valores do Estado de Direito. É, portanto, uma luta comum, não apenas uma luta pelo povo turco. Enquanto um único Juiz ou Procurador Turco estiver preso por causa da sua luta por uma Justiça independente, nenhum juiz em qualquer outra parte da Europa pode sentir-se completamente livre e independente.
Como disse Murat Arslan no seu discurso de aceitação do Prémio Vaclav Havel de Direitos Humanos: "*Falo-vos a partir de uma prisão num país onde o estado de direito está suspenso, que se distancia dos valores democráticos, onde dissidentes são silenciados, defensores dos direitos humanos, jornalistas, pessoas pedindo paz, pessoas que gritam que as crianças não deveriam morrer são rotuladas como terroristas e são presas. (...) O preço que estamos a pagar acaba por aumentar a nossa fé nos dias vindouros, onde o Estado de Direito e a democracia serão interiorizados* ".
O Bureau da MEDEL

Nota dos editores

As cartas aqui publicadas foram recebidas pelo secretariado da Medel em Berlim, principalmente por meio de e-mails, a partir de 16 de julho de 2016. Quanto às primeiras cartas (de 16 de julho a 1 de agosto de 2016), manteve-se a data, a fim de mostrar como a situação estava a evoluir; nas subsequentes, a data foi deliberadamente omitida.
As cartas 1 a 13, 15 a 18, 27, 29 e 30 e de 34 a 37 foram enviadas por juízes e procuradores. As cartas 14, de 19 a 25, 28, 31 e 33, foram enviadas por esposas ou filhos de juízes ou procuradores. As cartas 26, 32 e 38 vêm de outras fontes.
Além de as anonimizar (excluindo, por exemplo, nomes, referências a famílias, cidades ou nomes de prisões, o que poderia levar à identificação dos remetentes), nenhuma outra intervenção editorial foi feita nas cartas.
As cartas foram escritas quase todas em inglês, por pessoas de outras línguas maternas; para aquelas escritas em turco, os editores diligenciaram pela sua tradução.

Edição
MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germany

CRONOLOGIA DOS ACONTECIMENTOS

15 de julho
22:30 – Um grupo de militares bloqueou a ponte.
23:45 – Uma declaração de Golpe de Estado Militar foi proclamada numa TV pública.
00:04 – O Presidente Erdogan faz uma declaração, acusando Fethullah Gulen de estar por trás do golpe militar, pedindo à população que ocupasse as ruas e resistisse ao golpe militar e dizendo que um procedimento judicial já tinha sido iniciado.
04:30 – O Procurador Geral de Ankara faz uma declaração, informando sobre detenções iminentes.
05:30 – Numa conferência de imprensa, o falhado golpe militar é descrito como um "presente vindo de Deus".
09:00 – 140 membros do Supremo Tribunal, 48 membros do Conselho de Estado, 2 membros do Tribunal Constitucional e 5 membros do Conselho Superior são presos; são emitidos mandados de detenção para 2745 juízes e procuradores.
14:00 – 2745 juízes e procuradores são suspensos pelo Conselho.
22:00 – A lista de magistrados suspensos é publicada na internet com vários erros: locais de exercício de funções desatualizados, juízes reformados, juízes já demitidos e até um procurador já falecido (Ahmet Bicer) constavam da lista.
21 de julho
É declarado o Estado de Emergência
24 de agosto
2847 juízes e procuradores exonerados sem qualquer direito de defesa (o total ultrapassa 4500), 2500 juízes estão na prisão, 600 dos quais em celas de dimensões mínimas.

CARTAS

[1 - 16/7/2016]
Caros colegas, parece ter havido uma tentativa séria de golpe. Como juiz e como cidadão consciente, inicialmente não é fácil dizer o que realmente está a acontecer. Apesar do facto de esta tentativa ser muito séria e organizada, falhou em 12 horas graças à reação de Erdoğan.
Desde o início, todos os representantes do governo e Erdoğan pareciam muito calmos e acusaram os Gulenistas desta tentativa de golpe. Todos os perpetradores foram apelidados de seguidores Gulenistas.
Erdoğan disse ontem, referindo-se a este evento, no qual centenas de cidadãos morreram e milhares ficaram feridos: "esta revolta é uma bênção de Allah, porque nos permitirá purgar as forças armadas".
Isso pode ser entendido...! Acho que não são necessárias mais explicações ...
De acordo com algumas notícias - agências oficiais, os nomes de alguns membros dissidentes do Conselho Superior de Juízes e Procuradores e os de alguns juízes do Supremo Tribunal, que já foram colocados na lista negra e declarados como Gulenistas, serão presos pelo Procurador-Geral de Ancara.
Tudo isso não é surpreendente, mesmo para nós! ... Esta notícia explicaria alguma coisa! e não é surpreendente ver novas ondas de prisões, despedimentos na administração, no judiciário e entre os militares.
Poderia ser a maior operação de limpeza de dissidentes realizada pelo governo ... em breve.
Para resumir, depois dessa fase, nada poderá nos surpreender ...
Tem havido muitas coisas que são muito estranhas ...
Vamos ver o que vai trazer ou tirar essa tentativa ...
A importância do vosso apoio certamente duplicará para nós ...

[2 - 16/7/2016]
A Segunda Câmara do Conselho Superior de Juízes e Procuradores suspendeu um total de 2.745 juízes e procuradores... Provavelmente alegando serem Gulenistas ...
A lista de juízes e procuradores suspensos ainda não foi divulgada...
No entanto, estou incluído na lista, alguns dizem que a polícia está a caminho para me prender a mim e à minha esposa. Adeus amigos

---

[3 - 16/7/2016]
Deixei os meus dois filhos (5 e 9 anos) com os meus sogros.
Ainda estou à espera que a polícia venha bater à minha porta.
Tão deprimente.
A minha esposa chora.

[4 - 16/7/2016]
Caros colegas,

Também eu serei despedido e detido. Não sei como explicar-vos isto. Eu só fiz o meu trabalho e critiquei o governo em relação aos desenvolvimentos no judiciário que são bem do vosso conhecimento.

Podemos não nos ver novamente. Obrigado pelo apoio que nos deram até agora.

Não teremos nenhuma oportunidade de nos comunicarmos.

[5 – 17/7/2016]
Ainda estou em casa, à espera.

X. foi preso há algumas horas. A única coisa que lhe disseram é que "você é membro de uma organização terrorista armada". Ele pediu mais informações e provas. Não lhe disseram mais nada, por isso invocou o direito de não prestar declarações. Agora vão fazer uma busca à sua casa.

[6 – 17/7/2016]
Queridos amigos, o nosso colega X. foi preso. A única razão que o juiz lhe comunicou foi o facto de o seu nome ser mencionado "na lista do Conselho Superior de Juízes e Procuradores".
É tudo.
Em duas outras cidades, os nossos colegas foram libertados com medidas de coação (proibição de ausência para o estrangeiro).

[7 – 18/7/2016]
A minha esposa e eu fomos presos.

[8 – 20/7/2016]
Fui libertado hoje, mas o que acontecerá a seguir não sei. Isto está a transformar-se numa caça às bruxas. O procurador tem o direito de recorrer para me prenderem de novo. Por isso, há a possibilidade de ser novamente preso
Por favor, informem todas as autoridades nos vossos países e na Europa. O estado do país está a piorar. Por favor continuem o bom trabalho. Precisamos da vossa ajuda, agora mais do que nunca. A minha família e a de S. estão destruídas. Nós fomos suspensos e já não somos magistrados.

[9 – Sem data]
Em primeiro lugar, há uma ordem que obriga à confidencialidade de todos os documentos relativos aos nossos processos. Isto significa que nenhum de nós pode tornar público qualquer documento, incluindo testemunhos, alegações, ordens judiciais, etc. Seria um crime e colocar-nos-ia em perigo.
Em segundo lugar, a lista foi preparada pelo Conselho Superior de Juízes e Procuradores (vocês podem ver os comentários públicos do Presidente do Conselho Superior). Afirma-se que o número de juízes pode ser reduzido ou aumentado. Ele também disse que a lista foi preparada em dois anos de trabalho.
Terceiro, o período de detenção varia de cidade para cidade. Em algumas cidades, durou 4 dias, noutras apenas um dia. No entanto, após a declaração do estado de emergência, o período de detenção pode durar até 60 dias. O governo anunciou estar a trabalhar nisso.
Em quarto lugar, ninguém pode entrar em contacto com os seus advogados, nem mesmo os detidos e presos.
Durante a minha detenção, apresentei uma petição ao Ministério da Justiça, invocando o direito a ver o meu advogado e que nenhuma restrição pode ser colocada a esse direito. Eu não tenho uma cópia da petição. Mesmo que a tivesse, não poderia enviá-la por causa da ordem de sigilo.

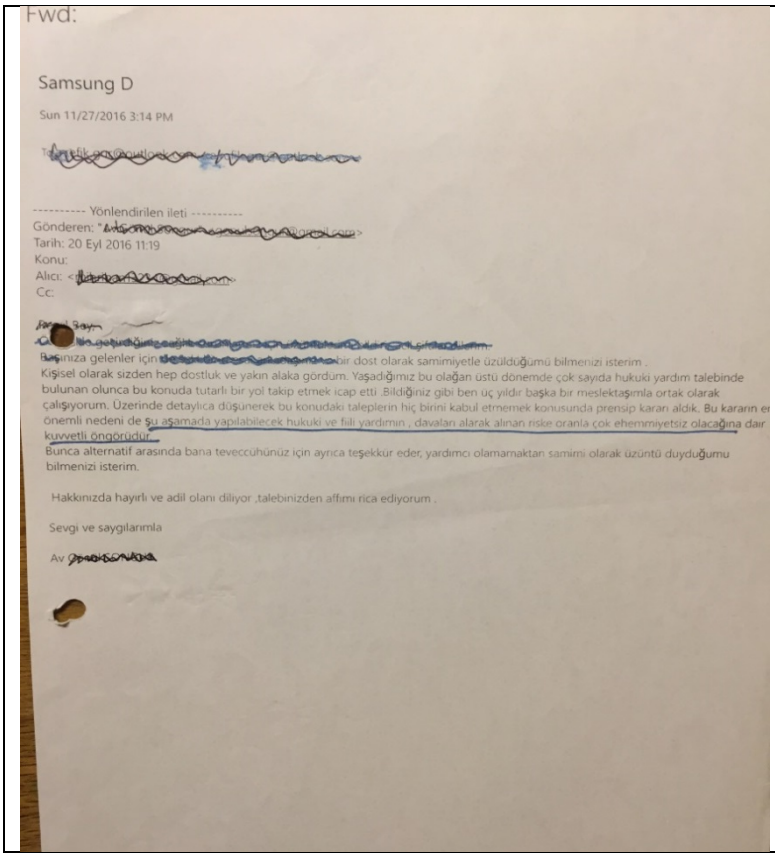

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Sayın

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın e
önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair
kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av.

Advogado X:
"Peço desculpa, não posso representá-lo. É muito arriscado e a minha assistência legal não iria alterar o veredicto"

Em quinto lugar, nenhuma das nossas famílias pode contactar-nos, seja na prisão ou num centro de detenção.
Sexto, o tempo está tão escuro. Ninguém se pode contactar, nem sequer famílias ou advogados. Portanto, não esperem nenhum documento da nossa parte. Tudo está fechado.
Agora os helicópteros sobrevoam as cidades por causa do estado de emergência.
O acesso à Internet pode ser restringido a qualquer momento porque o estado de emergência confere ao governo um poder muito amplo, incluindo o de suspender o exercício dos direitos humanos básicos.
Sétimo, não tentem entrar em contato com nenhuma pessoa competente na Turquia seja por quem for. Essa intervenção pode ser considerada um crime.

[10 – Sem data]
Estes links abaixo (...) mostram o nome dos juízes e procuradores que foram suspensos em 16 de julho de 2016.
Alguns deles estão detidos, alguns deles foram presos e colocados na prisão. A lista de suspensos é ao mesmo tempo uma lista dos detidos.
Assim, primeiro o Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) suspendeu os magistrados, depois os procuradores iniciaram a investigação e depois os Tribunais Criminais colocaram muitos deles na prisão. Só um está em liberdade. Todos os outros estão presos.
O link mostra que um procurador, o Sr. A. B., que morreu há dois meses, está na lista que indica os nomes dos magistrados que devem ser presos.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Cerca de seis horas após o início da tentativa de golpe, foi publicada na internet parte de uma lista de juízes prestes a ser detidos.

É óbvio que a lista foi preparada antes da tentativa de golpe. A lista de juízes adminstrativos e procuradores que serão detidos não apareceu nas notícias mas em grupos de whatsapp como o da YARSAV.

[11 – Sem data]
Caros colegas
Hoje, 2.847 juízes e magistrados do Ministério Público foram permanentemente demitidos da profissão. Não foi garantido o direito de defesa a nenhum dos juízes e procuradores. Isto quer dizer que todos os colegas foram exonerados sem a oportunidade de apresentarem qualquer defesa. Agora, os magistrados demitidos podem recorrer da decisão do Conselho Superior de Juízes e Procuradores, dirigindo-se ao Plenário do próprio Conselho. Depois de terem obtido uma decisão do seu recurso, os juízes demitidos têm o direito de recorrer para o Conselho de Estado (Supremo Tribunal Administrativo) no prazo de 60 dias.
Após a decisão final do Conselho de Estado, os juízes podem apresentar queixas sobre a violação dos direitos humanos no prazo de 30 dias diante do Tribunal Constitucional. Se a decisão ainda for negativa, podem recorrer para o TEDH no prazo de 6 meses.
Parece uma longa viagem, pelo menos 3 anos antes de poder recorrer ao TEDH.

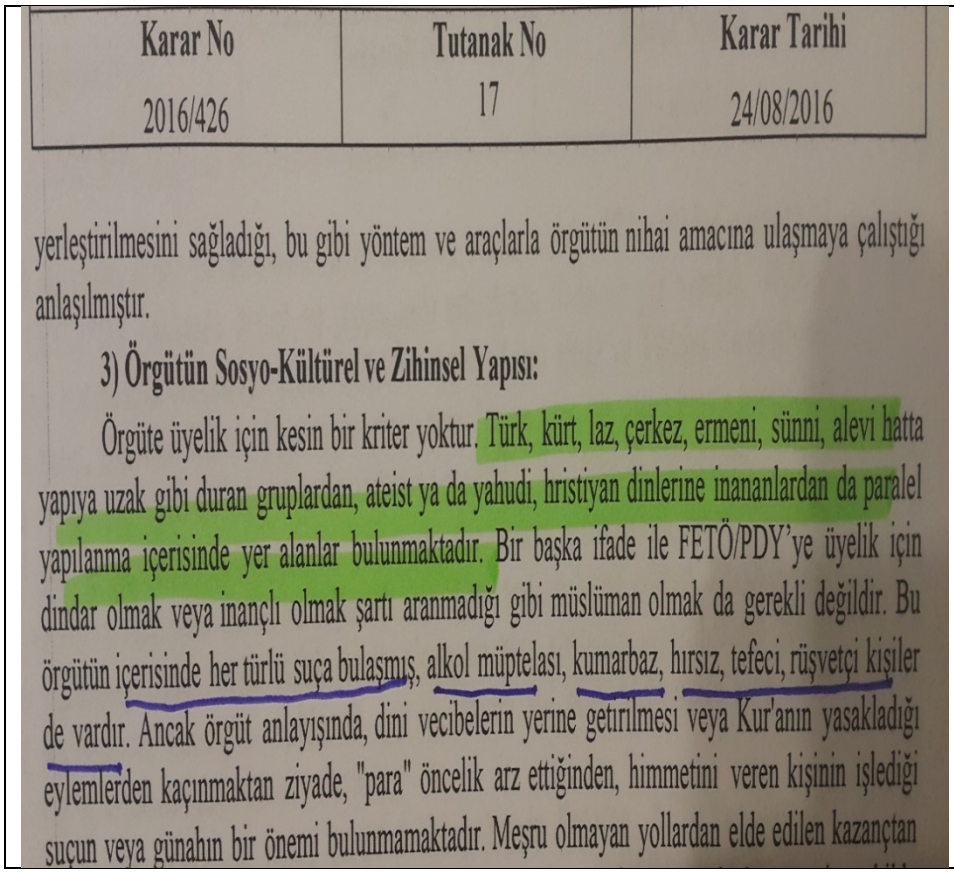

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

A decisão de 72 páginas do HSYK que ordena a demissão coletiva de 2.847 juízes e procuradores.

[12 – Sem data]
A primeira lei de emergência entra em vigor hoje. Estabelece o seguinte:
1. A duração da detenção / custódia é prorrogada até 30 dias.
2. Todos os funcionários públicos, incluindo juízes e procuradores, que aparecem na lista de suspeitos, serão demitidos sem qualquer procedimento disciplinar. A lei diz que "o apuramento de qualquer nível de ligação com a organização de Gülen" é suficiente para ser demitido. Não há necessidade de provas específicas, basta a "avaliação pelo poder executivo".
3. A associação YARSAV é dissolvida a partir de hoje, com base na lista anexa à lei de emergência. A YARSAV deixou de existir.
4. Os detidos ou presos podem não ter contacto com os seus advogados, se o tribunal assim o determinar.
5. As visitas de familiares são restringidas.
6. As conversas entre advogado de defesa e cliente serão gravadas. Se algo nessa conversa for considerado suspeito, o direito de reunir com um advogado pode ser retirado por decisão judicial.
7. Pessoas detidas ou presas terão direito a 10 minutos de conversas telefónicas com os seus familiares próximos em cada 15 dias (a lei anterior previa o direito a uma conversa semanal não apenas com familiares, mas também com um máximo de três outras pessoas, a indicar pelo detido).
8. Uma pessoa pode ser representada por um máximo de três advogados de defesa.
Fica ainda estabelecido que, para todas as instituições privadas que supostamente têm algum tipo de ligação a Gülen, a sua administração é assumida pelo governo. Mais ainda, todos os juízes e procuradores e outros funcionários públicos são demitidos sem qualquer procedimento disciplinar. Não é necessário esperar até ao final dos processos pendentes. Nada a dizer. Está quase no fim.
Por favor, espalhem o mais possível este e-mail sem o meu nome.

[13 – Sem data]
Nova situação do judiciário.

- Os juízes que libertarem detidos serão transferidos e poderão ser suspensos pelo Conselho Superior de Juízes e Procuradores.
- Nenhum juiz quer ser designado para "Sulh Ceza Hakimlikleri: Juiz Penal da Paz", responsável pelas medidas preventivas de detenção.
- Todos os juízes que não foram presos são ameaçados de serem colocados na lista a qualquer momento.
- Os juízes detidos têm contactos muito limitados (quase nenhuns) com as suas famílias e advogados.
- A maioria dos advogados não quer defender os juízes detidos / presos.
- Cidade XXX: no seu interrogatório, um juiz interrogou - sozinho - 37 juízes e magistrados do ministério público e não fez perguntas, mas depois prendeu todos dizendo: "Recebi ordens de Ancara". E na mesma cidade, os presos não podiam trocar de roupa, fazer as suas necessidades básicas ou comunicar com ninguém.
- Há um procurador A.B.: um dos nomes na lista. Ele morreu 57 dias antes do início das ordens de detenção em massa.

Noutra parte da lista, o nome da cidade em que os únicos colegas presos trabalham é indicado, mas a indicação não diz respeito aos lugares atuais, mas às cidades e tribunais onde eles trabalharam até há dois anos...
Tudo isso mostra que a lista estava pronta há pelo menos dois anos.
Situação atual em cargos públicos.
1. O Ministério da Educação demitiu 60.000 professores.
2. Ministério das Finanças - 2.000 pessoas demitidas.
3. Serviços Secretos - 100 pessoas.
4. Todos os juízes militares.
5. Quase 3.000 juízes e procuradores.
6. Nenhum funcionário de um escritório ou agência pública pode ir para o exterior.
7. Todos os diretores das universidades públicas e privadas estão desempregados. Foram forçados a renunciar e tiveram que o fazer hoje.
8. As carteiras profissionais de muitos jornalistas foram canceladas.
9. Alguns jornais foram retirados do mercado e a sua distribuição é proibida.
10. Um grande número de académicos foi demitido.
11. Milhares de polícias foram demitidos (cerca de 10.000)
12. 247 governadores foram demitidos.

O estado de emergência foi declarado hoje à noite. Quer dizer, todos os direitos humanos podem ser restringidos. Deveres públicos podem ser impostos a pessoas entre 18 e 60 anos. É possível o confisco de todos os bens que uma pessoa tenha.

[14 – Sem data]
RELATADO PELA ESPOSA:
(Juiz): detido e preso.
Após a detenção, ele pôde contactar a sua esposa pela primeira e última vez.
Eles conversaram ao telefone por alguns minutos.
Durante o interrogatório, ele foi questionado:
Durante a tentativa de golpe, com quem estava e sobre o que falou?
Em que escola se formou?
Que centro de formação (turco: Dershane) frequentou?
Participou na contagem de votos por ocasião das eleições do Conselho Superior de juízes e procuradores em 2014 ?
*Esteve no registo de contagem de cartas nas eleições para a nomeação do Conselho Superior da Magistratura**?***
O advogado do juiz não atende as chamadas, por medo.

[15 – Sem data]
Não há provas em nenhum dos nossos casos.
Eu descobri isso nos registos de colegas que estão presos comigo. Existe apenas uma lista.

Os procuradores do nosso processo dizem: "Eu tenho apenas uma lista e há uma ordem de sigilo, por isso não posso mostrar-vos mais nada".

[16 – Sem data]
Que centro de formação frequentou?
Na Turquia, para se matricular em qualquer tipo de universidade, você tem que fazer o "vestibular nacional".
Devido a deficiências no sistema escolar turco, principalmente / particularmente no ensino médio, para se preparar é necessário fazer ou completar sua formação nos Centros de Preparação para Exames. Existem cursos / aulas que preparam para o exame nacional, nestes "centros de preparação".
É muito difícil passar no exame nacional sem uma preparação oferecida pelos centros, legalmente estabelecidos pelo setor privado.
Bem, foi dito que alguns desses centros estavam próximos dos Gulenistas.
Ao fazer essa pergunta, a acusação quer saber se existe uma conexão entre si e Gülen.
Ironicamente: a maioria dos filhos de políticos atuais, incluindo os do presidente, foram preparados por esses centros educacionais.
Absurdamente, a maioria dos procuradores / juízes que ainda estão ao serviço hoje ou, talvez, até mesmo seus familiares, ensinaram nesses centros. E, muito provavelmente, estão tão assustados quando formulam essas perguntas aos juízes que estão presos, também por terem frequentado esses centros.
Você participou nas operações de contagem de votos nas eleições do Supremo Conselho do Judiciário em 2014? Você registou o resultado da contagem de votos?
Como se devem lembrar, durante as últimas eleições para o Conselho Superior, havia três listas principais de candidatos:
YARSAV.
A Associação da Unidade Judicial (pró-governo).
E uma lista que reuniu vários candidatos independentes (presumivelmente alguns dos candidatos independentes são próximos dos Gulenistas ou do movimento Gülen ou agora da organização terrorista).
Alguns magistrados tinham papéis e tarefas no processo eleitoral, como em qualquer procedimento eleitoral. Alguém tem de contar os votos.
Outros juízes e procuradores queriam observar o desenrolar das atividades eleitorais, aguardando nos tribunais. Este grupo de magistrados era bastante numeroso. Muitos juízes não confiavam uns nos outros e queriam proteger os seus votos, como em todas as outras eleições em diferentes aspetos das nossas vidas.
Porque é que os procuradores fazem esta pergunta?
Eles perguntam porque querem saber que candidatos ou grupos você tem apoiado.
Eles estão simplesmente a tentar descobrir que candidatos foram votados pelos seus colegas acusados hoje.
De acordo com o seu voto, eles determinarão que tipo de juiz você é (YARSAV, pró-governo ou independente).
É óbvio que se você votou na Associação da Unidade Judicial (pró-governo) e todos sabem, você está seguro. Nada lhe pode acontecer.
Eu não acredito que alguém da lista de 2.735 juízes seja membro da Associação de Unidade Judicial (pró-governo).
Eles protegem os seus membros dessa investigação. A atual administração do judiciário, os juízes e os procuradores que lidam com os nossos casos, são membros da Associação de Unidade Judicial.

[17 – 28/7/2016]
O Ministério Público de Ancara ordenou que todos os bens detidos pelos 3.049 juízes e procuradores sob investigação sejam confiscados a partir de hoje.
Não vá para o exterior, não trabalhe, não receba, não venda imóveis...
Nós não temos nada agora. Sem casa, sem carro, sem seguro para as crianças.
Sempre a piorar.

Está na hora de morrer.

[18 – 1/8/2016]
Caros colegas
Entre outras coisas ilegítimas, gostaria de mencionar uma clara violação da lei sobre o confisco e o seu enorme impacto nas nossas famílias.
Como se recordarão, a pedido do Ministério Público de Ancara, o Tribunal Criminal de Ancara (que, em violação dos princípios internacionais fundamentais, foi estabelecido pelo Governo, e qualquer recurso contra decisões tomadas por um destes tribunais especiais é examinado e decidido pelo mesmo tipo de tribunal, com um sistema de circuito fechado) ordenou o confisco de veículos, casas e ações / contas bancárias de juízes e procuradores, bloqueando esses ativos até ao final das investigações criminais.
Como sabem, os juízes suspensos do serviço recebem apenas metade dos seus salários e no caso de remoção permanente, o que é muito provável que aconteça em breve, eles não recebem mais nada (salário, subsídios, etc.).
Por causa do confisco, não podemos vender as nossas propriedades para salvar ou manter as nossas vidas. É uma punição brutal para os nossos filhos, esposas e outros membros da família. Somos inocentes até prova em contrário. Não há absolutamente nenhuma prova para confiscar as nossas propriedades.
O que diz a lei do confisco?
O artigo 128 do Código de Processo Penal da Turquia regula a "apreensão de bens imóveis, direitos e créditos" e estabelece textualmente:
Artigo 128 -
(1) Os seguintes bens pertencentes ao suspeito ou acusado podem ser apreendidos nos casos em que existam fortes motivos para suspeitar que eles tendem a mostrar que o crime sob investigação ou ação penal foi cometido e que foram obtidos com este crime;

a) imóveis,
b) Veículos terrestres, marítimos ou aéreos,
c) Todos os tipos de contas em bancos ou outras instituições financeiras,
d) Todos os tipos de direitos e créditos de pessoas singulares ou colectivas,
e) Documentos valiosos,
f) Ações de empresas,
g) Conteúdo dos cofres alugados,
h) Outros bens que lhe pertençam.

A apreensão também é permitida nos casos em que esses imóveis, direitos, créditos e outros valores de propriedade sejam mantidos em nome de outras pessoas que não o suspeito ou réu.
(2) As disposições do primeiro parágrafo aplicam-se exclusivamente aos crimes, tal como definido no Código Penal da Turquia;

1. Genocídio e crimes contra a humanidade (artigos 76, 77, 78).
2. Tráfico de migrantes e tráfico de seres humanos (artículos 79 e 80).
3. Roubo (artigos 141, 142).
10. Associação criminosa (artigo 220),
11. Fraude nos mercados públicos (artigo 236).
12. Fraude no cumprimento de obrigações (artigo 236),
13. Apropriação indevida (artigo 247).
14. Concussão (artigo 250)
15. Corrupção (artigo 252),
16. Crimes contra a segurança do Estado (artigos 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308).
17. Crimes de guerra armada (artigo 314.º) ou fornecimento de armas a essas organizações (artigo 315.º),
18. Crimes contra segredos de Estado e espionagem (artigos 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),

a) Contrabando de armas, conforme definido na Lei "Armas de Fogo e facas e outros instrumentos" (Artigo 12),
b) Apropriação indevida, tal como definida na legislação bancária (artigos 22.º, n.ºs 3 e 4);
c) As infracções definidas nas disposições da Lei de Luta contra o Contrabando, que implicam a pena de prisão,
d) Crimes, conforme definido nos artigos 68 e 74 da lei sobre a proteção dos valores culturais e naturais.
(3) Uma decisão de apreensão de um imóvel deve ser feita mediante inscrição no registo.
(4) Uma ordem de apreensão de veículos que operam em terra, mar e ar deve ser realizada através de inscrição no título onde estão registados.
(5) Uma ordem de apreensão de contas financeiras em bancos e outras instituições similares deve ser comunicada ao banco ou instituição financeira. A ordem também deve ser notificada ao banco ou instituição financeira separadamente. Os atos de disposição da conta bancária, destinados a tornar a ordem de apreensão ineficaz, que sejam realizados após a ordem ter sido emitida, são nulos.
(6) Uma ordem de apreensão de ações da empresa deve ser executada por notificação imediata à administração da empresa em questão e ao seu representante legal; comunicação semelhante deve ser dada ao representante legal da empresa em questão e ao da instituição financeira.
(7) A apreensão dos direitos e dos créditos deve ser feita mediante notificação imediata à pessoa singular ou colectiva em questão, através de meios técnicos de comunicação. A ordem também deve ser notificada à pessoa real ou jurídica separadamente.
(8) Nos casos em que houver violações das disposições sobre a apreensão, será aplicável o art. 289 do código penal turco sobre " abuso do poder de proteção".
(9) A apreensão prevista neste artigo só pode ser ordenada pelo juiz.

Em 21 de fevereiro de 2014, a referida lei foi alterada com o aditamento de novas disposições. De acordo com o novo artigo 128.º, a decisão de confisco só pode ser adotada pelo Supremo Tribunal Criminal, por decisão tomada por unanimidade. A nova disposição também estabelece que, antes de ordenar o confisco, o Tribunal Penal deve ter recebido um relatório de instituições competentes, como o Ministério das Finanças, o Conselho Regulador e a Inspeção Bancária.
Após a declaração do estado de emergência, entrou vigor o decreto de emergência n. 668, um ato com efeito vinculativo. O Artigo 3 / i do Decreto estabelece que o Tribunal Penal decide sobre o confisco sem a necessidade de um relatório. Em situações de urgência, os procuradores podem ordenar o confisco com um despacho sujeito a ratificação do juiz no prazo de 5 dias.
Como se viu nos artigos acima, tanto no Decreto de Emergência que tem força de lei, quanto no código de processo penal turco, deve haver fortes razões para suspeitar que eles tendem a mostrar que o delito foi praticado e que certos bens são obtidos graças a esse crime.
No processo contra nós, no entanto, o objeto de confisco é nossa propriedade, adquirida graças aos nossos salários, pagos pelo Estado. Informamos regularmente o Conselho Superior sobre os ativos que possuímos. Se temos bens cuja fonte não podemos explicar, este facto já é uma ofensa que está sujeita quer ao código penal, quer ao disciplinar.
O confisco é um uso arbitrário do poder e é ilegal, uma violação clara da lei. O confisco destruir-nos-á devido ao facto de sermos incapazes de vender as nossas propriedades para sobreviver nestes dias horríveis.
Na realidade, o governo já mostrou as suas intenções. Na semana passada, antes da ordem de confisco ter sido emitida, o ministro responsável pelas agências imobiliárias e outras agências de registo imobiliário anunciou publicamente que "dei uma ordem à agência de registo do território de não permitir qualquer transferência ou venda de bens relativos a pessoas sobre as quais recaiam suspeitas. Antes de qualquer transação ser concretizada, a polícia e o procurador devem fornecer informações."
Como pode ser entendido a partir destas declarações públicas, o Poder já decidiu quem é culpado e quem não é. Isso é completamente ultrajante. Somos julgados não apenas pelo judiciário, mas também pelo executivo.

[19 – Sem data]
O magistrado X. foi transferido para a província de X como juiz, depois de ter exercido funções na província de XX durante 2 anos.

Ele tinha lidado com processos por terrorismo e foi depois colocado na sua cidade natal. Quando pensava que iria começar a viver uma nova vida, foi preso sob a acusação de ter um vínculo com uma organização terrorista armada e de tentativa de golpe, sem qualquer prova ou factos concretos, pelos seus próprios colegas que apenas o interrogaram sobre em quem tinha votado nas eleições de 2014 para o Conselho Superior. A sua propriedade foi confiscada pelo governo turco e teve que abandonar a sua casa.

[20– Sem data]
Eu sou um rapaz turco de 17 anos. Quando o fracassado golpe de estado ocorreu na Turquia, eu estava na Europa com a minha família, em férias.
O meu pai "era" um procurador e a minha mãe "era" uma juíza. Voltamos à Turquia porque sabíamos que éramos inocentes, mas apesar do facto de que poderíamos ter ficado na Europa, os meus pais foram presos: para evitar que escapassem antes do julgamento.
As nossas contas bancárias e todas as nossas propriedades foram confiscadas pelo governo.
Os advogados são ameaçados pelo governo, por isso nenhum advogado aceita estes casos, mas ainda que aceitassem, nós não podemos pagar porque o governo levou o nosso dinheiro. Advogados nomeados pelo governo não ajudam em nada. As conversas entre os suspeitos e os advogados são gravadas e ouvidas.
Eles colocaram os meus pais numa cela de punição há um mês, sem qualquer motivo. Há 120 dias que não tenho qualquer tipo de comunicação com a minha mãe. Quando lhes perguntamos, não recebemos resposta ou somos informados de que as comunicações são proibidas. O meu pai e a minha mãe são co-réus e não há diferença entre os casos deles.
A minha mãe foi transferida para outra prisão na semana passada em I., que fica a 5 horas de nossa casa, e quando ligamos para a prisão e perguntamos se ainda era proibido entrarmos em contacto com ela, não recebemos nenhuma resposta.
Como eu disse antes, há 4 meses que não vejo a minha mãe. Isto é contra a lei em quaisquer circunstâncias.
Eu sou apenas um filho que quer ver a sua mãe, que tipo de perigo posso eu causar!

[21 – Sem data]
Eu sou um estudante turco na Faculdade de Direito da Universidade de Ankara.
Como resultado da fracassada tentativa de golpe na Turquia, em 15 de julho, o meu pai, que havia sido juiz, foi preso e expulso do seu emprego, embora não estivesse envolvido num golpe tão desastroso, como juiz honrado que serviu o seu país por muitos anos.
Depois de ouvir a acusação do seu envolvimento no golpe, juntamente com 140 outros colegas (somente os membros do Supremo Tribunal afetados são 140, enquanto o número total de juízes demitidos é de cerca de 4.000), o meu pai nem sequer tentou fugir e preferiu ficar em casa e esperar pela polícia.
A prisão fechada onde o meu pai foi detido é uma construção recente, com muitas deficiências, como aquecimento e sistemas de eletricidade e água incompletos, bem como insuficiências higiénicas. Em suma, as más condições da vida visam expor os prisioneiros ao colapso fisiológico e fazê-los - como única saída - confessar um crime que nunca cometeram.
Cerca de 140 ex-membros do Supremo Tribunal são mantidos em confinamento solitário nas mesmas condições que o meu pai.
Enquanto isso, o governo, aproveitando o estado de emergência que foi declarado na sequência da tentativa de golpe, continuou a prender jornalistas opositores, suprimindo a oposição e controlando todos os "meios de comunicação" no país, de acordo com suas políticas. Chegamos ao ponto em que pessoas, cidadãos comuns "culpados" de terem compartilhado opiniões políticas com os seus adversários através das suas contas de redes sociais, são presos diariamente.
Ao mesmo tempo, os relatos dos media e das redes sociais pró-governo rotulam os opositores políticos como traidores e ofendem-nos. Desta forma, visam criar uma atmosfera caótica e insegura onde prevalecem a discriminação e polarização contra nós.

Recentemente, o meu avô foi acusado de descarregar uma aplicação de texto de smartphone chamada "bylock". O avô foi libertado após 4 dias de detenção, e apenas por não conseguir usar um smartphone, por sofrer de uma deficiência nas pontas dos dedos.
No fundo, uma espada de Dâmocles pende sobre toda a minha família.
Enquanto isso, a minha mãe, que é doente oncológica desde 2008, teve que se submeter a quimioterapia devido a uma recaída, devida a estes tempos e eventos infelizes e stressantes que tem vivido recentemente. A minha mãe adquiriu o direito à aposentação precoce por causa da sua doença, mas apesar disso foi expulsa de seu emprego sem receber uma justificação, apenas com base no último decreto de "emergência" promulgado. Será, assim, privada do seu seguro, que é vital para pagar o seu tratamento médico, 100 dias após sua demissão.
A minha irmã, que acaba de concluir o seu estágio como advogada, enfrentou uma série de recusas em todas as suas tentativas de se candidatar a um emprego num escritório de advocacia, devido ao facto de ser filha de um preso acusado de estar envolvido numa tentativa de golpe.
Como pessoas respeitosas que vivem uma vida digna, as nossas vidas de repente viraram do avesso. Devido à falta de sentido de justiça e imparcialidade das autoridades judiciais turcas, entendemos informar-vos, como último recurso, enquanto pessoas são capazes de divulgar as nossas preocupações e as atrocidades a que somos sujeitos, tais como contínuas violações e perseguições.
Melhores cumprimentos.

[22 – Sem data]
Eu sou filha de um juiz do Supremo Tribunal. O meu pai serviu a justiça durante mais de 1X anos no Supremo Tribunal (Yargıtay), sendo juiz durante mais de 30 anos no total, na Turquia. Ele foi mantido na prisão durante mais de dois meses sem nenhuma acusação ou prova. Nunca teve qualquer ligação com qualquer comunidade religiosa, mas é acusado de ter um vínculo com um movimento religioso. Ele sempre foi um secularista leal. Durante anos, criticou o regime de Erdogan, ligado à corrupção do governo e destinado a atingir espíritos seculares. Ele decidiu sobre casos em que se revelou o fracasso do governo em controlar e suprimir o tráfico de drogas nas escolas.
Os juízes do Supremo Tribunal, como sabem, gozam de proteção institucional garantida pela Constituição. Para remover um juiz do Supremo Tribunal há um procedimento que deve ser seguido. Os métodos da sua remoção foram contrários à Constituição, mas também às normas internacionais. Como membros da sua família, temos provas bastante óbvias de que ele passou por um tratamento injusto, como falta de água potável e comida. Estou muito dececionada porque a comunidade internacional ignora essas ilegalidades.
Por favor, mostrem-me uma maneira de ajudar o meu pai. Eu sou uma adolescente no ensino médio. O meu pai era um juiz, ele era um juiz honrado e respeitado, foi muito bem sucedido no seu trabalho, depois de 6-7 anos na sua carreira, foi promovido a juiz de alto nível e após vários anos de serviço ele foi promovido novamente a juiz chefe inspetor, viajou muito. Depois de 15 de julho, a minha vida mudou completamente. O meu pai foi preso sob a acusação de ser membro de uma "organização terrorista”. Estou tentando entender o que meu pai fez. Porque é que essas pessoas não lhe deram a hipótese de se defender nos últimos quase 4 meses? Porque é que levaram todo o nosso dinheiro? Porque é que essas pessoas são tão más? Porque é que as pessoas não respeitam as outras pessoas da maneira correta? Porque é que ninguém nos escuta?

[23 – Sem data]
Sou médica. Sou casada com o procurador com 12 anos de antiguidade X e temos 2 filhos. Na noite de 15 de julho, o meu marido, os nossos filhos e eu estávamos em casa, como o meu marido disse durante o interrogatório. Ficamos apavorados quando vimos a tentativa de golpe na TV.
Na noite de 16 de julho, vi o nome do meu marido na lista de exoneração de juízes e procuradores.
Na manhã de 17 de julho, o meu marido recebeu uma ligação do tribunal Y. Depois desse telefonema, ele foi ao tribunal e foi preso no seu escritório. A partir daquele momento as nossas vidas ficaram viradas do avesso. Esta tentativa de golpe foi cometida por uma organização terrorista dentro das forças armadas turcas. Eu não entendo como o meu marido e os outros (cerca de 3.000) juízes e procuradores podem ter sido associados a essa tentativa repugnante, sem provas.

A polícia fez uma busca a nossa casa como se fôssemos criminosos, como se tivéssemos traído o nosso país, e ocorreu na ausência do ministério público. Após 4 dias de detenção, o meu marido foi levado a tribunal. O tribunal decidiu prendê-lo, com o argumento de ser membro de uma organização terrorista, sem provas.
Na noite de 20 de julho, o meu marido foi enviado para a prisão de segurança de X, uma prisão "fechada".
As notícias de "a pena de morte pode voltar" nos media e a situação do meu marido, apesar de não ser culpado, colocam-me numa condição psicológica indefinível.
Nem eu nem o nosso advogado fomos autorizados a contactar o meu marido de qualquer maneira durante os primeiros 10 dias.
As reclamações feitas pelo meu marido internamente e pelo nosso advogado no exterior foram todas rejeitadas. Nós fomos autorizados a contactar com ele apenas a partir do décimo dia de detenção.
O meu marido solicitou os textos do Decreto de Emergência, mas a administração da prisão rejeitou o seu pedido. Todos os bens dos 2.874 juízes e procuradores foram confiscados.
Foi-nos pedido que deixássemos a nossa casa no prazo de 15 dias após a notificação. O meu marido e os outros juízes e procuradores foram demitidos pelo Conselho Superior Judicial em 24 de agosto de 2016.
O meu marido está preso há 42 dias sem ter cometido nenhum crime. O meu marido foi estigmatizado pela sociedade pela sua profissão e o nosso direito de viver juntos foi-nos retirado. Isso é injusto e não temos a oportunidade de defender nossos direitos. O meu marido é um bom pai. Ele preocupa-se muito com os nossos filhos. Ele não está interessado em política. As coisas importantes na sua vida são a justiça e a família.
Eu sinto-me desesperada em todos os sentidos.

[24 – Sem data]
O meu marido era juiz em X. Em 16 de julho de 2016, enquanto estava a fazer o seu trabalho, foi suspenso do seu posto e, ao mesmo tempo, um mandado de detenção foi emitido contra ele. Quando vimos a decisão de detenção, ficamos chocados porque os seus 2.846 colegas estavam na mesma condição. Eu não consigo entender como podem saber que o meu marido é culpado de um golpe, quando apenas 12 horas se passaram desde o golpe.
O meu marido foi preso por dois dias, depois foi levado perante o procurador para interrogatório.
O procurador colocou-lhe estas questões:
Onde estava quando a tentativa de golpe começou?
Você conhece o FETÖ, você estudou em escolas administradas pelo FETÖ, os seus filhos estudaram lá, a sua esposa está associada ao FETÖ?
Você tem algum amigo associado ao FETÖ? Se você tem algum, diga-nos os seus nomes.
O meu marido disse que tinha provas de onde estava naquela noite. Mas o procurador não investigou.
O meu marido também disse que não tinha ligação com o FETÖ. Mas a sua prisão foi validada depois de uma audiência que durou apenas dez minutos.
Outra questão chocante é que eles trouxeram-nos num único grupo de 6-7 pessoas e interrogaram-nos durante apenas 3-4 minutos cada.
Isto não é contra a lei? O nosso advogado disse-nos que depois da audiência ouviu uma conversa telefónica do procurador que estava a realizar o interrogatório, que dizia: "não podemos prender ninguém com estas provas, só com a lista que veio de cima".
Não há provas do alegado crime do meu marido, mas ele foi preso em 20 de julho de 2016. Ele foi enviado para a prisão S. Nos primeiros quatro dias, não pudemos obter nenhuma informação sobre ele. Nós não sabíamos se ele ainda estava vivo ou se ele estava morto. Eu estava tão preocupada com ele. Eu não consegui dormir à noite. Depois desses quatro dias, pudemos ter informações sobre ele. Então as visitas começaram sem contacto físico. Embora 48 dias se tenham passado, ainda não podemos contactá-lo fisicamente. Eles geralmente permitem uma visita de "contacto" uma vez por mês. Não nos é permitida qualquer correspondência. O meu marido e os seus amigos escrevem petições da prisão, mas as suas petições não são enviadas. Eles não têm canetas ou papel disponível, por isso não podem escrever nada.
O meu marido viu o seu advogado apenas uma vez nos últimos 48 dias e durante a sua conversa, um guarda esteve a vigiá-los.

Eles não deduziram nenhuma acusação. Em X de julho de 2016, fui ao escritório do tribunal do meu marido para levar seus pertences pessoais. O seu nome tinha sido apagado e o seu escritório tinha sido revistado sem nenhum mandado. Eu mal consegui entrar no seu escritório, mas levei os seus pertences pessoais sob registo.
Na quarta-feira, 24 de agosto de 2016, o Conselho Superior da Magistratura demitiu o meu marido e 2.846 juízes e procuradores, através de uma única deliberação. Em 2 de setembro de 2016, mais juízes e procuradores foram demitidos. No total, 3.390 juízes e procuradores foram demitidos. Para muitos dos que foram demitidos, as suas esposas foram demitidas do trabalho por causa dos seus maridos. Muitos deles trabalham com base em licenças ou concessões. Eu sou professora e temo ser demitida. Por isso, envio este e-mail de um cyber-café e para vários endereços de e-mail.

[25 – Sem data]
Eu sou a esposa do procurador N. que agora está preso em X, na prisão de alta segurança de XX. O meu marido, enquanto procurador da cidade de B., foi preso após ser acusado de ser membro da organização terrorista FETÖ / PDY e pelo crime de tentar derrubar o governo.

Os mandados de detenção ou suspensão de funções, de expulsão ou afastamento do cargo de funcionários públicos não estão sujeitos a controlo judicial.

O equilíbrio entre acusação e defesa já não é respeitado e deteriorou-se fortemente contra a defesa; denúncias públicas de violência, ameaças e maus-tratos contra prisioneiros aumentam dramaticamente; restrições legais são colocadas contra a propriedade dessas pessoas ou as suas propriedades são ilegalmente apreendidas. Essas pessoas são privadas de muitas garantias estabelecidas na Constituição, em particular a liberdade de reivindicar direitos e o princípio do juiz natural.

Por outro lado, uma série de alterações às disposições relativas ao Conselho Superior de Juízes e Procuradores foi introduzida na nossa Constituição de 7 de maio de 2010; e como parte destas alterações, a composição do Conselho foi revista, em particular no que se refere à nomeação dos seus membros e à sua composição.

Através dessa revisão, o procedimento eleitoral adotado visava permitir que juízes e procuradores indicassem e elegessem membros do Conselho. Estas novas disposições legais, que também são consistentes com os princípios de um estado democrático de direito, infelizmente, na prática, levaram ao uso de práticas impróprias e ilegais por aqueles que venceram as eleições contra aqueles que as perderam.

Um vislumbre da história recente do Conselho Superior de Juízes e Procuradores, limitado apenas aos dois últimos anos, seria suficiente para compreender estes problemas. Um exame de como os membros da Associação de Unidade Judicial, que ganhou as últimas eleições, foram promovidos a lugares mais altos, e como aconteceu que os membros das outras associações, aqueles que perderam as eleições, foram removidos de seu cargo e título, tal exame seria suficiente para provar a validade desta suposição.

Sou de opinião que uma análise cuidadosa das decisões sobre a nomeação ou transferência de juízes e procuradores, tomadas antes e depois de investigações importantes, seria suficiente para confirmar a validade deste pressuposto. Eu também gostaria de expressar isso. Imediatamente após a tentativa de malicioso (!) Golpe de Estado em 15 de julho de 2016, o Conselho Superior de Juízes e Procuradores reuniu-se exatamente no dia seguinte ao golpe fracassado para examinar uma série de reclamações vindas de expoentes do poder político. Nessa reunião, o Conselho suspendeu mais de três mil juízes e procuradores, suspendendo a imunidade judicial desses juízes e procuradores garantida por lei,

tornando assim possível a sua investigação. Neste contexto, mais de dois mil juízes e procuradores foram demitidos pelo Conselho Superior, com referência à tentativa fracassada de golpe.

O meu marido foi preso ilegalmente.

1- Nenhuma menção é feita aos atos que são considerados como constituindo o(s) crime(s) em relação ao(s) qua(s) ele foi acusado: nem na decisão que ordenou a sua prisão, nem nas que a prorrogaram.
2- As razões para a necessidade de prendê-lo nunca são indicadas de maneira concreta e razoável, nem no mandado de detenção, nem nas decisões tomadas sobre a continuação da detenção. Se ele fosse libertado, não teria razão para fugir ou cometer um crime. Isso porque:
   a) Todos os seus bens foram apreendidos. Como parte dessas medidas impostas pelo governo, as suas contas bancárias estão bloqueadas e não estão disponíveis para uso e, portanto, não têm dinheiro.
   b) acredita firmemente que a investigação contra ele será concluída com uma decisão positiva e que ele será reintegrado na sua posição. Como resultado, ele não tem motivos para fugir ou escapar.
   c) O meu marido nunca tentou fugir antes de ser preso. Depois de ser convocado por telefone, ele prontamente foi ao local onde foi convidado para se apresentar. Apesar de tudo isso, no entanto, a análise foi feita antes que a decisão de o prender ou continuar a detenção fosse tomada, para aferir do risco de fuga. Por outro lado, ele afirma sempre "Eu não fugi nem vou fugir, porque sei e acredito que estou inocente e não cometi nenhum crime"
   d) Nem as autoridades judiciais nem as autoridades administrativas determinaram ou avaliaram a tentativa de fuga ou o risco de fuga e, mais importante ainda, o(s) motivo(s) para formar uma suspeita razoável nunca é(são) mencionado(s) nestas decisões.
3- A partir de um simples exame do depoimento prestado pelo meu marido no Ministério Público, é fácil entender que as questões colocadas não estavam diretamente relacionadas com as ações que foram denunciadas como constitutivas do(s) delito(s) dos quais ele foi acusado, mas estavam ligadas a questões relacionadas com a liberdade de pensamento e opinião.

Aqui estão algumas das perguntas:
- Em que escolas estudou?
- Onde morou enquanto estudava na universidade?
- Trabalhou ou atuou como representante de turma ou membro de um comité de álbum enquanto estudava na universidade?
- Em quem votou nas eleições para o Conselho Superior de Juízes e Procuradores?
- Já fez publicações nas redes sociais contra o governo?
- Já conversou com os seus amigos contra o governo?

Para coroar tudo isto, o meu marido foi demitido da profissão com base numa alegação completamente infundada e sem provas. Interrogatórios e investigações que foram iniciados muito antes de tomar posse e nos quais ele nunca esteve envolvido como procurador ou juiz foram apresentados como fundamento para a sua demissão. Apesar de todos deverem ser responsáveis pelos seus próprios atos e ações, de acordo com o princípio da responsabilidade criminal individual e da individualidade da punição, foi considerado responsável por atos e ações que alegadamente terão sido cometidos por terceiros.

[26 – Sem data]
X (Juíza) disse que durante o interrogatório, o procurador não tinha provas a não ser a lista à sua frente. Ela acredita que a lista e as perguntas vieram do governo central.
Durante o interrogatório foi-lhe perguntado:

- Durante a tentativa de golpe com quem você estava e sobre o que falou?
- Em que escola você se formou?
- Qual o centro de preparação para testes (em turco: Dershane) que frequentou?
- Você participou nas operações de contagem de votos nas eleições do Conselho Superior de Juízes e Procuradores em 2014?
- Você registou a contagem de votos?

Ela viu que havia uma longa lista de duas páginas à frente deles. Ela foi a única pessoa libertada naquele dia. O procurador disse-lhe que agora também ele está em perigo real, por causa da decisão que tomou. Ele disse que todos estavam a falar sobre uma nova lista de 1.500 nomes que tinha sido preparada e qualquer um poderia estar na lista a qualquer momento.

Ela disse ter visto alguns juízes que ordenaram a prisão de outros juízes a chorar após os interrogatórios.

[27 – Sem data]

Caros colegas,

Nós, 3500 juízes e procuradores, fomos demitidos sem julgamento e sem a possibilidade de nos defendermos, sob a acusação de termos participado no golpe! Isso não é tudo. O que o nosso país está a experimentar é um pesadelo pior do que a tentativa de golpe de 15 de julho.

Sem mostrar qualquer prova, fomos presos, algemados na presença e sob os olhos de nossos colegas, funcionários, membros de nossa família, nossos filhos. Fomos espancados, insultados, torturados e detidos, isolados. Marido e mulher foram presos ao mesmo tempo, com as crianças deixadas sozinhas. Por causa dessas situações, algumas das nossas crianças foram enviadas para o orfanato.

Colegas de trabalho que estavam grávidas abortaram devido a maus-tratos. Algumas delas tiveram partos prematuros.

Algumas afortunadas conseguiram ver-lhes reconhecido o direito de amamentar os seus filhos na prisão.

Este texto não é o cenário de um filme de terror. É a verdade nua! Este é um resumo do que aconteceu durante os últimos dois meses.

Podemos relatar cada evento em detalhes, pessoa por pessoa.

Este é atualmente o que pode ser chamado de genocídio na Turquia.

Porque paralelamente ao tratamento adotado contra nós, a nossa família também foi alvo, cônjuges e filhos são vítimas. Até os nossos cônjuges, até mesmo os nossos parentes, foram despedidos dos seus empregos. Os filhos de alguns de nós viram negado o acesso às escolas públicas. Todos os nossos bens, adquiridos graças aos nossos salários ; todas as nossas poupanças nos bancos foram confiscadas. Os nossos cartões de crédito foram bloqueados e as nossas famílias estão com fome.

Deve ser ainda mais denunciado que todas essas medidas repressivas foram adotadas sem qualquer prova. Nenhuma acusação nos foi notificada, nem mesmo os despachos que ordenaram a continuação da prisão preventiva. Muitos de nós nem sequer sabem os números dos processos e os nossos advogados também estão presos e temos dificuldade em encontrar advogados para nos representar.

Os juízes titulares dos nossos processos pendentes de julgamento são removidos de funções. Foram detidos 188 juízes dos tribunais superiores, 4 membros do Conselho Superior de Juízes e Procuradores e 2 membros do Tribunal Constitucional. Em suma, dentro do quadro de terror e terrorismo criado, os nossos direitos básicos, a presunção de inocência, o princípio de que a responsabilidade criminal é individual, são brutalmente violados.

O nosso único pedido é ter um julgamento justo, apesar da destruição das nossas vidas. Porque sabemos que não estamos envolvidos no golpe. Isto é conhecido pelas autoridades turcas. A razão para esta ferocidade é não sermos membros da associação pró-governo "Judgment Unity Platform", que é apoiada pelo governo e, como resultado, somos marcados e listados como adversários.

Tudo isso pode ser demonstrado de maneira detalhada. Por favor, entrem em contacto connosco. Procurem os meios para isso. Vocês vão perceber o quão horrível é a situação. Por favor, sigam os nossos processos a que estamos sujeitos: as fases de investigação e os processos. Para entrar em contacto com as autoridades e com nossos advogados, por favor, estudem os recursos que enviámos ao Tribunal Europeu dos Direitos do Homem.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Vocês vão perceber que não haverá julgamentos. 3500 juízes e procuradores estão presos, sem qualquer prova. Somos homens da lei e não líderes do golpe.
Condenamos e rejeitamos todo tipo de "golpe". Mas não podemos encontrar qualquer possibilidade de provar a nossa inocência, por causa do regime de horror e genocídio que existe no nosso país.
Vocês são as pessoas que nos podem dar a oportunidade de fazer as nossas vozes serem ouvidas a partir deste poço profundo.
P. S. Desde 21 de setembro de 2016 que continuo numa cela em isolamento, sem qualquer motivo. X (juiz preso).

[28 – Sem data]
O meu marido X, que foi magistrado do ministério público durante 16 anos, foi preso após o atroz golpe de Estado em 15 de julho. Soube da horrível tentativa de golpe de Estado por um telefonema do meu marido, que tinha sabido ao ver televisão na noite de 15 de julho. Naquele momento, o meu marido estava a trabalhar nos seus processos para julgamento que tinha trazido para casa do seu gabinete em Y, enquanto eu e a nossa família estávamos em YY.
Ficamos apavorados com as notícias na TV, como cidadãos de um país cuja história está cheia de golpes de estado.
Na noite de 16 de julho, vi o nome do meu marido no site do jornal Sabah, sob o título "Juízes e procuradores envolvidos no golpe de Estado".
Assim que o vi, saí para Y com minha família.
Na manhã de 17 de julho, fomos ao tribunal, depois de o meu marido receber uma notificação do Chefe do Ministério Público de 0 para comparecer.
E a partir daquele momento vi-me envolvida em incidentes que pela primeira vez na minha vida digo que gostaria que ninguém experimentasse. Estas são as perguntas que foram feitas:

- *Será que ele ou sua esposa ou seus irmãos já ficaram alojados numa casa ou dormitório pertencente a uma organização terrorista armada durante o seu "percurso educativo"?*
- *De que revistas eram assinantes ou tinham sido assinantes no passado?*
- *Tem dinheiro depositado no banco e com que bancos fez negócios no passado?*
- *A organização terrorista entrou em contacto com ele?*

- *Foi ele membro de uma assembleia de voto durante as últimas eleições para o Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK), foi observador ou usou uma câmara nessa ocasião?*
- *Quando se deu conta da tentativa de golpe?*

E apesar de todas as respostas a essas perguntas terem sido "não", foram emitidos contra ele mandados de busca e detenção, sob a acusação de ser membro de uma organização terrorista armada.
Em ambos os mandados, um apartamento onde morámos por um curto período de tempo há quinze meses atrás estava elencado como nosso local atual de residência.
Quando um mandado de busca foi emitido para o endereço certo, a busca da nossa casa ocorreu sem a presença de um procurador.
Durante a busca, foram apreendidos um computador fornecido pelo Estado, uma *pendrive* que continha arquivos de documentos emitidos pelo meu marido, um telefone que não funcionava, que agora fazia parte dos brinquedos da nossa filha, tendo deixado de usá-lo, e mais 3 CD's, incluindo aquele em que foram encontradas fotos nossas. Quando os dispositivos eletrónicos foram apreendidos, os polícias não nos deram cópias dos arquivos que lá estavam contidos.
Após um período de detenção nas salas de segurança do tribunal, foi emitido um mandado de prisão por pertencer a uma organização terrorista, contendo apenas os tipos de crime em abstrato, sem indicar factos concretos em que se traduziria sua pertença a uma organização terrorista: quando e como se tornou um membro, que atividades ele tinha desenvolvido para aquela organização armada e da mesma forma sem elencar as provas que demonstravam a sua intenção de abolir a ordem constitucional.
Eu sinto-me extremamente mal quando leio as acusações...
O meu marido foi enviado para a "prisão fechada" de Y a 20 de julho. Fiquei chocada com declarações populares de "Queremos a pena capital" a que responderam o presidente e os políticos com comentários como "O que vocês pedem será feito". Porque os nossos nomes foram relacionados com os das pessoas que cometeram a tentativa de golpe e isto caiu sobre nós apesar de estarmos inocentes, quando a pena capital regressar…
Caros membros [da Medel], nem nós nem o nosso advogado pudemos ter contacto com o meu marido nos primeiros dez dias.

- Todas as observações ou requerimentos que o meu marido e o seu advogado apresentaram foram rejeitadas;
- Pudemos fazer uma visita, e sem nenhum contato físico, somente após o décimo dia após a prisão;
- Só conseguimos obter procuração em 09.08.2016;
- Visitas com contacto físico são proibidas;
- Pudemos exercer o nosso direito de falar por telefone a cada 15 dias somente a partir de 18.8.2016;
- Qualquer troca de documentos durante as entrevistas com o advogado é proibida;
- As conversas com o defensor ocorrem na presença de um polícia e são gravadas em vídeo;
- O meu marido disse-me que os seus pedidos (e provavelmente os dos seus outros colegas presos), visando obter uma cópia do decreto que proclamou o estado de emergência, foram rejeitados pela administração penitenciária;
- No dia da minha primeira visita, fiquei a saber que as revistas de ciência e quebra-cabeças que eu entregara na prisão para o meu marido não lhe haviam sido entregues;
- Fiquei a saber pelo meu marido que os pedidos para obter cópias dos regulamentos e materiais para escrita e envelopes, que o meu marido - e provavelmente todos os juízes e procuradores detidos - haviam submetido à administração da prisão para redigir requerimentos, não foram levados em consideração;
- Tenho uma petição do meu marido que ele pretende apresentar ao Tribunal Europeu dos Direitos do Homem, mas não tenho certeza se será recebida.

Estou a tentar explicar minha situação a qualquer um em qualquer lugar, para fazer com que a minha voz seja ouvida a partir desta situação em que nem consigo respirar.

[29 – Sem data]
Caros colegas,
Como sabem, o Conselho Superior da Magistratura demitiu 2.847 juízes e procuradores em 24 de agosto de 2016 através da decisão n.º 2016/426.
O Conselho não deu o direito de defesa a nenhum dos muitos juízes e procuradores demitidos.
O Conselho decidiu sobre a demissão sem ouvir qualquer argumento ou observação dos muitos magistrados removidos.
O Conselho declara na sua decisão que, a partir do momento em que se considera que existe consistência / conexão e relação / ligação entre esses juízes e procuradores e o FETO / PDY, a demissão de tais juízes e procuradores é decidida por unanimidade, conforme o artigo 3 do decreto de emergência número 667.
Em particular, o Conselho não usou as palavras "membros da organização". O que quero dizer com isso: os 2.847 juízes e promotores são acusados de serem membros de organizações terroristas na atual investigação criminal. No entanto, o Conselho preferiu evitar o uso da palavra "membro". Em vez disso, ele pretendia usar as palavras "conexão, conjunção e / ou relacionamento".
Apesar desta escolha lexical no texto da decisão, o vice-presidente do Conselho, Mehmet Yilmaz, fez comentários públicos usando a palavra "membro" constantemente. Pelo contrário, ele foi um pouco mais longe em sua conta no Twitter, escrevendo que "foi decidido pelo plenário do Conselho que os 2.847 juízes e procuradores que eram membros da organização terrorista FETO foram todos demitidos".
Como chefe da administração judiciária, Mehmet Yilmaz já decidiu que 2.847 juízes são membros de uma organização terrorista.
E isso implica pelo menos 3 coisas:
1. uma clara violação do direito de não ser rotulado como criminoso, incluindo preconceito
2. pressão sobre os tribunais e procuradores em relação às investigações judiciais em curso
3. uma violação da presunção de inocência.
Vamos passar para a fundamentação da demissão em massa.
A decisão consiste de 61 páginas com comentários e fundamentos gerais. Nada pode ser encontrado que se refira a factos concretos atribuíveis a cada juiz da lista. Enumeram fundamentos genéricos para cada um de nós. Daí que ninguém saiba que fundamento se aplica a cada juiz.
Nomeadamente, ninguém sabe que acusação é dirigida a si próprio.
Estes são os fundamentos:
1. *Atividades na Academia de Justiça,*
2. Formação para acesso à profissão,
3. Frequência de um curso de inglês
4. Presença no estrangeiro para fins educativos,
5. Nomeações para gabinetes administrativos, tais como uma Direcção-Geral, superior hierárquico de magistrados no Ministério, um chefe de departamento no Ministério, em especial na Inspeção,
6. Observações e posições assumidas nas redes sociais,
7. Reclamações enviadas ao Conselho sobre esses juízes,
8. Casos de investigação disciplinar e criminal relativos a esses juízes,
9. Averiguações feitas nas localidades desses juízes,
10. Decisões tomadas pelos juízes em questão, relativas aos casos da organização FETO,
11. Relatórios do departamento de polícia,
12. As decisões dos juízes sobre a remoção de polícias que consideravam membros do FETO,
13. Informações sobre sua vida social,
14. Programas de comunicação usados pelos membros da organização,
15. A motivação das recentes ordens de detenção e o mandado de detenção relacionado com juízes,
16. Atas de interrogatório dos procuradores.
17. As declarações daqueles que confessaram.
Por exemplo, a decisão não diz nada sobre mim em particular. Eu só vi o meu nome na lista. Eu não sei qual das acusações acima referidas tenho de escolher.

[30 – Sem data]
Eu estava a trabalhar como juiz no Conselho de Estado, antes de ser suspenso da minha posição pela Segunda Câmara do Conselho Superior de Juízes e Procuradores ("HSYK"), antes de ser suspenso do meu cargo, como outros 2.744 juízes e procuradores, a partir de 16.07.2016. A tentativa de golpe ocorreu em 15/07/2016. Eu não apoiei nem ajudei os líderes golpistas e evidentemente sou contra eles.
Uma lista tão longa, preparada pela Assembleia do Conselho Superior, que se reuniu de manhã cedo, é um facto que comprova que essa decisão de suspensão de 2.745 juízes é a mera execução de uma decisão pré-existente. A eliminação de juízes independentes e imparciais. É isso que a decisão do Conselho pretendia. Eu ainda não conheço as razões da suspensão no meu caso, uma vez que a decisão acima mencionada ainda não me foi entregue.
Em 16.7.2016, o Gabinete do Procurador Geral de X emitiu um mandado de prisão, busca e apreensão contra mim de forma ilegal, porque viola claramente a disposição que estabelece a "garantia judicial" concedida aos juízes e procuradores. De acordo com as leis da República da Turquia, juízes e procuradores não podem ser mantidos em detenção nem presos, exceto em certas situações de facto, nomeadamente quando há uma situação de flagrante delito num crime grave. No entanto, o Procurador Geral A., violando a lei, escreveu na sua ordem de detenção que a tentativa de golpe continuava a constituir uma base para a existência do flagrante delito do crime, como se eu estivesse a participar na tentativa de golpe. Contudo, este fundamento não constava nem na decisão do procurador, nem na investigação do Tribunal Criminal de Paz após os procedimentos de detenção, apreensão e busca.
O alegado crime que foi indicado é a pertença ao FETO / PDY (Organização Terrorista Fetullahist), uma organização terrorista armada, tanto pelo Ministério Público como pelo Tribunal Criminal de Paz, mas sem qualquer referência a flagrante delito do crime.
Como se pode ver, demonstrou-se que o alegado crime não tem fundamento, porque é impossível defender a existência de flagrante delito no crime de pertença a uma associação terrorista.
Os nossos nomes foram divulgados à imprensa como juízes envolvidos no golpe, apesar do facto de essa circunstância não ter sido usada como fundamento para a demissão de funções decidida pelo Conselho Superior de Juízes e Procuradores. Revelar os nossos nomes é uma clara violação da regra de presunção de inocência garantida pela Convenção Europeia dos Direitos do Homem ("ECHR").
Práticas ilegais continuaram após as ordens de busca, apreensão e detenção. A lei número 2.802 sobre o estatuto dos juízes e procuradores, que afirma que a busca deve ocorrer na presença de um advogado e do Ministério Público, foi igualmente violada.
Além disso, os meus dispositivos eletrónicos foram apreendidos, em vez de serem copiados os dados neles contidos.
A ordem de busca e a ordem de detenção foram executadas em 19 de julho de 2016, três dias após a data da sua emissão. Até aquela data, esperei em minha casa sem qualquer tentativa de escapar.
Apesar de ser um juiz e de não haver perigo de fuga, nem qualquer tentativa de resistir à polícia, eu fui algemado com os meus braços atrás das costas e fui levado para o carro da polícia e da minha casa para a sede da polícia de A. sempre algemado com os braços atrás das costas. Tive que esperar durante mais de uma hora, de pé virado para a parede e algemado com as mãos atrás das costas, nas instalações da polícia.
Mais tarde, eu e 12 outros juízes e procuradores fomos levados para a cela, que tem capacidade para apenas quatro pessoas, com menos de 10 metros quadrados. Nem almofadas nem cobertores foram fornecidos e não fomos autorizados a utilizar a casa-de-banho à noite.
Durante todos esses acontecimentos, não me foi permitido falar com o meu advogado e a minha família não recebeu informações sobre a minha situação.
No dia seguinte, fui levado para o corredor da esquadra de polícia para levar a cabo as diligências necessárias para a minha condução a tribunal. Durante as 15 horas da minha permanência na cela, recebi apenas um pequeno pedaço de pão e duas pequenas fatias de queijo. Tivemos que esperar mais de uma hora e meia virados para uma parede e algemados com os nossos braços atrás das costas, juntamente com outros juízes e procuradores, na esquadra de polícia, antes de sermos levados ao tribunal.

Os eventos que ocorreram no tribunal foram uma vergonha total. Embora eu tenha sido levado ao tribunal por volta das 14h30 de 20 de julho de 2016, o procurador só fez o meu interrogatório por volta das 20h30. Fui forçado a esperar no corredor do tribunal com 149 outros juízes e procuradores, algemado e cercado por polícias empunhando armas de cano longo. Não recebemos nenhum alimento ou bebida durante a longa espera no tribunal.
O ministério público durante o meu interrogatório colocou questões muito pessoais que não estavam relacionadas com a acusação (em que escola você andou, você foi enviado para um estado estrangeiro pelo Conselho de Juízes e Procuradores, você nunca participou na comissão anual da "Academia de Justiça", etc.) e não se referiu a nenhuma prova concreta.
Eu e os outros 149 colegas fomos obrigados a esperar nas instalações do tribunal sem receber qualquer informação após os nossos interrogatórios, permanecendo algemados até as 2h da manhã.
Fomos então levados para a sala de orações do tribunal para passar a noite e esperamos, permanecendo algemados o tempo todo. O dia seguinte foi novamente uma vergonha. A 21 de julho de 2016, eu e os outros 149 colegas fomos forçados a esperar algemados no corredor do tribunal, cercados por polícias que usavam armas de cano longo, até as 22:00 para sermos interrogados por um juiz. Mais uma vez, não recebemos nenhum alimento ou bebida durante este período de tempo.
Fui preso pelo Tribunal de Paz de Competência Criminal com uma decisão tabelar, feita em 21.7.2016, que não se referia a nenhuma prova, documento ou informação, e sem que tivessem sido feitas perguntas sobre a acusação. O Tribunal não foi capaz de demonstrar que eu estava associado à organização terrorista acima mencionada e em que conduta se acreditava que a minha ajuda ou a ajuda à organização terrorista acima mencionada se tinha materializado.
Ainda estou preso na data em que escrevo esta petição.
Como se a decisão de prisão não fosse suficiente, a minha esposa e o meu filho também foram punidos através da apreensão de todos os meus bens (o meu carro, a conta bancária onde recebia e poupava o meu salário, cartões de crédito, etc.).
A suspensão do emprego, a apreensão de todos os meus bens, a revogação do meu passaporte e a prisão na ausência de perigo de fuga, através da violação da lei, mostram o processo ilegal que está a ser levado a cabo.
Mais tarde, fui expulso da minha profissão pela Assembleia Geral do HSYK sem que me tenha sido dada oportunidade de exercer o meu direito de defesa, um direito fundamental constitucional. A decisão de despedimento foi também tomada assumindo que eu estava associado ao FETO. No entanto, esta decisão – tal como a que ordenou a minha detenção - não apresentou provas relativas à acusação. Nas 60 páginas de decisão, na fundamentação, nem sequer é especificado o meu nome e não é fornecida uma explicação individual de como eu estaria associado ao FETO. 2841 juízes e procuradores foram demitidos nesta decisão única, sem uma explicação ou justificação individual.
Isso mostra que essa decisão visava eliminar milhares de juízes e procuradores de uma forma contrária ao Estado de Direito. É óbvio que o processo judicial e a decisão de demissão constituem uma ameaça para comprometer a jurisdição, que deve ser independente e imparcial. Sou de opinião que as sentenças que escrevi contrárias às administrações públicas recorrentes fizeram-me acabar na lista de despedimentos. No entanto, sempre fui honesto, independente e imparcial na defesa do Estado de Direito.

[31 – Sem data]
Sou a esposa de um magistrado do ministério público.
Após a abominável tentativa de golpe de 15 de julho, o meu marido foi suspenso e depois expulso da profissão. Posteriormente, o seu salário e todos os seus bens foram confiscados.
O meu marido combate o terrorismo há anos, com um pesado sacrifício pessoal, numa época em que os eventos terroristas eram tão generalizados e violentos. Eu nunca esqueci que um membro do Supremo Tribunal uma vez chamou o meu marido, precisamente em relação aos crescentes ataques terroristas e disse-lhe: "Meu querido irmão, quando olhamos para as notícias sobre atos terroristas, ficamos tão preocupados consigo que gostaríamos de lhe implorar que não saia sem uma arma para sua segurança". E o meu marido respondeu: "Meu querido colega, as minhas duas mãos seguram um lápis e escrevem, mas eu não sou capaz de disparar uma arma". Ele nunca usou a sua arma uma única vez, a arma fornecida pelo governo. Apesar de o meu marido ter lutado contra o terrorismo em

condições tão perigosas, infelizmente é nestes dias acusado de ser membro de uma organização terrorista.
Eu acho que estas acusações são inacreditáveis. Quase 3.500 juízes e procuradores, incluindo o meu marido, foram demitidos da profissão sob as mesmas acusações. Constitui mais de um quarto de todo o sistema judicial. Uma pessoa razoável não pode admitir que mais de um quarto dos magistrados de um país tenha um vínculo com uma organização terrorista.
Imediatamente depois de ter sido suspenso, soubemos que um mandado de detenção havia sido emitido contra ele e ele decidiu não se sujeitar a essas práticas insensíveis, ilegais e arbitrárias. Nunca mais tivemos notícias suas desde então. O meu filho pequeno pergunta-me por que não podemos viver juntos como uma família normal e onde seu pai está. O que posso dizer ao meu filho? Como posso sobreviver sozinha, como mulher? As pessoas ao nosso redor começaram a olhar para nós como se fossemos terroristas. Além disso, não sobrou ninguém ou quase ninguém para nos ajudar. Ele ganhou o seu salário com muito trabalho e o seu máximo esforço. Agora não podemos nem retirar o nosso dinheiro do banco. A sua família precisa do seu salário. Que circunstâncias injustas!!
Forçando a porta com a ajuda de um ferreiro e entrando sem um mandado, os polícias invadiram a minha casa para procurá-lo, enquanto eu estava fora. Quando cheguei a casa, encontrei-a num estado vergonhoso.
De acordo com as declarações dos meus vizinhos, os polícias que estavam a fazer a busca a minha casa, num determinado momento disseram que estavam com sede. E um dos meus vizinhos, que estava presente na busca, quis ir buscar um pouco de água ao frigorífico, mas os polícias recusaram-se a beber dizendo que "nada pode ser comido ou bebido nesta casa de terroristas, cuidado!!". Neste ponto, o meu vizinho levou água de sua casa. Todos os meus vizinhos, que estavam presentes na busca do nosso apartamento, foram testemunhas deste episódio. Eu quero perguntar a esses polícias que provas que demonstram que somos terroristas conseguiram obter. Esses tratamentos são tão degradantes que não podemos dormir à noite. Todos os membros da família estão com medo, receando que a nossa casa possa ser novamente invadida.
Em 18 de julho, fui ao tribunal para trazer os pertences do meu marido, mas fui tratada como um terrorista. No início, não me deixaram entrar, então eu disse-lhes que queria levar os pertences pessoais do meu marido. Uma hora mais tarde regressei ao tribunal. Tomando-me pelo braço, um polícia parou-me e disse-me que eu poderia entrar no escritório do meu marido, mas apenas sob seu controle. Impedi-o de continuar a levar-me pelo braço. Então subimos para encontrar o chefe daquele departamento. Ele disse-me que eu poderia levar itens pessoais do meu marido, mas sendo tudo gravado em vídeo e tendo apenas alguns minutos à minha disposição.
Enquanto passávamos pelo escritório, o polícia que me estava a acompanhar disse que o magistrado vice-chefe queria falar comigo ao telefone. Nós fomos ao seu escritório. Ele também me tratou como se eu fosse um terrorista. Ele disse-me que eu não poderia levar os pertences do meu marido até que a investigação estivesse concluída. Eu disse ok, mas eles impediram-me de deixar o tribunal.
Depois de esperar por um longo tempo nas instalações do tribunal, fui autorizada a sair de lá. Vergonhosamente, seguiram-me num carro até ao meu destino seguinte.
Fui exposta à pressão do procurador-chefe adjunto e dos seus polícias, que deveriam estar mais atentos ao respeito à lei e aos direitos humanos.
Até ontem, eu era a esposa de um magistrado reconhecido e honrado na sua profissão, mas hoje estou numa situação tão má que não consigo olhar para o rosto das pessoas. Quem irá explicar o trauma ao qual eu e a minha família estamos sujeitos?
Um mês depois, voltei ao tribunal para levantar os pertences do meu marido. Disseram-me que os tinham colocado numa caixa e que se eu quisesse, poderia ir buscá-los.
Eu levei-os para um táxi na presença de autoridades de segurança.
Quando estávamos a sair dali, o taxista parou, chamado por um apito. Os agentes de segurança disseram-me que o procurador ordenou que me apresentasse. Tirámos as coisas do táxi e subimos novamente, com o Procurador. Questionou-me ele próprio, como se eu fosse um terrorista. Finalmente, pude levar os nossos pertences e ir embora.
Desde então, polícias ainda vêm frequentemente a minha casa e fazem perguntas sobre o meu marido. Eles dizem aos meus vizinhos que o meu marido é um terrorista e que têm de ter cuidado com ele. Por outras palavras, eles estão a tentar fazer-nos perder a simpatia dos nossos vizinhos e isolar-nos.
Por favor, digam-me quem vai apagar essas experiências da minha memória?

Como podem essas feridas curar nos nossos corações?
Sem ter a oportunidade de se defender, o meu marido foi inicialmente suspenso e depois foi demitido. Eu gostaria fortemente de pôr um fim a essas injustiças e às dores do meu marido, da minha família e de todos os cônjuges desesperados que estão numa situação como a minha.

[32 – Sem data]
Apesar de ter trabalhado durante 3 anos na província de Y, X tinha completado a sua missão na região leste, foi nomeado para a província de YY como procurador em 2011. Desempenhou aqui funções de procurador excecionalmente competente em matéria de processos por terrorismo. Apesar de ter completado três anos, período de serviço obrigatório, permaneceu mais dois anos por sua vontade. Em 2015, no momento em que o processo de paz terminou e os atentados terroristas aumentaram drasticamente, apoiou os seus colegas jovens, recentemente nomeados. Após ter passado oito anos da sua vida profissional na região leste e sudeste em más condições e com sacrifício pessoal, foi nomeado para a província de YY. Simplesmente pensando que iria começar uma nova vida, foi detido e depois preso sob a acusação de ter uma ligação com uma organização terrorista armada e de tentar levar a cabo um golpe, sem quaisquer provas concretas e factos específicos, pelos seus colegas, não o reconhecendo, interrogando-o sobre quem tinha votado nas eleições para a HSYK, realizadas em 2014.

[33 – Sem data]
Sou a esposa do Juiz X, que trabalha para o Tribunal de Cassação. Ele tem mais de 20 anos de bem-sucedida experiência profissional como juiz. A 15 de julho, esteve a trabalhar no tribunal até às 17:30. Quando chegou em casa, começou a trabalhar no seu novo livro sobre direito penal. Foi um dia normal para nós. Tudo estava bem até noite dentro. Embora tivéssemos sabido da tentativa falhada de golpe de Estado pela TV como toda a gente, o meu marido é agora acusado de fazer parte do golpe militar. É uma alegação tão ridícula como eu nunca testemunhei na minha vida. Na sequência disso, o meu marido está agora preso na Prisão Y, o que arruinou completamente a minha vida.

Primeiro, passou 5 dias em interrogatório. Durante os cinco dias, não houve explicação por parte polícia sobre onde ele estava ou qual era a acusação.

Todos os nossos bens foram confiscados. Recebi uma mensagem do meu filho dizendo que o seu passaporte foi revogado, sem qualquer razão para além de ser filho de quem é.

Fiquei chocada quando vi o meu marido. Ele perdeu peso, olhou para mim tão cansado, e empalideceu. Tive a oportunidade de falar com ele apenas alguns minutos atrás das grades. Ele disse-me que durante o interrogatório, as condições eram simplesmente terríveis. Esperou para ser interrogado durante 5 dias num quarto terrível, com cerca de 30 pessoas, deitado no chão de cimento. Uma refeição era servida duas vezes por dia, apenas um pedaço de pão com geleia, nada fresco. Por causa da comida, estavam todos doentes. Foram muito maltratados para forçá-los a confessar. A intenção era mantê-lo até 30 dias, que são os limites máximos de detenção sob as regras de emergência. Mas foram informados de que uma delegação de direitos humanos iria fazer uma visita às instalações, por isso evacuaram as instalações para fazer manutenções, como pintura, etc.

Foi interrogado à pressa e preso, e depois enviado para a Prisão Y. Apesar de ser uma cela para apenas uma pessoa, ele estava com mais 6 pessoas. Por isso, tiveram que dormir um após o outro em turnos de 2 horas por dia. Não havia camas suficientes para todos. Havia apenas 2,5 horas de água quente por uma semana, o que tornava impossível todos tomarem banho. Embora a administração prisional não satisfizesse as necessidades básicas, como chinelos ou as toalhas estivessem desgastadas, não me permitiam levar-lhe algumas coisas. A prisão tem uma loja onde os presos podem fazer compras. Mas é muito caro, e não é fácil conseguir tudo o que ele quer. Ele deve pedir

primeiro, e tem que esperar muito tempo para conseguir. Às vezes levava um mês para conseguir um pedido simples.

Quando o visitei da última vez, infelizmente fiquei a saber que estava preso numa cela escura e pequena, sozinho durante dez dias, e creio que ele ainda lá estará. Trata-se de uma decisão totalmente arbitrária, tomada pela administração prisional sem o informar, nem a ele nem ao seu advogado. Apresentou tantas petições para perguntar qual foi a razão pela qual o prenderam, mas eles nunca responderam às suas petições. Ele resistiu, e muitas vezes pediu para ver o diretor da prisão. Finalmente, foi-lhe dito que foi preso por causa de um telefonema vindo do Ministério da Justiça. Jornais e livros são proibidos na sua cela. A cela está muito suja. Há dias em que é exposto a torturas psicológicas e mentais. As suas mãos estavam constantemente a tremer quando eu o vi. Olhou para mim física e psicologicamente exausto. Fiquei arrasada ao vê-lo assim.

Fiquei tão triste. Eu nunca o esqueço em nenhum momento da minha vida. Não é possível dormir quando me lembro que está nestas condições terríveis.

Eu reuni-me com o diretor geral das prisões no Ministério da Justiça. Perguntei a razão pela qual têm tratado meu marido assim e por que o colocaram na cela sozinho durante dias. Ele disse-me: "O seu marido não apoiou os candidatos pró-governo da Plataforma da União Judicial (YBP) nas eleições judiciais".

Eu disse que meu marido é inocente, ele não fez nada.

O meu marido ainda está na cela. É claramente ilegal. Não há nenhuma instância para a qual se possa recorrer. Todas as portas se fecham para mim, uma por uma. A única maneira de levantar a minha voz é escrevendo.

[34 – Sem data]

Sou um dos milhares de juízes que foram demitidos e detidos na sequência do golpe de Estado de 15 de julho de 2016 contra o Governo eleito da Turquia. Soube da tentativa de golpe militar em 15 de julho enquanto brincava com os meus filhos em casa. Condeno veementemente qualquer tentativa de derrubar a ordem democrática através de golpes militares. Os funcionários do Governo turco devem investigar os crimes cometidos durante a tentativa de golpe de Estado, incluindo o assassínio e os danos corporais, e responsabilizar os responsáveis. As autoridades devem conduzir esta investigação no pleno respeito dos direitos humanos, bem como dos princípios gerais do direito, tais como, entre outros, a presunção de inocência, a responsabilidade criminal individual e a punição, a não punição sem lei, a não retroatividade do direito penal, a segurança jurídica, o direito à defesa e a igualdade de armas. Servi o meu país durante 10 anos como juiz e nunca participei em quaisquer atividades ilegais. Fiz todos os concursos ao mais alto nível e fui nomeado para o posto de juiz de primeira classe pelo Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK). Com exceção desta investigação em curso, não fui acusado ou objeto de qualquer investigação. No dia 16 de julho, um dia após a tentativa de golpe, o Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) emitiu uma lista de 2.745 juízes e procuradores que deviam ser suspensos por serem suspeitos de serem "membros da Organização Terrorista Fethullahist / Estrutura Paralela do Estado (FETÖ/PYD)". Pergunto-me como é possível que tantos juízes e procuradores tenham sido suspensos apenas um dia após a tentativa de golpe. Deve ter havido uma lista pré-estabelecida, uma vez que alguns dos juízes/procuradores que faleceram mais

cedo ou se reformaram estavam surpreendentemente na lista. Esta lista pode ter sido pré-elaborada na sequência da eleição para o Conselho Superior de Juízes e Procuradores em 2014. De acordo com um decreto governamental de 23 de julho, juízes e procuradores "que se afira serem membros de organizações terroristas ou de uma estrutura, entidade ou grupos que realizam atividades que o Conselho Nacional de Segurança decidiu serem contra a segurança nacional ou que se apure como estando ligados ou em contato com eles" serão permanentemente demitidos das suas funções e proibidos permanentemente de exercer como juízes ou procuradores. Uma decisão judicial de 31 de julho congelou os bens de 3.048 juízes e procuradores sob investigação. O Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) demitiu-me definitivamente do meu cargo em 24 de agosto de 2016. O meu nome, juntamente com milhares de outros, foi publicado pelas autoridades no jornal oficial e em quase todos os meios de comunicação social em listas de juízes e procuradores demitidos por serem suspeitos de terrorismo. Nas sociedades democráticas, aplicam-se garantias especiais aos membros do poder judicial para defender a sua independência e imparcialidade. Se existirem razões sérias para pensar que agiram de forma incompatível com a sua função, a sua demissão deve ser sujeita ao mais rigoroso escrutínio e aos mais elevados requisitos probatórios. As decisões relevantes do Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) não cumpriam essas normas. Embora expondo longamente a ameaça colocada pelo FETÖ, incluindo exemplos anedóticos envolvendo juízes e procuradores, estas decisões incluíam na sua parte decisória apenas um raciocínio universal, estereotipado e não individualizado ao qual foram simplesmente anexadas duas listas de 2845 e 543 nomes. Os casos referidos na decisão não estavam relacionados comigo. De acordo com a Lei sobre os Juízes e Procuradores n.º. 2802, antes da aplicação de qualquer punição disciplinar, uma investigação tinha de ser realizada por um inspetor. No mínimo, as pessoas deverão poder ter acesso a provas contra elas e apresentar a sua defesa antes de ser tomada uma decisão. Os princípios da "objetividade" e da "imparcialidade" foram violados, uma vez que não podia defender-me perante as decisões relevantes do Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK). Apesar de ter solicitado provas de culpa individual, o Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) nem sequer me deu resposta. Em suma, o Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) despediu juízes e procuradores com base numa "avaliação" (e não num julgamento fundamentado) dos seus membros, sem observar qualquer das salvaguardas constitucionais ou legais destinadas a proteger os membros do sistema judicial. Quando soube que o Ministério Público de Ancara tinha emitido uma decisão de detenção de 2 740 magistrados do Ministério Público de Ancara, incluindo eu próprio, fui à polícia. Fui mantido sob custódia por 5 dias em condições muito más, e submetido a maus-tratos (não a tortura). 5 dias depois, fui detido sob a acusação de ser membro do FETÖ/PDY, sem ser observada qualquer das salvaguardas constitucionais ou legislativas (Lei n.º 2802 relativa aos Magistrados do Ministério Público) destinadas a proteger os membros do poder judicial. Durante a audiência, o juiz afirmou que eu era acusado de pertencer ao FETÖ/PDY, mas nem o juiz nem o procurador apresentaram qualquer prova. As decisões de me prender e deter foram tomadas simplesmente porque o meu nome constava da lista do Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK). O juiz e o procurador não apresentaram provas em tribunal para fundamentar qualquer alegada conduta criminosa da minha parte e a decisão de detenção não continha provas de culpa individual. Ao abrigo da legislação em matéria de direitos humanos, ao determinar se se deve manter alguém em prisão preventiva, os tribunais devem, no mínimo, dispor de provas suficientes para estabelecer uma suspeita razoável de que a pessoa cometeu um crime. Para justificar um período prolongado de detenção, os tribunais precisam de provas de factos específicos e circunstâncias pessoais relevantes relativamente ao acusado que justifiquem a detenção. O meu recurso contra as decisões de prisão e detenção também foi rejeitado, embora não houvesse provas de culpa individual. Por outro lado, a minha mulher, que trabalhava num ministério, também foi despedida definitivamente por decreto datado de 01.09.2016. Além disso, uma proibição vitalícia de trabalhar no setor público (que inclui o exercício de profissões

jurídicas), a anulação dos passaportes de todos os membros da minha família, o despejo da habitação pessoal e o congelamento dos meus bens criaram dificuldades desnecessárias e estigmatização para a minha família. Todos os meus bens foram confiscados, o que é também uma espécie de castigo não só para mim, mas também para a minha mulher e os nossos filhos. Por isso, perdemos todos os nossos rendimentos. Qualquer medida que trate os familiares de um suspeito também como potenciais suspeitos não deve existir numa sociedade democrática, mesmo durante um estado de emergência. Eu fui demitido e preso sem fundamento e tudo isso também criou dificuldades desnecessárias e vitimização não só para mim, mas também para minha esposa e nossos filhos. Os princípios gerais do direito, como a presunção de inocência, a responsabilidade criminal e punição individuais, a não punição sem lei, a não retroatividade da lei penal, a segurança jurídica, o direito à defesa, o direito a um julgamento justo e a igualdade de armas devem ser efetivos na Turquia.

[35 – Sem data]

Em 16/07/2016, por volta das 4 horas, enquanto a tentativa de golpe de Estado ainda estava em curso e não tinha sido reprimida, o Procurador-Geral Necip Iscimen, Adjunto do Gabinete do Procurador-Geral em Ancara, Gabinete dos Crimes contra a Ordem Constitucional, declarou ao canal Haberturk que tinha sido emitido um mandado de detenção contra alguns juízes, procuradores, membros do Supremo Tribunal, do Conselho de Estado e do Tribunal Constitucional. Uma vez que a tentativa de golpe de Estado ainda não tinha sido reprimida e que os culpados desta tentativa traiçoeira ainda não estavam totalmente identificados, é evidente que o mandado de detenção e suspensão do cargo visava diretamente os juízes e procuradores.
Tomei conhecimento das decisões do Gabinete de suspender juízes e magistrados do Ministério Público e de os colocar sob custódia em 16/07/2016 (2745 juízes e magistrados do Ministério Público). Quando cheguei à minha casa por volta das 18:00 horas e vi que a minha casa tinha sido alvo de buscas e a minha fechadura trocada, percebi que estava decidido que eu também deveria ser detido, pelo que fui pessoalmente à esquadra de Polícia e entreguei-me.
Fiquei detido na esquadra de Polícia durante 3 dias. Fiquei lá com 10 pessoas num quarto para 5, num ambiente quente e sem ar. Somente nos foi fornecida comida seca e tive alguns problemas, já que não havia casas-de-banho separadas para homem e mulher e só havia uma casa-de-banho. Só podia tomar banho com água fria. Esta situação é contrária ao artigo 93º do CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu) e ao artigo 25º do regulamento relativo à apreensão, detenção, investigação e prestação de declarações. As minhas mãos foram algemadas atrás das costas e ficaram feridas.
Contrariamente ao disposto no artigo 21º dos regulamentos acima mencionados, não me foi permitido ver membros da família ou o meu advogado durante a minha detenção.
A minha casa foi ilegalmente alvo de buscas na minha ausência. Uma vez que o Tribunal Penal de Paz emitiu o seu questionável mandado de busca "ad hoc" entre 16/07/2016 e 17/07/2016, o período legal de busca começou em 16/07/2016 às 00:00 e terminou às 23:59. Assim, embora a busca só pudesse ser realizada até ao início de 17/07/2016 às 00:00 horas, minha casa foi alvo de busca ilegalmente às 02:30 do dia 17/07/2016. A inviolabilidade do domicílio foi violada e meus bens foram apreendidos sem a minha aprovação.
Segundo o art. 88 da Lei n.º 2802 relativa aos Juízes e Procuradores, se os juízes ou procuradores não forem encontrados em flagrante delito de crime ao qual sejam aplicáveis penas graves, não podem ser detidos, não podem ser presos e revistados e as suas casas também não podem ser alvo de busca. Apesar desta disposição da lei, a minha culpa foi assumida antecipadamente, sem qualquer facto que demonstrasse flagrante delito; sem qualquer prova que causasse dúvida razoável ou forte suspeita criminal; e sem se basear em quaisquer dados substanciais. Assim, o mandado de detenção e busca emitido de acordo com os artigos 309-314 do TCK sobre membros de organizações terroristas não está de acordo com as regras de nenhum Estado de Direito.
De acordo com o artigo 119 do CMK (Código de Processo Penal), foi realizada uma busca irregular.

Contrariamente ao artigo 119/4 do CMK, um procurador não presidiu à busca.
Ao contrário do disposto no artigo 121 da CMK, não foi entregue uma cópia do mandado de busca a cada um dos participantes/presentes.
Ao contrário do disposto nos artigos 134/3-4-5 da CMK, durante a busca à casa, os meus ficheiros digitais foram apreendidos sem serem feitas cópias, permitindo assim a manipulação desses ficheiros e transformando-os em "provas ilegais".
Contrariamente ao artigo 127/3 do CMK, a apreensão dos bens não foi validada pelo procurador.
Contrariamente ao disposto no artigo 147º do CMK, durante a tomada de declarações pelo Ministério Público, as questões colocadas foram "sob forma genérica", relacionadas com a vida pessoal e destinadas a apurar ideias e opiniões pessoais, não tendo sido feita qualquer acusação criminal substancial, nem apresentada qualquer prova substancial.
Apesar de as declarações estarem a ser prestadas, foi especificado no relatório preliminar do HSYK (Conselho Superior de Juízes e Procuradores) que o interrogatório teve início, enquanto no relatório preliminar do Conselho de Supervisão foi dito que o interrogatório não constava do processo. No relatório preliminar do Conselho de Supervisão do Conselho Superior de Juízes e Procuradores foi apenas especificado que "o interrogatório para determinar a pertença a uma organização terrorista tinha começado". Por outro lado, o procurador já tinha concluído pela culpa por pertencer a uma organização terrorista e tentativa de golpe contra a ordem constitucional e eu fui detido por outro procurador sem que a minha declaração fosse tomada em absoluto.
Um método de interrogatório ilegal foi utilizado pelo Tribunal Penal de Paz no decurso do interrogatório. No dia 20/07/2016 por volta das 06:00 da manhã fomos retirados da prisão e, depois de termos recebido o relatório do médico e a defesa da acusação, passámos 20 horas à espera que o juiz iniciasse o interrogatório, por volta das 02:00 da manhã. Fomos obrigados a esperar sem dormir nem descansar em pequenos quartos sobrelotados e estávamos cansados quando fomos levados para o interrogatório, de modo a que o nosso direito de defesa fosse limitado..., a Proibição de Tortura ao abrigo do artigo 3º da Convenção Europeia dos Direitos do Homem foi violada.
O mandado de detenção emitido pelo juiz do Tribunal Penal de Paz é contrário à lei. Contrariamente ao artigo 309º do TCK, não foram especificados quaisquer atos que apontassem para a existência de flagrante delito em relação ao crime de tentativa de golpe de estado. De acordo com o artigo 101/2 do CMK, não foi apresentada qualquer prova substancial que implicasse uma suspeita razoável justificativa do mandado de detenção.
De acordo com o artigo 101/2-c da CMK, não foi demonstrado um único facto para justificar a medida de detenção ou para provar que tenham ocorrido quaisquer factos neste caso concreto.
De acordo com o artigo 107/2 da CMK, não foi prevista a possibilidade de informar pessoalmente as pessoas próximas sobre a detenção.
De acordo com o artigo 88º da Lei n.º 2902 dos Juízes e Procuradores, apesar de não terem sido encontrados indícios suficientes que apontassem para a aplicabilidade de uma pena pesada, foram emitidos mandados de detenção. O facto de não ter sido emitido o relatório de flagrante delito realça esta situação.
O mandado de detenção emitido contra mim violou a presunção de inocência ao afirmar: "juízes e procuradores públicos que são membros do FETÖ".
O juiz conduziu o interrogatório entre dois policias fortemente armados, contra o "princípio da publicidade".
O juiz que emitiu o mandado de busca e detenção e a juiz que emitiu o mandado de prisão contra mim são marido e mulher, portanto, o princípio da imparcialidade do juiz foi violado.
Um mandado de "suspensão preventiva e autorização para interrogatório" de juízes e procuradores é injusto e ilegal, uma vez que se baseia num relatório preliminar do Conselho de Supervisão do Conselho Superior de Juízes e Procuradores, que é considerado em si mesmo como uma instituição não operativa. O relatório preliminar não consta do processo do Ministério Público.
É evidente que, numa situação de risco de vida e sem um ambiente de trabalho adequado, seria fisicamente impossível, numa situação normal, recolher provas contra 2745 juízes e procuradores públicos de uma só vez e ligar estas provas a juízes ou procuradores num relatório preliminar datado de 16/07/2016, uma vez que seriam necessárias cerca de 260 horas para preparar as listas, mesmo que apenas 5 minutos em média fossem necessários para cada juiz ou procurador. A lista negra de juízes e procuradores contrária à lei é prévia. O procurador A. foi processado com base num relatório

preliminar descuidado e sem fundamento. Faleceu há alguns meses em consequência de um ataque cardíaco.
O Secretário-Geral Adjunto do Conselho Superior de Juízes e Procuradores partilhou, não através dos canais oficiais, mas na sua conta no Twitter "Estamos a Recolher Bastardos FETO", juntamente com uma tabela que mostra as Prisões de Crimes Graves. Isto foi depois re-tweetado por outro Assistente do Secretário-Geral. Isto mostra claramente que o Conselho Superior de Juízes e Procuradores, que deveria ser imparcial, objetivo, independente e atuar com base em provas, está a comportar-se subjetivamente e sem fundamento.
Mesmo que existissem algumas provas relacionadas com as alegadas acusações, os nomes de 2745 (mais tarde mais de 3700) juízes e procuradores foram revelados publicamente sem qualquer hesitação, conduzindo a danos irreversíveis e em massa para os acusados, tudo isto sem avaliar o seu trabalho profissional, a sua diligência, qualidade e quantidade do seu trabalho pendente e o seu estado civil. Assim, a base do interrogatório disciplinar e um dos princípios mais importantes do Processo Penal, "o princípio da responsabilidade criminal individual da punição", foi violado.
Não foram especificados os fundamentos materiais e jurídicos das pesadas sentenças, não foram recolhidas provas ilibatórias e a capacidade de recolher as provas ilibatórias foi-nos retirada pela decisão de prisão e encarceramento imediatos. Assim, a "Presunção de inocência", o "Direito ao recursos" e o "Direito a uma defesa efetiva" especificados no artigo 6º da CEDH foram todos restringidos, violando assim seriamente o "Direito a um julgamento justo".
Em 15/07/2016, imediatamente após a tentativa de golpe de Estado, realizou-se uma reunião da Assembleia Geral do Conselho Superior de Juízes e Procuradores. Em 16/07/2016, cinco membros principais escolhidos pelo Conselho Superior de Juízes e Procuradores foram suspensos num processo impróprio. O mandado de prisão preventiva foi emitido no mesmo dia. Foram detidos dois membros do Tribunal Constitucional, 140 membros do Supremo Tribunal e 48 membros do Conselho de Estado. Dois membros da assembleia escolhidos pela segunda câmara do Conselho Superior de Juízes e Procuradores e outros membros escolhidos pelo órgão executivo não foram capazes de levar a cabo a avaliação e a individualização dos casos e tomaram decisões subjetivas num ambiente caótico.
A lista com as informações sobre os cônjuges dos juízes e procuradores que foram suspensos e as suas informações profissionais foi publicada, não através dos canais oficiais do Conselho Superior de Juízes e Procuradores, mas através de sites na Internet, como "Adalet Gundemi" ou "Oda TV", e através de aplicações como o WhatsApp. Essas listas foram posteriormente confirmadas. Dessa forma, juízes, procuradores e suas famílias tornaram-se alvos públicos. Os cônjuges em serviço público também foram suspensos.
A presença de um depoimento: "Os membros do FETO devem ser todos erradicados", na página de Facebook do juiz que emitiu o mandado de detenção é contrária ao princípio da imparcialidade do juiz.
Como os juízes e procuradores não se puderam reunir com os seus advogados de defesa antes da emissão do mandado de prisão, o Direito à Defesa e a um Julgamento Justo especificado no artigo 6 do EHRC foram violados.
Durante a busca realizada à minha casa na minha ausência, não foram feitas cópias dos arquivos dos laptops e tablets apreendidos, permitindo assim a manipulação ilegal desses arquivos digitais.
Dezenas de polícias estavam a pressionar e interromper os acusados e os seus advogados de defesa no decorrer do interrogatório realizado pelo juiz de instrução, obstruindo assim qualquer defesa elaborada.
O mandado de captura e o mandado de suspensão tornaram-se um método para intimidar e reprimir juízes e procuradores, porque alguns juízes que libertaram suspeitos e alguns procuradores também, foram suspensos e levados sob custódia.
A gravidade da situação é ainda mais clara quando consideramos que alguns advogados de defesa também foram detidos.
O princípio da inviolabilidade do domicílio e do local de trabalho especificado no artigo 8º da CEDH foi violado com a emissão ilegal de mandados de busca em meu nome. O meu direito de propriedade especificado no artigo 1º do Protocolo Adicional nº 1 da CEDH foi violado com o mandado de suspensão emitido contra mim.
O meu direito de propriedade foi novamente violado quando os meus bens foram ilegalmente confiscados.

O método de passar da presunção à prova como regra do processo penal preliminar especificado no artigo 6º - Direito a um processo equitativo - da CEDH foi violado.
A minha liberdade física e intelectual foi restringida em resultado de um encarceramento ilegal, tendo sido e continuando a ser causados danos que não podem ser compensados. Assim, o meu Direito à Liberdade e Segurança especificado no artigo 5 da CEDH foi violado.
O Direito à Proibição da Tortura e Penas ou Tratamentos Desumanos e Degradantes e o meu Direito à Defesa especificados no artigo 3 da CEDH foram violados pelo uso de um Método de Interrogatório Ilegal.
Os requisitos para o Direito a um Julgamento Justo especificados no artigo 6 da Convenção Europeia dos Direitos Humanos, tais como: julgamento independente, julgamento imparcial, presunção de inocência, ser informado prontamente da natureza da acusação, ter tempo adequado para a preparação da defesa e o direito a uma sentença fundamentada foram violados.

[36 – Sem data]
Eu trabalhei como procurador durante seis anos na Turquia.
Após o golpe de 15 de julho de 2016, fui detido e posteriormente preso por suspeita de pertencer ou estar ligado ao "FETÖ / PDY (Organização Terrorista Fethullah / Estrutura Paralela do Estado) e pelo meu alegado envolvimento no fracassado golpe de estado de 15 de julho.
Estive preso durante mais de 8 meses sem prova ou suspeita razoável. Durante a minha prisão, o direito a um julgamento justo, o princípio da presunção de inocência e o princípio de que a responsabilidade penal é individual foram violados pelas decisões do procurador e do tribunal.
Os recursos internos contra a detenção são ineficazes porque as decisões de detenção e demissão não foram tomadas por tribunais independentes, mas por juízes que aplicaram as diretrizes do HSYK que não são independentes do poder executivo.
O decreto lei n. 667, adotado após o golpe fracassado, exonera de responsabilidade os funcionários pelas medidas tomadas durante o estado de emergência.
O Tribunal Europeu dos Direitos do Homem, entretanto, considerou que os recursos apresentados pelos juízes presos eram inadmissíveis, pois não tinham esgotado os recursos internos (acórdãos do caso Halil Sari / Turquia e do caso Mercan / Turquia de 2016).
Depois de ter sido detido, fui demitido, por força de uma decisão do Conselho Superior de Juízes e Procuradores, que de forma alguma teve em conta os princípios de independência e imunidade dos juízes especificados na Constituição da República da Turquia e as leis ordinárias que regulam o estatuto dos juízes e procuradores. Um total de 3.628 juízes foram demitidos das suas funções, com base no decreto-lei de emergência n. 667.
A decisão de demissão não foi individualizada e motivada com referência a provas verificáveis.
O Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) privou-me do direito de me defender pessoalmente. Além disso, os membros do HSYK que elaboraram a decisão de demissão não eram independentes do Executivo.
Por isso, a Rede Europeia de Conselhos Judiciais (ENCJ) decidiu suspender o estatuto de observador do HSYK em 8 de dezembro de 2016 após a demissão coletiva de juízes e procuradores. A ENCJ, na sua decisão, sublinhou que o HSYK já não é uma instituição independente do executivo.
Durante o período da minha prisão, as violações dos meus direitos e das minhas liberdades continuaram. Por exemplo, recorri contra a minha prisão (e também contra a decisão que prolongou a minha prisão) e solicitei a libertação muitas vezes.
Mas o "tribunal de primeira instância" (não um tribunal) rejeitou a maioria dos meus recursos com fundamentos insuficientes ou estereotipados. As decisões não me foram notificadas.
Algumas das medidas tomadas em conexão com a demissão de juízes também penalizaram injustamente membros das suas famílias, por exemplo, o despejo da casa de função e a retirada de passaportes a todos os membros da família.
Por último, o Decreto n.º 685 não prevê uma solução jurídica para a detenção ilegal de juízes e procuradores. Por outro lado, a solução introduzida no decreto-lei para os requerimentos apresentados aos tribunais contra tais procedimentos ilegais e despedimentos e cooperação com as autoridades turcas para encontrar uma solução para as violações de direitos *(v. original inglês)*

[37 – Sem data]
1. Sou cidadão da República da Turquia. Estava a trabalhar como membro do Supremo Tribunal. Mas agora sou um jurista que não pode usar o título ou a identificação de juiz, nem posso exercer a advocacia. Quero informá-los de como isto aconteceu e espalhar a voz de juízes e procuradores maltratados.

2. Durante os 30 anos da minha vida pública nunca discriminei ninguém com base no género, raça, língua, religião ou crença religiosa. Nunca estive sob investigação. Nunca fui alvo de nenhuma punição disciplinar. Não mantive ligações ou relacionamento com qualquer grupo político, partido, congregação, organização, etc. enquanto estava a exercer o cargo. Não agi em uníssono com qualquer formação dessa natureza, nem assumi qualquer atitude em relação a eles.

3. Em 2010 realizou-se um referendo constitucional na Turquia. Segundo ele, a maioria dos membros do Conselho Superior de Juízes e Procuradores (HSYK) deveria ser eleita pelos juízes e procuradores. A eleição foi convocada com uma lista criada para obter um consenso, de acordo com os pareceres do Ministro da Justiça da altura e dos funcionários do ministério.

4. Uma grande parte dos candidatos apoiados pelo ministério foram eleitos para o Conselho Superior de Juízes e Procuradores. Depois de o HSYK ter sido criado desta forma, o número de membros do Supremo Tribunal foi aumentado em 137 membros, de 250 para 387, e o número de membros do Conselho de Estado foi aumentado em 61 membros, de 95 para 156, de acordo com a Lei n.º 6110. Em 2011, o HSYK fez uma eleição para os lugares vagos e recém-criados.

5. Enquanto continuava a desempenhar as minhas funções nos tribunais superiores com grande dedicação, os funcionários públicos ficaram perturbados com certos interrogatórios e processos judiciais conduzidos por alguns juízes e procuradores no exercício das suas funções em tribunais de primeira instância em algumas províncias e distritos. Estes funcionários do governo visaram membros do judiciário em declarações com alegações de que os membros do judiciário estavam envolvidos em algumas ações ilegais.

6. A fim de neutralizar, pacificar e desativar os membros do judiciário cujas atividades, ideais, pensamentos e estilo de vida não eram aprovados, bem como o grupo que colaborou durante a eleição para o HSYK, antes das novas eleições para o HSYK o governo criou a Associação de Unidade Judicial (YBP) que incluía juízes e procuradores que compartilharam os pensamentos e ideias dos burocratas do ministério. Colaborou com eles. Os candidatos do YBP ganharam a eleição por causa da promessa de aumento salarial para juízes e procuradores (de facto, os salários aumentaram após a eleição) e devido ao apoio logístico e de transporte.

7. A primeira ação do HSYK depois de ter iniciado funções com o apoio ativo do governo foi a elaboração de listas de juízes e procuradores em funções nos tribunais de primeira instância que o HSYK acreditava não terem votado nos candidatos do YBP. Os locais de trabalho e as funções dos juízes e procuradores que acabaram nas listas de opositores foram alterados de acordo com numerosos decretos, sem qualquer razão real ou justa.

8. O Governo, por um lado, prosseguiu os seus esforços no sentido de alterar a composição e os membros dos Tribunais Superiores, visando aqueles que considerava não apreciarem a situação e não responderem bem às expectativas do Governo e, subsequentemente, neutralizar e libertar do seu cargo os opositores que se considerava terem opiniões diferentes. Para o efeito, aprovou a Lei n.º 6572 para aumentar o número de secções e membros do Supremo Tribunal e do Conselho de Estado, mesmo que

não houvesse necessidade real nem a infra-estrutura necessária para o apoiar. Com essa lei, o número de membros do Suprema Tribunal passou de 387 para 516, enquanto o número de membros do Conselho de Estado aumentou de 156 para 195. Após esta fase, de acordo com os desejos e expectativas do governo, novos membros foram escolhidos pelo HSYK e a estrutura dos Tribunais Superiores foi alterada. Mas o governo ainda não estava satisfeito: na sexta-feira, 1º de julho de 2016, sem que qualquer novo incidente fosse invocado ou qualquer justificação razoável e objetiva fosse dada, uma nova Lei número 6723 foi aprovada na Grande Assembleia Nacional Turca com o objetivo de substituir os membros dos Tribunais Superiores que se acreditava não terem dado o seu voto a chefes de secção apoiados pelo governo, que eram considerados opositores e cujo estilo de vida e visão de mundo não eram apreciados.

9. Enquanto este diploma ainda estava na Presidência aguardando promulgação, uma tentativa de golpe de Estado aconteceu na sexta-feira, 15 de julho de 2016. Apenas 3-5 horas após a tentativa de golpe, quando ainda não se sabia o que exatamente havia acontecido e quando os detalhes do evento ainda não tinham vieram à tona, foram feitas declarações sobre interrogatórios conduzidos pelos Procuradores da República de acordo com a solicitação e desejo do governo, como se o Supremo Tribunal e os seus membros, juízes e procuradores, tivessem preparado, apoiado, desejado e efetivamente participado no golpe.

10. Na primeira fase, foi decidido que 140 membros do Supremo Tribunal, 2 Chefes de Departamento do Supremo Tribunal, 48 membros do Supremo Tribunal, 2 membros do Tribunal Constitucional, 7 membros do Supremo Tribunal Militar, 2 membros do Supremo Tribunal Administrativo Militar e 2745 juízes e procuradores de primeira instância que foram colocados em listas de opositores e que seriam dispensados de suas funções em conformidade com a Lei nº 6723 deveriam ser revistados, detidos e presos.

11. Essas pessoas foram detidas sob acusações de tentativa de aniquilação ou alteração da ordem constitucional e de pertencerem a uma organização terrorista armada denominada Organização Terrorista Fethullah, Construção de um Estado Paralelo (FETÖ/PDY), apesar de não terem sido encontradas provas substanciais que sustentassem essa acusação, de não terem sido tomadas declarações de defesa, de ter sido violada a presunção de inocência e o princípio da responsabilidade penal individual e de não ter sido emitida uma decisão judicial clara. Uma parte deles foi libertada sob a aplicação de medidas de coação. Depois disso, foram tomadas decisões adicionais para a prisão de 678, 189, 203 e 192 pessoas, num total de 1262 pessoas. Mais de 4000 membros do Supremo Tribunal de Justiça, Juízes e Procuradores foram temporariamente dispensados das suas funções. Milhares de juízes e procuradores, membros dos tribunais superiores e membros do HSYK e do Tribunal Constitucional foram expulsos dos edifícios onde viviam. A primeira metade do salário foi paga. Depois, o salário não foi pago de todo. Entretanto, passaram oito meses, mas ainda não foi deduzida qualquer acusação criminal oficial.

12. Depois disso, foi decidido que estes juízes e magistrados do Ministério Público (escolhidos) pelo HSYK e membros do Supremo Tribunal de Justiça nomeados para tribunais de grau inferior nos termos da Lei n.º 6723 deveriam ser demitidos das suas funções. No decreto promulgado com base no estado de emergência, foi decidido que "sem esperar pela sentença condenatória, deixarão de trabalhar no serviço público, não serão direta ou indiretamente admitidos ao serviço; serão destituídos das suas funções, não serão reempregados em cargos que estavam a exercer; serão despejados de alojamentos públicos ou edifícios em que residam no prazo de quinze dias, não poderão utilizar títulos e nomes profissionais como chefe ou membro do Supremo Tribunal de Justiça, juiz ou procurador, e não poderão usufruir de direitos relacionados com esses títulos e nomes profissionais".

13. Os passaportes destes juízes, magistrados do Ministério Público e seus cônjuges foram cancelados. As suas armas registadas foram apreendidas. Os seus bens e contas bancárias foram apreendidos como medida cautelar.

14. Porque os apoiantes do poder nos meios de comunicação social manipulam a opinião pública, devido à atmosfera criada quando o governo anunciou o estado de emergência, e devido ao comportamento e atitude discriminatórios e repressivos do HSYK, que se comporta como se fosse uma instituição diretamente ligada ao governo, os procuradores e juízes que estão a conduzir a investigação da tentativa de golpe de Estado estão preocupados que também eles possam sofrer as mesmas consequências, pelo que avaliam os seus colegas sob investigação como traidores e inimigos do Estado e não se abstêm de adotar as medidas e veredictos mais graves.

15. Quando a Lei nº 6723 foi aprovada na Grande Assembleia Nacional Turca, eu estava a cumprir o meu dever como membro do Supremo Tribunal. Na segunda-feira, 11 de julho de 2016, um grupo de 21 membros do Supremo Tribunal e do Conselho de Estado reuniu-se em frente ao prédio do Supremo Tribunal. De acordo com o artigo 25 "Liberdade de pensamento e opinião" e o artigo 26 "Liberdade de expressão e difusão do pensamento" da Constituição da República da Turquia e abrangidos pelo âmbito da Convenção Europeia dos Direitos do Homem, foi proferida uma declaração livre de qualquer elemento criminoso contra a Lei n.º 6723. Esta declaração apareceu amplamente em diferentes meios de comunicação social, organizações de radiodifusão e sítios Internet.

16. Um dia depois desse evento, apareceram notícias sob o título "Uma investigação foi iniciada contra 21 membros do Supremo Tribunal e do Conselho de Estado reunidos para protestar contra a nova lei que alterava a estrutura dos tribunais superiores" em meios de comunicação e organizações de radiodifusão.

17. Nessas condições, parecia improvável que eu fosse escolhido novamente como membro do Supremo Tribunal. Por essa razão, decidi aposentar-me.

18. A Lei n.º 6723 entrou em vigor com a sua publicação no Diário da República, datada de 23/7/2016. Com esta lei, todos os membros dos dois tribunais superiores (Supremo Tribunal e Conselho de Estado) foram demitidos das suas funções em conformidade com os artigos temporários acrescentados às leis do Supremo Tribunal e do Conselho de Estado. No prazo de 2 dias a partir de 23/7/2016, quando a Lei entrou em vigor, 75 membros do Conselho de Estado e 267 membros do Supremo Tribunal foram reintegrados pelo Conselho Superior de Juízes e Procuradores. Os restantes foram colocados em tribunais de primeira instância, tribunais de instrução ou no Ministério Público.

19. Não recebi nenhuma notificação (oficial) dando conta da minha colocação. Assim, não podia apresentar um pedido de "reexame" da minha colocação, nem podia reclamar para a Assembleia Geral.

20. A minha colocação no Supremo Tribunal foi eliminada por lei, e o meu direito a um recurso também me foi retirado. O meu direito de acesso aos tribunais foi violado. Por esta razão, apresentei um recurso diretamente ao Tribunal Europeu dos Direitos do Homem.

21. De acordo com a nossa Constituição e com as disposições da Lei dos Juízes e Procuradores, não é possível "infligir uma sanção disciplinar aos funcionários públicos sem lhes conferir o direito de se defenderem". De acordo com a Convenção Europeia dos Direitos do Homem, uma pessoa acusada de um delito tem direito de defesa. O direito de defesa é um direito universal.

22. De facto, sou obrigado a provar minha inocência. Por outras palavras, estou a tentar provar a minha inocência mesmo não sendo acusado de nenhum crime em particular. É difícil, mesmo impossível, provar que algo não existe. É muito mais fácil provar que algo existe. Se eu cometi alguma ofensa, ela precisa de ser provada.

23. A presunção de inocência é garantida nos termos do artigo 38º e do artigo 15º, nº 2 da nossa Constituição, tal como é reconhecida como princípio universal nos termos do artigo 6º, nº 2 da Convenção para a Proteção dos Direitos do Homem e das Liberdades Fundamentais. Assim, "Ninguém pode ser considerado culpado até que essa culpa seja confirmada por uma decisão judicial".

24. Publicar o meu nome no Diário da República como membro da organização FETÖ/PDY e exonerar-me de funções públicas sem qualquer decisão judicial transitada em julgado, sem reconhecer a presunção de inocência, sem reconhecer o direito de defesa, sem dar qualquer fundamento ou recorrer a qualquer prova para explicar a minha ligação a esta organização é uma grave violação dos direitos humanos. Além disso, declarar "comprovadamente culpado de ter ligações com a organização FETÖ/PDY" na fundamentação da decisão equivale a ter o tribunal/julgamento substituído pela Assembleia Geral do HSYK. Considerando que, de acordo com o artigo 9º da nossa Constituição, "o poder judicial é exercido por tribunais independentes em nome da nação turca".

25. A Assembleia Geral da HSYK redigiu uma fundamentação coletiva de 60 páginas com a decisão de despedimento de 2847 pessoas. Escrever desta forma uma justificação sobre o assunto envolvendo pesadas sanções, como o despedimento, viola o direito à segurança jurídica.

26. De acordo com o princípio universal da responsabilidade criminal individual, não é possível punir uma pessoa devido a uma infração cometida por outra pessoa. Ninguém pode ser responsabilizado pelas ações de outra pessoa. Todos devem ser responsabilizados pelas suas próprias ações. Apesar disso, o meu cônjuge que estava a trabalhar como assistente médico foi temporariamente suspensa porque eu fui detido e demitido de funções públicas. Depois disso, ela foi demitida de funções públicas de acordo com o decreto promulgado sob o estado de emergência.

27. Isto também não foi suficiente para o HSYK, porque fui demitido da função pública e o meu filho também foi demitido da função pública.

28. Uma vez que o motivo da demissão do serviço oficial está registado na base de dados das instituições de segurança social como "OHAL/KHK" (Decreto promulgado pela Ordem de Estado de Emergência (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi), podemos dizer que estas pessoas estão a ser marcadas e estigmatizadas. Quando eu me candidatar a qualquer emprego, o empregador recusar-se-á a empregar-me, quando considerar esta situação, e eu ficarei desempregado. Isto fará com que eu e a minha família enfrentemos a morte civil. Esta estigmatização não ficará limitada a mim mesmo, afetará o futuro dos meus filhos e, consequentemente, influenciará todos os membros da minha família.

29. Não é razoável, lógico nem compatível com o Estado de Direito que um Gabinete Ministerial ou um Órgão Legislativo exerçam a autoridade judicial, substituindo-se assim a um Órgão Judicial, proferindo um veredicto como se houvesse um veredicto de condenação claro a ser dado; e responsabilizem os membros do judiciário por uma tentativa vil de golpe de estado no dia 15 de julho.

30. A decisão de demissão tomada pela Assembleia Geral do HSYK foi publicada no Jornal Oficial em 25/8/2016. Nos termos do artigo 33.º da Lei n.º 6087, apresentei atempadamente o meu pedido de reapreciação da decisão tomada pela Assembleia Geral. Apesar de ainda não ter sido tomada qualquer decisão sobre este assunto, ou seja, apesar de a decisão ainda não ter sido tomada definitivamente e de

o meu cargo oficial ainda estar em curso, os meus salários de setembro, outubro e novembro não foram pagos. Fui obrigado a apresentar um processo judicial no tribunal administrativo. O processo ainda está em curso. Por um lado, fui demitido da função pública de tal forma que nunca mais poderei trabalhar na função pública, por outro lado, embora o meu posto oficial/comissão ainda estivesse em curso, o salário a que tinha direito não era pago.

Em conclusão:

31. Quando estava a cumprir o meu dever como membro do Tribunal Supremo, fui colocado na lista de opositores apenas porque não adotei a visão, a ideia e o estilo de vida do poder político. Não fui reeleito membro do Tribunal Supremo porque estive presente durante a leitura de uma declaração que criticava uma lei escrita com o propósito de encerrar a nossa associação. Uma decisão para a minha detenção, busca e prisão foi tomada na manhã seguinte à tentativa de golpe de Estado que eu nunca reconheceria, pois é contrária à democracia e à vontade nacional. Estive detido durante 4 dias. Depois disso, fui libertado para aguardar julgamento em liberdade. Uma vez que o meu estatuto de membro do Supremo Tribunal foi eliminado por força da lei, fui nomeado Juiz de Instrução pelo HSYK. Fui temporariamente suspenso.

32. Na quarta-feira, 24 de agosto de 2016, fui demitido da função pública. O meu nome foi publicado no sítio web do HSYK e no Jornal Oficial, juntamente com nomes de 2847 outras pessoas, como se eu fosse membro de uma organização terrorista. Desta forma, fui condenado a viver como um terrorista. O meu pedido de reexame foi rejeitado pelo HSYK. Entretanto, embora o meu emprego ainda estivesse oficialmente em curso, os meus salários de setembro, outubro e novembro não foram pagos. Embora eu quisesse aposentar-se, ainda não tinha condições para o fazer. O meu passaporte e os passaportes da minha família foram cancelados. As minhas armas registadas foram apreendidas. O banco no qual estava a receber o meu salário cancelou unilateralmente o meu cartão de crédito sem sequer me notificar.

33. Por causa da minha demissão da função pública e em violação do princípio da responsabilidade criminal individual, a minha mulher, que trabalhava como assistente médica, foi demitida da função pública. Acabei numa situação em que não posso usar o título de juiz, não consigo encontrar trabalho em nenhum lugar e não posso exercer a advocacia. Os meus filhos estão numa posição grave. Fui expulso do edifício de alojamento do Estado e forçado a arrendar um lugar para viver. Não tenho fontes de rendimento. Passei 30 anos a trabalhar como juiz.

34. Peço-lhes gentilmente que ouçam a nossa voz, que notifiquem as instituições envolvidas, que ajudem perante as Organizações Internacionais, que se interessem mais de perto pelos vossos colegas maltratados e que se solidarizem com os aproximadamente 5000 juízes e procuradores que foram detidos e perderam os seus empregos.

35. Peço-lhes gentilmente que não partilhem o meu nome ou o meu endereço com as autoridades estatais da República da Turquia e que o mantenha confidencial. Creio que compreenderão por que razão faço tal pedido. Nada mais precisa de ser dito.

TURQUIA – JUIZ M. TOSUN MORREU NA PRISÃO SOB A PERSEGUIÇÃO DE ERDOGAN

ERDOĞAN ANIQUILA O JUDICIÁRIO E OS JUÍZES

Mehmet Tosun, juiz relator da 11ª Câmara do Conselho de Estado da Turquia, tinha 29 anos. Foi demitido sob o pretexto da tentativa de golpe de 15 de julho. Estava casado há um mês quando foi preso. Será conhecido como a segunda vítima entre os magistrados durante o golpe de estado de Erdoğan.
É a segunda vítima, porque a primeira entre os magistrados foi o procurador Seyfettin Yiğit. Também estava na lista negra porque não tinha votado a favor da lista de candidatos à eleição do Conselho Superior (HSYK) apoiada por Erdoğan. Foi demitido depois de 15 de julho e foi preso, recorreu da decisão de demissão, escreveu cartas para todas as figuras do Estado, incluindo o presidente Erdoğan. A sua voz permaneceu sem ser ouvida e levou a peito a acusação de terrorismo que foi contra si dirigida. A sua morte foi oficialmente registada como suicídio. O HSYK não conheceu do seu recurso contra a decisão de demissão, por força do falecimento, e nem sequer emitiu condolências oficiais. Até mesmo os colegas tinham medo de serem acusados de "ajudar a organização terrorista (!)" por participarem no funeral do amigo.
A segunda vítima é Mehmet TOSUN. Esteve em tratamento no hospital por um longo período devido a uma doença que apareceu há 2 anos, com tosse e que acabou por afetar os pulmões. Depois de ter alta, recebia tratamento no hospital durante 2-3 dias por mês. Durante o tratamento, perdeu 35 quilos, passando de 80 kg para 45 kg. A forte medicação que tomava debilitou o seu sistema imunitário. Ele era um homem bondoso e amável, que amava muito o próximo. Os seus colegas ajudavam-no no seu trabalho, preocupados com a sua saúde. Com o apoio da sua família, após anos de tratamento, recuperou da sua doença, ficou noivo e depois casou.
No auge da sua vida, quando estava casado há apenas um mês, foi acusado de pertencer a uma "organização terrorista", foi demitido da profissão e foi preso quando pensava "ter a sua vida em ordem". No entanto, os seus colegas conscientes disseram-lhe: "Eles não vão manter-te na prisão, por causa das doenças que sofreste". Ele era uma pessoa sensível, também levava as coisas a peito. Os polícias trataram-no como se fosse um "traidor", nem sequer lhe deram pão e água. Quando depois foi preso e entrou no estabelecimento prisional, relaxou e disse: "Este lugar é melhor que a detenção (!)".
Meses se passaram na prisão, todos os recursos contra a prisão foram rejeitados com decisões pré-elaboradas. A ala estava sobrelotada, a higiene e o arejamento não eram suficientes na prisão. A doença estava a progredir novamente. Depois de ser examinado por um médico, o início do processo de re-tratamento não seria como no exterior, tudo sendo obstruído pela “burocracia das barras de ferro”. Também recorreu da sua detenção/prisão, juntando documentos sobre sua doença, mas os seus recursos foram rejeitados por inadmissibilidade.
A doença nos seus pulmões progrediu. Após sete meses nenhuma acusação foi proferida, e mesmo sem poder saber de quê e com que provas era acusado, há dois dias a sua doença piorou e faleceu subitamente na enfermaria. Foi enterrado como "Mehmet Tosun, o homem", sem o título de "juiz".
Dizem que a bondade para a maldade é obra do Homem, a bondade para a bondade é obra de Todos, a maldade para a bondade é obra dos maus espíritos.
Ele era um "Homem" com letra maiúscula, que conseguia fazer o bem até mesmo aos "malfeitores" que fizeram o mal contra ele.
Deixa uma esposa em sofrimento e colegas que até de chorar têm medo.
Deus dê descanso à sua alma.

MURAT ARSLAN[7], JUIZ TURCO PRESO, GANHA PRÉMIO VÁCLAV HAVEL DOS DIREITOS HUMANOS 2017

DISCURSO DE MURAT ASLAN

Falo-vos de uma prisão num país onde o Estado de Direito está suspenso, que se afasta dos valores democráticos, onde os dissidentes são silenciados, os defensores dos direitos humanos, os jornalistas, as pessoas que pedem a paz, as pessoas que gritam que as crianças não devem morrer, são rotuladas como terroristas e presas. Imaginem um país onde as prisões se transformam em lugares frequentados pelos defensores dos direitos humanos e da liberdade, como um império de medo mergulhado na escuridão. Sim, é verdade que o país não retirou lições das experiências desagradáveis da Europa durante o início do século XX, pelo que o país vive a mesma experiência de se tornar agora um laboratório de um regime totalitário.

No entanto, isto não deve levar ninguém ao desespero. Nunca nos afundámos no desespero. Na verdade, a existência dos nossos filhos não nos permite ser desesperados. Se há alguém algures a lutar pelos direitos e pela liberdade, e a mergulhar de cabeça, isso significa que há sempre alguma esperança para o futuro. Foi isso que esperámos e por isso nos organizámos no judiciário.

Fundamos a Associação de Juízes e Procuradores Turcos (YARSAV) em 2006, porque acreditamos que um Judiciário independente e imparcial que salvaguarda a liberdade é condição *sine qua non* num Estado constitucional moderno e democrático que se baseia nos direitos humanos.

Lutamos pela independência e imparcialidade judiciais, pelo Estado de Direito e pela democracia. Fomos guiados por valores que visam a plena independência, a civilização contemporânea baseada na igualdade, no laicismo, no Estado de Direito, nos direitos humanos e nas liberdades. Resistimos a todo o tipo de intervenções que ameaçam estes valores fundamentais. Lutámos para derrotar a ascensão do muro do medo onde a sociedade estava presa.

Os preconceitos, as alegações sem fundamento, infelizmente, tornam-se a falsa verdade na nossa sociedade. Não fizemos concessões nos nossos valores que defendemos sob todo o tipo de ameaças e pressões. Fizemos o que era suposto ser feito, e esta abordagem foi apreciada pela sociedade internacional. Tornámo-nos então representantes de uma organização respeitada mundialmente.

Não deixámos a queda do poder judicial do nosso país à própria sorte. Deixámos marcas de salvação em cada esquina para podermos regressar. Hoje, estamos exilados, fechados em prisões, mas isso não vai mudar a realidade. O preço que estamos a pagar apenas aumenta a nossa fé nos dias vindouros em que o Estado de Direito e a democracia serão interiorizados e aumenta o nosso espírito de luta.

Continuaremos a mostrar que há sempre quem clame contra a injustiça e a ilegalidade, enquanto muitos outros, que deveriam falar e resistir, foram afundados no silêncio sob a pressão do império do medo.

O aumento dos reflexos do trauma criado pela mentalidade autoritária fará com que a nossa voz interior transborde, e a nossa voz perturbará ainda mais as pessoas que causaram esse trauma.

Defendemos o Estado de Direito, os direitos humanos e os valores democráticos modernos. Essa resistência seria a última fronteira para proteger a nossa liberdade e democracia.

Nunca devemos esquecer que a história da humanidade está cheia de revolucionários tão corajosos, que pagam o preço da sua crença, e este legado será continuado por eles.

Orgulho-me de receber este prémio (dedicado ao grande intelectual e político Vaclav Havel) em nome dos meus colegas e dos combatentes pela liberdade, que foram alvo de despedimento, perseguição e prisão. Espero que o prémio dê um contributo significativo para a nossa luta pela liberdade.

[7] Murat Arslan é um juiz turco, Presidente da Associação de Juízes e Procuradores (YARSAV). Em 26 de outubro de 2016, foi detido. Em 2017, foi agraciado com o Prémio Václav Havel dos Direitos Humanos pela Assembleia Parlamentar do Conselho da Europa. O anúncio do Prémio, que homenageia os defensores dos direitos humanos na Europa e não só, citou o seu trabalho em prol da independência do poder judicial na Turquia. Arslan foi também acusado de apoiar o FETÖ.

Nesta ocasião, gostaria de expressar a minha sincera gratidão e os meus agradecimentos aos membros da Assembleia Parlamentar do Conselho da Europa, ao júri de seleção, à Associação Internacional de Juízes (que sempre apoiou as nossas lutas pela democracia e pelo Estado de Direito, e da qual me orgulho de sempre ter sido membro) e a outras associações de juízes, à Associação Europeia de Juízes pela Democracia e Liberdade (MEDEL), à Associação de Juízes Administrativos Europeus, *Judges for Judges* e aos meus colegas, membros da YARSAV.
Por último, quero agradecer à minha querida esposa Sevilay e aos meus filhos (Burak Emre e Yigit Eren), que são os verdadeiros heróis da luta pela democracia na Turquia.
Saúdo-vos a todos e espero encontrar-vos num futuro brilhante e pacífico.

MURAT ARSLAN

Europa, 19 de janeiro de 2019

CONDENAÇÃO CRIMINAL DE MURAT ARSLAN

Ontem, o vencedor do Prémio de Direitos Humanos Vaclav Havel, Murat Arslan, Presidente da Associação de Juízes Independentes da Turquia YARSAV, foi condenado por ser membro de uma organização terrorista armada (nomeadamente por ser membro ativo do FETÖ/PDY) e condenado a 10 anos de prisão.

Murat Arslan é um juiz turco, presidente da Associação Turca de Juízes e Procuradores (YARSAV). Foi detido em outubro de 2016 e permanece desde então em prisão preventiva.

Foi galardoado em outubro de 2017 com o Prémio Václav Havel para os Direitos Humanos pela Assembleia Parlamentar do Conselho da Europa.

Durante os últimos anos, a Plataforma para um Poder Judicial Independente na Turquia, que reúne as quatro associações de magistrados mais representativas da Europa (AEAJ, EAJ, J4J e MEDEL) observou a perseguição e o processo contra Murat Arslan e informou o público e os políticos sobre o mesmo.

No decurso do processo penal em curso (o primeiro), as provas sobre a utilização concreta do sistema de comunicação ByLock (semelhante ao "whatsapp" ou outro meio de comunicação) e o seu valor probatório para as acusações concretas deduzidas não foram criteriosamente analisadas nem exaustivamente investigadas.

Além disso, as muitas violações do Código de Processo Penal turco que caracterizaram todo o processo culminaram numa inacreditável violação dos direitos processuais fundamentais na audiência de ontem. Direitos processuais fundamentais, como o direito a uma defesa adequada ou o direito de recusa de juízes parciais, têm sido negados e, desta forma, as próprias garantias processuais das leis turcas foram ignoradas. No contexto dos *standards* europeus, as provas apresentadas pelo Ministério Público não podem ser consideradas provas suficientes e não passaram de uma enumeração de afirmações não provadas.

Este desrespeito pelos princípios básicos de um julgamento justo - que pôde ser imediatamente percebido pelos observadores europeus presentes nas audiências - mostra claramente que se tratou de uma sentença de motivação puramente política, voltando a pôr em evidência a ausência de um Estado de Direito na Turquia.

Murat Arslan não só demonstrou que defendia plenamente os direitos fundamentais no âmbito dos seus deveres de juiz, como também resistiu a pressões constantes: tanto pressões sobre o poder judicial turco como pressões dirigidas contra si. Em todas as suas atividades como presidente da YARSAV, nunca se rendeu, apesar de a sua carreira pessoal e judicial ter sido prejudicada (tendo sido relator no Tribunal Constitucional turco, foi posteriormente transferido). Defendeu abertamente, nomeadamente, o apoio internacional no contexto do agravamento da situação de independência do poder judicial após o escândalo de corrupção do poder político em dezembro de 2013.

A dedicação e a integridade de Murat Arslan são claramente visíveis, nomeadamente pela simples referência a excertos do seu discurso de aceitação, após ter sido galardoado com o Prémio Vaclav para os Direitos Humanos de 2017:

"Lutámos pela independência e imparcialidade do poder judicial, pelo Estado de direito e pela democracia. Guiámo-nos por valores que visam a plena independência, uma civilização contemporânea baseada na igualdade, no laicismo, no Estado de direito, nos direitos humanos e nas liberdades. Resistimos a todo o tipo de intervenções que ameaçavam esses valores fundamentais. Lutámos para derrotar a ascensão do muro do medo onde a sociedade estava presa.
Os preconceitos, as alegações sem fundamento, infelizmente, tornam-se a falsa verdade na nossa sociedade. Nós não fizemos concessões nos valores que defendemos sob todos os tipos de ameaças e pressões. Fizemos o que era suposto ser feito, e esta abordagem foi apreciada pela sociedade internacional. Tornámo-nos então representantes de uma organização respeitada mundialmente.
Não deixamos o poder judicial do nosso país cair à sua própria sorte. Deixamos marcas de salvação em todas as esquinas para regressas. Hoje, estamos exilados, fechados em prisões, mas isso não vai mudar a realidade. O preço que estamos a pagar apenas aumenta a nossa fé nos dias vindouros, em que o Estado de Direito e a democracia serão interiorizados, e aumenta o nosso espírito de luta.
Continuaremos a mostrar que há sempre quem clame contra a injustiça e a ilegalidade, enquanto muitos outros, que deveriam falar e resistir, estão afundados no silêncio sob a pressão do império do medo".

Neste grave momento, a Plataforma quer expressar publicamente:

- a sua solidariedade com o nosso Colega Murat Arslan e a sua família, que nunca estarão sozinhos ou sem a nossa solidariedade e apoio;

- a sua preocupação com a grave violação das regras fundamentais levada a cabo neste julgamento, já denunciada pelos observadores internacionais, minando a atual condenação, que deve ser considerada como concretamente ilegal e injusta;

- o seu apelo a todas as instituições europeias para que cessem qualquer cooperação com o poder judicial turco até que o Estado de Direito seja restabelecido no país e para que utilizem todos os meios para convencer a Turquia a pôr termo à sua caça às bruxas contra juízes e procuradores.

Edith Zeller, m.p.
Presidente da *Associação Europeia de Juízes Administrativos* (AEAJ)

José Igreja Matos, m.p.
Presidente da *Associação Europeia de Juízes* (EAJ)

Tamara Trotman, m.p.
Presidente dos *Judges for Judges*

Filipe César Marques, m.p.
Presidente da *Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés* (MEDEL)

APELO A DOAÇÕES PARA APOIAR OS COLEGAS TURCOS

Se desejar apoiar os colegas turcos perseguidos e as suas famílias, por favor faça doações para suportar os custos da sua defesa e a observação internacional dos seus julgamentos para a seguinte conta bancária

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (**J4J**)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Fundo Internacional de Assistência Legal Mútua: Jurists for Jurists (**J4J**)

Estatutos da Associação
§ 2 (1) Os fins da Associação são
(a) a promoção da assistência legal mútua a juízes que sejam perseguidos politicamente;
(b) a promoção a nível internacional da compreensão, respeito pelo Estado de Direito democrático e pelos direitos humanos e defesa da independência do Poder Judicial.

SCRISORI DE LA SISTEMUL JUDICIAR DIN TURCIA 2016 – 2017

[RO] Introducere

Au trecut aproape trei ani de la tentativa de lovitură de stat din Turcia, din iulie 2016.
De la primele ore ce au urmat tentativei de lovitură de stat MEDEL a început să primească informații îngrijorătoare referitoare la arestarea judecătorilor și procurorilor, fără respectarea vreunei garanții procedurale și fără dovezi care să susțină asemenea măsuri.
MEDEL a reacționat imediat susținând că este greu de înțeles cum și de ce judecători care, zilnic desfășoară activități judiciare, ar putea fi implicați într-un asemenea eveniment și pot fi închiși pentru libertatea de opinie și conștiință.
De atunci, represiunea îndreptată împotriva judecătorilor și procurorilor (precum și împotriva avocaților, jurnaliștilor, profesorilor, polițiștilor, membrilor Parlamentului și împotriva a peste 100.000 de funcționari publici) acuzați de a fi afiliați organizației teroriste acuzate de guvernul Turciei de a fi responsabilă de tentativa de lovitură de stat a atins o intensitate fără precedent.
Ceea ce la început a fost greu de înțeles, a devenit clar: eram în prezența unei campanii orchestrate și premeditate având obiect distrugerea independenței sistemului judiciar din Turcia.
Lumea nu a asistat la nimic altceva decât la epurarea judecătorilor și procurorilor, care au avut curajul de a vorbi liber și de a lupta pentru un sistem judiciar cu adevărat independent în Turcia, epurare care s-a realizat pe baza unei liste, ce conține dovezi clare că a fost pregătită cu mult înainte de tentativa de lovitură de stat: include numele unor magistrați decedați și menționează instanțe în care magistrații vizați nu mai lucrau de ceva vreme. Toate arestările, concedierile, confiscările s-au realizat fără un proces și în lipsa unor decizii motivate. Când au fost interogați, colegii noștri au fost întrebați numai despre preferințelor lor în materie de asociații profesionale și implicarea lor în alegerile pentru Consiliul Superior din Turcia.
Mai mult, judecătorii și procurorii concediați au fost înlocuiți de noi judecători și procurori, numiți direct de către guvern, din rândul membrilor partidului de guvernământ, și nu, ca mai înainte, pe baza unui concurs bazat pe cunoștințe juridice și pregătire profesională specifică.
YARSAV, asociația profesională din Turcia membră a MEDEL și a Asociației Europene a Judecătorilor, cea mai activ angajată în valorile independenței sistemului judiciar și statului de drept, a fost dizolvată imediat pe cale administrativă.

În fața acestui scenariu MEDEL și celelalte asociații ale judecătorilor și procurorilor nu au rămas tăcute.

MEDEL a decis să nu recunoască decizia ilegală a Guvernului Turciei de dizolvare a YARSAV, aceasta fiind considerată, în continuare, membră a MEDEL, iar membrii consiliului său director sunt recunoscuți drept magistrați activi.
Împreună cu *Asociația Europeană a Judecătorilor*, *Asociația Europeană a Judecătorilor din materie Administrativă* și *Judecători pentru Judecători* am format *Platforma pentru un Sistem Judiciar Independent în Turcia*, prin intermediul căreia am denunțat distrugerea statului de drept din Turcia, solicitând eliberarea imediată a judecătorilor și procurorilor arestați și o evaluare independentă a sistemului judiciar din Turcia, realizată cu implicarea totală a observatorilor internaționali.
Cu trecerea timpului comunitatea internațională a devenit tot mai conștientă de deteriorarea situației din Turcia. În decembrie 2016 Rețeaua Europeană a Consiliilor Judiciare a suspendat statutul de observator al *Consiliului Superior pentru Judecători și Procurori din Turcia* reținând că *„nu mai corespunde cu Statutul RECJ și nu mai este o instituție independentă de executiv și legislativ, care să asigure finalitatea susținerii unui sistem de justiție independent”.*
La propunerea MEDEL (și AEJ), în octombrie 2017, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei i-a acordat lui Murat Arslan, președintele YARSAV, premiul Vaclav Havel pentru Drepturile Omului.
Ulterior, Murat Arslan a fost condamnat la 10 de închisoare, în urma unui proces care nu a respectat minime standarde de imparțialitate și nu a oferit garanții de apărare, proces în care au fost audiați martori cu identitate ascunsă și, în mod constant, între termene, s-au schimbat judecătorii.

Pe parcursul acestor ani MEDEL a primit de la colegi, rude ale acestora și alte surse, numeroase mesaje referitoare la situația judecătorilor și procurorilor din Turcia, profesioniști reputați, ce își desfășurau activitatea împărtășind opiniile, experiența și angajamentul față de valorile democrației, supremația legii și independența sistemului judiciar cu colegii și asociațiile profesionale europene.
MEDEL consideră că aceste mesaje, care descriu în mod direct ceea ce s-a întâmplat cu mii de colegi, modul în care s-au desfășurat procedurile și care au fost consecințele acestora, sunt o importantă sursă de informație din interiorul sistemului judiciar din Turcia atacat.
MEDEL consideră, de asemenea, că aceste mesaje, prezentate alăturat, fără comentarii sau modificări (cu excepția anonimizării) oferă o mărturie impresionată a modului accelerat în care statul de drept a decăzut în Turcia. Din punctul de vedere al editării, MEDEL, pentru considerente de securitate, la rugămintea expeditorilor, a apreciat necesar să anonimizeze mesajele.
Multe dintre mesaje conțin comentarii elaborate, menite să sublinieze nelegalitatea măsurilor adoptate în timpul contra-loviturii de stat. În aceste sens expeditorii citează principii generale ale dreptului, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. A fost imposibil de reprodus în această carte mare parte din conținutul scrisorilor. Oricum prezentăm o parte a acestor scrisori pentru a demonstra cât de puternic erau înrădăcinate aceste principii în rândul avocaților, judecătorilor și procurorilor din Turcia. Ele reprezintă o limbă-mamă comună (Koiné) care aparține fiecăruia dintre noi. Prin această colecție, oricine poate avea elemente suplimentare pentru a evalua cât de departe a ajuns distanța de la principiile legalității într-o țară cu care MEDEL a avut relații de lungă durată, de prietenie și un angajament comun față de principiile statului de drept.
Cu ajutorul asociațiilor membre publicăm acum scrisorile traduse în mai multe limbi. MEDEL speră că această mărturie continuă este un semnal de solidaritate și un angajament reînnoit față de valorile fundamentale ale justiției în Europa.

Lupta dusă în prezent de toți judecătorii, procurorii și avocații curajoși și liberi din Turcia trebuie să fie văzută ca o luptă a tuturor celor care sunt angajați în respectarea valorilor statului de drept. Este o luptă comună, nu doar o luptă pentru cetățenii din Turcia. Atât timp cât un singur judecător sau procuror din Turcia este închis pentru că luptă pentru un sistem

judiciar independent, nici un judecător din Europa nu se poate simți pe deplin liber și independent.

După cum a spus Murat Arslan în discursul său de la decernarea premiul Vaclav Havel pentru Drepturile Omului „*Vă vorbesc dintr-o închisoare aflată într-o țara unde supremația dreptului a fost suspendată, care se îndepărtează de valorile democratice, în care disidenții sunt reduși la tăcere, apărătorii drepturilor omului, jurnaliștii, oamenii care luptă pentru pace și care strigă că copii nu ar trebui să moară sunt caracterizați drept teroriști și sunt închiși. (…) Prețul pe care îl plătim întărește credința noastră că în zilele care vor urma supremația dreptului și democrația se vor internaliza și vor impulsiona spiritul nostru de luptă.*

Consiliul Director al MEDEL

Nota editorului / Imprimare

Scrisorile publicate au fost primite la biroul MEDEL din Berlin, în principal prin e-mail, începând cu data de 16.07.2016.
Pentru primele scrisori (începând cu data de 16.07.2016 și până la data de 01.08.2016) s-a păstrat data pentru a se putea observa modul în care a evoluat situația; pentru următoarele scrisori data nu a mai fost menționată.
Scrisorile de la 1 la 13, de la 15 la 18, 27, 29, 30, de la 34 la 37 au fost primite de la judecători și procurori. Scrisorile 14, de la 19 la 25, 28, 31, 33, au fost primite de la soțiile și copii judecătorilor și procurorilor. Scrisorile 26, 32, 38 au fost primite de la alte surse.
În afară de anonimizare (ex. nume, referințe familiale, orașelor și denumiri de închisorilor care pot conduce la identificarea expeditorilor) nicio altă intervenție editorială nu a mai fost făcută asupra scrisorilor.
Scrisorile au fost trimise, în principal, în limba engleză, de către expeditori a căror limbă maternă nu este engleză, sau în limba turcă, fiind traduse de către editor.

Imprimare
MEDEL – Magistrați Europeni pentru Democrație și Liberate
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germania

Calendarul evenimentelor

15 Iulie
22:30 - Câțiva soldați au blocat podul.
23:45 – Declarația privind lovitura militară de stat a fost prezentată la TV.
00:04 - Președintele Erdoğan a făcut o declarație, l-a acuzat pe Fethullah Gülen că se află în spatele loviturii militare de stat, a chemat populația să ocupe străzile și să reziste în fața loviturii de stat militare, și a adăugat că proceduri judiciare au fost inițiate.
04:30 - Procurorul șef al Ankarei a făcut o declarație cu privire la arestările viitoare.
05.30 - Conferință de presă în cadrul căreia lovitura de stat militară eșuată a fost definitivă drept ”un cadou de la Dumnezeu”
09:00 - 140 de membrii ai Curții de Casație, 48 de membrii ai Consiliului de Stat, 2 membrii ai Curții Constituționale, 5 membrii ai Consiliului au fost arestați, pentru 2745 de judecători și procurori s-au emis mandate de arestare.
14:00 - 2745 de judecători și procurori au fost suspendați de Consiliu.
22:00 - Lista judecătorilor suspendați a fost publicată pe internet. Câteva greșeli, locuri de muncă neactualizate, judecători pensionați, judecători deja eliberați din funcție, inclusiv un procuror, Ahmet Bicer, care deși era decedat se regăsește pe listă.
21 Iulie - Stare de urgență
24 August - 2847 judecători și procurori au fost eliberați din funcție fără posibilitatea de a se apăra. (mai mult de 4500), 2500 de judecători închiși, iar 600 dintre aceștia în celule foarte mici.

Scrisori

[1 – 16.07.2016]
Dragi colegi, Se pare că a avut loc o tentativă de lovitură de stat.
În calitate de judecător și ca un cetățean experimentat, inițial, nu este ușor să spun ce se întâmplă în profunzime - în realitate....
În ciuda faptului că această încercare a fost o acțiune foarte serioasă și bine organizată, a eșuat în 12 ore datorită reacției lui Erdoğan.
De la bun început, toți reprezentanții guvernului și Erdoğan au părut foarte calmi și l-au indicat pe Gülen drept persoană responsabilă de această tentativă de lovitură de stat. Toți participanții sunt considerați făptuitori Gülenești.
Erdoğan a declarat, ieri, referindu-se la acest eveniment în care au murit sute de cetățeni - mii au fost răniți "... această insurgență" este o binecuvântare de la Allah, pentru că ne va permite să epurăm militarii"
Declarația este clară...! Cred că nu mai sunt necesare alte explicații...
Potrivit unor știri - agenții oficiale, unii membri disidenți ai Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor și judecători ai instanței supreme, care au fost deja incluși pe lista neagră și declarați drept Gülenești, vor fi reținuți de către Parchetul General din Ankara ...
Nici aceasta nu este o surpriză pentru noi!....
Această știre ar explica ceva! și nu este surprinzător să vedem noi valuri de arestări, concedieri în sistemul judiciar și în armată ... Probabil cea mai mare operațiune de înlăturare a disidenților va fi efectuată de guvern ... în curând
Pentru a concluziona, după această etapă, nimic nu ne va mai surprinde ...
Au fost multe lucruri care sunt foarte ciudate ...
Vom vedea ce va aduce sau va lua această tentativă de lovitură de stat ...
Importanța sprijinului dumneavoastră se va dubla pentru noi, cu siguranță...

[2 – 16.07.2016]
Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor – Camera a doua a suspendat în total 2745 de judecători și procurori ...Probabil pe motiv că sunt Gülenești ...
Lista judecătorilor și procurorilor suspendați nu a fost făcută publică.... încă
Se pare că eu sunt pe listă și unii spun că poliția vine să ne rețină pe mine și pe soția mea. Rămas bun prieteni

---

[3 – 16.07.2016]
3. Mi-am lăsat copii (de 5 și de 9 ani) la socri. Încă aștept ca poliția să îmi bată la ușă, foarte deprimant. Soția mea plânge.

[4 – 16.07.2016]
Dragi colegi,
Și eu voi fi concediat și arestat. Nu știu cum să explic. Eu doar mi-am îndeplinit atribuțiile și am criticat guvernul cu privire la evoluțiile judiciare pe care le cunoașteți foarte bine.
S-ar putea să nu ne mai vedem. Vă mulțumesc pentru susținerea de până acum. Nu vom mai avea nicio posibilitate de comunicare.

[5 – 17.07.2016]
Sunt încă acasă așteptând. X a fost reținut acum câteva ore. Nu i-au spus decât că face parte dintr-o organizație teroristă care posedă arme. A cerut mai multe informații și probe. Nu i-au prezentat nimic și a uzat de dreptul la tăcere. Acum îi vor percheziționa casa.

[6 – 17.07.2016]
Dragi prieteni, Colegul nostru X este arestat. Singurul motiv indicat de judecător a fost faptul că se regăsește „pe lista Consiliului Judiciar", doar atât. În alte două orașe colegii noștri au fost eliberați sub control judiciar (cu interdicția de a nu părăsi țara).

[7 – 18.07.2016]
Eu și soția mea am fost reținuți

[8 – 20.07.2016]
Am fost eliberat astăzi, dar ce se va întâmpla în continuare nu știu. Totul se transformă într-o vânătoare de vrăjitoare. Procurorul are dreptul să facă apel și să solicite re-arestarea mea. Deci există posibilitatea să fiu arestat din nou. Vă rog aduceți la cunoștința persoanelor competente din țările voastre și din Europa. Situația se înrăutățește. Continuați munca pe care o faceți. Avem nevoie de ajutorul vostru mai mult ca oricând. Familia mea și familia lui X sunt distruse. Suntem suspendați din funcție, nu mai suntem judecători.

[9 – Fără dată]
În primul rând, există un ordin de confidențialitate în toate cauzele noastre. Asta înseamnă că niciunul dintre noi nu poate să prezinte public vreun document, inclusiv mărturii, acuzații, hotărâri judecătorești etc. Ar fi o infracțiune și ne-ar pune și mai mult în pericol.
În al doilea rând, lista a fost pregătită de HSYK (puteți vedea aparițiile publice ale Președintelui Consiliului, care a declarat că numărul judecătorilor poate fi mărit sau redus. de asemenea, a declarat că lista este rezultatul a doi ani de muncă)
În al treilea rând, perioada de detenție variază în funcție de oraș. În unele orașe durează 4 zile, în altele una. Oricum după declararea stării de urgență, perioada de detenție poate dura până la 60 de zile. Guvernul a declarat că lucrează la o modificare în acest sens.
În al patrulea rând, nimeni nu poate lua legătura cu avocatul său nici măcar cei reținuți sau aflați în închisoare. În timpul detenției mele am adresat o petiție Ministerului de Justiție susținând că am dreptul să iau legătura cu avocatul și că acest drept nu îmi poate fi restricționat. Nu am petiția. Chiar dacă aș avea-o nu aș putea să o prezint din cauza ordinului de confidențialitate.

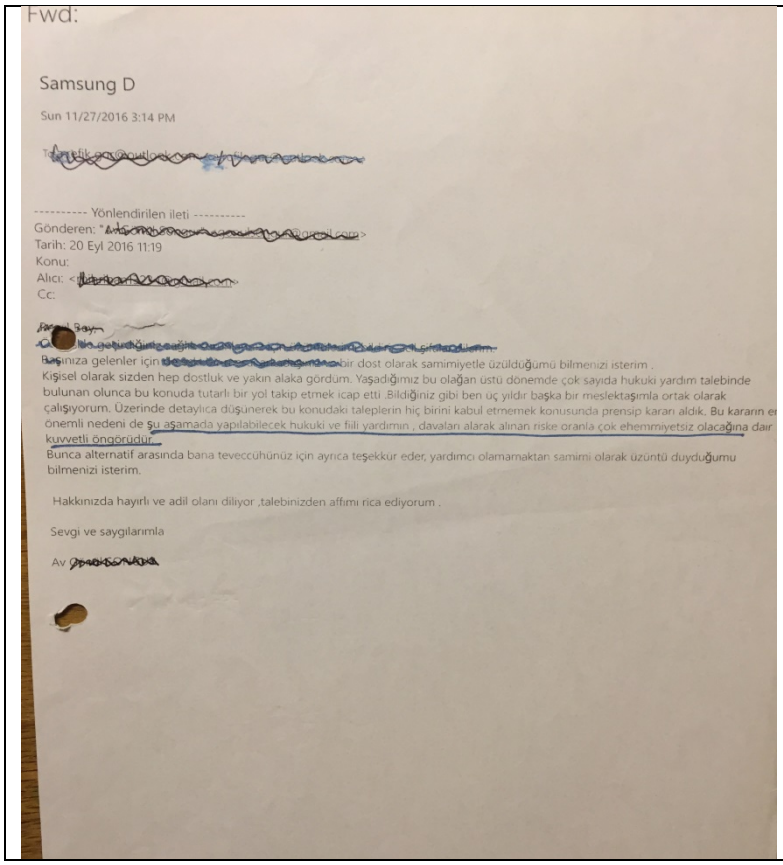

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "[redacted]
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <[redacted]
Cc:

[redacted]

Başınıza gelenler için [redacted] bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın en önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av [redacted]

Avocat X:
"Îți cer iertare, nu pot să te reprezint.
Este prea riscant, iar ajutorul meu juridic nu va schimba verdictul."

În al cincilea rând, familiile noastre nu pot lua legătura cu noi în închisoare sau în centrele de detenție.
În al șaselea rând, vremea este atât de întunecată. Nimeni nu poate ajunge la o altă persoană, inclusiv familii și avocați. Deci nu așteptați niciun document de la noi. Totul este închis. Acum elicopterele zboară deasupra orașelor din cauza stării de urgență. Accesul la internet poate fi restricționat în orice moment, deoarece starea de urgență oferă guvernului multă putere, inclusiv dreptul de a suspenda drepturile fundamentale ale omului.
În al șaptelea rând, nu sunați nicio persoană în funcție din Turcia pentru vreo altă persoană. Poate fi considerată intervenție și este infracțiune gravă.

[10 – Fără dată]
Linkurile de mai jos (...) indică numele judecătorilor și procurorilor care au fost suspendați la 16 iulie 2016. Unii dintre ei sunt în custodie, unii dintre ei sunt arestați și plasați în închisori. Lista de suspendare este, în același timp, o listă de arestări sau rețineri. Deci, mai întâi, HSYK dispune suspendarea, apoi procurorii demarează anchetele, iar instanțele i-au pus pe mulți dintre ei în închisoare (arestați). Doar o singură persoană este liberă. Restul sunt fie arestați, fie reținuți.
Linkurile demonstrează că un procuror, Dl. A.B., care a murit acum două luni, figurează pe lista care indică judecătorii care vor fi arestați.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

La aproximativ 6 ore după începutul tentativei de lovitură de stat, a fost publicată pe internet o parte din lista judecătorilor care trebuiau arestați.

Este evident că lista a fost întocmită înainte de tentativa de lovitură de stat. Lista judecătorilor și procurorilor administrativi care vor fi reținuți nu a apărut la știri, ci pe grupuri, cum este cel al YARSAV.

[11 – Fără dată]
Dragi colegi,
Astăzi 2847 de judecători, printre care și eu, au fost înlăturați din profesie definitiv. Niciunui judecător sau procuror nu i s-a dat dreptul să se apere. Practic toți colegii au fost înlăturați fără dreptul de a se apăra. Judecătorii concediați pot contesta decizia Consiliului Superior al Judecătorilor în termen de 10 zile, în fața Plenului Consiliului Superior. După ce vor obține o soluție o pot contesta în termen de 60 de zile în fața Consiliului de Stat (instanța administrativă supremă). Apelul în fața instanței supreme administrative presupune doi pași.
După ultima decizie a consiliului de stat, judecătorii pot contesta în fața Curții Constituționale încălcarea drepturilor lor fundamentale în procesul de concediere, în termen de 30 de zile. Dacă nici acesta nu este un remediu judecătorii se pot adresa Curții Europene a Drepturilor Omului în termen de 6 luni. Pare un drum lung, cel puțin 3 ani până la momentul la care se poate formula o plângere în fața CEDO.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Decizia de 72 de pagini a HYSK prin care s-a ordonat concedierea colectivă a 2,847 judecători și procurori

[12 – Fără dată]
Prima lege de instituire a stării de urgență este în vigoare de astăzi. Aceasta impune următoarele:
1. Durata detenției/reținerii este extinsă până la 30 de zile.
2. Toți angajații guvernamentali, inclusiv judecătorii și procurorii, care se află pe lista de suspecți, vor fi concediați, fără o cercetare disciplinară. Legea spune că "suspiciunea oricărui nivel de legătură cu organizația Gülen" este suficientă pentru a fi concediat. Nu este necesar să se demonstreze justețea "suspiciunii puterii executive"
3. YARSAV a fost desființată de astăzi, conform listei anexă la legea privind instituirea stării de urgență. De astăzi nu mai există YARSAV.
4. Persoanele arestate sau reținute nu pot lua legătura cu avocații lor, dacă o instanță dispune în acest sens.
5. Vizitele familiilor sunt restrânse.
6. Întâlnirile dintre avocați și clienții lor vor fi înregistrate. Dacă există vreo suspiciune legată de discuția acestora dreptul de a contacta avocatul poate fi interzis prin hotărâre judecătorească.
7. Persoanele reținute sau arestate au dreptul la convorbiri telefonice de 10 minute, la fiecare 15 zile, cu membrii de familie apropiați (legea anterioară prevedea că deținuții pot vorbi o dată pe săptămână și nu numai cu membrii familiilor, ci și cu alte 3 persoane determinate de deținut)
8. O persoană poate fi reprezentată de maxim 3 avocați.
În principiu, toate instituțiile private, despre care se presupune că au orice nivel / tip de legătură cu organizația Gülen, sunt preluate de guvern. În plus, toți judecătorii, procurorii și ceilalți membri ai guvernului sunt concediați fără o cercetare disciplinară. Nu este nevoie să așteptați până la sfârșitul cazurilor în curs. Nimic de spus. Aproape s-a terminat. Distribuiți, va rog, e-mailul, fără numele meu, cât mai mult posibil

[13 – Fără dată]
Noua situație din sistemul judiciar -
- Judecătorii care i-au pus în libertate pe colegii lor vor fi transferați și probabil suspendați de Consiliul Superior al Judecătorilor în curând. -
- Nici un judecător nu dorește să fie repartizat la "Sulh Ceza Hakimlikleri: Judecător penal de pace" pentru măsuri preventive. -
- Toți judecătorii care nu au arestat/reținut sunt amenințați că vor fi incluși pe listă. -! Judecătorii deținuți au legături limitate (aproape nicio legătură) cu familiile și avocații lor. -
- Majoritatea avocaților nu doresc să apere judecătorii reținuți / arestați.
- În orașul Y: În procesul de interogare, un singur judecător s-a ocupat de 37 de judecători și procurori, nu a pus nici o întrebare, iar apoi i-a arestat pe toți spunând că așa i s-a ordonat de la Ankara. În același oraș persoanelor arestate nu li s-a permis să își schimbe hainele, să își satisfacă nevoile primare și să comunice cu cineva.
- Procurorul A.B. de pe listă a decedat cu 57 de zile înainte ca arestările să înceapă.
- Pe de altă parte pe listă: sunt indicate nume de orașe unde colegii lucrează, însă aceste orașe nu sunt locurile actuale de muncă, ci cele acum 2 ani.
- Toate aceste informații demonstrează că lista era gata de cel puțin 2 ani.

Situația actuală în agențiile (administrația) publice.
48. Ministerul Educației a concediat 60.000 de profesori.
49. Ministerul de Finanțe 2000 de persoane
50. Serviciile secrete 100 de persoane
51. Toți judecătorii militari.
52. Aproape 3000 de judecători și procurori.
53. Nicio persoană din cadrul agențiilor publice nu poate călători în străinătate.
54. Toți decanii universităților publice și private au fost înlăturați. Au fost forțați să demisioneze și au trebuit să demisioneze astăzi.
55. Multe acreditări ale jurnaliștilor au fost anulate.
56. Unele ziare sunt adunate și a fost interzisă difuzarea lor.
57. Unii academicieni au fost concediați.
58. Mii de ofițeri de poliție au fost concediați (aproximativ 10.000)
59. Au fost concediați 247 de guvernatori de orașe.

În seara aceasta a fost declarată starea de urgență. Toate drepturile omului pot fi eliminate. Pot impune obligații publice persoanelor cu vârsta cuprinsă între 18 și 60 de ani. Pot confisca orice.

[14 – Fără dată]
TRIMISĂ DE SOȚIE:
(Judecător): Reținut și arestat
După reținere a putut să își contacteze soția pentru prima și ultima dată. Au vorbit la telefon câteva minute. În timpul interogatoriului a fost întrebat:
În timpul tentativei de lovitură de stat cu cine ați fost și ce ați vorbit?
Ce liceu ați absolvit?
La care centru de pregătire pentru examen (turcă: Dershane) ați fost?
Ați participat la numărarea voturilor în cadrul alegerilor Consiliului Superior al Judecătorilor și a Judecătorilor din 2014? Ați înregistrat numărarea?
Avocatul judecătorului nu a mai răspuns la telefon de frică.

[15 – Fără dată]

Nu există dovezi în niciuna dintre cauzele noastre. Am văzut asta din dosarele colegilor care sunt în închisoare cu mine.
Există doar o listă. Procurorii spun: "Am doar o listă și există ordine de confidențialitate, așa că nu vă pot arăta nimic altceva)

[16 – Fără dată]
La care centru de pregătire pentru examen aţi fost?
În Turcia, pentru a te putea înscrie la orice tip de universitate, trebuie să dai „examenul naţional de admitere la universitate”. Din cauza insuficienţelor sistemului de educaţie turc, mai ales în ceea ce priveşte liceele, trebuie să frecventezi centre de pregătire pentru examen. Aceste centre oferă cursuri/ore de pregătire pentru examenul naţional. Este foarte greu să promovezi examenul de admitere la universitate fără aceste centre, care sunt în mod legal înfiinţate în sectorul privat.
Despre unele dintre aceste centre se spune că ar fi „Güleniste”. Prin această întrebare, procurorul vrea să afle dacă există vreo legătură între tine şi Gülen. În mod ironic, majoritatea copiilor politicienilor din ziua de astăzi, inclusiv cei ai preşedintelui, s-au pregătit de asemenea în aceste centre educaţionale. Desigur, cei mai mulţi dintre procurorii şi judecătorii în funcţie în prezent sau familiile lor s-au pregătit, de asemenea, în aceste centre. Şi, cel mai probabil, şi ei sunt speriaţi atunci când adresează aceste întrebări judecătorilor arestaţi pentru că au frecventat aceste centre.
Aţi participat la numărătoarea voturilor la alegerile pentru Consiliul Superior al Judecătorilor în 2014?Aţi înregistrat numărătoarea?
După cum vă amintiţi, au fost trei candidaţi principali la ultimele alegeri pentru Consiliu Superior: 1. YARSAV, 2. Asociaţia pentru Unitate Judiciară (pro-guvern) şi 3. candidaţi independenţi (se afirmă că unii dintre candidaţii independenţi sunt apropiaţi de mişcarea Gülenistă, în prezent considerată teroristă).
Unii judecători au avut un rol în procesul electiv, ca în orice asemenea procedură. Cineva trebuie să numere voturile. Unii judecători și procurori au dorit să aibă rol de observatori, aşteptând în cadrul clădirilor instanţelor. Au fost foarte mulţi asemenea judecători. Majoritatea judecătorilor nu aveau încredere unii în ceilalţi şi doreau să îşi protejeze votul, ca în orice alt proces electoral.
De ce procurorii au pus această întrebare?
Pentru că doresc să ştie ce candidat sau grup de candidaţi ai sprijinit. Pur şi simplu încearcă să îşi dea seama pentru ce candidaţi ai votat. Pe baza votului, vor determina ce tip de judecător eşti (YARSAV, pro-guvern sau independent).
Este destul de evident că, dacă ai votat pentru Asociaţia pentru Unitate Judiciară şi toată lumea ştie asta, eşti în siguranţă. Nimic nu ţi se poate întâmpla. Nu cred ca cineva de pe lista de 2735 de judecători este membru al Asociaţiei pentru Unitate Judiciară (pro-guvern).
Ei îşi protejează membrii de această investigaţie. Actuala administraţie a sistemului judiciar, precum şi judecătorii și procurorii care ne instrumentează cazurile, sunt membrii ai Asociaţiei pentru Unitate Judiciară.

[17 – 28.07.2016]
Parchetul din Ankara a ordonat ca toate proprietăţile celor 3049 judecători şi procurori cu privire la care se desfăşoară investigaţii să fie confiscate, începând de astăzi.
Nu călători în străinătate, nu munci, neplătit, nu vinde proprietăţi.....
Nu mai avem nimic acum. Nu mai avem casa, maşină, asigurare pentru copii. Devine din ce în ce mai rău.
E timpul să murim

[18 – 01.08.2016]
Dragi colegi,
Printre alte ilegalităţi, vreau să menţionez o încălcare clară a legii privind confiscarea şi impactul enorm al acestei încălcări asupra familiilor noastre.

După cum vă amintiţi, la cererea Parchetului din Ankara, Curtea Penală de Pace din Ankara (stabilită de guvern cu încălcarea principiilor fundamentale internaţionale, de exemplu, orice cale de atac împotriva hotărârilor pronunţate de aceste instanțe este soluţionată de acelaşi tip de curţi) a ordonat confiscarea vehiculelor, caselor şi acţiunilor/conturilor bancare ale judecătorilor şi procurorilor până la finalul investigaţiei penale.
De ce este acest lucru atât de important pentru noi?
După cum ştiţi, judecătorii suspendaţi nu pot fi plătiţi integral, primesc jumătate din salariu şi, în cazul în care sunt îndepărtaţi permanent, ceea ce probabil se va întâmpla curând, nu vor mai primi nicio plată (salariu, alocaţie, etc.).
Din cauza acestei confiscări, nu putem să ne vindem proprietăţile ca să ne salvăm sau păstrăm vieţile. Este o pedeapsă brutală pentru copiii noştri, soţii şi ceilalţi membri apropiaţi ai familiei. Suntem încă nevinovaţi până la dovada contrarie. Nu există nicio dovadă ca să ne fie confiscate proprietățile.
Ce prevede legea confiscării?
Codul de procedură penală turc 5271 articolul 128, priveşte sechestrarea bunurilor imobile, drepturilor şi creditelor.
Articolul 128
(1) Următoarele bunuri aparţinând suspectului sau acuzatului pot fi sechestrate în cazuri unde există indicii temeinice în sensul că infracţiunea investigată a fost comisă, şi că ele au fost obţinute din această infracţiune;
y. Bunuri imobile,
z. Vehicule pentru transportul terestru, maritim sau aerian,
aa. Toate tipurile de conturi la bănci sau alte instituţii financiare,
bb. Toate drepturile sau creanţele privind persoane fizice sau juridice,
cc. Documente de valoare,
dd. Acţiuni la societăţi la care este acţionar,
ee. Conţinutul seifurilor închiriate,
ff. Alte bunuri care îi aparţin.
Sechestrarea este, de asemenea, permisă şi în situaţia în care aceste bunuri sunt în posesia altor persoane decât suspectul sau acuzatul.
(2) Prevederile alin. 1 sunt aplicabile doar următoarelor infracţiuni:
a) Următoarele infracţiuni, astfel cum sunt definite în Codul Penal turc;
1. Genocid şi crime împotriva umanităţii (Art. 76, 77, 78),
2. Trafic de migranţi şi trafic de persoane (Art. 79, 80),
3. Furt (Art. 141, 142),
4. Furt în formă agravată (Art. 148, 149),
5. Înşelăciune (Art. 155),
6. Fraudă (Art. 157, 158),
7. Bancrută frauduloasă (Art. 161),
8. Producerea sau traficul de substanţe narcotice sau stimulante (Art. 188),
9. Falsificare de bani (Art. 197),
10. Asocierea în vederea comiterii de infracţiuni (Art. 220),
11. Fraudarea licitaţiilor publice (Art. 236),
12. Fraudă în îndeplinirea obligaţiilor (Art. 236),
13. Delapidare (Art. 247),
14. Dare de mita prin violenţă (Art. 250),
15. Mituire (Art. 252),
16. Infracţiuni împotriva securităţii de stat (Art. 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Infracţiuni ale unei organizaţii armate (Art. 314), sau procurarea de arme unei asemenea organizaţii (Art. 315),
18. Infracţiuni împotriva secretelor de stat şi spionaj (Art. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),

b) Trafic de arme, astfel cum infracţiunea este prevăzută în Legea privind armele de foc, armele albe şi alte arme (Art. 12),
b) Delapidarea, astfel cum este definite în Legea băncilor (Art. 22/3 şi 4),
c) Infracţiunile definite în Legea privind combaterea traficului care sunt pedepsite cu închisoarea,
d) Infracţiunile definite în art. 68 şi 74 din Legea privind protecţia valorilor culturale şi naţionale.
(3) O decizie privind un imobil va fi pusă în executare prin înscrierea în registrul de publicitate.
(4) O decizie privind sechestrarea vehiculelor terestre, maritime şi aeriene va fi pusă în executare prin înscrierea în registru, acolo unde sunt înregistrate.
(5) O decizie privind sechestrarea conturilor deţinute la bănci sau la alte instituţii financiare va fi pusă în executare prin informarea imediată a băncii sau instituţiei financiare prin mijloace tehnice de comunicare. Decizia va fi de asemenea notificată separat băncii sau instituţiei financiare. Operaţiunile asupra conturilor menite să lipsească de eficacitate decizia de sechestrare, realizate după comunicarea deciziei, sunt nule.
(6) O decizie privind sechestrarea părţilor sociale va fi pusă în executare prin notificarea imediată a administraţiei societăţii prin mijloace tehnice de comunicaţie. Decizia va fi comunicată de asemenea, separat societăţii şi conducerii acesteia.
(7) O decizie privind sechestrarea drepturilor şi creanţelor va fi pusă în executare prin notificarea imediată a persoanei fizice sau juridice, prin mijloace tehnice de comunicație. Decizia va fi, de asemenea, notificată separat persoanei fizice sau juridice.
(8) În cazurile în care se produc încălcări ale deciziei de sechestru, se va aplica art. 289 din Codul penal turc.
(9) Sechestrarea în condiţiile prezentului articol va fi dispusă doar de un judecător.
Pe 21 februarie 2014, articolul de mai sus a fost modificat, fiind adăugate noi prevederi. În conformitate cu noul text, decizia de confiscare poate fi pronunţată de Înalta Curte Penală şi aceasta trebuie să decidă cu unanimitate. Noile prevederi statuează, de asemenea, că înainte de a dispune confiscarea Înalta Curte Penală trebuie să aibă un raport de la instituţiile judiciare relevante, precum Ministerul de Finanţe, Consiliul bancar de reglementare şi Inspecţie.
După declararea stării de urgenţă, Decretul de urgenţă cu forţă de lege nr. 668 a intrat în vigoare. Art. 3/i din decret prevede că Înalta Curte Penală decide cu privire la confiscare fără raportul autorităţilor relevante. În situaţii urgente, parchetul poate ordona confiscarea, cu aprobarea ulterioară, în termen de 5 zile, a judecătorului.
Aşa cum puteţi vedea din aceste texte, trebuie să existe indicii temeinice în sensul că infracţiunea investigată a fost săvârşită şi că proprietăţile au fost obţinute din acea infracţiune. Acestea sunt proprietăţile noastre, obţinute din salariul plătit de stat. Informăm în mod constant Înaltul Consiliu cu privire la proprietăţile noastre. Dacă deţinem proprietăţi a căror provenienţă nu o putem explica este deja o infracţiune, fiind incidente sancţiuni penale şi disciplinare.
Confiscarea este realizată cu abuz de putere şi cu încălcarea clară a legii şi ne va distruge, pentru că nu putem să ne vindem proprietăţile pentru a supravieţui acestor zile oribile.
De fapt, guvernul şi-a făcut deja cunoscute intenţiile. Săptămâna trecută, înainte de a fi emis decretul de confiscare, ministrul responsabil de înregistrările imobiliare a anunţat public că a dat un ordin agenţiei de înregistrări imobiliare să nu permită transferul sau vânzarea proprietăţilor celor cu privire la care există suspiciuni. Înainte de orice tranzacţie, să solicite informaţii poliţiei şi procuraturii" După cum vă puteţi da seama din aceste declaraţii publice, deja s-a decis cine este vinovat şi cine nu. Este strigător la cer. Suntem judecaţi nu doar de sistemul judiciar, ci şi de executiv, în acelaşi timp.

[19 – Fără dată]
X a fost numit judecător în provincia Y după ce şi-a îndeplinit atribuţiile în provincia YY pentru 2 ani. A judecat cauze privind infracţiuni de terorism în instanţe cu competenţă specială. Apoi a fost numit în oraşul său natal. Chiar când se gândea că va începe o nouă

viaţă, a fost reţinut şi apoi arestat pe motiv că ar avea legături cu o organizaţie teroristă armată şi cu tentativa de lovitură de stat, fără absolut nicio probă, de către colegii săi care l-au întrebat cu cine a votat la alegerile din 2014. Proprietăţile sale au fost, de asemenea, sechestrate de guvern şi a trebuit să îşi părăsească locuinţa.

[20– Fără dată]
Sunt un băiat de 17 ani din Turcia. Când a avut loc lovitura eşuată de stat, eram în Europa cu familia mea, în vacanţă. Tatăl meu era procuror, iar mama judecător. Ne-am întors în Turcia pentru că ştiam că suntem nevinovaţi dar, în ciuda acestui fapt, părinţii mei au fost arestaţi, în scopul de a fi împiedicaţi să părăsească ţara. Conturile noastre bancare şi proprietăţile au fost confiscate de guvern. Avocaţii sunt ameninţaţi de guvern, aşa încât niciun avocat nu mai doreşte să accepte cauzele, şi chiar dacă ar accepta, nu ne putem permite să îi angajăm, pentru că guvernul ne-a confiscat proprietăţile. Avocaţii desemnaţi de guvern sunt doar pentru a părea că suspecţii au avocaţi şi nu ajută deloc. Conversaţiile între suspecţi și avocaţi sunt ascultate şi înregistrate. Mi-au pus părinţii în celule folosite pentru pedeapsă acum 120 de zile, fără niciun motiv. Au trecut 120 de zile de când am comunicat ultima dată cu mama. Când am întrebat, nu mi s-a răspuns de ce ne este interzis să comunicăm. Părinţii mei sunt în acelaşi dosar şi nu este nicio diferenţă între cauzele lor. Pe mama au transferat-o săptămâna trecută într-o altă închisoare, la 5 ore cu maşina depărtare de casă, iar când am sunat la închisoare ni s-a spus că încă ne este interzis să luăm legătura cu ea. Nu am primit nici un răspuns la petiţii. Cum am precizat, au trecut 4 luni de când nu mi-am văzut mama. Acest lucru este în orice caz contrar legii. Sunt doar un fiu care vrea să îşi vadă mama, ce pericol as putea fi!

[21 – Fără dată]
Sunt student la Facultatea de drept a Universităţii din Ankara. După lovitura de stat eşuată din 15 iulie, tata, care era judecător, a fost arestat şi eliberat din funcţie fără nicio probă şi fără niciun temei legal, deşi, ca judecător care și-a servit cu onoare patria timp de mulţi ani, nu a fost implicat în această încercare dezastruoasă. După ce a aflat acuzaţiile de implicare în lovitura de stat aduse lui şi altor 140 de colegi (numai dintre membrii Curţii Supreme sunt 140, totalul judecătorilor demişi este de aproximativ 4000) nici nu a încercat să fugă, a preferat să stea acasă şi să aştepte poliţia. Închisoarea cu regim închis unde este deţinut tata este o construcţie nouă cu o mulţime de neajunsuri, precum instalaţiile de încălzire, electricitate și apă incomplete, alături de un deficit de igienă. Aceste condiţii sunt evident menite să îi determine să cedeze psihic şi să mărturisească fapte pe care nu le-au comis. Aproximativ 140 de foşti membri ai Curţii Supreme sunt ţinuţi în condiţii de izolare, în aceleaşi condiţii ca şi tatăl meu.
În acest timp, guvernul, profitând de starea de urgenţă ce a fost declarată după tentativa de lovitură de stat, a continuat să aresteze jurnaliştii, pentru a înăbuşi opoziţia şi a alinia toată presa cu politicile sale, ajungând până la a aresta în fiecare zi cetăţeni care și-au exprimat opinii politice contrare pe reţelele de socializare. Pe de altă parte, presa, conturile de socializare pro-guvernamentale îi declară pe opozanţi trădători şi îi insultă, creând un mediu haotic şi nesigur în care să prevaleze discriminarea și polarizarea împotriva noastră, alături de discursuri ale urii. Bunicul meu, care a fost acuzat că a descărcat o aplicaţie numită “by lock” de mesaje pentru smartphone a fost eliberat după 4 zile de detenţie, ca urmare a faptului că, din cauza unei afecţiuni la degete, nu putea folosi un smarphone. O sabie a lui Damocles stă agăţată deasupra întregii mele familii. Între timp, mama, care este bolnavă de cancer încă din 2008, a făcut chemoterapie ca urmare a revenirii bolii, din cauza evenimentelor stresante prin care a trecut. Deşi şi-a obţinut dreptul de a se pensiona anticipat, din cauza dizabilităţii fizice, a fost eliberată din funcţie fără nicio explicaţie prin ultimul decret promulgat. Va fi lipsită de asigurare, care este vitală pentru plata tratamentului ei, 100 de zile după concediere.
Ca oameni respectabili care trăiam cu demnitate, ne-am văzut dintr-o dată vieţile întoarse cu susul în jos. Din cauza lipsei de imparţialitate a autorităţilor din Turcia, am luat în

considerare să vă informăm pe dvs., întrucât sunteţi în măsură să daţi glas îngrijorărilor noastre şi atrocităţilor la care suntem supuşi
Toate cele bune,

[22 – Fără dată]
Sunt fiica unui judecător al Curţii Supreme. Tatăl meu a fost judecător al acestei curţi (Yargıtay) peste 30 de ani. În prezent, este în închisoare de peste 2 luni fără a fi pus sub acuzare şi fără nicio dovadă împotriva sa. Nu a avut niciodată vreo legătură cu vreo grupare religioasă, astfel cum este acuzat. A fost întotdeauna un laic loial. A criticat mulţi ani regimul Erdoğan, cu referire la corupţi și la încercările de afectare a statului laic. A judecat cauze bazate pe eşecul guvernului de a opri traficul de droguri în şcoli. Judecătorii Curţii Supreme, astfel cum vă imaginaţi, au cea mai mare securitate a locului de muncă garantată prin Constituţie, şi trebuie urmată o anumită procedură pentru înlăturarea unui asemenea judecător. Modalitatea în care tata a fost înlăturat din funcţie încalcă această procedură, dar și dreptul internaţional. Ca membri ai familiei sale, avem destule probe în sensul că este supus la rele tratamente, precum refuzul apei curate şi al hranei. Sunt foarte dezamăgită întrucât comunitatea internaţională ignoră aceste încălcări ale legii. Vă rog spuneţi-mi cum pot să îmi ajut tatăl. Sunt o adolescentă la liceu. Tata a fost un judecător onorabil şi respectat, a avut o carieră de succes, după 6-7 ani a fost promovat ca inspector iar apoi, după câţiva ani, a fost promovat din nou ca inspector şef, călătorea foarte mult. După 15 iulie, viaţa mea s-a schimbat complet. Tata a fost arestat ca fiind membru al unei „organizaţii teroriste”. Încerc să înţeleg ce a făcut tata şi de ce aceşti oameni nu i-au dat o şansă să se apere în aceste 4 luni. De ce ne-au luat toţi banii. De ce aceşti oameni nu respectă drepturile celorlalţi. De ce nu ne ascultă nimeni.

[23 – Fără dată]
Sunt medic şi căsătorită de 12 ani cu un procuror. Avem 2 fii. Soţul meu, copiii şi eu eram acasă în seara de 15 iulie. Am fost îngroziţi când am văzut la TV încercarea de lovitură de stat.
În seara de 16 iulie, am văzut numele soţului meu pe lista de judecători şi procurori.
În dimineaţa de 17 iulie, soţul meu a primit un telefon de la instanţa Y. După acel telefon, s-a prezentat la instanţă şi a fost arestat la biroul său, iar din acel moment vieţile noastre au fost întoarse cu susul în jos.
Această tentativă de lovitură de stat a pornit dintr-o asociaţie teroristă din cadrul forţelor armate turce. Nu înţeleg cum soţul meu şi alţi (aproximativ 3000) judecători și procurori au fost asociaţi cu această tentativă dezgustătoare fără nicio dovadă. Poliţia ne-a percheziţionat casa ca când am fi fost infractori, ca şi când ne-am fi trădat ţara, în absenţa unui procuror
După 4 zile în custodie, soţul meu a fost trimis la instanţă, care a decis să îl aresteze ca fiind membru al unei organizaţii teroriste, fără nicio probă.
În seara zilei de 20 iulie, soţul meu a fost trimis la închisoarea cu regim închis Y. Ştirile din presă potrivit cărora s-ar putea reintroduce pedeapsa cu moartea şi situaţia soţului meu, în ciuda faptului că nu este vinovat, îmi creează o stare psihică de nedescris.
Nici eu şi nici avocatul nu am avut voie să îl întâlnim pe soţul meu în primele 10 zile.
Obiecţiunile lui şi ale avocatului au fost respinse.
Ni s-au permis doar conversaţii închise din cea de-a 10-a zi.
Soţul meu a solicitat administraţiei închisorii textele decretelor privind starea de urgenţă, dar aceste cereri i-au fost respinse.
Bunurile tuturor celor 2847 de judecători şi procurori au fost sechestrate.
Ni s-a solicitat să evacuăm locuinţa în termen de 15 zile de la notificare.
Soţul meu și ceilalţi judecători şi procurori au fost concediaţi de Înaltul Consiliu al Judecătorilor şi Procurorilor la 24.08.2016.
Soţul meu este în închisoare de 42 de zile fără să fi comis nicio infracţiune. A fost stigmatizat de societate, iar dreptul lui de a profesa şi dreptul nostru de a trăi împreună au fost încălcate. Este nedrept şi nu ne putem apăra.

Soţul meu este un tată bun. Ţine foarte mult la copiii noştri. Nu era interesat de politică. Cele mai importante lucruri în viaţa lui sunt dreptatea şi familia.
Sunt disperată.

[24 – Fără dată]
Soţul meu a fost judecător în Y. în 16 iulie era la slujbă, a fost suspendat din atribuţiile sale şi în acelaşi timp s-a publicat decizia de arestare a sa. Când am văzut această decizie am fost cu toţii şocaţi, pentru că toţi cei 2846 de asociați erau în aceeaşi situaţie. Cum puteau şti că sunt vinovaţi de lovitura de stat, când nu trecuseră decât 12 ore de la aceasta? Soţul meu juca cărţi în cafeneaua cartierului.
Soţul meu a rămas în custodie 2 zile, apoi a fost dus la interogatoriu. Procurorul l-a întrebat:
Unde vă aflaţi în timpul loviturii de stat?
Cunoaşteţi FETÖ, aţi studiat în şcoli FETÖ, dvs. sau copiii, este soţia dvs. asociată cu FETÖ?
Aveţi prieteni asociaţi cu FETÖ? Dacă da, spuneţi-ne numele lor?
Soţul meu are probe în legătură cu unde s-a aflat în noaptea respectivă. Dar procurorul nu a investigat. Soţul meu a spus că nu are nicio legătură cu FETÖ. Dar până la urmă tot a fost arestat, după un proces de 10 minute.
Un alt lucru şocant a fost că l-au adus cu un grup de 6-7 persoane și au fost ascultaţi doar 3-4 minute fiecare. Nu este asta împotriva legii? Avocatul nostru ne spune că după proces a l-a auzit pe unul dintre procurori vorbind la telefon şi spunând: „nu putem aresta pe nimeni cu probele astea în afara listei de mai sus."
Nu există nicio dovadă cu privire la soţul meu, dar a fost arestat la 20 iulie 2016. A fost trimis la închisoarea Y. În primele 4 zile nu am primit nicio informaţie despre el. Nu am ştiut dacă mai trăieşte sau nu. Am fost foarte îngrijorată, nu am putut dormi nopţile. După aceste 4 zile am putut primi informaţii despre el. Apoi au început vizitele fără contact, iar lucrurile au rămas astfel deşi au trecut 48 de zile. În mod normal, există o vizită deschisă pe lună. Nu ne permit scrisori. Soţul meu și prietenii lui au scris petiţii din închisoare, dar acestea nu au fost trimise autorităţilor. Nu li se dau creioane şi hârtie, deci nu poate scrie nimic. Soţul meu şi-a văzut avocatul doar o dată în aceste 48 de zile şi, în timpul acestei întâlniri, au fost supravegheaţi de un gardian. Nu s-a formulat nicio acuzaţie. În iulie 2016 am fost la biroul soţului meu să îi iau lucrurile. Numele lui fusese şters, iar biroul fusese percheziţionat fără permisiune. Aproape că nu am putut intra. Am luat lucrurile lui personale pe baza unui raport.
În 24 august 2014, miercuri, HSYK i-a demis pe soţul meu şi încă 2846 de judecători şi procurori printr-un singur act. După aceea, la 2 septembrie, HYSK a demis şi alţi judecători și procurori, în total 3390. Datele privind numele acestora au apărut pe internet. Multe dintre soţiile lor au fost concediate din această cauză sau şi-au pierdut licenţa de a profesa. Sunt profesoară și mă tem că mă vor concedia şi pe mine, aşa că vă trimit acest mesaj de la un cybercafé şi de pe o adresă de email diferită.

[25 – Fără dată]
Sunt soţia procurorului X care în prezent este arestat în Y, instituţie închisă pentru executarea pedepselor.
Soţul meu era procuror în Y când a fost arestat şi învinuit că ar fi membru al organizaţiei teroriste FETÖ/PDY şi că ar fi încercat să răstoarne guvernul. Deciziile/sancţiunile de suspendare sau înlăturare din funcţie a multor oficiali sunt în afara controlului judecătoresc. Echilibrul între acuzare şi apărare nu este menţinut și apărarea este foarte afectată. A crescut abrupt numărul de acuzaţii de folosire a violenţei, ameninţări și rele tratamente împotriva deţinuţilor, iar proprietăţile lor sunt sechestrate într-o manieră injustă, ei fiind privaţi de multe garanţii constituţionale.
Pe de altă parte, o serie de modificări ale legilor privind Consiliul Superior al Judecătorilor şi Procurorilor au fost introduse printr-o serie de amendamente la Constituție, pe 7 mai 2010. Ca urmare, componenţa consiliului a fost revizuită în ceea ce priveşte numirea membrilor şi

modalitatea de alegere. Prin aceste modificări, s-a introdus o nouă procedură de numire şi alegere a membrilor consiliului. Aceste modificări, care respectă principiile statului de drept, în practică au dus, din nefericire, la folosirea unor practici nelegale din partea celor care au câştigat alegerile împotriva celor care au pierdut. O privire la istoria din ultimii 2 ani a Consiliului Superior al Judecătorilor şi Procurorilor ar fi suficientă pentru a înţelege aceste chestiuni. O examinare a modului în care membrii Asociaţiei pentru Unitate Judiciară, care a câştigat alegerile, au fost promovaţi şi cum membrii asociaţiilor care au pierdut au fost demişi din funcţiile lor ar fi suficientă pentru a dovedi acest fapt. Sunt de părere că o examinare atentă a deciziilor de numire şi transfer a judecătorilor şi procurorilor înainte şi după investigaţii majore ar fi suficientă pentru a înţelege aceste chestiuni. Aş vrea, de asemenea, să spun că imediat după lovitura de stat din 15 iulie 2016 (!), Consiliul Superior al Judecătorilor şi Procurorilor a avut o şedinţă chiar în ziua care a urmat, la solicitarea unor politicieni, suspendând peste 3000 de judecători şi procurori şi ridicându-le imunitatea spre a putea fi investigaţi, iar peste 2000 de judecători şi procurori au fost demişi de Consiliu pe temeiul loviturii de stat.

Soţul meu a fost arestat pe nedrept. Permiteți-mi să spun așa;

10- Nu există nicio menţiune a actelor care ar constitui infracţiunea/infracţiunile de care este acuzat, nici în decizia de arestare nici în cele de prelungire a măsurii.

11- Necesitatea arestării sale nu este explicată niciodată într-o manieră concretă şi rezonabilă, nici în decizia de arestare nici în cele de prelungire a măsurii. Dacă ar fi eliberat, nu ar avea nici un motiv să fugă sau să comită o infracţiune, deoarece:

a) Toate bunurile sale au fost sechestrate. Ca parte a acestor măsuri luate de guvern, conturile sale sunt îngheţate şi nu le poate folosi, deci nu are bani deloc.

b) Crede cu tărie că investigaţia împotriva sa se va fi finaliza cu o soluţie favorabilă şi că va fi repus în funcţie. Prin urmare, nu are nici un motiv să se sustragă.

c) soţul meu nu a încercat să se sustragă anterior arestării. După ce a fost sunat, s-a prezentat cu promptitudine la locul unde a fost convocat. De asemenea, s-a desfăşurat o examinare anterior deciziei de arestare şi de prelungire a acesteia, pentru a se determina dacă se va sustrage sau nu. Iar el întotdeauna a spus că nu va fugi, pentru că este nevinovat şi nu a săvârşit nicio infracţiune.

d) nici autorităţile judiciare, nici cele administrative nu au constatat un risc ca el să se sustragă, şi, mai important, un asemenea risc nu este menţionat în aceste decizii.

12- după o simplă examinare a declaraţiei soţului meu, dată în faţa procurorului, oricine îşi poate da seama că întrebările care i-au fost puse nu se aflau în legătură directă cu faptele despre care se pretinde că ar constitui infracţiunile de care este acuzat, ci s-au referit la libertatea sa de gândire și opinie.

Iată câteva întrebări:

* La ce şcoli aţi studiat?

* Unde aţi locuit pe perioada cât aţi studiat la universitate?

* Aţi lucrat sau servit ca reprezentant al clasei în perioada cât aţi studiat la universitate?

* Pentru cine aţi votat la alegerile pentru Consiliul Suprem al Judecătorilor şi Procurorilor?

* Aţi avut postări împotriva guvernului pe reţelele sociale?

* Aţi avut discuţii împotriva guvernului cu prietenii?

În plus faţă de toate acestea, soţul meu a fost demis din profesie pe baza unei acuzaţii lipsite de fundament, în lipsa unor probe. Interogatorii şi investigaţii începute cu mult înaintea numirii sale au fost folosite ca probe pentru demiterea sa. În ciuda faptului că fiecare trebuie să răspundă pentru faptele şi acţiunile proprii, în acord cu

principiile dreptului penal, el a fost făcut responsabil pentru fapte şi acţiuni despre care se afirmă că ar fi fost comise de alte persoane.

[26 – Fără dată]
X (judecător) a spus că, în timpul interogatoriului, procurorul nu avea alte probe decât lista din faţa sa. Crede că lista venea de la guvern.
În timpul interogatoriului, a fost întrebată:
În timpul loviturii de stat, cu cine eraţi şi cu cine aţi vorbit?
Ce liceu aţi absolvit?
La ce centru de pregătire a examenelor (Turcă: Dershane) aţi fost?
Aţi participat la numărătoarea voturilor la alegerile din 2014 pentru înaltul Consiliu al Judecătorilor şi Procurorilor? Aţi înregistrat numărătoarea?
A văzut o listă de 2 pagini în faţa lor. Ea a fost singura persoană eliberată în acea zi. Procurorul i-a spus că este în pericol din cauza acestei decizii. Ea a spus că toată lumea vorbea despre o nouă listă de 1500 de nume care se pregătea, iar de data aceasta oricine poate fi pe listă.
A văzut că unii judecători care i-au arestat pe alţii plângeau după închiderea procedurii.

[27 – Fără dată]
Dragi colegi,
Noi, 3500 de judecători şi procurori, am fost eliberaţi din funcţiile deţinute fără vreo dovadă şi fără posibilitatea de a ne apăra, sub acuzaţia că am participat la lovitura de stat!
Asta nu e tot, experienţele prin care a trecut ţara noastră din momentul încercării de lovitură de stat din 15 iulie au fost mai rele decât cele mai groaznice coşmaruri;
Fără a ni se oferi vreo dovadă, am fost arestaţi şi încătuşaţi în prezenţa/sub ochii colegilor noştri, personalului, membrilor familiei, copiilor, am fost bătuţi, insultaţi, torturaţi şi încarceraţi, izolaţi.
Soţ şi soţie au fost încarceraţi în acelaşi timp şi copiii au fost lăsaţi singuri în urmă. Copiii unora dintre noi sunt trimişi la orfelinate din acest motiv. Colege însărcinate au pierdut sarcina din cauza relelor tratamente. Alte colege însărcinate au născut prematur. Unele colege mai norocoase au primit dreptul de a alăpta copiii în închisoare.
Acest text nu este scenariul unui film horror. Este adevărul gol goluţ! Acesta este un rezumat al experienţelor trăite de noi în ultimele două luni. Putem identifica fiecare eveniment, persoană cu persoană, fiecare în parte.
Situaţia din prezent este ceea ce ar putea fi numit genocid în Turcia. Pentru că, în afara tratamentului la care am fost supuşi noi, membrii familiilor noastre, soţiile şi copiii noştri sunt, de asemenea, ţinta aceluiaşi tratament. Soţiile noastre, chiar şi rudele noastre, au fost eliberate din funcţiile deţinute şi copiilor unora dintre noi li s-a refuzat admiterea în şcolile de stat.
Toate bunurile noastre cumpărate cu salariile şi economiile noastre, precum şi depozitele bancare au fost confiscate. Cardurile noastre de credit au fost blocate şi familiile noastre au fost condamnate la foamete.
Reiterăm faptul că toate aceste evenimente au avut loc fără să ne fie prezentată vreo dovadă. Nicio înştiinţare, notificare, nu este trimisă înaintea luării unor măsuri împotriva noastră, nicio hotărâre judecătorească privind menţinerea stării de arest. Majoritatea dintre noi nu ştiu nici măcar ce dosare au, care este numărul dosarului, avocaţii noştri sunt arestaţi şi ne este foarte dificil să găsim avocaţi care să vrea să ne mai reprezinte, judecătorii care aşteaptă soluţionarea cauzelor sunt eliberaţi din funcţiile deţinute. 188 de judecători de

Înaltă Curte, 4 membri ai Consiliului Superior al Judecătorilor şi Procurorilor, 2 membri ai Curţii Constituţionale, sunt arestaţi.
Pe scurt, pe fundalul generat de teroare şi terorism, drepturile noastre fundamentale, prezumţia de nevinovăţie, legalitatea incriminării şi a pedepsei, legalitatea în general, sunt brutal încălcate.
Singura noastră solicitare este să ni se ofere un proces corect în ciuda distrugerii vieţilor noastre. Pentru că noi ştim că nu am fost implicaţi în activităţile din cadrul loviturii de stat! Acest lucru este cunoscut de autorităţile din Turcia. Motivul acestei cruzimi îl reprezintă faptul că nu suntem înregistraţi ca membri ai organizaţiei profesionale de judecători şi procurori susţinute de guvern, iar drept consecinţă suntem catalogaţi şi ţintiţi ca oponenţi. Vă rog să fiţi siguri că acest lucru se poate dovedi.
Vă rog ascultaţi-ne. Căutaţi mijloacele de a ne contacta. Veţi înţelege cât de îngrozitoare este situaţia dacă veţi găsi o ocazie să contactaţi pe unii dintre noi.
Vă rog urmăriţi stadiul investigaţiilor şi al procesului penal. Vă rog intervievaţi autorităţile şi pe avocaţii noştri, vă rog studiaţi cererile noastre depuse la dosare şi petiţiile adresate Curţii Europene a Drepturilor Omului.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Veţi vedea că nu va avea loc niciun proces. Deşi 3500 de judecători şi procurori sunt arestaţi, nu există nici măcar o dovada împotriva lor! Suntem oameni corecţi, nu complotişti la o lovitură de stat.
Condamnăm şi respingem orice lovitură de stat. Dar nu reuşim să avem ocazia să ne demonstrăm nevinovăţia din cauza activităţilor de genocid şi mediului îngrozitor din ţara noastră. Voi sunteţi cei care îşi pot permite să facă în aşa fel încât vocea noastră să fie auzită din acest puţ adânc în care ne-am afundat.
P.S. Începând cu data de 21.09.2016 am stat într-o celulă de izolare fără vreo motivaţie.
X (judecător încarcerat)

[28 – Fără dată]
Soţul meu X care a fost procuror timp de 16 ani, a fost reţinut după lovitura de stat atroce petrecută în 15 iulie, în perioada cât era procuror.
Am aflat despre această hidoasă tentativă de lovitură de stat de la soţul meu prin telefon după ce a văzut ştirile la televizor în seara zilei de 15 iulie. La momentul respectiv soţul meu lucra la dosarele sale pe care le adusese acasă de la instanţa din Y în timp ce eu eram cu familia mea în YY. Am fost terifiaţi de ştirile de la televizor ca cetăţeni ai unei ţări a cărei istorii este plină de lovituri de stat. În seara zilei de 16 iulie, am văzut numele soţului meu pe

website-ul ziarului Sabah sub titlul „Judecătorii şi procurorii implicaţi în lovitura de stat”. Imediat ce am văzut această ştire, am plecat către YY cu familia. În dimineaţa zilei de 17 iulie, am mers la sediul instanţei după ce soţul meu a primit invitaţia de la Biroul Procurorului Şef din Y. Şi începând cu acel moment, am fost în mijlocul evenimentelor, care s-au petrecut pentru prima dată în viaţa mea şi pe care doresc tuturor să nu le experimenteze vreodată.
Soţul meu a fost interogat cu întrebări precum cele de mai jos

- Au stat el, soţia sau fraţii lui, la o casă sau cămin care aparţinea organizaţiei teroriste armate în timpul perioadei de şcoală / învăţământ superior?
- La ce reviste este abonat în prezent sau a fost abonat în trecut?"
- Are bani depozitaţi la bancă şi la care bancă, cu care bănci a făcut tranzacţii din trecut până în prezent?
- A fost contactat de organizaţia teroristă?
- A fost prezent la locul de votare în timpul alegerilor pentru Consiliul Superior al Judecătorilor şi Procurorilor (HSYK), a fost cumva observator şi a filmat în momentul respectiv?"
- Când a luat cunoştinţă de tentativa de lovitură de stat?

Și, deşi răspunsurile soţului meu la aceste întrebări au fost „nu”, s-a emis mandat de arestare şi percheziţie pe motiv că era membru al organizaţiei armate teroriste.
Adresa casei noastre din acea decizie era la casa unde am locuit pentru 3 luni în urmă cu 15 luni. Casa noastră a fost percheziţionată fără un procuror prezent după ce a fost emis un nou mandat de percheziţie pentru adresa corectă. În timpul percheziţiei, un computer care a fost oferit de stat şi un USB flash driver care includea decizii, un telefon nefuncţional care se afla printre jucăriile fetiţei noastre pe care îl folosisem eu anterior şi 3 CD-uri care conţineau poze din călătoriile noastre au fost ridicate fără să ni se ofere vreo copie.
La sfârşitul perioadei de reţinere de 4 zile, în instanţă, s-a acordat mandat de arestare pentru că ar fi fost membru al unei organizaţii teroriste, arătându-se doar numele infracţiunilor abstracte fără a se preciza faptele concrete şi dovezile că ar fi fost membru al acelei organizaţii teroriste şi, de asemenea, fără a se arăta dovezile că ar fi încercat să răstoarne ordinea constituţională şi cum a comis aceste infracţiuni.
Mă simt cu adevărat îngrozitor când citesc acuzaţiile …
Soţul meu a fost trimis la închisoarea cu regim închis Y, pe 20 iulie.
Am fost şocată de sentinţele publicului „vrem pedeapsa capitală” şi de comentariile preşedintelui şi politicienilor „ceea ce vrea poporul se va face”. Pentru că vom fi ţinuţi minte împreună cu persoanele care au încercat să facă lovitura de stat, iar dacă aceasta s-a întâmplat când noi suntem nevinovaţi, în momentul în care „pedeapsa capitală” se va reintroduce…
Dragi membri, nici noi, nici avocatul nostru nu a putut lua legătura cu soţul meu în primele 10 zile.

- Obiecţiunile, pe care soţul meu din interiorul închisorii, şi avocatul nostru din afara ei, le-au formulat, au fost respinse.
- Am avut posibilitatea să îl vizităm fără a-l atinge după a zecea zi.
- Am avut posibilitatea să ne apropiem pe 09.08.2016
- Vizitele care implică contact fizic sunt interzise.
- Am avut posibilitatea de a vorbi la telefon odată la 15 zile pentru prima oară în 18.08.2016
- În continuare este interzis să trimitem scrisori.
- Schimbul de documente este interzis în timpul vizitelor avocatului.

- Vizitele avocatului au loc în prezenţa unui gardian şi sunt filmate cu camera de luat vederi
- Am aflat de la soţul meu că solicitărilor pentru textele decretelor publicate în timpul stării de urgenţă, pe care le-au formulat soţul meu şi probabil toţi judecătorii şi procurorii deţinuţi, către administraţia închisorilor, nu li s-a dat curs.
- În prima zi de vizită, am aflat că revistele de ştiinţă şi integramele pe care le-am trimis la închisoare pentru a fi date soţului meu nu i-au parvenit
- Am aflat de la soţul meu că solicitărilor privind regulamentele şi plicurile, pe care soţul meu şi probabil toţi judecătorii şi procurorii de acolo le-au cerut administraţiei închisorii, pentru a scrie petiţiile cuprinzând obiecţiile lor, nu li s-a dat curs.
- Am o petiţie pe care soţul meu a scris-o pentru a fi trimisă Curţii Europene a Drepturilor Omului dar am dubii dacă va fi trimisă sau nu.

Încerc să explic situaţia mea tuturor şi oriunde pentru a mă face auzită din poziţia asta în care nu pot nici măcar să respir.

[29 – Fără dată]
Dragi colegi,
Aşa cum ştiţi, Înaltul Consiliu Judiciar a eliberat din funcţie un număr de 2847 de judecători şi procurori pe 24 august, 2016, prin decizia nr. 2016/426.
Consiliul nu a dat posibilitatea de a se apăra niciunuia dintre judecătorii şi procurorii demişi. Mai precis, consiliul a hotărât cu privire la eliberarea din funcţie fără a avea apărările judecătorilor cu privire la această problemă.
Consiliul arată în decizia sa că din moment ce s-a concluzionat că există colaborare şi legături/relaţii între aceşti judecători şi procurori şi organizaţia FETÖ/PDY, eliberarea din funcţie a acestor judecători şi procurori este decisă în unanimitate în conformitate cu decretul de urgenţă nr. 667, articolul 3.
Este de subliniat faptul că Consiliul nu a folosit cuvintele „membri ai organizaţiei". Ce vreau să spun prin asta: cei 2847 judecători şi procurori sunt acuzaţi că sunt membri ai unei organizaţii teroriste în procedurile penale în curs. Cu toate acestea, consiliul a ales să evite cuvântul „membru". A preferat să folosească cuvintele „legătură/colaborare/relaţie".
În ciuda acestei preferinţe manifestată în decizie, Vice-preşedintele Consiliului, domnul Mehmet Yilmaz, a făcut comentarii publice utilizând constant cuvântul „membru".
Domnul a mers chiar mai departe pe contul său de Twitter, arătând următoarele: „s-a decis de adunarea generală a consiliului ca un număr de 2847 judecători şi procurori care au fost găsiţi ca fiind membri ai organizaţiei teroriste FETÖ să fie eliberaţi din funcţie". Ca şef al sistemului judiciar, domnul Mehmet Yilmaz a hotărât deja că 2847 judecători sunt membri ai unei organizaţii teroriste. Aceasta implică cel puţin următoarele 3 lucruri:
1. Încălcarea evidentă a dreptului de a nu fi catalogat ca fiind criminal, incluzând părtinirea
2. Presiune asupra instanţelor şi procurorilor privind investigaţiile în curs
3. Încălcarea prezumţiei de nevinovăţie
Să trecem la motivele eliberărilor din funcţie în masă. Decizia este alcătuită din 61 de pagini cu comentarii şi motivaţii generale. Nimic nu poate fi găsit în cuprinsul deciziei care să se refere la fapte concrete care să poată fi atribuite fiecărui judecător din listă. Enumeră motive generale pentru noi toţi. Aşa încât nimeni nu ştie ce motiv este specific cărui judecător. Mai precis nimeni nu ştie ce acuzaţii i s-au adus.
Acestea sunt motivele:
1. Activităţile legale din Academia de justiţie,
2. Participarea la cursuri de formare profesională,
3. Participarea la cursuri de engleză,
4. Trimiteri în străinătate pentru scopuri educaţionale,
5. Desemnarea în funcţii administrative precum director general, judecător raportor în minister, şef al departamentelor în minister, inspector în consiliul de administraţie,
6. Comentarii pe conturi de social media,

7. Plângeri trimise Consiliului privind aceşti judecători,
8. Investigaţii penale şi administrative (disciplinare) privind aceşti judecători,
9. Verificări în zonele locale unde stau judecătorii,
10. Hotărâri ale judecătorilor privind cauze ale organizaţiei FETÖ,
11. Rapoartele departamentelor de poliţie,
12. Deciziile judecătorilor privind eliberarea din funcţie a ofiţerilor de poliţie consideraţi membri ai FETÖ,
13. Informaţiile privind viaţa lor socială,
14. Programele de comunicare utilizate de membrii organizaţiei,
15. Considerentele din recentele ordine de reţinere şi mandatele de arestare privind judecătorii,
16. Procesele-verbale încheiate în urma interogărilor procurorilor,
17. Cuvintele celor care au recunoscut

De exemplu, decizia nu spune nimic concret despre mine. Mi-am văzut numele în listă. Nu ştiu ce acuzaţie dintre cele de mai sus ar trebui să mi se aplice.

[30 – Fără dată]

Lucram ca judecător înainte de a fi suspendat din funcţie de a doua cameră a Înaltului Consiliu al Judecătorilor şi Procurorilor (HCJP), la fel ca alţi 2744 de judecători şi procurori, în data de 16.07.2016 urmare a tentativei de lovitură de stat care a avut loc în data de 15.07.2016, pe care nici nu am sprijinit-o, nici nu am ajutat-o şi cu care nu sunt de acord. O listă atât de lungă pregătită de adunare, făcută la prima oră a dimineţii, arată că această decizie de suspendare a 2745 judecători reprezintă executarea unei liste pre-întocmite. Eliminarea judecătorilor independenţi şi imparţiali a fost scopul acestei decizii. Încă nu ştiu care este motivul pentru care am fost suspendat din funcţie deoarece decizia de suspendare sus-menţionată nu mi-a fost încă comunicată.

În data de 16.07.2016, Procurorul şef al Parchetului Y a emis un mandat de reţinere şi percheziţie în ceea ce mă priveşte într-o manieră care este nelegală şi încalcă în mod evident regulile privind garanţiile judiciare de care se bucură judecătorii şi procurorii. În conformitate cu legile în vigoare în Turcia, judecătorii şi procurorii nu pot fi reţinuţi şi arestaţi cu excepţia situaţiei în care au fost prinşi în flagrant săvârşind o infracţiune gravă. Cu toate acestea, Procurorul şef al Parchetului Y a încălcat legea, susţinând că tentativa de lovitură de stat este încă în desfăşurare, pentru a justifica temeiul de reţinere pentru incidenţa flagrantului delict în decizia sa, ca şi cum aş fi luat parte la tentativa de lovitură de stat. Cu toate acestea, acest temei nu a fost regăsit în declaraţiile procurorului, nici în cercetările Curţii Penale pentru Pace, după finalizarea procedurilor de reţinere şi percheziţie conform mandatului. Presupusa infracţiune a fost indicată ca fiind apartenenţa la FETÖ /PDY (Organizația Teroristă Fethullah), organizaţia teroristă armată, la nivelul Parchetului şi al Curţii Penale pentru Pace, fără a exista vreo referire la susţinerea privind flagrantul delict. După cum se poate observa, presupusa infracţiune de a fi luat parte şi sprijinit lovitura de stat a fost invocată în procedurile Parchetului şi procurorului şef pentru efectuarea reţinerii, fiind imposibil să se susţină şi dovedească săvârşirea infracţiunii de a fi membru al unei organizaţii teroriste în flagrant. Numele noastre au fost trimise către presă ca aparţinând judecătorilor care au complotat la lovitura de stat, chiar dacă nu exista o astfel de acuzaţie urmare a deciziei de eliberare din funcţie a HCJP. Dezvăluirea numelor noastre reprezintă o încălcare evidentă a principiului prezumţiei de nevinovăţie instituit de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (ECHR).

Practicile nelegale au continuat şi după finalizarea procedurilor de reţinere, arestare şi percheziţie. Legea privind Judecătorii şi procurorii nr. 2802 ce prevede regula obligatorie ca la efectuarea percheziţiei să fie prezent un avocat şi un procuror a fost, de asemenea, încălcată. În plus faţă de asta, aparatele mele electronice au fost confiscate cu totul în loc să fie copiate datele stocate pe ele.

Percheziţia şi reţinerea au avut lor în 19.07.2016, la trei zile după decizia menţionată. Până la acea dată, am aşteptat la mine acasă fără a face vreo încercare să fug. Chiar dacă eram judecător şi nu exista nicio suspiciune privind tentative de evadare, nici vreo încercare de a

rezista acţiunilor ofiţerului de poliţie, am fost încătuşat cu mâinile la spate şi luat din casă până la maşina poliţiei, precum şi până la Departamentul poliţiei, încătuşat cu mâinile la spate. Am fost lăsat să aştept mai mult de o oră stând în picioare cu faţa la perete şi încătuşat cu mâinile la spate la Departamentul poliţiei, pentru ca procedurile să fie finalizate. Mai târziu, eu şi alţi 12 judecători şi procurori am fost duşi în camera de detenţie care era doar pentru patru persoane şi cu o suprafaţă de maxim 10 mp. Nu ne-au fost date perne, nici pături, şi nu aveam voie să folosim toaleta în timpul nopţii. În timpul tuturor acestor evenimente, nu mi s-a permis să vorbesc cu avocatul meu, iar familia mea nu a primit nicio informaţie privind situaţia mea.
În ziua următoare, am fost dus pe holul Departamentului Poliţiei pentru a se desfăşura procedurile pentru a fi trimis la instanţă. Pe durata celor 15 ore în care am stat în camera de detenţie, mi s-a dat o bucată mică de pâine şi două felii mici de brânză. Am aşteptat mai mult de o oră şi jumătate stând în picioare cu faţa la perete şi încătuşaţi cu mâinile la spate împreună cu alţi judecători şi procurori la Departamentul Poliţiei, pentru a fi duşi la sediul instanţei.
Evenimentele care s-au petrecut la sediul instanţei au fost o totală ruşine. Chiar dacă am fost dus la sediul instanţei pe la ora 02.30 pm., în data de 20.07.2016, procurorul mi-a luat declaraţia pe la ora 08.30 pm. Am fost nevoit să aştept în holul sediului instanţei împreună cu alţi 149 de judecători şi procurori încătuşaţi şi încercuiţi de poliţişti care erau înarmaţi cu arme de foc lungi. Nu ni s-a oferit nimic de mâncare sau de băut în timp ce am aşteptat la sediul instanţei.
În timpul luării declaraţiei procurorul a pus întrebări foarte personale care nu erau în legătură cu acuzaţiile (la ce liceu am fost, dacă am fost trimis în străinătate de către HCJP, dacă am fost vreodată prezent la întâlnirea anuală a comitetului Academiei de Justiţie, etc.) şi nu a făcut referire la vreo probă. Eu şi alţi 149 de procurori şi judecători am fost lăsaţi să aşteptăm în sediul instanţei fără a ni se oferi vreo informaţie după interogatoriu, fiind încătuşaţi, până la ora 02.00 dimineaţa. Am fost duşi în camera de rugăciune din sediul instanţei să stăm peste noapte şi am aşteptat acolo încătuşaţi pe durata nopţii. Ziua următoare a fost de asemenea o ruşine. În data de 21.07.2016, eu şi alţi 149 de procurori şi judecători am fost lăsaţi să aşteptăm încătuşaţi în holul sediului instanţei şi încercuiţi de poliţişti care erau înarmaţi cu arme de foc lungi până la ora 10.00 pm, pentru ca interogatoriul să fie luat de un judecător. Din nou, nu ni s-a oferit nimic de mâncare sau de băut în această perioadă de timp.
Am fost arestat de Instanţa Penală de Pace printr-o decizie tip formular în data de 21.07.2016, decizie care nu făcea nicio referire la vreo probă, vreun document sau informaţie, nici nu ridica vreun semn de întrebare privind acuzaţia. Instanţa nu a putut să arate cum se justifică acuzaţia de asociere cu organizaţia teroristă menţionată şi care conduită a mea a fost considerată de natură să ajute sau să sprijine organizaţia teroristă menţionată.
Sunt încă în arest în data în care scriu această petiţie. Ca şi cum decizia de arestare nu ar fi suficientă, soţia şi copilul meu au fost de asemenea pedepsiţi prin confiscarea tuturor proprietăţilor mele (maşina mea, conturile bancare pe care primeam şi economiseam din salariu şi cardurile de credit). Suspendarea din funcţie, confiscarea tuturor proprietăţilor mele, revocarea paşaportului şi arestarea în absenţa vreunei suspiciuni că aş încerca să fug, prin încălcarea legii, arată că am de a face cu represiunea nedreaptă.
Mai târziu, am fost eliberat din funcţie de Adunarea Generală a HCJP fără a mi se oferi dreptul de a-mi face vreo apărare, un drept fundamental constituţional. Decizia de eliberare din funcţie a fost luată de asemenea pe baza prezumţiei că am fost asociat cu FETÖ. Cu toate acestea, această decizie, într-o manieră similară deciziei de arestare, nu a reuşit să prezinte vreo dovadă privind acuzaţiile care mi se aduc. Decizia menţionată presupus motivată pe 60 de pagini nici măcar nu mi-a specificat numele şi nu a oferit o explicaţie concretă privind de ce s-a prezumat că sunt în legătură cu sau membru al FETÖ. 2841 de judecători şi procurori au fost eliberaţi din funcţie prin această unică decizie fără vreo explicaţie individuală sau justificare concretă. Aceasta arată că scopul deciziei a fost să elimine mii de judecători şi procurori într-o manieră contrară supremaţiei dreptului. Este

evident că procedurile penale şi decizia de eliberare din funcţie reprezintă o ameninţare de natură să submineze instanţele care ar trebui să fie independente şi imparţiale.
Eu am convingerea că opiniile mele care erau împotriva admiterii unor cereri ale reclamanţilor instituţii administrative, opinii pe care le-am redactat în cauzele administrative, au condus la includerea mea pe lista celor eliberaţi din funcţie. Cu toate acestea, am fost întotdeauna drept, independent şi imparţial în aplicarea regulilor statului de drept.

[31 – Fără dată]
Sunt soţia unui procuror. După oribila tentativă de lovitură de stat din 15 iulie, soţul meu a fost mai întâi suspendat, apoi eliberat din funcţie şi ca urmare a acestui fapt, salariul şi proprietăţile lui au fost confiscate.
Soţul meu s-a luptat cu terorismul ani de zile într-un spirit de auto-sacrificiu într-o perioadă în care evenimentele teroriste erau atât de răspândite şi violente. Nu am uitat niciodată că un membru al Curţii Supreme l-a sunat pe soţul meu odată în perioada în care se înteţiseră atacurile teroriste şi i-a spus următoarele: „Dragul meu frate, în timp ce ne uitam la ştirile privind loviturile teroriste, am fost atât de îngrijoraţi în privinţa ta încât te implorăm să nu ieşi fără o armă pentru propria ta siguranţă” şi soţul meu i-a spus „Dragul meu coleg, ambele mele mâini pot ţine un creion şi scrie, dar nu sunt capabile să tragă cu arma”. Nu şi-a folosit arma oferită de către guvern nici măcar odată. După ce atâta timp soţul meu se lupta cu teroriştii în asemenea condiţii primejdioase, din păcate în aceste zile este acuzat că ar fi membru al unei organizaţii teroriste.
Cred că aceste acuzaţii sunt incredibile. Aproape 3500 de judecători şi procurori, inclusiv soţul meu, au fost eliberaţi din funcţie pe motive similare cuprinzând aceleaşi acuzaţii. Reprezintă mai mult de un sfert din întregul corp judiciar. O persoană cu bun simţ nu ar putea admite că mai mult de un sfert din acest corp dintr-o ţară ar avea conexiuni cu organizaţii teroriste.
Imediat după ce a fost suspendat, am aflat că a fost emis un mandat de arestare care îl viza, iar apoi el a decis că nu se va supune unor practici insensibile, nedrepte şi arbitrare. Nu am mai auzit de el de atunci.
Copilul meu mic mă întreabă de ce nu putem fi împreună ca familie şi unde este tatăl lui. Ce pot să-i spun copilului meu? Cum aş putea supravieţui pe cont propriu ca femeie singură? Oamenii din jurul nostru au început să ne vadă ca pe terorişti. Mai mult decât atât, doar foarte puţini sau aproape nimeni nu a rămas să ne ofere un ajutor. Deşi soţul meu şi-a câştigat salariul prin muncă grea şi cinstită, cu cele mai mari eforturi, noi nu putem nici măcar să retragem bani din bancă. Suntem familia lui şi avem nevoie de salariul lui. Ce împrejurări nedrepte!
Deschizând uşa cu forţa şi intrând înăuntru fără veste, ofiţeri de poliţie au luat cu asalt casa noastră şi au făcut o percheziţie, în timp ce eu lipseam. Când am ajuns acasă, am găsit un dezastru. După cum spun vecinii mei, ofiţerii de poliţie care au efectuat percheziţia au devenit însetaţi, iar vecinul meu, care participa la percheziţie, a încercat să le ofere nişte apă din frigider dar ei au refuzat să o bea şi au adăugat: „nimic nu poate fi mâncat sau băut în casele acestor terorişti, fii atent! Să faci la fel!”. Drept pentru care vecinul meu a luat apă de la el din casă. Toţi vecinii mei, care au fost de faţă la această percheziţie, sunt martori la această întâmplare.
Vreau să îi întreb pe aceşti ofiţeri de poliţie ce dovezi au că noi am fi terorişti. Aceste tratamente sunt atât de umilitoare încât nici nu putem dormi nopţile. Toţi membrii familiei suntem înfricoşaţi la gândul că ar putea fi luată din nou cu asalt casa noastră.
În 18 iulie, am fost la sediul instanţei pentru a lua lucrurile soţului meu dar s-au purtat cu mine de parcă aş fi fost terorist. Mai întâi, nu m-au lăsat să intru, apoi le-am zis că vreau să iau lucrurile ce aparţin soţului meu. O oră mai târziu am intrat în sediul instanţei. Luându-mă de braţ, un ofiţer de poliţie m-a oprit şi mi-a spus că vom intra în biroul soţului meu sub supravegherea lui. Nepermiţându-i să mă ia de braţ, am mers împreună cu el sus şi ne-am întâlnit cu şeful acelui departament. Mi-au spus că pot lua lucrurile personale ale soţului meu sub supraveghere video şi cu încheierea unui proces-verbal. În timp ce ne îndreptam spre birou, ofiţerul de poliţie care mă acompania mi-a spus că procurorul şef adjunct vroia să

vorbească cu mine la telefon. Am mers în biroul lui. Şi el m-a tratat ca şi cum aş fi fost terorist. A spus că nu pot lua lucrurile personale ale soţului meu până când investigaţia nu e finalizată. Am spus ok, dar ei m-au împiedicat să părăsesc sediul instanţei. După ce am aşteptat o lungă perioadă de timp în sediul instanţei, mi s-a permis să plec de acolo. Într-un mod ruşinos, m-au urmărit cu o maşină până la destinaţie.
Am fost supusă presiunilor de procurorul şef adjunct şi subordonaţii lui, ofiţeri de poliţie, care ar trebui să fie cunoscători ai legii şi ai drepturilor omului. Până ieri, am fost soţia unui procuror premiat şi care avea succes în profesie, iar astăzi sunt în asemenea împrejurări rele încât nu mă pot uita la feţele oamenilor. Cine va plăti pentru traumele suferite de mine şi familia mea?
O lună mai târziu, am fost la sediul instanţei din nou pentru a vedea dacă pot lua lucrurile personale ale soţului meu. Mi-au spus că le-au pus într-o cutie şi că, dacă vreau, pot să le iau. Le-am pus într-un taxi sub supravegherea unor ofiţeri de securitate. În timp ce ne pregăteam să plecăm cu taxiul, taxiul a fost oprit cu un fluierat. Ofiţerii de securitate mi-au spus că procurorul a ordonat că vrea să se întâlnească cu mine. Am luat lucrurile personale din taxi din nou şi am mers la etaj împreună cu procurorul. Am fost interogată de acesta ca şi cum aş fi fost terorist. În final, am reuşit să iau lucrurile şi să plec de acolo. Ofiţerii de poliţie vin adeseori la noi acasă să întrebe de soţul meu. Le spun vecinilor mei că soţul meu este un terorist şi să aibă grijă în preajma lui. Cu alte cuvinte, încearcă să îi facă pe vecinii mei să îşi piardă simpatia faţă de noi şi să ne lase singuri.
Vă rog spuneţi-mi cine îmi va şterge aceste experienţe din memorie? Cum vor fi tratate aceste răni ale sufletului?
Fără a i se permită să se apere, soţul meu a fost mai întâi suspendat, apoi eliberat din funcţie. Ca soţie, nu pot fi de acord cu eliberarea lui din funcţie. As vrea din tot sufletul să se sfârşească aceste nedreptăţi şi să se termine cu toate suferinţele soţului meu, familiei mele şi ale tuturor soţiilor aflate în aceleaşi circumstanţe.

[32 – Fără dată]
Cu toate că şi-a desfăşurat activitatea timp de trei ani în provincia Y, X şi-a finalizat îndatoririle în regiunea din est, şi a fost numit în provincia YY ca procuror în 2011. Şi-a desfăşurat activitatea aici cu profesionalism desăvârşit în materia cauzelor de terorism. Deşi a terminat cei trei ani obligatorii, ca perioadă în care ar fi trebuit să stea în funcţia respectivă, el a mai rămas încă doi ani, prin propria lui voinţă. În 2015, în momentul în care procesul de obţinere a păcii a fost oprit şi atacurile teroriste au crescut dramatic, şi-a susţinut colegii abia recrutaţi, numiţi de puţin timp acolo. După ce a petrecut 8 ani din viaţa profesională în estul şi sud-estul regiunii în condiţii improprii şi cu spirit de auto-sacrificiu, a fost numit în provincia YY. Chiar când credeam că va începe o viaţă nouă civilizată, a fost reţinut şi arestat sub acuzaţia că ar fi avut legături cu o organizaţie teroristă armată şi că ar fi participat la lovitura de stat, fără absolut nicio dovadă şi fără a se face referire la vreun fapt concret, de către colegii lui, care nu l-au mai recunoscut, interogându-l cu privire la colegii pentru care votase la alegerile pentru HSYK din 2014.

[33 – Fără dată]
Sunt soția judecătorului X de la Curtea de Casație. Avea experiența profesională mai mare de 20 de ani. A lucrat la Curte până la ora 5:30 pm în data de 15 Iulie. Când a ajuns acasă a început să lucreze la noua lui carte din domeniul dreptului penal. Era o zi obișnuită pentru noi. Totul a fost în regulă până târziu în noapte. Deși am aflat de tentativa de lovitură de stat de la televizor, ca toată lumea, soțul meu este acuzat de a fi participant la lovitura de stat. Este cea mai ridicolă acuzație pe care am auzit-o în viața mea. Urmarea, soțul meu acum este în închisoarea Y, iar viața mea a fost distrusă.
În primul rând, a petrecut 5 zile la interogatoriu. În aceste cinci zile, nu a existat nici o explicație din partea organelor de drept competente cu privire la locul în care se află și care era acuzația.

Toate bunurile noaste au fost confiscate. Am primit un mesaj de la fiul meu care mi-a spus că pașaportul lui a fost anulat fără niciun motiv, cu excepția situației tatălui său.
Când mi-am văzut soțul am fost șocată. A slăbit, arată foarte obosit și palid. Am avut posibilitatea să vorbesc cu el câteva minute, printre gratii. Mi-a spus că în timpul interogatoriului condițiile au fost groaznice. A așteptat să fie interogat timp de 5 zile într-o cameră groaznică, alături de alte 30 de persoane, cu toții stand efectiv pe jos, pe ciment. Li se serveau două mese pe zi constând în pâine și gem, care nu erau proaspete. Din cauza mâncării toți au suferit de diaree. Au fost tratați foarte rău pentru a fi determinați să recunoască. Intenția era să îl rețină 30 de zile, perioada maximă de detenție conform noii legi adoptate după declararea stării de urgență. Dar au fost informați că o delegație de experți în drepturile omului urma să vină să inspecteze centrul respectiv. De aceea centrul/facilitatea a fost evacuată pentru a fi păstrate aparențele.
A fost interogat în grabă, arestat și trimis la închisoarea Y. Deși este o cameră mică pentru o persoană, în respectiva cameră stau 6 persoane. De aceea trebuie să doarmă, pe rând, câte 2 ore pe zi. Nu sunt suficiente paturi pentru toți. Apă caldă au doar 2,5 ore pe săptămână, fiind astfel imposibil să facă toți baie. Deși administrația închisorii nu le-a respectat/acordat lucruri necesare nevoilor primare, papuci, prosoape, lenjerie intimă, nu a permis nici ca aceste lucruri să le fie aduse din afară. Închisoarea are un magazin din care deținuții pot cumpăra. Dar totul este foarte scump și nu poți achiziționa toate lucrurile de care ai nevoie. Trebuie mai întâi să comande, iar mai apoi să aștepte o perioadă lungă de timp să primească. Uneori durează o lună să primești o comandă simplă.
Ultima dată când l-am vizitat am avut ghinionul să aflu că a fost închis într-o celulă întunecată, singur, pentru 10 zile și cred că este încă acolo. A fost o decizie arbitrară a administrației penitenciarului luată fără informarea lui sau a avocatului său. A trimis multe petiții pentru a afla motivele pentru care a fost încarcerat. Nu i s-a răspuns niciodată. A rezistat și a solicitat de multe ori să se întâlnească cu directorul închisorii. Într-un final i s-a comunicat că a fost închis din cauza unui apel telefonic primit de la ministerul justiției. Ziare, cărți sunt interzise în celula lui. Celula este foarte murdară. A fost supus torturii psihice și mentale pe durata mai multor zile. Când l-am văzut mâinile îi tremurau constant. Arăta epuizat psihic și psihologic. Am fost devastată să îl văd așa.
M-a întristat foarte tare. Nu îl voi uita niciodată. Îmi este imposibil să dorm gândindu-mă că el trăiește în acele condiții.
L-am vizitat pe directorul general al penitenciarelor din Ministerul Justiției. Am întrebat care este motivul pentru care soțul meu este tratat în acest mod și de ce îl țin într-o celulă singur de atâtea zile. Mi-a răspuns „soțul meu nu l-a susținut pe candidatul pro-guvernamental, platforma sindicală, (YBP) în cadrul alegerilor judiciare."
Am spus că șotul meu este nevinovat, că nu a făcut nimic.
Soțul meu este încă în acea celulă. Este nedrept. Nu am la cine apela. Toate ușile mi se închid una cate una. Singura opțiune este să îmi ridic vocea și să scriu.

[34 – Fără dată]
Sunt unul dintre miile de judecători turci care au fost demiși și reținuți după tentativa de lovitură de stat împotriva guvernului ales al Turciei din data de 15 Iulie 2016. Am aflat de tentativa de lovitură de stat militară pe 15 Iulie în timp ce mă jucam cu copii mei acasă. Condamn ferm orice tentativă de înlăturare a democrației printr-o lovitură de stat militară. Oficialii guvernamentali din Turcia ar trebui să investigheze infracțiunile comise în timpul tentativei de lovitură de stat, inclusiv crimele și vătămările corporale, și să tragă la răspundere vinovații. Autoritățile ar trebui să investigheze respectând drepturile omului precum și principiile generale ale oricărui proces, printre care: prezumția de nevinovăție, individualizarea răspunderii penale și a pedepsei, nicio pedeapsă fără lege, neretroactivitatea legii penale, certitudinea juridică, dreptul la apărare și egalitatea armelor. Mi-am servit țara timp de 10 ani ca judecător și niciodată nu am fost implicat în activități ilegale. Am trecut toate concursurile la cel mai înalt nivel de realizare și am fost numit judecător de primă clasă de către Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK). Cu excepția actualei investigații nu am fost acuzat și nici nu am făcut obiectul vreunei alte

investigații. Pe 16 Iulie, după tentativa de lovitură de stat Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK) a emis o listă cuprinzând 2.745 de judecători și procurori care au fost suspendați pe baza suspiciunii de a fi „membri ai organizației teroriste Fethullah / structurii de stat paralele" (FETÖ/PYD). Mă întreb cum este posibil ca atât de mulți judecători și procurori să fie suspendați a doua zi după tentativa de lovitură de stat. Trebuie să fi existat o listă prestabilită deoarece judecători/procurori decedați sau pensionați se regăseau, surprinzător, pe listă. Această listă probabil a fost prestabilită în urma alegerilor pentru Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor din anul 2014. Printr-un decret Guvernamental din 23 Iulie judecătorii și procurorii „considerați a fi membri ai organizațiilor teroriste sau a structurilor, entităților sau grupuri care desfășoară activități pe care Consiliul de Securitate Națională le-a declarat ca a fi împotriva securității naționale sau care se consideră a fi în legătură sau în contact cu acestea" vor fi eliberați din funcție și vor avea interdicție permanentă de a ocupa funcția de judecător sau procuror. Printr-o decizie judecătorească din data de 31 iulie bunurile a 3.048 de judecători și procurori aflați sub investigații au fost sechestrate. Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor m-a eliberat definitiv din funcție la data de 24 august 2016. Numele meu, alături de al altor câteva mii, a fost publicat de autorități în jurnale oficiale și media, pe lista judecătorilor și procurorilor eliberați din funcție deoarece sunt suspecți de terorism. În societățile democratice se aplică garanții speciale membrilor sistemului judiciar pentru a-și susține independența și imparțialitatea. Dacă există motive serioase pentru a considera că au acționat în moduri incompatibile cu funcția lor, eliberarea din funcție ar trebuie să se facă cu respectarea celor mai stricte examinări și cerințelor celor mai înalte de probă. Deciziile relevante al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HYSK) nu au respectat aceste cerințe. Deși explică în detaliu amenințarea FETÖ, inclusiv cu exemple anecdotice care implică judecători și procurori, aceste decizii au inclus în dispozitivul lor doar un raționament universal valabil, stereotip și ne-individualizat, la care două liste de 2845 și 543 de nume au fost pur și simplu anexate. Cauzele menționate în decizie nu aveau legătură cu mine. Conform Legii judecătorilor și procurorilor nr.2802 înainte de aplicarea unei sancțiuni disciplinare o investigație trebuie să fie efectuată de un inspector. Cel puțin, persoana trebuie să aibă acces la probele adunate împotriva sa și să își formuleze apărările înainte de a se lua o decizie. Principiile „obiectivității" și „imparțialității" au fost nesocotite deoarece nu am avut posibilitatea să mă apăr înainte de a se lua decizia de către Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK). Deși am cerut să mi se prezinte probele care îmi dovedesc vinovăția Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK) nici măcar nu mi-a răspuns. Ca o concluzie Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK) a demis judecători și procurori pe baza unei "evaluări" (mai degrabă decât a unei judecăți motivate) a calității de membru sau a contactelor acestora, fără a respecta niciuna dintre garanțiile constituționale sau legislative menite să protejeze membrii sistemului judiciar. Când am aflat că Parchetul din Ankara a emis o decizie de reținere pentru 2.740 judecători și procurori, care mă includea și pe mine, m-am prezentat la sediul poliției. Am fost ținut în custodie 5 zile, în condiții foarte grele și am fost supus la rele tratamente (nu tortură). 5 zile mai târziu am fost arestat sub acuzația de a fi membru FETÖ/PYD, fără a fi respectate garanțiile constituționale sau legale (Legea judecătorilor și procurorilor nr.2802) menite să protejeze membrii sistemului judiciar. În timpul audierii judecătorul a spus că sunt acuzat de a fi membru FETÖ/PYD, dar nici judecătorul și nici procurorul nu au prezentat vreo dovadă în acest sens. Decizia de a mă reține și aresta a avut la bază faptul că numele meu era pe lista Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK). Judecătorul și procurorul nu au prezentat, în cadrul procesului, nicio dovadă care să dovedească presupusa infracțiune pe care am comis-o, iar decizia de arestare nu conține nici o dovadă a vinovăției mele. În conformitate cu legislația privind drepturile omului, pentru a stabili dacă o persoana trebuie să fie ținută în detenție preventivă, instanțele trebuie să aibă, cel puțin, probe suficiente pentru a stabili o suspiciune rezonabilă că persoana respectivă a săvârșit o infracțiune. Pentru a justifica o perioadă de detenție extinsă instanțele au nevoie de dovada unor fapte specifice și a unor circumstanțe personale ale deținutului care să justifice reținerea. Contestația mea față de măsura arestării a fost respinsă deși nu existau dovezi privind

vinovăția mea. Pe de altă parte, soția mea care lucra la Ministerul Justiției a fost eliberată din funcție prin Decretul din data de 01.09.2016. Pe lângă aceasta, o interdicție pe toată durata vieții de a lucra în sectorul public (care include și practicarea avocaturii), anularea tuturor pașapoartelor membrilor familiei mele, evacuarea din locuința și sechestrarea bunurilor au creat dificultăți inutile și victimizarea familiei mele. Toate bunurile mele au fost confiscate, iar acesta nu este doar o sancțiune pentru mine ci și pentru soția și copii mei. În atare situație ne-am pierdut toate sursele de venit. Orice măsură care afectează membrii familiei unui suspect, de asemenea potențiali suspecți, nu ar trebui să existe într-o societate democratică, chiar și în timpul unei situații de urgență. Am fost eliberat din funcție și arestat fără motiv și toate acestea au creat și greutăți inutile nu numai pentru mine, ci și pentru soția mea și pentru copiii noștri. Ca o consecință, principii generale de drept precum: prezumția de nevinovăție, individualizarea răspunderii penale și a pedepsei, nicio pedeapsă fără lege, neretroactivitatea legii penale, certitudinea juridică, dreptul la apărare și egalitatea armelor ar trebui să fie respectate în Turcia.

[35 – Fără dată]
În data de 16 iulie 2016, în jurul orei 04.00, în timp ce tentativa de lovitură de stat era în desfășurare și nu fusese încă suprimată, Adjunctul Procurorului Sef Necip Iscimen din cadrul Biroul Procurorului Șef din Ankara, Biroul pentru crime împotriva ordinii constituționale, a declarat pentru postul de televiziune Haberturk că a fost emis un mandat de arestare a unor judecători, procurori, membri ai Curții Supreme, Consiliului de Stat și ai Curții Constituționale. Deoarece tentativa de lovitură de stat nu fusese încă suprimată și vinovății nu fuseseră încă identificați întrutotul este clar că mandatul de arestare și de suspendare din funcție a vizat în mod direct judecătorii și procurorii.
Am aflat despre deciziile de a suspenda și aresta judecătorii și procurorii în funcție în data de 16.07.2016 (2745 judecători și procurori). Când am ajuns acasă, în jurul orei 18:00, și am văzut că mi-a fost percheziționată locuința, iar yala a fost schimbată, mi-am dat seama că s-a decis să fiu și eu arestat, așa că m-am dus personal la sediul poliției și m-am predat.
Am fost ținut în custodie la sediul poliției timp de 3 zile. Am rămas acolo, împreună cu alte 10 persoane, într-o cameră de 5 persoane, într-un mediu torid și lipsit de aer. Doar mâncare uscată ne-a fost dată și am avut probleme deoarece nu erau toalete separate pentru femei și bărbați și o singură baie. Am putut să fac duș doar cu apă rece. Această situație este contrară articolului 93 din CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu – Codul de procedură penală) și articolului 25 din Convenția privind confiscarea – custodia – percheziția - ridicarea de bunuri. Mâinile mi-au fost încătușate la spate și vătămate.
Contrar articolului 21 din Convenția menționată pe durata custodiei mi s-a interzis să îmi văd membrii familiei și avocatul.
Casa mi-a fost percheziționată ilegal în absența mea. Deoarece Instanța Penală de Pace a emis un discutabil mandat „ad-hoc de reținere și percheziție pentru perioada 16.07.2016 – 17.07.2016” perioada legală de percheziție era cuprinsă între ora 0:00 și 23:59 în ziua de 16.07.2016. Cu toate acestea, deși perchizițiile puteau fi efectuate până la ora 0:00 a zilei de 17.07.2016, casa mea a fost percheziționată în data de 17.07.2016, la ora 02:30. Inviolabilitatea domiciliului nu a fost respectată, iar bunurile au fost ridicate fără acordul meu.
Conform articolului 88 din Legea nr.2802 privind Judecătorii și Procurorii dacă un judecător sau procuror nu este prins în flagrant pentru infracțiuni pentru care se impun pedepse grele, nu poate fi luat în custodie, nu poate fi oprit sau percheziționat, de asemenea locuința nu îi poate fi percheziționată. În contra acestei prevederi legale, vinovăția mea a fost presupusă în avans, fără nicio dovadă a flagrantului; fără nici o dovadă care să nască îndoieli sau suspiciuni serioase în legătură cu comiterea unei infracțiuni; și fără a se baza pe fapte/date consistente. Astfel, "luarea în custodie și mandatul de percheziție emise în conformitate cu articolele 309-314 ale TCK referitoare la membrii organizațiilor teroriste" nu corespunde niciunei prevederi legale.
Conform articolului 119 CMK (Codul de procedură penală) s-a efectuat o percheziție ilegală.
Contrar articolului 119/4 CMK (Codul de procedură penală) un procuror nu a participat la percheziție.

Contrar articolului 121 CMK o copie a procesului verbal de percheziție nu a fost înmânată participanților.
Contrar articolelor 134/3-4-5 CMK în timpul percheziției domiciliare, bunurile în format digital au fost confiscate fără a prelua fișiere IMAGE, permițând astfel manipularea fișierelor digitale și transformarea acestora în unele "ilegale"
Contrar articolului 127/3 CMK, după confiscarea bunurilor, procedura nu a fost „aprobată" de procuror.
Contrar articolului 147 CMK în timpul luării declarației de către procuror, întrebările adresate au fost "sub forma unui chestionar", referitor la viața personală și destinate să determine idealurile și opiniile personale, fără să fi fost făcută vreo o acuzație penală substanțială și fără a se fi prezentat dovezi concludente.
Deși declarația a fost luată, în raportul preliminar al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK) s-a precizat că interogatoriul a început, în timp ce în raportul preliminar al Consiliului de Supraveghere s-a precizat că interogatoriul nu se află în dosar. În raportul preliminar al Consiliului de Supraveghere al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor s-a specificat doar că "a început demersul pentru a determina apartenența la o organizație teroristă". Pe de altă parte, procurorul determinase deja vinovăția mea cu privire al fapta de a fi membru într-o organizație teroristă și a amenința ordinea constituțională și am fost plasat în detenție de un alt procuror fără nicio altă declarație.
Metode ilegale au fost utilizate de Instanța Penală de Pace pe durata interogatoriului. Pe 20.07.2016, în jurul orei 06:00 AM am fost scoși din închisoarea în care eram ținuți în custodie și după ce ni s-a înmânat raportul medical și apărările procurorului am așteptat 20 de ore până ce judecătorul a început interogatoriile, în jurul orei 02:00, seara. Am fost nevoiți să așteptăm, fără să dormim și nici să ne odihnim, în încăperi aglomerate și fiind foarte obosiți când am fost duși la interogatoriu, astfel încât dreptul nostru la apărare a fost limitat. Articolul 3 al CEDO care interzice tortura a fost încălcat.
Mandatul de arestare emis de Instanța Penală de Pace este ilegal. Conform articolului 309 al TCK nu au fost indicate acte care să dovedească flagrantul în legătură cu infracțiunea de încercare de lovitură de stat. Conform articolului 101/2 al CMK, nu s-a demonstrat că există dovezi care să justifice suspiciunea rezonabilă pentru a se emite mandatul de arestare.
Conform articolului 101/2-c din CMK nu s-a demonstrat niciun fapt care să justifice măsura detenției sau care să demonstreze legătura cu evenimentele din cazul concret.
Conform art.107/2 din CMK nu s-a respectat dreptul de informare a rudelor apropriate cu privire la detenție.
Conform articolului 88 din Legea nr.2902 privind Judecătorii și Procurorii deși nu s-a dovedit flagrantul delict pentru o faptă care conduce la aplicarea unei pedepse grave, mandatul de arestare a fost emis. Faptul că raportul "flagrant delict" nu a fost emis dovedește această situație.
Mandatul de custodie-percheziție emis în cazul meu dovedește încălcarea prezumției de nevinovăție deoarece se referea la: „judecători și procurori membri FETÖ".
Judecătorul a condus interogatoriul între doi polițiști înarmați contrar principiului „publicității".
Judecătorii care au emis mandatele de custodie – percheziție și de arestare în cazul meu sunt soți, fapt care încalcă principiul imparțialității.
Un mandat pentru "suspendarea preventivă și permisiunea de interogare" a judecătorilor și procurorilor este nedrept și ilegal deoarece se bazează pe un raport preliminar al Consiliului de Supraveghere al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor, considerat în sine ca fiind o instituție nefuncțională. Raportul preliminar lipsește din dosarul parchetului.
Este clar că într-o situație care nu pune în pericol siguranța vieții și mediul de lucru adecvat, colectarea de dovezi privind 2745 de judecători și procurori la un moment dat și conectarea acestor dovezi cu judecătorii sau procurorii într-un raport preliminar din data de 16/07/2016 ar fi imposibil din punct de vedere fizic în cursul obișnuit al vieții, deoarece ar fi nevoie de aproximativ 260 de ore pentru a pregăti listele, chiar dacă pentru fiecare judecător sau procuror ar fi nevoie de doar 5 minute în medie. Întocmirea listei negre a judecătorilor și procurorilor, contrar legii, este un precedent periculos. Fostul procuror A a fost judecat pe

baza unui raport preliminar pre-datat și neîntemeiat. Murise din cauza unui atac de cord cu câteva luni înainte.
Secretarul General Adjunct al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor a anunțat, nu pe canalele oficiale, ci pe contul său Twitter "Colectăm bastarzii FETÖ", publicând și un tabel care prezintă Centrele pentru Pedepse Grele. Postarea a fost preluată și de un alt adjunct al Secretarului General. Acest lucru arată în mod clar că Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor, care ar trebui să fie imparțial, obiectiv, independent și să acționeze numai pe baza probelor materiale, se comportă subiectiv și neîntemeiat.
Chiar dacă au existat unele dovezi legate de presupusele acuzații, numele a 2745 (mai târziu mai mult de 3700) judecători și procurori au fost dezvăluite public fără nici o ezitare, ducând la deteriorarea ireversibilă și masivă a imaginii celor acuzați, toate acestea fără a se ține seama de valoarea muncii lor, modul de promovare, calitatea și cantitatea muncii sau statutul civil. Astfel, au fost încălcate regulile cercetării disciplinare și unul dintre cele mai importante principii ale procedurii penale, "principiul personalității în materie de infracțiune și pedeapsă”.
Motive de fapt și de drept pentru condamnări grele nu au fost prezentate, nu au fost căutate dovezi în favoarea învinuiților, iar posibilitatea acestora de a aduna dovezi favorabile a fost suprimată prin decizia de luare în custodie imediată și de încarcerare. Prin urmare, "Prezumția de nevinovăție", "Dreptul la un remediu efectiv" și "Dreptul la apărare" prevăzute de articolul 6 al CEDO au fost toate restrânse fiind astfel grav încălcat "Dreptul la un proces echitabil".
Pe 15 iulie 2016, imediat după tentativa de lovitură de stat a avut loc o întâlnire a Plenului Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor. Pe 16 iulie 2016 cinci importanți membri aleși ai Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor au fost suspendați printr-o procedură necorespunzătoare. Mandatul de reținere a fost emis în aceeași zi. Doi membri ai Curții Constituționale, 140 de membri ai Curții Supreme și 48 de membri ai Consiliului de Stat au fost reținuți. Doi membri aleși de cel de-al doilea birou al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor și alți membri aleși de organele executive nu au putut să evalueze în mod eficient și personalizat situația și au luat decizii subiective într-un mediu haotic.
Liste conținând informații referitoare la soții judecătorilor și procurorilor suspendați și informații profesionale despre aceștia au fost publicate nu prin intermediul canalelor oficiale de comunicare ale Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor, ci prin site-uri precum "Adalet Gundemi" sau "Oda TV " și prin aplicații precum WhatsApp. Aceste liste au fost mai târziu confirmate. În acest mod judecătorii și procurorii și familiile lor au devenit ținte publice. Soții care lucrau în administrația publică au fost, de asemenea, suspendați.
Postarea „Membrii FETÖ trebuie eradicați” pe pagina de Facebook a unui judecător care a emis mandate de arestare este contrară principiului imparțialității judecătorului.
De vreme ce judecătorii și procurorii nu s-au putut întâlni cu avocații lor anterior emiterii mandatelor de arestare dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO a fost încălcat.
În timpul percheziției domiciliare, efectuată în absența mea, nu au fost făcute fotografii cu computerul portabil și tableta confiscate, fiind astfel posibilă manipularea nelegală a acestor instrumente digitale.
Zeci de ofițeri de poliție au făcut presiuni și au întrerupt acuzații și avocații lor în timp ce judecătorul îi interoga, împiedicând astfel orice apărare elaborată.
Mandatul de arestare și mandatul de suspendare s-au transformat în metode de intimidare și suprimare a judecătorilor și procurorilor, deoarece unii judecători sau procurori care au eliberat vreun suspect au fost ulterior suspendați și arestați.
Gravitatea situației devine mai clară dacă se ia în considerare faptul că avocații care au apărat judecători și procurori au fost la rândul lor arestați.
Principiul inviolabilității domiciliului și biroului recunoscut de art.8 CEDO a fost încălcat în ceea ce mă privește prin emiterea mandatului de percheziție. Dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 anexă la Convenția Drepturilor Omului mi-a fost încălcat.
Dreptul de proprietate mi-a fost încălcat din nou când bunurile mi-au fost sechestrate în mod nelegal.

Asimilarea prezumției unei probe în cadrul procedurii de Cameră preliminară conduce la concluzia că dreptul meu la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, a fost încălcat.
Printr-o arestare nelegală mi-a fost îngrădită libertatea fizică și intelectuală, fiindu-mi creat un prejudiciu ce nu a fost reparat și care nici nu ar putea fi vreodată reparat. Astfel, dreptul meu la libertate și securitate prevăzut de articolul 5 al CEDO a fost încălcat.
Prin utilizarea de metode de interogare nelegale dreptul la interzicerea torturii și supunere la tratamente rele sau degradante, prevăzut de articolul 3 CEDO a fost încălcat.
Garanțiile dreptului la un proces echitabil prevăzute de articolul 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, cum ar fi: proces independent, proces imparțial, prezumție de nevinovăție, informare promptă cu privire la natura acuzației, timp suficient pentru pregătirea de apărare și de dreptul la o sentință justificată au fost toate încălcate.

[36 – Fără dată]
Am fost procuror în Turcia 6 ani. După tentativa de lovitură de stat din data de 15.07.2016 am fost arestat și deținut sub acuzația de presupusă aderare sau legătura FETÖ / PDY (Organizația teroristă Fethullah / Structură paralelă a statului) și de presupusă implicare în tentativa de lovitură de stat nereușită din 15 iulie.
Am fost ținut în detenție mai mult de 8 luni fără nicio dovadă sau suspiciune rezonabilă. În timpul detenției dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și principiul individualizării infracțiunii și pedepsei au fost încălcate prin decizii ale procurorului sau ale instanței
Remediile interne referitoare la detenție nu sunt efective de vreme de deciziile de arestare și eliberare nu sunt luate de instanțe independente ci de judecători care decid pe baza directivelor Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor, care nu este independent de puterea executivă. Decretul lege nr.667 adoptat după tentativa eșuată de lovitură de stat înlătură răspunderea funcționarilor pentru măsurile luate în timpul stării de urgență. Cu toate acestea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că cererile judecătorilor reținuți în fața sa sunt inadmisibile, deoarece nu au epuizat căile de atac interne (Hotărârea Halil Sari / Turcia și mercan / Turcia din 2016)
După ce am fost arestat, am fost, de asemenea, eliberat din funcție printr-o decizie Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor, fără a fi luate în considerare principiile independenței și imunității judecătorilor specificate în Constituția Republicii Turce și prevederile legale cuprinse în legea nr.2802 privind judecătorii și procurorii. În total 3628 de judecători au fost eliberați din funcție în baza Decretului lege nr.667.
Decizia de eliberare din funcție nu a fost motivată individual și nici bazată pe dovezi verificabile anterior, Consiliul Superior lipsindu-mă de dreptul de a mă apăra personal. Mai mult, membrii Consiliului Superior care au luat decizia de a mă elibera din funcție nu sunt independenți față de executiv.
De aceea Rețeaua Europeană a Consiliilor Judiciare a decis să suspende statutul de observator al Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor la data de 08 decembrie 2016, după concedierile colective ale judecătorilor și procurilor din Turcia. Rețeaua Europeană a Consiliilor Judiciare a subliniat în decizia sa că Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor nu este independent față de executiv.
Pe perioada detenției încălcarea drepturilor și libertăților mele a continuat, spre exemplu, deși am apelat hotărârea de arestare (și cea de prelungire a stării de arest) și am solicitat în repetate rânduri eliberarea următoarea „primă instanță" (nu un tribunal) a respins majoritatea cererilor mele, fără motivare sau pe baza unei motivări standard. Aceste acte nu mi-au fost comunicate.
Unele masuri legate de eliberarea din funcție a judecătorilor le sancționează în mod nedrept și familiile. Spre exemplu, evacuarea din casele aflate în proprietatea statului, anularea pașapoartelor tuturor membrilor familiei
În fine, Decretul nr.685 privind reglementarea „misiunii" nu oferă un remediu legal pentru arestarea nelegală a judecătorilor și procurorilor turci. Pe de altă parte, remediul introdus prin acest decret privind cererile adresate instanțelor judecătorești împotriva unor astfel de

proceduri ilegale și concedieri implică cooperarea cu autoritățile turce pentru a găsi un remediu pentru încălcarea drepturilor.

[37 – Fără dată]
1. Sunt un cetățean al Republicii Turcia. Am fost membru al Curții Supreme. Dar acum sunt un expert în drept care nu poate utiliza titlul de judecător sau legitimația de judecător și nici nu poate practica dreptul. Vreau să vă informez despre cum am ajuns în această situație și să fac auzită vocea judecătorilor și procurorilor din Turcia care sunt maltratați.
2. În cei 30 de ani de cariera nu am discriminat niciodată pe cineva pe baza de sex, rasă, limbă, religie sau confesiune religioasă. Nu am fost niciodată cercetat. Nu am primit nicio pedeapsă disciplinară. Nu am menținut legături sau relații cu niciun grup politic, partid, congregație, organizație etc. cât timp am fost în funcție. Nu am acționat în comun cu nicio formațiune de acest gen, nici nu am adoptat vreo poziție față de ei.
3. Un referendum constituțional a avut loc în Turcia în 2010. Potrivit acestuia, majoritatea membrilor Consiliului Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK) trebuiau să fie aleși de către judecători și procurori. S-au organizat alegeri astfel, cu o listă creată pentru obținerea consimțământului, care conținea părerile ministrului justiției la acel moment și ale birocraților din minister.
4. O mare parte dintre candidații de pe listă susținuți de ministrul justiției au fost aleși în Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor (HSYK). După ce HSYK a fost creat în acest mod numărul membrilor Curții Supreme a crescut cu 137, de la 250 la 387, iar numărul membrilor Consiliului de Stat s-a mărit cu 61, de la 95 la 156, conform Legii nr.6110. În 2011 HSYK a organizat alegeri pentru posturile vacante și cele nou create.
5. Deși am continuat să îmi îndeplinesc îndatoririle în cadrul Curții Supreme cu dedicație, oficialii guvernamentali au devenit deranjați de anumite interogatorii și urmăriri penale efectuate de anumiți judecători și procurori, în exercitarea atribuțiilor lor din cadrul instanțelor de prim grad din diferite provincii. Acești oficiali guvernamentali au acuzat membrii sistemului judiciar de a fi implicați în acțiuni ilegale.
6. Pentru a neutraliza, a pacifica și a dezactiva membri ai sistemului judiciar a căror activitate, idealuri, gânduri și stil de viață nu era aprobat și grupul care a colaborat în timpul alegerilor pentru HSYK, înainte de noile alegerile pentru HSYK, guvernul a creat Asociația Unității Judiciare (YBP) care a inclus judecători și procurori care împărtășeau gândurile și ideile birocraților din minister. A colaborat cu ei. Candidații YBP au câștigat alegerile din cauza promisiunii de creștere a salariilor pentru judecători și procurori (într-adevăr, salariile au crescut după alegeri) și datorită suportului logistic și de transport.
7. Prima acțiune a HSYK după ce și-a început activitatea, cu sprijinul guvernului, a fost aceea de a întocmi liste de judecători și procurori din cadrul instanțelor de prim grad, despre care HSYK a crezut că nu au votat candidații agreați de HSYK. Locurile de muncă și titlurile judecătorilor și procurorilor care au ajuns pe lista oponenților au fost modificate prin numeroase decrete, fără nici un motiv real sau justificat.
8. Pe de o parte, Guvernul și-a continuat eforturile de a schimba structura Înaltei Curți de Justiție vizându-i pe membri considerați că nu apreciază modul în care este condus statul și că nu răspund așteptărilor guvernului, pentru ca mai apoi să îi neutralizeze și să îi înlăture din funcție pe cei considerați oponenți, care aveau opinii diferite. În acest scop a fost adoptată legea nr. 6572 prin care s-a crescut numărul de departamente și membri ai Curții Supreme și ai Consiliului de Stat, chiar dacă nu există o nevoie reală și nici o infrastructură necesară pentru a susține o asemenea măsură. Astfel numărul membrilor Curții Supreme a crescut de la 387 la 516, în timp ce numărul membrilor Consiliului de stat a crescut de la 156 la 195. După această fază, conform dorinței și așteptărilor guvernului, noii membri au fost aleși de HSYK, iar structura Curții Supreme s-a modificat. Dar Guvernul tot nu a fost mulțumit, astfel că vineri, 01 Iulie 2016, fără vreo motivație obiectivă și rezonabilă, o nouă Lege, nr.6723, a fost adoptată de Parlamentul Turciei cu scopul de a elibera din funcție membrii Curții Supreme despre care se credea că nu au votat șefii de departamente sprijiniți de guvern, care erau considerați oponenți, și al căror stil de viață și opinii despre lume nu erau apreciate.

9. În timp ce această lege era la președinție, așteptând să fi promulgată, o tentativă de lovitură de stat a avut loc Vineri, 15 Iulie 2016. După 3-5 ore de la începutul tentativei de lovitură de stat, în timp ce încă nu se cunoștea cu exactitate ce s-a întâmplat și când detaliile evenimentului nu au ieșiseră încă la iveală, s-au făcut declarații cu privire la interogatorii conduse de Procurorii șefi ai Republicii, în conformitate cu solicitarea și dorința guvernului, ca și cum Curtea Supremă și membrii Curții Supreme, judecătorii și procurorii publici, au pregătit, au susținut, au dorit și în fapt au participat la lovitura de stat.
10. În prima fază, s-a luat decizia ca 140 de membri ai Curții Supreme, 2 șefi de Departamente ale Curții Supreme, 48 de membri ai Curții Supreme, 2 membri ai Curții Constituționale, 7 membri ai Curții Supreme Militare, 2 membri ai Curții Supreme Administrative Militare și 2745 judecători și procurori aflați pe lista oponenților și care urmau să fie eliberați din funcție conform Legii nr. 6723, să fie percheziționați, reținuți și arestați.
11. Aceste persoane au fost reținute sub acuzația de încercare de subminare și modificare a ordinii constituționale și de apartenență la organizația teroristă armată numită Organizația Teroristă Fethullah, Construirea unui stat paralel (FETÖ / PDY), deși nu s-au găsit dovezi concludente în sprijinul acestei acuzații, apărările nu le-au fost luate în considerare, au fost încălcate prezumția de nevinovăție și principiul răspunderii penale individuale, iar o decizie judecătoreasca clară nu a fost dată. O parte din aceste persoane au fost eliberate sub control judiciar. Mai mult de 4000 de membri ai Curții Supreme și judecători și procurori au fost temporar înlăturați din funcție. Mii de judecători și procurori, membri ai Înaltei Curți și membri ai HSYK și Curții Constituționale au fost evacuați din apartamentele în care locuiau. La început numai jumătate din salariu a fost plătit. Apoi salariul nu a mai fost plătit deloc. Au trecut opt luni, dar nicio acuzație oficială în materie penală nu a fost formulată.
12. Apoi s-a decis ca acești judecători și procurori (aleși) de HSYK și membri ai Înaltei Curți numiți la instanțele de grad inferior, conform Legii nr. 6723, să fie eliberați din funcție. În decretul pentru instituirea stării de urgență emis se prevedea: „fără a fi necesară hotărârea de condamnare aceștia nu vor mai lucra în administrația publică, nu vor fi angajați direct sau indirect; vor fi eliberați de îndatoriri; nu vor fi reangajați în birourile în care au lucrat; vor fi evacuați din clădirile publice pe care le ocupă în termen de 15 zile, nu vor mai utiliza titulaturile sau numele profesionale cum ar fi membru al Curții Supreme de Justiție, judecător sau procuror și nu vor mai beneficia de avantajele și drepturile aferente acestora”.
13. Pașapoartele acestor judecători și procurori și ale soților lor au fost anulate. Armele înregistrate pe numele lor au fost confiscate. Bunurile și conturile bancare au fost, preventiv, blocate.
14. Deoarece suporterii puterii în mass-media manipulează opinia publică, din cauza atmosferei create atunci când guvernul a anunțat starea de urgență și din cauza comportamentului și atitudinii discriminatorii și supresive a HSYK care se comportă ca și cum ar fi o instituție direct legată de guvern; procurorii și judecătorii care anchetează tentativa de lovitură de stat se tem ca ei înșiși ar putea suferi aceleași consecințe, deși își cataloghează colegii aflați sub investigație drept trădători și dușmani ai statului și nu se abțin de la cele mai grave măsuri și verdicte.
15. Când Legea nr.6723 a fost adoptată în Marea Adunare Națională a Turciei, îmi îndeplineam datoria în calitate de membru al Curții Supreme. Luni, 11 Iulie 2016, un grup de 21 de membrii ai Curții Supreme și Consiliului de Stat s-au adunat în fața clădirii Curții Supreme. Conform articolului 25 „Libertatea de conștiință și opinie” și articolului 26 „Libertatea de exprimare” din Constituția Republicii Turcia și în acord cu scopul Convenției Europene a Drepturilor Omului o declarație lipsită de orice implicație penale a fost dată împotriva Legii nr. 6723. Aceasta declarație a fost preluată pretutindeni de diferite instituții media, organizații de radiodifuziune și site-uri internet.
16. În ziua următoare, o știre cu titlul „O investigație a fost demarată împotriva a 21 de membri ai Curții Supreme și ai Consiliului de Stat care s-au adunat să protesteze împotriva schimbării structurii Curții Supreme” a apărut în media și radiodifuziune.
17. În aceste condiții pare improbabil să mai fiu ales membru al Curții Supreme din nou. Din acest motiv am decis să mă pensionez.

18. Legea nr.6723 a intrat în vigoare după publicarea în Monitorul Oficial din data de 23 iulie 2016. În temeiul acestei legi toți membrii a două înalte instanțe (Curtea Supremă și Consiliul de Stat) au fost demiși în temeiul unor articole temporare introduse în Legea Curții Supreme și a Consiliului de Stat. În două zile începând cu data de 23 iulie 2016, data intrării în vigoare a legii, 75 de membri ai Consiliului de Stat și 267 de membri ai Curții Supreme au fost reinstalați în funcție de Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor. Restul au fost repartizați în cadrul instanțelor inferioare, ca și judecători de instrucție sau procurori.
19. Nu am primit nicio notificare (oficială) în legătură cu numirea mea. Prin urmare, nu am putut să formulez o cerere de "reexaminare" a numirii mele și nici nu am putut formula "obiecțiuni" în fața Plenului Consiliului.
20. Calitatea de membru al Curții Supreme mi-a fost compromisă de lege, în vreme ce dreptul la un remediu efectiv mi-a fost luat, de asemenea. Dreptul de acces la o instanță mi-a fost încălcat. Din aceste motive am formulat un apel direct la Curtea Europeana a Drepturilor Omului.
21. Conform Constituției și prevederilor Legii privind judecătorii și procurorii nu este posibil „să aplici o sancțiune disciplinară funcționarilor publici fără a le da dreptul să se apere”. Conform Convenției Europene a Drepturilor Omului o persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni are dreptul să se apere. Dreptul la apărare este un drept universal.
22. În fapt, am solicitat să îmi dovedesc nevinovăția. Cu alte cuvinte încerc să îmi dovedesc nevinovăția deși nu au fost acuzat oficial de comiterea vreunei anumite fapte. Este greu, aproape imposibil, să dovedești ceva ce nu există. Dacă am comis vreo infracțiune, aceasta trebuie dovedită.
23. Prezumția de nevinovăție este garantat de articolul 38 și articolul 15 alineatul 2 din constituția noastră, fiind totodată o prezumție recunoscută universal conform articolului 6 paragraful 2 din Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale. Astfel „Nimeni nu poate fi considerat vinovat până când vinovăția nu îi este stabilită printr-o decizie a unei instanțe”.
24. Publicarea numelui meu în Monitorul Oficial drept membru al organizației FETÖ/PDY și eliberarea din funcție fără vreo decizie motivată a unei instanțe, fără recunoașterea prezumției de nevinovăției, fără recunoașterea dreptului la apărare, fără vreun motiv sau probă care să dovedească legătura mea cu această organizație, reprezintă o încălcare serioasă a drepturilor omului. Mai mult mențiunea „fiind dovedit vinovat de a avea legături cu organizația FETÖ / PDY” pentru justificarea deciziei echivalează cu substituirea Plenului HSYK unei instanțe de judecată. Însa, în conformitate cu articolul 9 din Constituția noastră; "Puterea judecătorească este exercitată de instanțe independente în numele națiunii turcești”.
25. 60 de pagini lungi de motivare colectivă pentru decizia de concediere colectivă a 2847 de persoane a fost emisă de Plenul HSYK. Să scrii în această manieră o motivare pentru a justifica pedepse atât de grele precum concedierea, încalcă dreptul la securitate juridică.
26. În conformitate cu principiul universal al răspunderii penale individuale, nu este posibil să se pedepsească o persoană datorită infracțiunii comise de o altă persoană. Nimeni nu poate fi ținut răspunzător de faptele altei persoane. Fiecare trebuie să răspundă pentru faptele sale. În pofida acestui principiu, soția mea care lucra ca asistentă medicală a fost temporar suspendată pentru că am fost arestat și demis din funcția publică. Apoi ea a fost concediată conform decretului adoptat ca urmare a instituirii stării de urgență.
27. Toate acestea nu au fost suficiente pentru HSYK deoarece pentru că eu am fost eliberat din funcția publică și fiul meu a fost eliberat din funcția publică, de asemenea.
28. Deoarece motivul concedierii din funcția publică este înregistrat în baza de date a instituțiilor de securitate socială ca "OHAL / KHK" (Decretul adoptat prin Ordinul de urgență - Olağanüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi), atunci se poate spune că acești oameni sunt marcați și stigmatizați. Când voi aplica pentru un post, angajatorul va refuza să mă angajeze având în vedere această situație și voi rămâne șomer. Acest lucru, în fapt, va constitui pentru mine și familia mea o moarte civilă. Acest stigmat nu mă va urmări numai pe mine ci și pe viitori copii, și consecvent, toată familia.

29. Nu este rezonabil, logic sau compatibil cu statul de drept, ca un Cabinet Ministerial sau un Corp Legislativ să folosească autoritatea judiciară punându-se pe el însuși în locul unui corp judiciar pentru a pronunța un verdict, și pentru a declara membrii puterii judiciare drept răspunzători pentru tentativa de lovitură de stat din data de 15 iulie.
30. Decizia de concediere emisă de Plenul HSYK a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 25.08.2016. Conform Legii nr.6087, articolul 33, am formulat în termenul legal cerere de reexaminare a deciziei Plenului HSYK. Deși aceasta nu a fost soluționată, cu alte cuvinte deși decizia de concediere nu este definitivă și atribuțiile mele oficiale sunt în desfășurare, salariul meu pentru lunile Septembrie, Octombrie și Noiembrie nu a fost plătit. Am fost nevoit să inițiez un proces în fața instanței administrative. Procesul este în curs. Pe de o parte am fost concediat din funcția publică deținută într-o asemenea manieră încât nu voi mai putea lucra în administrația publică niciodată, iar pe de altă parte, deși, oficial încă îmi desfășor activitatea, nu primesc salariul la care sunt îndreptățit.

În concluzie;
31. În timp ce îmi desfășuram activitatea ca membru al Curții Supreme am fost inclus pe lista oponenților deoarece nu am împărtășit viziunea, ideile și stilul de viață al puterii politice. Nu am fost reales membru al Curții Supreme deoarece am fost prezent în timp ce a fost citită declarația care critica legea prin care se urmarea finalizarea mandatelor noastre. Decizia pentru reținerea, percheziționarea și arestarea mea a fost emisă în dimineața următoare tentativei de lovitură de stat și nu o voi recunoaște niciodată deoarece este contrară democrației și voinței naționale. Am fost reținut pentru 4 zile. Apoi am fost eliberat condiționat. După ce calitatea mea de membru al Curții Supreme a încetat în temeiul legii am fost numit judecător de instrucție de HSYK. Am fost temporar suspendat.
32. Miercuri, pe 4 august 2016, am fost concediat din serviciul public. Numele meu a fost publicat pe site-ul HSYK și în Monitorul Oficial împreună cu numele altor 2847 de persoane, pe motiv că aș fi fost membru al unei organizații teroriste. În acest mod am fost condamnat să trăiesc ca un terorist. Reexaminarea formulată mi-a fost respinsă de HSYK. Între timp deși, oficial, mandatul meu era în curs, salariile aferente lunilor Septembrie, Octombrie și Noiembrie nu mi-au fost plătite. Deși am vrut să mă pensionez nu am putut. Pașaportul meu și cele ale membrilor familiei mele au fost anulate. Armele înregistrate pe numele meu au fost confiscate. Banca prin intermediul căreia îmi încasam salariul mi-a anulat cardul de credit fără să mă notifice.
33. În legătura cu concedierea mea și încălcarea principiului personalității pedepsei, soția mea care lucra ca asistentă medicală a fost concediată. Am ajuns în situația în care nu îmi pot utiliza titulatura de judecător, nu mă pot angaja și nu pot practica dreptul. Copii mei sunt într-o situație gravă. Am fost evacuat din clădirea proprietatea statului care eram găzduit și forțat să închiriez o locuință. Nu am nicio sursă de venit. Am fost 30 de ani judecător.
34. Vă rog frumos să ne ascultați, să notificați instituțiile interesate, se ne ajutați în fața organismelor internaționale, să manifestați un interes mai mare față de colegii dumneavoastră maltratați și să empatizați cu cei aproximativ 5000 de judecători și procurori care au fost arestați și concediați.
35. Vă rog frumos să nu îmi dezvăluiți numele și adresa în fața autorităților din Turcia și să le păstrați confidențiale. Cred că veți înțelege de ce vă rog acest lucru. Nimic altceva nu mai poate fi adăugat.

Judecătorul M. Tosun a murit persecutat de Erdoğan

Erdoğan anihilează sistemul judiciar și judecătorii:
Mehmet Tosun, judecător raportor în cadrul camerei a 11-a a Consiliului de Stat din Turcia avea 29 de ani. A fost demis sub pretextul tentativei de lovitură de stat din 15 Iulie. Era căsătorit de o lună când a fost arestat. Va fi menționat drept a doua victima din cadrul sistemului judiciar care a murit în timpul loviturii civile a lui Erdoğan.

A fost a doua victimă; Pentru că prima victimă din cadrul sistemului judiciar a fost procurorul Seyfettin Yiğit. El a fost de asemenea trecut pe lista neagră pentru că nu a votat pentru Consiliul Superior (HSYK) candidații lui Erdoğan, susținuți de membrii asociației pro-guvernamentale YBD, a fost concediat după 15 iulie, a fost arestat, a contestat decizia de concediere, a scris scrisori tuturor autorităților statale, inclusiv președintelui Erdoğan. Atunci când vocea lui nu a fost auzită și a fost etichetat drept "terorist" i-a fost afectată inima, moartea lui a fost înregistrată ca sinucidere în registrele oficiale. HSYK i-a respins obiecțiunile față de decizia de concediere având în vedere moartea sa și nu au transmis nici măcar condoleanțe oficiale. Colegilor le-a fost teamă să nu fie acuzați „de a ajuta o organizație teroristă (!)" și nu au putut participa la înmormântare.
A doua victimă Mehmet TOSUN, a fost tratat în spital o lungă perioadă de timp datorită unei boli de plămâni pe care o avea de 2 ani. După ce a fost concediat a fost tratat în spital câte 2-3 zile pe lună. În cursul tratamentului a slăbit 35 de kg de la 80 la 45 de kg. Medicamentele puternice folosite i-au slăbit sistemul imunitar. A fost un om bun, iubitor, un gentelman care a iubit mult. Colegii îl ajutau la birou având în vedere starea sa de sănătate. Cu ajutorul familiei, după ani de tratament s-a recuperat, și-a propus să se căsătorească, s-a logodit, iar în final s-a căsătorit.
În partea de început a vieții sale, când era căsătorit de o lună, a fost acuzat de a fi membru al unei „organizații teroriste", a fost concediat și arestat când a crezut că "și-a pus viața în ordine". Cu toate acestea, colegii săi cu conștiință au spus „Nu te vor aresta din cauza bolii de care ai suferit". Era o persoană sensibilă, toate aceste lucruri i-au afectat inima. Ofițerii l-au tras și l-au tratat ca și cum ar fi un "trădător", nici nu i-au dat nici măcar pâine și apa. Într-un final când a fost arestat și încarcerat s-a relaxat un pic și a spus că „locul acesta este mai bun decât cel de reținere (!)"
A petrecut luni în închisoare, toate contestațiile la starea de deținere/arest au fost respinse prin decizii printate. Celula era aglomerată, igiena și oxigenul nu erau suficiente în închisoare. Boala a reapărut. A fost examinat de un doctor, s-a reluat tratamentul medical, însă nu ca în libertate, totul fiind obstrucționat de birocrația gratiilor de fier. A contestat deținerea/starea de arest prezentând documente medicale, dar cererile sale „nu au fost găsite întemeiate".
Boala sa de plămâni a evoluat. După șapte luni nicio acuzație nu a fost formulată față de el, și fără să știe de ce și pe baza căror probe a fost acuzat, acum două zile boala s-a acutizat și a decedat. A fost înmormântat și pomenit drept „Mehmet Tosun omul" fără titulatura de judecător.
Se spune că bunătatea înaintea răutății este datoria omului, bunătatea înainte de bunătate este datoria tuturor, răutatea înainte de bunătate este lucrarea duhurilor rele.
Pentru că a fost un „Om" de caracter ar fi putut face bine și „răuvoitorilor" care i-au făcut rău.
Au rămas în urmă o soție îndurerată și colegi care se tem să îl plângă.
Dumnezeu să îl odihnească

Murat Arslan[8], judecător din Turcia închis a câștigat Premiul Václav Havel pentru Drepturile Omului 2017

Discursul lui MURAT ASLAN

Vă vorbesc dintr-o închisoare aflată într-o țara unde supremația dreptului a fost suspendată, care se îndepărtează de valorile democratice, în care disidenții sunt reduși la tăcere, apărătorii drepturilor omului, jurnaliștii, oamenii care luptă pentru pace și care strigă că copii nu ar trebui să moară sunt caracterizați drept teroriști și sunt închiși. Imaginați-vă o țară în care închisorile devin destinații pentru apărătorii drepturilor omului, ca un imperiu al fricii căzut în întuneric. Da, este adevărat că țara nu a învățat nicio lecție din experiențele neplăcute ale Europei de la începutul secolului 20, motiv pentru care țara trece prin aceeași experiență devenind un laborator al regimului totalitar.

Cu toate acestea nu ar trebui să disperăm. Nu ne-am cufundat nicio dată în disperare. De fapt, existența copiilor noștri nu ne lasă să ne pierdem speranța. Dacă undeva există cineva decis să lupte pentru drepturi și liberate asta înseamnă că există speranță pentru viitor. De aceea, plini de speranță noi am dorit să organizăm sistemul judiciar.

Am fondat Asociația Judecătorilor și Procurorilor din Turcia (YARSAV) în 2006, deoarece am crezut că un sistem judiciar independent, imparțial, care garantează libertatea, este o condiție sine qua non într-un stat modern și că o democrație constituțională trebuie să se bazeze pe respectarea drepturilor omului.

Luptăm pentru un sistem judiciar independent și imparțial, pentru supremația dreptului și democrație. Ne ghidăm după valorile care conduc la independență totală, la o civilizație contemporană bazată pe egalitate, laicism, supremația dreptului, respectarea drepturilor și libertăților omului. Rezistăm în fața oricărei intervenții care atentează la aceste valori fundamentale. Luptăm împotriva construirii unui zid de frică care să închidă societatea.

Prejudecățile, susținerile fără fundament au devenit, din păcate, falsul adevăr din societatea noastră. Nu am făcut nicio concesie de la valorile pentru care am militat indiferent de amenințări și presiuni. Am făcut ceea ce trebuia să facem și această abordare a fost apreciată de societatea internațională. În acel moment am devenit reprezentativi și o asociație respectată în lume.

Nu am abandonat sistemul judiciar decăzut din țară. Am lăsat repare de salvare la fiecare colț pentru a ne putea întoarce. Astăzi avem exil, arestări, dar realitatea nu se va schimba. Prețul pe care îl plătim întărește credința noastră că în zilele care vor urma supremația dreptului și democrația se vor internaliza și vor impulsiona spiritul nostru de luptă.

Vom continua să demonstrăm că există întotdeauna proteste împotriva injustiției și nelegalităților în timp ce mulți alții, care ar fi trebuit să își ridice vocea și să rezite, s-au cufundat în tăcere sub presiunea imperiului fricii.

Reflectarea crescută a traumei rezultate din ideile autoritariste va face ca vocea noastră interioară să se facă auzită și vocea noastră îi va deranja mai mult pe aceia care au cauzat această traumă.

Apărăm supremația dreptului, drepturile omului și valorile democratice moderne. Această rezistență este ultima frontieră pentru protecția libertății și democrației noastre.

---

[8] Murat **Arslan** este un fost judecător din Turcia, membru al Uniunii Judecătorilor și Procurorilor (YARSAV). Pe 26 octombrie 2016, a fost arestat. În 2017, a primit premiul **Václav Havel** pentru Drepturile Omului din partea **Adunării Parlamentare a Consiliului Europei**. Acordarea premiului ce reprezintă o recunoaștere a persoanelor care luptă pentru apărarea drepturilor omului atât în Europa cât și în afara granițelor acesteia, reprezintă o încununare a muncii sale pentru susținerea independenței sistemului judiciar din Turcia. Arslan a fost acuzat că susține FETÖ.

Nu ar trebui să uităm niciodată că istoria omenirii este plină de asemenea revoluționari viteji care au plătit prețul pentru convingerile lor, iar aceasta este moștenirea lor.
Sunt mândru că am primit acest premiu (consacrat marelui intelectual și politican Vaclav Havel) în numele colegilor mei, luptători pentru libertate, care au fot concediați, persecutați și închiși. Sper că premiul va contribui în mod semnificativ la lupta noastră pentru libertate.
Cu această ocazie vreau să îmi exprim gratitudinea și să adresez mulțumiri membrilor PACE, comitetului de selecție, Asociației Internaționale a Judecătorilor (care întotdeauna ne-a sprijinit în lupta noastră pentru democrație și statul de drept și al cărei mândru membru sunt) și altor asociații de judecători, Magistrați Europeni pentru Democrație și Libertate (MEDEL), Asociația Judecătorilor Administrativi Europeni, Judecători pentru Judecători și colegilor mei membri ai YARSAV.
În final aș vrea să îi mulțumesc soției mele Sevilay și fiilor mei (Burak Emre and Yigit Eren) care sunt adevărați eroi ai luptei pentru democrație din Turcia.
Vă salut pe toți și sper să vă întâlnesc într-un viitor luminos și liniștit.

MURAT ARSLAN

Apel pentru donații în vederea susținerii colegilor din Turcia

Dacă doriți să îi ajutați pe colegii persecutați din Turcia și pe familiile acestora vă rugăm să contribuiți cu donații, ce vor fi folosite pentru acoperirea costurilor necesare apărării și trimiterii de observatori internaționali la procese, utilizând următorul cont

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Fondul internațional de ajutor legal reciproc: Juriști pentru Juriști (J4J)

Statutul asociației
§ 2 (1) Scopul Asociației este
(a) promovarea ajutorului legal reciproc pentru judecătorii care sunt persecutați;
(b) promovarea la nivel internațional a respectului pentru democrație, supremația dreptului, drepturile omului și apărarea independenței sistemului judiciar.

MEDEL
Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés

PISMA TURSKOG PRAVOSUĐA 2016 – 2017

[SB] Uvod

Skoro tri godine su prošle od pokušaja državnog udara u Turskoj jula 2016.
Od ranih jutarnjih sati posle pokušaja državnog udara, MEDEL-u su počele da pristižu zabrinjavajuće informacije o hapšenjima sudija i tužilaca, bez ikakvih procesnih garancija ili dokaza koji bi opravdali ova hapšenja.
MEDEL je odmah reagovao, napominjući da je teško da razume kako i zašto sudije i tužioci koji su vršili svoje svakodnevne aktivnosti u pravosuđu mogu da budu uključeni u takav događaj i da budu suočeni sa pritvorom samo zbog svoje slobode odlučivanja i mišljenja.
Od tada, represija koja je zadesila sudije i tužioce (kao i advokate, novinare, profesore, policajce, poslanike u Parlamentu i više od 100.000 državnih službenika), okrivljene da su povezani sa terorističkom organizacijom koju je turska Vlada optužila da je odgovorna za takav zločin, dostigla je nezapamćene razmere.
Postalo je očigledno ono što je u početku bilo teško razumeti: bili smo suočeni sa orkestriranom i umišljajnom kampanjom, uperenom na uništenje nezavisnosti pravosudnog sistema u Turskoj.
Ono čemu je svet svedočio nije ništa drugo nego čistka sudija i tužilaca koji su imali hrabrosti da slobodno govore i bore se za istinski nezavisno pravosuđe, izvršena na osnovu spiska koji je ukazivao da je sačinjen dosta ranije u odnosu na državni udar: sadržao je imena pokojnih sudija i tužilaca i sudove iz kojih su pojedini od njih otišli znatno ranije. Sva pritvaranja, razrešenja i konfiskacije imovine su izvršene bez suđenja i bez obrazloženih odluka. Pri saslušavanenju, naše kolege su samo upitane o svojem izboru pravosudnih udruženja i o uključenosti u izbore za turski sudski savet.
Pored toga, razrešene sudije i tužioci su zamenjeni novoizabranim sudijama i tužiocima, neposredno izabranim od strane vlasti među članovima vladajuće stranke, a ne, kao ranije, javnim konkursom, na osnovu pripreme za pravosudnu profesiju i posebne vrste stručne obuke.
YARSAV, tursko udruženje član MEDEL-a i Evropskog udruženja sudija, koje je najaktivnije posvećeno vrednostima nezavisnog pravosuđa i vladavine prava, odmah je odlukom raspušteno.

Suočavajući se sa ovakvim razvojem događaja, MEDEL i druga udruženja sudija i tužilaca nisu mogla da ostanu nema.
MEDEL je zvanično doneo odluku da ne priznaje nelegitimne odluke Vlade Turske da raspusti YARSAV, tako da ovo udruženje i dalje smatra punopravnim članom MEDEL-a a članove svojeg odbora sudijama i tužiocima na funkcijama.

Zajedno sa *Evropskim udruženjem sudija*, *Evropskim udruženjem upravnih sudija* i *Sudijama za sudije*, formirali smo *Platformu za nezavisno pravosuđe Turske*, kroz koju smo osuđivali uništavanje vladavine prava u Turskoj, pozivajući na hitno puštanje na slobodu pritovorenih sudija i tužilaca i za nezavisnu ocenu pravosuđa u Turskoj, uz puno uključivanje međunarodnih posmatrača.
Sa protekom vremena, međunarodna zajednica je postajala sve više i više svesna pogoršanja situacije u Turskoj. Decembra 2016, Evropska mreža pravosudnih saveta je suspendovala statusa posmatrača *turski Visoki savet sudija i tužilaca*, smatrajući da se „*trenutno ne pridržava pravila Evropske mreže pravosudnih saveta i više nije institucija nezavisna od izvršne i zakonodavne vlasti koja obezbeđuje podršku sudstvu u nezavisnosnom deljenju pravde*“.
Na osnovu nominacije MEDEL-a (i Evropskog udruženja sudija) oktobra 2017. Parlamentarna skupština Saveta Evrope je nagradila Murata Arslana, predsednika YARSAV-a Vaclav Havel nagradom za ljudska prava.
Od tada, Murat Arslan je osuđen na 10 godina zatvora, posle postupka koji nije zadovoljio osnovne standarde nepristrasnosti i garancija odbrane, uz saslušanja neimenovanih svedoka i uz neprestanu promenu sudija tokom postupka.

Tokom ovih godina, MEDEL je primio veliki broj poruka od kolega, rodbine i iz drugih izvorau vezi sa onim što se dogodilo sudijama i tužiocima u Turskoj, koji su bili poštovani stručnjaci i vršili svoje dužnosti deleći svoje stavove, iskustva i posvećenost vrednostima demokratije, vladavine prava i nezavisnosti pravosuđa sa evropskim kolegama i strukovnim udruženjima.
MEDEL veruje da takve poruke, koje direktno opisuju šta se dogodilo sa hiljadama kolega, način na koji su se postupci odvijali i kakve su posledice po njih, značajan su izvor informacija iznutra pogođenog turskog pravosuđa.
MEDEL takođe veruje da ove poruke, prikupljene na jednom mestu bez komentara i izmena (osim njihove anonimizacije) predstavljaju neizmerno svedočenje neverovatnog ubrzanja pada vladavine prava u Turskoj. Što se intervencije tiče, MEDEL je smatrao anonimizaciju poruka odgovarajućom iz razloga bezbednosti, a na zahtev pošiljalaca.
Veliki broj ovih poruka sadrži veoma razrađene komentare, koji imaju za cilj da naglase protivpravnost mera koje su preduzete kako bi se suzbio državni udar. I, u ovom smislu, one citiraju osnovna načela i praksu Evropskog suda za ljudska prava. Nije bilo moguće da se u ovoj publikaciji nađe veliki broj ovih pisama. Ipak, citiramo neka od njih kao pokazatelje koliko iskreno su turski advokati, turske sudije i turski tužioci prihvatali pravila i principe i to i dalje čine. Jer ona predstavljaju zajednički jezik (kini) koji pripada svakome od nas. Kroz ovu zbirku, svako može da dobije dodatne podatke da sam oceni koliko daleko se od načela zakonitosti stiglo u zemlji sa kojom je MEDEL imao dugotrajan odnos prijateljstva i zajedničke posvećenosti načelima vladavine prava.
Uz doprinos naših udruženja-članova, objavljujemo pisma prevedena na nekoliko jezika. MEDEL polaže nade da će ovo svedočanstvo biti signal solidarnosti i obnovljene posvećenosti osnovnim vrednostima pravde u Evropi.

Ova borba koju trenutno vode hrabre slobodne sudije, tužioci i advokati u Turskoj se mora razumeti kao borba svih onih širom sveta koji ostaju posvećeni vrednostima vladavine prava. Prema tome, to je zajednička borba, a ne samo borba zbog turskog naroda. Dok god je jedan turski sudija ili tužilac u zatvoru zbog svoje borbe za nezavisno pravosuđe, nijedan sudija nigde u Evropi se ne može osećati potpuno slobodnim i nezavisnim.
Kao što je Murat Arslan rekao u svom govoru za prijem Vaclav Havel nagrade za ljudska prava: „*Govorim vam iz zatvora u zemlji u kojoj je vladavina prava suspendovana, koja se udaljava od demokratskih vrednosti, u kojoj su disidenti ućutkani, branioci ljudskih prava, novinari, ljudi koji traže mir, ljudi koji viču da deca ne bi trebalo da umiru, označeni su kao teroristi i zatvoreni. (...) Cena koju plaćamo samo podiže našu veru u dane koji dolaze da će vladavina prava i demokratija biti prihvaćene*“.

Biro MEDEL-a

Zabeleška urednika / izdavača

Objavljena pisma je primila kancelarija MEDEL-a u Berlinu, uglavnom e-mailom, počev of 16.7.2016. Datum prvih pisama (od 16.7.2016. do 1.8.2016) je zadržan kako bi se dočarao način razvoja situacije; kod ostalih je datum izostavljen.
Pisma od 1 do 13, od 15 do 18, te 27, 29, 30, od 34 do 37 primljena su od sudija i tužilaca. Pisma 14, od 19 do 25, te 28, 31, 33 primljena su od supruga i dece sudija, odnosno tužilaca. Pisma 26, 32, 38 primljena su iz drugih izvora.
Osim anonimizacije (to jest, uklanjanja imena, porodičnih prilika, gradova i imena zatvora kojima se mogu identifikovati pošiljaoci) nije izvršena nijedna druga intervencija urednika u pismima. Pisma su uglavnom dostavljana na engleskom jeziku i slali su ih pošiljaoci kojima ovaj jezik nije maternji, ili su slata na turskom a preveo ih je urednik.

Izdavač
MEDEL – Evropsko udruženje sudija i tužilaca za demokratiju i slobode
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Nemačka

Raspored događaja

15. jul
22:30 - Dva vojnika su blokirala most.
23:45 - Obaveštenje o vojnom udaru je objavljeno na javnoj televiziji.
00:04 - Predsednik Erdogan je dao izjavu, optužio Fethullaha Gulena da je iza vojnog udara, pozvao ljude na ulice da se odupru vojnom puču, dodavši da su pokrenuti sudski postupci.
04:30 - Glavni javni tužilac Ankare je dao izjavu o budućim hapšenjima.
05:30 - Na konferenciji za medije vojni udar predstavljen kao “dar od boga”
09:00 - 140 sudija Kasacionog suda, 48 Državnog saveta, 2 Ustavnog suda i 5 Saveta uhapšeno, protiv 2745 sudija i tužilaca izdat nalog za hapšenje.
14:00 - Savet suspendovao 2745 sudija i tužilaca.
22:00 - Spisak suspendovanih sudija objavljen na internetu. Sadržao je nekoliko grešaka, informacije o mestu zaposlenja koje nisu ažurirane, sadržao je penzionisane i već razrešene sudije, uključujući i tužioca Ahmeta Bicera, koji je, iako već preminuo, bio na spisku.
21. jul - Vanredno stanje
24. avgust - 2847 sudija i tužilaca razrešeno bez odbrane (broj prelazi 4500), 2500 sudija u zatvorima, 600 njih u izuzetno malim ćelijama.

Pisma

[1 – 16/7/2016]
Drage kolege, izgleda da je bilo ozbiljnog pokušaja državnog udara.
Kao sudija, kao iskusan građanin, isprva nije jednostavno reći šta se u dubini dešava – u stvarnosti…
Uprkos činjenici da je ovaj pokušaj veoma ozbiljna i organizovana akcija, a propala je u roku od 12 sati zahvaljujući Erdoganovoj reakciji.
Od samog početka, svi vladini predstavnici i Erdogan su delovali veoma smireno i optuživali Guleniste kao odgovorne za ovaj pokušaj. Svi izvršioci su označeni kao Gulenovi pobunjenici.
Osvrćući se na događaj u kojem je stotine građana nastradalo a hiljade ranjeno, Erdogan je juče rekao „...ova pobuna je blagoslov od Alaha, jer će omogućiti čistku u vojsci“
Ovo se može razumeti...! Mislim da dalje objašnjenje nije potrebno...
Prema nekim vestima – zvaničnim agencijama, neke disidente članove Visokog saveta sudija i tužilaca i sudije Vrhovnog suda, koji su već na crnoj listi i proglašeni Gulenistima, biće zadržani od strane glavnog javnog tužioca Ankare...
Ni ovo nije iznenađenje za nas!...
Ovakve vesti će objasniti nešto! Nije iznenađujuće videti talase pritvaranja, hapšenja, otpuštanja u upravi, pravosuđu i vojsci... Najveću čistku disdenata će izvršiti naša vlada...uskoro.
Da rezimiram, posle ovog stadijuma, ništa neće moći da nas iznenadi...
Bilo je mnogo toga što je veoma čudno...
Videćemo šta će ovaj pokušaj doneti ili oduzeti...
Značaj vaše podrške će za nas sigurno biti dvostuko veći...

[2 – 16/7/2016]
Drugo veće Visokog saveta sudija i tužilaca – HCHP je suspendovalo ukupno 2745 sudija i tužilaca... Verovatno pod optužbom da su Gulenisti...
Spisak suspendovanih sudija i tužilaca nije objavljen...još uvek.
Ja sam na spisku, kažu da policija dolazi da privede moju suprugu i mene. Zbogom, prijatelji

---

[3 - 16/7/2016]
Ostavio sam svoje dvoje dece (5 i 9 godina) roditeljima supruge. Još uvek čekam da policija zakuca na moja vrata, obeshrabrujuće. Moja supruga plače.

[4 - 16/7/2016]
Drage kolege,
I ja ću biti razrešen i priveden. Ne znam kako to da objasnim. Samo sam radio svoj posao i kritikovao vlast u pogledu događanja u pravosuđu, što već dobro znate.
Možda se više nikada nećemo videti. Hvala vam na vašoj podršci do sada. Nećemo imati mogućnosti da komuniciramo.

[5 – 17/7/2016]
Još uvek čekam kod kuće. X. je priveden pre nekoliko sati. Jedino što su mu rekli je da je član terorističke organizacije koja je snabdevena oružjem. Tražio im je više informacija i dokaze. Ništa nisu pružili pa je iskoristio pravo da ništa ne izjavi. Sada će da pretresaju njegovu kuću.

[6 – 17/7/2016]
Dragi prijatelji, Naš kolega X. je uhapšen. Jedini razlog koji je sudija naveo je da je njegovo ime „na spisku sudskog saveta“, to je sve. U dva druga grada, naše kolege su puštene uz mere nadzora (da ne idu u inostranstvo).

[7 – 18/7/2016]
Ja i moja supruga smo pritvoreni

[8 – 20/7/2016]
Danas sam pušten ali ne znam šta će sledeće da se dogodi. Ovo se pretvara u lov na veštice. Tužilac ima pravo žalbe da me ponovo stavi u zatvor. Tako da postoji mogućnost da ću opet biti uhapšen. Molim vas upozorite sve upućene ljude u vašim zemljama i u Evropi. Stanje u zemlji se pogoršava. Molim vas nastavite sa dobrim radom. Vaša pomoć nam je potrebna više nego ikada. Moja porodica i porodica X. su uništene. Suspendovani smo i nismo više sudije.

[9 – bez datuma]
Pre svega, postoji naredba o poverljivosti za sve naše slučajeve. To znači da niko od nas ne sme da podeli nikakav dokumet, uključujući i svedočenja, optužnice, sudske naloge itd. To je krivično delo i stavilo bi nas u još veću opasnost.
Drugo, spisak je sačinio HSYK (možete videti javna obraćanja predsednika Visokog saveta, on navodi da broj sudija može biti smanjen ili povećan. Takođe je rekao i da je spisak sačinjen nakon dvogodišnjeg rada).
Treće, dužina trajanja pritvora varira od grada do grada. U nekim gradovima je trajala 4 dana, u nekima samo jedan. Međutim, posledica objave vanrednog stanja je da trajanje pritvora može da bude do 60 dana. Vlast je najavila da radi na tome.
Četvrto, niko ne može da dođe do svojih advokata čak ni uhapšeni i zatvoreni. Podneo sam zahtev Ministarstvu pravde tokom svog boravka u pritvoru u kojem sam naveo da imam pravo da se vidim sa svojim advokatom i da to ne mogu da mi zabrane. Nemam zahtev kod sebe. Čak i kad bih ga imao ne bih smeo da ga pošaljem zbog naredbe o poverljivosti.

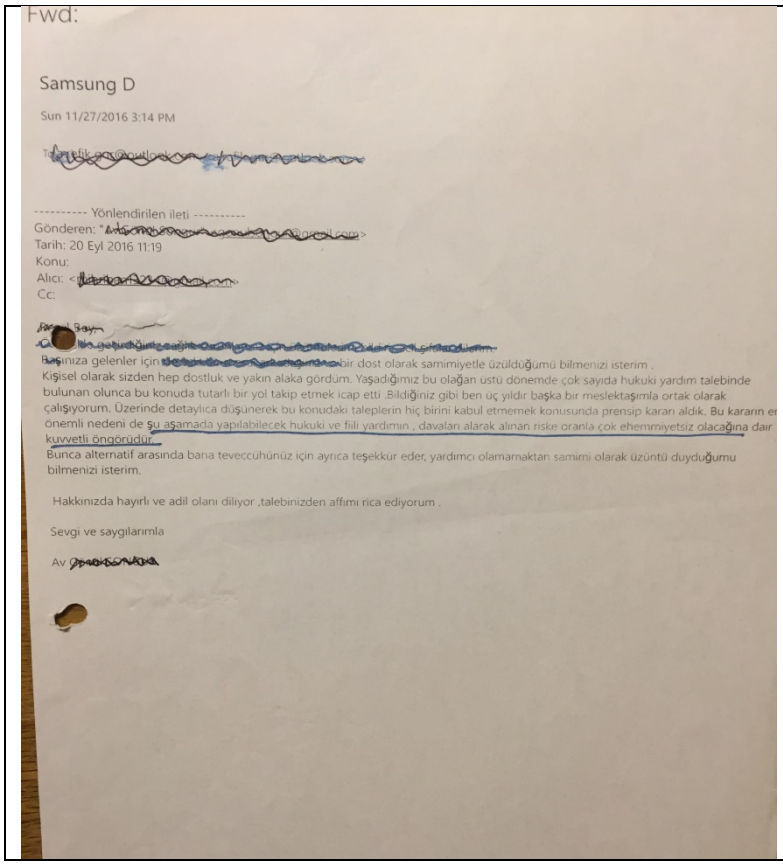

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben üç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın e
önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av.

Advokat X:
"Izvinjavam se, ne mogu da vas zastupam.
Previše je rizično, a moja pravna pomoć ne bi doprinela da presuda bude drugačija."

Peto, niko od naših porodica ne može da dođe do nas ni u zatvoru ni u pritvoru.
Šesto, vreme je tako mračno. Niko ni do koga ne može da dopre, uključujući i porodice i advokate. Tako da, ne očekujte nikakav dokument od nas. Sve je zatvoreno. Sada helikopteri nadleću gradove zbog vanrednog stanja. Pristup internetu može biti prekinut u svakom trenutku jer vanredno stanje daje vlastima široke mogućnosti uključujući ukidanje osnovnih ljudskih prava.
Sedmo, nemojte zvati nikoga ko je upućen u situaciju u Turskoj u vezi sa nekim. To se može smatrati mešanjem i predstavlja krivično delo.

[10 – bez datuma]
Linkovi ispod (…) sadrže imena sudija i tužilaca koji su suspendovani od 16. jula 2016. Neki od njih su u pritvoru a neki su uhapšeni i stavljeni u zatvor. Spisak suspendovanih je istovremeno i spisak pritvorenih. Prvo je HSYK suspendovao, pa su tužioci započeli istragu a sudovi većinu njih zatvorili (uhapsili). Samo je jedna osoba puštena na slobodu. Ostali su ili uhapšeni ili pritvoreni.
Link ispod prikazuje da je tužilac, gospodin A.B, koji je umro pre dva meseca, na spisku koji pokazuje koje sudije će biti pritvorene.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Oko 6 časova pre početka pokušaja državnog udara, deo spiska sudija koje će biti uhapšene se pojavio na internetu.

Očigledno je da je spisak pripreman pre pokušaja državnog udara. Spisak upravnih sudija i tužilaca koji će biti privedeni nije se pojavio u vestima već u WhatsApp grupi poput grupe YARSAV-a.

[11 – bez datuma]
Drage kolege,
Danas je 2847 sudija i tužilaca, uključujući i mene, trajno razrešeno svojih profesija. Nijednom sudiji i tužiocu nije pruženo pravo da se brane. Tačnije, sve kolege su razrešene bez prava na odbranu. Sada razrešene sudije mogu da ulože žalbu protiv odluke Visokog saveta sudija Plenarnoj sednici Visokog saveta u roku od 10 dana. Na odluku po ovoj žalbi sudije imaju pravo žalbe Državnom savetu (Vrhovni upravni sud) u roku od 60 dana. Žalbeni postupak Vrhovnom upravnom sudu je u 2 faze.
Posle konačne odluke Državnog saveta sudije mogu da ospore odluku, ustavnom žalbom koja se odnosi na povredu ljudskih prava i upravnog postupka razrešenja, Ustavnom sudu u roku od 30 dana. Ukoliko ni na taj način ne bude rešenja, sudije mogu da upute predstavku Evropskom sudu za ljudska prava u roku od 6 meseci. Deluje kao dug put, bar 3 godine do predstavke ESLjP.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

Odluka HSYK na 72 strane o „obaveznom“ kolektivnom razrešenju 2.847 sudija i tužilaca

[12 – bez datuma]
Prvi zakon u vanrednom stanju je stupio na snagu danas. Donosi sledeće:
1. Trajanje pritvora/zadržavanja je produženo na do 30 dana.
2. Svi funkcioneri, uključujući i sudije i tužioce koji su na listi osumnjičenih biće razrešeni bez ikakvog disciplinskog postupka. Zakon predviđa da „procena bilo kojeg stepena povezanosti sa Gulenovom organizacijom“ je dovoljna za razrešenje. Nema potrebe za dokazima već samo za „procenom izvršne vlasti“.
3. YARSAV-u je obustavljen rad od danas u skladu sa aneksom zakona u vanrednom stanju. YARSAV više ne postoji.
4. Uhapšene i pritvorene osobe ne mogu da kontaktiraju sa svojim advokatima ukoliko sud tako odluči.
5. Sužavaju se posete porodice.
6. Razgovori advokata i klijenta se snimaju. Ukoliko se bilo šta u njihovom razgovoru smatra sumnjivim, kontakt sa advokatom će se zabraniti sudskom odlukom.
7. Pritvoreni i uhapšeni imaju pravo na telefonski razgovor sa članovima uže porodice u trajanju od 10 minuta svakih 15 dana (prethodni zakon je predviđao da lica u pritvoru mogu jednom nedeljno da razgovaraju i to ne samo sa članovima šire porodice, već i sa 3 osobe koje sami odrede).
8. Jedno lice mogu da zastupaju najviše 3 advokata, ne više od toga.
Zakon praktično predviđa da vlast preuzima sve privatne ustanove za koje postoje navodi da imaju bilo kakav nivo/vrstu povezanosti sa Gulenovom organizacijom. Dalje, sve sudije i tužioci i svi ostali funkcioneri su razrešeni bez disciplinskog postupka. Nema potrebe da se čeka do završetka slučajeva koji su u toku. Ništa nemam da kažem. Skoro je gotovo. Molim vas da ovaj moj mail, bez mog imena, ditribuirate što šire.

[13 – bez datuma]

Nova situacija u pravosuđu:
- Sudije koje na slobodu puste pritvorene, biće premeštene, i Visoki savet sudija ih ubrzo može suspendovati.
- Nijedan sudija ne želi da bude upućen u „Sulh Ceza Hakimlikleri: Krivični sud mira“ po mere lišenja slobode.
- Svim sudijama koje nisu pritvorene/uhapšene preti da budu na spisku u bilo kom trenutku! Sudije lišene slobode imaju ograničen (skoro nikakav) kontakt sa svojim porodicama i advokatima.
- Većina advokata ne želi da brani pritvorene/uhapšene sudije.
- Grad Y: tokom saslušanja, jedan sudija je sam bio zadužen za 37 sudija i tužilaca i nije postavio nijedno pitanje, a onda je sve njih uhapsio tvrdeći da mu je tako naloženo iz Ankare. U istom gradu, uhapšenima nije dozvoljeno da promene odeću, ispune osnovne potrebe, niti da komuniciraju bilo sa kim.
- Na spisku je ime tužioca A.B. koji je umro 57 dana pre nego što su započela hapšenja.
- Sa druge strane, spisak sadrži gradove u kojima sudije rade, ali ne prikazuje aktuelno stanje, već gradove u kojima su radili pre 2 godine.
- Sve ove informacije pokazuju da je spisak sačinjen pre bar 2 godine.

Trenutna situacija u javnim institucijama:
60. Ministarstvo obrazovanja je otpustilo 60.000 nastavnika.
61. Ministarstvo finansija 2.000 zaposlenih.
62. Obaveštajna agencija 100 zaposlenih.
63. Sve vojne sudije.
64. Skoro 3000 sudija i tužilaca.
65. Niko iz javnih institucija ne može da putuje u inostranstvo.
66. Svi dekani javnih i privatnih univerziteta su ostali bez posla. Primorani su da podnesu ostavke i morali su to danas da učine.
67. Novinarske propusnice mnogih novinara su otkazane.
68. Neki novinari su se organizovali i stavili zabranu emitovanja.
69. Neki članovi akademske zajednice su otpušteni.
70. Hiljade policajaca je otpušteno (oko 10.000)
71. Gradonačelnici 247 gradova i varoši su razrešeni.

Večeras je proglašeno vanredno stanje. Naime, sva ljudska prava mogu biti ukinuta. Svima od 18 do 60 godina može biti uspostavljena javna obaveza. Sve može biti konfiskovano.

[14 – bez datuma]
IZVEŠTAJ SUPRUGE:
(sudija): pritvoren i uhapšen
Po pritvaranju, mogao je da kontaktira svoju suprugu po prvi i poslednji put. Razgovarali su telefonom nekoliko minuta. Tokom saslušanja upitali su ga:
Sa kim ste bili tokom udara i o čemu ste razgovarali?
U koju školu ste išli?
Koji pripremni centar (turski: Dershane) ste pohađali?
Da li ste učestvovali u brojanju glasova tokom izbora za Visoki savet sudija i tužilaca 2014. godine? Da li ste zabeležili rezultat brojanja?
Advokat sudije iz straha više ne odgovara na pozive.

[15 – bez datuma]
Nema dokaza ni za jedan od naših slučajeva. Video sam to iz predmeta kolega koji su sa mnom u zatvoru. Samo postoji spisak. Tužioci kažu „Imam samo spisak i postoji naredba o poverljivosti, tako da ne mogu ništa više da vam pokažem.“

[16 – bez datuma]
Koji pripremni centar za testiranje ste pohađali?
U Turskoj, da biste upisali bilo koji fakultet, morate da položite „nacionalni univerzitetski prijemni ispit“. Usled nedostataka turskog obrazovnog sistema, uglavnom/posebno srednjih škola, pohađaju se ispitni propremni centri. Postoje kursevi/časovi koji vas pripremaju za nacionalni prijemni ispit pri ovim pripremnim centrima. Veoma je teško položiti nacionalni prijemni ispit bez pripremnih centara koji su osnovani u privatnom sektoru na osnovu zakona.
Za neke od pripremnih centara se veruje da su bliski Gulenistima. Postavljanjem ovakvog pitanja tužilaštvo želi da zna da li postoji veza između vas i Gulena. Da ironija bude veća, deca mnogih aktuelnih političara, uključujući i predsednikovu, pripremana su u ovim centrima. Zasigurno, većina tužilaca/sudija koji su sada na funkcijama ili članovi njihovih porodica takođe su pripremani u ovim centrima. I najverovatnije su i sami veoma uplašeni postavljajući ova pitanja sudijama koje su uhapšene zbog činjenice da su i sami išli u ove centre.
Da li ste učesvovali u brojanju glasova tokom izbora za Visoki savet sudija i tužilaca 2014. godine? Da li ste zabeležili rezultat brojanja?
Kao što se sećate, postojale su tri vrste kandidata tokom izbora za Visoki savet: 1. YARSAV, 2. Udruženje pravosudnog jedinstva (naklonjeno vlasti) i 3. nezavisni kandidati (navodno, neki od nezavisnih kandidata su bliski Gulenistima ili Gulenovom pokretu, odnosno sada terorističkoj organizaciji).
Neke sudije su imale ulogu u postupku izbora, kao u svakom postupku izbora. Neko mora da prebroji glasove. Neke sudije i tužioci su želeli da posmatraju postupak izbora samo boraveći u sudovima. Ovakvih je bilo puno. Mnoge sudije nisu verovale jedne drugima i želele su da zaštite svoje glasove, kao i u svakim drugim izborima ili različitim aspektima života.
Zašto su tužioci postavljali ova pitanja?
Postavljali su ih jer su želeli da saznaju koje kandidate ili grupe ste podržavali. Jednostavno, pokušavaju da zaključe za koje kandidate ste galsali. U skladu sa vašim glasom oni određuju kakav ste sudija (YARSAV, naklonjen vlasti ili nezavisan).
Prilično je očigledno da ukoliko ste glasali za Udruženje pravosudnog jedinstva (naklonjeno vlasti) onda svi znaju da ste bezbedni. Ništa vam se ne može dogoditi. Ne verujem da je bilo ko na listi od 2735 sudija član Udruženja pravosudnog jedinstva (naklonjenog vlasti).
Oni svoje članove štite od ove istrage. Trenutna sudska administracija i sudije i tužioci koji vode naše postupke su članovi Udruženje pravosudnog jedinstva.

[17 – 28/7/2016]
Tužilaštvo u Ankari je naredilo da se sva imovina 3049 sudija i tužilaca koji su pod istragom konfiskuje počev od danas.
Ne idite u inostranstvo, nemojte raditi, budite bez plate, ne prodajte imovinu...
Više nemamo ništa. Više nemamo ni dom, ni auto, ni osiguranje za decu. Postaje sve gore i gore.
Vreme je za umiranje.

[18 – 1/8/2016]
Drage kolege,
Između ostalnih protivzakonitih okolnosti, želeo bih da pomenem očigledno kršenje zakona o konfiskaciji i njegovim ogromnim posledicama po naše porodice.
Kao što se sećate, po zahtevu Tužilaštva u Ankari, Krivični sud mira u Ankari (koji je vlast osnovala u suprotnosti sa osnovnim međunarodnim principima, na primer, o bilo kakvom pravnom leku koji se podnese na odluke ovog suda odlučuje iste vrste sudova, zatvoren zaokružen sistem) je naredio konfiskovanje vozila, kuća, akcija/računa u bankama koje pripadaju sudijama i tužiocima, do okončanja istrage.

Zašto je to nama važno?
Kao što znate, suspendovane sudije ne dobijaju platu u punom iznosu, dobijaju polovinu svojih plata, a u slučaju trajnog razrešenja, što je najverovatnije da će se desiti uskoro, neće imati nikakva primanja (plata, naknade i slično) uopšte. Zbog konfiskacije imovine, ne možemo da prodamo svoje nepokretnosti kako bismo sačuvali svoje živote. To je surova kazna po našu decu, supruge i druge članove uže porodice. I dalje smo nevini osim ako se dokaže da smo krivi. Uopšte ne postoji nikakav dokaz da bi nam se konfiskovala imovina.
Šta kaže zakon o konfiskaciji?
Turski Zakonik o krivičnom postupku pod brojem 5271 u članu 128 navodi „Oduzimanje nepokretnih dobara, prava i kredita.
Član 128
(1) Sledeći navedeni predmeti koji pripadaju osumnjičenom ili okrivljenom mogu biti oduzeti u slučajevima kada postoje značajni osnovi sumnje koji ukazuju da je krivično delo o kom se vodi istraga ili postupak izvršeno i da su proistekli iz odnosnog krivičnog dela:

a. nepokretna imovina,
b. transportna vozila za kopno, more ili vazduh,
c. sve vrste računa u bankama i drugim finansijskim institucijama,
d. sve vrste prava i kredita fizičkih ili pravnih lica,
e. vrednosna dokumenta,
f. deonice u firmama u kojima je akcionar,
g. sadržina iznajmljenog sefa,
h. druga imovina koja mu pripada.“

Čak i u slučajevima u kojima su ove nepokretnosti, prava, krediti i druge vrednosne imovine u državini pojedinca koji nije osumnjičeni ili okrivljeni, oduzimanje je takođe dozvoljeno.
(2) Odredbe ovog podstava se primenjuju isključivo na sledeća krivična dela:
a) Sledeća krivična dela na način na koji su predviđena turskim Krivičnim zakonikom;

1. Genocid i zločini protiv čovečnosti (članovi 76, 77, 78),
2. Krijumčarenje migranata i trgovina ljudima (članovi 79, 80),
3. Krađa (članovi 141, 142),
4. Teška krađa (članovi 148, 149),
5. Zloupotreba poverenja (član 155),
6. Prevara (članovi 157, 158),
7. Prouzrokovanje lažnog stečaja (član 161),
8. Proizvodnja i stavljanje u promet narkotika i drugih stimulativnih supstanci (član 188),
9. Falsivikovanje novca (član 197),
10. Udruživanje radi vršenja krivičnih dela (član 220),
11. Zloupotreba u vezi sa javnom nabavkom (član 236),
12. Prevara u ispunjenju obaveze (član 236),
13. Pronevera (član 247),
14. Prinudno podmićivanje (član 250),
15. Podmićivanje (član 252),
16. Krivična dela protiv državne bezbednosti (članovi 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Krivična dela naoružane organizacije (član 314) ili snabdevanje takve organizacije oružjem (član 315),
18. Krivična dela protiv države i špijunaža (članovi 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),

b) Krijumčarenje oružja kako je definisano „Zakonom o vatrenom oružju, sečivima i ostalim sredstvima“ (član 12),
c) Pronevera na način na koji je definisana Zakonom o bankarstvu (član 22/3 i 4),

d) Krivična dela na način na koji su definisana u Zakonu o borbi protiv krijumčarenja koja podrazumevaju kaznu zatvora,
e) Krivična dela na način na koji su definisana u članovima 68 i 74 Zakona o zaštiti kulturnih i prirodnih vrednosti.
(3) Odluka o oduzimanju nepokretnosti se izvršava unosom zabeleške u svojinu.
(4) Odluka o oduzimanju transportnih vozila za kopno, more ili vazduh će se izvršiti unosom zabeleške u svojinu, u mestu gde su registrovana.
(5) Odluka o oduzimanju finansijskih računa se vrši kod banke ili druge finansijske institucije tako što se odmah banka ili finansijska institucija obavesti tehničkim sredstvima komunikacije. Povezana odluka će biti dostavljena banci odnosno finansijskoj instituciji odvojeno. Radnje nad bankovnim računom koje imaju za cilj da spreče odluke o oduzimanju, a koje su preduzete po donošenju ove odluke, ništave su.
(6) Odluka o oduzimanju deonica u firmi izvršava se obaveštavanjem administracije povezane firme i rukovodioca komercijalnog odseka tehničkim sredstvima komunikacije odmah.
Povezana odluka će takođe biti saopštena odvojeno i povezanoj firmi i direkciji finansijske institucije.
(7) Odluka o oduzimanju prava i kredita će se odmah izvštiti obaveštavanjem odnosnog fizičkog ili pravnog lica tehničkim sredstvima komunikacije. Povezana odluka će biti saopštena i fizičkom ili pravnom licu odvojeno.
(8) U slučajevima u kojima postoje povrede zahteva odluke o oduzimanju, primeniće se član 289 turskog Krivičnog zakonika koji se odnosi na „zloupotrebu prava zaštite“.
(9) O oduzimanju na osnovu odredaba ovog člana odlučuje sudija.“
Član iznad je 21. februara 2014. izmenjen i dodate su mu nove odredbe. U skladu sa novim članom 128, odluku o konfiskovanju može da donese Viši krivični sud i takvu odluku donosi jednoglasno. Nova odredba takođe predviđa da pre naredbe o konfiskaciji Viši krivični sud mora da poseduje izveštaj relevantnih institucija poput Ministarstva finansija, Bankarskog regulatornog i inspekcijskog odbora.
Po proglašenju vanrednog stanja, Vanredni ukaz sa snagom zakona broj 668 je stupio na snagu. Član 3/i Ukaza navodi da Krivični sud mira odlučuje o konfiskaciji bez izveštaja relevantnih institucija. U hitnim situacijama tužioci mogu da narede konfiskaciju, o kojoj odlučuje sud u roku od 5 dana.
Kao što vidite iz članova iznad, i po Vanrednom ukazu sa snagom zakona i turskom Krivičnom zakoniku broj 5271, mora postojati značajan osnov sumnje koji ukazuje na to da je izvršeno krivično delo u vezi sa kojim se vodi istraga ili postupak i da je imovina nastala iz tog krivičnog dela. Ovo je naša imovina koja je stečena zahvaljujući našim platama koje je platila država. Redovno obaveštavamo/izveštavamo Visoki savet o našoj imovini. Ukoliko imamo imovinu kojoj ne možemo da objasnimo izvor, to je samo po sebi krivično delo i u vezi sa tim se vode i krivični i disciplinski postupci.
Konfiskacija je proizvoljna upotreba sile i protivzakonita je, očigledno kršenje zakona. Konfiskacija će nas uništiti zbog činjenice da ne možemo da prodamo našu imovinu kako bismo preživeli ove užasne dane.
U stvari, vlast je već pokazala svoju nameru. Prošle nedelje, pre nego što je naredba za konfiskaciju izdata, ministar koji je nadležan za Agenciju za zemljište i druge nepokretnosti najavio je u javnosti: „Dao sam nalog Agenciji za zemljište da ne dozvoli nikakav prenos ni prodaju imovine onih na koje se sumnja. Pre preduzimanja bilo kakvog posla obratićete se policiji i tužilaštvu“. Kako što iz ovih objava zaključujete, već su odlučili ko je kriv a ko nije. Potpuno je sramno. Ne samo što nam sudi sudstvo nego i izvršna vlast istovremeno.

[19 – bez datuma]
X je kao sudija upućen u provinciju Y pošto je prethodno dve godine vršio funkciju u provinciji YY. Saslušavao je u predmetima u vezi sa delima terorizma u sudovima posebne nadležnosti. Onda je upućen u svoj rodni grad. Baš kada je razmišljao da započne nov sređen život, priveden je i onda uhapšen pod optužbom da je povezan sa naoružanom terorističkom organizacijom i pokušajem državnog udara bez postojanja apsolutno nikakvih

dokaza ili posebnih činjenica, i to sve od strane svojih kolega, koji ga nisu prepoznavali i koji su ga pitali za koga je glasao u izborima za HSYK, održanim 2014. godine. Njegovu imovinu je takođe oduzela turska vlada, a kuću su morali da napuste.

[20 – bez datuma]
Ja sam sedamnaestogodišnji mladić iz Turske. Kada je se neuspeli državni udar dešavao u Turskoj, bio sam u Evropi sa porodicom na odmoru. Moj otac „je bio“ tužilac a majka „je bila“ sudija. Odmah smo se vratili u Tursku jer smo znali da smo nevini, inače bismo ostali u Evropi, moji roditelji su potom uhpšeni, kako bi bilo sprečeno da pobegnu pre suđenja. Vlast je preuzela naše bankovne račune i privatnu imovinu. Advokatima je vlast pretila tako da ne prihvate nijedan slučaj, ali i ako bi prihvatili, ne možemo da ih platimo jer nam je vlast oduzela novac. Advokati koje vlast dodeli samo stvaraju sliku da osumnjičeni imaju advokate. Uopšte ne pomažu. Razgovori između osumnjičenih i advokata se snimaju i slušaju. Moje roditelje su stavili u ćelije koje su pre mesec dana korišćene za kažnjavanje, bez ikakvog razloga. Prošlo je 120 dana od kako sam poslednji put imao bilo kakav vid komunikacije sa svojom majkom. Kada ih pitam, ne odgovaraju mi zašto je naša komunikacija zabranjena. Predmet mojeg oca i moje majke je zajednički i nema razlike između njihovih slučajeva. Nju su prošle nedelje prebacili u drugi zatvor u Y. koji je 5 sati vožnje udaljen od naše kuće i kada smo pozvali da pitamo za nju, rekli su da je još uvek zabranjeno da stupimo u kontakt sa njom. Nisam primio nikakav odgovor na moje zahteve. Kao što sam ranije pomenuo, prošlo je 4 meseca od kada sam video svoju majku. Ovo je protivzakonito pod svim okolnostima. Ja sam samo sin koji želi da vidi svoju majku, kakvu bih opasnost mogao da prouzrokujem!

[21 – bez datuma]
Ja sam turski student na Pravnom fakultetu Univerziteta u Ankari. Po neuspelom državnom udaru u Turskoj, 15. jula, moj otac, koji je bio sudija, protivzakonito i bez bilo kakvog opravdanog pravnog osnova i pravno obrazloženog dokaza uhapšen je i proteran sa posla, iako nije bio uključen u taj katastrofalan događaj, kao častan sudija koji je služio svojoj zemlji mnogo godina. Kada je čuo o navodima o svojoj i umešanosti svojih 140 kolega u državni udar (samo sudija Vrhovnog suda je 140, ukupan broj razrešenih sudija je oko 4000), nije ni pokušao da pobegne već je radije ostao kod kuće da čeka policiju. Zatvor zatvorenog tipa u kojem je moj otac zadržan je nova građevina sa velikim brojem problema, poput nedovršenih instalacija za grejanje, struju i vodu, uz higijenske nedostatke. Ukratko, pogoršavanje svih uslova ima očigledan cilj da ih izloži nervnom slomu, da ih porazi i zastraši, na način koji bi ih naterao da pribegnu priznanju izvršenja dela koje nikada nisu učinili kao jedinom načinu da se spasu. Oko 140 ranijih sudija Vrhovnog suda su takođe u samicama pod istim uslovima kao i moj otac.
Vlast, u međuvremenu, iskorišćavajući vanredno stanje koje je proglašeno posle pokušaja državnog udara, nastavlja da hapsi novinare koje smatra protivnicima kako bi ugušila opoziciju i usmerila sve medije u zemlji u skladu sa svojom politikom, idući do te mere da svakodnevno hapsi i obične građane koji na svojim nalozima na društvenim mrežama dele suprotne političke stavove. Sa druge strane, mediji i nalozi na društvenim mrežama koji su naklonjeni vlasti proglašavaju protivnike izdajnicima, vređajući i omalovažavajući ih, kao bi stvorili haotičnu i nesigurnu atmosferu u kojoj diskriminacija i polarizacija protiv nas prevladava, zajedno sa zastrašujućim i isključujućim govorima mržnje. Nedavno, moj deda, koji je okrivljen zbog preuzimanja aplikacije za slanje poruka na pametnim telefonima koja se zove „by lock“, pušten je posle 4 dana pritvora, zbog činjenice da nije mogao da koristi pametni telefon zbog oštećenja vrhova prstiju. Sve u svemu, Damoklov mač visi iznad cele moje porodice. U međuvremenu, moja majka koja boluje od raka od 2008. prima hemoterapiju jer joj se rak vratio usled teških okolnosti posle nesrećnih i stresnih događaja koje je nedavno iskusila. Iako je ispunila uslov za ranu penziju zbog psihičkog invaliditeta, izbačena je sa posla bez obrazloženja poslednjom proglašenom uredbom. Biće uskraćena

za svoje osiguranje, koje je neophodno kako bi platila svoje lečenje, 100 dana posle razrešenja.
Moja sestra koja je upravo završila svoj pripravnički staž kod advokata suočena je sa nizom odbijanja u svojim pokušajima apliciranja za posao u advokatskim kancelarijama zato što je ćerka zatvorenika koji je uključen u pokušaj državnog udara.
Kao poštovani ljudi koji su vodili ugledan život, naši životi su se odjednom okrenuli naopako. Usled nedostatka osećaja pravde i nepristrasnosti turske sudske vlasti za žalbu, razmotrili smo da se obratimo vama, kao poslednjoj nadi, kao autoritetu koji je u mogućnosti da izrazi našu zabrinutost i svireposti kojima smo izloženi zbog neprestanog kršenja i progona.
Srdačan pozdrav,

[22 – bez datuma]
Ćerka sam sudije Vrhovnog suda. Moj otac je bio sudija Vrhovnog suda (Yargıtay) ukupno više od 30 godina u Turskoj. U zatvoru je više od 2 meseca bez ikakve optužbe ili dokaza protiv njega. Nikada nije bio povezan ni sa jednom religijskom zajednicom a ipak je optužen da je povezan sa religijskim pokretom. Uvek je bio privrženi sekularista. Kritikovao je Erdoganov režim godinama, kada je mogao, u vezi sa korupcijom u vlasti i ciljem da naškodi sekularistima. Odlučivao je u slučajevima na osnovu neuspeha vlasti da uredi problem trgovine drogom u školama. Sudije Vrhovnog suda, kao što možete da pretpostavite, imaju najveću sigurnost posla koju garantuje Ustav. Mora se poštovati procedura da bi se razrešio sudija Vrhovnog suda. Način na koji je on uklonjen sa funkcije je u suprotnosti sa Ustavom, ali i u suprotnosti sa međunarodnim pravom. Mi, njegova porodica, imamo dovoljno dokaza koji ukazuju na to da trpi maltretiranje, poput uskraćivanja čiste vode i hrane. Veoma sam razočarana što međunarodna zajednica ignoriše ove nezakonitosti. Molim vas, recite mi kako da pomognem svom ocu. Ja sam tinejdžerka srednjoškolka. Moj otac je bio sudija, častan, poštovan sudija, bio je veoma uspešan u svom poslu, posle 6-7 godina svog staža, napredovao je u višeg sudiju inspektora i posle nekoliko godina je ponovo napredovao u glavnog sudiju inspektora, puno je putovao. Posle 15. jula, moj život se u potpunosti promenio. Moj otac je uhapšen, kao član „terorističke organizacije“. Pokušavam da razumem šta je uradio. Zašto mu ti ljudi nikada nisu pružili priliku da se brani, već 4 meseca? Zašto su nam uzeli sav novac? Zašto su ovi ljudi toliko zli, zašto ne poštuju prava drugih ljudi? Zašto nas niko ne sluša?

[23 – bez datuma]
Doktor sam medicine. 12 godina sam u braku sa javnim tužiocem X i imamo dva sina. Moj suprug, naša deca i ja smo uveče 15. jula bili kod kuće i moj suprug je bio zatečen u svom upitnom izrazu. Bili smo prestravljeni kada smo videli pokušaj državnog udara na televiziji.
Uveče 16. jula, videla sam ime svog supruga na spisku progonjenih sudija i tužilaca.
Ujutru 17. jula, moj suprug je primio poziv od suda iz Y. Pošto je primio poziv, otišao je do suda, gde je uhapšen u svojoj kancelariji i od tog trenutka naši životi su se okrenuli naglavačke.
Ovaj državni udar je izvršila teroristička organizacija koja se nalazi u Turskim oružanim snagama. Ne mogu da razumem kako su moj suprug i druge (oko 3000) sudije i tužioci bez dokaza povezani sa ovim odvratnim udarom. Policija nam je pretresla kuću kao da smo kriminalci, u odsustvu javnog tužioca, čak kao da smo izdali državu. Posle 4 dana u pritvoru, moj suprug je oteran u sud. Sud je odlučio da ga uhapsi, bez dokaza, zbog članstva u terorističkoj organizaciji.
Uveče 20. jula, moj suprug je poslat u zatvor zatvorenog tipa Y. „Moguće vraćanje smrtne kazne“ u vestima i situacija u kojoj se moj suprug našao iako nije kriv, doveli su me do neobjašnjivog psihičkog stanja.
Tokom prvih 10 dana ni meni ni našem advokatu nije bilo dozvoljeno da vidimo mog supruga ni na koji način.
Prigovor mog supruga iz zatvora i našeg advokata spolja bili su odbačeni.
Bili su nam omogućeni samo zatvoreni razgovori posle 10. dana.

Moj suprug je tražio tekstove zakona koji su doneti ukazom tokom vanrednog stanja od uprave zatvora, ali je i ovaj zahtev odbijen.
Imovina svih 2847 sudija i tužilaca je zamrznuta.
Traženo je da napustimo naš smeštaj u roku od 15 dana od obaveštenja.
Mojeg supruga i ostale sudije i tužioce je Visoki savet sudija i tužilaca otpustio 24.08.2016.
Moj suprug je u zatvoru proveo 42 dana bez krivičnog dela. Moj suprug je stigmatizovan od strane društva, profesije a naše pravo da živimo zajedno nam je oduzeto. Ovo je nepravedno a nemamo mogućnost da branimo svoja prava.
Moj suprug je dobar otac. Mnogo voli našu decu. Nije ga interesovala politika. Najvažnije stvari u njegovom životu su pravda i porodica.
Očajna sam u svakom pogledu.

[24 – bez datuma]
Moj suprug je bio sudija u Y. 16. jula 2016. dok je radio svoj posao, suspendovan je sa svoje funkcije i istovremeno je objavljena odluka o njegovom zadržavanju. Kada smo videli odluku o zadržavanju bili smo svi potrešeni zbog njegovih 2846 kolega koji su bili u istim uslovima. Ne mogu da razumem kako mogu da znaju da je moj suprug kriv za državni udar, kada je prošlo samo 12 sati od kada se on desio? Moj suprug se kartao u kafiću u našem komšiluku. Ostao je u pritvoru dva dana, a onda odveden na ispitivanje. Tužilac ga je pitao sledeća pitanja:
Gde ste bili u vreme pokušaja državnog udara?
Da li ste upoznati sa FETÖ, da li ste pohađali neku od FETÖ škola, da li su ih Vaša deca pohađala, da li je Vaša supruga povezana sa FETÖ?
Da li je neko od Vaših prijatelja povezan sa FETÖ? Ukoliko jeste, recite nam njihova imena.
Moj suprug je imao alibi gde se nalazio te noći. Ali tužilac nije o tome istražio. Takođe, moj suprug je rekao da nije ni na koji način povezan sa FETÖ. Ipak posle svega je uhapšen uz samo 10 minuta dugačko suđenje.
Zastrašujuća okolnost je da su ih doveli u grupama od po 6-7 osoba i saslušali tokom 3-4 minuta po osobi. Zar ovo nije protivzakonito? Naš advokat nam je rekao da je posle suđenja čuo razgovor jednog tužioca. On je sagovorniku telefonom rekao „Ne možemo nikoga da uhapsimo sa tim dokazima već samo na osnovu spiska odozgo.“
Ne postoji nikakav dokaz za krivicu mojeg supruga ali je on uhapšen 20. jula 2016. Poslat je u zatvor u Y. Tokom prvih četiri dana nismo mogli da dobijemo nijednu informaciju o njemu. Nismo znali da li je još uvek živ ili je umro. Bila sam jako zabrinuta za njega. Nisam mogla da spavam te noći. Posle ova četiri dana, dobili smo informacije o njemu. Onda su počele posete bez kontakta. Iako je prošlo 48 dana i dalje ne možemo da dobijemo posetu sa kontaktom. Obično ih dozvoljavaju jednom mesečno. Ne dozvoljavaju naša pisma. Moj suprug i njegovi prijatelji pišu zahteve iz zatvora, ali ih niko ne dostavlja nadležnima. Nisu im dozvoljeni olovka i papir. Tako da ništa ne mogu da napišu. Moj suprug je video svog advokata samo jednom u ovih 48 dana i tokom tog susreta, stražar ih je nadzirao. Nije ni za šta optužen. U julu 2016. otišla sam u njegovu kancelariju u sudu da preuzmem njegove lične stvari. Njegovo ime je uklonjeno, a njegova kancelarija pretresena bez odobrenja. Zamalo da ni ja nisam mogla da odem do nje. Uzela sam lične stvari svog supruga uz izveštaj.
U sredu 24. avgusta 2016, HSYK je razrešio mojeg supruga i 2846 sudija i tužilaca samo jednom odlukom. Posle ovoga, 2. septembra 2016. HSYK je razrešio još sudija i tužilaca, ukupno 3390 njih. Imena razrešenih sudija i tužilaca i brojevi njihovih predmeta su objavljeni na internetu. Većina njihovih supružnika je takođe otpušteno sa svojih poslova upravo zbog njihovih razrešenja. Velikom broju njih su i licence oduzete. Ja sam nastavnik i bojim se da će i mene otpustiti. Zbog toga vam šaljem ovaj email iz internet kafea koristeći drugu email adresu.

[25 – bez datuma]

Ja sam supruga javnog tužioca X koji je trenutno uhapšen u Y Instituciji visoke bezbednosti za izvršenje sankcija zatvorenog T tipa.
Moj muž je uhapšen dok je bio na funkciji javnog tužioca u Y na osnovu optužbe da je član FETÖ/PDY terorističke organizacije kao i za delo pokušaja da svrgne vlast. Odluke i/ili kazne suspenzije, otkaza ili razrešenja sa posla koje su donete ili nametnute mnogim javnim službenicima izvan su sudske kontrole. Ravnoteža između tužilaštva i odbrane se ne može održati i drastično se pogoršava na štetu odbrane; navodi o upotrebi nasilja, pretnji i maltretiranja pri izvršenju kazni nad pritvorenicima se drastično povećavaju, i zaloga je uspostavljena na imovini ovih ljudi ili im je imovina oduzeta na nepravičan način, a oni lišeni mnogih garancija koje im pruža Ustav, posebno slobode da zahtevaju svoja prava i načelo prirodnog sudije.
Sa druge strane, donet je niz amandmana na Ustavne odredbe koje uređuju Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca 7. maja 2010, a među njima su oni kojima se menja sastav Saveta u pogledu imenovanja njegovih članova i načina formiranja. Kroz ove izmene, usvojena je nova procedura imenovanja i izbora koja omogućava sudijama i tužiocima da imenuju i biraju članove Vrhovnog saveta sudija i javnih tužilaca. Ova nova zakonska rešenja, koja su u skladu sa principima demokratske pravne države, nažalost u praksi su dovela do nepravične i protivzakonite prakse onih koji pobede na izborima protiv onih koji izgube. Osvrt na istoriju Vrhovnog saveta sudija i javnih tužilaca u poslednjih, na primer, samo dve godine bio bi dovoljan da se razumeju ova pitanja. Ispitivanje na koji način su članovi Udruženja pravosudnog jedinstva, koji su pobedili na izborima, napredovali na više funkcije i kako su članovi drugih udruženja koja nisu pobedila na izborima razrešeni sa svojih funkcija i zvanja bilo bi dovoljno da se ova činjenica dokaže. Mišljenja sam da bi pažljivo ispitivanje odluka o izboru i premeštaju sudija i javnih tužilaca pre i posle velikih istraga bilo dovoljno da se ova pitanja razumeju. Takođe bih želela da istaknem da, odmah posle pokušaja zloglasnog (!) državnog udara 15. jula 2016. godine, Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca je održao sastanak već sutradan na osnovu prigovora ljudi na političkim funkcijama i suspendovao više od tri hiljade sudija i javnih tužilaca, a pravosudni imunitet ovih sudija i tužilaca je ukinut, što je omogućilo da se protiv njih vodi istraga, dok je Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca razrešio funkcija više od dve hiljade sudija i javnih tužilaca na osnovu optužbe za neuspeli državni udar.
Moj suprug je uhapšen protivzakonito. Dozvolite da ovako objasnim:

13- Nema pominjanja radnji koje navodno predstavljaju krivična dela za koja je okrivljen ni u odluci koja je doneta u vezi sa hapšenjem niti u odluci o produženju pritvora.
14- Nužnost njegovog hapšenja nije nikada objašnjena na konkretan i razuman način ni u odluci o hapšenju niti odluci o produženju trajanja pritvora. Ukoliko bi bio pušten ne bi imao nikakav razlog da pobegne niti da izvrši neko krivično delo. Ovo je iz razloga što:

a) Sva njegova imovina je oduzeta. Kao deo ovih mera koje je vlast nametnula, njegovi računi u banci su blokirani i nisu slobodni za korišćenje, prema tome, on uopšte nema novca.

b) On čvrsto veruje da će istraga protiv njega biti zaključena pozitivnom odlukom i da će biti vraćen na funkciju. Kao posledica toga, nema razloga da beži.

c) Moj suprug nikada nije pokušao da beži pre nego što je uhapšen. Pošto je bio pozvan telefonom, odmah je otišao da se pojavi na mestu na koje mu je rečeno. Ipak, ispitivanje i inspekcija su izvršene pre nego što je odluka da se uhapsi doneta, odnosno odluka o produženju pritvora, kako bi se saznalo i utvrdilo da li bi mogao da pobegne ili ne. Sa druge strane, uvek je govorio „Nisam pobegao niti ću jer znam i verujem da sam nevin i nisam izvršio nijedno krivično delo.“

d) Ni pravosudni ni administrativni organi nisu utvrdili ili napravili procenu o pokušaju bekstva ili rizika za bekstvo niti, još važnije, niti su razlog (razloge) dovoljne za osnovanu sumnju ikada pomenuli u ovim odlukama.

15- Posle jednostavnog ispitivanja iskaza mojeg supruga, koji je uzet u javnom tužilaštvu, može se jednostavno zaključiti da pitanja koja su mu upućena nisu direktno povezana sa radnjama koje navodno predstavljaju krivično/a delo/a za koja je okrivljen već su povezana sa pitanjima koja se tiču slobode misli i mišljenja.
Evo nekih od ovih pitanja:
* Koju ste školu pohađali?
* Gde ste stanovali dok ste studirali na fakultetu?
* Da li ste radili ili bili predstavnik ili član nekog tela dok ste pohađali studije na fakultetu?
* Za koga ste glasali na izborima za Vrhovni savet sudija i javnih tužilaca?
* Da li ste ikada na društvenim mrežama imali objave protiv vlasti?
* Da li ste sa svojim prijateljima razgovarali protiv vlasti?

Kao vrhunac svega ovoga, mojeg supruga su razrešili funkcije na osnovu potpuno neutemeljenog navoda kojem nedostaju dokazi. Saslušavanja i istraga koja je započeta dosta ranije pre nego što je imenovan na funkciju i u kojima nikada nije učestvovao ni kao sudija ni kao tužilac predstavljene su kao osnov za razrešenje. Nasuprot činjenici da bi svako trebalo da bude odgovoran za sopstvene radnje i postupke u skladu sa načelom subjektiviteta krivične odgovornosti i subjektiviteta kazne, okrivljen je za radnje i postupke za koje se navodi da je neko drugi učinio.

[26 – bez datuma]
X (sudija) je rekla da tokom saslušanja tužilac nije imao dokaze osim spisak ispred sebe. Veruje da spisak i pitanja dolaze iz centra vlasti.
Tokom saslušanja upitana je:
Tokom pokušaja državnog udara, sa kim ste bili i o čemu ste razgovarali?
Koju srednju školu ste završili?
Koji pripremni centar za testiranje (turski: Dershane) ste pohađali?
Da li ste učestvovali u brojanju glasova za izbore za Visoki savet sudija i tužilaca 2014. godine? Da li ste zabeležili brojanje?
Videla je da je ispred njih spisak od dve strane. Ona je bila jedina osoba koja je puštena na slobodu tog dana. Tužilac joj je rekao da je sada u pravoj opasnosti zbog odluka koje je donela. Rekla je da su svi pitali o pripremljenom spisku od 1500 imena i na kojem svako u svakom trenutku može da se nađe.
Prisustvovala je tome da neke sudije koje su lišavale slobode druge sudije plaču tokom postupka.

[27 – bez datuma]
Drage kolege,
Mi, 3500 sudija i javnih tužilaca, razrešeni smo svojih funkcija bez ikakvog dokaza i bez mogućnosti odbrane, štaviše okrivljeni da smo učestvovali u državnom udaru!
To nije sve, ono što smo doživeli u našoj zemlji od pokušaja državnog udara 15. jula je gore od najgore noćne more;
Bez predstavljanja bilo kakvih dokaza, lišeni smo slobode, stavljene su nam lisice u prisustvu i naočigled svojih kolega, zaposlenih, članova porodice, dece, pretučeni, vređani, mučeni i uhapšeni, izolovani.
Bračni parovi su hapšeni istovremeno i deca su ostavljana sama. Neka od naše dece su poslata u sirotišta iz ovih razloga. Koleginice u trudnoći su izgubile nerođenu decu usled

maltretiranja. Neke su se prevremeno porodile. Neke su imale sreće da im bude dozvoljeno da doje decu u zatvoru.
Ovaj tekst nije scenario za horor film. Samo gola istina! Ovo je sažetak onoga što smo iskusili u poslednja dva meseca. Možemo da prepoznamo svaki događaj, od osobe do osobe.
U ovom trenutku, ovo se može nazvati genocidom u Turskoj. Jer, pored tretmana koji se vodi nad nama, na meti su i naši članovi porodica, supružnici i deca. Naši supružnici, čak i naši rođaci, takođe su otpušteni sa svojih poslova a deci je u nekim slučajevima odbijen upis u državne škole.
Sva naša imovina koja je stečena našim platama je oduzeta a ušteđevina u bankama konfiskovana. Naše kreditne kartice su blokirane i naše porodice osuđene na gladovanje.
Da ponovimo, svi ovi događaji su se desili bez ikakvog dokaza. Nijedno obaveštenje nije pruženo za bilo kakvu radnju koja je nad nama preduzeta, ni za oduke o produženju pritvora. Većina nas čak ni ne zna svoje brojeve predmeta, naši advokati su uhapšeni i teško nam je da nađemo advokate koji će nas zastupati, sudije za prethodni postupak su razrešene. 188 sudija viših instanci, 4 člana Višeg saveta sudija i tužilaca i 2 sudije Ustavnog suda su uhapšene.
Ukratko, u okviru stvorenog užasavajućeg i terorističkog okruženja, naša prava na pretpostavku nevinosti, subjektivitet krivičnog dela i kazne i čak zakonitosti su brutalno prekršena.
Naš jedini zahtev je za fer suđenjem uprkos uništavanju naših života. Zato što znamo da nismo uljučeni u aktivnosti državnog udara! Ovo je poznato vlastima u Turskoj. Razlog ove svireposti je što nismo članovi pravosudne organizacije (Udruženja pravosudnog jedinstva) koje podržava vlast i, kao posledica, označeni smo kao protivnici. Molimo vas, budite uvereni, ovo se takođe može dokazati.
Molimo vas, stupite u kontakt sa nama. Potražite način da nas kontaktirate. Razumećete koliko je užasna situacija ukoliko nađete priliku za bilo kakav kontakt sa nekoliko nas.
Molimo vas i da pratite faze istrage i postupka suđenja. Molimo vas razgovarajte sa nadležnima i našim advokatima, molimo i da proučite naše predstavke i molbe Evropskom sudu za ljudska prava.

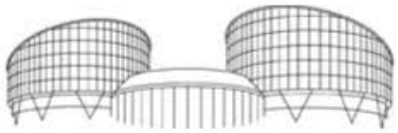

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Primetićete da neće biti suđenja. Dok je 3500 sudija i javnih tužilaca uhapšeno bez ijednog dokaza! Mi smo ljudi od prava a ne zaverenici državnog udara.

Osuđujemo i odbacujemo svaki državni udar. Ali ne možemo da pronađemo način da dokažemo našu nevinost zbog nametanja genocidnog i užasnog okruženja u našoj zemlji. Vi ste ti koji će omogućiti da se naši glasovi čuju iz ovog dubokog bunara.
P.S. Od 21.9.2016. godine sam u samici (izolovanoj ćeliji) bez ikakvog razloga.
X (sudija u zatvoru)

[28 – bez datuma]
Moj suprug X koji je bio javni tužilac 16 godina, lišen je slobode posle zločina neuspelog državnog udara, koji se dogodio 15. jula, dok je bio javni tužilac.
Saznala sam za užasan pokušaj udara iz poziva mog supruga pošto je on gledao vesti na televiziji uveče 15. jula. U to vreme, moj suprug je radio na svojim predmetima koje je doneo kući iz suda u Y, dok sam ja bila sa svojom porodicom u YY. Bili smo prestravljeni zbog vesti na televiziji kao građani čija je istorija puna državnih udara. Uveče 16. jula, videla sam ime svog supruga na sajtu lista „Sabah“ uz naslov „Sudije i javni tužioci umešani u državni udar“. Čim sa tam to videla, vratila sam se u Y sa svojom porodicom. Ujutru 17. jula, otišli smo u sud pošto je moj suprug dobio poziv od Glavnog javnog tužilaštva u 0. I, od tog trenutka, našla sam se u sred situacije, po prvi put u životu i istinski želim da niko ne proživi tako nešto.
Moj suprug je ispitivan sledećim pitanjima:

- Da li su, tokom školovanja, on ili njegova supruga, njegova braća, odsedali u kući ili spavaonici koja pripada naoružanoj terorističkoj organizaciji?
- Pretplate na koje časopise ima sada ili je imao u prošlosti?
- Da li ima novac u banci i sa kojim bankama je imao transakcije u prošlosti do tog dana?
- Da li ga je teroristička organizacija kontaktirala?
- Da li je bio prisutan na biračkom mestu tokom izbora za Vrhovni savet sudija i tužilaca (HSYK), da li je bio posmatrač i da li je u to vreme koristio kameru?
- Da li je bio svestan pokušaja državnog udara?

I iako su njegovi odgovori na sva pitanja bili „ne“, pritvor i naredba za pretresanje su izdati iz razloga što je bio član oružane terorističke organizacije.
Naša kućna adresa u toj odluci je kuća u kojoj smo živeli 3 meseca i to pre 15 meseci. Naša kuća je pretresena bez prisustva javnog tužioca pošto je ponovo izdata naredba za pravu adresu. Tokom pretresanja, zaplenjeni su kompjuter, koji je dala država, i USB nosač memorije sa odlukama, telefon koji sam koristila ranije i koji je van fukcije nađen među igračkama naše ćerke i 3 CD-a sa fotografijama sa naših putovanja, bez ostavljanja njihovih kopija nama.
Na kraju perioda pritvora koji je trajao 4 dana, u sudu, uručen je nalog za hapšenje usled članstva u terorističkoj organizaciji koja je sadržala samo navedena krivična dela bez ukazivanja na to koji su dokazi koji ukazuju na članstvo u terorističkoj organizaciji, gde i kada je postao njihov član, koje radnje je preduzeo za tu oružanu organizaciju i na isti način bez ukazivanja na dokaze njegovog pokušaja da ukine ustavni poredak i na koji način je izvršio ova dela.
Zaista se užasno osećam kada čitam ove optužbe...
Moj suprug je poslat u zatvor u Y zatvorenog tipa, 20. jula.
Bila sam zaprepašćena povicima javnosti „Želimo smrtne kazne“ kao i komentarima predsednika i političara „Biće učinjeno sve što zatražite“. Ovo iz razloga što nas pamte uz osobe koje su pokušale državni udar i zadesilo nas je dok smo nevini, ali kada „smrtna kazna“ bude vraćena...

Dragi članovi, ni mi ni naši advokati nismo mogli da stupimo u kontakt sa mojim suprugom prvih 10 dana.

- Primedbe, koje je moj suprug iznutra i naš advokat spolja uložio, odbijene su.
- Možemo da organizujemo posetu bez kontakta tek posle 10. dana.
- „Zastupnika“ možemo da dobijemo tek 9.8.2016.
- Posete sa kontaktom su zabranjene.
- Možemo da koristimo pravo da razgovaramo telefonom svakih 15 dana a prvi put 18.8.2016.
- Slanje pisama je još uvek zabranjeno.
- Razmena dokumenata je zabranjena tokom sastanka sa advokatom.
- Sastanci sa advokatom su uz prisustvo čuvara i snimaju se kamerom.
- Saznala sam od svog supruga da su zahtevi za tekstovima uredbi, izdatih tokom vanrednog stanja, koje je moj suprug a verovatno i sve uhapšene sudije i tužioci, tražio od zatvorske uprave, neispunjeni.
- Prvog dana posete, saznala sam da naučni časopisi i ukrštenice, koje sam predala zatvoru za svog supruga, nikada do njega nisu stigli.
- Saznala sam od svog supruga da zahtevi za propisima i kovertama, koje je moj suprug – a verovatno i sve sudije i tužioci tamo – tražio od uprave zatvora kako bi pisao prigovor, nisu ispunjeni.
- Imam zahtev koji je moj suprug napisao za Evropski sud za ljudska prava ali imam sumnju da li će on stići uopšte.

Pokušavam da svoje prilike objasnim svakome i svuda kako bi se čulo o mojoj situaciji u kojoj više ne mogu ni da dišem.

[29 – bez datuma]
Drage kolege,
Kao što znate, Visoki sudski savet je razrešio 2847 sudija i tužilaca 24. avgusta 2016. odlukom broj 2016/426.
Savet nije dozvolio pravo na odbranu nikome od ovih razrešenih sudija i tužilaca. Naime, Savet je odlučio o razrešenju a da sudije nisu imale odbranu u vezi sa tim.
Savet u svojoj odluci tvrdi da, pošto je zaključio da postoji doslednost/spoj i odnos/veza između sudija i tužilaca i organizacije FETO/PDY, o razrešenju ovih sudija i tužilaca je jednoglasno odlučeno na osnovu vanrednog ukaza broj 667, član 3.
Posebno, Savet nije koristio reči „članovi organizacije“. Šta time hoću da kažem: 2847 sudija i tužilaca su okrivljeni da su članovi terorističke organizacije tokom krivične istrage koja je u toku. Međutim, Savet je izbegao da se opredeljuje za reč „član“. Radije koristi reči „veza, spoj i/li odnos“.
Uprkos ovom opredeljenju u odluci, zamenik predsednika Saveta, gospodin Mehmet Yilmaz je davao javne komentare uporno koristeći reč „član“.
Otišao je i korak dalje na svom Twitter nalogu, citirajući „odlučeno je na plenarnoj sednici Saveta da se razreši 2847 sudija i javnih tužilaca za koje je utvrđeno da su članovi FETO terorističke organizacije“. Kao čelnik sudske uprave, gospodin Mehmet Yilmaz je već odlučio da su 2847 sudija članovi terorističke organizacije. Značenje toga je barem trostruko:
1. Očigledno krišenje prava da se ne bude označen kao kriminalac, uključujući predrasude
2. Pritisak na sudove i tužioce u vezi sa istragom koja je u toku
3. Povreda pretpostavke nevinosti
Pređimo na osnove masovnog razrešenja. Odluka se sastoji od 61 strane opštih komentara i osnova. Ništa se ne može pronaći da se odnosi na specifične činjenice koje se mogu pripisati pojedinačnom sudiji na spisku. Nabrajaju opšte osnove za svakog od nas. Tako da niko ne zna koji se osnov odnosi na kojeg sudiju. Naime, niko ne zna o navodima koji postoje u vezi sa njima samima.

Ovo su osnovi:
1. Zakonite aktivnosti u Pravosudnoj akademiji,
2. Pohađanje profesionalne obuke,
3. Pohađanje kursa engleskog jezika,
4. Studijske posete inostranstvu,
5. Imenovanje na administrativne funkcije poput generalnog direktorata, sudije izvestioca pri Ministarstvu, šefa sekretarijata Ministarstva, kontrolor inspekcijskog tela,
6. Komentari na nalozima društvenih mreža,
7. Prigovori Savetu u vezi sa ovim sudijama,
8. Disciplinska i krivična istraga u vezi sa ovim sudijama,
9. Upiti o sudijama u lokalnim sredimana,
10. Odluke sudija u vezi sa predmetima povezanim sa organizacijom FETO,
11. Izveštaji policije,
12. Odluke sudija koje se tiču otpuštanja policajaca koji se smatraju članovima FETO,
13. Podaci o njihovom društvenom životu,
14. Programi za komunikaciju koje koriste članovi organizacije,
15. Obrazloženja u skorašnjim naredbama o pritvoru i naredbama za hapšenje sudija,
16. Zapisnici sa saslušanja u tužilaštvu,
17. Reči ispovedatelja.

Na primer, odluka ne precizira ništa o meni. Video sam svoje ime na spisku. Ne znam koji od navoda iznad moram da odaberem.

[30 – bez datuma]

Radio sam kao sudija pre nego što me drugo veće Visokog saveta sudija i tužilaca (HCJP) suspendovalo sa funkcije, zajedno sa ostalih 2744 sudija i tužilaca 16.07.2016. posle pokušaja državnog udara 15.07.2016, koji niti sam podržao niti pomogao i protiv kojeg sam svakako. Tako dugačak spisak koji je pripremila Skupština, sazvana rano ujutru, pokazuje da je ova odluka o suspenziji 2745 sudija izvršenje već ranije pripremljenog spiska. Ova odluka je usmerena na uklanjanje sudija koje su nezavisne i nepristrasne. I dalje ne znam koji je razlog zbog kojeg sam ja suspendovan sa svoje funkcije pošto malopre pomenuta odluka o suspenziji meni još uvek nije dostavljena.

Dana 16.07.2016, Glavno javno tužilaštvo u Y je odlučilo o donošenju naredbe za lišenje slobode, pretresanje i oduzimanje koje se odnosi na mene, i to na protivzakonit način i očigledno kršeći pravila o nezavisnosti garantovane sudijama i tužiocima. Na osnovu važećih zakona Republike Turske, sudije i tužioci neće biti pritvoreni niti uhapšeni osim u situacijama u kojima su uhvaćeni in flagrante delicto teškog krivičnog dela. Međutim, Glavni javni tužilac iz Y. je mimoišao zakon, navodeći da se pokušaj državnog udara i dalje nastavlja kako bi stvorio osnov za tvrdnju za in flagrante delicto u svojoj odluci, kao da sam ja pokušao državni udar. Međutim, ovaj osnov se nije pojavio ni u izveštaju tužioca ni u istraži Krivičnog suda za mir posle postupka pretresanja, oduzimanja i naredbe o lišenju slobode. Za navodno krivično delo su Javno tužilaštvo i Krivični sud za mir predstavili članstvo u naoružanoj terorističkoj organizaciji FETO/PDY (Fetullah teroristička organizacija), bez upućivanja na in flagrante delicto. Kao što se može videti, navodno krivično delo je u postupku za određivanje pritvora pred Glavnim javnim tužilaštvom protivzakonito predstavljeno kao prisustvovanje i podržavanje državnog udara pošto je nemoguće podržavati tvrdnju o in flagrante delicto za krivično delo pripadanja terorističkoj organizaciji. Naša imena kao sudija zaverenika državnog udara su dostavljena medijima iako nije bilo takvih optužbi posle odluka HCJP o razrešenju. Otkrivanje naših imena predstavlja očiglednu povredu pretpostavke nevinosti garantovane Evropskom konvencijom o ljudskim pravima (EKLjP).

Protivzakonita praksa se nastavila posle postupaka pretresanja, oduzimanja i naredbi za lišenje slobode. Obavezno pravilo Zakona o sudijama i tužiocima broj 2802 koje navodi da će pretresanju prisustvovati advokat ili javni tužilac, takođe je prekršeno. Pored toga, moji elektronski uređaji su oduzeti, umesto da se podaci iz njih kopiraju preuzimanjem njihovih slika.

Pretresanje i lišenje slobode je izvršeno 19.07.2016, tri dana od dana donošenja odluke. Do tog datuma, čekao sam kod svoje kuće bez ikakvog pokušaja da pobegnem. Iako sam bio sudija i niti je postojala sumnja da ću pobeći niti bilo kakav pokušaj da se oduprem policajcu, stavljene su mi lisice iza leđa. Čekao sam više od sat vremena stojeći okrenut ka zidu sa lisicama iza leđa u policijskoj stanici kako bi se postupak okončao. Kasnije, zajedno sa drugih 12 sudija i tužilaca odveden sam u pritvorsku ćeliju koja je namenjena za samo četvoro ljudi i koja nije veća od 10 kvadratnih metara. Nisu nam dali ni jastuke ni ćebad i nije nam bilo dozvoljeno da koristimo toalet tokom te noći. Tokom svih ovih dešavanja, nije mi bilo dozvoljeno da razgovaram sa advokatom a moja porodica nije imala informacije o mojoj situaciji.
Sledećeg dana, odveden sam u hodnik policijske stanice kako bi postupak bio upućen pred sud. Tokom 15 sati koje sam proveo u pritvorskoj ćeliji, jedino sam dobio malo parče hleba i dve male kriške sira. Čekali smo više od sat i po stojeći okrenuti ka zidu da budemo odvedeni u sud, dok su nam ruke u lisicama na leđima, zajedno sa drugim sudijama i tužiocima u policijskoj stanici.
Događaji koji su se odigrali u sudu su takođe bili potpuna sramota. Iako sam odveden u sud oko 14:30 20.07.2016, tužilac je uzeo moju izjavu tek oko 20:30. Primoran sam da čekam u hodniku suda zajedno sa drugih 149 sudija i tužilaca, sa lisicama, okruženih policajcima koji nose oružje dugih cevi. Nije nam data hrana niti piće dok smo čekali u sudu.
Tokom davanja izjave, tužilac me pitao veoma lična pitanja koja nisu povezana sa optužbom (u koju srednju školu ste išli, da li Vas je HCJP upućivao u inostranstvo, da li ste nekad bili na godišnjem skupu Pravosudne akademije i slično) i nije se pozivao ni na kakve dokaze. Ja i ostalih 149 tužilaca i sudija smo naterani da čekamo u sudu i nisu nam pružene nikakve informacije posle ispitivanja do 2 ujutru, dok su nam lisice na rukama. Onda su nas odveli u sobu za molitvu u zgradi suda da tu provedemo noć, gde smo čekali i dalje sa lisicama tokom noći. Naredni dan je takođe bio sramotan. Na dan 21.07.2016, ja i ostalih 149 tužilaca i sudija smo ostavljeni da čekamo u hodniku suda, sa lisicama na rukama na saslušanje kod sudije do 22:00, okruženi policajcima koji nose oružje sa dugim cevima. Još jednom, nisu nam dali nikakvu hranu ili piće tokom ovog vremena.
Uhapšen sam od strane Mirovnog suda krivične nadležnosti po model odluci na dan 21.07.2016. bez pozivanja na bilo kakve dokaze, dokumenta ili informacije, bez postavljanja ijednog pitanja koje se odnosi na optužbu. Sud nije bio u stanju da pokaže tvrdnje da sam bio povezan sa pomenutom terorističkom organizacijom ni kojim se to mojim radnjama smatralo da pomažem i podstrekavam pomenutu terorističku organizaciju.
I dalje sam lišen slobode, od dana kada pišem ovaj prigovor. Kao da odluka o hapšenju nije bila dovoljna, moja supruga i sin su takođe kaženjeni oduzimanjem sve moje imovine (mog automobila, računa u banci, na koje sam primao i čuvao svoju platu, kreditnih kartica i slično). Suspenzija sa funkcije, oduzimanje sve moje imovine, poništenje mog pasoša i hapšenje pri nedostatku sumnje na bekstvo uz kršenje zakona pokazuju sa koliko užasnim progonom se suočavam.
Kasnije, Opšta skupština HCJP me razrešila funkcije a nije mi dozvoljena prilika da iskoristim svoje pravo na odbranu, osnovno ustavno pravo. Odluka o razrešenju je doneta uz pretpostavku da sam povezan sa FETO. Međutim, ova odluka koja je slična odluci o hapšenju takođe nije pružila dokaze koji se odnose na optužbu. Pomenutih 60 strana obrazložene odluke nije čak ni preciziralo moje ime i nije sadržalo individualno objašnjenje o tome kako je pretpostavljeno da sam povezan sa FETO. 2841 sudija i tužilac su razrešeni jednom jedinom odlukom bez individualnog objašnjenja ili opravdanja. To pokazuje da je ova odluka usmerena na čistku hiljada sudija i tužilaca na način koji je protivan vladavini prava. Očigledno je da su odluke o gonjenju i razrešenju pretnja da podriju presudu koja će biti nezavisna i nepristrasna.
Mišljenja sam da su me stavovi, koji su usmereni protiv administracije tužioca koje sam napisao za spise, doveli do toga da budem na spisku razrešenih. Međutim, uvek sam bio fer, nezavisan i nepristrasan sledeći vladavinu prava.

[31 – bez datuma]

Ja sam supruga tužioca. Posle odvratnog pokušaja udara, moj suprug je prvo suspendovan, on je onda razrešen sa funkcije i kasnije, njegova primanja i imovina su konfiskovani. Moj suprug se borio protiv terorizma godinama tako što se sam žrtvovao u periodu u kojem su teroristički događaji bili raširenі i nasilni. Nikada ne zaboravljam da je sudija Vrhovnog suda pri učestalim terorističkim napadima pozvao mojeg supruga i rekao mu: „Moj dragi brate, dok smo gledali vesti o terorističkim sukobima, plašili se za tebe pa smo te molili da ne izlaziš bez oružja radi tvoje bezbednosti“ a moj suprug je u odgovoru rekao: „Moj dragi kolega, moje ruke drže olovku i pišu, ali nisu u stanju da pucaju iz oružja.“ Nikada nije upotrebio svoj pištolj, koji je dobio od vlasti. Moj suprug, koji se borio protiv terorizma u tako opasnim uslovima, nažalost sada je optužen da je član terorističke organizacije.
Mislim da su ove optužbe neverovatne. Skoro 3500 sudija i tužilaca uključujući i mog supruga su razrešeni svojih funkcija na osnovu istih navoda. Oni čine nešto više od četvrtine celokupnog pravosuđa. Razumna osoba ne može uopšte da prizna da je više od četvrtine pravosuđa države povezano sa terorističkom organizacijom.
Odmah pošto je suspendovan, saznali smo da naredba za pritvor izdata za njega, a on je odlučio da se ne povinuje usled nerazumnih, nezakonitih i arbitrernih postupanja. Otada se nismo čuli sa njim.
Moje malo dete me pita zašto ne možemo da se okupimo kao porodica i gde se nalazi tata. Šta mogu da kažem svom detetu? Kako mogu sama kao žena da preživim? Ljudi oko nas su počeli da nas doživljavaju kao teroriste. Štaviše, samo poneko ili niko nije ostao da nam pomogne. Zarađivao je svoju platu teškim radom i ulažući najveći napor, a mi ne možemo čak ni da podignemo novac iz banke. Mi smo njegova porodica kojoj je potrebna njegova plata. Toliko nepravedne okolnosti!
Otključavajući vrata uz pomoć bravara i ulazeći unutra bez odgovarajuće opreme, policajci su jurnuli u moju kuću, bilo je sramotno. Na osnovu svedočenja moje komšinice, policajci su, tokom pretresanja u mojoj kući, ožedneli, te ih je ona, učestvujući u pretresanju, poslužila sa malo vode iz frižidera, a oni su odbili da piju, dodajući: „Ništa se ne sme jesti ili piti iz kuće terorista, pazite! I vi to radite.“ Posle ovoga, moja komšinica je donela vodu iz svoje kuće. Sve moje komšije, koje su prisustvovale pretresanju kuće, svedoče o ovom događaju.
Želim da pitam ove policajce koje dokaze oni pribavljaju da otkrivaju da smo teroristi. Ovakav tretman je toliko degradirajući da nismo u stanju da spavamo noću. Svi članovi porodice smo preplašeni da će ponovo jurnuti u našu kuću.
18. jula, otišla sam u zgradu suda kako bih uzela stvari svog supruga, ali sam tretirana kao terorista. Pre svega, nisu mi dozvolili da uđem unutra pa sam im rekla da želim da uzmem lične stvari svoga supruga. Sat vremena kasnije, ušla sam u zgradu suda. Hvatajući me za ruku, policajac me zaustavio i rekao da ću u kancelariju svog supruga ići pod njegovim nadzorom. Sprečavajući da me uhvati za ruku, popeli smo se uz stepenice i on se sastao sa načelnikom odeljenja. Rekli su mi da mogu da uzmem lične stvari svog supruga uz video snimanje i vođenje zapisnika. Zatim, krenuli smo ka kancelariji, policajac koji me je pratio je telefonom razgovarao sa zamenikom glavnog tužioca, koji je rekao da želi da se sastane sa mnom. Otišli smo do njegove kancelarije. On me je takođe tretirao kao teroristu. Rekao je da ne mogu da preuzmem lične stvari mojeg supruga dok se istraga ne okonča. Saglasila sam se sa tim, ali su me sprečili da napustim zgradu suda. Pošto sam dugo čekala unutra, dozvolili su mi da odem. Sramotno, pratili su me autom do mojeg odredišta.
Izložena sam pritisku zamenika člavnog tužioca i policajaca koji su radili sa njim, a koji bi trebalo da su najprivrženiji zakonu i ljudskim pravima. Do juče, bila sam supruga nagrađivanog tužioca uspešnog u svom poslu, a danas su okolnosti toliko loše da ne mogu ljude da pogledam u lice. Ko će opravdati traume kojima smo ja i moja porodica izloženi?
Mesec dana kasnije, otišla sam do zgrade suda da ponovo potražim lične stvari mojeg supruga. Rekli su mi da su ih stavili u kutiju i da mogu da ih uzmem ukoliko želim. Prenela sam ih u taksi uz pratnju zvaničnika bezbednosti. Tek što sam krenula odatle, taksi je zaustavljen zvukom zvižduka. Zvaničnik bezbednosti mi je rekao da je tužilac naredio da se sastane sa mnom. Izneli smo stvari iz taksija ponovo i popela sam se do tužioca. Ispitivao me je kao teroristu. Na kraju, uspela sam da uzmem naše stvari i odem odatle. Policajci i dalje često dolaze u moju kuću i pitaju za mog supruga. Pomenu mojim komšijama da je moj

suprug terorista i da budu pažljivi oko njega. Drugim rečima, pokušavaju da navedu moje komšije da izgube saosećanje prema nama i da nas ostave same.
Molim vas, recite mi ko će izbrisati ova iskustva iz mog sećanja? Kako će ove povrede našeg srca biti zalečene?
Ne dozvoljavajući mu da se brani, moj suprug je prvo suspendovan, pa je razrešen. Uopšte ne mogu da opravdam ovo razrešenje kao supruga. Ljubazno želim da se reše ove nepravde i da se ukloni bol mojeg supruga, moje porodice i svih očajnih supružnika koji su u okolnostima poput mojih.

[32 – bez datuma]
Iako je 3 godine radio u provinciji Y, X je završio svoj zadatak u istočnoj regiji, izabran je za tužioca u oblasti YY 2001. godine. Vršio je funkciju u terorističkim predmetima izuzetno posvećeno. Bez obzira što je ispunio 3 godine, koje su obavezan probni period, ostao je dodatne 2 godine tamo, u skladu sa svojom željom. 2015. godine, u vreme kada je mirovni proces okončan a teroristički napadi drastično učestali, podržavao je svoje nove kolege, izabrane tu nedavno. Pošto je proveo 8 godina svoje karijere u istočnoj i južnoj regiji pod skromnim uslovima i u samožrtvujućem maniru, izabran je u provinciju YY. Taman misleći da će da započne novi sređen život, pritvoren je i potom uhapšen pod optužbom da je povezan sa naoružanom terorističkom organizacijom i pokušajem puča bez apsolutno ijednog dokaza ili specifičnih činjenica, i to od strane svojih kolega, koji ga ne prepoznaju, koji su ga pitali za koga je glasao u izborima za HSYK, održanim 2014.

[33 – bez datuma]
Ja sam supruga sudije X, koji radi u Kasacionom sudu. On ima preko 20 godina uspešnog radnog staža kao sudija. Radio je u sudu do 17:30 15. jula. Kada je došao kući, započeo je rad na svojoj novoj knjizi o krivičnom pravu. Bio je to uobičajen dan za nas. Sve je bilo u redu do kasno te noći. Iako smo čuli za neuspeli pokušaj državnog udara na televiziji kao i svi, moj suprug je sada okrivljen da je bio deo vojnog udara. To je smešna tvrdnja kakvoj nikad u životu nisam svedočila. Kao rezultat toga, moj suprug je sada u zatvoru u Y, i to je potpuno uništilo moj život.
Prvo, proveo je 5 dana na saslušanju. Tokom tih pet dana, nije bilo objašnjenja od nadležnih o tome gde se nalazi, šta je optužba.
Sva naša imovina je konfiskovana. Dobila sam poruku od mog sina da mu je pasoš poništen, bez ikakvog drugog razloga osim njegovog oca.
Bila sam zaprepašćena kada sam videla svog supruga. Smršao je, gledao me iznomoreno, bled. Imala sam prilike da sa njim razgovaram samo nekoliko minuta iza rešetaka. Rekao mi je. Tokom saslušanja, uslovi su bili užasni. Čekao je 5 dana da bude saslušan u užasnoj prostoriji, zajedno sa oko 30 osoba, ležeći na betonskom podu. Dva puta dnevno im je poslužen obrok, samo jedno bajato parče hleba sa džemom. Zbog hrane, svi su imali dijareju. Tretirani su veoma loše kako bi ih naterali da priznaju. Namera je bila da ga zadrže 30 dana, što je najduže trajanje pritvora u vanrednom stanju. Ali, obavešteni su da će delegacija koja se bavi ljudskim pravima posetiti ustanovu. Iz tog razloga su evakuisali ustanovu pod izgovorom njenog održavanja, poput krečenja i slično.
Užurbano je saslušan i uhapšen, a onda poslat u zatvor Y. Iako je to mala prostorija za jednu osobu, bio je zajedno sa još 6 osoba. Prema tome, morali su da spavaju jedan po jedan 2 sata dnevno. Nije bilo dovoljno kreveta za sve njih. Samo 2,5 sata nedeljno je imalo tople vode, što je činilo nemogućim da se svi oni okupaju. Iako uprava zatvora nije ispunila osnovne potrebe poput papuča, peškira, donjeg veša, nije mi dozvoljeno da mu donesem stvari. Zatvor ima prodavnicu u kojoj zatvorenici mogu da kupuju. Ali je veoma skupa, i nije lako da nađe sve što mu je potrebno. Prvo bi trebalo da naruči, pa da neko vreme čeka pre nego što stigne. Ponekad traje mesec dana da se dobije jednostavna narudžbina.
Kada sam ga poslednji put posetila, nažalost sam saznala da je zatvoren u mraku, u maloj ćeliji sam deset dana, a verujem da je još uvek u njoj. To je potpuno proizvoljna odluka zatvora i o njoj ne obaveštavaju ni njega ni njegovog advokata. Podneo je toliko zahteva da

sazna šta je razlog što je u zatvoru. Nikada na njih nije odgovoreno. Izdržavao je, a toliko puta je želeo da se sastane sa upravnikom. Na kraju, rečeno mu je da je u zatvoru zbog telefonskog poziva iz Ministarstva pravde. Novine i knjige su zabranjene u njegovoj ćeliji. Ćelija je prilično prljava. Bio je izložen psihološkom i mentalnom mučenju danima. Obe ruke su mu se konstantno tresle kada sam ga videla. Pogledao me je fizički i psihički iscrpljen. Osećala sam se potpuno uništeno kada sam ga videla takvog.
Toliko me je rastužilo. Nikada ga neću zaboraviti ni za jedan minut svog života. Nemoguće je da spavam kada razmišljam da je on u tako užasnim uslovima.
Posetila sam generalnog upravnika zatvora u Ministarstvu pravde. Pitala sam za razlog zašto tako postupaju sa mojim suprugom, i zašto su ga ostavili samog u ćeliji deset dana. Rekao mi je da moj suprug nije podržavao provladinog kandidata koji se zove Platforma pravosudnog jedinstva (YBP) na sudskim izborima.
Rekla sam da je moj suprug nevin, nije uradio ništa.
Moj suprug je još uvek u ćeliji. To je očigledno protivzakonito. Nema gde da se žali. Sva vrata su preda mnom zatvorena, jedna po jedna. Jedini način da se moj glas čuje je da pišem.

[34 – bez datuma]
Ja sam jedan od hiljadu sudija koji su razrešeni i pritvoreni posle državnog udara 15. jula 2016. protiv izabrane vlade Turske. Saznao sam za pokušaj vojnog udara dok sam se igrao sa svojom decom kod kuće. Snažno osuđujem svaki pokušaj rušenja demokratskog poretka vojnim udarom. Zvaničnici turske vlasti bi trebalo da istraže krivična dela izvršena tokom pokušaja udara, uključujući ubistva i nanošenje telesnih povreda, kao i da odgovorne pozovu na odgovornost. Vlast bi trebalo da započne istragu u potpunosti poštujući ljudska prava, kao i osnovna pravna načela kao što su, između ostalih, pretpostavka nevinosti, individualnost krivične odgovornosti i kazne, nema kazne bez zakona, neretroaktivnosti krivičnog zakona, pravne sigurnosti, prava na odbranu i jednakosti pravnih sredstava. Služio sam svojoj zemlji 10 godina kao sudija, i nikada nisam uzeo učešća ni u kakvim protivzakonitim radnjama. Sve svoje sporove sam rešavao najvišim nivoom uspešnosti i Višeg saveta sudija i tužilaca (HSYK) me imenovao za za sudiju prvog reda. Osim ove trenutne istrage, nikada nisam bio okrivljen niti se protiv mene vodila istraga. 16. jula, dan posle pokušaja udara, Viši savet sudija i tužilaca (HSYK) je izdao spisak od 2.745 sudija i tužilaca koji su suspendovani jer su osumnjičeni da su „članovi Fetulah terorističke organizacije/Paralelne državne strukture (FETÖ/PYD)“. Pitam se kako to može da bude moguće da toliko mnogo sudija i tužilaca bude suspendovano samo dan posle pokušaja udara. Mora biti da je postojao unapred određen spisak pošto neki od sudija/tužilaca koji su ranije preminuli ili se penzionisali su se, iznenađujuće, našli na spisku. Ovaj spisak je možda bio unapred utvrđen posle izbora za Viši savet sudija i tužilaca 2014. Na osnovu Vladinog ukaza od 23. jula, sudije i tužioci „za koje je procenjeno da su članovi terorističke organizacije ili strukture, tela ili grupe koja vrši aktivnosti koje je Nacionalni bezbednosni savet utvrdio da su protiv nacionalne sigurnosti ili je procenjeno da su povezane ili u kontaktu sa njima“ biće trajno razrešeni sa svojih funkcija i biće im zabranjeno da rade kao sudije ili tužioci. Sudska odluka od 31. jula zamrzava svu imovinu 3.084 sudije i tužioca koji su pod istragom. Visoki savet sudija i tužilaca (HSYK) me je trajno razrešio moje funkcije 24. avgusta 2016. Moje ime, zajedno sa hiljadama drugih, vlast je objavila u Službenom glasniku i skoro svim medijima, u spiskovima sudija i tužilaca koji su razrešeni jer su osumnjičeni za terorizam. U demokratskim društvima, posebne garancije se daju pripadnicima pravosuđa da bi se očuvala njihova nezavisnost i nepristrasnost. Ukoliko postoje ozbiljni razlozi da se smatra da su izvršili radnje koje nisu spojive sa njihovim funkcijama, njihovo razrešenje mora da se podvrgne najstrožoj kontroli i najvišim zahtevima za dokazima. Odnosne odluke Visokog saveta sudija i tužilaca (HSYK) nisu ispunile te standarde. Dok detaljno objašnjava pretnju koju FETÖ predstavlja, uključujući navodne primere koji uključuju sudije i tužioce, ove odluke su u svoje operativne delove uključivale samo generalna, stereotipna i neindividualizovana obrazloženja na koja su dve liste od 2.845 i 543 imena samo pridodata. Slučajevi na koje se odluka poziva nisu povezani sa mnom. U skladu sa Zakonom o

sudijama i tužiocima broj 2802, pre izricanja bilo kakve disciplinarne kazne, inspektor mora sprovesti istragu. Kao minimum, lica bi trebalo da imaju pristup dokazima protiv njih i da učestvuju u postupku pre donošenja odluke. Načela „objektivnosti“ i „nepristrasnosti“ su povređena jer nisam mogao da se branim u vezi sa odnosnim odlukama Visokog saveta sudija i tužilaca (HSYK). Iako sam tražio dokaz individualne krivice, Visoki savet sudija i tužilaca (HSYK) čak nije ni odgovorio. U suštini, Visoki savet sudija i tužilaca (HSYK) je razrešio sudije i tužioce na osnovu „procene“ (umesto obrazložene odluke) njihovog članstva ili kontakata, bez obaveze da poštuje bilo kakve ustavne ili zakonske garancije koje su stvorene da zaštite pripadnike pravosuđa. Kada sam čuo da su tužioci iz tužilaštva u Ankari izdali naredbu o pritvaranju 2.740 sudija i tužilaca, uključujući i mene, otišao sam u policiju. Držali su me u pritvoru 5 dana u vrlo lošim uslovima i maltretirali me (ne mučili). 5 dana kasnije sam uhapšen pod optužbom da sam član FETÖ/PDY, bez obaveze poštovanja bilo kakvih ustavnih ili zakonskih (Zakon o sudijama i tužiocima broj 2802) garancija koje su osmišljene da štite pripadnike pravosuđa. Tokom saslušanja, sudija je rekao da sam okrivljen da pripadam FETÖ/PDY, ali ni sudija ni tužilac nisu dali nikakve dokaze. Odluke da budem uhapšen i pritvoren su donete jednostavno zbog toga što se moje ime pojavilo na spisku Visokog saveta sudija i tužilaca (HSYK). Sudija i tužilac nisu predstavili nikakve dokaze pred sudom da potvrde bilo kakvo moje navodno kriminalno postupanje i odluka da budem uhapšen nije sadržala nijedan dokaz pojedinačne krivice. Na osnovu zakona za zaštitu ljudskih prava, pri utvrđivanju da li da se lice zadrži u pritvoru pre suđenja, sudovi moraju, kao osnovni minimum, da imaju dovoljno dokaza da utvrde osnovanu sumnju da je lice izvršilo krivično delo. Kako bi opravdali produženo zadržavanje u pritvoru, sudovima su potrebni dokazi specifičnih činjenica i ličnih okolnosti relevantnih da se opravda pritvor okrivljenom. Moj prigovor na odluku o hapšenju i zadržavanju je odbijen iako nije bilo dokaza o individualnoj krivici. Sa druge strane, moja supruga koja je radila u ministarstvu takođe je trajno otpuštena dekretom datiranim sa 01.09.2016. Povrh toga, doživotna zabrana rada u javnom sektoru (koja uključuje i bavljenje pravom), poništavanje pasoša cele moje porodice, iseljenje iz stana koji nam je obezbeđen i zamrzavanje svih mojih sredstava stvorili su nepotrebnu teškoću i viktimizaciju za moju porodicu. Sva moja imovina je konfiskovana, što je neka vrsta kazne ne samo za mene, nego i za moju suprugu i našu decu. Prema tome, izgubili smo sva naša primanja. Bilo koja mera koja tretira članove porodice osumnjičenog kao osumnjičene ne bi smela da postoji u demokratskom društvu, čak ni tokom vanrednog stanja. Razrešen sam i uhapšen bez razloga i sve ovo je stvorilo bespotrebnu teškoću i viktimizaciju ne samo mene nego i moje supruge i naše dece. Kao rezultat, osnovni principi prava kao što su pretpostavka nevinosti, individualnost krivične odgovornosti i kazne, nema kazne bez prava, neretroaktivnosti krivičnog zakona, pravna sigurnost, pravo na odbranu, pravo na pravično suđenje i jednakost pravnih sredstava trebalo bi da se primenjuju u Turskoj.

[35 – bez datuma]
16.7.2016. oko 4 sata, dok je pokušaj državnog udara još uvek trajao i još uvek nije potisnut, zamenik glavnog tužioca, Necip Iscimen iz Glavnog tužilaštva u Ankari, Odeljenje za krivična dela protiv ustavnog poretka, proglasio je na kanalu Haberturk da je izdata naredba za privođenje nekih sudija, javnih tužilaca, i sudija Vrhovnog suda, Državnog veća i Ustavnog suda. Pošto pokušaj državnog udara još uvek nije ugušen i vinovnici ovog podmuklog pokušaja nisu još identifikovani u potpunosti, jasno je da je naredba za privođenje i suspenziju sa funkcije direktno usmerena na sudije i javne tužioce.
Saznao sam o odluci za suspendovanje sudija i javnih tužilaca iz njihovih kancelarija i za njihovo odvođenje u pritvor 16.7.2016 (2745 sudija i javnih tužilaca). Kada sam stigao kući oko 18:00 i video da je moja kuća pretresana a brava promenjena, shvatio sam da je odlučeno da i ja budem priveden, tako da sam lično otišao u policijsku stanicu i predao se.
Zadržan sam u pritvornom odeljenju policijske stanice 3 dana. Ostao sam tamo sa 10 ljudi u prostoriji za 5, u vrućem i zagušljivom okruženju. U pritvorskoj jedinici nam je davana samo suva hrana a imao sam i problem pošto nisu postojali odvojeni muško-ženski toaleti i da je postojalo samo jedno kupatilo. Mogao sam da se tuširam samo hladnom vodom. Situacija je

suprotna članu 93 CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu – Zakonu o republičkom sudu) i članu 25 Pravilnika o oduzimanju-pritvoru-uzimanju izjave. Ruke su mi iza leđa bile vezane lisicama i povređene.
Suprotno članu 21 gore pomenutog Pravilnika, nije mi dozvoljeno da vidim članove svoje porodice ili svog advokata tokom trajanja pritvora.
Moja kuća je nezakonito pretresena u mom odsustvu. Kao je Krivični sud mira izdao svoj upitan „ad-hoc“ pritvor-naredba za pretres između 16.7.2016. i 17.7.2016, zakonski period za pretresanje je započeo 16.7.2016. u 00:00 i završio se u 23:59. Prema tome, iako je pretresanje moglo jedino da bude izvršeno do početka 17.7.2016. u 00:00, moja kuća je protivzakonito pretresena u 02:30 17.7.2016. Nepovredivost doma je povređena i moja imovina oduzeta bez ikakvog odobrenja.
U skladu sa članom 88 Zakona o sudijama i javnim tužiocima broj 2802, ako sudije ili javni tužioci nisu uhvaćeni in flagrante delicto, koji se traži za visoku kaznu, ne mogu se pritvoriti, ne mogu biti pretreseni, niti njihove kuće mogu biti pretresene. Uprkos odredbi Zakona, moja krivica je pretpostavljena unapred bez ikakve činjenice koja ukazuje na in flagrante delicto; bez ikakvog dokaza koji ukazuje na osnovanu sumnju ili ozbiljnu sumnju na izvršenje krivičnog dela; i bez oslanjanja na bilo kakve bitne podatke. Prema tome, privođenje i naredba za pretres koji su izdati na osnovu članova 309-314 TCK koji se odnosi na članove terorističke organizacije ne odgovara opšteprihvaćenoj vladavini prava.
U skladu sa članom 119 CMK (Krivično-procesni zakon) izvršena je vanredna pretraga.
Suprotno članu 119/4 CMK tužilac nije bio prisutan tokom pretresa.
Suprotno članu 121 CMK, kopija naredbe za pretres nije data svakom učesniku/prisutnom pretresanju.
Suprotno članovima 134/3-4-5 CMK, tokom pretresanju kuće, moja svojina u vidu digitalnih podataka je konfiskovana bez pravljenja slike podatka time omogućavajući manipulaciju njome i njenim pretvaranjem u „nelegalne dokaze“.
Suprotno članu 127/3 CMK, posle konfiskovanja imovine, ovaj postupak nije „odobren“ od strane tužioca.
Suprotno članu 147 CMK, tokom uzimanja izjave od strane javnog tužioca, pitanja su postavljena „u obliku istraživanja“, odnosila su se na privatan život i ciljana su na utvrđivanje privatnih težnji i mišljenja, a konkretna optužba nije sačinjena, niti je priložen bilo kakav značajan dokaz.
Dok sam davao izjavu, precizirano je u prethodnom izveštaju HSYK-a (Vrhovni odbor sudija i tužilaca) da je ispitivanje započelo, dok je u prethodnom izveštaju Nadzornog odbora navedeno da ispitivanje nije sadržano u predmetu. U prethodnom izveštaju Nadzornog odbora Vrhovnog odbora sudija i tužilaca, samo je pomenuto da je „započeto ispitivanje koje ima da utvrdi članstvo u terorističkoj organizaciji“. Sa druge strane, tužilac je već utvrdio krivicu za članstvo u terorističkog organizaciji i učestvovanje u državnom udaru protiv ustavnog poretka i ja sam odveden u pritvor od strane drugog tužioca a da uopšte nisam dao izjavu.
Protivzakonit način saslušavanja je korišćen od strane Krivičnog suda mira u sudnici za saslušanje. 20.7.2016. oko 6 ujutru, odvedeni smo iz pritvorske jedinice i, posle izveštaja lekara i navoda tužilaštva, proveli smo 20 sati čekajući dok sudija nije započeo saslušanje u 2 sata ujutru. Naterani smo da čekamo bez sna ili odmora u prepunim malim prostorijama i bili smo umorni kada smo odvedeni na saslušanje, tako da je naša odbrana bila ograničena... Zabrana mučenja iz člana 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima je prekršena.
Naredba za hapšenje koju je izdao sudija Krivičnog suda mira je protivna zakonu. U članu 309 TCK, nijedna radnja nije precizirana da ukazuje na in flagrante delicto u odnosu na krivično delo pokušaja državnog udara. U skladu sa članom 101/2 CMK, nijedan suštinski dokaz nije pokazao da ukazuje na osnovanu sumnju za naredbu za hapšenje.
U skladu sa članom 101/2-c CMK, nijedna činjenica nije pokazala da opravdava meru pritvora ili da dokazuje da su se bilo koji događaji odigrali u ovom konkretnom slučaju.
U skladu sa članom 107/2 CMK, mogućnost da se lično obaveste bliska lica o pritvoru nije dopuštena.

U skladu sa članom 88 Zakona o sudijama i javnim tužiocaima broj 2902, iako in flagrante delicto koji je potreban za tešku kaznu nije utvrđen, naredbe za pritvor i hapšenje su izdati. Činjenica da in flagrante delicto nije izdat naglašava ovu situaciju.
Naredba za pritvor-pretresanje izdata za mene narušava pretpostavku nevinosti navodeći „sudije i javni tužioci koji su članovi FETÖ".
Sudija je, između dva policajca sa teškim naoružanjem, sproveo saslušanje suprotno „principu javnosti".
Sudija koji je izdao naredbu za pritvor-pretresanje i sudija koji je izdao naredbu za hapšenje na moje ime su supružnici, tako da je princip nepristrasnosti sudije povređen.
Naredba za „preventivnu suspenziju i odobrenje za saslušanje" sudija i javnih tužilaca je nepravedna i nezakonita jer se oslanja na preliminarni izveštaj Nadzornog odbora Vrhovnog odbora sudija i tužilaca koja se sama po sebi smatra neoperativnom institucijom. Preliminarni izveštaj nedostaje iz tužilačkog predmeta.
Jasno je da bi u situaciji u kojoj nedostaje sigurnost života i adekvatna radna atmosfera prikupljanje dokaza za 2745 sudija i javnih tužilaca u jednom naletu i povezivanje ovih dokaza sa sudijama i javnim tužiocima u prethodni izveštaj datiran sa 16.7.2016. fizički bilo nemoguće u uobičajenom trajanju materijalnog života, pošto bi za pripremu spiska trebalo 260 sati, ako bi po sudiji ili javnom tužiocu u proseku trebalo 5 minuta. Stavljanje sudija i javnih tužilaca na crne liste protiv zakona je prethodna okolnost. Raniji javni tužilac A. je bio procesuiran neurednim i neosnovanim prethodnim izveštajem. Preminuo je pre nekoliko meseci od srčanog udara.
Asistent generalnog sekretara Vrhovnog odbora sudija i tužilaca je podelio, mada ne zvaničnim kanalima, ali na svom Twitter nalogu „Prikupljamo FETO kopilad" zajedno sa tabelom koja pokazuje centre za izdržavanje teških kazni. Ovo je onda retvitovao drugi asistent generalnog sekretara. To očigledno pokazuje da se Vrhovni odbor sudija i tužilaca, koji bi trebalo da bude nepristrasan, objektivan, nezavisan i da postupa na osnovu materijalnih dokaza, ponaša subjektivno i neosnovano.
Čak i da neki dokazi koji se odnose na navodne optužbe postoje, imena 2745 (kasnije više od 3700) sudija i tužilaca su javno otkrivena bez ikakvog oklevanja, vodeći do nepovratnih kolektivnih povreda okrivljenih, sve bez ikakve ocene njihovog profesionalnog rada, njihovog vrednovanja, kvaliteta i kvantiteta njihovog rada i njihovog građanskog statusa. Prema tome, osnov disciplinskog ispitivanja i jedan od najosnovnijih principa krivičnog postupka, „princip personalnosti krivičnog dela i kazne" je povređen.
Materijalni i pravni osnov za visoku kaznu nisu precizirani, oslobađajući dokazi nisu prikupljeni i mogućnost da se ovakvi dokazi prikupe nam je oduzeta odlukom o trenutnom pritvoru i stavljanju iza rešetaka. Prema tome, „pretpostavka nevinosti", „pravo na pravni lek" i „pravo na odbranu", koji su precizirani u članu 6 Evropske konvencija o ljudskim pravima, su nam svi oduzeti čime je grubo povređeno „Pravo na pravično suđenje".
Odmah posle pokušaja državnog udara 15.7.2016, održan je sastanak Generalne skupštine Vrhovnog odbora sudija i tužilaca. Dana 16.7.2016. je pet glavnih članova izabrano od strane Vehovnog odbora sudija i tužilaca suspendovano bez odgovarajućeg postupka. Naredba za pritvor je izdata istog dana. Dve sudije Ustavnog suda, 140 Vrhovnog suda i 48 Državnog veća su pritvorene. Dva člana okrnjene Skupštine koje je izabrala druga kancelarija Vrhovnog odbora sudija i tužilaca i drugi članovi koje je izabrao organ izvršne vlasti nisu mogli da uspešno sprovedu procenu i personalizaciju te su donosili subjektivne ocene u haotičnom okruženju.
Spisak sa informacijama o supružnicima sudija i javnih tužilaca koji su suspendovani i njihovi profesionalni podaci objavljeni su, ne zvaničnim kanalima Vrhovnog odbora sudija i tužilaca, već preko internet stranica poput „Adalet Gundemi" ili „Oda TV", i preko aplikacije WhatsApp. Ovi spiskovi su kasnije potvrđeni. Na ovaj način, sudije, javni tužioci i njihove porodice su javno obeleženi. Supružnici u javnim službama su takođe suspendovani.
Postojanje objave „Svi članovi FETO bi trebalo da budu istrebljeni" na Facebook stranici sudije koji je izdao naredbu za pritvor je u suprotnosti sa načelom nepristrasnosti.

Kako sudije i javni tužioci nisu mogli da se sastanu sa svojim advokatima pre izdavanja naredbe za hapšenje, povređeno je pravo na odbranu i pravično suđenje precizirano u članu 6 Evropske konvencije.
Tokom pretresanja kuće koje je izvršeno u mom odsustvu, na konfiskovanim laptop računarima i tabletima nisu sačinjene slike podataka i time je omogućena manipulacija ovim digitalnim alatkama.
Desetine policajaca su vršili pritisak i prekidali okrivljene i advokate njihove odbrane tokom saslušanja koje je sprovodio sudija, i na taj način ometali detaljniju odbranu.
Naredba za hapšenje i naredba o suspenziji su se pretvorile u sredstvo za zastraživanje i potiskivanje sudija i javnih tužilaca jer su neke sudije koje su oslobodile osumnjičenog, kao i neki javni tužioci, suspendovani i privedeni.
Ozbiljnost situacije je još jasnija kada uzmemo u obzir da neki advokati koji su u ovim situacijama branili, takođe su privedeni.
Načelo nepovredivosti stana i radnog mesta precizirano članom 8 Evropske konvencije povređeno je protivzakonitim izdavanjem naloga za pretresanje koji se odnosi na moje ime.
Moje pravo na imovinu precizirano u članu 1 dodatnog protokola broj 1 Evropske konvencije povređeno je sa nalogom za suspenziju koji se odnosi na moje ime.
Moje pravo na imovinu je povređeno ponovo kada mi je imovina protivzakonito zamrznuta.
Način na koji se dolazi od pretpostavke do dokaza kao pravila prethodnog krivičnog postupka preciziranog u članu 6 – pravo na pravično suđenje Evropske konvencije, povređeno je.
Moja fizička i intelektualna sloboda je ograničena kao posledica pritivzakonitog zatvaranja, šteta koja ne može da bude nadoknađena je načinjena i biće načinjena. Prema tome, povređeno je moje pravo na slobodu i sigurnost iz člana 5 Evropske konvencije.
Moje pravo na zabranu torture i nečovečnog i ponižavajućeg postupanja ili kazne i moje pravo na odbranu predviđeni u članu 3 Evropske konvencije povređeni su upotrebom nedozvoljenih metoda saslušanja.
Zahtevi za pravom za pravično suđenje predviđenim članom 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima kao što su: nezavisno suđenje, nepristrasno suđenje, pretpostavka nevinosti, obaveštenost o prirodi optužbe na vreme, dovoljno vremena za pripremu odbrane i pravo na opravdanu kaznu, svi su povređeni.

[36 – bez datuma]
Šest godina sam radio kao tužilac u Turskoj. Posle pokušaja državnog udara 15. jula 2016, uhapšen sam i onda zadržan pod optužbom navodnog članstva ili povezanosti uz kontakt sa „FETÖ/PDY (Fetulah terorističkom organizacijom/Paralelnom državnom strukturom) i navodnom uključenošću u pokušaj državnog udara 15. jula.
Više od 8 meseci sam bio u pritvoru bez ikakvog dokaza ili osnovane sumnje. Tokom perioda u pritvoru, pravo na pravično suđenje, pretpostavka nevinosti i načelo individualnosti krivičnog dela i kazne su povređeni odlukama tužioca i suda.
Domaća pravna sredstva koja se odnose na pritvor su nedelotvorna jer odluke o pritvoru i puštanje na slobodu nisu doneli nezavisni sudovi već sudije pod direktivom HCJP koji nije nezavisan od izvršne vlasti. Zakon donet ukazom broj 667 koji je usvojen posle neuspelog državnog udara oslobađa zvaničnike odgovornosti za mere preduzete tokom vanrednog stanja. Evropski sud za ljudska prava, međutim, odlučio je da su predstavke pritvorenih sudija pred tim sudom nedozvoljene, pošto nisu iscrpljeni domaći pravni lekovi (presuda Halil Sari/Turska i Mercan/Turska iz 2016).
Posle pritvaranja, razrešen sam odlukom HCJP bez razmatranja načela nezavisnosti i imuniteta sudija predviđenih u Ustavu Republike Turske i osnovnim pravilima sudija i tužilaca iz Zakona broj 2802. Ukupno 3628 sudija je razrešeno svojih funkcija na osnovu vanrednog Zakona donetog ukazom broj 667.
Odluka o razrešenju nije individualizovana i obrazložena proverljivim dokazima pre njenog donošenja, HCJP me lišio prava da se lično branim. Štaviše, članovi HCJP koji su doneli odluke o razrešenju nisu bili nezavisni od izvršne vlasti.

Prema tome, Evropska mreža pravosudnih saveta je odlučila da suspenduje status posmatrača HCJP 8. decembra 2016. posle kolektivnog razrešenja turskih sudija i tužilaca. ENCJ je u svojoj odluci naglasio da HCJP više nije institucija koja je nezavisna od izvršne vlasti.
Tokom trajanja mog pritvora, nastavile su se povrede mojih prava i sloboda, na primer, iako sam se žalio na pritvor (kao i njegovo produženo trajanje) i tražio sam puštanje iz pritvora više puta, „prvostepeni sud“ (ne tribunal) je odbio većinu mojih zahteva bez obrazloženja ili na osnovu stereotipa. Ovi akti mi nisu dostavljeni.
Neke od mera koje se odnose na razrešenje sudija takođe neopravdano kažnjavaju njihove članove porodica, na primer, iseljenjem iz kuće koja je u svojini države i poništavanjem pasoša svih članova porodice.
Konačno, Zakon donet ukazom broj 685 koji je uveo komisiju ne obezbeđuje pravno sredstvo protiv nezakonitog pritvora turskih sudija i tužilaca. Sa druge strane, pravno sredstvo predviđeno Ukazom za predstavke sudovima protiv nezakonitih postupaka i razrešenja i saradnje sa tuskim vlastima da bi se pronašlo rešenje za povredu prava.

[37 – bez datuma]
1. Državljanin sam Republike Turske. Radio sam kao sudija Vrhovnog suda. Ali, sada sam pravni ekspert koji ne može da koristi titulu sudija ili da se identifikuje se kao sudija, niti mogu da se bavim pravom. Želim da vas obavestim o tome kako je do ovoga došlo i da raširim glas o maltretiranim sudijama i javnim tužiocima.
2. Tokom 30 godina svoje karijere nikada nisam diskriminisao nikoga na osnovu pola, rase, jezika, religije ili veroispovesti. Nikada nisam bio pod istragom. Nikada mi nije izrečena disciplinska sankcija. Nisam održavao kontakt niti veze sa bilo kojom političkom grupom, partijom, zajednicom, organizacijom i slično, dok sam bio na funkciji. Nikada nisam delovao u skladu sa bilo kojom formacijom te vrste, niti sam zauzimao bilo kakav stav prema njima.
3. Ustavni referendum je održan u Turskoj 2010. Prema njemu, većina članova Vrhovnog odbora sudija i tužilaca (HSYK) je trebalo da bude izabrana od strane sudija i tužilaca. Izbori su sazvani sa listom koja je sačinjena za da bi se dobila saglasnost i sadržala je mišljenja tadašnjeg ministra pravde i službenika Ministarstva.
4. Veliki broj kandidata koje je podržalo Ministarstvo su izabrani u Vrhovni odbor sudija i tužilaca. Pošto je HSYK sačinjen na ovaj način, broj sudija Vrhovnog suda je povećan za 137, sa 250 na 387, a sudija Državnog veća za 61, sa 95 na 156, u skladu sa Zakonom broj 6110. 2011. godine HSYK je održao izbore za novootvorena upražnjena mesta.
5. Kako sam nastavio da vršim svoju funkciju u visokom sudu sa velikom posvećenošću, vladinim zvaničnicima su smetala pojedina saslušanja i tužilački postupci koje su sprovodile neke sudije i javni tužioci u vršenju svojih dužnosti u prvostepenim sudovima u pojedinim provincijama i distriktima. Ovi vladini zvaničnici su označavali pripadnike pravosuđa u svojim izjavama navodeći da su umešani u neke protivzakonite radnje.
6. Kako bi neutralisali, umirili i deaktivirali pripadnike pravosuđa čije aktivnosti, ideale, mišljenja i načine života nisu odobravali i grupe koja je sarađivala tokom izbora za HSYK, između novih izbora za HSYK, vlast je stvorila Udruženje pravosudnog jedinstva (YBP) koje je uključivalo sudije i javne tužioce koji su delili stavove i ideje službenika iz Ministarstva. Sarađivali su sa njima. Kandidati YBP su pobedili na izborima jer su obećali povećanje plate sudijama i javnim tužiocima (zaista, plate su povećane posle izbora) i usled njihove podrške logistici i transportu.
7. Prva aktivnost koju je HSYK preduzeo kada je započeo dužnost uz pomoć vlasti, bila je sastavljanje spiska sudije i tužilaca aktivnih u prvom stepenu a za koje je HSYK verovao da nisu glasali za kandidate HSYK-a. Mesta rada i funkcije sudija i javnih tužilaca čija imena su se našla na spisku protivnika, menjani su brojnim ukazima bez ikakvih stvarnih ili opravdanih razloga.
8. Sa jedne strane, Vlada je nastavila sa svojim naporima da izmeni člansku strukturu visokih sudova pravde tako što je označavala one za koje je verovala da ne cene stanje stvari i ne odgovaraju povoljno na očekivanja vlasti i, kao posledicu, da neutralizuje i razreši dužnosti one koje je smatrala svojim protivnicima, sa drugačijim mišljenjem. Kako bi to

obezbedila, usvojila je Zakon broj 6572 kojim je povećala broj odeljenja Vrhovnog suda i Državnog veća, čak iako nije postojala stvarna potreba ili neophodna infrastruktura da isto podrži. Sa ovim članom, broj sudija Vrhovnog suda je povećan sa 387 na 516, dok je broj sudija Državnog veća povećan sa 156 na 195. Posle ovog stadijuma, u skladu sa željama i očekivanjima vlasti, nove kandidate je izabrao HSYK i struktura visokih sudova pravde je izmenjena. Ali, vlasti i dalje nisu bile zadovoljne, u petak 1. jula 2016, bez ikakve označene nove okolnosti ili bez pruženog bilo kakvog razumnog ili objektivnog obrazloženja, novi Zakon broj 6723 je usvojen u Velikoj narodnoj skupštini Turske sa ciljem da razreši članove visokih sudova pravde za koje se veruje da nisu dali svoj glas predsednicima veća koje je vlast podržavala, te koji su označeni protivnicima i čiji načini života i pogledi na svet nisu cenjeni.

9. Dok je ovaj akt još uvek bio u Predsedništvu i čekao da bude odobren, pokušaj državnog udara se dogodio u petak 15. jula 2016. Samo 3-5 sati posle pokušaja udara, dok još uvek nije bilo poznato šta tačno se dogodilo i kada detalji događaja još uvek nisu otkriveni, objavljene su izjave o saslušanjima koje su sproveli glavni republički tužioci u skladu sa zahtevom i željom vlasti, kao da su Vrhovni sud i njegove sudije, sudije i javni tužioci, pripremali, podržavali, želeli i de facto učestvovali u državnom udaru.

10. U ovoj fazi, doneta je odluka da 140 sudija Vrhovnog suda, 2 predsednika odeljenja Vrhovnog suda, 48 sudija Državnog veća, 2 sudija Ustavnog suda, 7 članova Vrhovnog vojnog suda, 2 člana Vrhovnog vojnog upravnog suda i 2745 sudija i tužilaca iz lokalnih sudova budu stavljeni na spiskove protivnika da budu razrešeni funkcija u skladu sa Zakonom broj 6723, te da budu nađeni, pritvoreni i uhapšeni.

11. Ovi ljudi su pritvoreni pod optužbom pokušaja poništenja ili promene ustavnog poretka i članstva u naoružanoj terorističkoj organizaciji koja se zove Fetulah teroristička organizacija, stvaranja paralelne države (FETÖ/PDY), iako nisu pronađeni bitni dokazi koji potvrđuju ovu optužbu, izjave odbrane nisu uzete, pretpostavka nevinosti i osnovno načelo individualnosti krivične odgovornosti su povređene, jasna naredba suda nije izdata. Deo njih je oslobođen pod uslovom sudijske kontrole. Posle toga, dodatne odluke su donete za pritvaranje 678, 189, 203 i 192 osoba, dakle ukupno 1262. Više od 4000 sudija Visokog suda pravde, sudija i tužilaca su privremeno razrešeni funkcija. Hiljade sudija i tužilaca, članova viših sudova i članova HSYK i Ustavnog suda su iseljeni iz stanova u kojima su živeli. Prvo im je samo polovina plate isplaćivana. Onda plata nije plaćana uopšte. Osam meseci je prošlo u međuvremenu, ali nijedna zvanična optužnica nije podignuta.

12. Posle ovoga, odlučeno je da ove sudije i javni tužioci (izabrani) od strane HSYK i sudije Visokog suda pravde koji su postavljeni u nižestepene sudove po Zakonu broj 6723 budu razrešeni funkcija. Ukazom donetim po nalogu vanrednog stanja, odlučeno je da „Bez zahteva iz osuđujuće presude, oni više neće raditi u javnoj službi, neće u istu biti primljeni neposredno ili posredno; biće razrešeni svojih dužnosti, neće ponovo biti zaposleni u sudove u kojima su vršili svoje funkcije; biće iseljeni u roku od 15 dana iz stanova i smeštaja koje je obezbedila država a u kojima žive, neće im biti dozvoljeno da koriste funkcije i pozive kao što su predsednik ili sudija Visokog suda pravde, sudija ili javni tužilac i neće moći da koriste prednosti i prava koja se odnose na ove funkcije i pozive.“

13. Pasoši ovih sudija, javnih tužilaca i njihovih supružnika su poništeni. Registrovano oružje je oduzeto. Njihova imovina i računi u bankama su blokirani iz predostrožnosti.

14. Iz razloga što oni koji podržavaju vlast u medijima manipulišu javnim mnjenjem, zbog atmosfere koja je stvorena kada je vlast uvela vanredno stanje, i iz razloga diskriminišućeg i ograničavajućeg ponašanja i stava HSYK koji se ophodi kao da je institucija neposredno povezana sa vlašću, javni tužioci i sudije koji vode istrage o pokušaju državnog udara su zabrinuti da će se i oni sami suočiti sa istim posledicama, pa prema tome ocenjuju svoje kolege protiv kojih se vodi istraga kao izdajice i neprijatelje države i ne ustežu se od najtežih mera i presuda.

15. Kada je Zakon broj 6723 izglasan u Velikoj narodnoj skupštini Turske, vršio sam dužnost sudije Vrhovnog suda. U ponedeljak 11. jula 2016, grupa od 21 člana Vrhovnog suda i Državnog veća se skupila ispred zgrade Vrhovnog suda. U skladu sa članom 25 „Sloboda misli i mišljenja“ i članom 26 „Sloboda izražavanja i prenošenja mišljenja“ Ustava Republike

Turske, koji su i u domenu Evropske konvencije o ljudskim pravima, data je izjava bez ijednog krivičnog elementa protiv za Zakona broj 6723. Ova izjava je objavljena na različitim medijima, radio-difuznim organizacijama i internet stranicama.
16. Samo dan posle ovog događaja, vesti naslovljene „Započeta istraga protiv 21 sudije Vrhovnog suda i Državnog veća koji su se okupili da protestuju protiv novog zakona koji menja strukturu viših sudova“ pojavile su se u medijima i radio-difuznim organizacijama.
17. Pod ovim uslovima je delovalo neverovatno da ću ja biti ponovo izabran za sudiju Vrhovnog suda. Iz ovog razloga, odlučio sam da se penzionišem.
18. Zakon broj 6723 je stupio na snagu po objavljivanju u Službenom glasniku dana 23.7.2016. Sa ovim zakonom, sve sudije dva visoka suda (Vrhovnog suda i Državnog veća) su razrešene funkcija na osnovu privremenih članova dodatih zakonima o Vrhovnom sudu i Državnom veću. U roku od 2 dana od 23.7.2016, kada je zakon stupio na snagu, 75 sudija Državnog veća i 267 sudija Vrhovnog suda je vraćeno od strane Visokog saveta sudija i tužilaca. Ostatak je upućen u nižestepene sudove, u istražno sudstvo i u javno tužilaštvo.
19. Meni nije dato nikakvo (zvanično) obaveštenje u vezi sa mojim upućivanjem. Prema tome, niti sam mogao da podnesem zahtev za „ponovnim razmatranjem“ mojeg upućivanja, niti sam mogao da „prigovorim“ Opštoj skupštini.
20. Moja funkcija u Vrhovnom sudu je Zakonom podrivena, dok mi je pravo na pravni lek takođe oduzeto. Moje pravo na pristup sudu je povređeno. Iz ovog razloga, podneo sam predstavku direktno Evropskom sudu za ljudska prava.
21. U skladu sa našim Ustavom i odredbama Zakona o sudijama i javnim tužiocima nije moguće „izreći disciplinsku kaznu državnim funkcionerima ukoliko im se ne omogući pravo da se brane“. U skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, lice koje je okrivljeno za krivično delo ima pravo na odbranu. Pravo na odbranu je univerzalno pravo.
22. U stvari, od mene se traži da dokažem moju nevinost. Drugim rečima, pokušavam da dokažem svoju nevinost iako nisam okrivljen ni za jedno određeno krivično delo. Teško je, čak nemoguće, dokazati nešto što ne postoji. Mnogo je lakše dokazati nešto što postoji. Ukoliko sam izvršio neko krivično delo, to mora da bude dokazano.
23. Pretpostavka nevinosti je garantovana članom 38 i članom 15 stav 2 našeg Ustava, takođe je prepoznato i kao univerzalna pretpostavka u skladu sa članom 6 stavom 2 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Prema tome, „Niko se ne može smatrati krivim ukoliko njegova krivica nije potvrđena sudskom odlukom“.
24. Objavljivanje mojeg imena u Službenom glasniku kao člana organizacije FETÖ/PDY i moje razrešenje javne funkcije bez bilo kakve konačne sudske odluke, bez poštovanja pretpostavke moje nevinosti, bez priznavanja prava na odbranu, bez pružanja bilo kakvog razloga ili pozivanja na bilo kakav dokaz koji bi objasnio moju vezu sa ovom organizacijom, predstavljaju ozbiljne povrede ljudskih prava. Osim toga, isticati „dokazan krivim za postojanje veza sa FETÖ/PDY organizacijom“ u obrazloženju odluke jednako je zameni suda i postupka Opštom skupštinom HSYK. Pri tome, u skladu sa članom 9 našeg Ustava, „sudsku vlast vrše nezavisni sudovi u ime turskog naroda“.
25. 60 stranica dugačko kolektivno obrazloženje odluke o razrešenju u odnosu na 2847 ljudi sačinila je Opšta skupština HSYK. Sačinjavanjem opravdanja na ovaj način o temi koja uključuje visoke kazne poput razrešenja krši se pravo na pravnu sigurnost.
26. U skladu sa univerzalnim principom individualne krivične odgovornosti, nije moguće nametnuti kaznu jednom licu zbog krivičnog dela koje je neko drugo izvršilo. Niko ne može biti odgovoran za sankciju drugog lica. Svako bi trebalo da odgovara za svoje radnje. Uprkos ovom principu, moja supruga koja je radila kao medicinski saradnik privremeno je suspendovana jer sam ja priveden i razrešen javne funkcije. Posle toga, ona je otpuštena iz javne službe u skladu sa ukazom koji je donet u vanrednom stanju.
27. Ovo nije bilo dovoljno ni za HSYK, jer sam ja razrešen sa javne funkcije, moj sin je takođe otpušten iz javne službe.
28. Pošto je razlog za razrešenje iz javne službe registrovan u bazi podataka Institucije za socijalno osiguranje kao “OHAL/KHK” (Dekret koji je donet po naredbi za vanredno stanje (Olaganüstü Hal Kanun HükmündeKararnamesi)), onda možemo reći da su ovi ljudi označeni i stigmatizovani. Kada budem tražio posao, poslodavac će odbiti da me zaposli po

razmatranju ove situacije i ostaću nezaposlen. Ovo će u stvari dovesti do toga da ja i moja porodica doživimo civilnu smrt. Stigmatizacija neće ostati ograničena na mene, uticaće i na budućnost moje dece i tako uticati na sve članove moje porodice.
29. Nije razumno, logično, ni u skladu sa vladavinom prava da kabinet ministra ili legislativno telo koristi nadležnosti sudstva stavljajući sebe u poziciju sudskog tela i tako donosi presudu kao da postoji jasno ubeđenje za donošenje presude; i da smatra pripadnike pravosuđa odgovornim za podao pokušaj državnog udara 15. jula.
30. Odluka o razrešenju koju je donela Opšta skupština HSYK objavljena je u Službenom glasniku 25.8.2016. U skladu sa Zakonom broj 6087 član 33, podneo sam u roku zahtev za ponovno razmatranje odluke koju je donela Opšta skupština. Iako nikakva odluka o ovome još uvek nije doneta, drugim rečima, iako odluka još uvek nije konačna i moja zvanična funkcija je još uvek na snazi, moje plate za septembar, oktobar i novembar nisu isplaćene. Bio sam primoran da podnesem tužbu upravnom sudu. Predmet još uvek traje. Sa jedne strane, razrešen sam javne fukncije na takav način da nikada više neću moći da radim u javnom sektoru, a sa druge, iako moja zvanična funkcija/pozicija još uvek traje, plata na koju imam pravo nije isplaćena.

U zaključku;
31. Kada sam vršio funkciju sudije Vrhovnog suda, dodat sam na spisak protivnika samo zato što nisam prihvatio viziju, ideju i stil života političke moći. Nisam ponovo izabran u Vrhovni sud jer sam bio prisutan tokom čitanja deklaracije koja je kritikovala zakon napisan sa ciljem da okonča naše funkcije. Odluka o mom pritvoru, pretresanju i hapšenju je izdata jutro posle pokušaja državnog udara koji nikada ne bih priznao jer je suprotan demokratskoj i volji naroda. Bio sam u pritvoru 4 dana. Posle toga sam pušten da se branim sa slobode. Pošto je moj izbor okončan silom zakona, postavljen sam za istražnog sudiju od strane HSYK. Privremeno sam suspendovan.
32. U sredu 24. avgusta 2016. razrešen sam svoje funkcije. Moje ime je objavljeno na sajtu HSYK i u Službenom glasniku zajedno sa imenima 2847 drugih ljudi kao da sam član terorističke organizacije. Na ovaj način, osuđen sam na život teroriste. Moj zahtev za ponovno razmatranje je odbijen od strane HSYK. U međuvremenu, iako je moje zaposlenje zvanično još trajalo, moje plate za septembar, oktobar i novembar nisu isplaćene. Iako sam želeo da se penzionišem, nije mi bilo dozvoljeno. Moj pasoš i pasoši moje porodice su poništeni. Moji registrovani pištolji su oduzeti. Banka koja je primala moju platu mi je jednostrano poništila kreditnu karticu a da me o tome nije obavestila.
33. U odnosu na moje razrešenje sa javne funkcije i povredu principa individualnosti krivične odgovornosti, moja supruga koja je radila kao medicinski saradnik otpuštena je iz javne službe. Završio sam u situaciji u kojoj ne mogu da koristim titulu sudije, ne mogu da nađem posao ni na jednoj poziciji i ne mogu da se bavim pravom. Moja deca su u teškoj poziciji. Iseljen sam iz stana koji sam dobio od države i nateran da iznajmljujem stan u kojem ću živeti. Nemam izvore prihoda. Proveo sam 30 godina radeći kao sudija.
34. Ljubazno vas molim da čujete naše glasove, da obavestite zainteresovane institucije, da pomognete pred međunarodnim organizacijama, da se detaljnije zainteresuju za vaše maltretirane kolege i da saosećaju sa oko 5000 sudija i javnih tužilaca koji su pritvoreni i koji su izgubili svoj posao.
35. Ljubazno vas molim da ne delite moje ime i moju adresu sa državnim institucijama Republike Turske i da ga držite u tajnosti. Verujem da ćete razumeti zašto imam takav zahtev. Ništa više nije potrebno da se kaže.

Sudija M. Tosun je preminuo pred Erdoganovim progonom

Erdogan uništava sudstvo i sudije:
Mehmet Tosun, sudija izvestilac 11. veća Državnog veća Turske, imao je 29 godina. Razrešen je pod izgovorom pokušaja državnog udara od 15. jula. Bio je oženjen mesec

dana kada je uhapšen. Biće druga žrtva iz pravosuđa koja je preminula tokom Erdoganovog društvenog udara.
On je druga žrtva; jer, prva žrtva iz pravosuđa je tužilac SeyfettinYigit. On se takođe našao na crnoj listi jer nije glasao za kandidate za članove Pravosudnog saveta (HSYK) iz reda provladinog YSB koje podržava Erdogan, razrešen je posle 15. jula, uhapšen, podvrgnut odluci o razrešenju, pisao je pisma svim državnim zvaničnicima, uključujući i predsednika Erdogana. Primio je k srcu kada se njegov glas nije čuo i kada je označen kao „terorista“, njegova smrt je zabeležena kao samoubistvo u zvaničnoj evidenciji. HSYK je odbio njegov prigovor na odluku o razrešenju zbog njegove smrti, a nisu čak ni zvanično izjavili saučešće. Čak su njegove kolege bile uplašene da će biti okrivljeni za „pomaganje terorističkoj orgnizaciji (!)“ i nisu došli na sahranu svojeg prijatelja.
Druga žrtva, Mehmet Tosun, je dugo bio na bolničkom lečenju zbog bolesti koja je krenula pre 2 godine sa kašljem koji se proširio na njegova pluća. Posle otpuštanja iz bolnice, 2-3 dana mesečno je odlazio na bolničko lečenje. Tokom trajanja lečenja, izgubio je 35 kilograma, izgubivši na kilaži sa 80 na 45 kilograma. Jaki lekovi koje je uzimao oštetili su njegov imuni sistem. Bio je ljubazan, prijatan gospodin koji je voleo. Njegove kolege su mu pomagale u poslu, misleći na njegovo zdravlje. Uz podršku porodice, posle godina lečenja oporavio se od svoje bolesti i odlučio da se oženi, te se verio i konačno i oženio.
U cvetu svog života, kada je bio oženjen tek mesec dana, okrivljen je da je član „terorističke organizacije“, razrešen je svoje funkcije i uhapšen kada je mislio da je „ispravio svoj život“. Međutim, njegove savesne kolege su rekle „Neće te uhapsiti zbog bolesti od kojih si stradao“. Bio je osetljiva osoba, sve je primao k srcu. Policajci koji su bili pokorni njemu, tretiraju ga kao „izdajicu“, nisu mu čak dali ni hleba i vode. Na kraju, kada je uhapšen i kada je ušao u zatvor, odmorio se malo i rekao „Ovo mesto je bolje od pritvora(!)“
Meseci su prolazili u zatvoru, svi prigovori za pritvor/hapšenje odbijeni bez odštampane odluke. Odeljenje je bilo prepuno, nije bilo dovoljno higijene ni kiseonika u zatvoru. Bolest se ponovo vratila. Pregledao ga je lekar, ponovo započinjanje postupka lečenja nije bilo isto kao da je bio van, sve je bilo poremećeno birokratijom gvozdenih rešetki. Takođe se žalio na svoj pritvor/hapšenje dodajući dokumentaciju o svojoj bolesti, ali njegovi zahtevi nisu smatrani „na mestu“.
Bolest njegovih pluća je napredovala. Posle sedam meseci, optužnica nije napisana za njega, i bez mogućnosti da sazna koji su dokazi na osnovu kojih je okrivljen, pre dva dana se njegova bolest pogoršala u ćeliji i preminuo je neopaženo. Sahranjen je i molitva je očitana za „čoveka Mehmeda Tosuna“ bez titule „sudija“.
Kažu da je dobrota u zlu čovekovo delo, dobrota u dobroti je svačije delo, a zlo u dobroti je delo zlih duhova.
Zato što je bio „Čovek“ u karakteru koji je mogao da čini dobro čak i onima koji „zločincima“ koji su njemu učinili zlo.
Ostavio je za sobom ožalošćenu suprugu i kolege koje je strah čak i da zaplaču.
Neka bog prosti njegovu dušu.

Murat Arslan[9], turski sudija u zatvoru, dobio je Václav Havel nagradu za ljudska prava za 2017.

Govor Murata Arslana

Govorim vam iz zatvora u zemlji u kojoj je vladavina prava suspendovana, koja se udaljava od demokratskih vrednosti, u kojoj su disidenti ućutkani, branioci ljudskih prava, novinari, ljudi koji traže mir, ljudi koji viču da deca ne bi trebalo da umiru, označeni su kao teroristi i zatvoreni. Zamislite zemlju, gde su zatvori postali utabane staze za borce za ljudska prava i slobode, kao mračno carstvo straha uronjeno u tamu. Da, tačno je da zemlja nije naučila lekcije iz neprijatnih iskustava Evrope tokom početka XX veka, tako da ona proživljava isto iskustvo postajanja laboratorije totalitarnog režima sada.

Međutim, nikoga to ne bi trebalo da dovede do očaja. Nikada nismo potonuli u očaj. U stvari, činjenica da imamo decu ne bi trebalo da nam dozvoli da budemo očajni. Ukoliko negde postoji neko ko se bori za prava i slobode i ko ponire, to znači da uvek ima nade za budućnost. To je razlog zašto smo, nadamo se, postavili osnove i organizovali pravosuđe.

Osnovali smo Udruženje turskih sudija i tužilaca (YARSAV) 2006, zato što smo verovali da nezavisno i nepristrasno pravosuđe koje štiti slobode je sine qua non moderne i demokratske ustavne države koja je zasnovana na ljudskim pravima.

Borimo se za sudijsku nezavisnosti i nepristrasnost, vladavinu prava i demokratiju. Vođeni smo vrednostima koje ciljaju ka punoj nezavisnosti, savremenoj civilizaciji zasnovanoj na jednakosti, sekularizmu, vladavini prava, ljudskim pravima i slobodama. Odolevamo svim vrstama intervencija koje prete ovim osnovnim pravima. Borili smo se da porazimo zidanje zida straha u kojem je društvo zaključano.

Presude pre presuda, neosnovani navodi su nažalost postali lažna istina našeg društva. Nismo činili nikakve ustupke u vezi sa našim vrednostima koje zastupamo pod svim vrstama pretnji i pritisaka. Uradili smo ono što je trebalo da se uradi, i ovaj pristup je cenila međunarodna zajednica. Onda smo postali predstavnici organizacije poštovane u celom svetu.

Nismo ostavili oslabljeno pravosuđe naše zemlje sudbini jednog. Ostavili smo obeležja spasa na svakom uglu za povratak. Danas, imamo izgnanstva, hapšenja, ali to neće promeniti stvarnost. Cena koju plaćamo samo podiže našu veru u dane koji dolaze da će vladavina prava i demokratija biti prihvaćene i to podiže naš borbeni duh.

Nastavićemo da pokazujemo da će uvek biti uzvika protiv nepravde i nezakonitosti dok mnogi drugi, koji bi trebalo da glasno govore i da se odupiru, potonuli su u tišinu pod pritiskom carstva straha.

Rastući odraz traume koji je izrastao iz autoritarnog stava će učiniti da naš unutrašnji glas preplavi i da naš glas još više poremeti ljude koji su tu traumu proizveli.

Branimo vladavinu prava, ljudska prava i moderne demokratske vrednosti. Otpor će biti poslednji stav u odbrani naše slobode i demokratije.

Nikada ne bi trebalo da zaboravimo da je istorija humanosti puna tako hrabrih revolucionista, koji plaćaju cenu za svoja verovanja, a ovo zaveštanje će nositi sa sobom.

Ponosan sam što imam ovu nagradu (posvećenu velikom intelektualcu i političaru Vaclavu Havelu) u ime svih kolega i boraca za slobodu, koji su stradali od razrešenja, progona i koji su iza rešetaka, nadam se da će nagrada doprineti našoj borbi za slobodu.

---

[9] [9]Murat Arslan je bivši turski sudija u Uniji sudija i tužilaca (YARSAV). 26. oktobra 2016. je uhapšen. 2017. je dobio Václav Havel nagradu za ljudska prava Parlamentarne skupštine Saveta Evrope. Najava nagrade, u čast branilaca ljudskih prava u Evropi i šire, prikazala je njegov rad na odbrani nezavisnosti sudstva u Turskoj. Arslan je uz to okrivljen da je podržavao FETÖ.

Ovom prilikom, želeo bih da iskažem svoju iskrenu zahvalnost i da se zahvalim članovima Parlamentarne skupštine, odboru za izbor, Svetskom udruženju sudija (koje je uvek podržavalo našu borbu za demokratiju i vladavinu prava i uvek sam ponosan što sam član), drugim udruženjima sudija, Evropskom udruženju sudija i tužilaca za demokratiju i slobode (MEDEL), Udruženju evropskih upravnih sudija i Sudijama za sudije, kao i mojim kolegama, članovima YARSAV-a.
Na kraju, želim da zahvalim mojoj dragoj supruzi Sevilay i mojim sinovima (Burak Emre i Yigit Eren), koji su pravi heroji demokratske borbe u Turskoj.
Pozdravljam vas, i nadam se da ćemo se sresti u mirnoj i svetloj budućnosti.

MURAT ARSLAN

Evropa, 19. januar 2019.

Krivična osuda gospodina Murata Arslana

Juče, dobitnik Nagrade za ljudska prava Vaclav Havel, Murat Arslan, Predsednik nezavisnog udruženja turskih sudija YARSAV, osuđen je pod optužbom da je član naoružane terorističke organizacije (tačnije, da je aktivni član FETÖ/PDY) i izrečena mu je kazna od 10 godina zatvora.

Gospodin Murat Arslan je turski sudija i predsednik Turskog udruženja sudija i tužilaca (YARSAV). Uhapšen je oktobra 2016. i od tada je u pritvoru (pred suđenje).

Oktobra 2017. je od Parlamentarne skupštine Saveta Evrope dobio Nagradu za ljudska prava Václav Havel.

Tokom proteklih godina, Platforma za nezavisno pravosuđe Turske, koja okuplja četiri najreprezentativnija udruženja sudije u Evropi (AEAJ, EAJ, J4J i MEDEL) posmatrala je progon i postupak protiv Murata Arslana i obavestila javnost i političare o tome.

Tokom trajanja (prve grupe) krivičnih postupaka, dokazi o konkretnoj upotrebi sistema za komunikaciju *ByLock* (sličan *WhatsApp*-u ili drugim metodima komunikacije) i njegova vrednost kao dokaza za konkretnu optužbu nije pažljivo analizirana niti temeljno istražena.

Zatim, brojne povrede turskog Zakonika o krivičnom postupku, koje karakterišu sve ove postupke, kulminirale su u neverovatnom kršenju osnovnih procesnih prava na

jučašnjem ročištu. Osnovna procesna prava, poput odgovarajuće odbrane ili prava na žalbu protiv pristrasnih sudija, bila su zanemarena i na ovaj način su i procesne garancije turskih zakona zanemarene. Protiv osnova evropskih standarda, dokazi koje je izneo javni tužilac ne mogu se smatrati dovoljnim i predstavljaju ništa više od nabrajanja nedokazanih navoda.

Zanemarivanje osnovnih načela pravičnog suđenja – koje je odmah moglo da bude primećeno od strane evropskih posmatrača suđenja – jasno pokazuju da je ovo čisto politički motivisana presuda, ponovo osvetljavajući nedostatak vladavine prava u Turskoj.

Gospodin Murat Arslan je pokazao ne samo da pruža potpunu zaštitu ljudskim pravima u vršeći svoju funkciju kao sudija, već je odoleo nadolazećem pritisku: i pritisku na tursko pravosuđe i pritisku nad sobom. U svim aktivnostima predsednika YARSAV-a nikada se nije uzdržavao, uprkos tome što je njegova lična karijera sudije trpela (kao izvestilac Ustavnog suda Turske, kasnije je premešten). Između ostalog, otvoreno se zalagao za međunarodnu podršku tokom pogoršanja situacije nezavisnosti sudstva posle skandala političke vlasti koji je izbio decembra 2013.

Posvećenost i integritet gospodina Murata Arslana je kristalno jasno vidljivo između ostalog samim podsećanjem na delove njegovog govora pri primanju Nagrade Vaclav Havel za ljudska prava 2017:

„Borimo se za sudijsku nezavisnosti i nepristrasnost, vladavinu prava i demokratiju. Vođeni smo vrednostima koje ciljaju ka punoj nezavisnosti, savremenoj civilizaciji zasnovanoj na jednakosti, sekularizmu, vladavini prava, ljudskim pravima i slobodama. Odolevamo svim vrstama intervencija koje prete ovim osnovnim pravima. Borili smo se da porazimo zidanje zida straha u kojem je društvo zaključano.

Presude pre presuda, neosnovani navodi su nažalost postali lažna istina našeg društva. Nismo činili nikakve ustupke u vezi sa našim vrednostima koje zastupamo pod svim vrstama pretnji i pritisaka. Uradili smo ono što je trebalo da se uradi, i ovaj pristup je cenila međunarodna zajednica. Onda smo postali predstavnici organizacije poštovane u celom svetu.

Nismo ostavili naše oslabljeno pravosuđe sudbini jedno. Ostavili smo obeležja spasa na svakom uglu za povratak. Danas, imamo izgnanstva, hapšenja, ali to neće promeniti stvarnost. Cena koju plaćamo samo podiže našu veru u dane koji dolaze da će vladavina prava i demokratija biti stečena i to podiže naš borbeni duh.

Nastavićemo da pokazujemo da će uvek biti uzvika protiv nepravde i nezakonitosti dok mnogi drugi, koji bi trebalo da glasno govore i da se odupiru, potonuli su u tišinu pod pritiskom carstva straha.“

U ovom teškom trenutku, Platforma želi javno da izrazi:

- **Svoju solidarnost kolegi Muratu Arslanu i njegovoj porodici, koji nikada neće niti sami niti će ostati bez naše solidarnosti i podrške;**
- **Svoju zabrinutost za ozbiljna kršenja osnovnih prava ovekovečena u ovom**

suđenju, koja su već pretrpela osudu međunarodnih posmatrača, podrivajući sadašnju osudu koja mora biti okarakterisana kao nedvosmisleno protivzakonita i nepravična;

- **Svoju žalbu svim evropskim institucijama da prekinu svaku saradnju sa turskim pravosuđem dok se vladavina prava ponovo ne uspostavi u zemlji i da koriste sva sredstva da ubede Tursku da prestane sa svojim lovom na veštice protiv sudija i tužilaca.**

Edith Zeller s.r.
Predsednik Udruženja evropskih upravnih sudija (AEAJ)

José Igreja Matos s.r.
Predsednik Evropskog udruženja sudija (EAJ)

Tamara Trotman s.r.
Predsednik Sudija za sudije

Filipe César Marques s.r.
Predsednik Evropskih sudija i tužilaca za demokratiju i slobode (MEDEL)

Evropa, 19. januar 2019.

Apel za donacije za podršku turskim kolegama

Ukoliko želite da podržite prognane turske kolege i njihove porodice molimo vas da uputite donacije za troškove njihove odbrane i za međunarodne posmatrače suđenja na sledeći račun:

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen.(J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Međunarodni zajednički fond za pravnu pomoć: Sudije za sudije (J4J)

<u>Statut udruženja</u>
§ 2 (1) Svrha udruženja je
(a) promocija zajedničke pravne pomoći za sudije koje trpe politički progon;
(b) promocija međunarodnog razumevanja, poštovanje za demokratsku vladavinu prava i ljudska prava i odbrana sudske nezavisnosti.

CARTAS DEL PODER JUDICIAL TURCO 2016 – 2017

[SP] Introduction

Casi tres años han pasado desde que en Julio de 2016 tuvo lugar el Golpe de Estado en Turquía. Desde las primeras horas después del Golpe de Estado MEDEL empezó a recibir preocupantes informaciones sobre la detención de Jueces/zas y Fiscales sin garantías procedimentales ni evidencias que sustentaran las detenciones .
MEDEL reaccionó de inmediato, diciendo que era difícil entender cómo y por qué los jueces/zas y fiscales que desempeñan a diario sus deberes judiciales podrían estar involucrados en tal evento y que podrían enfrentar una detención solo por su libertad de juicio y opinión.
Desde entonces, la represión ha golpeado a estos jueces/zas y fiscales (como también a abogados/as, periodistas, profesores/as, policías, miembros del Parlamento y a más de 100,000 civiles) acusados de estar afiliados a organizaciones terroristas acusadas por el Gobierno de Turquía de ser responsables de tales delitos alcanzando una escala sin precedentes .

Al principio esto fue difícil de entender pero ya está claro: nos enfrentamos a una campaña orquestada y premeditada, dirigida a la destrucción de la independencia del sistema judicial en Turquía.
Lo que el mundo estaba presenciando no era nada más que una purga de los jueces/zas y fiscales que tuvieron el coraje de hablar libremente y luchar por un poder judicial verdaderamente independiente, que se hizo sobre la base de una lista que tenía signos claros de haber sido preparada con bastante antelación al Golpe de Estado: incluía nombres de magistrados fallecidos y se mencionaban tribunales que los magistrados a quienes concernía habían dejado mucho antes. Todas las detenciones, despidos y confiscaciones de bienes fueron realizadas sin juicio y sin decisiones razonadas. Cuando fueron interrogados, a nuestros colegas solo se les preguntó sobre las preferencias de sus asociaciones judiciales y su participación en las elecciones del Consejo Judicial de Turquía.

Además, los jueces/zas y fiscales destituidos fueron reemplazados por jueces/zas y fiscales recién nombrados, seleccionados directamente por el gobierno dentro de los miembros del partido gobernante, y no, como antes, a través de una oposición pública abierta, basada en la preparación jurídica y la capacitación profesional específica.

YARSAV, la asociación turca miembro de MEDEL y de la Asociación Europea de Jueces, y la más activamente comprometida con los valores de independencia de la judicatura y el Estado de Derecho, fue inmediatamente disuelta administrativamente.

Ante este escenario, MEDEL y todas las demás asociaciones de jueces/zas y fiscales no podían permanecer en silencio.
MEDEL deliberó formalmente que no reconoce la decisión ilegítima del Gobierno turco de disolver YARSAV, por lo que todavía la considera un miembro de pleno derecho de MEDEL y a los miembros de su junta como magistrados plenamente activos.
Junto con la Asociación Europea de Jueces, la Asociación Europea de Jueces Administrativos y Jueces para Jueces, formamos la Plataforma para un Poder Judicial Independiente en Turquía, a través de la cual hemos estado denunciando la destrucción del Estado de Derecho en Turquía, solicitando la inmediata liberación de los jueces/zas y fiscales detenidos y para una evaluación independiente del poder judicial en Turquía, con la plena participación de observadores internacionales.
Con el paso del tiempo, la comunidad internacional tomó cada vez más conciencia del deterioro de la situación en Turquía. En diciembre de 2016, la Red Europea de Consejos de Justicia suspendió la condición de observador del Consejo Superior de Jueces/zas y Fiscales de Turquía, considerando que "actualmente no cumple con los Estatutos de la ENCJ y ya no es una institución independiente del poder ejecutivo y del legislativo y de garantizar el apoyo a la judicatura en el ejercicio independiente de justicia ”.
Bajo el nombramiento de MEDEL (y también de EAJ), en octubre de 2017, la Asamblea Parlamentaria del Consejo de Europa otorgó a Murat Arslan, el presidente de YARSAV, el Premio de Derechos Humanos Vaclav Havel.
Desde entonces, Murat Arslan ha sido condenado a 10 años de prisión, después de un proceso que no ha cumplido con los estándares básicos de imparcialidad y garantías de defensa, con la audiencia de testigos anónimos y el cambio constante de jueces durante las sesiones.

Durante estos años, MEDEL ha recibido muchos mensajes de colegas, familiares y otras fuentes, sobre lo que les sucedió a los jueces/zas y fiscales en Turquía, que solían ser profesionales respetados, que cumplían con sus deberes al tiempo que compartían opiniones, experiencias y compromisos con los valores de la democracia, el estado de derecho y la independencia del poder judicial con colegas europeos y asociaciones profesionales.

MEDEL cree que tales mensajes, que describen directamente lo que les ocurrió a miles de colegas, cómo se desarrollaron los procedimientos y cuáles son sus consecuencias, son una fuente importante de información desde el interior del poder judicial turco atacado.

MEDEL también cree que estos mensajes, reunidos sin comentarios ni modificaciones (aparte de anonimizarlos) proporcionan un testimonio impresionante de la increíble aceleración de la caída del Estado de Derecho en Turquía.

En cuanto a la edición, MEDEL consideró apropiado anonimizar los mensajes, por razones de seguridad, según lo solicitado por los remitentes.Gran parte de estos mensajes contenían notas de comentarios muy elaborados, cuyo objetivo era subrayar la ilegalidad de las medidas adoptadas durante el contra Golpe de Estado. Y, con este fin, citaron los Principios generales y la jurisprudencia

del Tribunal Europeo de Derechos Humanos. Era imposible reproducir en este eBook una gran parte de los contenidos de las cartas. De todos modos, citamos a algunos de ellos como la demostración de cuán profundamente tales reglas, tales principios estaban y están arraigados entre los abogados/as turcos, los jueces/zas turcos, los fiscales turcos. Representan una lengua materna común (Koiné) que pertenece a cada uno de nosotros. A través de esta colección, todos pueden tener más elementos para evaluar la distancia a la que llegaron los principios de legalidad en un país con el que MEDEL tuvo relaciones duraderas de amistad y un compromiso común con los principios del Estado de Derecho.

Con la contribución de nuestras asociaciones miembros, ahora estamos publicando las cartas traducidas en muchos idiomas. MEDEL espera que este testimonio continuo sea una señal de solidaridad y compromiso renovado con los valores fundamentales de la justicia en Europa.

La lucha que actualmente libran todos los valientes jueces/zas, fiscales y abogado/as libres de Turquía debe considerarse la lucha de todos aquellos en todo el mundo que siguen comprometidos con los valores del Estado de Derecho. Por lo tanto, es una lucha común, no solo una lucha por el bien del pueblo turco. Mientras un solo juez/a, o fiscal turco sea encarcelado por su lucha por un Poder Judicial independiente, ningún juez/a de otra parte de Europa puede sentirse completamente libre e independiente.

Como dijo Murat Arslan en su discurso de aceptación del Premio de Derechos Humanos Vaclav Havel: "Les hablo desde una cárcel en un país donde el estado de derecho está suspendido, que se aleja de los valores democráticos, donde los disidentes son silenciados, los defensores de los derechos humanos , periodistas, personas que piden la paz, personas que gritan que los niños no deben morir son etiquetados como terroristas y encarcelados. (...) El precio que estamos pagando eleva nuestra fe en que en los días venideros se internalizará el estado de derecho y la democracia ”.

El bureau de MEDEL

Nota del Editor / Pie de imprenta

Las cartas publicadas fueron recibidas por la oficina de MEDEL en Berlín, principalmente por correo electrónico, a partir del 16/07/2016. Para las primeras cartas (del 16/07/2016 al 1/08/2016) la fecha se mantuvo para mostrar cómo evolucionaba la situación; para las siguientes se omitió la fecha.
Las cartas de 1 a 13, de 15 a 18, 27, 29, 30, de 34 a 37 las enviaron jueces y fiscales. Las cartas 14, de 19 a 25, 28, 31, 33 las enviaron esposas o hijos de jueces o fiscales. Las cartas 26, 32, 38 proceden de otras fuentes.
Aparte de la anonimización (es decir, la cancelación de nombres, referencias familiares, ciudades y nombres de prisiones que pueden llevar a la identificación de los remitentes), no se realizó ninguna otra intervención editorial en las cartas. Las cartas se enviaron principalmente en inglés por remitentes cuya lengua materna es otra, o en turco traducido por el editor.

Pie de imprenta
MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germany

Cronología de Eventos

15 de julio
22:30 - Un par de soldados bloquearon el puente.
23:45 - Una Declaración de golpe militar anunciada en una televisión pública.
00:04 - El presidente Erdogan hizo una declaración, acusó a Fethullah Gülen de estar detrás del golpe militar, llamar a la gente a las calles y resistir el golpe militar, agregó un procedimiento judicial iniciado.
04:30 - El fiscal general de Ankara hizo una declaración informando los próximos arrestos.
05.30 - La conferencia de prensa definió un golpe militar fallido, "un regalo ofrecido por Dios"
09:00 - 140 miembros del Tribunal de Casación, 48 miembros del Consejo de Estado, 2 miembros del Tribunal Constitucional y 5 miembros del Consejo arrestados, por 2745 jueces y fiscales emitieron una orden de arresto.
14:00 - 2745 jueces y fiscales suspendidos por el Consejo.
22:00 - La lista de jueces suspendidos publicada en internet. Varios errores, no lugares de trabajo actualizados, jueces retirados, jueces ya disueltos; también un fiscal Ahmet Bicer, aunque ya estaba muerto, estaba en la lista.
21 de julio - Estado de emergencia
24 de agosto - 2847 jueces y fiscales fueron despedidos sin defensa. (el número supera los 4500), 2500 jueces en la cárcel y 600 de ellos en una celda diminuta.

Cartas

[1 - 16/7/2016]
Estimados colegas: Parece que ha habido un intento serio de golpe de estado.
Como juez, y como ciudadano experimentado, inicialmente, no es fácil decir lo que sucede en la realidad profunda ...
A pesar del hecho, este intento fue una acción muy seria y organizada y fracasó en 12 horas gracias a la reacción de Erdogan.
Desde el principio, todos los representantes del gobierno y Erdogan han parecido muy tranquilos y acusan a Gülen de responsable de este intento. Todos los perpetradores están siendo rebelados como intentos de Gülen.
Erdogan dijo ayer al referirse a este evento en el que murieron cientos de ciudadanos, miles de heridos "... esta insurgencia" es una bendición de Alá, porque nos permitirá purgar a los militares "
Esto se puede entender ...! Creo que no se necesita más explicación ...
Según algunas agencias oficiales de noticias, algunos miembros disidentes del Consejo Superior de Jueces y Fiscales y jueces de la Corte Suprema que ya han sido incluidos en la lista negra y han sido declarados como Gülen serán detenidos por la Oficina del Fiscal Público de Ankara ...
¡Esto tampoco es sorprendente para nosotros! ...
¡Esta noticia explicaría algo! Y no es sorprendente ver nuevas oleadas de detención, arresto, despido en la burocracia, el poder judicial y el ejército ... Puede ser la operación de limpieza más grande para los disidentes que llevará a cabo el gobierno ... pronto
En resumen, después de esta etapa, nada podrá sorprendernos ...
Ha habido muchas cosas que son muy extrañas ...
Veremos lo que este intento traerá o quitará ...
La importancia de su apoyo definitivamente se duplicará para nosotros ...

[2 - 16/7/2016]
La segunda cámara del Consejo Superior de Jueces y Fiscales -HCHP ha suspendido en total a 2745 jueces y fiscales ... Probablemente en el terreno son Gülen ...
La lista de jueces o fiscales suspendidos no ha sido proclamada ... todavía
Estoy incluido en la lista, algunos dicen que la policía viene a detenernos a mi cónyuge y a mí. Adiós amigos

---

[3 - 16/7/2016]
3. Dejé a mis dos hijos (de 5 y 9 años) a mis suegros. Sigo esperando a que la policía toque a mi puerta tan deprimente. Mi mujer llora.

[4 - 16/7/2016]
Queridos colegas,
También seré despedido y detenido. No sé cómo explicar. Acabo de hacer mi trabajo y critico al gobierno con respecto a los desarrollos judiciales que ya conoce muy bien.
Puede que no nos volvamos a ver. Gracias por su apoyo hasta ahora. No tendremos ninguna oportunidad de denuncia.

[5 - 17/7/2016]
Todavía estoy en casa esperando. X fue detenido hace un par de horas. Lo único que le dijeron es que eres miembro de una organización terrorista equipada con armas. Él pidió más información y evidencias. No mostraron nada por lo que usó el derecho de guardar silencio. Ahora registrarán su casa.

[6 - 17/7/2016]
Queridos amigos, nuestro colega X. está arrestado. La única razón que el juez mencionó es que su nombre está "en la lista del Consejo Judicial", eso es todo. En otras dos ciudades, nuestros colegas han sido liberados con medidas de control (no ir al extranjero).

[7 - 18/7/2016]
Mi esposa y yo hemos sido detenidos

[8 - 20/7/2016]
Me han liberado hoy, pero no sé qué va a pasar después. Se está convirtiendo en una caza de brujas. El fiscal tiene el derecho de apelar para encarcelarme nuevamente. Así que existe la posibilidad de que pueda ser arrestado de nuevo. Por favor, tenga en cuenta a todas las personas competentes de sus países y de Europa. El estado del país está empeorando. Por favor, sigan haciendo un buen trabajo. Necesitamos su ayuda más que nunca. Mi familia y la familia de X están destrozadas. Estamos suspendidos y ya no somos jueces.

[9 - Sin fecha]
En primer lugar, hay una orden de confidencialidad en todos nuestros casos. Lo que significa que ninguno de nosotros puede compartir ningún documento, incluidos testimonios, acusaciones, órdenes judiciales, etc. Es un delito penal y nos pone en mayor peligro.
En segundo lugar, la lista fue preparada por HSYK (puede ver comentarios públicos del jefe del Consejo Superior, afirma que se puede reducir o aumentar el número de jueces. También dijo que la lista está preparada después de dos años de trabajo)
En tercer lugar, el período de detención varía de una ciudad a otra. En algunas ciudades duró 4 días, en algunas solo un día. Sin embargo, después de la declaración de estado de emergencia, el período de detención puede durar hasta 60 días. El gobierno anuncia que están trabajando en ello.
Cuarto, nadie puede contactar con sus abogados, ni siquiera con los arrestados ni encarcelados. Presenté una petición durante mi detención en prisión ante el Ministerio de Justicia, declarando que tengo derecho a ver a mi abogado, usted no puede imponerle ninguna restricción. No tengo la petición. Incluso si tengo no puedo enviar debido a orden de confidencialidad.

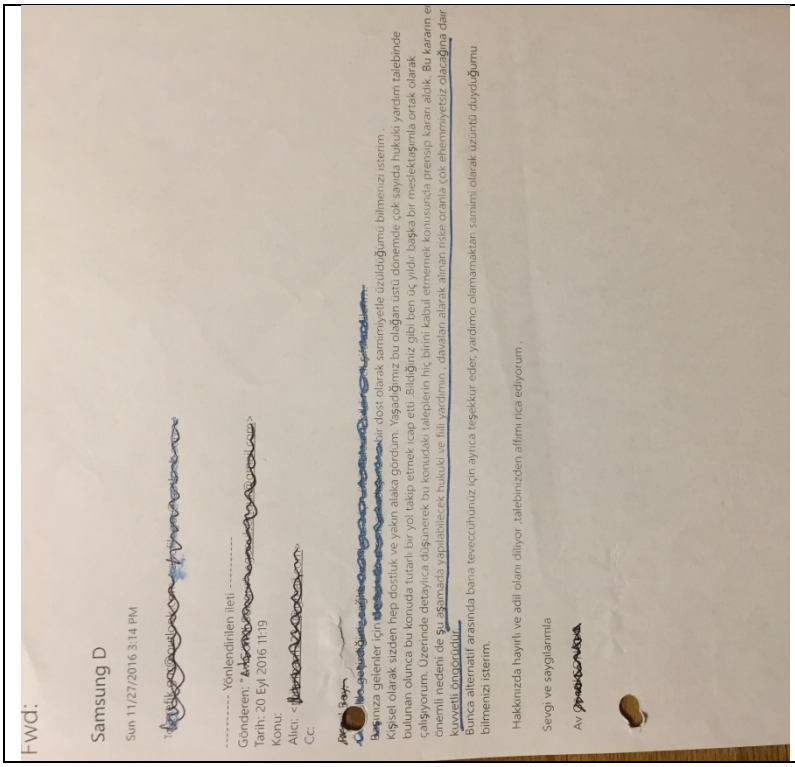

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

[redacted]

---------- Yönlendirilen ileti ----------

Gönderen: [redacted]

Tarih: 20 Eyl 2016 11:19

Konu:

Alıcı: [redacted]

Cc:

[redacted]

Bu[redacted]niza gelenler için [redacted] bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .

Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördum. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben uç yıldır başka bir meşleksşmla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detayınca düşünerek bu konudaki taleplerim hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın en önemli nedeni de su aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan ridse oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli ongorudur.

Bunca alternatif arasında bana tevecccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adli olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av [redacted]

Abogado X:
"Lo siento, no puedo representarlo.
Es demasiado arriesgado, y mi ayuda legal no cambiaría el veredicto."

Quinto, ninguna de nuestras familias puede comunicarse con nosotros ni en la cárcel ni en el centro de detención.
Sexto, el clima es muy oscuro. Nadie puede comunicarse entre sí, incluyendo familias y abogados. Así que no espere ningún documento de nosotros. Todo está cerrado. Ahora los helicópteros vuelan en las ciudades debido al estado de emergencia. El acceso a Internet se puede restringir en cualquier momento porque el estado de emergencia le otorga al gobierno mucho poder, incluido el levantamiento de los derechos humanos básicos.
Séptimo, no llame a ninguna persona competente en Turquía con respecto a alguien. Se puede evaluar la intervención y es delito penal.

[10 - Sin fecha]
Estos enlaces a continuación (...) muestran el nombre de los jueces y fiscales que fueron suspendidos el 16 de julio de 2016. Algunos de ellos están bajo custodia, algunos de ellos fueron arrestados y encarcelados. La lista de suspensiones es, al mismo tiempo, la lista de detenidos arrestadores. Así que primero HSYK suspendió, luego los fiscales iniciaron investigaciones y los tribunales pusieron a muchos de ellos en la cárcel (arrestados). solo se liberó a una persona. El resto está arrestado o detenido.
El enlace muestra que un fiscal, el Sr. A. B., que murió hace dos meses, está en la lista que muestra qué jueces serán detenidos.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

6 horas después del inicio del intento de golpe, parte de una lista publicada en Internet de jueces que van a ser arrestados.

Es obvio que la lista fue preparada antes del intento de golpe. La lista de jueces administrativos y fiscales que serán detenidos no se publicó en las noticias, sino en grupos como el de YARSAV.

[11 - Sin fecha]
Queridos colegas,
Hoy 2847 jueces y fiscales, incluido yo, fueron despedidos de la profesión de forma permanente. A ninguno de los jueces y fiscales se les concedió el derecho de defenderse. Es decir, todos los colegas fueron despedidos sin poder defenderse. Ahora, los jueces despedidos pueden apelar la decisión del Consejo Superior Judicial ante el Pleno del Consejo Superior en un plazo de 10 días. A continuación, después de obtener el resultado de esta apelación, los jueces tienen el derecho de apelar ante el Consejo de Estado (tribunal administrativo supremo) en un plazo de l60 días. Apelar en el tribunal de la administración suprema tendrá 2 fases.
Después de la decisión final del consejo del estado, los jueces pueden impugnar, mediante quejas sobre violaciones de derechos humanos en el proceso judicial y administrativo de despido, dentro de los 30 días anteriores a la Corte Constitucional. Si todavía no hay remedio, los jueces pueden presentar una solicitud a Tribunal Europeo de Derechos Humanos (TEDH) en un plazo de 6 meses. Parece un largo viaje, al menos 3 años antes de realizar la aplicación al TEDH.

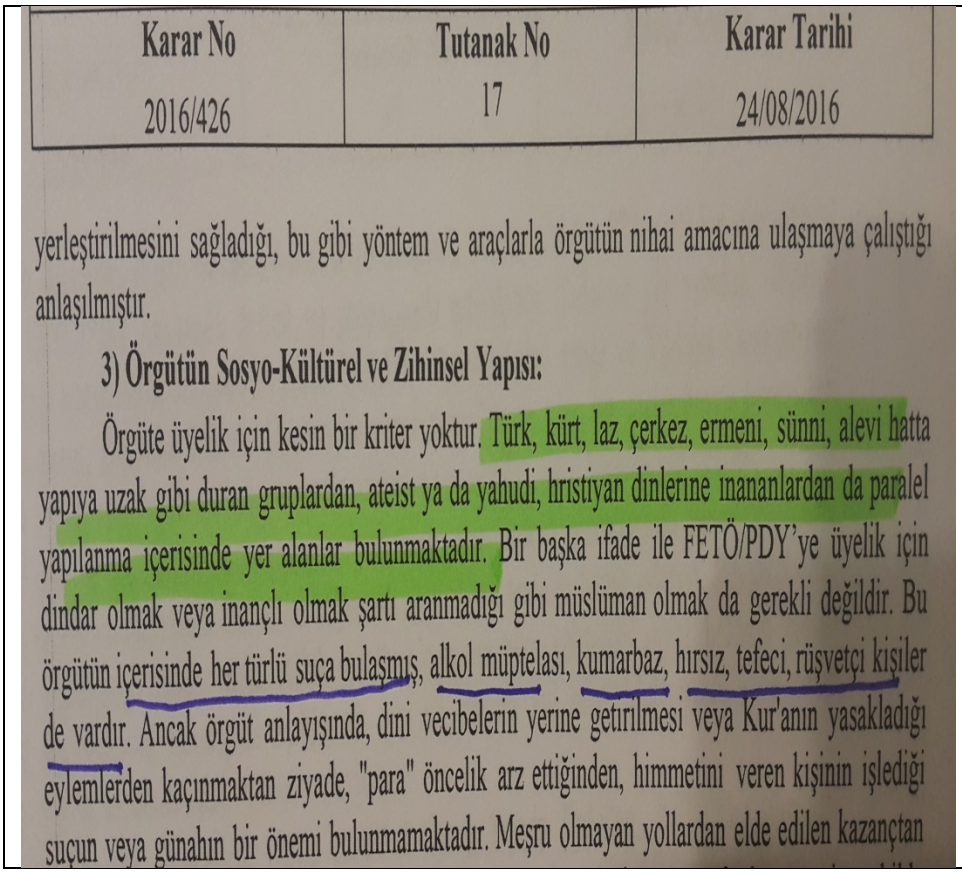

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

La larga decisión de 72 páginas de HSYK de ordenar el despido masivo de 847 jueces y fiscales como "obligatoria".

[12 - Sin fecha]
La primera ley de emergencia está vigente a partir de hoy. Trae como sigue:
1. La duración de la detención / custodia se extiende hasta 30 días.
2. Todo el personal gubernamental, incluidos los jueces y fiscales que se encuentran en la lista de sospechosos, será despedido sin ninguna investigación disciplinaria. La ley dice que "la evaluación de cualquier nivel de conexión con la organización Gülen" es suficiente para ser desestimado. No hay necesidad de ser probado simplemente "evaluación por el ejecutivo"
3. YARSAV está cerrado a partir de hoy de acuerdo con la lista adjunta a la ley de emergencia. Ya no hay YARSAV.
4. Las personas arrestadas o detenidas no pueden ser contactadas con sus abogados si la corte lo dice.
5. Se reducen las visitas familiares.
6. Se grabará la conferencia de abogado y cliente. Si algo en su charla se considera una sospecha, el derecho de contactar a un abogado puede ser prohibido por una decisión judicial.
7. Los detenidos o detenidos tendrán 10 min. Llamada telefónica con sus familiares internos en cada 15 días. (La ley anterior dice que los detenidos pueden hablar una vez a la semana y no solo con miembros de la familia completa / grande, sino también con otras 3 personas determinadas por el detenido)
8. Una persona puede ser representada como máximo 3 abogados, no más.
Básicamente, implica que todas las instituciones privadas que supuestamente tienen algún nivel / tipo de conexión con la organización Gülen son tomadas por el gobierno. Además, todos los jueces y fiscales y el resto del personal gubernamental son despedidos sin ninguna investigación disciplinaria. No es necesario esperar hasta el final de los casos en

curso. Nada que decir. Está casi terminado. Por favor, distribuya el correo electrónico sin mi nombre tanto como sea posible

---

[13 - Sin fecha]
Nueva situación del poder judicial.
Los jueces que liberen a los detenidos, serán transferidos, y podrían ser suspendidos por el Consejo Superior de Jueces pronto.
Ningún juez quiere ser asignado a "Sulh Ceza Hakimlikleri: Juez Penal de Paz" para las medidas de detención previa y detención.-
Todos los jueces que no han sido detenidos / arrestados son amenazados con estar en la lista en cualquier momento. Los jueces detenidos tienen tan limitado (casi sin conexión) con sus familiares y abogados.-
La mayoría de los abogados no quieren defender a los jueces detenidos / arrestados.
Ciudad: Y: En el proceso de interrogatorio, un juez se ocupó solo de 37 jueces y fiscales, y no hizo preguntas, pero luego los arrestó diciendo que le ordenaron hacerlo desde Ankara. Y en la misma ciudad, a los arrestados no se les permitía cambiarse de ropa, cubrir sus necesidades básicas y comunicarse con nadie.
El nombre del fiscal A.B. está en la lista. Falleció 57 días antes de que comenzaran los arrestos.
Por otro lado, en la lista: aparece el nombre de la ciudad en el que trabajan los colegas que muestra los lugares actuales pero los lugares hace 2 años.
Toda esta información muestra que la lista estaba lista hace al menos 2 años.
Situación actual en los organismos públicos.
1. Ministerio de Educación despidió a 60.000 docentes.
2. Ministerio de Hacienda 2.000 personales.
3. Agencia de inteligencia 100. Personal.
4. Todos los jueces militares.
5. Casi 3000 jueces y fiscales.
6. Nadie puede ir al extranjero desde las agencias públicas.
7. Todos los decanos de las universidades públicas y privadas están sin trabajo. Los obligaron a renunciar y tuvieron que renunciar hoy.
8. Se cancelan las tarjetas de prensa de muchos periodistas.
9. Algunas revistas se reúnen y ponen prohibición de difusión.
10. Algunos de los académicos fueron despedidos.
11. Miles de oficiales de policía fueron despedidos (aprox. 10.000)
12. 247 gobernadores de ciudades y pueblos fueron despedidos.
Esta noche, se declara el estado de emergencia. Es decir, todos los derechos humanos pueden ser eliminados. Pueden poner deberes públicos a personas entre 18 y 60 años. Pueden confiscar todo.

[14 - Sin fecha]
Explicado por la esposa:
(Juez): Detenido y arrestado
Después de la detención, pudo ponerse en contacto con su esposa por primera y última vez. Hablaron por teléfono durante unos minutos. Durante el interrogatorio se le preguntó:
Durante el intento de golpe de estado, ¿con quién estabas y en qué hablabas?
¿En qué escuela secundaria te graduaste?
¿A qué centro de preparación de exámenes (turco: Dershane) asististe?
¿Participaste en el recuento de las elecciones del Consejo Superior de Jueces y Magistrados en 2014? ¿Grabaste el recuento?
El abogado del juez ya no responde las llamadas debido al temor.

[15 - Sin fecha]
No hay evidencia en ninguno de nuestros casos. Lo vi en los archivos de colegas que están en la cárcel conmigo.

Solo hay una lista. Los fiscales dicen: "Solo tengo una lista y hay una orden de confidencialidad, así que no puedo mostrarle nada más)

[16 - Sin fecha]
¿A qué centro de preparación fuiste?
En Turquía, para inscribirse en cualquier tipo de universidad, se debe realizar el "examen nacional de ingreso a la universidad". Debido a las insuficiencias en el sistema educativo turco, principalmente / especialmente en las escuelas secundarias, se debe acudir a centros de preparación de los exámenes. Hay cursos / clases que te preparan para el examen nacional en esos centros de preparación. Es tan difícil pasar el examen nacional sin la preparación de estos centros legalmente establecidos por el sector privado.
Se decía que algunos de los centros eran afines a Gülen. Al hacer esta pregunta, la fiscalía quiere saber si existe un vínculo entre usted y Gülen. Irónicamente, la mayoría de los niños de los políticos actuales, incluidos los del Presidente, fueron preparados por esos centros educativos. Seguramente, la mayoría de los fiscales / jueces en funciones ahora o sus familiares también están preparados en esos centros. Y muy probablemente, también están tan asustados al hacer estas preguntas a los jueces que están bajo arresto por el hecho de que también fueron a esos centros.
¿Participaste en el recuento de las elecciones del Consejo Superior de Jueces y Magistrados en 2014? ¿Grabaste el conteo?
Como recordará, hubo tres candidatos principales durante la última elección del Consejo Superior: 1. YARSAV, 2. la Asociación de Unidad Judicial (pro-gobierno) y 3. candidatos independientes (supuestamente algunos de los candidatos independientes están cerca del movimiento Gülen) o ahora organización terrorista).
Algunos de los jueces tenían roles en el proceso electoral como en todo proceso electoral. Alguien debe contar los votos. Algunos jueces y fiscales querían observar el proceso de la elección esperando en los juzgados. Este tipo de jueces fueron bastantes. Muchos jueces no confiaban entre sí y querían proteger sus votos como en todas las demás elecciones en diferentes aspectos de nuestras vidas.
¿Por qué los fiscales hicieron esta pregunta?
Están preguntando porque quieren saber qué candidatos o grupos apoyaron. Simplemente están tratando de averiguar a qué candidatos votas. De acuerdo con su voto, ellos determinarán qué tipo de juez es (YARSAV, gobierno Pro o independiente).
Es bastante obvio que si votó a la Asociación de Unidad Judicial (pro-gobierno) y todos lo saben, estás a salvo. No te puede pasar nada. No creo que nadie en la lista de 2735 jueces sea miembro de la Asociación de Unidad Judicial (pro gobierno).
Protegen a sus miembros de esta investigación. La administración actual del poder judicial y los jueces y fiscales que manejan nuestros casos son los miembros de la Asociación de Unidad Judicial.

[17 - 28/7/2016]
La Fiscalía de Ankara ordenó que todas las posesiones / propiedades del número de 3049 jueces y fiscales que están bajo la investigación sean confiscadas a partir de hoy.
No vayas al extranjero, no trabajes, no pagues, no vendas propiedades ...
No tenemos nada ahora. No hay hogar, ni auto, ni seguro para los niños. Cada vez peor.
Es hora de morir

[18 - 1/8/2016]
Queridos colegas,
Entre otras cosas ilegales, me gustaría mencionar una clara violación de la ley sobre la confiscación y su enorme impacto en nuestras familias.
Como recordará, a solicitud de la Fiscalía de Ankara, el Tribunal Penal de Paz de Ankara (establecido por el gobierno en contra de los principios internacionales básicos, por ejemplo, cualquier apelación a las decisiones de estos tribunales se decide por el mismo tipo de

tribunales, sistema de circuito cerrado) ha ordenado la confiscación de vehículos, casas y acciones / cuentas bancarias de jueces y fiscales hasta el final de la investigación criminal.
¿Por qué es tan importante para nosotros?
Como usted sabe, a los jueces suspendidos no se les puede pagar por completo, reciben la mitad de sus salarios y, en el caso de la remoción permanente, que es más probable que ocurra pronto, no hay pago (salario, asignación, etc.) en absoluto.
Debido a la confiscación, no podemos vender nuestras propiedades para salvar o mantener nuestra vida. Es un castigo brutal para nuestros hijos, esposas y otros miembros de la familia. Seguimos siendo inocentes a menos que se demuestre culpabilidad. No hay evidencia alguna para confiscar nuestras propiedades.
¿Qué dice la ley de confiscación?
El Código de Procedimiento Penal de Turquía, con el número 5271 de 128, establece que "Incautación de bienes inmuebles, derechos y créditos.
Artículo 128
(1) Los siguientes elementos pertenecientes al sospechoso o al acusado pueden ser incautados en los casos en que existan fuertes motivos de sospecha que tiendan a demostrar que el delito investigado o enjuiciado se ha cometido y que se han obtenido de este delito;
a. Bienes inmóviles,
b. Vehículos de transporte terrestre, marítimo o aéreo,
c. Todo tipo de cuentas en bancos u otras entidades financieras,
d. Todo tipo de derechos y créditos de personas reales o jurídicas,
e. Documentos valiosos,
f. Las acciones de la firma de la que es accionista,
g. Contenidos de la caja fuerte alquilada,
h. Otros bienes que le pertenecen.
Incluso en los casos en que estos bienes inmuebles, derechos, créditos y otros valores de pertenencias estén en posesión de personas que no sean el sospechoso o el acusado, también se permite la incautación.
(2) Las disposiciones del primer párrafo son aplicables únicamente a los siguientes delitos:
a) Los siguientes delitos definidos en el Código Penal de Turquía;
1. Genocidio y crímenes de lesa humanidad (arts. 76, 77, 78),
2. El tráfico ilícito de migrantes y el comercio de personas (arts. 79 y 80),
3. Robo (Arts. 141, 142),
4. Robo con agravante (Arts. 148, 149),
5. Violación de confianza (art. 155).
6. Fraude (Arts. 157, 158),
7. Bancarrota fraudulenta (Art. 161),
8. Producción y comercialización de estupefacientes o sustancias estimulantes (Art. 188),
9. Falsificación de dinero (art. 197),
10. Formar una organización para cometer delitos (Art. 220),
11. Hacer trampa en partes públicas (Art. 236),
12. Fraude en el cumplimiento de obligaciones (Art. 236),
13. Malversación (Art. 247),
14. Soborno por la fuerza (Art. 250),
15. Soborno (Art. 252),
16. Delitos contra la seguridad del Estado (arts. 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
17. Delitos de una organización armada (art. 314), o suministro de armas a dichas organizaciones (art. 315),
18. Delitos contra secretos de Estado y espionaje (arts. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
b) El contrabando de armas, tal como se define en la "Ley sobre armas de fuego y cuchillos, así como otras herramientas" (art. 12).
b) Malversación según se define en la Ley de Bancos (Art. 22/3 y 4),

c) Los delitos definidos en la Ley de lucha contra el contrabando que conlleva el encarcelamiento como castigo,
d) Delitos definidos en los arts. 68 y 74 de la Ley de Protección de Valores Culturales y Naturales.
(3) La decisión sobre la confiscación de un inmueble se ejecutará tomando una nota en el título.
(4) La decisión sobre la incautación de vehículos que operan en tierra, mar y aire se ejecutará tomando una nota en el título, donde están registrados.
(5) La decisión sobre la incautación de cuentas financieras ejecutadas en bancos y otras instituciones se realizará informando inmediatamente al banco o al instituto financiero por medios técnicos de comunicación. La decisión relacionada también se notificará al banco o institución financiera por separado. Las interacciones en la cuenta bancaria, destinadas a hacer que la decisión de incautación sea inefectiva, que se lleva a cabo después de que la decisión haya sido tomada, son nulas.
(6) La decisión sobre la confiscación de acciones en una empresa se hará cumplir mediante notificación inmediata a la administración de la empresa relacionada y al titular del título de comercio por medios técnicos. La decisión relacionada también se notificará a la firma relacionada y a la dirección de la institución financiera por separado.
(7) La decisión sobre la confiscación de derechos y créditos se aplicará mediante notificación inmediata a la persona real o jurídica relacionada por medios técnicos de comunicación. La decisión relacionada también se notificará a la persona real o jurídica por separado.
(8) En los casos en que haya violaciones de los requisitos de la decisión de incautación se aplicará el artículo 289 del Código Penal de Turquía relacionado con el "abuso del poder de protección".
(9) La incautación en virtud de lo dispuesto en este artículo solo podrá ser decisión del juez.
El 21 de febrero de 2014, se modificó el artículo anterior y se agregaron nuevas disposiciones al artículo. De acuerdo con el artículo 128, la decisión de confiscación puede ser tomada por la Corte Suprema de lo Penal y la corte debe decidir por unanimidad. La nueva disposición también establece que antes de ordenar el decomiso, el Tribunal Superior de lo Penal debe contar con un informe de las instituciones pertinentes, como el Ministerio de Finanzas, la Junta Reguladora y de Inspección Bancaria.
Después de la declaración del estado de emergencia, el Decreto de Emergencia con fuerza de ley numerada 668 entró en vigencia. El artículo 3/i del Decreto establece que el Tribunal Penal de Paz decide sobre el decomiso sin tener el informe de las agencias relevantes. En situaciones urgentes, los fiscales pueden ordenar el decomiso sujeto a la aprobación del juez en el plazo de 5 días.
Como se ve en los artículos anteriores, tanto en el Decreto de Emergencia con fuerza de ley como en el Código de Procedimiento Penal turco numerado 5271, debe haber fuertes motivos de sospecha que tiendan a demostrar que el delito bajo investigación y el enjuiciamiento no se han cometido y que se han obtenido propiedades de este crimen. Esas son nuestras propiedades obtenidas a través de nuestros salarios pagados por el estado. Notificamos / informamos regularmente al Consejo Superior de nuestras propiedades. Si tenemos propiedades que no podemos explicar su fuente, ya es un delito y está sujeto a procedimientos penales y disciplinarios.
La confiscación es un uso arbitrario del poder e ilegal, una clara violación de la ley. La confiscación nos va a destruir por el hecho de que no podemos vender nuestras propiedades para sobrevivir en estos días horribles.
En realidad, el gobierno ya ha mostrado su intención. La semana pasada, antes de que se emitiera la orden de confiscación, el Ministro responsable de la agencia de registro de tierras y otros bienes inmuebles anunció públicamente que "di una orden a la Agencia de Registro de Tierras para que no permitiera ninguna transferencia o venta de propiedad de aquellos de quienes usted sospecha. Antes de realizar cualquier transacción, usted preguntará a la policía y a la fiscalía." Como imaginará, a partir de estos comentarios públicos, ya han decidido quién es el culpable y quién no. Esto es completamente

escandaloso. Somos juzgados no solo por el poder judicial sino también por el ejecutivo simultáneamente.

[19 - Sin fecha]
X fue nombrado juez de la Provincia de Y después de haber desempeñado su tarea en la Provincia de YY durante 2 años. Había escuchado los casos sobre el tema de los delitos de terrorismo en tribunales excepcionalmente competentes. Luego fue destinado a su ciudad natal. Pensando simplemente que comenzaría una nueva vida en orden, fue detenido y luego arrestado por los cargos de tener un vínculo con una organización terrorista armada e intentar un golpe de estado sin ninguna evidencia absoluta y hechos específicos por parte de sus colegas, sin reconocerlo, interrogándolo sobre a quién había votado en la elección de HSYK, celebrada en 2014. Sus propiedades también fueron confiscadas por el gobierno turco y tuvieron que evacuar la casa.

[20– Sin fecha]
Soy un chico de 17 años de Turquía. Cuando ocurrió el golpe fallido en Turquía, estaba en Europa con mi familia de vacaciones. Mi padre "era" fiscal y mi madre "era" juez. Luego volvimos a Turquía porque sabíamos que éramos inocentes, pero a pesar de que nos hubiéramos quedado en Europa, mis padres fueron encarcelados para evitar que huyeran antes del juicio. El gobierno nos confiscó nuestras cuentas bancarias y propiedades privadas. Los abogados están amenazados por el gobierno, por lo que ningún abogado acepta los casos, incluso si lo hacen, no podemos costearlo porque el gobierno se llevó nuestro dinero. Los abogados asignados por el gobierno solo hacen que parezca que los sospechosos tienen abogados. No ayudan en absoluto. Las conversaciones entre los sospechosos y los abogados se graban y se escuchan. Pusieron a mis padres hace un mes en una celda de castigo, sin ninguna razón. Han pasado 120 días desde que tuve algún tipo de comunicación con mi madre. Cuando se les pregunta no contestan o no explican por qué han prohibido nuestra comunicación. Mi padre y mi madre están en la misma carpeta y no hay diferencia entre sus casos. La semana pasada la trasladaron a una cárcel diferente en Y. que está a 5 horas de viaje de nuestra casa y cuando llamamos a la cárcel para preguntar nos dijeron que estaba prohibido ponernos en contacto con ella. No he recibido ninguna respuesta a mis peticiones. Como mencioné antes, han pasado 4 meses desde que vi a mi madre por última vez. Esto es contra la ley en cualquier circunstancia. ¡Solo soy un hijo que quiere ver a su madre, qué tipo de peligro podría causar!

[21 - Sin fecha]
Soy un estudiante turco en la Facultad de Derecho de la Universidad de Ankara. Después del intento fallido de golpe de Estado en Turquía, el 15 de julio, mi padre, que había sido juez, fue ilegalmente y sin una base legal válida y una prueba legalmente justificada arrestado y expulsado de su trabajo, aunque no estuvo involucrado en un intento tan desastroso como el juez honorable que era y que había estado sirviendo a su país durante muchos años. Después de escuchar las acusaciones de participación en el golpe de estado sobre él y sus 140 colegas (solo los miembros de la Corte Suprema son 140, el número total de jueces despedidos es de aproximadamente 4000), ni siquiera intentó huir y optó por quedarse en casa esperando la policía. La prisión cerrada donde mi padre ha sido recluido es una nueva construcción con muchas carencias, como instalaciones de calefacción, electricidad y agua incompletas, además de deficiencia higiénica. En resumen, el objetivo de estas condiciones precarias es exponerlos a un deterioro fisiológico que les consterne y desaliente de tal manera que accedan a admitir la confesión de un crimen que nunca han cometido, siendo la única salida. Aproximadamente 140 antiguos miembros de la Corte Suprema también se encuentran en régimen de aislamiento en las mismas condiciones que mi padre.
Mientras tanto, el gobierno, aprovechando el estado de emergencia que se declaró después del intento de golpe de estado, ha continuado arrestando a los periodistas oponentes para

reprimir a la oposición y dirigir a todos los medios de comunicación en el país según su línea política, tanto que los ciudadanos comunes que comparten puntos de vista políticos contrarios a través de sus cuentas de redes sociales han sido arrestados o detenidos cada día que pasa. Por otro lado, los medios de comunicación gubernamentales y las cuentas de redes sociales declaran a los opositores como traidores, ofendiéndolos e insultándolos, a fin de crear un ambiente caótico e inseguro donde la discriminación y la polarización contra nosotros prevalecen junto con los discursos de odio y exclusión. Últimamente, mi abuelo, quien fue acusado de descargar una aplicación de mensajes de texto de teléfonos inteligentes llamada "ByLock", fue liberado después de 4 días de detención, debido a que no pudo usar un teléfono inteligente debido a sus dedos dañados. En definitiva, una espada de Damocles cuelga sobre toda mi familia. Mientras tanto, mi madre que padece cáncer desde 2008 ha estado recibiendo quimioterapia debido a la recaída de su cáncer debido a los momentos difíciles después de los eventos desafortunados y estresantes que experimentó recientemente. Aunque ha adquirido el derecho a la jubilación anticipada debido a una discapacidad física, fue expulsada de su trabajo sin justificación, hasta el último decreto estatutario promulgado. Se le privará de su seguro, que es vital para pagar su tratamiento médico, 100 días después de su despido.
Mi hermana, que acaba de completar su pasantía de abogado, se enfrentó a una serie de rechazos en todos sus intentos de solicitar un trabajo en bufetes de abogados debido a que era la hija de un preso acusado de estar involucrado en un intento de golpe de estado.
Como personas respetuosas que viven una vida digna, nuestras vidas se vuelven repentinamente del revés. Debido a la falta de sentido de la justicia e imparcialidad de las autoridades legales turcas para la apelación, consideramos informarle, como una autoridad capaz de expresar nuestras preocupaciones y las atrocidades a las que estamos sujetos, sobre las continuas violaciones y la persecución como último recurso
Saludos cordiales,

[22 - Sin fecha]
Soy hija de un juez de la Corte Suprema. Mi padre ejerció como juez de la Corte Suprema (Yargıtay) durante más de 30 años en total en Turquía. Ha estado encarcelado durante más de 2 meses sin cargos ni pruebas en su contra. Nunca ha tenido ningún vínculo con ninguna comunidad religiosa, sin embargo se le acusa de tener un vínculo con un movimiento religioso. Siempre ha sido un laico leal. Ha criticado el régimen de Erdogan durante años, su incapacidad de solucionar la corrupción del gobierno y su objetivo de dañar a los secularistas. Ha resuelto casos basados en el fracaso del gobierno para controlar el tráfico de drogas en las escuelas. Como se puede imaginar, los jueces de la Corte Suprema tienen la mayor seguridad laboral otorgada por la Constitución. Para eliminar a un juez de la Corte Suprema se tiene que seguir un proceso. La forma en que fue expulsado del deber es contra la Constitución, pero también contra el derecho internacional. Como familia suya, tenemos pruebas suficientes que demuestran que ha sufrido malos tratos, como negársele agua potable y alimentos. Estoy muy decepcionado de que la comunidad internacional ignore esta ilegalidad. Por favor, muéstrame una manera de ayudar a mi padre. Soy una adolescente en la escuela secundaria. Mi padre era juez, era un juez honorable y respetado, tuvo mucho éxito en su trabajo, después de 6-7 años en su carrera, ascendió a juez superior de inspectores y, tras varios años de servicio, volvió a ascender como juez jefe de inspectores, viajaba mucho. Después del 15 de julio, mi vida cambió totalmente. Mi padre fue arrestado, por ser miembro de la "organización terrorista". Estoy tratando de entender lo que hizo mi padre. ¿Por qué esa gente incluso le dio alguna oportunidad, se defendió hace casi 4 meses? ¿Por qué se llevaron todo nuestro dinero? ¿Por qué esta gente es tan mala, por qué la gente no respeta a las demás personas correctamente? ¿Por qué nadie nos escucha?

[23 - Sin fecha]

Soy medico. Me casé con el fiscal X que llevaba 12 años ejerciendo y tenemos 2 hijos. Mi esposo, nuestros hijos y yo estábamos en casa la noche del 15 de julio, tal como lo expresó mi esposo cuando le preguntaron. Estábamos aterrados cuando vimos el intento de golpe de estado en la televisión.
En la tarde del 16 de julio, vi el nombre de mi esposo en la lista de jueces y fiscales.
En la mañana del 17 de julio, mi esposo recibió una llamada de la corte de Y. Después de esa llamada, fue al juzgado y fue arrestado en su oficina. Desde ese momento nuestras vidas se pusieron patas arriba.
Este intento de golpe fue producido por una organización terrorista ubicada en las Fuerzas Armadas de Turquía. No puedo entender cómo se asocia a mi esposo y a los otros (aproximadamente 3000) jueces y fiscales con este intento repugnante sin tener pruebas. La policía registró nuestra casa como si fuéramos criminales, incluso como si hubiésemos traicionado a nuestro país en ausencia de un fiscal. Después de 4 días en custodia, mi esposo fue expulsado a la corte. El tribunal decidió arrestarlo por ser miembro de una organización terrorista sin tener pruebas.
En la tarde del 20 de julio, mi esposo fue encarcelado en la prisión de Y. "La pena de muerte puede volver" dicen las noticias en los medios y la situación de mi esposo a pesar de que él no es culpable, me ponen en un estado psicológico que no puedo definir.
Ni a mí ni a nuestro abogado, durante los primeros 10 días, se nos permitió ver a mi esposo de ninguna manera.
Se rechazaron las objeciones de mi esposo desde dentro de la prisión y las de nuestro abogado desde afuera.
A partir del día 10 nos permitieron que nos viéramos en privado.
Mi esposo exigió los textos de las leyes de decretos del estado de emergencia de la administración de la prisión, pero esta demanda fue rechazada.
Todos los 2847 jueces y activos del fiscal fueron congelados.
Recibimos una notificación de evacuar nuestra casa en un plazo de 15 días.
Mi esposo y los otros jueces y fiscales fueron despedidos por el Consejo Superior de Jueces y Fiscales el 24/08/2016.
Mi esposo ha estado en prisión por 42 días sin haber cometido ningún crimen. Mi esposo fue estigmatizado por la sociedad, se nos privó de su profesión y nuestro derecho a vivir juntos. Esto es injusto y no tenemos oportunidad de defender nuestros derechos.
Mi esposo es un buen padre. Él se preocupa mucho por nuestros hijos. No le interesaba la política. Las cosas más importantes en su vida son la justicia y la familia.
Me siento desesperada en todos los sentidos.

[24 - Sin fecha]
Mi esposo era juez en Y. El 16 de julio de 2016, mientras hacía su trabajo, fue suspendido de su deber y al mismo tiempo se publicó la decisión de detención sobre él. Cuando vimos la decisión de la detención, todos nos sorprendimos porque sus 2846 asociados estaban en la misma condición. No puedo entender cómo pueden saber que mi esposo es culpable de golpe de Estado, cuando solo pasaron 12 horas después del golpe. Mi esposo estaba jugando a las cartas en la cafetería de nuestro vecindario.
Mi esposo permaneció detenido dos días, luego fue llevado a interrogatorio. El fiscal le hizo esa pregunta:
¿Dónde estabas cuando participaste en el intento del golpe de estado?
¿Conoces a FETÖ? ¿Estudió en alguna escuela FETÖ? ¿Estudian sus hijos? ¿Su esposa está asociada con FETÖ?
¿Tienes algún amigo que esté asociado con FETÖ? Si es así, di sus nombres.
Mi esposo tiene pruebas de donde estaba esa noche. Pero el fiscal no lo investigó. También dijo mi esposo que no tenía ninguna conexión con FETÖ. Pero al final fue arrestado después de solo 10 minutos de juicio.
Otro hecho impactante fue que los trajeron en un grupo de 6-7 personas y solo los escucharon 3-4 minutos por persona. ¿No va contra la ley? Nuestro abogado nos dice que después del juicio escuchó a uno de los fiscales hablando por teléfono. Los fiscales dijeron

al teléfono "no podemos arrestar a nadie con esas pruebas, pero la consigna viene de arriba".
No hay evidencia criminal sobre mi esposo, pero fue arrestado el 20 de julio de 2016. Fue enviado a la prisión de Y. En los primeros cuatro días no pudimos obtener ninguna información sobre él. No sabíamos si él todavía estaba vivo o estaba muerto. Estaba tan preocupado por él. No podía dormir por la noche. Después de estos cuatro días pudimos obtener información de él. Luego comenzaron las visitas sin contacto. Aunque pasaron 48 días, seguíamos sin poder contactarlo. Normalmente abren la visita de contacto una vez al mes. No pueden permitir nuestras cartas. Mi esposo y sus amigos escribieron una petición desde la prisión, pero sus peticiones no se transmitieron a personas autorizadas. La pluma y el papel no se entregan a nuestros esposos. Así que no pueden escribir nada. Mi esposo solo vio a su abogado una vez en los últimos 48 días y durante la reunión, un guardia los observaba. No le acusaron. En julio de 2016 fui al despacho de mi esposo del juzgado para recoger sus objetos personales. Se borró su nombre y se registró su despacho sin permiso. Casi no pude entrar en su despacho. Tomé los objetos de mi marido con el informe.
El 24 de agosto de 2016, el miércoles, HSYK descartó a mi esposo y a 2846 jueces y fiscales con una sola promulgación. Después de esto, el 2 de septiembre de 2016, HSYK descartó a más jueces y fiscales, en total 3390 jueces y fiscales. Se descartaron los nombres de jueces y fiscales y los números de registros filtrados en internet. Una gran cantidad de personas descartadas han sido despedidas de sus trabajos debido a que sus esposos fueron despedidos de sus trabajos. Incluso muchos de ellos tienen licencia de trabajo. Soy profesora y tengo miedo de que ellos también me despidan. Por lo tanto, le estoy enviando este correo electrónico desde un cibercafé y una dirección de correo electrónico diferente.

[25 - Sin fecha]
Soy la esposa des Fiscal Público X, que ahora está bajo arresto en una Institución Cerrada de Alta Seguridad de tipo T para la Ejecución de Sentencias.
Mi esposo, mientras ejercía como Fiscal Público de Y, fue arrestado tras ser acusado del delito de ser miembro de la organización terrorista FETÖ / PDY, así como del delito de intentar derrocar las Decisiones del gobierno y/o las sanciones de suspensión, expulsión o supresión de cargo hecha contra o impuesta a muchos funcionarios públicos que se mantiene fuera del alcance de revisión judicial. El equilibrio entre la acusación y la defensa no se puede mantener y está fuertemente deteriorado contra la defensa; las denuncias de uso de violencia, amenazas y malos tratos en la ejecución de la pena contra detenidos han aumentado considerablemente, y los gravámenes se colocan contra la propiedad de estas personas o sus propiedades se incautan de manera injusta, y se les priva de muchas garantías previstas en la Constitución, en particular la libertad de reclamar derechos de naturaleza judicial.
Por otra parte, una serie de enmiendas a las disposiciones relativas al Consejo Supremo de Jueces y Fiscales Públicos se introdujeron mediante una serie de enmiendas a la Constitución el 7 de mayo de 2010, y como parte de estas enmiendas, la composición del Tribunal Supremo. Se revisó el Consejo de Jueces y Fiscales en cuanto a la designación de sus miembros y el método de su formación. A través de esta revisión, se adoptó un nuevo procedimiento de nominación y elección para permitir que los jueces y fiscales nominen y elijan a los miembros del Consejo Supremo de Jueces y Fiscales Públicos. Estos nuevos arreglos legales, que son consistentes con los principios de un estado democrático de derecho, desafortunadamente en la práctica han llevado al uso de prácticas injustas e ilegales por parte de quienes ganan las elecciones contra aquellos que pierden las elecciones. Una mirada a la historia del Consejo Supremo de Jueces y Fiscales Públicos, por ejemplo, solo durante los últimos dos años sería suficiente para comprender estos problemas. Un examen de cómo los miembros de la Asociación de Unidad Judicial que ganaron las elecciones han sido promocionados a cargos más altos y cómo los miembros de otras asociaciones que perdieron las elecciones fueron expulsados de su despacho y cargo sería suficiente para probar este hecho. Soy de la opinión de que un examen

cuidadoso de las decisiones para el nombramiento y traslado de jueces y fiscales antes y después de investigaciones importantes será suficiente para comprender estos problemas. También me gustaría expresar que, inmediatamente después del intento del malvado (!) Golpe de estado el 15 de julio de 2016, el Consejo Supremo de Jueces y Fiscales celebró una reunión el día inmediatamente después del fallido golpe de estado sobre las quejas las personas que ocupan cargos políticos y suspendieron a más de tres mil jueces y fiscales, y se levantó la inmunidad judicial de estos jueces y fiscales para permitir que fueran investigados, y más de dos mil jueces y fiscales fueron despedidos de la profesión por el Consejo Supremo de Jueces y Fiscales Públicos sobre la base del intento fallido de golpe de Estado.

Mi esposo fue arrestado ilegalmente. Permíteme exponerlo de la siguiente manera;

1- No se mencionan actos que presuntamente constituyan el delito o los delitos por los que fue acusado ni en la decisión tomada para arrestarlo ni en las decisiones tomadas sobre la continuación de la detención.

2- La necesidad de arrestarlo nunca se explica de manera concreta y razonable, ni la decisión tomada para arrestarlo, ni las decisiones tomadas sobre la prolongación de la detención. Si lo liberan, no tendría ningún motivo para huir o conmutar una ofensa. Esto es porque:

a) Se han incautado todos sus bienes. Como parte de estas medidas impuestas por el gobierno, sus cuentas bancarias están bloqueadas y no se puede acceder, por lo que no tiene nada de dinero.

b) Cree firmemente que la investigación contra él se concluirá con una decisión positiva y que se lo reincorporará a su cargo. En consecuencia, no tiene ninguna razón para huir o escapar.

c) Mi esposo nunca trató de huir antes de su arresto. Después de que lo llamaran por teléfono, rápidamente se presentó y se presentó en el lugar donde fue invitado. Sin embargo, el examen y la inspección se llevaron a cabo antes de la decisión tomada para arrestarlo o las decisiones sobre la continuación de la detención para averiguar y determinar si huiría o no. Por otro lado, él siempre dice: "No huí, y no lo haré porque sé y creo que soy inocente y no cometí ninguna ofensa".

d) Ni las autoridades judiciales ni las administrativas hicieron una determinación o evaluación sobre un intento de huir o el riesgo de huir y, lo que es más importante, las razones para formar una sospecha razonable nunca se mencionan en estas decisiones.

3- Después de un simple examen de la declaración de mi esposo tomada en la Oficina del Fiscal Público, se puede entender fácilmente que las preguntas dirigidas a mi esposo no estaban directamente relacionadas con los actos que presuntamente constituyen los delitos que se le imputan sino con cuestiones relacionadas con la libertad de pensamiento y opinión.

Estas son algunas de las preguntas:

* ¿En qué escuelas estudiaste?
* ¿Dónde te alojabas mientras estudiabas en la universidad?
* ¿Trabajó o ejerció como representante de la clase o miembro de un comité de álbumes mientras estudiaba en la universidad?
* ¿A quién votó en las elecciones del Consejo Supremo de Jueces y Fiscales Públicos?
* ¿Alguna vez has hecho publicaciones en redes sociales contra el gobierno?
* ¿Has mantenido conversaciones con tus amigos contra el gobierno?

Para colmo, mi esposo fue despedido de la profesión por una alegación completamente infundada que carecía de pruebas. Los interrogatorios e investigaciones que se iniciaron mucho antes de que asumiera el cargo y en los que nunca estuvo involucrado como fiscal o juez se presentaron como motivos para su despido. A pesar del hecho de que todos deben ser responsables de sus propios actos y acciones de acuerdo con el principio de personalidad y responsabilidad personal penal, se le hizo responsable de los actos y acciones que presuntamente cometen otros.

[26 – Sin fecha]

X (el juez) dijo que durante el interrogatorio, el fiscal no tiene pruebas, pero la lista está delante de ella. Ella cree que la lista y las preguntas vinieron del gobierno central.
Durante el interrogatorio se le preguntó:
Durante el intento de golpe de estado, ¿con quién estabas y de qué hablabas?
¿En qué escuela secundaria te graduaste?
¿A qué centro de preparación de exámenes (turco: Dershane) asististe?
¿Participaste en el recuento de las elecciones del Consejo Superior de Jueces y Magistrados en 2014? ¿Grabaste el recuento?
Vio que había una lista de 2 páginas delante de ellos. Ella fue la única persona liberada ese día. El fiscal le dijo que ahora está en peligro real debido a la decisión que tomó. Ella dijo que todos estaban hablando de una nueva lista de 1500 nombres que estaba preparada, y que cualquiera podría estar en la lista en cualquier momento.
Ella fue testigo de que algunos jueces que arrestaron a los otros jueces estaban llorando después del procedimiento.

[27 – Sin fecha]
Queridos colegas,
Nosotros, 3500 jueces y fiscales, fuimos despedidos de nuestras posiciones sin ninguna evidencia y obteniendo nuestra defensa, ¡además nos acusaron de participar en el golpe!
Eso no es todo, lo que se vivió en nuestro país fue peor que la peor pesadilla desde el intento de golpe de estado del 15 de julio;
Sin mostrar ninguna evidencia, fuimos arrestados y esposados en presencia/ojos de nuestros colegas, personal, familiares, niños, personas golpeadas, insultadas, torturadas y encarceladas, aisladas.
Esposo y esposa fueron encarcelados a la vez y los niños se quedaron solos. Algunos de nuestros niños están enviando al orfanato debido a esta razón. Colegas embarazadas perdieron a sus hijos por los malos tratos recibidos. Algunos dieron a luz de manera prematura. A las que tuvieron más suerte se les dio el derecho de amamantar a sus hijos en prisión.
Este texto no es un escenario de película de terror. ¡Es la cruda verdad! Este es un resumen de lo que se experimentó en los últimos dos meses. Podemos identificar cada evento persona por persona.
Esto es lo que actualmente se puede llamar genocidio en Turquía. Debido a que además del tratamiento que recibimos, nuestros familiares, cónyuges e hijos también son el blanco. Nuestros cónyuges, incluso nuestros parientes, también fueron despedidos de sus cargos y a algunos de nuestros hijos les negaron la admisión en las escuelas estatales.
Todos nuestros activos adquiridos de nuestros ahorros salariales y ahorros en bancos fueron confiscados. Nuestras tarjetas de crédito fueron bloqueadas y nuestras familias condenadas al hambre.
Para reiterar todos estos eventos se llevaron a cabo sin ninguna evidencia. No se entrega ninguna notificación de ninguna acción realizada contra nosotros, sentencias respecto a la prolongación de la detención. La mayoría de nosotros ni siquiera sabemos los números de los expedientes, han arrestado a nuestros abogados y encontramos difícil encontrar abogados que nos representen, y los jueces que tiene pendiente dictaminar sobre un juicio son retirados de sus cargos. 188 Altos jueces, 4 miembros del Consejo Superior de Jueces y Fiscales y 2 miembros del Tribunal Constitucional fueron arrestados.
En resumen, en el marco del entorno de terror y terrorismo creado, nuestros derechos básicos de presunción de inocencia, crimen personal, castigo e incluso legalidad están siendo brutalmente violados.
¡Nuestra única solicitud es tener un juicio justo a pesar de la destrucción de nuestras vidas. ¡Porque sabemos que no estamos involucramos en las acciones del golpe! Las autoridades en Turquía lo saben. La razón de este salvajismo es que no somos miembros registrados de Judgement Unity Platform (Plataforma de Unidad de Juicio) que cuenta con el apoyo del Gobierno y, como resultado,

nos han etiquetado y puesto en la lista de oponentes. Tenga la seguridad de que esto también puede ser probado.
Por favor, póngase en contacto con nosotros. Busque los medios de contactarnos. Comprenderá cuán horrible es la situación si encuentra una oportunidad para establecer cualquier tipo de contacto con algunos de nosotros.
Por favor siga las etapas de investigación y procesos de prueba. Por favor, consulte a las autoridades y nuestros abogados, estudie nuestras solicitudes presentadas y presente una petición al Tribunal Europeo de Derechos Humanos.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Se habrá dado cuenta de que no habrá juicio. Mientras 3500 jueces y fiscales son arrestados, ¡no hay una sola prueba! Somos personas jurídicas, no golpistas.
Condenamos y rechazamos cada golpe. Pero no podemos encontrar la oportunidad de probar nuestra inocencia como resultado de la aplicación del entorno de genocidio y horror en nuestro país. Ustedes son los que podrán permitir que nuestra voz se escuche desde este pozo profundo.
PD: Desde la fecha del 21.09.2016, he estado en régimen de aislamiento (aislamiento celular) sin ninguna razón.
X (juez preso)

[28 – Sin fecha]
Mi esposo X, que ha sido fiscal durante 16 años, fue detenido después de un atroz golpe fallido, que ocurrió el 15 de julio, mientras era fiscal.
Supe del horrible intento de golpe de estado por la llamada de mi esposo después de que él viera las noticias en la televisión la noche del 15 de julio. En ese momento, mi esposo estaba trabajando en los casos que trajo a casa de Y desde el juzgado mientras yo estaba con mi familia en YY. Estábamos aterrorizados por las noticias en la televisión como ciudadanos de un país cuya historia está llena de golpes. En la tarde del 16 de julio, vi el nombre de mi esposo en el sitio web de 'Sabah Newspaper con un titular “Jueces y fiscales involucrados en un golpe”. Tan pronto como lo vi, me dirigí a YY con mi familia. En la mañana del 17 de julio, fuimos a la corte después de que mi esposo recibiera la invitación de la Fiscalía General de Valores de 0. Y desde ese momento, estaba en medio de incidentes, que eran la primera vez en mi vida y realmente deseo que nadie lo experimente.
Mi esposo fue interrogado con preguntas como de abajo.

- ¿Se quedó él o su esposa, sus hermanos en una casa o dormitorio que pertenece a una organización terrorista armada durante su educación?
- ¿Qué suscripciones a revistas tiene ahora o tuvo en el pasado?
- ¿Tiene dinero en el banco y con qué bancos ha realizado transacciones desde el pasado hasta el presente?
- ¿La organización terrorista se puso en contacto con él?
- ¿Estaba en el lugar de votación durante la elección del Consejo Supremo de Jueces y Fiscales (HSYK), fue un observador y usó una cámara en ese momento?

- ¿Cuándo estuvo al tanto del intento de golpe?

Y aunque todas sus respuestas fueron negativas a estas preguntas, se dio una orden de detención y registro por el motivo de que era miembro de una organización terrorista armada.
La dirección de nuestra casa en esa decisión fue la casa en la que habíamos vivido allí hace 3 meses y 15 meses. Nuestra casa fue registrada sin un fiscal después de que se diera nuevamente la orden de registro de la casa para la dirección correcta. Durante la búsqueda, una computadora, que nos había entregado el estado, y una memoria flash USB que contenía las decisiones, un teléfono que no funcionaba entre los juguetes de nuestra hija que había usado antes y 3 CD que incluyen nuestras fotos de viaje fueron confiscadas sin entregarnos las copias.
Al final del período de detención de 4 días, en el tribunal, se emitió una orden de arresto por ser miembro de una organización terrorista mencionando sólo los nombres de los crímenes de forma abstracta sin señalar los hechos que evidencian ser miembro de esa organización terrorista, cuándo y cómo se convierte en miembro, qué acciones toma para esa organización armada y, de la misma manera, sin señalar las evidencias de su intento de abolir el orden constitucional y cómo se cometen estos delitos.
Me siento muy mal cuando leo las acusaciones ...
Mi esposo fue enviado a la cárcel el 20 de julio.
Me sorprendió la opinión pública de "Queremos la pena capital" y el comentario "Lo que pides se va a hacer" del presidente y los políticos. Debido a que estamos siendo recordados junto a las personas que intentaron dar un golpe de estado y esto nos ha pasado siendo inocentes, cuando regrese la pena capital ...
Estimados miembros, ni nosotros ni nuestro abogado pudimos contactar a mi esposo durante los primeros 10 días.

- Las objeciones, que mi esposo desde dentro y nuestro abogado desde afuera hicieron, fueron rechazadas.
- Solo podemos hacer visitas sin contacto después del décimo día.
- Solo pudimos obtener "proxy" el 09/08/2016
- La visita de contacto está prohibida.
- Podríamos usar nuestro derecho a hablar por teléfono cada 15 días por primera vez el 18.08.2016
- Todavía está prohibido el envío de cartas.
- El intercambio de documentos está prohibido durante las reuniones de abogados.
- Las reuniones de los abogados se hacen con un guardia presente y se graban con una cámara.
- Me enteré por mi esposo que las demandas de textos de leyes de decretos, publicados durante el estado de emergencia, que mi esposo y probablemente todos los jueces y fiscales detenidos querían de la administración de la prisión, no se satisficieron.
- El primer día de la visita, me enteré de que las revistas de ciencia y rompecabezas, que entregué a la prisión para mi esposo, no se le fueron entregadas.
- Supe por mi esposo que las exigencias de los reglamentos y los sobres, que mi esposo, y probablemente todos los jueces y fiscales allí enviaron a la administración de la prisión para poder escribir la petición de objeción, no se cumplieron.
- Tengo una petición que mi esposo escribió para ser enviada al Tribunal Europeo de Derechos Humanos, pero tengo dudas sobre si será entregada o no.
- Estoy tratando de explicar mi situación a todos y en todas partes para hacerme escuchar en esta posición donde ni siquiera puedo respirar.

[29 – Sin fecha]
Queridos colegas,
Como saben, el Alto Consejo Judicial desestimó el número de 2847 jueces y fiscales el 24 de agosto de 2016 con la sentencia número 2016/426.

El consejo no otorgó un derecho de defensa a ninguno de los jueces y fiscales despedidos. A saber, el consejo decidió el despido sin contar con las defensas de los jueces en la materia.
El consejo declara en su decisión que, dado que se concluye que existe una coherencia/unión y una relación/vínculo entre dichos jueces y fiscales y la organización FETÖ/PDY, el despido de dichos jueces y fiscales se decide por unanimidad de conformidad con el decreto de emergencia número 667, artículo 3.
Cabe destacar que el consejo no utilizó las palabras "miembros de la organización". Lo que quiero decir con esto: el número de 2847 jueces y fiscales que están acusados de ser miembros de organizaciones terroristas en la investigación criminal en curso. Sin embargo, el consejo evitó mencionar la palabra "miembro". Prefirió usar las palabras "enlace, unión y/o relación".
A pesar de esta preferencia en la decisión, el Vicepresidente del Consejo, Sr. Mehmet Yilmaz, hizo comentarios públicos utilizando constantemente la palabra "miembro".
Dio un paso más en su cuenta de Twitter, citando que "fue decisión del plenario del consejo que la cifra de 2847 jueces y fiscales encontrados miembros de la organización terrorista FETÖ fueran despedidos. Como jefe de la administración judicial, el Sr. Mehmet Yilmaz ya había decidido que los 2847 jueces eran miembros de una organización terrorista. Pretende al menos 3 cosas:
1. Violación clara del derecho a no ser etiquetado como criminal, incluido el sesgo
2. Presión sobre los tribunales y los fiscales con respecto a la investigación en curso
3. Violación de la presunción de inocencia.
Vayamos a los motivos del despido masivo. La decisión se compone de 61 páginas con comentarios generales y motivos. No se puede encontrar nada que refiera hechos específicos atribuibles a cada juez en la lista. Enumeran motivos generales para cada uno de nosotros. Así que nadie sabe qué causa corresponde a cada juez. Es decir, nadie sabe la acusación presentada contra sí mismo.
Estos son los motivos:
1. Las actividades legales en la Academia de Justicia.
2. Asistencia a la educación en la profesión.
3. Asistencia al curso de inglés.
4. Ser enviado al extranjero con fines educativos,
5. Nombramientos para funciones administrativas tales como dirección general, juez informador en el ministerio, jefe de departamentos en el ministerio, administración de la junta de inspectores,
6. Comentarios en cuentas de redes sociales,
7. Quejas enviadas al Consejo con respecto a esos jueces,
8. Casos de investigación penal y disciplinaria en relación con dichos jueces.
9. Consultas en áreas locales de los jueces,
10. Decisiones de jueces sobre casos de organización FETÖ,
11. Los informes del departamento de policía,
12. Las decisiones de los jueces sobre la expulsión de oficiales de policía que fueron considerados miembros de FETÖ,
13. La información sobre su vida social.
14. Programas de comunicación utilizados por los miembros de la organización.
15. El razonamiento en las recientes órdenes de detención y la orden de arresto con respecto a los jueces,
16. Acta de interrogatorio de la acusación,
17. Las palabras de los confesores.
Por ejemplo, la decisión no dice nada sobre mí específicamente. Vi mi nombre en la lista. No sé cuál de las alegaciones anteriores debo escoger.

[30 – Sin fecha]
Trabajaba como juez antes de ser suspendido de mi deber por la segunda cámara del Consejo Superior de Jueces y Fiscales ("HCJP"), al igual que otros 2744 jueces y fiscales,

en la fecha del 16.07.2016 después del intento de golpe de estado con fecha 15.07.2016, que no he apoyado ni ayudado y sin duda estoy en contra. Esta lista preparada por la asamblea, reunida a primera hora de la mañana, muestra que esta decisión con respecto a la suspensión de 2745 jueces es la ejecución de una lista de perfiles ya existente. La eliminación de los jueces que son independientes e imparciales es el motivo de esta decisión. Todavía no sé la razón por la que me suspendieron de mi deber, ya que la decisión de suspensión antes mencionada aún no me había sido entregada.
En fecha 16.07.2016, la Oficina del Fiscal Público de Y envió la orden de detención, registro e incautación que me concierne de manera ilegal y que viola claramente la norma con respecto a la garantía judicial otorgada a jueces y fiscales. De acuerdo con las leyes vigentes de la República de Turquía, los jueces y los fiscales no serán puestos bajo custodia y serán arrestados, salvo en el caso de que se los sorprenda en delito flagrante de un delito agravado. Sin embargo, la Oficina del Fiscal Público de Y. que elude la ley, declaró que el intento de golpe seguía constituyendo la base de la demanda de flagrante delito en su decisión como si hubiera participado en el intento de golpe. Sin embargo, este motivo no tuvo lugar ni en la declaración del fiscal ni en la investigación del Tribunal Penal de Paz después de los procedimientos de la orden de registro, incautación y custodia. El presunto delito se indicó como miembro de FETÖ/PDY (Organización de Terrorismo Fethullah), organización terrorista armada en la Oficina del Fiscal Público y el Tribunal Penal de Paz, sin referencia a la demanda de flagrante delito. Como se puede ver, el presunto delito fue declarado ilegalmente como parte de la asistencia y el apoyo al golpe de Estado en los procedimientos de la Fiscalía para el arresto, ya que es imposible respaldar la demanda de flagrante delito por el delito de ser miembro de una organización terrorista. Nuestros nombres fueron filtrados a la prensa como jueces conspiradores, incluso si no hubo tal acusación después de la decisión de despido de la HCJP. Revelar nuestros nombres constituye una clara violación de la regla de presunción de inocencia otorgada por el Convenio Europeo de Derechos Humanos ("CEDH").
Las prácticas ilegales continuaron después de los procedimientos de registro, incautación y orden de custodia. La ley obligatoria de los jueces y fiscales No. 2802 que establece que la búsqueda deberá ir acompañada por un defensor y un fiscal también se violó. Además de eso, se llevaron mis dispositivos electrónicos en lugar de copiar los datos mediante la toma de imágenes de ellos.
La búsqueda y custodia se realizó el 19.07.2016, tres días después de la fecha de la decisión. Hasta esa fecha, esperé en mi casa sin ningún intento de escapar. A pesar de que era juez y no había sospechas de fuga, ni ningún intento de resistirme a un oficial de policía, me esposaron por la espalda y me llevaron al coche de la policía de mi casa y al cuartel general de la Policía de Y, donde que me esposaron por la espalda. Esperé durante más de una hora de pie frente a la pared y esposado a mis espaldas en el cuartel de la policía para que se completaran los procedimientos. Más tarde, nos llevaron a mí y a otros 12 jueces y fiscales a la sala de detención, que tiene capacidad para solo cuatro personas y tiene un máximo de 10 metros cuadrados. No se proporcionaron almohadas ni mantas y no se nos permitió usar el baño durante la noche. Durante todos estos eventos, no se me permitió hablar con mi abogado y a mi familia no se le proporcionó información sobre mi situación.
Al día siguiente, me llevaron al pasillo del cuartel general de la policía para llevar a cabo los procedimientos que se remitirían al tribunal. Durante las 15 horas durante mi estancia en la sala de detención, solo recibí un pequeño trozo de pan y dos pequeñas rebanadas de queso. Nos hicieron esperar durante más de una hora y media, de pie, de cara a la pared y esposados por la espalda con otros jueces y fiscales en el cuartel general de la policía para llevarnos a la corte.
Los eventos que tuvieron lugar en el juzgado también fue una vergüenza total. A pesar de que me llevaron a la corte a las 2:30 p.m. del 20.07.2016, el fiscal tomó mi testimonio a las 8:30 p.m. Me obligaron a esperar en el pasillo de la casa de la corte con otros 149 jueces y fiscales esposados y rodeados por policías que portaban armas de cañón largo. No nos proporcionaron comida ni bebida mientras esperábamos en el juzgado.

Fui arrestado según una decisión modelo que tomó el Tribunal de Paz de Jurisdicción Criminal en fecha 21.07.2016 sin reflejar ninguna evidencia, documento o información, sin hacer ninguna pregunta relacionada con la acusación. El tribunal no pudo demostrar cómo afirma que estoy asociado con dicha organización terrorista y qué conducta mía hacía pensar que yo pertenecía a dicha organización terrorista.
Todavía estoy bajo arresto a partir de la fecha en que escribo esta petición. Como si la decisión de arresto no fuera suficiente, mi esposa y mi hijo también fueron castigados incautando todos mis bienes (mi automóvil, mis cuentas bancarias que recibí y salvé mi salario y tarjetas de crédito, etc.). La suspensión de mi deber, la incautación de todos mis bienes, la revocación de mi pasaporte y el arresto a pesar de que no hay sospecha de fuga a través de la violación de la Ley demuestran que me enfrento a un proceso ilegal.
Más tarde, la Asamblea General de HCJP me despidió de mi profesión sin tener la oportunidad de ejercer mi derecho de defensa, un derecho constitucional fundamental. La decisión de despido también se tomó asumiendo que yo estaba asociado con FETÖ. Sin embargo, esta decisión similar a la decisión de arresto tampoco presentó evidencia sobre la acusación. La decisión razonada de 60 páginas no especificó ni mi nombre y no pudo dar una explicación individual sobre cómo se suponía que estaba asociado con FETÖ. 2841 jueces y fiscales fueron despedidos por esta única decisión sin una explicación o justificación individual. Esto demuestra que esta decisión tuvo como objetivo purgar a miles de jueces y fiscales de una manera que está en contra del estado de derecho. Es obvio que el proceso y la decisión de despido constituyen una amenaza para socavar la jurisdicción, que será independiente e imparcial.
Soy de la opinión de que las opiniones que estaban en contra de las administraciones reclamantes que escribí para los archivos administrativos me hicieron estar en la lista de despidos. Sin embargo, siempre he sido justo, independiente e imparcial en la búsqueda del estado de derecho.

[31 – Sin fecha]
Soy esposa de un fiscal. Después del aborrecedor intento de golpe de estado del 15 de julio, mi esposo fue suspendido primero, luego fue despedido de la profesión y, posteriormente, su salario y sus bienes fueron confiscados.
Mi esposo luchó contra el terrorismo durante años en forma de auto sacrificio en un período en el que los eventos terroristas fueron tan generalizados y violentos. Nunca he olvidado que un miembro de la Corte Suprema había llamado a mi esposo una vez sobre los crecientes ataques terroristas y le había dicho: "Mi querido hermano, mientras vemos las noticias sobre los enfrentamientos terroristas, estábamos tan preocupados por ti que te estamos rogando que no salgas sin arma por tu seguridad "y mi esposo respondió:" Mi querido colega, mis manos sostienen un lápiz y escriben, pero no pueden disparar un arma ". Nunca ha usado el arma que le dio el gobierno, ni una sola vez. Mientras mi esposo había estado luchando contra el terrorismo en condiciones tan peligrosas, desafortunadamente en estos días, está acusado de ser miembro de una organización terrorista.
Creo que estas acusaciones son increíbles. Casi 3500 jueces y fiscales, incluido mi esposo, fueron despedidos de la profesión por los mismos alegatos. Constituye más de una cuarta parte de todo el poder judicial. Una persona sensata no puede admitir que más de una cuarta parte de ese poder en un país tiene una conexión con la organización terrorista.
Inmediatamente después de que fue suspendido, nos enteramos de que se emitió una orden de detención sobre sí mismo, y luego decidió no presentarse debido a prácticas insensibles, ilegales y arbitrarias. No hemos vuelto a saber de él desde entonces.
Mi hijito me pregunta por qué no podemos unirnos como familia y dónde está su padre. ¿Qué puedo decirle a mi hijo? ¿Cómo puedo sobrevivir como una mujer sola? Las personas que nos rodean han comenzado a vernos como si fuéramos terroristas. Además, tan pocos o nadie que nos han ayudado se han ido. Tras haber ganado su salario con trabajo duro y tanto esfuerzo, ni siquiera podemos sacarlo del banco. Somos su familia que necesita su salario. ¡Qué circunstancias tan injustas!

Desbloqueando la puerta por medio de un cerrajero y entrando dentro sin un chanclo, los oficiales de policía me habían asaltado en mi casa para hacer una búsqueda en mi casa, mientras yo estaba ausente. Cuando llegué a casa, me pareció vergonzoso. De acuerdo con las declaraciones de mis vecinos, los oficiales de policía, llevando a cabo el registro en mi casa, tuvieron sed, y mi vecino, que participaba en el registro, intentó darles a un par agua del refrigerador pero se negaron a beber y agregaron en respuesta: "Nada se puede comer o beber en la casa de estos terroristas, ¡cuidado! ¡Tú también haces eso!" Ante esto, mi vecina tomó el agua de su casa. Todos mis vecinos, que participaron en el registro dela casa, son testigos de este evento.
Quiero preguntarles a estos oficiales de la policía qué pruebas han obtenido que nos señalen como terroristas. Estos tratamientos son tan denigrantes que no podemos dormir por las noches. Todos somos miembros de la familia que teme que nuestra casa sea asaltada nuevamente.
El 18 de julio fui a la corte para llevarme las pertenencias de mi esposo, pero me trataron como una terrorista. Primero que nada, no me permitieron entrar, luego les dije que quería llevarme las pertenencias personales de mi esposo. Una hora después entré en el juzgado. Tomando mi brazo, un oficial de policía me detuvo y dijo que íbamos a la oficina de mi esposo bajo su supervisión. Evitando que él me agarrara del brazo, subimos al piso de arriba y tuvimos una reunión con un jefe de ese departamento. Me dijeron que podía llevar las pertenencias personales de mi esposo si el proceso era grabado con una cámara de video esperaba unos minutos. Mientras tanto pasamos a la oficina, el oficial de policía que me acompañaba dijo que el fiscal jefe adjunto quería tener una reunión conmigo por teléfono. Fuimos a su oficina. También me trató como si yo fuera una terrorista. Declaró que no podía llevarme las pertenencias personales de mi esposo hasta que se completara la investigación. Dije bien, pero me impidieron salir de la casa de la corte. Después de que me hicieron esperar durante mucho tiempo en el juzgado, se me permitió partir de allí. Vergonzosamente, me siguieron en un automóvil hasta que subí a mi destino.
Estuve expuesta a la presión del fiscal jefe adjunto y sus oficiales de policía subordinados, quienes deberían estar sumamente afiliados a la ley y los derechos humanos. Hasta ayer era esposa de un fiscal premiado y exitoso en su profesión, pero hoy en día, estoy en tan malas circunstancias que no podía mirar a la cara de la gente. ¿Quién explicará el trauma al que yo y mi familia nos sometimos?
Un mes después, fui a la corte para buscar nuevamente las pertenencias personales de mi esposo. Me dijeron que los habían puesto en una caja y que si los quería me los podía llevar. Los llevé a un taxi con el acompañamiento de los oficiales de seguridad. Nada más partir de allí, el taxi se detuvo con un silbido. Los oficiales de seguridad me dijeron que el fiscal había ordenó reunirse conmigo. Volvimos a bajar las pertenencias del taxi y luego subí las escaleras junto al fiscal. Fui interrogada como una terrorista por él. Por fin, pude tomar nuestras pertenencias e irme de allí. Los oficiales de policía todavía vienen a menudo a mi casa y preguntan por mi esposo. Les dicen a mis vecinos que mi esposo es un terrorista y que tengan cuidado con él. En otras palabras, están tratando de hacer que mis vecinos pierdan su compasión por nosotros y también nos dejen solos.
Por favor, dime ¿qué borrará estas experiencias de mi memoria? ¿Cómo se curarán estas lesiones en nuestro corazón?
No permitiéndole defenderse, mi esposo fue suspendido primero, luego fue despedido. Posiblemente no puedo aprobar su despido como esposa. Desearía amablemente acabar con estas injusticias y que se eliminasen los dolores de mi esposo, mi familia y todas las esposas desesperadas que se encuentran en una circunstancia como la mía.

[32 – Sin fecha]
Aunque ejerció durante 3 años en la Provincia de Y, X había completado su tarea en la región este, fue nombrado a la Provincia de YY como fiscal en 2011. Ejerció aquí como un fiscal excepcionalmente competente en los asuntos de casos de terrorismo. A pesar de que había cumplido los 3 años, el período de servicio obligatorio, permaneció 2 años más en línea con su voluntad allí. En 2015, en el momento en que finalizó el proceso de paz y los

ataques terroristas aumentaron dramáticamente, apoyó a sus colegas reclutados, nombrados allí recientemente. Después de pasar 8 años de su vida laboral en la región este y sureste en malas condiciones y de manera abnegada, fue nombrado para la Provincia de YY. Pensando que comenzaría una nueva vida en orden, fue detenido y luego arrestado por los cargos de tener un vínculo con una organización terrorista armada e intentar un golpe de estado sin ninguna evidencia absoluta ni hechos específicos por parte de sus colegas, sin reconocerlo, por interrogándolo sobre por quién había votado en las elecciones de HSYK, celebradas en 2014.

[33 – Sin fecha]
Soy esposa del juez X, que trabaja para el Tribunal de Casación. Tiene más de 20 años de experiencia laboral exitosa como juez. Trabajó en el juzgado hasta las 5;30 pm del 15 de julio. Cuando llegó a casa, comenzó a trabajar en su nuevo libro sobre derecho penal. Era un día normal para nosotros. Todo iba bien hasta bien entrada la noche. Aunque nos enteramos del intento fallido de golpe por la televisión como todos, mi esposo está acusado de ser parte del golpe militar ahora. Es una acusación tan ridícula que he presenciado en mi vida. Como resultado, mi esposo está encarcelado en la prisión Y, y ahora mi vida está arruinada por completo.
En primer lugar, pasó 5 días para el interrogatorio. Durante los cinco días, no hubo ninguna explicación por parte de la policía sobre dónde estaba, cuál era la acusación.
Todos nuestros bienes están confiscados. Recibí un mensaje de mi hijo de que su pasaporte fue revocado, sin ninguna razón aparte de su padre.
Me sorprendió cuando vi a mi marido. Había perdido peso, me miró muy cansado y estaba pálido. Tuve la oportunidad de hablar con él solo un par de minutos a través de las rejas. Él me dijo. Durante el interrogatorio, las condiciones fueron simplemente terrible. Esperó ser interrogado durante 5 días en una habitación terrible, estaba con aproximadamente 30 personas y dormía en el suelo. Se servía dos veces una comida al día, que era solo un pedazo de pan con mermelada, para nada fresco. A causa de la comida, todos tenían diarrea. Fueron tratados muy mal para obligarlos a confesar. La intención era retenerlo hasta 30 días, que son los límites máximos de detención bajo la regla de emergencia. Sin embargo, se les informó que una delegación de derechos humanos iba a visitar el centro. Es por eso que habían evacuado la instalación en términos de mantenimiento como pintura, etc.
Lo interrogaron apresuradamente, lo arrestaron y luego lo enviaron a la prisión Y. Aunque es una especie de habitación pequeña para una persona, él estaba con 6 personas juntas. Por lo tanto, tuvieron que dormir uno tras otro durante 2 horas todos los días. No había suficientes camas para cada uno de ellos. Solo había 2,5 horas de agua caliente durante una semana, lo cual era imposible tener un baño para todos. Aunque la administración de la prisión no cumplía con las necesidades básicas, como zapatillas, toallas, ropa interior, no se me permitió traerle algunas cosas. La prisión tiene una tienda, que el prisionero puede comprar. Pero es muy caro, y no es fácil conseguir todo lo que quiere. Él debe ordenar primero, y tiene que esperar mucho tiempo para conseguirlo. A veces tardaba un mes en obtener un pedido simple.
Cuando lo visité por última vez, desafortunadamente me enteré de que estuvo encarcelado solo en una celda pequeña y oscura durante diez días, y creo que todavía está allí. Es una decisión completamente arbitraria tomada por la administración de la prisión sin informar a él ni a su abogado. Ha presentado tantas peticiones para preguntar cuál fue la razón por la que lo encarcelaron. Nunca han respondido a su petición hasta ahora. Resistió, y tantas veces quiso ver al director de prisión. Finalmente, le dijeron que lo habían encarcelado debido a una llamada telefónica del ministerio de justicia. El periódico y los libros están prohibidos en su celda. La celda está bastante sucia. Ha estado expuesto a la tortura psicológica y mental durante días. Sus manos temblaban constantemente cuando lo vi. Me miró agotado física y psicológicamente. Estaba devastada de verlo así.
Me puso muy triste. No le olvido en ningún momento. Es imposible dormir cuando pienso que él está en estas terribles condiciones.

Visité al director general de prisiones en el ministerio de justicia. Le pregunté por qué han tratado a mi marido de esa manera y por qué lo han dejado solo en la celda durante días. Me dijo: "Mi esposo no apoyó a un candidato pro gobierno llamado plataforma sindical judicial (YBP) en la elección judicial".
Dije que mi esposo es inocente, que no hizo nada.
Mi esposo todavía está en la celda. Es claramente ilegal. No hay ningún lugar para reclamar. Todas las puertas están cerradas para mí una a una. La única manera de levantar mi voz es escribir.

[34 – Sin fecha]
Soy uno de los miles de jueces que han sido despedidos y detenidos tras el golpe de Estado del 15 de julio de 2016 contra el gobierno electo de Turquía. Supe del intento de golpe militar el 15 de julio mientras jugaba con mis hijos en casa. Condeno enérgicamente cualquier intento de anular el orden democrático mediante golpes militares. Los funcionarios del gobierno turco deben investigar los delitos cometidos durante el intento de golpe de Estado, incluido el asesinato y los daños corporales, y pedir cuentas a los responsables. Las autoridades deben llevar a cabo esta investigación respetando plenamente los derechos humanos, así como los principios generales del derecho, como, entre otros, la presunción de inocencia, la individualidad de la responsabilidad penal y el castigo, el castigo sin ley, la no retroactividad del derecho penal y la seguridad jurídica, derecho a la defensa e igualdad de armas. He servido a mi país durante 10 años como juez y nunca participé en ninguna actividad ilegal. Realicé todos los concursos al más alto nivel de logros y fui nombrado por el Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK) como juez de primera clase. Excepto en esta investigación actual, no he sido acusado ni sido objeto de una investigación. El 16 de julio, un día después del intento de golpe, el Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK) publicó una lista de 2,745 jueces y fiscales que debían ser suspendidos por ser sospechosos de ser “miembros de la Organización Terrorista Fethullah/Estructura de estado paralelo (FETÖ/PYD)". Me pregunto cómo podría ser posible que tantos jueces y fiscales pudieran ser suspendidos solo un día después del intento de golpe. Debe haber una lista preestablecida ya que algunos de los jueces/fiscales que fallecieron antes o se retiraron estaban sorprendentemente en la lista. Esta lista puede ser preestablecida después de la elección del Consejo Superior de Jueces y Fiscales en 2014. En virtud de un decreto gubernamental del 23 de julio, los jueces y fiscales "evaluados como miembros de organizaciones terroristas o una estructura, entidad o grupo que lleva a cabo actividades que el Consejo de Seguridad Nacional ha dictaminado están en contra de la seguridad nacional o se consideran vinculados o en contacto con ellos” serán dados de baja permanentemente de sus puestos y se les prohibirá permanentemente ejercer como juez o fiscal. Una decisión judicial del 31 de julio congela los activos de 3,048 jueces y fiscales bajo investigación. El 24 de agosto de 2016, el Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK) se retiró de mi puesto de forma permanente. Mi nombre, junto con otros miles, ha sido publicado por las autoridades en el boletín oficial y en casi todos los medios de comunicación en listas de jueces y fiscales despedidos porque son sospechosos de terrorismo. En las sociedades democráticas, las garantías especiales se aplican a los miembros del poder judicial para defender su independencia e imparcialidad. Si existen razones serias para pensar que actuaron de manera incompatible con su función, su despido debe estar sujeto al escrutinio más estricto y a los requisitos de evidencia más altos. Las decisiones relevantes del Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK) no cumplieron con tales estándares. Al tiempo que exponen la amenaza planteada por FETÖ, incluyendo ejemplos anecdóticos que involucran a jueces y fiscales, estas decisiones incluyeron en su parte operativa solo un razonamiento universal, estereotipado y no individualizado al que se agregaron simplemente dos listas de 2845 y 543 nombres. Los casos referidos en la decisión no estaban relacionados conmigo. De acuerdo con la Ley de Jueces Fiscal No. 2802, antes de que se impusiera un castigo disciplinario, un inspector debía llevar a cabo una investigación. Como mínimo, las personas deben poder tener acceso a la evidencia en su contra y presentar su caso antes de que se tome una decisión.

Los principios de "objetividad" e "imparcialidad" fueron violados ya que no pude defenderme ante las decisiones relevantes del Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK). Aunque solicité pruebas de culpabilidad individual, ni siquiera se respondió al Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK). En resumen, el Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK), despidió a los jueces y fiscales sobre la base de una "evaluación" (en lugar de un juicio razonado) de su membresía o contactos, sin tener que observar ninguna de las garantías constitucionales o legislativas diseñadas para proteger a los miembros del poder judicial. Cuando me enteré de que la oficina de los fiscales de Ankara había dictado una sentencia de detener a 2.740 jueces de arena, incluyéndome a mí, fui a la policía. Me mantuvieron bajo custodia durante 5 días en muy malas condiciones y me sometieron a malos tratos (no a torturas). 5 días después, fui arrestado por ser miembro de FETÖ/PDY, sin tener que cumplir ninguna de las salvaguardas constitucionales o legislativas (Ley del Fiscal de Jueces No. 2802) diseñadas para proteger a los miembros del poder judicial. Durante la audiencia, el juez dijo que me acusaron de pertenecer a FETÖ/PDY, pero ni el juez ni el fiscal presentaron ninguna prueba. Las decisiones de arresto y detención se tomaron simplemente porque mi nombre apareció en la lista de Consejo Superior de Jueces y Fiscales (HSYK). El juez y el fiscal no han presentado pruebas en el tribunal para justificar ninguna presunta conducta criminal por mi parte y la decisión de arrestar no contenía pruebas de culpabilidad individual. Bajo la ley de derechos humanos, al determinar si se debe mantener a alguien en prisión preventiva, los tribunales deben, como mínimo, tener suficiente evidencia para establecer una sospecha razonable de que la persona cometió un delito. Para justificar un período prolongado de detención, los tribunales necesitan evidencia de hechos específicos y circunstancias personales relevantes para el acusado que justifica la detención. Mi objeción a las decisiones de arresto y detención también fue rechazada aunque no hubo evidencia de culpabilidad individual. Por otro lado, mi esposa, que trabajaba en un ministerio, también fue destituida permanentemente por un decreto con fecha 01.09.2016. Además de esto, una prohibición de por vida de trabajar en el sector público (que incluye la práctica de la ley), la anulación de los pasaportes de todos los miembros de mi familia, el desalojo de las viviendas del personal y la congelación de mis bienes crearon dificultades y victimización innecesarias para mi familia. Todos mis bienes han sido confiscados, lo que también es un tipo de castigo no solo para mí, sino también para mi esposa y nuestros hijos. Por lo tanto, perdimos todos nuestros ingresos. Cualquier medida que trate a los familiares de un sospechoso también como potenciales sospechosos no debería existir en una sociedad democrática, incluso durante un estado de emergencia. Me despidieron y arrestaron sin motivo y todo esto también creó dificultades y victimización innecesarias no solo para mí sino también para mi esposa y nuestros hijos. Como resultado, principios generales de la ley, como la presunción de inocencia, la individualidad de la responsabilidad penal y el castigo, el castigo sin ley, la no retroactividad de la ley penal, la seguridad jurídica, el derecho a la defensa, el derecho a un juicio justo y la igualdad de armas debería ser eficaz en Turquía.

[35 – Sin fecha]
El 16 de julio de 2016, alrededor de las 4:00 de la tarde, mientras el intento de golpe seguía en vigor y aún no se había abortado, el Vicepresidente de la Fiscalía Necip Iscimen de la Oficina del Fiscal General de Ankara, Oficina de Delitos contra el Orden Constitucional, declaró en el canal Haberturk que se había emitido una orden de detención de algunos jueces, fiscales, miembros del Tribunal Supremo, del Consejo de Estado y del Tribunal Constitucional. Dado que el intento de golpe todavía no había sido fue reprimido y los culpables de este intento traidor aún no se habían identificaron por completo, está claro que la orden de detención y suspensión de la oficina estaba dirigida directamente a jueces y fiscales.
Me enteré de las decisiones de suspender a los jueces y fiscales de la oficina y ponerlos bajo custodia el 16/07/2016 (2745 jueces y fiscales). Cuando llegué a mi casa alrededor de las 18:00 y vi que mi casa había sido registrada y mi cerradura cambiada, me di cuenta de

que se había decidido que también debían detenerme, así que fui personalmente al cuartel general de la policía y me entregué.
Estuve detenido en el calabozo de la Jefatura de Policía durante 3 días. Permanecí allí, con 10 personas en una habitación para 5 personas, en un ambiente caluroso y sin aire. Solo se proporcionó comida seca en la prisión de custodia y tuve algunos problemas ya que no había baños separados para hombres y mujeres y solo había un baño. Solo pude ducharme con agua fría. Esta situación es contraria al artículo 93 de la CMK (Cumhuriyet Mahkeme Kanunu - Tribunal de la República/Common Law) y al artículo 25 del Reglamento sobre asimiento-detención-registro-toma de declaración. Como tenía las manos esposadas detrás de mi espalda resultaron heridas.
Contrariamente al artículo 21 del Reglamento mencionado anteriormente, no se me permitió ver a miembros de mi familia ni a mi abogado durante mi detención.
Mi casa fue registrada ilegalmente durante mi ausencia. Desde que el Tribunal Penal de la Paz emitió su cuestionable orden “ad hoc” de detención y de búsqueda entre el 16/07/2016 y el 17/07/2016 ”, el período de búsqueda legal comenzó el 16/07/2016 a las 00:00 y terminó a las 23:59. Por lo tanto, aunque la búsqueda solo se pudo realizar hasta el comienzo del 17/07/2016 a las 00:00, mi casa fue registrada ilegalmente a las 02:30 el 17/07/2016. Se violó la inviolabilidad del domicilio y mis posesiones se tomaron sin mi aprobación.
En virtud del artículo 88 de la Ley Nº 2802 de Jueces y Fiscales Públicos, si los jueces o los fiscales no han sido atrapados en delito flagrante necesario para una pena mayor, no pueden ser detenidos, no pueden ser inmovilizados ni registrados y sus casas tampoco pueden ser registradas. A pesar de esta disposición de la ley, mi culpabilidad fue asumida de antemano sin ningún hecho que se indique en flagrante delito; sin ninguna prueba que cause una duda razonable o una fuerte sospecha criminal; y sin depender de ningún dato sustancial. Por lo tanto, la detención y orden de registro emitida de acuerdo con los artículos 309-314 de TCK sobre los miembros de organizaciones terroristas no corresponde a ningún estado de derecho universal.
De acuerdo con el artículo 119 de CMK (Ley de Procedimiento Penal) se realizó una búsqueda irregular.
Contrariamente al artículo 119/4 de CMK, un fiscal no se unió a la Búsqueda.
Contrariamente al artículo 121 de CMK, no se entregó una copia del procedimiento de búsqueda a cada uno de los participantes/asistentes.
Contrariamente a los artículos 134 / 3-4-5 de CMK, durante la búsqueda de la casa mis posesiones digitales fueron confiscadas sin tomar archivos de IMAGEN, lo que permite la manipulación de las posesiones digitales y su conversión en "Evidencia ilegal"
Contrariamente al artículo 127/3 de CMK, después de la confiscación de posesiones, este procedimiento no fue "aprobado" por el fiscal.
Contrariamente al artículo 147 de CMK, durante la declaración de la fiscalía, las preguntas formuladas fueron "en forma de una encuesta", relacionadas con la vida personal y destinadas a determinar los ideales y opiniones personales, mientras que no hubo cargos penales sustanciales ni ninguna prueba sustancial.
Mientras se tomaba declaración, se especificó en el informe preliminar de la HSYK (Junta Suprema de Jueces y Fiscales) que el interrogatorio comenzaba, mientras que en el informe preliminar del Consejo de Supervisión se especificó que el interrogatorio no constaba en el expediente. En el informe preliminar de la Junta Supervisora de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales, solo se especificó que "el interrogatorio para determinar la pertenencia a una organización terrorista había comenzado". Por otro lado, el fiscal ya había determinado la culpabilidad de pertenecer a una organización terrorista y el golpe de estado contra el orden constitucional, y otro fiscal ordenó mi detención sin que se me hubiera tomado declaración.
El Tribunal Penal de Paz utilizó el Método de Interrogación Ilegal durante el interrogatorio. El 20/07/2016 alrededor de las 06:00 a.m. nos sacaron de la prisión donde estaba detenido y, después de tomar el informe del médico y la defensa de la fiscalía, pasamos 20 horas esperando hasta que el juez comenzara el interrogatorio alrededor de las 2:00 de la

madrugada. Nos obligaron a esperar sin dormir ni descansar en cuartos pequeños llenos de gente y estábamos cansados cuando nos llevaron al interrogatorio, por lo que nuestro derecho a la defensa se vio limitado. Se violó la Prohibición de Tortura según el artículo 3 de la Convención Europea de Derechos Humanos.
La orden de arresto emitida por el juez del Tribunal Penal de Paz es contraria a la ley. En el artículo 309 de TCK, no se especificaron actos que señalaban el delito flagrante en relación con el delito de intento de golpe. Según el artículo 101/2 de CMK, no se demostró que ninguna evidencia sustancial implicara sospecha razonable de orden de arresto.
De acuerdo con el artículo 101/2-c de CMK, no se demostró ni un solo hecho que justifique la medida de detención o que demuestre que ha ocurrido algún evento en este caso concreto.
De acuerdo con el artículo 107/2 de CMK, no se brindó la posibilidad de informar personalmente a los allegados sobre la detención.
De acuerdo con el artículo 88 de la Ley Nº 2902 de Jueces y Fiscales Públicos, a pesar de que no se encontró el delito flagrante necesario para la fuerte multa, se dictaron órdenes de detención y arresto. El hecho de que el informe In flagrante delicto no se emitiera pone de relieve esta situación.
La orden de búsqueda y captura emitida para mí violó la presunción de inocencia al declarar: “jueces y fiscales que son miembros de FETÖ”.
El juez llevó a cabo el interrogatorio entre dos policías fuertemente armados en contra del "principio de publicidad".
El juez que emitió la orden de búsqueda y captura y el juez que emitió la orden de arresto en mi nombre son marido y mujer, por lo que se violó el principio de imparcialidad del juez.
Una orden de “suspensión preventiva y permiso para interrogar” a jueces y fiscales es injusta e ilegal, ya que se basa en un informe preliminar del Consejo de Supervisión de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales que se considera en sí misma como una institución no operativa. El informe preliminar no está en el archivo público de los fiscales.
Está claro que en una situación que carece de seguridad en la vida y un entorno de trabajo adecuado, recopilar pruebas de 2745 jueces y fiscales de una sola vez y conectar estas pruebas con jueces o fiscales en un informe preliminar con fecha del 16/07/2016 sería físicamente imposible en el curso ordinario de la vida material, ya que tomaría alrededor de 260 horas preparar las listas, aunque solo se necesitaran 5 minutos en promedio para cada juez o fiscal. La inclusión en listas negras de jueces y fiscales contrarios a la ley es una circunstancia precedente. El anterior fiscal A. fue procesado con un informe preliminar descuidado e infundado. Falleció hace unos meses como consecuencia de un ataque al corazón.
El secretario general asistente de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales compartió, no a través de los canales oficiales, sino en su cuenta de Twitter "Estamos recolectando bastardos de FETÖ", junto con una tabla que muestra los Centros de multas severas. Esto fue luego retuiteado por otro Asistente del Secretario General. Esto muestra claramente que la Junta Suprema de Jueces y Fiscales, que debe ser imparcial, objetiva, independiente y actuar sobre la evidencia material, se está comportando de manera subjetiva y sin fundamento.
Incluso si existían algunas pruebas relacionadas con las supuestas acusaciones, los nombres de los jueces y fiscales de 2745 (más tarde más de 3700) se revelaron públicamente sin ninguna duda, lo que provocó un daño irreversible en masa a los acusados, sin evaluar su trabajo profesional, su adhesión, calidad y cantidad de su trabajo pendiente y su estado civil. Por lo tanto, se violaron las bases del cuestionamiento disciplinario y uno de los principios más importantes del procedimiento penal, "el principio de personalidad en el crimen y el castigo".
No se han especificado los motivos materiales y legales para una sentencia severa, no se han recopilado pruebas exculpatorias y se nos privó de la capacidad de recopilar las pruebas exculpatorias a raíz de la decisión de la detención inmediata y el encarcelamiento. Por lo tanto, la "Presunción de inocencia", el "Derecho a los recursos legales" y el "Derecho

a la defensa activa" especificados en el artículo 6 de la CEDH han sido restringidos violando severamente el "Derecho a un juicio justo".
El 15 de julio de 2016, inmediatamente después del intento de golpe de Estado, se llevó a cabo una reunión en la Asamblea General de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales. El 16/07/2016, cinco miembros principales elegidos por la Junta Suprema de Jueces y Fiscales fueron suspendidos en un procedimiento inadecuado. La orden de detención se emitió el mismo día. Dos miembros de la Corte Constitucional, 140 miembros de la Corte Suprema y 48 miembros del Consejo de Estado fueron detenidos. Dos miembros de la asamblea privada elegida por la segunda oficina de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales y otros miembros elegidos por el órgano ejecutivo no pudieron realizar evaluaciones y personalizaciones de manera efectiva y tomaron decisiones subjetivas en un ambiente caótico.
La lista con la información sobre los cónyuges de jueces y fiscales que fueron suspendidos y su información profesional se publicó, no a través de los canales oficiales de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales, sino a través de sitios de Internet como "Adalet Gundemi" o "Oda TV", y a través de aplicaciones como WhatsApp. Estas listas fueron confirmadas más tarde. De este modo, jueces, fiscales y sus familias fueron atacados públicamente. Los cónyuges en servicio público también fueron suspendidos.
La presencia de una declaración: "Todos los miembros de FETÖ deben ser erradicados", en la página de Facebook del juez que emitió la orden de detención, es contrario al principio de imparcialidad del juez.
Dado que los jueces y los fiscales no pudieron reunirse con sus abogados defensores antes de emitir la orden de arresto, se violó el Derecho a la Defensa y un Juicio Justo especificados en el artículo 6 de la EHRC.
Durante el registro de mi casa realizado en mi ausencia, no se tomaron los archivos de IMAGEN de las computadoras portátiles y tabletas confiscadas, lo que permitió la manipulación ilegal de estas herramientas digitales.
Docenas de policías presionaron e interrumpieron a los acusados y sus abogados defensores en el curso del interrogatorio realizado por el juez del interrogatorio, obstruyendo así cualquier defensa elaborada.
La orden de detención y la orden de suspensión se convirtieron en un método para intimidar y reprimir a los jueces y fiscales porque algunos jueces que habían puesto en libertad a un sospechoso, y algunos fiscales, también fueron suspendidos y detenidos.
La gravedad de la situación es aún más clara cuando consideramos que algunos abogados que abogaron por la situación también fueron puestos bajo custodia.
El principio de inviolabilidad del domicilio y el lugar de trabajo especificado en el artículo 8 del CEDH fue violado con la emisión ilegal de orden de registro en mi nombre. Mi derecho a la propiedad especificada en el artículo 1 del protocolo adicional n. ° 1 del CEDH se violó con la orden de suspensión en mi nombre.
Mi derecho a la propiedad fue violado nuevamente cuando mis bienes fueron congelados ilegalmente.
Se violó el método para pasar de la presunción a la evidencia como una regla del Procedimiento Penal Preliminar especificado en el artículo 6 - Derecho a un juicio justo del TEDH.
Mi libertad física e intelectual fue restringida como resultado de un encarcelamiento ilegal, se hizo un daño que no se puede compensar y que continuará. Por lo tanto, se violó mi derecho a la libertad y seguridad especificado en el artículo 5 del CEDH.
Mi derecho a la prohibición de la tortura y los tratos o penas inhumanos y degradantes y mi derecho a la defensa especificado en el artículo 3 del CEDH fueron violados por el uso del método de interrogación ilegal.
Los requisitos para el derecho a un juicio justo especificados en el artículo 6 del Convenio Europeo de Derechos Humanos, tales como: juicio independiente, juicio imparcial, presunción de inocencia, para ser informados con prontitud de la naturaleza de la acusación, para tener tiempo suficiente para la preparación de la defensa y el derecho a una sentencia justificada fueron todos violados.

[36 – Sin fecha]
Trabajé como fiscal durante seis años en Turquía. Después del golpe de estado del 15 de julio de 2016, fui arrestado y luego detenido con la acusación de presunta membresía o conexión con el contacto con "FETÖ/PDY (Organización del Terror de Fethullah / Estructura Estatal Paralela) y de presunta participación en el fallido golpe de Estado del 15 de julio.
He estado detenido durante más de 8 meses sin ninguna evidencia y sospecha razonable. Durante mi detención, el derecho a un juicio justo, el principio de inocencia y el principio de individualidad en el delito y el castigo han sido violados por las decisiones de los fiscales y los tribunales.
Los recursos internos relacionados con la detención no son efectivos, ya que las decisiones de detención y puesta en libertad no fueron tomadas por los tribunales independientes sino por los jueces que dictaminan según las directivas de la HCJP que no son independientes del ejecutivo. El decreto Ley n° 667, adoptado después de un golpe de estado fallido, elimina la responsabilidad de los funcionarios por las medidas tomadas durante el estado de emergencia. El Tribunal Europeo de Derechos Humanos, sin embargo, ha encontrado que las solicitudes de los jueces detenidos antes de él son inadmisibles, ya que no agotaron los recursos internos (la sentencia sobre HalilSari/turkey and mercan/Turkey de 2016)
Después de mi detención, también fui despedido por una decisión del HCJP sin tener en cuenta los principios de independencia e inmunidad de los jueces especificados en la Constitución de la República Turca y las normas ordinarias de los jueces y fiscales código nº 2802. / nº total 3628 jueces han sido destituidos de sus cargos y la base del decreto ley de emergencia nº 667.
La decisión del despido no fue individualizada y razonada con la evidencia verificable en la etapa previa a la decisión, el HCJP me privó del derecho a defenderme en persona. Además, los miembros de la HCJP que tomaron la decisión de despido no eran independientes del ejecutivo.
Por lo tanto, la Red Europea de Consejos para el Poder Judicial resolvió suspender el estatus de observador del HCJP el 8 de diciembre de 2016 después del despido colectivo de jueces y fiscales turcos. La ENCJ, en su decisión, enfatizó que la HCJP ya no es una institución independiente del ejecutivo.
Durante el período de mi detención, las violaciones de mis derechos y libertades han continuado, por ejemplo, aunque apelaron contra mi detención (también la detención prolongada) y solicitaron liberación muchas veces el siguiente "tribunal de primera instancia" (no un tribunal) ha rechazado la mayor parte de mis solicitudes por falta de motivos o motivos de tipo estéreo. Los actos no me han sido notificados.
Algunas de las medidas relacionadas con el despido de jueces también penalizaron indebidamente a los miembros de su familia, por ejemplo, el desalojo de la casa que era propiedad del estado y la cancelación de los pasaportes de todos los miembros de la familia.
Finalmente, el decreto ley nº 685 que introduce una misión no proporciona un remedio legal para la detención ilegal de jueces y fiscales turcos. Por otro lado, el remedio introducido en el decreto ley para las solicitudes a los tribunales contra tales procedimientos y despidos ilegales y coopera con las autoridades turcas para encontrar un remedio para las violaciones de derechos.

[37 – Sin fecha]
1. Soy ciudadano de la República de Turquía. Estaba trabajando como miembro de la Corte Suprema. Pero ahora, soy un experto legal que no puede usar el título de identificación de juez o juez, ni puedo practicar la ley. Quiero informarle de cómo se produjo esto y difundir la voz de jueces y fiscales maltratados.
2. Durante los 30 años de mi vida oficial nunca discriminé a nadie por género, raza, idioma, religión o denominación religiosa. Nunca me investigaron. Nunca recibí ningún castigo disciplinario. No mantuve conexiones ni relaciones con ningún grupo político, partido,

congregación, organización, etc. mientras ocupaba el cargo. No actué al unísono con ninguna formación de esa naturaleza, ni adopté ninguna actitud hacia ellos.
3. Se celebró un referéndum constitucional en Turquía en 2010. Según él, la mayoría de los miembros de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales (HSYK) debía ser elegida por jueces y fiscales. Se solicitó la elección con una lista creada para obtener el consentimiento, que contenía las opiniones del Ministro de Justicia en ese momento y de los burócratas ministeriales.
4. Una gran parte de los candidatos apoyados por el ministerio de la lista fueron elegidos para formar parte de la Junta Suprema de Jueces y Fiscales. Después de la creación de HSYK de esta manera, el número de miembros del Tribunal Supremo aumentó de 137 a 250 en 387 y el número de miembros del Consejo de Estado aumentó de 61 a 156 de acuerdo con la Ley nº 6110. En 2011, la elección se realizó por HSYK para membresías de nueva creación y puestos vacantes.
5. A medida que continuaba desempeñando mis funciones en el tribunal superior con gran dedicación, los funcionarios gubernamentales se preocuparon por ciertos procedimientos de interrogatorio y enjuiciamiento llevados a cabo por algunos jueces y fiscales cuando cumplían con sus deberes en los tribunales de primera instancia en algunas provincias y distritos. Estos funcionarios gubernamentales atacaron a los miembros del poder judicial en declaraciones con alegatos de que los miembros del poder judicial estaban involucrados con algunas acciones ilegales.
6. Para neutralizar, pacificar y desactivar a los miembros del poder judicial cuyas actividades, ideales, pensamientos y estilo de vida no aprobaron y al grupo que colaboró durante la elección para HSYK, entre las nuevas elecciones de HSYK, el gobierno creó la Asociación de la Unidad Judiciales (YBP) que incluía a jueces y fiscales que compartían los pensamientos e ideas de los burócratas ministeriales. Colaboró con ellos. Los candidatos de YBP ganaron la elección debido a la promesa de aumento salarial para los jueces y fiscales (de hecho, los salarios aumentaron después de la elección) y debido al apoyo logístico y de transporte.
7. La primera acción de HSYK después de que comenzara el servicio activo con el apoyo del gobierno fue hacer listas de jueces y fiscales activos en los tribunales de primera instancia de quienes HSYK creyó que no votaron a los propios candidatos de HSYK. Los lugares de deber y los títulos de los jueces y fiscales que terminaron en las listas de opositores se cambiaron según numerosos decretos sin ninguna razón real o justa.
8. Por un lado, el gobierno continuó sus esfuerzos para cambiar la estructura de la membresía de los Tribunales Superiores de Justicia enfocándose en aquellos que se cree que no aprecian el estado de las cosas y que no responden bien a las expectativas del gobierno y, posteriormente, neutralizan y liberan el deber. Se consideran opositores, diferentes de opinión. Para asegurar eso, introdujo la Ley nº 6572 para aumentar el número de departamentos y miembros de la Corte Suprema y el Consejo de Estado, incluso si no había una necesidad real ni la infraestructura necesaria para apoyarlo. Con este artículo, el número de miembros del Tribunal Supremo se incrementó de 387 a 516, mientras que el número de miembros del Consejo de Estado aumentó de 156 a 195. Después de esta etapa, de acuerdo con los deseos y expectativas del gobierno, HSYK eligió a los nuevos miembros y se cambió la estructura de membresía de los Tribunales Superiores de Justicia. Pero el gobierno aún no estaba satisfecho, el viernes 1 de julio de 2016, sin que se nombrara ningún nuevo incidente ni se diera ninguna justificación objetiva, se aprobó en la Gran Asamblea Nacional de Turquía una nueva Ley con el nº 6723 con el propósito de relevar a los miembros en servicio de Altos Tribunales de Justicia que se creía que no habían dado su voto a jefes de departamentos apoyados por el gobierno, que se consideraban opositores y cuyo estilo de vida y cosmovisión no eran apreciados.
9. Mientras este artículo aún estaba en la Presidencia a la espera de ser aprobado, se produjo un intento de golpe de estado el viernes 15 de julio de 2016. Solo 3-5 horas después del intento de golpe de Estado, aunque todavía no se sabía qué había ocurrido exactamente y cuando los detalles del evento aún no habían salido a la luz, se hicieron declaraciones sobre los interrogatorios realizados por los Fiscales de la República de

acuerdo con la solicitud y el deseo del gobierno como si los miembros de la Corte Suprema y la Corte Suprema, jueces y fiscales, hubiesen preparado, apoyado, deseado y de facto hubieran participado en el golpe.
10. En la primera etapa, se tomó la decisión de que 140 miembros de la Corte Suprema, 2 Jefes de Departamento de la Corte Suprema, 48 miembros de la Corte Suprema, 2 miembros de la Corte Constitucional, 7 miembros de la Corte Suprema Militar, 2 miembros del Tribunal Administrativo Supremo Militar y 2745 jueces locales y fiscales que aparecían en las listas de oponentes y que serían relevados del servicio de conformidad con la Ley nº 6723 debían ser registrados, detenidos y arrestados.
11. Estas personas fueron detenidas bajo las acusaciones de intento de aniquilación o alteración del Orden Constitucional y membresía en una organización terrorista armada llamada Organización Terrorista Fethullah, Construcción de un Estado Paralelo (FETÖ/PDY), aunque no se encontraron pruebas sustanciales que respaldasen esta acusación, no se tomaron declaraciones de defensa, no se presumió la presunción de inocencia ni el principio de responsabilidad penal individual, y no se emitió una orden judicial clara. Una parte de ellos fue liberada bajo la condición de control judicial. Después de eso, se tomaron decisiones adicionales para tomar 678, 189, 203 y 192, por lo que en total 1262 personas fueron detenidas. Más de 4000 miembros del Tribunal Superior de Justicia, jueces y fiscales fueron relevados temporalmente de sus funciones. Miles de jueces y fiscales, miembros de tribunales superiores y miembros de HSYK y del Tribunal Constitucional fueron desalojados de los edificios en los que vivían. Al principio se les pagó la primera mitad del salario. Después no se les pagó nada de salario. Pasados ocho meses, todavía no se había formulado ninguna acusación penal.
12. Después de eso, se decidió que estos jueces y fiscales (elegidos) por HSYK y los miembros del Tribunal Superior de Justicia nombrados en los tribunales de grado inferior según la Ley nº 6723 deben ser relevados de sus funciones. En el decreto promulgado por la orden del estado de emergencia, se decidió que “sin pedir el veredicto de condena, ya no trabajarán en el servicio público, no serán puestos en servicio directa o indirectamente; serán despojados de sus comisiones, no serán reempleados en las oficinas en las que cumplían con su deber; serán desalojados de viviendas públicas o edificios de hospedaje en los que residen dentro de los quince días, no se les permitirá usar títulos y nombres ocupacionales como jefe o miembro del Tribunal Superior de Justicia, juez o fiscal y no podrán aprovecharse de los derechos relacionados con estos títulos y nombres ocupacionales”.
13. Se cancelaron los pasaportes de estos jueces, fiscales y sus cónyuges. Sus armas registradas fueron incautadas. Sus activos y cuentas bancarias fueron bloqueados por precaución.
14. Debido a que los partidarios del poder en los medios de comunicación manipulan la opinión pública, debido a la atmósfera creada cuando el gobierno anunció el estado de emergencia, y debido a la conducta y actitud discriminatoria y supresiva de HSYK que se comporta como si fuera una institución directamente relacionada con gobierno, los fiscales y jueces que están investigando el intento de golpe de Estado están preocupados de que ellos también sufran las mismas consecuencias, por lo que evalúan a sus colegas bajo investigación como traidores y enemigos del estado y no se abstienen de las medidas y veredictos más graves.
15. Cuando la Ley nº 6723 fue aceptada en la Gran Asamblea Nacional de Turquía, cumplía con mi deber de miembro del Tribunal Supremo. El lunes 11 de julio de 2016, un grupo de 21 miembros de la Corte Suprema y del Consejo de Estado se reunieron frente al edificio de la Corte Suprema. De conformidad con el artículo 25 "Libertad de pensamiento y opinión" y el artículo 26 "Libertad de expresión y difusión del pensamiento" de la Constitución de la República de Turquía y que se encuentra dentro del ámbito de aplicación del Convenio Europeo de Derechos Humanos, se hizo una declaración libre de elementos delincuentes contra la Ley nº 6723. Esta declaración apareció ampliamente en diferentes medios de comunicación, organismos de radiodifusión y sitios de Internet.

16. Un día después de ese evento, noticias bajo el título "Investigación iniciada en 21 miembros de la Corte Suprema y el Consejo de Estado que se reunieron para protestar por la nueva ley que cambia la estructura de los tribunales superiores" aparecieron en medios de comunicación y organismos de radiodifusión.
17. En estas condiciones, parecía improbable que me eligieran como miembro de la Corte Suprema nuevamente. Por esta razón, decidí retirarme.
18. La Ley nº 6723 entró en vigor al publicarse en el Boletín Oficial el 23/7/2016. Con esta ley, todos los miembros de los dos tribunales superiores (Corte Suprema y Consejo de Estado) fueron destituidos de su cargo según los Artículos temporales agregados a las leyes de la Corte Suprema y el Consejo de Estado. En el plazo de 2 días desde el 23/7/2016, cuando entró en vigor la Ley, 75 miembros del Consejo de Estado y 267 miembros del Tribunal Supremo fueron reincorporados por el Consejo Superior de Jueces y Fiscales. El resto se asignó a tribunales de menor grado, a jueces de investigación o a procesos públicos.
19. No me dieron ninguna notificación (oficial) considerando mi asignación. Por lo tanto, tampoco podría presentar una solicitud de "reexaminación" considerando mi asignación, ni podría "objetar" a la Asamblea General.
20. Mi membresía en el Tribunal Supremo se vio socavada por la ley, mientras que también se me privó de mi derecho a un recurso. Se violó mi derecho de acceso a los tribunales. Por este motivo, presenté una apelación directamente ante el Tribunal Europeo de Derechos Humanos.
21. Según nuestra Constitución y las cláusulas de la Ley para jueces y fiscales, no es posible “infligir una sanción disciplinaria a los funcionarios públicos sin otorgarles el derecho de defenderse”. De acuerdo con el Convenio Europeo de Derechos Humanos, una persona acusada de un delito tiene derecho de defensa. El derecho de defensa es un derecho universal.
22. De hecho, estoy obligado a demostrar mi inocencia. En otras palabras, estoy tratando de demostrar mi inocencia a pesar de que no estoy acusado de ningún delito en particular. Es difícil, incluso imposible, probar que algo no existe. Es mucho más fácil probar que algo existe. Si cometí algún delito, necesita ser probado.
23. La presunción de inocencia está garantizada de acuerdo con el artículo 38 y el artículo 15, sub-artículo 2 de nuestra Constitución, así como también se reconoce como una presunción universal según el artículo 6, sub-artículo 2 de la Convención para la Protección de los Derechos Humanos y las Libertades Fundamentales. Por lo tanto, "nadie puede ser considerado culpable hasta que esa culpa haya sido confirmada por una decisión judicial".
24. Publicar mi nombre en la Gaceta Oficial como miembro de la organización FETÖ/PDY y relevarme del servicio civil sin ninguna decisión judicial concluyente, sin reconocer la presunción de inocencia, sin reconocer el derecho de defensa, sin dar ninguna razón o confiar en cualquier evidencia que explique mi conexión con esta organización es una grave violación de los derechos humanos. Además, declarar "culpable de tener conexiones con la organización FETÖ/PDY" en la justificación de la decisión es equivalente a que el tribunal/juicio sea reemplazado por la Asamblea General de HSYK. Considerando que, de acuerdo con el artículo 9 de nuestra Constitución "el poder judicial es ejercido por tribunales independientes en nombre de la Nación turca".
25. La Asamblea General de HSYK escribió una justificación colectiva de 60 páginas con la decisión de despido relacionada con 2847 personas. Escribir de esta manera una justificación sobre el tema que involucra sanciones severas como el despido viola el derecho a la seguridad jurídica.
26. De acuerdo con el principio universal de responsabilidad penal individual, no es posible infligir un castigo a una persona debido a la ofensa de otra persona. Nadie puede ser responsable por las acciones de otra persona. Todos deben ser responsables de sus propias acciones. A pesar de este director, mi cónyuge que trabajaba como asistente médico fue suspendida temporalmente debido a que fui detenido y despedido de la administración pública. Después de eso, fue despedida de la administración pública de acuerdo con el decreto promulgado por orden del estado de emergencia.

27. Esto tampoco fue suficiente para HSYK, porque fui despedido de la administración pública y mi hijo también fue despedido de la administración pública.
28. Dado que el motivo del despido del servicio oficial está registrado en la base de datos de la Institución de la Seguridad Social como "OHAL/KHK" (Decreto promulgado por la Orden del Estado de Emergencia (Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararnamesi), entonces podríamos decir que estas personas están siendo marcadas y estigmatizadas. Cuando solicite trabajo, el empleador se negará a contratarme al considerar esta situación y permaneceré desempleado. De hecho, esto causará que yo y mi familia nos enfrentemos a la muerte civil. Esta estigmatización no se limitará a mí mismo, afectará al futuro de mis hijos y, en consecuencia, influirá a todos los miembros de mi familia.
29. No es razonable, lógico ni compatible con el imperio de la ley que un Gabinete Ministerial o un Cuerpo Legislativo emplee la autoridad judicial para ponerse así en lugar de un Cuerpo Judicial al dar un veredicto como si hubiera un veredicto de convicción claro que dar; y responsabilizar a los miembros judiciales de un vil intento de golpe de estado el 15 de julio.
30. La decisión de despido hecha por la Asamblea General de HSYK se publicó en el Boletín Oficial el 25/8/2016. Conforme a la Ley nº 6087, Artículo 33, presenté a su debido tiempo mi solicitud de reexamen de la decisión tomada por la Asamblea General. Aunque aún no había tomado una decisión sobre este tema, en otras palabras, aunque la decisión aún no era definitiva y mi puesto oficial todavía seguía vigente, no se me pagaron mis salarios de septiembre, octubre y noviembre. Me obligaron a presentar una demanda ante el tribunal administrativo. La demanda sigue en curso. Por un lado, fui despedido del servicio civil de tal manera que nunca más podré volver a trabajar en el servicio civil, por otro lado, aunque mi cargo/comisión oficial aún seguía vigente, no se me pagó el salario al que tenía derecho.

En conclusión;
31. Cuando cumplía con mi deber como miembro de la Corte Suprema, me agregaron a la lista de oponentes solo porque no aceptaba la visión, la idea y el estilo de vida del poder político. No fui reelegido como miembro de la Corte Suprema porque estuve presente durante la lectura de una declaración que criticaba una ley escrita con el propósito de terminar con nuestra membresía. La decisión sobre mi detención, registro y arresto se emitió la mañana siguiente al intento de golpe de Estado que nunca reconocería, ya que es contrario a la democracia y la voluntad nacional. Estuve bajo custodia durante 4 días. Después de eso fui liberado bajo condiciones de juicio sin arresto. Dado que mi membresía fue cancelada por ley, fui nombrado Juez de Investigación por HSYK. Fui suspendido temporalmente.
32. El miércoles 24 de agosto de 2016 fui despedido de la administración pública. Mi nombre se publicó en el sitio web de HSYK y en el Boletín Oficial junto con los nombres de otras 2847 personas como si fuera miembro de una organización terrorista. De esta manera fui condenado a vivir como un terrorista. Mi solicitud de reexaminación fue rechazada por HSYK. Mientras tanto, aunque mi puesto de trabajo seguía vigente, mis salarios de septiembre, octubre y noviembre no se me pagaron. Aunque quería retirarme, todavía no podía hacerlo. Mi pasaporte y los pasaportes de mi familia fueron cancelados. Mis armas registradas fueron incautadas. El banco del que estaba tomando mi salario canceló unilateralmente mi tarjeta de crédito sin siquiera notificarme.
33. En relación con mi despido del servicio civil y en violación del principio de responsabilidad penal individual, mi esposa que trabajaba como asistente médico fue despedida del servicio civil. Terminé en una situación en la que no puedo usar el título de juez, no puedo encontrar trabajo en ninguna posición y no puedo ejercer el derecho. Mis hijos están en posición grave. Me desalojaron del edificio estatal de alojamiento y me obligaron a alquilar un lugar para vivir. No tengo fuentes de ingresos. Pasé 30 años trabajando como juez.
34. Le pido que escuche nuestra voz, que notifique a las instituciones interesadas, que ayude ante las Organizaciones Internacionales, que se interese más por sus colegas

maltratados y que simpatice con aproximadamente 5000 jueces y fiscales que fueron detenidos y perdieron sus empleos.
35. Le pido que no comparta mi nombre o mi dirección con las autoridades estatales de la República de Turquía y que lo mantenga confidencial. Creo que entenderá por qué hago tal petición. Nada más necesita ser dicho.

El Juez M. Tosun murió durante la persecución de Erdogan

Erdogan aniquila al poder judicial y a los jueces:
Mehmet Tosun, juez ponente de la undécima cámara del Consejo de Estado de Turquía, tenía 29 años. Fue despedido con el pretexto del intento de golpe de estado del 15 de julio. Él llevaba casado 1 mes cuando fue arrestado. Es la segunda víctima del poder judicial que murió durante el golpe de estado civil de Erdogan.
Fue la segunda víctima; porque la primera víctima del poder judicial fue el fiscal Seyfettin Yigit. También fue incluido en la lista negra porque no votó a los miembros del Consejo Judicial (HSYK) de Erdogan apoyado por miembros de YBD pro-gobierno, fue despedido después del 15 de julio, fue arrestado, se opuso a la decisión de despido, escribió cartas a todos los funcionarios del estado, incluido el presidente Erdogan. Dejó de vivir cuando su voz no fue escuchada y tildada de "terrorista", su muerte fue descrita como suicidio en los archivos oficiales. El HSYK rechazó su objeción a la decisión de despido a causa de su muerte, y ni siquiera emitieron una condolencia oficial. Incluso sus colegas temían ser acusados de "ayudar a la organización terrorista (!)" y no pudieron participar en el funeral de sus estimados amigos.
La segunda víctima, Mehmet TOSUN, fue tratada en el hospital durante mucho tiempo debido a una enfermedad que había comenzado hacía 2 años con tos y que se había extendido a sus pulmones. Después de ser dado de alta, fue tratado en el hospital durante 2-3 días al mes. En el curso del tratamiento, perdió 35 kilogramos, bajó de 80 kg a 45 kg. Las drogas pesadas que usó habían dañado su sistema inmunológico. Era un caballero amable, cariñoso, que amaba mucho. Sus colegas le estaban ayudando en su trabajo, pensando en su salud. Con el apoyo de su familia, después de años de tratamiento se recuperó de su enfermedad, tenía la intención de casarse, comprometerse y finalmente casarse.
En el apogeo de su vida, cuando llevaba casado 1 mes, fue acusado de pertenecer a una "organización terrorista", fue despedido de la profesión y fue arrestado cuando pensaba que "él había puesto su vida a favor de los derechos". Sin embargo, sus colegas concienzudos dijeron: "No lo arrestarán por las enfermedades que ha sufrido". Era una persona sensible, que se tomaba las cosas en serio. Los oficiales que le detuvieron, lo trataron como si fuera un "traidor", ni siquiera le dieron pan y agua. Finalmente, cuando fue arrestado y entró en prisión, se relajó un poco y dijo: "Este lugar es mejor que estar detenido (!)".
Pasaron los meses en la cárcel, todas las objeciones a la detención/arresto fueron rechazadas por decisiones impresas. La celda estaba abarrotada, la higiene y el oxígeno no eran suficientes en la prisión. La enfermedad recaía de nuevo. Al ser examinado por un médico, iniciar el proceso de re-tratamiento no fue como hubiera sido de estuviera fuera de la cárcel, la burocracia de las barras de hierro obstruía todo. También objetó a su detención/arresto presentando documentos sobre su enfermedad, pero sus demandas "no habían lugar".
La enfermedad en sus pulmones ha progresado. Al cabo de siete meses, no se escribió ninguna acusación sobre él, e incluso sin poder saber de qué y con qué evidencias lo acusaban, hace dos días su enfermedad empeoró en la celda y falleció sin previo aviso. Fue enterrado, se oró por "Mehmet Tosun el hombre" sin el título de "juez".
Dicen que la bondad de la maldad es la acción del hombre, la bondad de la bondad es la acción de todos, la maldad de la bondad es la obra de los espíritus malignos.
Porque él era el "Hombre" en el personaje que podía hacer el bien incluso a los "malhechores" que hacían el mal contra él.

Dejó atrás a una esposa afligida y colegas que temen incluso llorar.
Dios lo tenga en su gloria

Murat Arslan[10], juez turco en prisión, gana el premio de Derechos Humanos Václav Havel 2017

Discurso de MURAT ASLAN

Les hablo desde una cárcel en un país donde el estado de derecho está suspendido, se aleja de los valores democráticos, los disidentes son silenciados, los defensores de los derechos humanos, los periodistas, las personas que piden la paz, las personas que gritan que los niños no deben morir considerados como terroristas y encarcelados. Imagina un país, donde las cárceles se convierten en caminos trillados para los defensores de los derechos humanos y la libertad, como un imperio del miedo sumido en la oscuridad. Sí, es cierto que el país no ha aprendido las lecciones de las experiencias desagradables de Europa a principios del siglo XX, por lo que el país vive la misma experiencia de convertirse ahora en un laboratorio de régimen totalitario.

Sin embargo, no debe conducir a nadie a la desesperación. Nunca nos hemos hundido en la desesperación. De hecho, la existencia de nuestros hijos no nos permite estar desesperados. Si hay alguien en algún lugar que lucha por los derechos y la libertad y se lanza, entonces eso significa que siempre hay alguna esperanza para el futuro. Es por eso que esperamos comenzar a andar y organizar el poder judicial.

Fundamos la Asociación de jueces y fiscales turcos (YARSAV) en 2006 porque creíamos que el poder judicial independiente e imparcial que salvaguarda la libertad es sine qua non en un estado constitucional moderno y democrático basado en los derechos humanos.

Luchamos por la independencia e imparcialidad judicial, el estado de derecho y la democracia. Nos guiamos por valores que apuntan a la independencia plena, la civilización contemporánea basada en la igualdad, el laicismo, el estado de derecho, los derechos humanos y las libertades. Nos resistimos a todo tipo de intervenciones que amenazan estos valores fundamentales. Luchamos por derrotar el levantamiento del muro del miedo donde la sociedad estaba encerrada.

Los prejuicios, las acusaciones sin fundamento, lamentablemente, se convierten en la falsa verdad de nuestra sociedad. No hicimos concesiones de nuestros valores que defendimos bajo todo tipo de amenazas y presiones. Hicimos lo que se supone que se debe hacer, y este enfoque fue apreciado por la sociedad internacional. Luego nos convertimos en representantes de una organización respetada en todo el mundo.

No dejamos la caída del sistema judicial de nuestro país a la suerte de uno. Dejamos marcadores de salvación en cada esquina para el regreso. Hoy tenemos exiliados, arrestos en cárceles, pero eso no cambiará la realidad. El precio que estamos pagando eleva nuestra fe en los próximos días en que el estado de derecho y la democracia se internalizarán y elevará nuestro espíritu de lucha.

Continuaremos demostrando que siempre hay personas que exclaman contra la injusticia y la ilegalidad, mientras que muchos otros, que supuestamente deberían hablar, y resistir, fueron hundidos en silencio bajo la presión del imperio del miedo.

El aumento del reflejo del trauma derivado de la mentalidad autoritaria hará que nuestra voz interior se desborde, y nuestra voz perturbará más a las personas que causaron este trauma.

---

10 Murat **Arslan** es un ex juez turco en el Sindicato de Jueces y Fiscales (YARSAV). El 26 de octubre de 2016 fue detenido. En 2017, recibió el Premio **Václav Havel** de Derechos Humanos en la **Asamblea Parlamentaria del Consejo de Europa**. El anuncio del Premio, que honra a los defensores de los derechos humanos en Europa y más allá, citó su trabajo para defender la independencia del poder judicial en Turquía. Arslan también fue acusado de apoyar a FETÖ.

Defendemos el estado de derecho, los derechos humanos y los valores democráticos modernos. Esta resistencia sería la última postura para proteger nuestra libertad y democracia.
Nunca debemos olvidar que la historia de la humanidad está llena de revolucionarios tan valientes, que pagan el precio por su creencia, y cuyo legado ellos llevarán.
Estoy orgulloso de tener este premio, (dedicado al gran intelectual y político Vaclav Havel) en nombre de mis colegas y luchadores por la libertad, que sufrieron despidos, persecución y encarcelamiento. Espero que el premio aporte una contribución significativa a nuestra lucha por la libertad.
En esta ocasión, me gustaría expresar mi sincero agradecimiento y agradecer a los miembros de PACE, el panel de selección, la Asociación Internacional de Jueces (que siempre apoyó nuestras luchas por la democracia y el estado de derecho, y siempre estoy orgulloso de ser miembro de la misma), y otras asociaciones de jueces, la Asociación Europea de Jueces para la Democracia y la Libertad (Medel), la Asociación de Jueces Administrativos Europeos y Jueces para Jueces, y mis colegas, miembros de YARSAV.
Finalmente, quiero agradecer a mi querida esposa Sevilay y a mis hijos (Burak Emre y Yigit Eren), que son los verdaderos héroes de la lucha por la democracia de Turquía.
Los saludo a todos y espero encontrarlos en un futuro brillante y pacífico.

MURAT ARSLAN

Europa, 19 de enero de 2019

CONVICCIÓN PENAL DEL SR MURAT ARSLAN

Ayer, el ganador del Premio de Derechos Humanos Václav Havel, Murat Arslan, presidente de la Asociación de Jueces Turcos Independientes YARSAV, fue condenado bajo cargos de ser miembro de una organización terrorista armada (es decir, miembro activo de FETÖ / PDY) y condenado a 10 años de prisión.

El Sr. Murat Arslan es un juez turco y presidente de la Asociación Turca de Jueces y Fiscales (YARSAV). Fue arrestado en octubre de 2016 y permanece desde entonces en prisión preventiva.

Fue galardonado en octubre de 2017 con el premio Václav Havel de Derechos Humanos otorgado por la Asamblea Parlamentaria del Consejo de Europa.

Durante los últimos años, la Plataforma para un Poder Judicial Independiente de Turquía, que reúne a las cuatro asociaciones de jueces más representativas de Europa (AEAJ,

EAJ, J4J y Medel) ha observado la persecución y el procedimiento contra Murat Arslan y ha informado al público ya los políticos sobre eso.

En el curso de los procesos penales en curso (primera serie), las pruebas sobre el uso concreto del sistema de comunicación ByLock (similar a "Whatsapp" u otros medios de comunicación) y su valor probatorio para las acusaciones concretas no se analizaron ni investigaron a fondo.

Además, las numerosas violaciones del Código de Procedimiento Penal de Turquía, que caracterizan todo este proceso, han culminado en un increíble violación de los derechos procesales fundamentales en la audiencia de ayer. Los derechos procesales fundamentales básicos, como la representación adecuada o el derecho a apelar contra jueces sesgados, se han descuidado y de esta manera también se ignoraron las garantías procesales de las leyes turcas. En el contexto de las normas europeas, las pruebas presentadas por el fiscal no pueden considerarse pruebas suficientes y no han sido más que una enumeración de afirmaciones no probadas.

Esta ignorancia de los principios básicos de un juicio justo, que podría ser percibido inmediatamente por los monitores de juicios europeos en las audiencias, muestra claramente que este fue un juicio puramente políticamente motivado, que nuevamente puso de manifiesto la falta de un estado de derecho en Turquía.

El Sr. Murat Arslan no solo ha demostrado brindar protección total a los derechos fundamentales dentro de sus deberes como juez, sino que también se ha resistido a la presión emergente: tanto la presión sobre el poder judicial turco como la presión contra él. En todas sus actividades como presidente de YARSAV nunca se refrenó, a pesar de su carrera personal y judicial fue reprimido (después de haber servido como relator en el Tribunal Constitucional de Turquía, fue posteriormente transferido). Entre otras cosas, abogó abiertamente por el apoyo internacional en el curso del empeoramiento de la situación de la independencia judicial después de que surgió el escándalo de corrupción del poder político en diciembre de 2013.

La dedicación y la integridad del Sr. Murat Arslan es claramente visible, entre otras cosas, mediante una simple referencia a las secuencias de su discurso de aceptación, después de haber sido galardonado con el Premio Václav Havel de Derechos Humanos 2017:

“Luchamos por la independencia e imparcialidad judicial, el estado de derecho y la democracia. Nos guiamos por valores que apuntan a la independencia plena, la civilización contemporánea basada en la igualdad, el laicismo, el estado de derecho, los derechos humanos y las libertades. Nos resistimos a todo tipo de interrupciones, que amenazan estos valores fundamentales. Luchamos para derrotar el aumento del muro de miedo donde la sociedad estaba encerrada.

Los prejuicios, las acusaciones sin fundamento, lamentablemente, se convierten en la falsa verdad de nuestra sociedad. No hicimos concesiones de nuestros valores que defendíamos bajo todo tipo de

Amenazas y presiones. Hicimos lo que se supone que se debe hacer, y este enfoque fue apreciado por la sociedad internacional. Después nos convertimos en representantes de una organización respetada en todo el mundo.

No dejamos la caída del sistema judicial de nuestro país a la suerte de uno. Dejamos marcadores de salvación en cada esquina para el regreso. Hoy tenemos exiliados, arrestos en cárceles, pero eso no cambiará la realidad. El precio que estamos pagando eleva nuestra fe en los próximos días en que el estado de derecho y la democracia se internalizarán y elevará nuestro espíritu de lucha.

"Continuaremos mostrando que siempre hay persona que exclaman contra la injusticia y la ilegalidad, mientras que muchos otros, que se suponía que debían hablar, y resistir, fueron hundidos en silencio bajo la presión del imperio de la justicia".

En este momento grave, la Plataforma quiere expresar públicamente:

- su solidaridad con nuestro colega Murat Arslan y su familia, quienes nunca estarán solos o sin nuestra solidaridad y apoyo

- su preocupación por la grave violación de las reglas fundamentales perpetuada en este juicio, ya denunciada por observadores internacionales, socava la convicción actual que debe ser caracterizada como concretamente ilegal e injusta;

- su llamamiento a todas las instituciones europeas para que pongan fin a cualquier cooperación con el poder judicial turco hasta que se restablezca el Estado de derecho en el país y utilicen todos los medios para convencer a Turquía de que ponga fin a su caza de brujas contra jueces y fiscales.

Edith Zeller m.p.
Presidenta de la Association of European Administrative Judges (AEAJ)

José Igreja Matos m.p.
Presidente de la European Association of Judges (EAJ)

Tamara Trotman m.p.
Presidenta de Judges for Judges

Filipe César Marques m.p.
Presidente de Magistrats Européens pour la Democratie et les Libertés (MEDEL)

Llamamiento para donaciones para apoyar a los colegas turcos

Si desea apoyar a los colegas turcos perseguidos y sus familias, por favor haga donaciones para los gastos de su defensa y la observación internacional de su juicio en la siguiente cuenta

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (**J4J**)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Fondo de Asistencia Internacional Legal Mutua : Juristas para Juristas (**J4J**)

Estatutos de la asociación
§ 2 (1) El propósito de la Asociación es
(a) la promoción de asistencia legal mutua para los jueces que son perseguidos políticamente;
b) la promoción de la comprensión internacional, el respeto del Estado de derecho democrático y los derechos humanos, el estado de derecho y la defensa de la independencia judicial.

TÜRK YARGISINDAN MEKTUPLAR 2016 – 2017

[TK] Giriş

Darbe girişiminin üzerinden neredeyse üç yıldan fazla süre geçti. Darbe teşebbüsünden sonra saatler içinde kanuni güvencelere aykırı bir biçimde hakim ve savcıların delilsiz olarak tutuklandığına ilişkin endişe verici bilgiler MEDEL'e ulaşmaya başladı. MEDEL tüm gelişmelere karşı acilen tepki göstermiş, görevlerini yerine getiren hakim ve savcıların darbeyle ilişkilendirilmelerini ve kararları nedeniyle tutuklanmalarını anlamlandıramamıştır. Baskıların hedefi olan hakim ve savcılar (dahası avukatlar, gazeteciler, akademisyenler, polisler, milletvekilleri ve sayısı 100.000'i bulan kamu görevlileri) terör örgütüyle ilişkili olmakla suçlanmış, Türk hükümeti eşi görülmemiş bir oranda geniş bir kesimi darbeyle suçlamıştır.
Başlangıçla anlaşılmakta zorlanılan fakat zamanla çok net olarak görüldüğü üzere, Türkiye'de bağımsız yargıyı yok etmeye yönelik bu tür müdahalelere karşı bizler her daim karşı durmuştuk. Dünyanın tanıklık ettiği bu olay listelere dayalı hakim ve savcıların tasfiyesiydi; tutuklanacak hakimlerin yer aldığı bu listelerde yaşamını yitirmiş, eski görev yeriyle anılan hakimlerin olması, listelerin darbeden çok öncesinde hazırlandığı, bağımsız yargı için mücadele eden, özgürce cesaretle konuşan hakim ve savcıların hedef alındığını gösteriyordu. Gözaltılar, açığa almalar, mal varlıklarına el koymalar gerekçesi olmayan mahkeme kararlarına dayalı olarak yapıldı. Meslektaşlarımız bağlı oldukları yargı dernekleri ve Yargı Konseyi için yapılan seçimdeki tercihleri nedeniyle sorgulandı.
Dahası hükümet tarafından görevden alınan meslektaşlarımızın yerine, şeffaf olmayan usullerle, rekabetçi koşullara uyulmaksızın ve yeterli eğitim verilmeksizin siyasi iktidara üye hakimler atandı.
MEDEL bünyesinde bağımsız yargı ve hukuk devletine en çok bağlı dernek olan YARSAV idari bir tasarrufla kapatıldı. MEDEL ve diğer tüm yargı dernekleri bu olanlar karşısında sessiz kalamazdı. MEDEL, Türk Hükümeti'nin YARSAV'ı feshetme konusundaki gayri meşru kararını tanımadığını resmen açıkladı, bu nedenle YARSAV halen MEDEL'in tam bir üyesi ve yönetim kurulu üyeleri de halen tamamen aktif hakimler olarak görülmektedir.
Avrupa Hakimler Birliği, Avrupa İdari Hakimler ve Hakimler Birliği ve Hakimler İçin Hakimler Derneği ile birlikte Türkiye'de bağımsız bir yargı için platform kurduk. Türkiye'deki hukuk devletinin yok edilmesini kınadık, tutuklu hakim ve savcıların derhal serbest bırakılması için çağrıda bulunduk. Uluslararası gözlemcilerin katılımıyla Türkiye'deki yargılamaları takip ettik, yargının bağımsızlığı konusunda değerlendirmelerde bulunduk.
Zaman geçtikçe uluslararası toplum, Türkiye'deki durumun giderek kötüleştiğinin daha fazla farkına varmaya başladı. Aralık 2016'da, Yargı Konseyleri Avrupa Ağı (ENCJ), Türkiye

Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun gözlemci statüsünü askıya almıştır. Kurul'un "hâlihazırda ENCJ Tüzüğüne uymadığını ve bu haliyle artık yasama ve yürütmeden bağımsız olarak bağımsız ve adil bir yargının muhafazasını sağlayacak bir kurum olmadığını" askıya alma gerekçesi olarak ifade edilmiştir.
MEDEL'in (aynı zamanda EAJ'la birlikte) teklifi üzerine, YARSAV başkanı Murat Arslan, Avrupa Konseyi Parlamentosu tarafından Ekim 2017 tarihinde Vaclav Havel İnsan Hakları ödülüne layık görüldü.
Sonrasında, Murat Arslan tarafsız ve adil bir yargı için gereken asgari koşullara uyulmaksızın, gizli tanık ifadelerine dayalı olarak, peşin yargılarla 10 yıl süre ile mahkumiyetle cezalandırıldı.
Bu süre zarfında, demokrasi, hukuk devletine ve bağımsız yargıya bağlı meslektaşlarımızdan, aile yakınlarından ve bazı diğer kaynaklardan Türkiye'de olan bitene ilişkin sayısız mektup aldık.
MEDEL olarak inanıyoruz ki, bu mektuplar binlerce meslektaşımıza ne olduğunu, prosedürün nasıl geliştiğini, sonuçlarının ne olduğunu anlamamız açısından, saldırı altındaki yargının içinden önemli bilgilerdir.
MEDEL olarak aynı zamanda inanıyoruz ki, bir araya getirilen mektuplar herhangi bir yorum, düzeltme içermemekte (anonimleştirme dışında) bu yönüyle hukuk devletinin inanılmaz derecede hızlı çöküşünü çıplak bir biçimde resmetmektedir. Editöryal çalışma göndericilerin istekleri doğrultusunda anonimleştirme ile sınırlı tutulmuştur.
Mektuplar büyük oranda darbeye karşı alınan önlemlerin hukuksuzluğunu altını çizen önemli nitelikte bilgi ve yorumlar içermektedir. Son olarak pek çok mektupta evrensel ilkelerden alıntılar yapılmış, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin konuya ilişkin kararlarına yer verilmiştir. Bu içeriklere yer vermeden bu kitabı oluşturmak mümkün olmazdı. Yapılan bu alıntılar Türk meslektaşlarımızın evrensel değerlere ne denli derinden bağlı olduğunu göstermektedir. Bu ilkeler bizlerin sahip olduğu adeta ana dilimiz. Bu mektuplar sayesinde, MEDEL'in uzun süredir ilişkili, hukuk devleti konusunda ortak arzu içinde olduğu bir devletin, ifade edilen prensiplerle arasındaki mesafe konusunda herkese değerlendirme yapması için ilave katkı sunacaktır.
Bize bağlı derneklerin katkılarıyla, mektupları pek çok dilde yayınlıyoruz. Umuyoruz ki bu çalışma, Avrupa'nın adalet değerleri üzerindeki bağlılığının ve dayanışmamızın göstergesi olacaktır.
Türkiye'de cesur, özgür hakim, savcı ve hukukçular tarafından yapılan bu mücadele, tüm dünyada hukuk devletine bağlı herkesin mücadelesi olarak görülmelidir. Bu nedenle, yapılan mücadele ortak bir mücadeledir, sadece Türk halkı uğruna yapılan bir mücadele değildir. Bağımsız yargı için mücadele eden tek bir Türk hakim veya savcısı hapiste olduğu sürece, Avrupa'nın başka bir yerindeki yargıç kendini tamamen özgür ve bağımsız hissedemez.
Vaclav Havel İnsan Hakları ödülünün kabul konuşmasında Murat Arslan: *"Sizlere hukuk devletinin askıya alındığı, gün gün demokratik değerlerden uzaklaşan, muhaliflerin susturulduğu, insan hakları savunucularının, gazetecilerin, barış isteyenlerin, çocuklar ölmesin diye haykıranların terörist ilan edildiği bir ülkeden sesleniyorum. (…) Ödemiş olduğumuz ağır bedeller, demokrasi ve hukuk devletinin içselleştirdiği günlerin yaklaştığına olan inancımızı kamçılıyor."*

MEDEL Bürosu

Editörden Not

Yayınlanan mektuplar 16/7/2016 tarihinden başlayarak MEDEL'in Berlin ofisine çoğunlukla elektronik posta yoluyla ulaşmıştır. İlk mektuptan son mektuba (16/07/2016 tarihinden, 1/08/2016 tarihine kadar) kadar olanlar sürecin nasıl geliştiğini göstermesi açısından bazı mektuplar tarih sıralamasına göre sıralandı; bazıları için tarih atlandı.
1'den 13'eö 15'den 18'e, 27, 29, 30 ve 24'den 37'ye kadar olan mektuplar hakimler ve savcılar tarafından yazıldı. 14, 19'dan 25'e, 28, 31 ve 33 numaralı mektuplar hakimlerin eşleri ve çocukları tarafından kaleme alınmıştır. 26, 32 ve 38 numaralu mektuplar diğer kaynaklardan edinilmiştir.
İsimlerin anonimleştirilmesi (şahısların kimlikleri, aile bireylerinin isimleri, gibi mektup yazan sahısların kimliklerini ortaya çıkaracak yaşadıkları şehirler, hapishane isimleri gibi bilgiler) dışında herhangi bir biçimde editorial müdehale yapılmamıştır. Mektuplar çoğunlukla İngilizce yazılmış olup, ana dilde gönderilen mektuplar editor tarafından tercüme edilmiştir.

Yayınlayan
MEDEL – Demokrasi ve Özgürlükler İçin Avrupa Hakimler Derneği
Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)
10405 Berlin
Germany

Olayların Kronolojik Sıralaması

15 Temmuz
22:30 - Bazı askerlerce Boğaziçi Köprüsü trafiğe kapatıldı.
23:45 - Devlet televizyonunda darbe bildirisi yayınlandı.
00:04 – Cumhurbaşkanı Erdoğan, Fethullah Gülen'i darbe girişimi ile suçlayarak, Türk halkını darbeye karşı koyması ve direnmesi için sokaklara çağırışı, yargıya gerekeni yapması için talimat vermesi.
04:30 - Ankara Başsavcısı başlatılan soruşturmalar hakkında kamuoyu ile bilgi paylaşması.
05.30 - Cumurbaşkanı Erdoğan basin açıklaması yaptı ve başarısız darbe girişimini 'Allah'ın lutfü' olarak tanımlaması.
09:00 - 140 Yargıtay üyesi, 48 Danıştay üyesi , 2 Anayasa Mahkemesi üyesi ve 5 Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu üyesi, 2745 ilk derece hakim ve savcısı ile birlikte gözaltına alındı.
14:00 - 2745 hakim ve savcı Kurul tarafından görevlerinden uzaklştırıldı.
22:00 – Görevden uzaklaştırılan hakimlerin isimleri liste halinde internet sitelerinde ilan edildi. Listelerde pek çok yanlışlıklar vardı, emekli edilen hakim ve savcılar, yaşamını yitirmesine ragmen Ahmet Biçer adında savcı listede yer alıyordu.
21Temmuz - Olaganüstü Hal Yönetimi ilan edildi.
24 August - 2847 hakim ve savcı savunma hakkı dahi tanınmaksızın görevlerinden atıldılar. Bu sayı 4500'e kadar ulaştı, 2500'ye yakın hakim tutuklandı, bunlardan 600 kadarı tek kişilik hücrede tutuluyor.

Mektuplar

[1 - 16/7/2016]
Sayın Meslektaşlar, Görüldüğü kadarıyla bir darbe girişimi var.
Bir hakim olarak, ve tecrübeli bir yurttaş olarak, gerçekte ne olduğunu ifade etmek hiç de kolay değil.
Bu ciddi ve organize kalkışma, neyse ki Erdogan‘ın müdehalasi sonucu başarısızlıkla sonuçlandı.
Ta en baştan, tüm hükümet yetkilileri ve Erdoğan oldukça rahat görünüyordu, tüm bu olanlardan Gülen’I sorumlu tuttular. Darbeciler Gülenist olarak afişe edildi.
Erdogan dünkü yapmış olduğu konuşmada, binlerce sivilin ölümü ve yaralanmasına neden olan bu vahim olayı, Allah’ın lutfü olarak tanımladı, bu vesileyle askeriyede temizlik yapacağını ifade etti. .
Bu sözlerden anlaşılacağı üzere, çok fazla bir açıklama yapmaya gerek yok.
Resmi ajanslara bakıldığı kadarıyla muhalif olan Kurul Üyeleri, Yüksek Mahkeme üyeleri, hakimler ve savcılar -ki bunların çoktan kara listeye alındıkları anlaşılıyor- Gülenci olarak afişe edildiler ve Ankara Cumhuriyet Savcılığınca göz altına alındılar.
Bu bizim için sürpriz değil!...
Bu haberler bazı hadiselerin habercisi! burokraside, yargıda ve askeriyede dalgalar halinde görevden almalar, tutuklamaların gelmesi şaşırtıcı olmamalı…Belkide hükümetin muhalefete yönelik en büyük temizlik operasyonu kapıda olabilir… çok yakında…
Sonuç olarak, bu noktadan sonra, hiçbir şey sürpriz olamaz…
Garip olan çokca şey yaşandı…
Göreceğiz bu kalkışma el koymaya yol açabilir…
Sizin destekleriniz çok önemli…

[2 - 16/7/2016]
Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu -HSYK 2. Daire toplam 2745 hakim ve savcıyı görevinden uzaklaştırdı. Çok muhtemel Gülenci olmaları nedeniyle…
Görevden alınan hakim ve savcıların listesi henüz yayınlanmadı…
Ben de listedeyim bazı polisler beni ve eşimi gözaltına almaya geliyorlar. Elveda dostlar.

[3 - 16/7/2016]
2 ve 9 yaşındaki çocuklarımı yakınlarıma bıraktım. Polisin gelip kapımı çalmasını bekliyorum, çok ağır. Eşim ağlıyor.

[4 - 16/7/2016]
Değerli meslektaşlarım,
Bende görevden alındım ve tutuklandım. Nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum. Sadece işimi yaptım, çok bildiğiniz üzere hükümetin yargıya olan müdehalalerini eleştirdim. Birbirimizi tekrar göremeyebiliriz. Şimdiden desteğiniz için teşekkür ediyorum. İletişim kurma şansımız olmayacak.

[5 – 17/7/2016]
Evdeyim ve hala bekliyorum. X bir kaç saat önce gözaltına alındı. Sadece söyledikleri silahlı terör örgütüne üye olmak. Hakkındaki iddiaları ve delilleri sormasına ragmen, hiçbir açıklama yapılmadı. Sessiz kalma halkkını kullandı. Şimdi evinde arama yapılıyor.

[6 – 17/7/2016]
Sevgili arkadaşlar, meslektaşlar; meslektaşımız X gözaltına alındı. Tek neden, bir hakim isminden bahsetmiş, o da fişlenen hakimler listesinde, hepsi bu. Diğer iki şehirdeki meslektaşlarımız adli kontolle serbest bırakıldılar. (Yurtdışı yasağı var.)

[7 – 18/7/2016]
Ben ve eşim gözaltına alınıyor.

[8 – 20/7/2016]
Bugün serbest bırakıldım, fakat yarın ne olacağını bilmiyorum. Cadı avına dönüştü. Savcının itiraz hakkı var. Bu nedenle tekrar hapse girebilirim. Lütfen ülkenizdeki ve Avrupadaki yetkilileri yaşanılanlardan haberdar edin. Ülkede durum giderek kötüleşiyor. İyi şeyler yapmaya devam edin. Ailem ve X'in ailesi darma dağın oldu. Görevden uzaklaştırıldık, artık hakim değiliz.

[9 – Tarihsiz]
Herşeyden önce dosyalarımızda gizlilik kararı var. Bu nedenle, dosyamızdaki tanık beyanları, iddianame, mahkeme kararları vs. hiçbir şey hakkında bilgi alamıyoruz. Ceza yargılaması bizi tehlike altına itiyor.
İkincisi, HSYK tarafından hazılanan listenin iki yıllık bir çalışma sonucu hazırlandığı, kurul başkanı tarafından itiraf edildi.
Üçüncü olarak, gözaltı süreci şehirden şehire değişiyor. Bazı şehitlerde 4 gün bazılarında bir gün. Olağanüstü halin ilanı ile birlikte bu süre 60 güne kadar çıkabilir. Hükümet bunun üzerinde çalıştığını kamuoyuna duyurdu.
Dördüncü olarak, kimse avukatlarıyla görüşemiyor, hatta tutuklu ve gözaltında olanlar dahi. Gözaltu süresince Adalet Bakanlığına bir dilekçe yazdım, avukatla görüşme hakkım olduğunu, bunun sınırlandırlamayağını ifade ettim. Bu dilkçe elimde yok. Olsa dahi gizlilik kararı nedeniyle sizle paylaşamam.

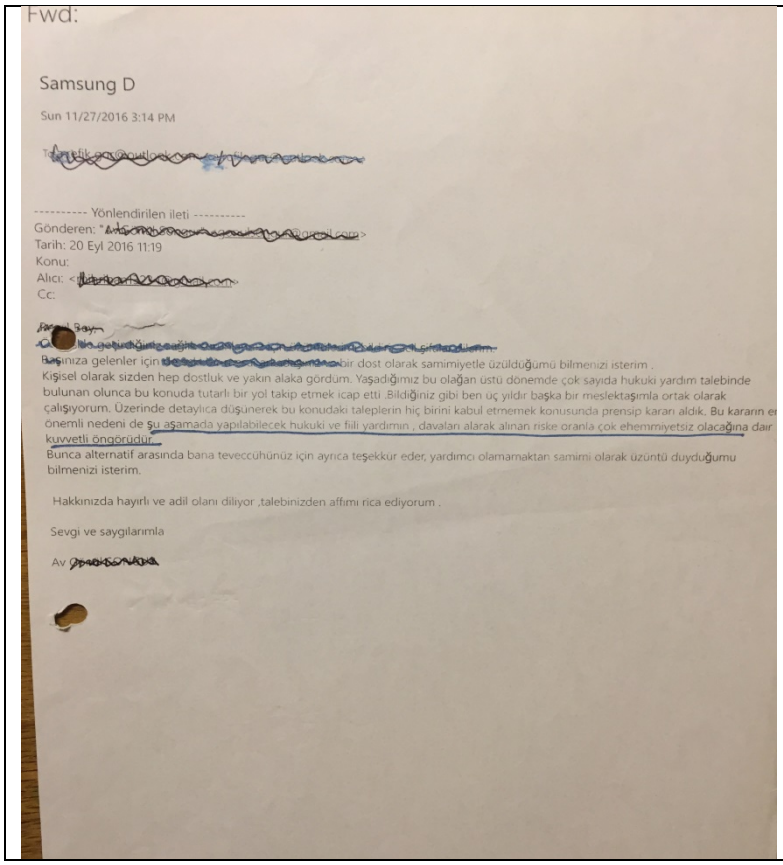

Fwd:

Samsung D

Sun 11/27/2016 3:14 PM

---------- Yönlendirilen ileti ----------
Gönderen: "
Tarih: 20 Eyl 2016 11:19
Konu:
Alıcı: <
Cc:

Sayın Bayan

Başınıza gelenler için bir dost olarak samimiyetle üzüldüğümü bilmenizi isterim .
Kişisel olarak sizden hep dostluk ve yakın alaka gördüm. Yaşadığımız bu olağan üstü dönemde çok sayıda hukuki yardım talebinde bulunan olunca bu konuda tutarlı bir yol takip etmek icap etti .Bildiğiniz gibi ben uç yıldır başka bir meslektaşımla ortak olarak çalışıyorum. Üzerinde detaylıca düşünerek bu konudaki taleplerin hiç birini kabul etmemek konusunda prensip kararı aldık. Bu kararın e
önemli nedeni de şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın , davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörüdür.
Bunca alternatif arasında bana teveccühünüz için ayrıca teşekkür eder, yardımcı olamamaktan samimi olarak üzüntü duyduğumu bilmenizi isterim.

Hakkınızda hayırlı ve adil olanı diliyor ,talebinizden affımı rica ediyorum .

Sevgi ve saygılarımla

Av.

Avukat X:
"…şu aşamada yapılabilecek hukuki ve fiili yardımın, davaları alarak alınan riske oranla çok ehemmiyetsiz olacağına dair kuvvetli öngörü nedeniyle… affınıza sığınarak talebinizi üzülerek reddediyoruz…"

Beşincisi, aile bireyleri hapishanelere ve gözaltı merkezlerine ulaşamıyor.
Altıncısı, hava çok karanlık. Kimse kimseye ulaşamıyor, buna ailemiz ve avukatımız da dahil. Bu nedenle, bizden döküman beklemeyin. Herşey kapalı ve gizli. Olağanüstü hal altında şehirlerin üzerinde helikopterler uçuyor. İnternete erişim sınırlı, olağanüstü hal hükümete insan haklarını sınırlama konusunda geniş yetkiler veriyor.
Yedinci olarak, yetkili birisine ulaşmanız dahi mümkün değil, bu yargıya müdehale olarak değerlendirilip yeni bir ceza soruşturması olarak karşınıza çıkabilir.

[10 – Tarihsiz]
Aşağıdaki linkde (…) 16 Temmuz 2016'da açığa alınmış hakim ve savcıların ismini göstermektedir. Listede yer alanların bazıları tutuklanarak cezaevine gönderildiler. Açığa alma listesi aynı zamanda gözaltına alıncaklar listesi. Önce HSYK'nın görevden alma işlemi üzerine, sonrasında savcılar soruşturma başlattı ve mahkemeler listede yer alan hakimlerin çoğunu hapse attı (tutukladılar). Sadece listede bir kişi dışında, gerisi ya tutuklandı ya da gözaltına alındı. Listede yer alan Snç A.B iki ay önce yaşamını yitirmesine ragmen tutuklanacaklar listesinde yer alıyordu.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi

	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖO	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Darbe girişiminin üzerinden henüz 6 saat geçmişken, tutuklanacak hakimlerin listeleri bazı internet haber sitelerinde yayınlandı.

Bu da açıkca gösteriyor ki listeler darbe girişinden önce hazırlanmıştı. Tuttuklanacak idari hakimlerin isimleri haberlere yansımadı ancak, what'sup groplarında paylaşıldı.

[11 – Tarihsiz]
Sevgili meslektaşlarım,
Bugün ben de dahil olmak üzere 2847 hâkim ve savcı meslekten daimi olarak meslekten atıldı. Hakim ve savcıların hiçbirine kendilerini savunma hakkı dahi verilmedi. Yani savunma hakkımızı dahi kullanamadan görevlerinden alındılar. Görevden alınan hakimler 10 gün içinde Kurulun kararına karşı, Genel Kurula itirazda bulunabilirler. Genel Kurulda itirazın reddedilmesi üzerine 60 gün içinde Danıştay'a (yüksek idare mahkemesine) itiraz etme hakkı var. Danıştaya yapılacak başvuru, ikinci aşama. Danıştayın nihai kararından sonra hakimler 30 gün içinde insan hakları ihlali iddiasıyla Anayasa Mahmekesine başvurabilirler. Tüm bu başvulardan sonuç alınamaması halinde, 6 ay içinde AİHM'ne başvurulabilir.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suça bulaşmış, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

2847 Hakim ve savcının toplu halde ihraç edilmesine ilişkin, HSYK kararı.

[12 – Tarihsiz]

İlk Olağanüstü Hal Kararnamesi bugün yürürlüğe girdi. Kararname aşağıdaki yeni düzenlemeleri getirmiştir;

1. Gözaltı süresi 30 güne kadar uzatılabilir,
2. Hakim ve savcılar da dahil olmak üzere şüpheli listesinde bulunan kamu çalışanlarının tümü, herhangi bir disiplin soruşturması olmaksızın görevlerinden çıkarılabilecekler, Kararnameye göre, Gülen Hareketiyle herhangi bir seviyedeki bağlantı meslekten atılmak için yeterli kabul edilmektedir. Bu konuda idarenin değerlendirmesi yeterli olup, bunun ispatlanmasına gerek görülmemiştir,
3. Kararnameye ekli liste uyarınca YARSAV bugün kapatılmıştır. Artık YARSAV diye bir kuruluş bulunmamaktadır,
4. Eğer mahkeme karar verirse tutuklu veya gözaltındaki kişilerin avukatlarıyla görüşmeleri engellenebilir,
5. Ailelerin ziyareti sınırlandırılmıştır,
6. Müvekkil ile avukat arasındaki görüşmeler kaydedilebilecek. Konuşmalarında şüpheli herhangi bir husus görülür ise mahkeme tarafından şüphelinin avukata ulaşma hakkı engellenebilecek,
7. Tutuklu veya gözaltında bulunan kişiler sadece 15 günde bir kez olmak üzere 10 dakika yakın ailesinden birisiyle görüşebilir. (Daha önce yürürlükte bulunan Yasaya göre gözaltında bulunan kişi haftada bir kez geniş ailesinden birisiyle veya ailesi dışında kendisinin belirlediği 3 kişiyle görüşebilmekteydi.)
8. Bir kişi en fazla 3 avukat tarafından temsil edilebilir, daha fazla değil,

Kararname uyarınca Gülen hareketiyle herhangi bir seviyede bağlantısı olan bütün özel kuruluşlara hükümet tarafından el konulmuştur. Bunun dışında, hakim savcılar ve kamu çalışanları herhangi bir disiplin soruşturması olmaksızın görevlerinden çıkarılmışlardır. Devam etmekte olan davaların sonucunu beklemeye gerek görülmemiştir. Söylenecek

herhangi bir söz yok. İsmimi belirtmeden bu emaili mümkün olduğu kadar çok kişiye ulaştırın lütfen.

[13 – Tarihsiz]
Yargıdaki yeni durum:
-Gözaltındaki bir şüpheliyi serbest bırakan bir hakim, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından başka bir şehre tayin edilebilir veya açığa alınabilir,
-Hiçbir hakim, tutukluluk ve gözaltı tedbirleri için oluşturulan Sulh Ceza Hakimliklerine atanmak istememekte,
-Tutuklama veya gözaltı kararı vermeyen bütün hakimler listeye eklenmekle tehdit edilmekte, gözaltındaki hakimler çok sınırlı olarak aileleriyle ve avukatlarıyla bağlantı kurabilmekteler.
-Avukatların çoğu tutuklu veya gözaltındaki hakimleri savunmak istememekte,
-Örneğin bir şehirde bir hakim 37 hakim ve savcının ifadesini alırken hiçbir soru sormadan hepsinin tutuklanmasına karar vermiş ve Ankara'dan bu şekilde yapmasının emredildiğini söylemiş. Aynı şehirde tutuklu birisinin elbisesini değiştirmesine izin verilmemiş, en temel ihtiyaçları karşılanmamış, hiçkimseyle görüşmesine izin verilmemiş,
-Meslekten çıkarılan hakim ve savcılara dair listede 57 gün önce ölen bir savcının ismi de bulunmakta,
-Buna karşın aynı listede, meslekten çıkarılan bazı hakim ve savcıların güncel görev yerleri yerine 2 yıl önceki görev yerlerinin yazılı olduğu,
-Bütün bu bilgiler meslekten atılan hakim ve savcılara ilişkin listenin en azından 2 yıl önce hazırlandığını gösteriyor.
Kamu kurumlarındaki güncel durum;
1. Milli Eğitim Bakanlığında 60.000 öğretmen meslekten çıkarıldı,
2. Maliye Bakanlığında 2.000 kişi,
3. Milli İstihbarat Teşkilatında 100 kişi,
4. Askeri hakimlerin tamamı,
5. 3.000'e yakın hakim ve savcı,
6. Kamu çalışanlarından kimse yurtdışına çıkamaz,
7. Kamu ve Özel Üniversitelerin bütün dekanları görevlerini bırakmak için zorlandılar ve bugün onlar istifa etmek zorunda kaldılar,
8. Pek çok gazetecinin basın kartı iptal edildi,
9. Bazı gazeteler toplatıldı ve yayın yasağı getirildi,
10. Bazı akademisyenler meslekten çıkarıldılar,
11. Yaklaşık 10.000 polis meslekten çıkarıldı,
12. 247 mülkiye amiri meslekten çıkarıldı.
Bu gece Olağanüstü Hal ilan edildi. Yani bütün insan hakları askıya alındı. 18 ile 60 yaş arasındaki insanlara zorla kamu görevi yaptırılabilir. Ve herşeye el konulabirlir.

[14 – Tarihsiz]
Bir hakim eşi tarafından bildirildi:
(Hakim): Gözaltına alındı ve Tutuklandı
Gözaltına alındıktan sonra hakim ilk ve son defa eşiyle kontak kurabilmiş. Bir kaç dakikalığına telefonda konuşmuşlar. Sorguda o'na, darbe teşebbüsü sırasında kiminle beraber olduğu ve ne hakkında konuştukları sorulmuş. Hangi liseden mezun olduğu, hangi dershaneye gittiği, 2014 yılındaki HSYK şeçimlerinde sayıma katılıp katılmadığı, sayımı kaydedip etmediği gibi sorular sorulmuş.
Tutukulu hakimin avukatının korktuğu için artık telefonlara cevap vermediğini bildirmiş.

[15 – Tarihsiz]
Bizim davalarımızla ilgili dosyalarda delil yok. Bunu, benimle birlikte cezaevinde olan meslektaşların dosyalarında gördüm.
Sadece bir liste var. Savcılar sadece bir liste ve bu liste hakkında gizlilik kararı olduğunu ve bu nedenle bize hiçbirşey gösteremeyeceklerini söylüyorlar.

[16 – Tarihsiz]
Hangi üniversite hazırlık kursuna (dershane) gittin?
Türkiye'den herhangi bir üniversiteye kaydolmak için "ulusal üniversiteye giriş sınavı" nı geçmeniz gerekmektedir. Türk eğitim sistemindeki yetersizlikler sebebiyle lise eğitimi esnasında sınav hazırlık merkezlerine gitmeniz gerekmektedir.
Hazırlık kurslarının bir kısmının Gülencilere yakın olduğu söylene gelmiştir. Bu soruyu sorarak savcı, benimle Gülen arasında bir bağlantı var mı bunu öğrenmek istiyor. İronik bir şekilde çoğu politikacının çocukları buna Devlet Başkanı da dahil bu eğitim kurumlarından eğitim aldılar. Şurası da muhakkak su anda görev başında olan hakim ve savcıların çoğu ya da onların aile yakınları da bu merkezlerde sınavlara hazırlandılar. Ayrıca çok büyük ihtimalle, soruları soran hakim ve savcıların kendileri de bu merkezlere gittikleri için tutuklulara bu tarz soruları sorarken korkuyorlardı. 'Sorulan diğer bir soru' Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulu seçimlerinde oyların sayımına katıldınız mı? Bu sayım işlemini video ile kaydettiniz mi? Sizin de bildiğiniz üzere son HSYK seçimlerinde üç ana grup adaylar vardı: 1- YARSAV, 2. Yargıda Birlik Derneği (hükûmet yanlısı) ve 3. Bağımsız adaylar (bunların bir kısmının Gülencilere ya da Gülen hareketine –şu anda terör örgütü olarak adlandırılıyor) olarak kendilerini tanıttılar. Bazı hakimler olağan her seçimde olduğu gibi bu seçim sürecinde de rol aldılar. Bu oyları bazılarının sayması gerekiyordu. Hakim ve savcıların bazıları mahkemelerde beklemek suretiyle secim sürecini gözlemlemek istedir. Bu tarz hakimlerin sayısı epeyce vardı. Bir çok hakim birbirine güvenmedi ve kendi oylarını hayatımızın diğer alanlarındaki seçimlerde olduğu korumak istediler. Savcılar niçin bu soruyu sordular? Bu soruyu soruyorlar çünkü hangi aday ya da grubu desteklediğimi öğrenmek istiyorlar. Kısaca, benim hangi adaya oy verdiğimi anlamaya çalışıyorlar. Verdiğim oya göre benim ne tarz bir hakim olduğumaa karar verecekler. (YARSAV, hükûmet yanlısı, bağımsızlar) Yargıda Birlik Derneğine (hükûmet yanlısı) oy verdiyseniz herkes bilir ki artık güvende olduğunuz çok acıktır. Size artık hiçbir şey olmaz. 2735 kişilik hakim listesinde Yargıda Birlik Derneğinden (hükûmet yanlısı) her hangi bir üye olduğuna inanmıyorum. Onlar, kendi üyelerini soruşturmalardan korurlar. Yargının şimdiki idaresi ve bu davalara bakan hakim ve savcılar Yargıda Birlik Derneğinin üyeleridir.

[17 – 28/7/2016]
Ankara Savcılığı, bugün, soruşturması halen devam eden 3049 hakim ve savcının tüm malvarlıklara el konulmasına karar verdi.
Yurtdışına gitmeyin, çalışmayın, maaş almayın, mallarınızı satmayın....
Şu anda hiçbir şeyimiz yok. Evimiz yok, arabamız yok, çocuklarımız için sağlık sigortası yok. Her şey her gecen gün daha da kötüye gidiyor.
Artık ölmek zamanı.

[18 – 1/8/2016]
Değerli meslektaşlar,
Pek çok hukuksuzlukla birlikte, açıkça ifade etmeliyim ki evrensel hukuk ihlal edilerek mallarımıza el koyarak aile üyelerimizi sarsacak uygulamaya imza atıldı.
Hatırlayacağınız üzere, Ankara Cumhuriyet Savcılığının talebi üzerine Sulh Ceza Hakimliği (uluslarası hukuka aykırı bir biçimde kapalı devre sistemine göre çalışan mahkemeler hükümet tarafından yakın zamanda kurulmuştu.) kararıyla mallarımıza el konuldu, banka hesaplarımız donduruldu.
Bu bizim icin nicin onemlidir?
Bildiğiniz üzere, açığa alınmış hakimlere maaşlarının tamamı ödenmez, maaşlarının belli bir oranını alabilirler ve çok kısa bir süre içinde görevimizden atılacağımızdan ondan da yoksun kalacağız.
El konulma işleminden dolayı, hayatımızı devam ettirebilmek için hiçbir malvarlığımızı satamıyoruz. Bu durum, bizim çocuklarımız, eslerimiz ve diğer yakın aile fertlerimiz için vahşi

bir cezalandırmadır. Suçlu olduğumuz ispat edilene kadar hala suçsuzuz. Malvarlığımıza el konulması için hiçbir delil ve yasal dayanak yok.
El koymaya ilişkin mevzuat ne diyor?
5271 Sayılı Türk Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 128. Maddesi "Taşınmazlara, hak ve alacaklara el koyma'' düzenlemiştir.
Taşınmazlara, hak ve alacaklara elkoyma
Madde 128 – (1) Soruşturma veya kovuşturma konusu suçun işlendiğine ve bu suçlardan elde edildiğine dair somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebebi bulunan hallerde, şüpheli veya sanığa ait;
a) Taşınmazlara,
b) Kara, deniz veya hava ulaşım araçlarına,
c) Banka veya diğer malî kurumlardaki her türlü hesaba,
d) Gerçek veya tüzel kişiler nezdindeki her türlü hak ve alacaklara,
e) Kıymetli evraka,
f) Ortağı bulunduğu şirketteki ortaklık paylarına,
g) Kiralık kasa mevcutlarına,
h) Diğer malvarlığı değerlerine,
Elkonulabilir. Somut olarak belirlenen bu taşınmaz, hak, alacak ve diğer malvarlığı değerlerinin şüpheli veya sanıktan başka bir kişinin zilyetliğinde bulunması halinde dahi, el koyma işlemi yapılabilir. Bu madde kapsamında el koyma kararı alınabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Hazine Müsteşarlığı ve Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan, suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınır. Bu rapor en geç üç ay içinde hazırlanır. Özel sebepler zorunlu kıldığında bu süre talep üzerine iki ay daha uzatılabilir. (1)
(2) Birinci fıkra hükmü; (2)
a) Türk Ceza Kanunu'nda tanımlanan;
1. Soykırım ve insanlığa karşı suçlar (madde 76, 77, 78),
2. Göçmen kaçakçılığı ve insan ticareti (madde 79, 80) ile organ veya doku ticareti (madde 91), (2)
3. Hırsızlık (madde 141, 142),
4. Yağma (madde 148, 149),
5. Güveni kötüye kullanma (madde 155),
6. Dolandırıcılık (madde 157, 158),
7. Hileli iflas (madde 161),
8. Uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti (madde 188),
9. Parada sahtecilik (madde 197),
10. Suç işlemek amacıyla örgüt kurma (madde 220, fıkra üç),
11. İhaleye fesat karıştırma (madde 235),
12. Edimin ifasına fesat karıştırma (madde 236),
13. Tefecilik (madde 241), (2)
14. Zimmet (madde 247),
15. İrtikap (madde 250)
16. Rüşvet (madde 252),
17. Devletin Güvenliğine Karşı Suçlar (madde 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
18. Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar (madde 309, 311, 312, 313, 314, 315, 316),
19. Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk (madde 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337) suçları.
b) Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunda tanımlanan silah kaçakçılığı (madde 12) suçları,
c) Bankalar Kanununun 22 nci maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkralarında tanımlanan zimmet suçu,
d) Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda tanımlanan ve hapis cezasını gerektiren suçlar,

e) Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 68 ve 74 üncü maddelerinde tanımlanan suçlar,
Hakkında uygulanır.
(3) Taşınmaza el konulması kararı, tapu kütüğüne şerh verilmek suretiyle icra edilir.
(4) Kara, deniz ve hava ulaşım araçları hakkında verilen el koyma kararı, bu araçların kayıtlı bulunduğu sicile şerh verilmek suretiyle icra olunur.
(5) Banka veya diğer malî kurumlardaki her türlü hesaba el konulması kararı, teknik iletişim araçlarıyla ilgili banka veya malî kuruma derhâl bildirilerek icra olunur. Söz konusu karar, ilgili banka veya malî kuruma ayrıca tebliğ edilir. El koyma kararı alındıktan sonra, hesaplar üzerinde yapılan bu kararı etkisiz kılmaya yönelik işlemler geçersizdir.
(6) Şirketteki ortaklık paylarına el koyma kararı, ilgili şirket yönetimine ve şirketin kayıtlı bulunduğu ticaret sicili müdürlüğüne teknik iletişim araçlarıyla derhâl bildirilerek icra olunur. Söz konusu karar, ilgili şirkete ve ticaret sicili müdürlüğüne ayrıca tebliğ edilir.
(7) Hak ve alacaklara el koyma kararı, ilgili gerçek veya tüzel kişiye teknik iletişim araçlarıyla derhâl bildirilerek icra olunur. Söz konusu karar, ilgili gerçek veya tüzel kişiye ayrıca tebliğ edilir.
(8) Bu madde hükmüne göre alınan el koyma kararının gereklerine aykırı hareket edilmesi halinde, Türk Ceza Kanununun "Muhafaza görevini kötüye kullanma" başlıklı 289 uncu maddesi hükümleri uygulanır.
(9) Bu madde hükümlerine göre el koymaya ve onuncu fıkra uyarınca kayyım atanmasına ancak hâkim karar verebilir.
21 Şubat 2014 tarihinde, bu madde değiştirildi ve bu maddeye yeni bir koşul eklendi. Yeni 128. Maddeye göre, el koyma kararı ancak Ağır Ceza Mahkemesi tarafından oybirliğiyle yapılabilir.
Olağanüstü Halin ilanından sonra, 668 No'lu OHAL KHK yürürlüğe girdi ve bu KHK'nın
3/i maddesine göre Sulh Ceza Mahkemeleri ilgili idarelerin raporlarını beklemeden el koyma kararı verebilirler. Acil hallerde ise savcılar 5 gün içinde ilgili hâkimin onayını almak şartıyla el koyma kararı verebilirler.
Yukarıda yazılı maddelerden de anlaşılacağı üzere, OHAL KHK ve 5171 Sayılı Türk Ceza Muhakemesi Kanununun her ikisi de su şartlardan birini aramaktadır; bu malvarlıkları ya suç neticesinde elde edilmiş olmalı, ya da soruşturması yapılan suçun işlendiğine dair kuvvetli şüphe olmalıdır. Oysa el konulan varlıklarımız, devlet maaşı ile elde edilen malvarlıklarıdır. Biz malvarlığımızı HSYK'ya belli aralıklarla beyanda bulunuruz. Eğer kaynağını izah edemeyeceğimiz bir malvarlığı söz konusuysa zaten bu suçtur ve cezai ve idari soruşturmayı gerektirir. Bu el koymalar ise gücün illegal ve keyfi kullanımıdır ve açıkça kanuna aykırıdır. Bu el koymalar bizi mahvedecek çünkü bu korkunç günlerde satabileceğimiz hiçbir malımız yok.
Aslında, hükûmet gerçek niyetini göstermiştir. Geçen hafta daha el koyma kararları verilmeden önce, arazi ve taşınmazlardan sorumlu idarenin ilişkili Bakanı şunu ifade etmiştir: "Tapu kayıt idaresine emir verdim, hakkında şüpheli olduğuna dair iddialar bulunan hiç kimse mallarını devredemeyecek ve satamayacaktır. Her işlemden önce polis ve savcılığın görüşü alınacaktır." Kamuoyu açıklamalarından da anlaşılacağı üzere onlar şimdiden kimin suçlu olup olmadığına karar vermişler. Bu çok rezil bir durum. Biz sadece yargı tarafından değil eş zamanlı olarak yürütme tarafından da yargılanıyoruz.

[19 – Tarihsiz]
X, 2 yıl boyunca YY şehrinde görev yaptıktan sonra Y şehrine yargıç olarak atandı. Terör suçlarının yargılandıgı özel yetkili mahkemelerde görev almıştı. Nihayet memleketine tayin edildi. Yeni bir hayata başlayacağını düşünüyorken, gözaltına alındı ve sonra meslektaşları tarafından hakında kesin delilller ve somut gerekçeler olmadan silahlı terör örgütü üyesi olduğu ve darbe girişiminde bulunduğu gerekçeleri ile tutuklandı, ancak sorguda sadece, 2014 HSYK seçimlerinde kime oy verdiği soruldu. Malvarlığı Türk Hükümeti tarafından da el konuldu ve kaldığı evi tahliye etmek zorunda kaldı.

[20– Tarihsiz]
Ben Türkiye'de 17 yaşında bir gencim. Türkiye'de başarısız darbe girişimi gerçekleştiğinde, ailemle tatilimizi yapmak için Avrupadaydık. Babam savcıydı ve annem yargıçdı. Tatilden sonra Türkiye'ye döndük, çünkü masum olduğumuzu biliyorduk, ancak darbe günü Avrupa'dan dönmemize rağmen kaçma şüphesi nedeniyle ailem hapse atıldı. Banka hesaplarımıza ve özel mülklerimize el konuldu. Avukatlar tehdit altında oldukları için kendimizi savunacak avukat bulamadık, zaten paramıza el konulduğu için için avukatlık masraflarını da karşılayamazdık. Devlet tarafından atanan avukatlar da sadece usul yerini bulsun diye duruşmalara katıldılar, bizlere yardımcı olmadılar. Avukatlarla yapılan görüşmeler yasalara aykırı olarak kaydedildi ve dinlendi.
Bir ay önce ailemi hiç bir gerekçe göstemeksizin sebepsiz bir biçimde, cezalandırmak için bir hücreye koydular. 120 gün geçti, hala annemle herhangi bir iletişim kuramadım. Yetkililere sebebini sormama ragmen cevap alamadım. Babam ile annemin dosyadaları aynı ve davaları arasında bir fark yok. Annemi geçen hafta evimizden 5 saatlik uzaklıkta olan Y.'de farklı bir hapishaneye transfer ettiler ve hapishaneyi aradığımızda, onunla temasa geçmemizin hala yasak olduğunu söylediler. Dilekçelerime herhangi bir cevap alamadım. Dediğim gibi annemi en son gördüğümden bu yana 4 ay geçti. Yapılanlar tamamiyle keyfi ve hukuksuz. Ben sadece annesini görmek isteyen bır evladım ve ben nasıl bir tehlikeye neden olabilirim ki!

[21 – Tarihsiz]
Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenciyim. Türkiye'de 15 Temmuz başarısız darbe girişiminin ardından, hâkim olan babam kanuna aykırı olarak, yasal bir dayanak olmaksızın, somut ve yasal deliller ortaya konulmadan tutuklandı ve işinden kovuldu. Yıllardır ülkesine onurlu bir yargıç olarak hizmet eden babam böyle feci bir olayla yakınan uzaktan alakası olamaz. Kendisiyle birlikte 140 meslektaşı (yalnızca Yargıtay üyeleri 140, toplam görevden atılan yargıç sayısı yaklaşık 4000) hakkındaki darbe suçlamasını duyduktan sonra dahi kaçmayı düşünmedi, evde polisi beklemeyi tercih etti. Babamın tutulduğu Kapalı Cezaevi, yeni yapılmış ve altyapısı tamamlanmamış bir binadır. Bu nedenle hijyen sıkıntılarının yanısıra ısıtma, elektrik ve su tesisatları tamamlanmadığı gibi birçok eksikliği de mevcuttur. Kasıtlı bir biçimde zor koşullar altında tutuluyorlar. Böylece psikolojilerini bozarak hiçbir şekilde işlemedikleri bir suçu kabullenmeleri amaçlanıyor, kabul etmedikleri bir suçun itirafçısı olmaya zorlanıyorlar. Babamla birlikte yaklaşık 140 eski yüksek mahkeme üyesi kötü koşullar altında hapishande tutuklu bulunmaktadır.
Bu arada, darbe girişimi sonrasında ilan edilen olağanüstü halden yararlanan hükümet, muhalifleri susturmak ve ülkedeki tüm medyayı kendi çizgisine getirmek amacıyla muhalif gazetecileri tutuklamaya devam ediyor. Öyle ki sıradan vatandaşlar bile, sosyal medya üzerinden muhalif siyasi görüşlerini paylaştığı için tutuklandı ya da gözaltına alındı. Öte yandan, hükümet yanlısı medya ve sosyal medya hesapları muhalifleri hain ilan etmeye, hakaret etmeye ve aşşağılamaya devam ediyor. Bu yolla hükümete muhalif kişilere karşı ayrımcılık, ötekileştirme ve nefret söylemleri arttırılarak bu kişilerin toplumdan soyutlanmasını hedefliyor. Dolayısıyla bu durum da bizlerin toplumdan dışlanmasına ve bu dışlanmaya eşlik eden bizlere yönelik kaotik ve güvensiz bir atmosfer yaratılıyor.
Geçenlerde, büyükbabam akıllı telefonuna “bylock” olarak adlandırılan programı yüklediği iddiasıyla gözaltına alındıktan 4 gün sonra parmaklarındaki rahatsızlık nedeniyle akıllı telefonu kullanamadığı gerekçesiyle serbest bırakıldı. Kısacası, baskılar ve keyfi uygulamalar Damoclesin kılıcı gibi başımızın üzerinde asılı duruyor. Bu arada, 2008'den beri kanser hastası olan annem, yakın zamanda yaşadığı talihsiz ve stresli olaylardan sonra kanserinin hızla yayılması nedeniyle tekrar kemoterapiye başladı. Fiziksel olarak engelli olması nedeniyle erken emeklilik hakkını edinmiş olmasına rağmen, son kararnameyle gerekçesiz olarak işten çıkarıldı. İşten çıkarılmasından 100 gün sonra tıbbi tedavisi zorunlu olan sağlık sigortasından mahrum bırakılacak.
Avukatlık stajını yeni bitiren kız kardeşim, darbe girişiminde bulunmakla suçlanan bir babanın kızı olduğu için hukuk firmalarına yaptığı başvuruları seri olarak reddedildi.

Onurlu ve saygın insanlar olarak yaşıyorken, hayatlarımız aniden altüst oldu. Türkiyedeki yetkililerin başvurularımıza karşı tarafsız ve adil olmadıkları için; sizleri, maruz kaldığımız zulümleri, sürmekte olan haksızlıkları ve hukuksuzlukları anlatmakta son merci olarak gördüğümüzden, tüm bu yaşananları sizlerin bilgisine sunmayı düşündük.
En derin saygılarımla

[22 – Tarihsiz]
Ben bir yüksek mahkeme hakiminin kızıyım. Babam Türkiye'de 30 yıldan fazla bir süre Yargıtay'da yargıç olarak görev yaptı. Kendisine karşı hiçbir suçlama veya delil olmaksızın, 2 aydan fazla bir süredir hapiste tutuluyor. Babamın hiçbir şekilde hiçbir dini cemaat ile bağlantısının olmamasına ragmen, bir dini cemaatle bağlantısı olmakla suçlanıyor. Her zaman sadık bir laikti. Erdoğan rejimini yıllardır, yapmış oldukları yolsuzluklar ve laikliğe karşı tutum ve davranışları nedeniyle eleştirirdi. Hükümetin okullarda engelleyemediği uyuşturucu kaçakçılığını dosyaları hakkında karar verdi. Yargıtay yargıçları, Anayasa tarafından verilen en yüksek meslek güvencesine sahiptir. Bir yüksek mahkeme yargıcının görevinden uzaklaştırmak için yasada belirtilen prosedürün uygulanması zorunludur. Babamın görevden alınma şekli Anayasaya ve Uluslararası Hukuka aykırıdır.
Ailesi olarak, kötü muameleye maruz kaldığına ilişkin delillerimiz var. Kendisine bazen yemek verilmediği gibi temiz su da verilmiyordu. Uluslararası Kuruluşların bu hukuka aykırı uygulamaları göz ardı etmesinden dolayı çok hayal kırıklığına uğradım. Lütfen bana babama yardım etmenin bir yolunu gösterin. Ben lisede okuyan genç bir kızım.
Babam onurlu ve saygın bir yargıçtı, işinde çok başarılıydı, mesleğe başladıktan 6-7 yıl sonra müfettiş olarak terfi etti ve birkaç yıl hizmetten sonra baş müfettiş olarak terfi etti. Babam teftiş işlerinden dolayı sürekli seyahat halindeydi.
15 Temmuz'dan sonra hayatım tamamen değişti. Babam "terör örgütü" ne üye olmak suçundan tutuklandı. Babam ne yapmış olabilirdi ki anlamaya çalışıyorum. Neden yetkililer tarafından, babama 4 aydır kendisini savunması için bile olsa, bir şans dahi verilmedi. Neden bütün paramızı aldılar? Neden bu insanlar bu kadar kötü, neden insan haklarına saygı duymuyorlar? Neden kimse bizi dinlemiyor?

[23 – Tarihsiz]
Ben tıp doktoruyum. 12 yıldır savcı X ile evliyim ve 2 oğlumuz var. Kocamın, sorguda belirtiği gibi, ben, çocuklarımız ve kocam 15 Temmuz akşamı evdeydik. Darbe girişimini televizyonda görünce çok korkmuştuk. 16 Temmuz akşamı kocamın ismini hakimlerin ve savcıların kovuşturma listesinde gördüm.
17 Temmuz sabahı kocama Y. adliyesinden bir telefon geldi. Bu çağrıdan sonra adliyeye gitti ve ofisinde tutuklandı ve o andan itibaren hayatımız alt üst oldu.
Bu darbe girişimi, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde yer alan bir terör örgütü tarafından gerçekleştirildi. Kocamın ve diğer (yaklaşık 3000) hâkim ve savcıların herhangi bir kanıt olmaksızın darbe girişimi ile nasıl ilişkilendirildiğini anlayamıyorum. Polis, evimizi ararken yanında savcı yoktu ve sanki bizler, ülkesine ihanet eden suçlularmışız gibi davrandı. 4 gün gözaltında tutulduktan sonra kocam mahkemeye çıkarıldı. Mahkeme, onu herhangi bir kanıt olmadan terör örgütü üyesi olduğu ğerekçesiyle tutukladı.
20 Temmuz akşamı kocam Y.'ye kapalı cezaevine gönderildi. Medyada kocam gibiler için "ölüm cezası geri gelebilir" şeklinde haberler yer alıyor ve eşim suçlu olmamasına rağmen tutuklu, tüm bunlar psikolojimi bozdu.
Ne bana ne de avukatımıza ilk 10 gün boyunca kocamla hiçbir şekilde görüşmemize izin verilmedi.
Kocamın içeriden itirazları ve avukatımızın dışarıdan itirazları reddedildi. 10. gün sonra sadece kısa bir görüşme yapabildim. Olağanüstü Hal Kararnamesi metnini talep etmesine rağmen cezaevi yönetimi isteğini yerine getirmedi. h
2847 hâkim ve savcının mal varlığı donduruldu.
Yaşadığımız lojmanları 15 gün içinde boşaltmamız istendi. Kocam ve diğer hakimler ve savcılar 24/08/2016 tarihinde Yüksek Hakimler ve Savcılar Kurulu tarafından işlerinden

atıldılar. Kocam 42 gündür suçsuz yere cezaevinde. Toplum tarafından damgalandık, mesleğimizle ve birlikte yaşama hakkımız bizden alındı. Yapılan bunca haksızlık karşısında kendimizi savunma hakkımız dahi verilmiyor.
Kocam iyi bir babadır. Çocuklarımıza çok değer verir. Politikaya ilgi duymaz. Hayatındaki en önemli iki husus adalet ve ailesidir.
Kendimi her yönden umutsuz hissediyorum.

[24 – Tarihsiz]
Kocam Y'de hakimdi. 16 Temmuz 2016'da görev başında iken, açığa alındı ve aynı zamanda hakkında gözaltı kararı alındı. Kocamla birlikte 2846 hâkim ve savcı için de aynı kararın verildiğini öğrendiğimizde hepimiz şok olduk. Darbeden sadece 12 saat geçmişken kocamla birlikte bunca meslektaşının darbeden sorumlu tututulmasını hala anlayabilmiş değilim. Kocam darbe olduğunda mahalledeki cafede kâğıt oynuyordu.
Kocam iki gün gözaltında kaldı, sonra sorguya alındı. Savcı ona şu soruları sordu:
Darbe girişimi sırasında neredeydin?
FETÖ'yü biliyor musunuz, siz veya çocuklarınız herhangi bir FETÖ okulunda okudunuz mu, eşiniz FETÖ ile ilişkili mi?
FETÖ ile ilişkili herhangi bir arkadaşınız var mı? Eğer varsa, isimlerini söyle.
Kocam o gece nerede olduğunu kanıtladı. Ancak savcı bunu dikkate bile almadı. Ayrıca kocam FETÖ ile hiçbir bağlantısının olmadığını söyledi. Ama sonuçta, sadece 10 dakika süren duruşma ile tutuklandı.
Diğer bir şok uygulama ise, onları 6-7 kişilik gruplar halinde getirdiler ve kişi başına yalnızca 3-4 dakika dinlediler. Bu yasaya aykırı değil mi? Avukatımız, duruşmadan sonra bir savcının telefonla konuşurken şunları söylediğini ifade etti "bu kanıtlarla kimseyi tutuklayamayız, fakat liste yukarıdan."
Kocam hakkında suç kanıtı yok ama 20 Temmuz 2016'da tutuklandı ve Y. hapishanesine yollandı. İlk dört günde, ondan hiçbir bilgi alamadık. Hayatta mı veya öldü mü bilmiyorduk. Onun için çok endişelendim. Geceleri uyuyamadım. Dört günden sonra onun hakkında bilgi alabildik. Sonra Cezaevinde kapalı görüşme şeklinde ziyaretler başladı. Ancak 48 gün geçmesine rağmen, hala O'nu ziyaret edemiyoruz. Normalde ayda bir kez açık ziyaret hakkı var. Mektuplaşmamıza izin vermediler. Kocam ve arkadaşları yetkililere dilekçe yazmalarına rağmen, dilekçeleri yetkili kişilere ulaştırılmadı.
Eşlerimize kalem ve kağıt verilmedi. Bundan dolayı hiçbir şey yazamadılar. Kocam son 48 gün içinde avukatını yalnızca bir kez gördü. Avukatı ile olan görüşmede bir gardiyan onları izliyordu. Herhangi bir suçlamada bulunmadılar. 2016 yılının Temmuz ayında eşimin mahkemeki odasına kendi kişisel eşyalarını almak için gitmiştim. Odanın kapısında adı silinmişti ve odası izinsiz aranmıştı. Neredeyse odasına giremedim. Kocamdan kalan eşyalarını bir tutanak karşılığında alabildim.
24 Ağustos 2016 Çarşamba günü HSYK, kocam ile birlikte 2846 hakimi ve savcıyı tek bir karar ile attı. Daha sonra 2 Eylül 2016 tarihinde HSYK yine bir çok hakim ve savcıyı görevinden aldı. Toplamda 3390 hakim ve savcı atılmıştı. Atılan hakim ve savcıların isim ve sicillerinin internette yayımlanmasından dolayı, bir çoğunun karısı da eşleri nedeniyle işlerinden atıldılar. Hatta çoğunun çalışma lisansı dahi ellerinden alındı. Ben bir öğretmenim ve yetkililerin beni kovacaklarından korkuyorum. Bu yüzden size bu e-postayı bir cafeden ve farklı e-posta adresinden gönderiyorum.

[25 – Tarihsiz]
Ben şu anda Y yerinde T Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutuklu bulunan Cumhuriyet Savcısı X'in eşiyim. Eşim Y' de Cumhuriyet Savcısı olarak görev yaparken, FETÖ / PDY terör örgütüne üye olmak ve hükümeti devirmeye teşebbüs suçlamasıyla tutuklandı.
Memurlara yönelik, meslekten çıkarılma, görevden uzaklaştırılma yaptırımları yargı denetimi dışında tutulmaktadır. İddia ve savunma arasındaki denge altüst edildi ve koşullar savunma aleyhine daha da kötüleşti. Ceza evlerinde tutuklulara karşı şiddet, tehdit ve kötü muameleye

ilişkin iddialar yaygınlaştı ve bu kişilerin malvarlıklarına el konulması da ayrıca açıkça Anayasal güvencelere aykırıdır. Özellikle Anayasal güvence olan adil yargılanma hakkı ile doğal hâkim güvencesi ihlal edilmiştir.
Öte yandan, 07 Mayıs 2010 tarihinde yapılan Anayasal değişiklikle birlikte, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısında değişiklik yapıldı, HSYK üyelerinin adaylık usulü ve HSYK'nın yapısı değiştirildi. Bu değişiklikle birlikte hâkim ve savcılara kurul üyesi adayı olabilme ve HSYK üyelerini seçebilme hak ve yetkisi getirildi. Demokratik bir hukuk devletinin ilkeleriyle uyumlu olan bu yeni yasal düzenlemeler maalesef uygulamada seçimleri kaybedenlere karşı seçimleri kazananların haksız ve yasadışı uygulamalarının mazereti haline geldi.
Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun tarihine bakıldığında, örneğin sadece son iki yıl ele alınırsa yapılan hukuksuzlukların ne denli büyük olduğunu anlamaya yeterli olacaktır. Seçimleri kazanan Yargıda Birlik Derneği üyelerinin daha yüksek makamlara nasıl yükseltildiği, seçimleri kaybeden diğer hakimlerin görevlerinden ve unvanlarından nasıl uzaklaştırıldıkları dikkatle incelendiğinde ne demek istediğim daha iyi anlaşılacaktır. Şuna inanıyorum ki, önemli davalar ve soruşturmalardan öncesinde verilen kararlardan sonra hâkim ve savcılara yönelik atamalar incelendiğinde, yapılan hukuksuzluklar bariz bir biçimde anlaşılacaktır.
Şunu da belirtmek isterim ki, 15 Temmuz 2016 tarihli Darbe (!) girişiminden hemen bir gün sonra, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından bir toplantı düzenledi ve bu toplantının akabinde yaklaşık üç binden fazla hâkim ve savcı açığa alınıp, yargılanmaları için adli dokunulmazlıkları kaldırıldı. Daha sonra yaklaşık iki binden fazla hâkim ve savcı da başarısız darbe girişiminde bulundukları suçlamasıyla HSYK tarafından mesleklerinden tamamiyle ihraç edildiler.
Kocam yasadışı bir şekilde tutuklandı. İzah edeyim;
1- Ne tutukluluk kararında ne de daha sonraki tutuklamaya devam kararında, kendisinene atfedilen suçların neler olduğundan söz edildi.
2- Yine ne tutuklama gerekçesinde ne de tutukluluk halinin devamı kararında tutuklanma gerekçeleri somut bir şekilde asla yazılmadı, belirtilmedi. Eğer serbest bırakılırsa, kaçma şüphesinin ya da delilleri karartma şüphesinin varlığı kararlarda yer almadı. Ayrıca:
a) Tüm malvarlıklarımıza el konuldu. Hükümet tarafından uygulanan önlemlerin bir parçası olarak, eşimin banka hesapları bloke edildi ve kullanıma kapatıldı. Bu nedenle hiç parası yok.
b) Eşim kendisine yönelik soruşturmanın olumlu bir kararla sonuçlanacağına ve mesleğine geri döneceğine şiddetle inanıyordu. Bu nedenle kaçmak için de bir nedeni yoktu.
c) Kocam tutuklanmadan önce kaçmaya çalışmadı. Kendisi, telefonla aranarak davet edildiği yere hemen gitti. Yine de tutuklama kararı veya tutukluluğun devamı ile ilgili verilen kararlarda eşimin kaçma şüphesinin olup olmadığı konusuna yer verilmedi.
Öte yandan, eşim her zaman "Kaçmadım ve kaçmayacağım çünki masum olduğumu ve hiçbir suç işlemediğimi biliyor ve inanıyorum.'' derdi.
d) Ne adli makamlar ne de idari makamlar eşim ile ilgili kaçma girişimi veya kaçma şüphesi ile ilgili herhangi bir tespit veya değerlendirme yapmamış ve daha da önemlisi, tutuklanma gerekçelerinde makul şüphe nedenleri asla belirtilmemiştir.
3- Kocamın Cumhuriyet Savcılığında verdiği ifade incelenmesi drumunda, sorguda sorulan soruların kendisine atfedilen suçlarla ilgili olmadığı çok kolayca anlaşılabilir. Kocama yöneltilen soruların düşünce ve ifade özgürlüğü ile ilgili olduğu görülecektir
İşte bazı sorular:
* Hangi okullarda okudunuz?
* Üniversitede okurken nerede kaldınız?
* Üniversitede okurken sınıf temsilcisi ya da bir albüm komitesinin üyesi olarak çalıştınız mı ya da görev yaptınız mı?
* Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu seçimlerinde kime oy verdiniz?
* Daha önce hiç hükümete karşı sosyal medyada paylaşımları yaptınız mı?
* Arkadaşlarınızla hükümet aleyhine konuştunuz mu?

Özetle, kocam mesnetsiz bir biçimde delil olmaksızın görevinden uzaklaştırıldı. İleri sürülen iddiaların hiçbirinin muhatabı olmadığı için görevden alma kararı son derece yersizdir. Suçların şahsiliği ilkesi gereği herkes yaptığı suçtan dolayı sorumlu olmasına rağmen, başkaların yaptığı iddia edilen suçlar nedeniyle sorumlu tutuluyor. Bunu kabul etmek mümkün değil.

[26 – Tarihsiz]
Sorgu esnasinda hakim X, savcının elindeki liste disinda sunabileceği hiçbir delil olmadigini belirtti. Sorulan sorularin ve listenin hukumet tarafından hazirlanmis olduğunu düşünüyordu. Darbe esnasinda nerede olduğunu, kiminle konuştuğunu, hangi liseden mezun olduğunu, hangi dershaneye gittiğini, Hakimler Savcilar Yüksek Kurulu için 2014'te yapilan seçimlerin sayimana katilip katilmadigini ve oylari kaydedip etmediği soruldu ve ardindan onune iki sayfalık uzun bir liste konuldu. Kendisi o gun serbest birakilan tek kişiydi. Savci verdiği bir karardan dolayi tehlikede olduğunu söyledi. 1500 kisiden oluşan yeni bir listeden bahsediliyordu. Herkesin o lisetede olma olasiligin vardı. Bu bilgiye, hukuksuz kararı sonucu meslektaşlarını tutuklayan hakim, gözyaşları içinde söylemişti.

[27 – Tarihsiz]
Değerli meslektaşlarım,
Bizler, 3500 hakim ve savcı, herhangi bir delil olmaksızın, savunmamız alınmadan, darbeye katılmakla suçlandık, görevlerimizden uzaklaştırıldık. Hepsi bu değil, ülkemizde son dönemde yaşananlar, 15 Temmuz'daki darbe girişiminden daha kötü bir kabus.
Herhangi bir kanıt göstermeden, meslektaşlarımızın, aile bireylerimizin, çocuklarımızın gözleri önünde ellerimiz kelepçelendi, tartaklandık, işkence gördük, tutuklandık, tecrit edildik. Karı koca aynı anda hapsedildi ve çocuklar yalnız kaldı. Çocuklar bu sebeple yetimhaneye gönderildi. Hamile meslektaşlarımız kötü muamele nedeniyle anne karnındaki bebeklerini yitirdi. Bazıları erken doğum yaptı. Şanslılarımıza çocuklarını emzirme hakkı verildi hapiste.
Yazılanlar bir korku filmi senaryosu değil. Çıplak gerçeklik. Bu iki aydır yaşadıklarımızın özeti. Kişi kişi yaşadıklarımız.
Yaşananlar soykırım olarak tanımlanabilir. Çünkü bize yönelik uygulamalar şahsımızın yanı sıra aile üyelerimizi, eşlerimizi ve çocuklarımızı da hedef alıyor. Eşlerimiz, hatta akrabalarımız bile, görevlerinden alındılar ve bazılarımızın çocuklarının devlet okuluna kaydedilmesine bile izin verilmedi.
Birikimimizden elde ettiğimiz tüm varlıklarımıza ve bankalardaki hesaplarımıza el kondu. Kredi kartlarımız dahi bloke edildi ve ailemiz açlığa mahkum edildi.
Tüm bu olayları herhangi bir kanıt olmaksızın gerçekleşti. Hakkımızdaki suçlamaları bilmeden gözltına alındık. Birçoğumuz dosya numaralarını bile bilmiyoruz, avukatlarımız tutuklandı ve bizi temsil edecek avukat bulmakta zorluk çekiyoruz, lehe karar veren yargıçlar görevden uzaklaştırıldı. 188 Yüksek Yargıç, 4 Yüksek Kurul üyesi ve 2 Anayasa Mahkemesi Üyesi tutuklandı.
Kısacası, yaratılan korku ve terör ortamı çerçevesinde, masumiyet ilkesi, suç ve cezaların şahsiliği ilkesi ve yasallık ilkesi vahşice katledildi.
Tek isteğimiz adil yargılanmak. Çünkü darbe eylemlerine katılmadığımızı biliyoruz! Bu, Türkiye'deki yetkililer tarafından da bilinmektedir. Bu vahşetin sebebi, Hükümet tarafından desteklenen Yargı Teşkilatına (Yargı Birliği Platformu) kayıtlı olmamamız ve sonuç olarak muhalif olarak damgalanıp listelenmemizdir. Bunda hiç şüphe yok.
Lütfen bize ulaşın. Bize ulaşmaya, iletişim kurmaya çalışın. Yaşananların ne kadar dehşet verici olduğunu göreceksiniz. Yetkililerle konuşun, avukatımızla konuşun, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yaptığımız başvurulara bakın.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Göreceksiniz adil yarılanmanın olmadığını. 3500 hakim ve savcının delil olmaksızın görevden atıldığını. Biz yasaların insanıyız, darbeci değil. Herfırsatta darbeyi kınadık. Suçsuzluğumuzu ispat etme hakkı dahi tanınmıyor, ülkedeki soykırıma varan dehşet ortamında. Sizler derin sessizliğe gömülmüşlerin sesisiniz.
21.9.2016 tarihinden beri tek kişilik hücrede tutuluyorum, hem de hiçbir sebep gösterilmeksizin.
X (tutuklu hakim)

[28 – Tarihsiz]
6 yıl Cumhuriyet savcılığı yapmış kocam, X, 15 Temmuz hain darbe girişimi sonrası gözaltına alındı. 15 Temmuz darbesini, televizyondan öğrenen kocamın aramasıyla öğrendim. Kocam o aksam Y' şehrinde mahkemeden getirdiği dava dosyaları üzerinde çalışıyordu. Ben ise YY'de ailemin yanındaydım. Tarihinde pekçok darbe görmüş bir ülkenin vatandaşı olarak korktum. Kocamın adını 16 Temmuz aksamı Sabah gazetesi web sitesinde darbeyle ilişkili hakim ve savcılar' başlığının altında gördüm. Haberi görür görmez ailemle Y'ye doğru yola çıktık. 17 temmuz sabahı, eşimin cumhuriyet başsavcısı ile toplantısından sonra mahkemeye gittik. O anda hayatımda ilk kez karşılaştığım ve kimsenin tecrübe etmesini istemeyeceğim bir olayla karşı karşıya kaldım.
Kocama aşağıda belirttiğim sorular yöneltildi:
Sen, eşin veya kardeşlerin eğitim hayatı içeresinde silahlı terör örgütüne ait bir evde veya yurtta kaldı mı?
Önceden veya halen devam eden bir magazin-dergi üyeliğin var mı varsa hangi dergi(ler)?
Bankada paran var mı, para transferlerini hangi banka üzerinden yapıyordun ve yapıyorsunuz?
Terör yapılanması seninle iletişime geçti mi?
Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu seçimlerine katıldın mı, gözetmen miydin, kamera kaydı tuttun mu?
Darbeden ne zaman haberin oldu?
Eşimin bu sorulara cevabı hayır oldu. Eşime silahlı terör örgütüne üye olmaktan yakalama ve gözaltı kararı verilmişti. Karar alındığında üç buçuk yıldır aynı evde yaşıyorduk. Evimiz mahkeme kararı olmaksızın arandı. Arama esnasında, devlet tarafından verilmiş bir bilgisayara, kararları içeren bir adet USB flaş belleğe kızımızın oyuncak olarak kullandığı çalışmayan eski telefonuma ve içinde seyahat resimlerimiz olan CD'lere kopyasını almamıza izin verilmeksizin el konuldu.
4 günlük gözaltı surecinden sonra eşime silahlı terör örgütüne üye olmaktan, hiçbir kanıt, örgütle ilgili bir eylem veya anayasal düzene aykırı bir hareketi olmamasına rağmen, tutuklama kararı verildi. Suçlamaları gördüğümde berbat bir ruh haline büründüm. 20 temmuzda eşim Y kapalı cezaevine nakledildi.
Halkın idam cezası talebine cumhurbaşkanı ve politikacılar tarafından isteğiniz yerine getirilecek cevabi beni o donemde şaşırtan ve bana şok yaşatan bir başka olaydı. Çünkü

idam cezasının geri getirilmesi fikri, masum olduğumuz halde darbe girişimi ile suçlandığımız bir dönemde ortaya atılmıştı.
10 gün boyunca ne biz ne de avukatı eşimden bir haber alamadık. Eşimin içeriden, avukatın ise dışarıdan yaptığı bütün itirazlar reddedildi. 10 günün sonunda ancak kapalı görüş ile görüşebildik. 09.08.2016'da ancak vekalet alabildik. Açık görüş yasaktı. Telefonla görüşme hakkını 15 günde bir olmak üzere 18.08.2016 itibari ile alabildik.
Mektup göndermek hala yasak. Avukat ile eşimin belge alışverişi yapmasına izin verilmiyordu. Eşimden duyduğuma göre, OHAL sürecinde çıkan kanun hükmünde kararnameler hakkında cezaevi müdürlüğüne yazdıkları dilekçeler ciddiye alınmadı.
İlk ziyaretimde eşime verilmesi için cezaevine teslim ettiğim bulmaca ve bilim konulu dergiler de eşime ulaştırılmadı. Eşimden öğrendiğim kadarı ile cezaevi yönetimine yazılan dilekçelerine de aynı şekilde cevap verilmesi. Eşimin durumu hakkında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurduk. Ancak bu talebin ulaşıp ulaşmadığı konusunda şüphelerim var.
Bana artık nefes aldırmayan yaşantım ve durumum hakkında bilgilendirme yapmaya çalıştım.

[29 – Tarihsiz]
Değerli meslektaşlarım,
Bildiğiniz gibi yüksek yargı konseyi 2016/426 sayılı kararla 2847 hâkim ve savcıyı meslekten ihraç etti. Bu konsey meslekten ihraç ettiği hiçbir hâkim ve savcıya kendini savunma hakki da vermedi ve bu kararları da hiçbir ifade ve savunma olmaksızın verdi. 667 sayılı KHK'nin 3. Maddesi gereğince FETO/PDY ile ilişkisi tespit edilen hâkim ve savcıların meslekten ihracına karar verildi.
Açıkça, konsey örgüte üye olmak ibaresini kullanmıyor. Terör örgütüne üyelikle suçlanan 2847 hakim ve savcı hakkında cezai soruşturma da mevcut. Ancak konsey yine de 'üye' ibaresini kullanmaktan kaçındı. Bunun yerine 'ilişkisi ve bağlantısı olan' ibaresi tercih edildi. Yapılan bu tercihe rağmen, konsey başkan vekili, sayın Mehmet Yılmaz, yorumlarında sürekli 'üye' kelimesini kullandı.
Mehmet Yılmaz daha ileri giderek twitter hesabından yaptığı alıntıda konsey tarafından FETO terör örgütü üyesi 2857 hakim ve savcıya meslekten ihraç kararı verildiğini açıkladı. Konseyin başı olarak, Mehmet Yılmaz, 2847 hakim ve savcının terör örgütüne üye olduğunu da belirtti. Bu 3 anlama geliyor:
1. Yrgının objektifliği ve tarafsızlığını ihlal,
2. Yürümekte olan soruşturmalar hakkında yargı organlarına açık baskı ve müdehale,
3. Masumiyet karinesinin açık ihlali,
Toplu ihraçların sebebine gelecek olursak, 61 sayfalık karar tamamiyle genel ifadelerden oluşmaktadır. Herhangi bir biçimde bireysel suçlama yer almamaktadır. Toplu olarak yapılan suçlamalar listede yer alan her bir hakim ve savcı için meslekten atılma gerekçesi olarak kabul edilmiştir.
Başlıca sayılan toplu suçlamalar,
1. Adalet Akademisi sırasında yapılan resmi görevler,
2. Meslekte yapılan eğitimler,
3. İngilizce kursuna gitmek,
4. Yurtdışında eğitim amacıyla gönderilmek,
5. İdari görevlere atanmak, ünvanlı görevlerde çalışmak,
6. Sosyal media hesaplarında yapılan paylaşımlar,
7. Kurula yapılan şikayetler,
8. Disiplin ve ceza soruşturmaları,
9. Mahalinde yapılan araştırmalar,
10. FETÖ ile ilgili verilen mahkeme kararları,
11. Polis raporları,
12. FETÖ'yle suçlanan polisler hakkında verilen kararlar,
13. Sosyal yaşamla alakalı olarak bilgiler,
14. FETÖ üyelerinin kendi aralarında kullanmış oldukları iletişim araçları,

15. Hakim ve savcılar hakkına alınan yakalama ve tutuklama kararları,
16. Sorgu ifadeleri,
17. İtirafçı beyanları,
Örneğin kararda hakkımda herhangi bir suçlamaya karşılaşmadım, sadece ismimi listede gördüm. Neyle suçlandığımı bilmiyorum.

[30 – Tarihsiz]
Hiçbir zaman desteklemediğim ve yardım etmediğim gibi hukuçu olarak karşı olduğum, darbe girişimi ardından, 16 Temmuz 2016 tarihinde Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu 2. Dairesi tarafından tıpkı diğer 2744 hakim ve savcı gibi ben de görevimden uzaklaştırıldım. Sabahın erken saatlerinde toplanan kurul tarafından alınan karar, 2745 hakimin isimlerinin önceden belirlendiğini dolayısıyla açığa alma listelerinin önceden hazırlanmış olduğunu açıkca göstermektedir. Bu kararla bağımsız ve tarafsız hareket eden tüm hakimler hedef alınmıştır. Açığa alma kararı henüz tarafıma tebliğ edilmediği için hangi gerekçe ile açığa alındığımı hala bilmiyorum.
16 Temmuz 2016 tarihinde Cumhuriyet Başsavcılığı, Anayasa ile garanti altına alınmış hakim ve savcı teminatı ilkesini açıkça ihlal ederek, hakkımda gözaltına alma, arama ve yakalama emri çıkardı. Yürürlükteki Türkiye Cumhuriyeti Kanunlarına göre hakim ve savcılar ağır cezayı gerektiren suç üstü hali olmadıkça göz altına alınamaz ve tutuklanamaz. Ama Cumhuriyet Başsavcılığı sanki ben darbeye katılmışım ve darbe devam ediyor gibi bir yorumda bulunarak hakkımda bu şekilde karar verdiğini ifade etti, ancak gerek Cumhuriyet Başsavcılığının talebinde gerekse Sulh Ceze Hakiminin gözaltına alma, arama, yakalama ve elkoyma kararında bu yönde bir ifadeye yer verilmemiştir. Hakkımdaki iddia Silahlı Terör Örgütüne FETÖ/ PYD Üyelik olmasına ragmen, gerek Cumhuriyet Başsavcılığında gerekse Sulh Ceza Hakimliğinde suç üstü hali olduğuna ilişkin hiçbir ifadeye yer verilmedi. Açıkça görüleceği üzere, hakkımdaki iddia terör örgütü üyeliği olduğu, darbeye teşebbüs ve darbeye katılma olmadığı, olayda suç üstü hali bulunmadığı halde kanunsuz şekilde tutuklandım. Ortada henüz bir suçlama bile bulunmazken, HSYK tarafından açığa alındıktan sonra isimlerimiz darbeci hakimler diye basına sızdırıldı. İsimlerimizin bu şekilde sızdırılması açıkça Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin masumiyet karinesini ihlalidir. Kanunsuz uygulamalar gözaltına alma, arama, yakalama ve elkoyma kararından sonra da devam etti. Arama sırasında avukat ve Cumhuriyet savcısı hazır bulunmasını düzenleyen, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun emredici hükmü de ihlal edilmiştir. Buna ilaveten, elektronik aletlerimin de imajının alınarak tarafıma iadesi yerine tamamen alınıp götürülmüştür.
Arama ve gözaltı kararlrarı açığa alınma işleminden üç gün sonra 19.07.2016 tarihinde gerçekleştirilmiştir. O tarihe kadar, kaçmaya teşebbüs etmeden evimde bekledim. Bir yargıç olmama ve kaçma şüphesi olmamasına ya da bir polis memuruna direnmeye teşebbüs etmeme rağmen, arkamdan kelepçelendim ve arkamdan kelepçelenerek evimden 'Y' Polis Merkezine götürüldüm. İşlemlerin tamamlanmasını bir saatten fazla duvara dönük ellere arkadan kelepçeli olarak bekledim. Daha sonra, ben ve diğer 12 hâkim ve savcı meslektaşım, dört kişi için hazırlanmış 10 metrekarelik gözaltı odasına götürüldüm. Ne yastık ne de battaniye verildi. Gece boyunca banyoyu kullanmamıza izin verilmedi. Bütün bu olaylar sırasında avukatımla konuşmama izin verilmedi ve aileme durumum hakkında bilgi verilmedi.
Gözaltı odasında kaldığım 15 saat süresince, sadece küçük bir parça ekmek ve iki küçük peynir dilimi verildi. Ertesi gün, mahkemeye sevk edilmek üzere işlemleri yürütmek üzere Polis Merkezine götürüldüm. Burada da diğer hakim ve savcılarla birlikte elleri arkadan kelepçeli bir biçimde duvara bakar şekilde bir buçuk saatten fazla adliyeye sevk edilmeyi bekledik.
Sorgulama sırasında savcı, hakkımdaki suçlama ile ilgisi olmayan çok kişisel sorular sordu. (Hangi lisede okuduğumu, HSYK tarafından yabancı bir ülkeye eğitim amaçlı gönderiliğ gönderilmediğimi, Adalet Akademisi yıllık ve mezuniyet komitesinde yer alıp almadığım soruldu) Ve herhangi bir kanıt da sunulmadı. Ben ve diğer 149 savcı ve yargıcın sorgulaması

sabah saat 2: 00'ye kadar sürdü, hakkımızdali iddiaların ne olduğunu dahi bilmeden, tekrar ellerimiz kelepçelendikten sonra herhangi bir bilgi vermeden adliyede ibadet için ayrılan yerde bekletildik. Utanç dolu bir güne daha uyanıyorduk. 21.07.2016 tarihinde, ben ve diğer 149 savcı ve hâkim, mahkeme binasının koridorunda elleri kelepçeli saat 10: 00'a kadar uzun namlulu silah taşıyan polisler eşliğinde hakim sorgusunu bekledik. Yine bu süre zarfında bize yiyecek veya içecek verilmemiştir.
Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 21.07.2016 tarihinde yapılan herhangi bir kanıt, belge veya bilgiyi dayanmaksızın, hatta hakkımdaki suçlama ile ilgili herhangi bir soru sorulmaksızın şablon bir kararla tutuklandım. Mahkeme, söz konusu terörist örgütle nasıl bir ilişki içinde olduğumu ve benim davranışlarımın söz konusu terör örgütüne ne şekilde yardım ve yataklık teşkil ettiğini gösteremedi.
Bu dilekçeyi yazdığım tarih itibariyle hala tutukluyum. Tutuklama kararı yetmezmiş gibi, eşim ve ailemin tüm mülküne (arabam, aldığım ve maaş ve kredi kartlarımdan tasarruf ettiğim banka hesaplarım vb.) el konuldu, pasaportlatlarımıza el konuldu. Kaçma şüphesi olmaması, hatta herhangi bir delil olmasızın yapılan bu işlemler hakkımızdaki hukuksuzlukarı açıkça yansıtıyor.
Daha sonra, HSYK Genel Kurulu tarafından Anaysal temel hakkım olan savunma hakkımı dahi kullanmadan mesleğimden ihraç edildim. FETO ile ilişkilendirildiğimi farz ederek mesleten çıkarma kararı alındı. Ancak benzer bir biçimdeki tutuklama kararın da suçlama ile ilgili bir delil gösterilmedi. Söz konusu 60 sayfalık görevden alınmama ilişkin gerekçeli kararda, adım bile belirtilmediği gibi FETO ile nasıl ilişkilendirildiğime dair kişisel bir açıklama dahi yapılmadı. 2841 hakim ve savcı, şablon gerekçeyle toplu olarak görevden alınmıştır. Bu kararın binlerce hakim ve savcının hukuksuz bir biçimde atılmasını amaçladığı açıktır. Hukuksuz görevden almalar ve tutuklamalar bağımsız ve tarafsız yargıyı hedef almıştır.
İdare aleyhine vermis olduğum kararlar nedeniyle görevden alınacak ve tutuklanacak hakimler listesinde yer aldım. Ancak şunu belitmeliyim ki herzaman adalet, hukukun üstünlüğü ve bağımsız yargının yanında oldum.

[31 – Tarihsiz]
Ben bir cumhuriyet savcısı karısıyım. 15 Temmuz darbesi girişiminden sonra kocam önce açığa alındı, sonra meslekten ihraç edildi. Ardından da maaşına ve malvarlığımıza el kondu. Kocam, terör olaylarının yaygın ve şiddetli olduğu bir dönemde özveri ve fedakarlıkla yıllarca terörizmle mücadele etti.
Hiç unutmam, bir defa bir yüksek mahkeme üyesi, eşimin görev yaptığı yerde terörist saldırıların artması üzerine kocamı aradı ve ona şöyle dedi: “Sevgili kardeşim, terör saldırılarıyla ilgili haberleri izlerken, senin hakkında çok endişeleniyoruz. Sana yalvarıyorum lütfen dışarı çıkınca silahsız çıkma.“
Eşim yanıt olarak: “Sevgili meslektaşım, benim her iki elim sadece kalem tutup yazı yazabilir, bu eller nasıl ateş edilir onu bile bilmez.” dedi. Eşim daha önce güvenlik gerekçesi ile devlet tarafından kendine verilen silahı dahi yanına almazdı. Kocam geçmişte tehlikeli koşullarda terörizmle mücadele etmişken, ne yazık ki bugün terör örgütüne üye olmakla suçlanıyor.
Bu suçlamaların inanılmaz olduğunu düşünüyorum. Kocam dahil olmak üzere neredeyse 3500 hakim ve savcı aynı iddialar nedeniyle mesleklerinden atıldı. Bu sayı yargının dörtte birinden fazlasını oluşturuyor. Mantıklı bir kişi, bir ülkede yargının dörtte birinden fazlasının terör örgütü ile bağlantısı olduğunu kabul edemez. Açığa alındıktan hemen sonra, tutuklama emrinin kendisi hakkında verildiğini öğrendik ve sonra mantıksız, yasadışı ve keyfi uygulamalar nedeniyle teslim olmamaya karar verdi. O zamandan beri ondan hiç haber almadık.
Küçük çocuğum bana neden bir aile olarak bir araya gelemediğimizi ve babasının nerede olduğunu soruyor. Çocuğuma ne söyleyebilirim? Yalnız bir kadın olarak tek başıma nasıl hayatta kalabilirim? Etrafımızdaki insanlar bizi teröristmişiz gibi görmeye başladı. Dahası, çevremizdeki hiç kimse bize yardım etmedi. Eşimin bin bir özverisi ve çalışması ile kazandığı parasını dahi, bankadan alamıyoruz. Biz onun ailesiyiz ve de O nun maaşına ihtiyacımız var. Ne kadar haksız bir durumdur bu.

Polis memurları ben evimde yokken, evimin kapısının kilidini çilingir ile açıp, içeri galoş olmadan girdiler ve benim yokluğumda evimi aradılar. Eve geldiğimde ortalığı utanç verici buldum. Komşularımın ifadelerine göre, evimde arama yapan polis memurları susadığında ve evimde aramaya iştirak eden bir komşum polis memuruna buzdolabından su vermeye çalışınca, memurlar su içmeyi reddedip şunu demişler. "Bu teröristlerin evinde hiç bir şey yenilmez veya içilmez, haberiniz olsun ve de siz de bunu yapın!" Bunun üzerine komşum kendi evinden su getiriyor, tüm bu olanlara diğer komşularım tanıklık ediyorlar.
Bu polis memurlarına, şunu sormak isterim. Elde ettikleri hangi deliller bizi terörist olarak ilan etmelerini sağladı. Bu tavırlar o kadar incitici ve rahatsız edici ki, geceleri uyuyamıyoruz. Hepimiz, ailemizin tüm üyeleri evimizin tekrar alt üst edileceğinden korkuyoruz.
18 Temmuz'da kocamın eşyalarını almak için mahkemeye gittim ama sanki bir teröristmişim gibi davranıldı. Her şeyden önce, içeri girmeme izin vermediler, sonra onlara kocamın kişisel eşyalarını almak istediğimi söyledim. Bir saat sonra adliyeye geldim. Bir polis memuru beni durdurdu ve o'nun gözetiminde kocamın ofisine gideceğimizi söyledi. Üst kata çıktık polislerin ekip amiri ile bir görüşme yaptık. Kocamın kişisel eşyalarını video kamera kaydı altında alabileceğimi söyledi ve tüm bunlar dakikalar sürdü. Bu arada ofise geçtikten sonra, bana eşlik eden polis memuru başsavcı yardımcısının benimle telefonda görüşmek istediğini söyledi. Onun ofisine gittik. başsavcı vekili de bana teröristmişim gibi davrandı. Soruşturma tamamlanana kadar kocamın kişisel eşyalarını alamayacağımı söylediler. Tamam dedim ama adliyeden çıkmam engellendi. Adliyede uzun bir süre bekledikten sonra oradan ayrılmama izin verildi. Utanç verici bir şekilde, bir araç ile beni gittiğim yere kadar takip ettiler.
Hukuka ve insan haklarına en çok bağlı olması gereken başsavcı yardımcısı ve ona bağlı çalışan polis memurları tarafından baskıya maruz kaldım. Düne kadar mesleğinde ödüllendirilen ve başarılı bir savcının karısıydım, ancak bugün, insanların yüzüne bakamayacak kadar kötü durumdayım. Benim ve ailemin maruz kaldığı travma için kim sorumlu olacak?
Bir ay sonra kocamın kişisel eşyalarını almak için tekrar mahkemeye gittim. Onları bir kutuya koyduklarını ve eğer istersem onları alabileceğimi söylediler. Onları güvenlik görevlilerinin eşliğinde bir taksiye götürdüm. Sadece oradan ayrılıyorduk, taksi ıslık sesiyle durduruldu. Güvenlik güçleri, savcının benimle görüşmek için talimat verdiklerini söylediler. Eşyaları yine taksiden indirdik ve sonra savcının yanında üst kata çıktım. Savcı tarafından, sanki bir teröristmişim gibi sorgulandım. Sonunda, eşyalarımızı alıp oradan ayrılmayı başardım. Polis memurları hala evime gelir ve kocamı sorarlar. Komşularıma kocamın terörist olduğunu ve ona karşı dikkatli olmalarını söylediler. Başka bir deyişle, komşularımın bize olan sempatilerini yok edip bizi tamamen yanlız bırakmaya çalışıyorlar.
Lütfen bana söylermisiniz, bu yaşadıklarımı hafızamdan kim silip atabilir? Kalbimizdeki bu yaralar nasıl iyileşecek?
Kendini savunmasına izin verilmeden kocam önce açığa alındı, sonra da mesleğinden atıldı. Bir eş olarak eşimin meslekten çıkarılmasını kabul edemiyorum. Bu adaletsizliklere bir son verilmesini, kocamın, ailemin ve benim koşullarımda olan tüm çaresiz eşlerin acılarının ortadan kaldırılmasını ve bu adaletsizliklere bir son verilmesini canı gönülden isterdim.

[32 – Tarihsiz]
Ben, 15 Temmuz 2016 tarihinde Türkiye'de gerçekleşmiş "Askeri Darbe" girişimi sonrası bu girişimde bulunan "silahlı örgüt" ün üyesi olmakla suçlanan ve bu gerekçe ile tutuklanan Savcı X'in eşi Y. Kocam Z şehrinde 3 yıl boyunca başarılı bir şekilde çalıştı ve şark hizmetini tamamlamış olmasına rağmen, 2011 yılında şark hizmeti kapsamındaki B şehrine savcı olarak atandı. Burada terör davaları konusunda son derece yetkin bir savcı olarak görev yaptı. Bu bölgede zorunlu hizmet süresi olan 3 yılını tamamlamış olmasına rağmen kendi isteği doğrultusunda 2 yıl daha aynı yerde çalışmaya devam etti. 2015 yılında (Türkiye Cumuriyeti Hükümeti ve PKK arasında varılan anlaşma gereği devam eden) barış sürecinin sona erdiği ve terörist saldırıların çarpıcı biçimde arttığı dönemde özenle, yeni atanan meslektaşlarına destek olarak görevini en iyi şekilde yapmaya çalıştı. İş hayatının 8 yılı doğu ve güneydoğu bölgesinde kötü şartlar altında olması ragmen, nihayetinde YY bölgesine

atandı. Yeni bir başlangıç yapmaya hazırlandığı yeni görev yerinde, dared girişimi ve terör örgütüyle ilişkilendirilerek delilsiz bir biçimde gözaltına alındı. Tutuklanma gerekçesi ise onu tanımayanlar tarafından verilmiş ifade(ler) doğrultusunda 2014 yılında yapılan HSYK seçimlerinde yaptığı tercihi!

[33 – Tarihsiz]
Ben, Yargıtay üyesi olarak görev yapmış yüksek yargıç X'in eşiyim. Kocam 20 yıldan fazla bir süredir hakim olarak başarılı bir biçimde çalışmaktaydı. 15 Temmuz (2016) tarihinde de saat 17:30'a kadar adliyede çalıştı. O akşam eve geldikten sonra da ceza hukuku ile ilgili yeni kitabı üzerinde çalışmaya başladı. 15 Temmuz bizim için sıradan bir gündü ve herşey gece geç saatlere kadar iyiydi. O gün, başarısız darbe girişimini herkes gibi televizyondan öğrenmemize rağmen kocam, şimdi askeri bir darbenin parçası olmakla suçlanıyor. Bu hayatımda şahit olduğum en saçma iddia! Sonuç olarak kocam şimdi Y Hapishanesinde tutuklu ve bu olanlar hayatımı(zı) tamamiyle mahvetti!
Kocam 5 gün sorguda tutuldu. Beş gün boyunca, kocamın nerede olduğundan haber alamadığım gibi, kocama yöneltilen suçlamanın ne olduğu konusunda herhangi bir açıklama yapılmadı.
Bu süreçte bütün varlıklarımıza hukuksuzca el konuldu. Oğlumun pasaportu babasına yöneltilen suçlamalar iptal edildi.
Kocamı gördüğümde ani bir şok geçirdim! Öye yorgun gözlerle bakıyordu ki! Kilo kaybetmiş, yüzü solmuştu. Birkaç dakika parmaklıklar ardında onunla konuşma şansım oldu. Görüşmede, sorgulama sırasında koşulların çok ağır ve kötü olduğunu, korkunç bir odada 5 gün boyunca sorgulanmayı beklediğini, burada kendisinin dışında yaklaşık 30 kişinin olduğunu, kücücük odada kendine yetecek beton zeminde uzanabildiklerini, günde iki kez yemek verildiğini ve yemekte reçel ile bayat ekmek parçası verildiğini' aktardı. Kocama isnad edilen suçu "İtiraf" etmesi için çok kötü muamele gördü. Kocamı OHAL kararnamesi uyarınca 30 güne kadar gözaltında tutmak istemilerdi. Ancak bu süreçte bir insan hakları heyetinin gözaltı merkezibi ziyaret edeceği bilgisi verilmesi üzerine, tesisi fiziki şartlar açısından iyileştirmek için, boya/temizlik gibi, aceleyle tahliye ettiler.
Bu sebeple eşim aceleyle sorguya çekildi. Sorgusu sonrası mahkemece tutuklanarak Y Cezaevine gönderildi. Her ne kadar eşimin Cezaevinde konulduğu oda 1 kişilik bir oda olsa da burada 6 kişi ile birlikte, her biri için yeterli yatak olmaması sebebiyle her gün 2 saat boyunca diğer oda arkadaşları ile dönüşümlü uyumak zorunda kaldı. Burada tüm bir hafta boyunca o kadar kişi için sadece 2,5 saat sıcak su verildi ve bu sürede hepsi için banyo ve diğer temizlik ihtiyaçlarını gidermek imkansızdı. Cezaevi yönetimi terlik, havlu ve sabun gibi temel ihtiyaçları karşılamadı ancak buna rağmen eşime bu ihtiyaçlarını bizzat tedarik etmeme de izin verilmedi. Cezaevinde, mahkumların alışveriş yapabileceği bir kantin var. Ancak çok pahalı ve oradan temel ihtiyaçlarını elde etmesi kolay değil! Eşimin isteklerini kantine önceden sipariş vermesi ve siparişlerini almak için çok uzun süre beklemesi gerekiyor ve bazen basit bir siparişi alması bile bir ay sürdü.
Eşimi en son ziyaret ettiğimde; çok üzücü bir şekilde eşimin on gün boyunca yalnız karanlık ve küçük bir hücrede tek başına hapsedildiğini öğrendim ve hala orada olduğunu düşünüyorum. Bu uygulama, cezaevi yönetimi tarafından ne kendisine ne de avukatına bilgi verilmeden yapılan ve hiçbir gerekçe gösterilmeksizin alınan tamamen keyfi ve bir o kadar da ağır aynı zamanda insan haklarına açık şekilde aykırı bir yaptırımdır.
Eşim, hücrede tutulma nedeninin ne olduğunu öğrenmek için ilgili makamlara çok kez dilekçe verdi. Şimdiye kadar dilekçelerine hiçbir cevap alamadı/vermediler. Bu haksız uygulamaya direndi. Israrla ve çoğu kez cezaevi müdürlerinden herhangi biri ile konuşmak istedi ve tüm bu çabalarının sonunda eşime Adalet Bakanlığından gelen bir telefon görüşmesi nedeniyle hücrede tutulduğu şifai olarak söylendi.
Eşimin hücresinde gazete, dergi ve kitap okuması yasak! Hücresi oldukça eski ve kirli! Bu süreçte uzun bir süre boyunca psikolojik ve zihinsel işkenceye maruz kaldı. Onu gördüğümde ellerinin her ikisi de sürekli titriyordu. Fiziksel ve psikolojik olarak çok yorgun ve ben bu halini üzülerek izliyorum. Bu bitmiş ve tükenmiş haliyle eşimi gördüğümde ise harap

olduyorum ve çok üzülüyorum. Eşimin yaşadığı bu koşulları hiç bir an unutamadım. Onun bu korkunç koşullar altında olduğunu düşündüğümde ise gözlerime uyku girmiyor!
Adalet Bakanlığı Cezaevleri Genel Müdürü'nü ziyaret ederek ona neden kocama böyle davrandıklarını ve neden onu günlerce tek başına bir hücreye koyarak bu şekilde insafsız bir muameleye maruz bıraktıklarını sordum. Bana, "Kocan, yargı mensupları arasında gerçekleşen seçimde, Yargı Birliği Platformu (YBP) adı verilen "hükümet yanlısı" adayları desteklemedi" ifadeleri ile cevap verdi. Kocamın masum olduğunu söyledim, hiçbir şey yap(a)madı!
Kocam hala açık ve hukuksuz bir biçimde zorla atıldığı hücrede tek başına kalmaktadır. Bu hukuksuzluğa karşı başvuru yapılacak hiçbir başvuru yeri veya makam yok! Sesimi duyurabileceğim bütün kapılar tek tek kapandı. Sesimi duyurabilmek ve tüm bu hukuksuzlukları anlatabilmem adına benim için geriye kalan tek yol yazmak!

[34 – Tarihsiz]
15 Temmuz 2016 da seçilmiş Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ortadan kaldırmak üzere planlanmış "Darbe girişimi" sonrası işinden atılmış ve sonrasında tutuklanmış binlerce hakimden sadece biriyim. Türkiye'de vuku bulan mezkur "Askeri Darbe" girişimini, 15 Temmuz 2016 akşamı çocuklarım ile evde oyun oynadığım esnada öğrendim. Seçimle iş başına gelmiş demokratik bir hükümete karşı anti-demokratik böylesi bir girişime herzaman karşı çıktım. Darbeye teşebbüs suçu başta olmak üzere, darbe teşebbüsü sırasında işlenen ve ölümle sonuçlanan suçlar ile bedensel zarara yol açan suçların soruşturulması için Türk Hükümetinin sorumlu davranması elbette gerekirdi. Yetkililerce yapılan soruşturmalarda ise temel insan hakları prensiplerinin korunmasının yanı sıra, hukukun genel ilkeleri, masumiyet karinesi, suç ve cezanın şahsiliği, kanunsuz suç ve cezanın olamayacağı, cezaların geçmişe yürümezliği ve silahların eşitliği gibi temel hukuk prensipleri çerçevesinde ve bu sınırlar içinde hareket etmesi gerekmekteydi.
Ülkesine 10 yıldan uzun bir süre yargıç olarak hizmet etmiş ve bu süre zarfında herhangi yasadışı bir faaliyeti olmamış bir bireyim. Mesleğimin gereklerini objektif olarak en yüksek düzeyde başarılı olarak yerine getirerek, Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulu(HSYK) tarafından mesleki bakımdan en üst temsil makamı olan birinci sınıf yargıç olarak terfim yapılmıştır.
Darbe Teşebbüsü'nden bir sonraki gün olan 16 Temmuz 2016 tarihinde HSYK tarafından yayınlanan bir liste ile 2,745 hakim ve savcı söz konusu darbeye teşebbüs şüphelisi olarak açığa alınmış ve aynı gün çok azı hariç tamamına yakını gözaltına alınarak uzun ve işkenceli bu gözaltı süreçleri sonunda tutuklanmışlardır. Meslektaşlarım hakkında isnad edilen suçlama ise "Fethullahçı Terör Örgütü Üyesi Olma/ Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PDY)" şüphesi! Darbe Teşebbüsünden sadece bir gün sonra bu kadar çok hakim ve savcı nasıl böyle bir suçun şüphelisi olabilir ve tek seferde listeler halinde görevden uzaklaştırılabilirler! Şaşırtıcı bir şekilde darbeden önce vefat etmiş veya emekli olmuş hakim ve savcıların isimlerininde bu listelerde darbe şüphelisi olarak geçmesi ise söz konusu listelerin daha önceden planlanmış ve hazırlanmış birer liste olduğunu ve yine bu listelerin 2014 yılı sonlarına doğru gerçekleşen HSYK seçimleri sonrasında "Muhalif Hakim ve Savcılara" yönelik olarak hazırlanmaya başlandığını izlenimi vermektedir.
Hükümet tarafından 23 Temmuz 2016 tarihinde çıkarılan kanun hükmünde kararname ile "Milli güvenliğe tehdit oluşturduğu tespit edilen Fethullahçı Terör Örgütüne (FETÖ/PDY) aidiyeti, iltisakı veya irtibatı belirlenen meslek grupları" içerisine hakim ve savcılar da sayılarak burada belirtilen meslek gruplarının, "Terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca Devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilen yargı mensupları", burada yapılan bir genelleme ile belirtilmiştir. HSYK tarafından yapılan açıklamada; 3048 hakim ve savcının soruşturma altında olduğu ve yine Kurulun 24 Ağustos 2016 tarihinde aldığı kararla benimle birlikte darbe girişimi sonrası açığa alınan Hakimler ve Savcılar "Terör Şüphesi" ile mesleklerinden tamamiyle el çektirilmiş, söz konusu karar Resmi Gazete ve bazı görsel ve yazılı medyada listeler halinde yayınlanmıştır.
Demokratik toplumlarda yargı mensuplarına bağımsızlıklarını ve tarafsızlıklarını korumak için özel teminatlar düzenlenmiştir. Görevleriyle ilgili uygunsuz bir şekilde hareket ettikleri

düşünülen yargı mensupları aleyhine ciddi iddialar varsa, yargı mensuplarının meslekten el çektirilmeleri en katı inceleme ve en yüksek kanıt gerekliliklerine tabi olmalıdır. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun (HSYK) ilgili kararları bu standartlara uymamaktadır. Hakimler ve savcılara yönelik mevzuat, FETÖ tarafından ortaya konan tehdit üzerine uzunca bir açıklama yapılırken, kararların gerekçe kısmında ekli listede yer alan 2745 ve 543 hakim ve savcı isimlerinin dışında kişisel suçlara ilişkin herhangi bir açıklamaya yer verilmemiş, karar genellemeleden hareketle akıl yürütme içermektedir. Kararda belirtilen suçlamalar benimle ilgili değildi. 2802 sayılı Hakim ve Savcılar Kanunu'na göre; herhangi bir disiplin cezası verilmeden önce hakim veya savcı hakkında bir müfettiş tarafından soruşturma yapılması gerekiyordu. En azından, kişiler aleyhlerine delillere erişebilmeli ve bir karar alınmadan haklarındaki suçlamaları öğrenebilmeydiler. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun (HSYK) ilgili kararlarından önce kendimi savunamadığım için, alınan kararlarla "Nesnellik" ve "tarafsızlık" ilkeleri ihlal edilmiştir. "Suçların bireyselliği" gereği hakkımdaki suçlamaların kanıtını öğrenmeyi talep etmeme rağmen, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) tarafından sorularım cevapsız bırakıldı. Özetle, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK), herhangi bir anayasal veya yasal güvenceyi gözetmeksizin mezkur örgütün üyelerine veya temaslarına ilişkin "değerlendirme" (gerekçeli bir karar yerine) temelinde, hakimler ve savcıları görevden aldı. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın ben de dahil olmak üzere 2.745 hakim ve cumhuriyet savcısına yönelik gözaltı kararı verdiğini duyduğumda, polise doğrudan gittim ve çok kötü koşullar altında tutulduğum gözaltı süresince tarafıma hiçbir açıklama yapılmaksızın 5 gün boyunca kötü muamele gördüm (işkence görmedim). Beş gün sonra FETÖ / PDY'ye üye olma suçundan Anayasal güvence ve yasalara (2802 sayılı Hakimler Savcılığı Kanunu) aykırı olarak tutuklandım. Duruşma sırasında hakim, FETÖ / PDY' örgütüne üye olmakla suçlandığımı söyledi, ancak şahsıma yönelttikleri bu isnadlara yönelik ne hakim ne de savcı herhangi bir delil sun(a)madı. Hakkımda alınan gözaltı ve tutuklama kararları, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) tarafından hazırlanan listelere dayalı olarak yapıldı. Hakim ve savcı, isnad edilen suça dair hiçbir kanıt sun(a)madı ve bu açıdan hakkımda alınan tutuklama kararı "cezaların şahsiliği" prensibine aykırıdır. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi uyarınca, bir kimsenin gözaltında tutulması için, asgari kişinin suç işlediğine dair "makul bir şüpheyi" ortaya koyacak yeterli kanıtlar olmalıdır. Herhangi bir kanıt olmamasına rağmen tutuklama ve gözaltına alma kararlarına karşı yapığıö itirazım reddedildi. Öte yandan bir bakanlıkta çalışan eşim, 01.09.2016 tarihli bir kararname ile daimi olarak görevden alındı. Buna ek olarak herhangi bir kamu sektöründe çalışılmamasına yönelik yasak getirildi, tüm aile üyelerinin pasaportları iptal edildi, kamu lojmanlarından hukuksuz olarak atıldık ve mal varlıklarımıza el konularak, benim dışımda ailemi de mağdur edecek çok geniş kapsamlı bir mağduriyet yaşatıldı. Daha sonra tüm varlıklarıma el kondu, bu sadece benim için değil, eşim ve çocuklarımız için de bir tür ceza oldu. Tüm gelirimizi kaybettik. Demokratik bir toplumda şüphelinin aile üyelerini dahi potansiyel şüpheli olarak gören herhangi bir uygulamanınolağanüstü dönemlerde dahi yeri olmamalıdır. Sebepsiz olarak işimden atıldım, tutuklandım ve bunların hepsi sadece benim için değil, eşim ve çocuklarım için de telafisi güç sıkıntı ve mağduriyetlere yolaçmıştır.
Sonuç olarak; masumiyet karinesi, suç ve cezaların bireyselliği, kanunsuz ceza olmayacağı, suç ve cezaların geriye dönük mer'i olmaması, yasaların objektrifliği, savunma hakkı, adil yargılanma hakkı ve silahların eşitliği gibi hukukun genel ilkelerinin saılan tüm bu temel hukuk kuralların yeniden Türkiye'de geçerli olması gerekiyor.

[35 – Tarihsiz]
16.07.2016 tarihinde saat 04.00 sularında, darbe girişimi halen devam etmekte ve henüz bastırılmamışken, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçları Bürosundan sorumlu Cumhuriyet Başsavcısı Necip İscimen, Habertürk kanalına canlı olarak yapmış olduğu bağlantı sırasında bazı Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Yargıtay üyeleri ile birlikte çok sayıda hakim ve savcı hakkında gözaltı kararı alındığını kamuoyu ile paylaşmıştır. Darbe girişimi henüz bastırılmadığı ve bu hain girişimin suçluları henüz tam olarak belirlenmediği sırada, gözaltına alma ve görevden uzaklaştırma kararları ile açıkça direkt hakim ve savcılar hedef alınmıştır.

2745 hakim ve savcıya yönelik açığa alma ve gözaltına alma kararını 16/07/2016 tarihinde öğrendim. Saat 18: 00'de evime geldiğimde evimin arandığını ve kilidimin değiştridiğini gördüğümde, gözaltına alınacak kişiler listesinden benim ismimim de olduğunu anladım, ve hemen şahsen polise gittim ve teslim oldum. Polis Merkezinde nezarethanede 3 gün boyunca gözaltında tutuldum. 5 kişilik bir odada 10 kişi, sıcak ve havasız bir şekilde kaldık. Nezarette sadece kuru yiyecekler verildi ve kadın-erkek tuvaletleri ayrı olmadığı ve sadece tek banyo olduğu için ihiyaçlarımızı gidermede problemler yaşadım. Sadece soğuk suyla duş alabildim. Bu durum, CMK'nın 93. Maddesine (Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu) ve Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği nin 25. maddesine açıkça aykırıydı. Ellerim arkamdan kelepçelendi ve bu durum bileklerimi yaraladı. Yukarıda belirtilen Yönetmeliğin 21'inci maddesine aykırı olarak gözaltında tutulduğum süre boyunca aile üyelerimi veya avukatımı görmeme izin verilmedi.
Sulh Ceza Mahkemesi, 16.07.2016-17.07.2016 tarihlerinde tartışmalı “geçici” özel arama emrini yayınladı, bu nedenle evimin yasal arama süresi 16/07/2016 tarihinde saat 00:00'da başlayıp, aynı gün içinde 23.59'da sona ermesi gerekiyordu. Ancak evim 17/07/2016 tarihinde saat 02: 30'da yasadışı bir şekilde arandı. Konut dokunulmazlığı ihlal edildi ve eşyalarım benim onayım olmadan alındı. 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 88. maddesinde; hakimler ve savcılar Ağır Cezayı gerektiren suçüstü halleri dışında, yakalanmazlar, gözaltına alınamazlar, üzerleri ve konutları aranamaz, sorguya çekilemez. Bu yasa hükmüne rağmen, herhangi bir suçüstü hali olmaksızın, makul delil veya güçlü suç şüphesine yönelik makul, geçerli ve önemli deliler ortaya konulmaksızın, suçlu olduğuma ilişkin bir ön kabulle tüm işlemler yapıldı. Bu nedenle, terör örgütü üyeliği ile ilgili TCK’nin 309-314 maddelerine göre verilen gözaltına alma ve arama kararı hiç bir evrensel hukuk kuralına uymuyor.
CMK'nın 119. maddesine göre kanuınsuz arama yapılmıştır. CMK’nın 119/4 maddesine göre, arama esnasında savcının bulunması gerekirken, savcı aramaya katılmamıştır. CMK’nın 121. maddesinin aksine, aramada hazır bulunanların hiç birisine arama işleminin tutanağı verilmemiştir. CMK’nın 134/ 3-4-5 maddesine aykırı olarak, evin aranması sırasında, CMK nın 127/3 maddesine aykırı olarak dijital eşyalarımın IMAGE’ı alınmadan elkonuldu, dolayısıyla dijital eşyalarda maniplasyon yapılarak 'Yasadışı Delil' üretilebilir, bu eşyalara el konulduktan sonra bu prosedür bir savcı tarafından da tasdik edilmedi.
Cumhuriyet Savcısı tarafından yapılan ifade alma sırasında, CMK'nın 147. maddesine aykırı bir şekilde, 'Anket formatında' kişisel yaşam ile ilgili, dünya görüşünün ve ideolojinin belirlenmesini amaçlayacak şekilde sorgu yapılmıştır. Oysaki soruşturmada ne bir suç isnadı ne de buna yönelik tatmin edici deliller ortaya konulamadı. İfade alınırken, HSYK (Hâkim ve Savcılar Yüksek Kurulunun) ön raporunda, soruşturmanın Teftiş Kurulu raporu ile önceden başlatıldığı belirtildi ancak o rapor dosyamda yoktu. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Teftiş Kurulunun ön raporunda sadece "terör örgütüne üyelik tespitine yönelik soruşturmanın başlatıldığı" belirtildi. Öte yandan, savcı zaten bir terör örgütüne üyelik ve Anayasal düzene karşı darbe suçunu belirlemiş ve ifadem alınmadan başka bir savcı tarafından gözaltına alındım. Sorgulama sırasında Sulh Ceza Mahkemesi tarafından Yasadışı Sorgulama Yöntemi, kullanılmıştır.
Saat 20/07/2106 saat 6.00 civarında nezarethaneden alındıkta doktor raporu için ayrıldıktan sonra tam 20 saat bekletildikten sonra, gece 2 de hakim sorgusuna alındık. Küçük ve kalabalık bir odada uykusuz ve dinledirilmeden bekletildik ve sorguya alındığımızda yorulmuştuk, bu yüzden savunma hakkımız kısıtlanmıştı. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. maddesinde belirtilen işkence yasakğı hükmü ihlal edildi.
Sulh Ceza Mahkemesi' Hakimince verilen tutuklanma kararı yasaya aykırıdır. TCK’nın 309. maddesinde darbe girişimi suçuyla ilgili olarak hiçbir hüküm mevcut değildir. CMK’nın 101/2’nci maddesine göre verilen tutuklama kararında makul şüphe için yeterli delil ortaya konulmamıştır. CMK’nın 101/2-c maddesinde belirtilen hususlara rağmen, tutukluluk tedbirine gerektirecek en ufak bir gerekçe gösterilemediği gibi, bunu kanıtlayacak hiç bir bir somut olay da somut delil ortaya konulamadı. CMK nın 107/2. maddesinde belirtilen, gözaltına alınınca yakınlarından birine bilgi verilme hakkı ihlal edildi.

2902 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 88. maddesinde belirtilen; Ağır cezayı gerektiren suçüstü hali gerçekleşmemesine rağmen gözaltı ve tutukluluk kararı verildi. Hakkımda verilen Gözaltı Kararı-Arama Emrinde: "FETÖ üyesi olan hakimler ve savcılar" ifadesi ile masumiyet karinesi ihlal edildi. Ağır silahlı iki polis yanında ifademi alan hakim soruşturmanın gizliliği ilkesini ihlal etmiştir. Gözaltı-Arama Emri çıkartan yargıç, ile tutuklamama karar veren hâkim, karı koca idiler, bu şekilde hakimlerin tarafsızlığı ilkesi ihlal edildi. Hakim ve Cumhuriyet savcılarına yönelik "önleme tedbiri ve soruşturma izni " HSYK Teftiş Kurulu'nun kesin ve uygulanabilir ve de icrai olmayan ön raporuna dayandığından haksız ve hukuksuzdur.
Cumhuriyet savcıları dosyasında Teftiş Kurulunun ön raporu bulunmuyor. Can güvenliğinden ve elverişli çalışma koşullarından yoksun bir ortamda, 2745 hâkim ve savcıya yönelik tek bir dokunuşta kanıt toplandığı ve bu delilleri hâkime ve savcılara yünelik 16.07.2016 tarihli Teftiş Kurulunun ön raporuna dayandırılması, hayatın normal seyrine aykırı olup, fiziksel olarak ta imkansızdır. Çünkü sadece her bir hâkim ve savcı için 5 dakika zaman ayrılsa bile listeleri hazırlamak için toplamda 260 saat gerekmektedir. Hâkim ve savcıların fişlenmesi yasaya aykırı bir durumdur. Örneğin meslekte aktif olarak görev yapmayan savcı A., özensiz ve temelsiz bir ön rapor ile kovuşturuldu. Zira kalp krizi sonucu birkaç ay önce vefat etmesine rağken ismi hakkında darbe suçlaması olan hakim ve savcılar arasında yer alıyordu. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Sekreter Yardımcısı Twitter'dan yapmış olduğu açıklamada, ağır ceza mahkemeleri önünde gözaltılara ilişkin resim paylaşarak, "FETO Piçlerini Topladık" diye paylaşımda bulundu. Bu tweet daha sonra başka bir Genel Sekreter Yardımcısı tarafından tekrar retweetlendi. Bu açıkça, gösteriyor ki tarafsız, objektif, bağımsız ve maddi delillere dayanarak hareket etmesi gereken Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun subjektif ve temelsiz davrandığını göstermektedir. İddia edilen suçlamalarla ilgili bazı kanıtlar mevcut olduğunıu biran için varsaysak bile, 2745 (daha sonra 3700'den fazla) hakim ve savcıların isimleri tereddütsüz bir şekilde kamuoyuna açıklandı ve suçlananlara geri dönüşü olmayan zararlar verildi ,tüm bunlar yapılırken, bu kişilerin, mesleki çalışmaları, konumları, nitelikleri, karara bağlamış oldukları davalar ve de sosyal konumları dikkate alınmadı.
Bu nedenle, disiplin soruşturmasının temeli ve Ceza Muhakemesi Hukukunun en önemli ilkelerinden biri olan "suç ve cezadalardaki şahsilik ilkesi" ihlal edilmiştir. Hakkımızdaki ağır ceza tedbiri için maddi ve yasal gerekçeler somutlaştırılmadı. Acilen gözaltına alındığımız ve hapsedildiğimiz için, hakkımızdaki delilleri toplayabilme imkânımız elimizden alındı. Bu nedenle, AİHS'nin 6. maddesinde belirtilen "masumiyet karinesi", "Hak Arama Hürriyeti " ve " Savunma Hakkı" kısıtlanarak, "Adil Yargılanma Hakkı " ağır bir şekilde ihlal edildi.
15/07/2016 tarihinde darbeden hemen sonra Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Kurulu tarafından bir toplantı yapıldı. 16/07/2016 tarihinde, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu beş asıl üyesi mevzuatta belirtilen prosedüre uyulmayarak açığa alındı. Anayasa Mahkemesinin iki üyesi, Yargıtayın 140 üyesi ve Danıştayın 48 üyesi gözaltına alındı. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun politik etki altındaki geri kalan üyeleri tarafından kişiye göre değerlendirme yapılmaksızın ve kaotik bir ortamda sübjektif kararlar aldılar. Açığa alınan hakim ve savcıların eşlerinin kişisel ve mesleki bilgileri, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun resmi sitesi aracılığıyla değil, "Adalet Gündemi" veya "Oda TV" gibi internet siteleri ile WhatsApp gibi uygulamalar aracılığıyla ilan edildi. Bu listeler daha sonra HSYK tarafından da doğrulandı. Böylece; hakimler, savcılar ve aileleri halka açık bir şekilde hedef edildi. Hakim ve savcıların kamu hizmetindeki eşleri de açığa alındı.
Hakim ve Savcılara yönelik gözaltı kararı veren hakimlerin, Facebook hesablarında "FETO üyelerinin hepsi ortadan kaldırılmalıdır" ibaresinin varlığı hakimin tarafsızlık ilkesine aykırıdır. Hakimler ve savcılar, haklarında tutuklama emri çıkarılmadan önce, kendi avukatları ile görüştürülmeyerek AİHS'nin 6. maddesinde belirtilen Savunma Hakkı ve Adil Yargılanma hakları ihlal edildi. Benim yokluğumda evim arnırken elkonulan dizüstü bilgisayarlar ve tabletlerin IMAGE'i alınmadı, bu nedenle bu dijital araçlarla yasadışı manipülasyon yapılmasına olanak sağlandı. Sorgu hakimi tarafından ifade alınırken onlarca polis memurları, ifade verene ve avukatına baskı uyguladı. Bu şekilde savunma yapmamız engelleniyordu. Tutuklama kararı ve açığa alma kararı, hâkimleri ve savcıları sindirmek ve

bastırmak için bir yönteme dönüştü; bazı şüpheli hakim ve savcılar serbest bırakıldı ve bazıları da açığa alınıp gözaltına alındı. Hukuksuzluğun boyutu, bizleri savunan bazı avukatların da gözaltına alındığını düşünüldüğünde daha da netleşiyor. AİHS'nin 8. maddesinde belirtilen konut ve işyeri dokunulmazlığı ilkesi, adıma çıkarılan arama emri ile ihlal edildi. AİHS'nin 1 No'lu ek protokolünün 1. maddesi uyarınca korumaya alınan mülküyet hakkım, açığa alınma kararımla ihlal edilmiştir. Malvarlığım dondurulduğunda mülkiyet hakkım yasa dışı bir şekilde tekrar ihlal edilmiştir. Hazırlık soruşturması aşamasında varsayımdan delillere ulaşılarak, AİHS'nin 6 maddesinde belirtilen adil yargılanma hakkı ihlal edilmiştir. Fiziki ve fikri özgürlüğüm yasa dışı bir şekilde hapsedilmekle kısıtlanmıştır, gördüğüm ve göreceğim zararlar telafi edilemez. Bu nedenle, AİHS'nin 5. maddesinde belirtilen özgürlük ve güvenlik hakkım ihlal edildi. AİHS'nin 3. maddesinde belirtilen, işkence, insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele veya cezalandırma yasağı, savunma hakkım yasadışı soruşturma yöntemi ile ihlal edildi. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi 6. maddesinde belirtilen, bağımsız yargılama, tarafsız yargılama, masumiyet karinesi, suçlamanın niteliği hakkında derhal bilgi verilmesi, savunmanın hazırlanması için yeterli zamana sahip olma ve savunma hakkı ihlal edilmiştir.

[36 – Tarihsiz]

Türkiye'de altı yıl savcı olarak çalıştım. 15 temmuz 2016 darbe girişiminin ardından "FETÖ / PDY (Fethullah Terör Örgütü / Paralel Devlet Yapısı) terör örgütü üyesi olmak ve başarısız darbe girişiminde bulunmak suçlamaları ile tutuklandım. Herhangi bir kanıt ve makul bir şüphe olmaksızın 8 aydan fazla tutuklu kaldım. Tutuklanma sürecimde, savcı ve mahkeme tarafından, adil yargılanma hakkı, masumiyet karinesi, suç ve cezalardaki şahsiliği ilkeleri ihlal edilmiştir.

Tutuklama ve tahliyeye ilişkin kararlar, bağımsız mahkemeler tarafından değil, yürütme erkine bağımlı olan HSYK'nın talimatları doğrultusunda karar veren yargıçlar tarafından alındığından, iç hukuk yolları etkili değildir. Başarısız darbe girişiminden sonra yürürlüğe giren 667 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile, OHAL döneminde alınan kararlar nedeniyle ilgililerin sorumlulukları kaldırıldı. Tüm bunlara rağmen, ne yazıktır ki, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tutuklu yargıçların başvurularını, iç hukuk yolları tüketilmediği gerekçesiyle kabul edilemez olduğuna (HalilSari/ Türkiye ve Mercan / 2016'daki karar) hükmetti.

Halbuki yargıç bağımsızllğı ve dokunulmazlığı ilkelerine aykırı bir biçimde, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunundaki koşullar dikkate alınmadan, HSYK tarafından mesleğimden ihraç edildim. 667 sayılı Ohal KHK'sı ile toplamda 3628 hakim mesleklerinden atıldı. Meslekten çıkarılma kararları bireysel nitelikte olmakla birlikte, guvenilebilir delillerle gerekçelendirilmemiştir. Kendimi savunma hakkım elimden alındı. Ayrıca, meslekten çıkarma kararını veren HSYK üyeleri yürütme erkinden bağımsız değillerdi. Bu nedenledir ki, Avrupa Yargı Konseyleri Ağı (AYKA), 8 Aralık 2016 tarihinde HSYK'nın gözlemci statüsünü, hâkim ve savcıların toplu olarak işten çıkarılmasından sonra askıya almıştır. AYKA, kararında HSYK'nın artık yürütmeden bağımsız bir kurum olmadığına vurgu yapmıştır.

Tutuklu olduğum süre zarfında temel hak ve özgürlük ihlalleri devam etti. Örnek olarak, tutukluluk kararına (ayrıca tutukluluk halimin devamına ilişkin kararlara) yönelik yapmış olduğum başvurular, hiçbir gerekçe gösterilmeksizin şablon kararla reddedildi ve bu kararlar bana tebliğ edilmedi.

Yargıçların meslekten çıkarılmasına ilişkin tedbirler, haksız bir şekilde aile üyelerini de hedef almıştır, onları da cezalandırmıştır. Yaşadıkları kamu lojmanlardan çıkarılmaları ile tüm aile üyelerinin pasaportlarının iptal edilmesi örnek olarak verilebilir.

Son olarak, 685 sayılı Kararname ile getirilen hükümler çerçevesinde kurulan OHAL Komisyonları, hukuksuzca tutuklanan hâkim ve savcılar için yasal bir çözüm öngörmekten çok uzaktır. Kararnamede getirilen düzenleme ile meslekten çıkarılmalara karşı, Türk yetkilileri ile işbiriği yaparak hak ihlallerini gidermeyi amaçlayan oyalamaya dönük sözde bir çözüm yollu getirilmiştir.

[37 – Tarihsiz]
1. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıyım. Yüksek mahkemede çalışıyordum. Fakat şimdi, hakim unvanını ya da hakim kimliğini kullanamayan veya hukuk pratiği yapamayan bir hukuk uzmanıyım. Bu noktaya nasıl geldik ve haksızlığa uğrayan hakim ve savcıların sesi olmaya nasıl karar verdim, bu konuda size bilgi vereceğim.
2. Kamu hizmetindeki 30 yılımda kesinlikle hiçbir zaman hiç kimseye cinsiyeti, ırkı, dili üzerinden, dindar ya da dindar olmayışına dayalı ayrımcılık yapmadım. Hiçbir zaman disiplin soruşturması geçirmedim, herhangi bir ceza da almadım. Kamu görevinde olduğum süre içerisinde hiçbir politik grup, parti, dini cemaat, organizasyon ile herhangi bir bağlantı ya da ilişki içinde olmadım. Hiçbir zaman bu tarz yapılarla birlikte hareket etmedim ya da onlara yakınlaşma içerisinde olmadım.
3. Türkiye'de anayasal referandum 2011 yılında gerçekleşti. Yapılan değişiklik uyarınca, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) üyeleri hakim ve savcıların çoğunluğu tarafından seçildi. Seçim donemi, Adalet Bakanlığı bürokratlarının ağırlıkta olduğu ve Bakanlık onayını alan bir liste oluşturuldu.
4. Listedeki Bakanlık destekli adayların çoğunluğu HSYK'ya üye seçildiler. HSYK bu şekilde oluşturulduktan sonra 6110 Sayılı Kanun gereğince Yargıtay üye sayısı, 137 kişi artırılarak 250'den 387'ye yükseltildi. Danıştay üye sayısı ise 61 kişi artırılarak 95'ten 156'ya yükseltildi. Yeni HSYK tarafından, 2011 yılında, söz konusu Yüksek mahkeme üyelikleri ve boş pozisyonları için seçim yapıldı.
5. Yüksek mahkemedeki görevimi büyük bir özveri ile yapmaya devam ederken, hükûmet bazı hakim ve savcılar tarafından gerçekleştirilen soruşturmalardan, mahkemelerin hükümet aleyhine vermiş oldukları kararlardan çok rahatsız oldular. Bazı hükûmet görevlileri yaptıkları açıklamalarla bazı yargı mensuplarını hedef alan suçlamalarda bulundular.
6. Yaptıkları icraatlar, idealleri, görüşleri ve hayat tarzlarını benim de onaylamadığım ve HSYK seçimlerinde hükûmetle iş birliği yapan bu grup yargı mensuplarını pasifize etmek için hükûmet bakanlık bürtokratlarının yoğun olduğu Yargıda Birlik Platformunu (YBP) kurdu. Hükûmet, YBP üyeleri ile iş birliği yaptı. YBP adayları da HSYK seçimlerini kazandı, yapılan seçimlerde bakanlık tarafından platforma açık lojistik destek sağlandı, seçim vaadi olarak, hakim ve savcılara maaş artısı, sözü verildi. (seçimlerden sonra hakim maaşları artırıldı)
7. Hükûmet tarafından destekli bu HSYK'nın göreve basla diktan sonraki ilk icraatı kendilerine oy vermediğine inandığı hakim ve savcılar hakkında listeler yapmak oldu. Listelerdeki hakim ve savcıların unvan, görev yerleri değişik kararnamelerle gerçek ve haklı bir sebebe dayanmaksızın değiştirildi.
8. Hükümet, beklentilerine uygun hareket etmeyen hakimleri muhalif devlete muhalif olarak görerek, bu hakimleri etkisiz hale getirmek ve görevlerinden azletmek için HSYK'nın üye yapısını değiştirmeye yönelik çalışmalara yöneldi. Bu kapsamda 6572 Sayılı Kanun taslağı hazırlandı, böylece Yüksek Mahkeme ve HSYK'nın üye ve daire sayılarını artırdı, gerçekte buna ihtiyaç olmadığı gibi yapısal bir zorunluluk da yoktu. Kanun uyarınca, Yargıtay'daki üye sayısı 387'den 516'ya çıkarıldı, Danıştay'daki üye sayısı ise 156'tan 195'e yükseltildi. Bu asamadan sonra ise, hükûmetin arzu ve beklentilerini karşılamak amacıyla HSYK ve Yüksek Mahkemelere üye seçimleri yapılmak suretiyle söz konusu kurumların üyelik yapıları değiştirildi. Fakat hükûmet tatmin olmak bilmiyordu. 1 Temmuz 2016 tarihinde hiçbir makul gerekçeye dayanmaksızın, 6723 sayılı kanun Türkiye Büyük Millet Meclisinde onaylandı. Kanunun amacı açıkça yüksek mahkeme üyelerinin görevlerinden azledilmeleriydi. Zira bu yargıçların tamamı hayat tarzları, görüşleri nedenyile hükümetle uyumlu olmayan, muhalif kabul edilen yargı mensuplarından oluşuyordu.
9. Tam bu düzenleme Cumhurbaşkanlığı makamının onayını beklerken, 15 temmuz 2016 tarihinde darbe girişimi gerçekleşti. Bu darbe teşebbüsü üzerinden henüz 3-5 saat geçmişken, ki hala o gün ne olduğu tam olarak bilinmiyor ve hala olayın detayları açıklığa kavuşmadı, hükûmetin arzu ve emelleri doğrultusunda cumhuriyet başsavcılığı tarafından soruşturmalarla ilgili açıklamalar yapıldı; güya yüksek mahkeme hakimlerinin ve diğer hakim ve savcıların darbeyi hazırladığı, desteklediği, arzuladığı ve fiilen de katıldığı ifade edildi.
10. Darbeden hemen sonra verilen kararlar ile; Yargıtay'dan 140 yüksek mahkeme hakimi, 2 yüksek mahkeme daire başkanı, Danıştay'dan 48 yüksek mahkeme hakimi, 2 Anayasa

mahkemesi üyesi, 7 askeri yüksek mahkeme üyesi, 2 askeri yüksek idare mahkemesi üyesi ve 2745 ilk derece hakim ve savcı görevden azledilmek, yakalanmak, gözaltına alınmak ve tutuklanmak üzere muhalif listelerinde yer aldı. 11. Bu kişiler, Fethullah Terör Örgütü, Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ / PDY) olarak adlandırılan silahlı terör örgütüne üyelik veya Anayasal düzeninin değiştirilmesi girişiminde bulunmak suçlamasıyla gözaltına alındı. Savunmaları alınmadan, masumiyet karinesi ve cezaların şahsiliği ilkelerine aykırı bir biçimde açık mahkeme kararı olmaksızın gözaltına alındılar. Bir kısmı adli kontrol şartı altında serbest bırakıldı. Bundan sonra, sırasıyla 678, 189, 203 ve 192 olmak üzere toplam 1262 hakim ve savcının gözaltına alınması için ek kararlar alındı. 4000'den fazla hakim ve savcı görevden alındı. Yasadışı bir biçimde kamu konutlarından tahliyeleri yapıldı. Önceleri maaşlarının ilk yarısı ödendi, sonrasında maaş ödemeleri kesildi. Aradan sekiz ay geçmesine rağmen henüz haklarındaki suçlamaların ne olduğu belli değil. 12. Olağanüstü hal kararnamesi uyarınca, görevinden uzaklaştırılan hakim ve savcılara ilişkin, “Haklarında herhangi bir mahkumiyet kararı olmaksızın hiçbir kamu hizmetinde çalışmayacaklarına, doğrudan veya dolaylı olarak hizmet veremeyeceklerine karar verilmiş; ayrıca tekrar görevlerine geri dönemeyeceklerine; on beş gün içinde ikamet ettikleri konutlardan veya kamu binalarından tahliye edileceklerine, başkan veya yüksek mahkeme üyesi, yargıç veya savcı gibi unvan ve meslek adlarını kullanmalarının yasaklanacağına, bu unvanlar ve meslek isimleri ile ilgili haklardan yararlanamayacaklarına” yönelik düzenleme yapılmıştır. 13. Söz konusu hakim ve savcıların ve onların eşlerinin pasaportları iptal edildi. Ruhsatlı silahlarına el kondu. Malvarlıkları ve banka hesapları hakkında ihtiyari tedbir kararı verildi. 14. Çünkü kamuoyu iktidarın elindeki medya kuruluşları aracılığıyla manipüle ediyor, olağanüstü halin yarattığı korku atmosferi ve HSYK'nın doğrudan hükümete bağlı bir kurum gibi hareket eden ayrımcı ve baskıcı davranış ve tutumu nedeniyle; darbe girişimi soruşturmasını yürüten savcılar ve hakimler de iktidarın dişlileri arasında ezilmenin endişesini duyuyorlar; bu nedenle haklarında soruşturma yürüttükleri meslektaşlarını, resmi ideolojinin gözlüğüyle vatan haini ve devlet düşmanı olarak değerlendiriyorlar ve haklarında en ağır tedbirleri ve hükümleri almaktan uzak durmuyorlar.15. Meclis’de 6723 sayılı Kanun kabul edildiğinde yüksek mahkeme üyesi olarak görevimi yerine getiriyordum. 11 Temmuz 2016 Pazartesi günü, Yüksek Mahkeme binasının önünde bir grup -21 kişiden oluşan yüksek mahkeme üyesi- yasa tasarısını protesto amacıyla toplandı. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 25. maddesinde “düşünce ve kanaat özgürlüğü” ve 26. Maddesinde ifade özgürlüğü düzenlenmiş, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde yer alan haklar çerçevesinde 6723 sayılı Kanun aleyhine bir toplantı yapılmış, ve durum farklı medya kuruluşlarında geniş çapta yer bulmuştur.16. Bu olaydan bir gün sonra: “yüksek mahkemelerin yapısını değiştiren yasayı protesto etmek üzere bir araya gelen, 21 Yargıtay ve Danıştay üyesi hakkında soruşturma başlatıldı”, şeklinde medya kuruluşlarında yayınlar yapıldı. 17. Bu şartlar altında benim yeniden yüksek mahkeme üyesi seçilmem ihtimal dışı görünüyordu. Bu sebeple emekli olmaya karar verdim. 18. 6723 sayılı Kanun, 23.07.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Bu yasa ile, iki yüksek mahkemenin (Yargıtay ve Danıştay) tüm üyeleri görevden alındı. Ardından kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren 2 gün içinde, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından 23/7/2016 tarihinde, 75 Danıştay üyesi ve 267 Yargıtay üyesi ataması yapıldı. 19. Görevlendirmem ile ilgili olarak tarafıma, herhangi bir resmi tebligat yapılmadı. Dolayısıyla, söz konusu görevlendirme ile ilgili ne yeniden inceleme talep edebildim ne de genel kurula itiraz edebildim. 20. Yüksek mahkeme üyeliğim bu kanunla zarara uğradı ve aynı zamanda buna ilişkin kanun yollarına başvuru hakkım da elimden alındı. Mahkemeye erişim hakkım ihlal edildi. Bu sebeple, doğrudan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurumu yaptım. 21. Gerek Anayasaya gerekse Hakimler ve Savcılar Kanunundaki düzenlemeler uyarınca, devlet memurlarına savunma hakkı verilmeden disiplin cezası vermesi mümkün değildir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne göre, bir suçla suçlanan bir kişinin savunma hakkı vardır. Savunma hakkı evrensel bir haktır. 22. Aslında masumiyetimi kanıtlamam gerekiyor. Başka bir deyişle, herhangi bir suçla suçlanmasam da masumiyetimi kanıtlamaya çalışıyorum. Bir şeyin olmadığını ispatlamak zor, hatta imkansız. Bir şeyin var olduğunu kanıtlamak çok daha kolaydır. Herhangi bir suç işlediysem, kanıtlanması gerekir. 23. Masumiyet karinesi, Anayasamızın 2., 38. ve 15.

maddelerine göre güvence altına alınmıştır. Aynı şekilde Evrensel İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 2. Maddesi ve 6. maddesine göre kabul edilen temel bir ilkedir. Bu nedenle, suçluluğu mahkeme kararıyla kesinleşmeden kimse suçlu kabul edilemez. 24. Savunma hakkı tanınmaksızın, hakkımda herhangi bir mahkeme kararı olmaksızın, Anayasal güvencelere aykırı olarak ismim, Resmi Gazete'de FETÖ / PDY silahlı terör örgütü üyesi olarak yayınlanarak, ağır bir insan hakkı ihlali yapılmıştır. Bu karar alınırken, Anayasanın 9. maddesine göre; "Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır" ifadesi yer almasına rağmen, idari bir kuruluş olan HSYK Genel Kurulu'nun yapmış olduğu değerlendirme esas alınarak hakkımızda karar alınmıştır. 25. 60 sayfalık toplu gerekçelerle HSYK Genel Kurulu tarafından 2847 hakim ve savcı ihraç edildi. Bu şekilde yazılmış gerekçelerle verilen ihraç gibi çok ağır cezalar hukuk güvenliğini ciddi zedelemektedir. 26. Cezaların şahsiliği evrensel ilkesine göre, bir başkasının suçundan dolayı bir kişiye ceza verilmesi mümkün değildir. Başka birinin eylemlerinden hiç kimse sorumlu tutulamaz. Herkes kendi eylemlerinden sorumlu tutulur. Bu ilkelere rağmen, doktor olarak görev yapan eşim hakkımdaki suçlama nedeniyle görevinden alındı, sebebi benim gözaltına alınmış ve kamu hizmetinden atılmış olmamdı. Sonrasında eşim, olağanüstü hal kararnamesi doğrultusunda kamu görevinden atıldı. 27. Bu, HSYK için yeterli değildi çünkü ben kamu görevimden ihraç edilmiştim, oğlum da ayni şekilde kamu görevinden ihraç edildi. 28. Kamu görevinden atılanlar, Sosyal Güvenlik Kurumu veri tabanında, ilgili kişiler hakkında olağanüstü hal kanun hükmünde kararnamesi uyarınca görevinden atıldığı kayıt altına alınacağından, bu kişilerin sonraki yaşamlarına etki edecek şekilde damgalandığını söyleyebiliriz. İş başvurusunda bulunduğumda işveren bu durumumu göz önüne alarak beni işe almayı reddedecek ve iş bulamayacağım. Aslında bunun anlamı benim ve ailemim sivil ölüme mahkûm edilmemiz, bu damgalanma benimle sınırlı kalmayacak, çocuklarımın geleceği ve dolayısıyla tüm aile üyelerimi etkileyecektir. 29. Bakanlar Kurulu ya da yasama organının yargı yetkisini kullanması olanaklı değildir. Sanki hakkımda açık bir mahkumiyet kararı varmış gibi kim kendini yargı organının yerine koyar ve bir karar vererek kendisini yargı organının yerine koyar ve 15 Temmuz'daki aşağılık darbe girişiminden yargı mensuplarını sorumlu tutmaya çalışırsa, açık bir biçimde Anayasa ve Evrensel İlkelere aykırı hareket etmiş olur. 30. HSYK Genel Kurulu tarafından alınan ihraç kararı, 25/8/2016 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlandı. Bu karara karşı yasal itiraz haklarımı kullandım. Hakkımdaki ihraç kararı kesinleşmemesine rağmen, başka bir deyişle resmi görevim halen devam etmesine rağmen, Eylül, Ekim ve Kasım ayları maaşım ödenmedi. İdare mahkemesine dava açmak zorunda kaldım. Dava devam ediyor. Bir daha asla kamu hizmetinde çalışamayacağım bir şekilde işten çıkarıldım, hakkımdaki karar kesinleşmemesine rağmen hak ettiğim maaş ödenmedi.
Sonuç olarak;
31. Yargıtay üyesi olarak görevimi yerine getirdiğim esnada, politik gücün etkisine kapalı olduğum, siyasi iktidarın fikir, ideoloji ve yaşam tarzını benimsemediğim için muhalif listesine eklendim. Üyeliğimizi sona erdirmek amacıyla hazırlanan yasa tasarısını eleştiren bildiriyi okudum. Demokrasiye ve ulusal iradeye kasteden asla tasvip etmeyeceğim bir darbe girişiminin ardından, bir sabah, evimin aranmasına, gözaltına alınmama ve tutuklanmama karar verildi. 4 gün boyunca gözaltındaydım. Şartlı olarak serbest bırakıldım. Üyelikten düşürülmeme neden olan yasanın yürürlüğe girmesiyle birlikte, hâkim olarak atandım, ancak daha sonra açığa alındım.
32. 24 Ağustos 2016 Çarşamba günü kamu hizmetinden kovuldum. İsmim HSYK web sitesinde ve Resmî Gazete'de, sanki terör örgütüne üye olmuşum gibi, 2847 meslektaşımla birlikte yayımlandı. Bu nedenle, terörist olarak yaşamaya mahkûm oldum. Yeniden inceleme isteğim HSYK tarafından reddedildi. Hakkımdaki kararlar kesinleşmemesine rağmen Eylül, Ekim ve Kasım ayları maaşım ödenmedi. Emekliliğe hak kazanmama rağmen, halen isteğim kabul edilmedi. Pasaportum ve ailemin pasaportları iptal edildi. Kayıtlı silahlarıma el konuldu. Banka kartlarım dahi iptal edildi.
33. Memuriyetten kovulmam ile birlikte suçların şahsiliği ilkesi hiçe sayılarak, doktor olan eşimin de memuriyetine son verildi. Hakim unvanını kullanmam yasaklandı, herhangi bir kamu görevinde çalışma hakkım elimden alındı. Çocuklarım ciddi problemleri var. Kamuya

ait lojmandan tahliye edildim ve kirada yaşıyorum. Hiçbir gelirim yok. 30 yıl boyunca hakim olarak çalıştım.
34. Sesimizi duymanızı ve ilgili kuruluşlara iletmenizi, Uluslararası Kuruluşlar nezdinde yardımı, haksızlığa uğramış meslektaşlarımıza daha yakın ilgi göstermelerini, gözaltına alınan ve mesleğini kaybetmiş yaklaşık 5000 hakim ve savcının duygularını paylaşmanızı istirham ediyorum.
35. Sizden ismimi ve adresimi Türkiye Cumhuriyeti otoriteleri ile paylaşmamanızı ve bunu gizli tutmanızı rica ediyorum. İnanıyorum ki, neden bu şekilde talepte bulunduğumu anlayışla karşılayacaksınız. Yaşanılanların kendisi izaha gerek bırakmıyor.

Yargıç Mehmet Tosun, Erdoğan zulmü altında öldü.

Danıştay 11. Daire Tetkik Hakimi olan Mehmet Tosun vefat ettiğinde henüz 29 yaşındaydı. 15 Temmuz darbe girişimi bahanesiyle önce görevine son verildi. Tutuklandığında ise evleneli bir ay olmuştu. O, Erdoğan'ın sivil darbesi sonrasında ölen ikinci yargı kurbanıydı. O, ikinci kurbandı. Çünkü, Yargı'da birinci kurban Seyfettin Yiğit idi. Seyfettin bey, Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) seçimlerinde, Erdoğan tarafından belirlenen ve hükümetin desteklediği Yargıda Birlik Platformu'nun adaylarına oy vermediği için fişlenmişti (kara listeye alınmıştı). Onun da görevine 15 Temmuz sonrasında son verildi. Sonrasında da tutuklandı. Görevden ihracına itiraz etti. Cumhurbaşkanı Erdoğan'a dahil, bütün yetkililere durumunu anlatan itiraz mektupları yazdı. Asıl darbeyi, sesinin kimse tarafından duyulmaması ve terörist olarak yaftalandığını öğrenmesi ile aldı. Ölümü, resmi kayıtlara intihar olarak geçti. İhraç kararına itirazı ölümü gerekçe gösterilerek reddedildi. HSYK ölümü ile ilgili olarak bir taziye bile yayınlamadı. Meslektaşları, "teröre yardımla suçlanmaktan" korktukları için arkadaşlarının cenaze merasimine katılamadılar.
İkinci kurban, Mehmet Tosun, iki yıl önce başlayan ve ciğerlerine yayılan öksürük nedeniyle uzun bir süre hastanede tedavi gördü. Taburcu edildikten sonra da ayda bir 2-3 gün tedavisine devam edildi. Tedavi sürecinde, 80 kg dan 45'e düşerek 35 kg kaybetti. Kullandığı ağır ilaçlar bağışıklık sistemine ağır hasar verdi. Herkes tarafından sevilen, kibar, sevgi dolu ve centilmen biriydi. Meslektaşları tedavi sürecinde, onun sağlığını düşünerek onun işlerine yardımcı olmaya çalıştılar. Uzun bir tedaviden sonra, hastalığından kurtulunca evlenmek istedi. Nişanlandı ve nihayet evlendi.
Hayatının baharında, evliliğinin üzerinden bir ay geçmemişken, silahlı terör örgütü üyeliğiyle suçlandı. Mesleğinden atıldı ve tutuklandı. Halbuki, onun vicdanlı meslektaşları "çektiğin acılar nedeniyle seni tutuklamazlar" diyorlardı. O, narin bir insandı. Bütün bu yaşadıkları yüreğine çok ağır gelmişti. Yargıç olduğu zamanlarda önünde temenna duran memurlar, artık ona vatan haini olarak bakıyordu. Gözaltında tutulduğunda ekmek ve su bile vermediler. Gözaltından sonra, nihayet tutuklandı ve hapishaneye girdi. Gözaltında geçirdiği günlerden sonra, hapishane bile ona daha ferah gelmişti. "Burası daha iyi" demişti. Hapishanede aylar geçiyordu. Her defasında tutukluluğuna itirazı matbu kararlarla reddediliyordu. Koğuşlar kalabalık, oksijen ve hijyenden yoksundu. Hastalığı yeniden nüksetmişti. Tedavisi özgür günlerindeki gibi değildi, hervşey bürokrasinin demir parmaklıklarına çarpıyordu. Suçu olmadığını bildiği için, hastalığını tutukluluğunun sonlandırılmasına mazaret olarak göstermedi. Zaten, müracaatları" yerinde görülmedi". Hastalık ise bütün acımasızlığı ile ciğerlerinde ilerliyordu.
Koğuşunda hastalığı artınca tahliye edilmiş, vefatından iki gün öncesinde tam yedi ay olmuştu. Yedi ay boyunca iddianame yazılmamıştı. Vefat ettiğinde, ne ile ve hangi delillerle suçlandığını da bilmiyordu.
Bir insan, Mehmet Tosun, olarak, yargıç ünvanı bulunmaksızın toprağa verildi. Ona böylece dua edildi.
Kötülüğe karşı iyiliğin 'insan' işi olduğu; İyiliğe karşı iyiliğin 'herkesin' işi olduğu; İyiliğe karşı kötülüğün ise, 'kötü ruhların eseri olduğu', söylenir. Mehmet Tosun, kendisine karşı kötülük yapanlara bile iyilik yapabilen karakterdeki 'Adam' idi.
Ardında, yas tutan bir eş ve ağlamaktan bile korkan meslektaşlarını bıraktı.
Ruhu şad olsun.

Murat Arslan[11], Tutuklu TürK Hakimi, 2017 Václav Havel İnsan Hakları Ödülü Sahibi

MURAT ASLAN'ın Ödül Konuşması

Sizlere, hukukun üstünlüğünün askıya alındığı, demokratik değerlerin çok uzağında, muhaliflerin susturulduğu, insan hakları savunucularının, gazetecilerin, barış isteyenlerin, çocukların ölmemesi gerektiğini söyleyenlerin tutsak tutulduğu bir ülkede, zindandan sesleniyorum. Bir ülke düşünün ki insan hakları ve özgürlük savaşcılarının sürekli uğrak yeri hapisler olmuş, ki bu ülke karanlığa gömülmeye mahkum edilmiş. Evet, bu ülke 20. yüzyılın başlarında Avrupa'nın tecrübe ettiği acılardan ders almadığı içindir ki; bugün adeta totaliter bir rejimin labaratuarı haline geldi.

Ancak kimseyi umutsuzluğa düşürmemelidir. Asla umutsuzluğa gömülmedik. Nitekim, gelecek kuşakların varlığı bizlerin umutsuz olmasına izin vermiyor. Bir yerde haklar ve özgürlük için mücadele eden ve çarpışanlar varsa, gelecek için her zaman bir umut olduğu anlamına gelir. Bu nedenle yargıda örgütlü bir mücadelenin umudunu taşıyoruz.

Bizler 2006 yılında Türk Yargıçlar ve Savcılar Derneği'ni (YARSAV) kurduk, çünkü modern anayasal demokratik devletlerde özgürlüklerin ve insan haklarının güvencesi bağımsız ve tarafsız bir yargıdır.

Yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığı, hukukun üstünlüğü ve demokrasi için savaşıyoruz. Tam bağımsızlık, eşitlik esasına dayanan çağdaş uygarlık, laiklik, hukukun üstünlüğü, insan hakları ve özgürlükleri hedefleyen değerler rehberimiz. Bu temel değerleri tehdit eden her türlü müdahaleye direniyoruz. Toplumun hapsedildiği yükselen korku duvarının yenmek için mücadele ediyoruz.

Önyargılar, temelsiz iddialar maalesef toplumumuzdaki yanlışlarla dolu gerçeklik haline geldi. Her türlü tehdit ve baskı altında savunduğumuz değerlerimizden hiçbir şekilde taviz vermedik. Yapılması gerekeni yaptık ve bu yaklaşım uluslararası toplum tarafından takdir edildi. Sonra dünya çapında saygın kuruluşlarca kabul edilen bir organizasyonun temsilcileri olduk.

Ülkemizin tahrib edilen yargısını kendi kaderine bırakamazdık. Her bir dönemece geri dönüş için kurtuluş reçeteleri bıraktık. Bugün sürgünler yaşıyoruz, tutsak tutuluyoruz, ancak tüm bu yapılanlar gerçekği değiştiriremeyecek. Ödediğimiz bedel, gelecek günlerde hukukun üstünlüğünün ve demokrasinin yeniden yükseleceği günlere olan inancımızı kamçılıyor, içimizdeki direnişi yüceltiyor.

Korku imparatorluğunun baskısı altında sessizliğe gömülenlere inat, bizler adaletsizliğe ve hukuksuzluğa boyun eğmeyeceğimizi haykırmaya devam edeceğiz. Dikta rejim baskılarını arttıkça, iç sesimiz dalgalar halinde büyüyecek, artan iç komurtumuz daha çok rahatsız edecek onları.

Hukukun üstünlüğünü, insan haklarını ve modern demokratik değerleri savunuyoruz. Belki bu direniş, özgürlüğümüzü ve demokrasimize yönelik saldırıların son kalesi.

İnsanlık tarihi, bedelini çok ağır ödese de savunduğu değerleri omuzlarında taşıyan sayısız cesur devrimcilerle dolu olduğunu asla unutmamalıyız.

Meslektlerinden atılmış, zulme ve baskıya uğramış ve hapiste tutulan diğer meslektaşlarım ve özgürlük savaşçıları adına, büyük entelektüel ve politikacı Vaclav Havel'e adanmış bu ödülü almaktan gurur duyuyorum. Umarım bu ödül, özgürlük savaşımıza önemli katkılar sağlar.

Bu vesileyle, PACE üyelerine, bana ödülü kayık gören jüri üyelerine, demokrasi ve hukukun üstünlüğü mücademizde bizleri hiçbir zaman yalnız bırakmayan ve üyesi olmaktan herzaman gurur duyduğumuz Uluslararası Hakimler Birliği'ne ve Demokrasi ve Özgürlükler İçin Avrupalı Yargıçlar Birliği'ne (MEDEL) ve ismini tek tek sayamadığım diğer hakim

[11] Murat **Arslan** Yargıçlar ve Savcılar Derneği (YARSAV) üyesi eski bir Türk Hakimi. 26 Ekim 2016 tarihinde tutuklandı. 2017 yılında Avrupa Konseyi Parlamentosu tarafından **Václav Havel** İnsan Hakları Ödülüne layık görüldü. Bu ödülle Avrupanın ötesinde insan haklarının savunuculuğu ve bağımsız yargı için yapılan mücadele ödüllendirilmiştir. Ancak Arslan ülkesinde FETÖ'yü desteklemekle suçlanıyor.

derneklerine, Avrupa İdari Hakimler ve Hakimler Hakemleri Birliği ve meslektaşlarım, YARSAV üyelerine içten teşekkür ederim.
Son olarak, bu mücadelenin gerçek kahramanları sevgili eşim Sevilay'e ve oğullarım (Burak Emre ve Yiğit Eren) 'e teşekkür ediyorum.
Hepinizi selamlıyorum, barış dolu aydınlık bir gelecekte kucaklaşmak umuduyla, hoşcakalın.

MURAT ARSLAN

Türk Meslektaşlar İçin Destek (Bağış) Çağrısı

Zulüm gören Türk meslektaşlarına ve ailelerine destek olmak istiyorsanız, lütfen savunma masrafları ve duruşma gözlemine katkı sağlamak için aşağıdaki hesaba bağışta bulunun.

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)
IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63
BIC: GENODED1SPW
Sparda-Bank West eG

Uluslararası Adli Yardım Fonu: Hukukçular için Hukukçular (J4J)

Dernek Tüzüğü
§ 2 (1) Derneğin amacı
(a) siyasi olarak zulüm gören hakimler için adli yardımın teşvik edilmesi;
(b) demokrasinin gereği olarak hukuk devletine, insan haklarına saygı, hukukun üstünlüğü ve yargının bağımsızlığının savunulması adına uluslararası farkındalığın artırılması.